

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မြန်မာ့သယံဇာတ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တဝါ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုင်လေး၊
 ထီး၊ ဟူညီမွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဖာဂရမထေရ်သည်။ ဈေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿိ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

သဂါထာဝဂ္ဂ

သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

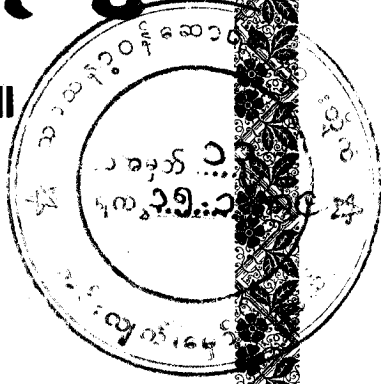
စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

—◆—
 ဗဒ္ဒမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀
 —◆—

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၇-ချွတ်၊ နယုန်လ၊

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ၊

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၁-နဋ္ဌဝဂ်	၁
၂	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၂-နိဗ္ဗာနဝဂ်	၁၀
၃	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၃-သတ္တိဝဂ်	၂၆
၄	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၄-သတုဏ္ဏပကာယိကဝဂ်	၃၃
၅	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၅-အာဒိတ္တဝဂ်	၆၂
၆	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၆-ဇရာဝဂ်	၇၃
၇	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၇-အဗ္ဗဘူဝဂ်	၇၀
၈	၁-ဒေဝတာသံယုတ်- ၈-ဆေတွာဝဂ်	၈၃
၉	၂-ဒေဝဂုတ္တသံယုတ်- ၉-ပဋ္ဌမဝဂ် ...	၉၁
၁၀	၂-ဒေဝဂုတ္တသံယုတ်-၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇာကဝဂ်	၁၀၃
၁၁	၂-ဒေဝဂုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်	၁၁၆
၁၂	၃-ကောသလသံယုတ်-၁၂-ပဋ္ဌမဝဂ်	၁၄၅
၁၃	၃-ကောသလသံယုတ်-၁၃-ဒုတိယဝဂ်	၁၇၁
၁၄	၃-ကောသလသံယုတ်-၁၄-တတိယဝဂ် ...	၂၁၂
၁၅	၄-မာရသံယုတ်- ၁၅-ပဋ္ဌမဝဂ်	၂၃၆
၁၆	၄-မာရသံယုတ်- ၁၆-ဒုတိယဝဂ်	၂၅၂
၁၇	၄-မာရသံယုတ်- ၁၇-တတိယဝဂ်	၂၇၁
၁၈	၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်- ၁၈-ဘိက္ခုနီဝဂ်	၂၉၇
၁၉	၆-ဗြဟ္မသံယုတ်- ၁၉-ပဋ္ဌမဝဂ်	၃၁၆
၂၀	၆-ဗြဟ္မသံယုတ်- ၂၀-ဒုတိယဝဂ်	၃၅၇
၂၁	၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်- ၂၁-အရဟန္တဝဂ်	၃၇၂
၂၂	၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်- ၂၂-ဥပါသကဝဂ် ...	၄၀၁
၂၃	၈-ဝင်္ဂီသတ္တေရသံယုတ်- ၂၃-ဝင်္ဂီသဝဂ်	၄၃၁
၂၄	၉-ဝနသံယုတ်- ၂၄-ဝနဝဂ်	၄၆၀
၂၅	၁၀-ယက္ခသံယုတ်- ၂၅-အိန္ဒကဝဂ်	၄၇၀
၂၆	၁၁-သက္ကသံယုတ်- ၂၆-ပဋ္ဌမဝဂ်	၅၀၁
၂၇	၁၁-သက္ကသံယုတ်- ၂၇-ဒုတိယဝဂ်	၅၃၁

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၁-နဇ္ဇဝဂ်။

(၁) ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဩစတရတရတသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထိုင်မှုသောအခါ၌၊ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေပတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကဝထကပ္ပံ၊ အလို ရုံသော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩတာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေဒု၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဗ္ဗာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထံသို့လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းတော်

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ထုံးအရှင်ဘုရားသည်၊ ကထင်ကောန ကာရုဏေ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဩစံ၊ ဩစလေးပါးကို၊ အတရိ၊ ကူးထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏၊ အာဂုဿေဒေဝဂ္ဂတ္ထ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အတံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိအပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ မနပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာယူဟံ အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩစံ၊ ဩစလေးပါးကို၊ အတရိ၊ ကူးထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိအပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ မနပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာယူဟံ အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩစံ၊ ဩစလေးပါးကို၊ အတရိ၊ ကူးထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏၊ အာဂုဿေဒေဝဂ္ဂတ္ထ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သောအတံ၊ ထိုငါဘုရားသည်၊ သန္တိဋ္ဌာမိ၊ နှစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အသု၊ စင်စစ်၊ သံသိဒါမိ၊ ပြင်းစွာနှစ်၏၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အတံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အာယူဟာမိ၊ အားထုတ်၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အသု၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗုယာမိ၊ မျော့၏၊ အာဂုဿေဒေဝဂ္ဂတ္ထ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ဧဝံတထာတေနကာရုဏေ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အတံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိအပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ မနပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာယူဟံ အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩစံ၊ ဩစလေးပါးကို၊ အတရိ၊ ကူးထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌိအပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ မနပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာယူဟံ အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသတ္ထိကံ၊ တဗျာ၊ တိဗ္ဗံ၊ ဩစလေးပါးမှ ကူးမြောက်ထေသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုထေသနည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာမှငြိမ်းတော်မူပြီး သောမြတ်စွာဘုရားကို၊ စိရသံ၊ ကြွမြင့်မှ၊ ပဿာမိဝေ၊ မြင်ပြေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံလေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ် ထည့်သည်ကို၊

ကတွာ၊ ပြု၍၊ တက္ခေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်လေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊

ပဌမဩစာတရဏသုတ်ပြီး၏၊

(၂) သာဝတ္ထိ သံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရာ၊
မထင်ရှားသော၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုတွယ်သောအဆင်းရှိသော၊
ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ဣတ္ထိသာ၊
သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံရုံသော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
ထော်ကို၊ ဩဘာ၊ ဧတတွာ၊ ကိုယ်ခရာင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိတော်မူ၏၊
ဘေန၊ ထိုအရပ် သို့၊ ဥပ သင်္ကဒိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခို၍ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဋ္ဌိဘာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထို
နတ် သားသည် ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါ
စ၊ ဈျောက်၏ ကိံ အဂေါစ၊ အတယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ မာရိယ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းကင်းတော်မူသော မြတ်စွာတုရား၊ တံ၊ အရှင်တုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့
မှအပြားအားဖြင့်လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်း
ရဲအပေါင်းမှခိတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာထိ၊ ဇာနာထိနဲ့၊ ထိတော်
မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဈျောက်၏၊ အာဂုသောဒေဝဂုတ္တံ၊ ဒါယ
ကာနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှအပြားအား
ဖြင့်လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲအပေါင်း
မှခိတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာထိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ
မိနိတော်မူ၏၊ မာရိယ၊ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာတုရား၊
ယထာကထံပန၊ အတယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်တုရား
သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော

အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်းကို၊ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်
 အဖွဲ့မှအပြားအားဖြင့်လွတ်ခြင်းကို၊ ဝိဝေကံ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆင်းရဲအပေါင်း
 မှုဆိတ်ခြင်းကို၊ ဇာနာမိ၊ ထိတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
 ၏၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း အရင်းရှိသော ကမ္မဘဝ၏ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သညာဝိညာဏံ၊ သညာဝိညာဉ်သည်၊ သင်္ခယော၊ ကုန်းခြင်းသို့ရောက်
 ၏၊ ဝေဒနာနိရောဓာ၊ ဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသမာ၊ ငြိမ်း၏၊ အေဝ
 သောဒေဝဂုတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ဇဝံတထာ၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အတံ၊ ငါထုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်
 ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ
 အပြားအားဖြင့်လွတ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆင်းရဲ
 အပေါင်းမှုဆိတ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ဇာနာမိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယနိမောက္ခပြီး၏။

(၃) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဣတာခေါ၊ ရပ်ပြီး
 သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ဧက၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိ အဘာသိ၊
 အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊
 ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသို့ဆောင်တတ်၏၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တ
 ဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အပွံးနည်း၏၊ ဇဂ္ဂပနိတဿ၊ အိုခြင်းတရား
 သည်သေခြင်း၏ အနီးသို့ ဆောင်အပ်သောသူအား၊ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်
 လည်းလျောင်းရာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဧတံ
 ဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသောဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပေက္ခမာနာ၊ ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကရိယာယ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသို့ဆောင်
 တတ်၏။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အပွံး
 နည်း၏။ ဇဂ္ဂပနိတဿ၊ အိုခြင်းတရားသည်သေခြင်း၏အနီးသို့ဆောင်အပ်
 သောသူအား၊ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိ

ပေက္ခမာနော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သန္တိပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်တတ်သောသူ ကုန်မရဏော၊ သေခြင်း၌၊ ဇေတံဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသောဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ သည်း၊ ယောကာမိသံ၊ ထေတုဗ္ဗကဝဋ်တရားကို၊ ပဇယော၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဥပနေယျသုတ်ပြီး၏။

(၄) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေ့ကပ်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီး သော၊ သာဒေဝဏာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးရား၏။ သန္တိဧကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။ ကိ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ ကာယာ၊ ပုရေတတ္တစသောကာယ တို့သည်၊ အဂ္ဂေန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်၊ တရယန္တိ၊ လွန် ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ ပဌမမန္တိမပန္တိမအယွယ်တို့၏အရတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ မရဏော၊ သေခြင်း၌၊ ဇေတံဘယံ၊ ဤသို့ သောဘေးကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုလျက်၊ သုခါပဟာနိ၊ ချမ်းသာကိုဆောင် တတ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရိယာယ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။ ။ ကာယာ၊ ပုရေတတ္တစသောကာယတို့သည်၊ အဂ္ဂေန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်၊ တရယန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ ပဌမမန္တိမပန္တိမအယွယ်တို့၏ အရတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ် အတိုင်း၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ မရဏော၊ သေခြင်း၌၊ ဇေတံဘယံ၊ ဤသို့သောဘေး ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုလျက်၊ ယောကာမိသံ၊ ယောကအာမိသကို၊ ပဇယော၊ စွန့်ရာ၏။ သန္တိပေက္ခော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောတရားကိုရှုလျက်၊ ယောကာမိ သံ၊ ယောကအာမိသကို၊ ပဇယော၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

စတုတ္ထအဂ္ဂေန္တိသုတ်ပြီး၏။

(၅) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေ့ကပ်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီး သော၊ သာဒေဝဏာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးရား၏။ သန္တိ ဧကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။ ကိ အဘာ သိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ဘိန္ဒုန္တော၊ မြတ်သည်ရှိသော်၊ ကတိ၊ အဘယ်သူ ကုန်သောမကောင်းမှုတို့ကို၊ ဘိန္ဒော၊ မြတ်ရာသနည်း။ ဇဟန္တော၊ စွန့်သည်ရှိ

၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော်၊ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သောမကောင်းမှုတို့ကို၊ ဇဟော၊ စွန့်ရာသနည်း၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှ ကုန်သောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥက္ကရိ၊ အထက်၌၊ ဘာဝေယ၊ ပွားရာသနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သောမကောင်းမှုတို့ကို၊ သင်္ဂါတိဂေါ၊ ငြိခြင်း၌လွန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဩစာတိဏ္ဍောတိ၊ ဩစာမှလွန်မြောက်ပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပကိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ခဗ္ဗိန္ဒြော၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သောဩရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒေ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဇဟေန္တော၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သောဥဒ္ဒမ္ဘာဂိယ၊ ဖြစ်သောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဇဟော၊ စွန့်ရာ၏။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဥက္ကရိ၊ အထက်၌၊ ဘာဝေယ၊ ပွားရာ၏။ ပဉ္စသံဂါတိဂေါ၊ ငါးပါးသောရာဂသင်္ဂါစသောကင်္ဂါငြိခြင်းတို့ကိုလွန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဩစာတိဏ္ဍောတိ၊ ဩစာမှလွန်မြောက်ပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပကိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမကတိဆိန္ဒိသုတ်ပြီး၏။

(၆) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရင်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံကော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ကိ၊ အဘာယိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဇာဂရထံ၊ နိုးသောသူတို့၏၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှသော ထရားတို့သည်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ကုန်သနည်း၊ သုတ္တေသု၊ အိပ်ကုန်သောသူတို့၌၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှသော ထရားတို့သည်၊ ဇာဂရာ၊ နိုးကြားကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကိုလေးသာတည်းဟူသောမြို့ကို၊ အာဒေတိ၊ သုံးသပ်သနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပရိသုဇ္ဈာနိ၊ စင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ဇာဂရထံ၊ နိုးကြားကုန်သော သူတို့၏၊ ပဉ္စ၊ နိဝရဏငါးပါးတို့သည်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်သည်မည်ကုန်၏။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်ကုန်သောသူတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည်၊ ဇာဂရာ၊ နိုးကြားသည်မည်ကုန်၏၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သောနိဝရဏတို့ဖြင့်၊ ခဗ္ဗိန္ဒြော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့ကို၊ အာဒေတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်၊ ပရိသုဇ္ဈာနိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌဇာဂရသုတ်ပြီး၏။

(၇) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ငြိတိာခေါ၊ ရပ်ပြီ
 သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အ
 ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဓမ္မာ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ထိုးထွင်း၍မထိအပ်ကုန်၊ ပရဂါ
 ဒေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့၌၊ နနိယျုရေ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နပ္ပ
 ဗုန္နိ၊ မနိုးကုန်၊ ဝေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ပဗုန္နိတုံ၊ နိုးခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊
 ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍မထိ
 အပ်ကုန်၏၊ ပရဂါဒေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့၌၊ နနိယျုရေ၊
 မတိုက်တွန်းကုန်၊ သမ္ပဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သမ္မာ၊ သင့်သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အညာအညာယ၊ သိ၍၊ ဝိသမေ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ သမံ၊
 အညီးအညွတ်၊ ဆဇေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဝရန္တိ၊ သွားတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမအပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်ပြီး၏။

(၈) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ငြိတိာခေါ၊ ရပ်ပြီ
 သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အ
 ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဓမ္မာ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ သုသဗ္ဗုဋ္ဌာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍မထိသော
 ကြောင့်ပျောက်ကုန်၏၊ ပရဂါဒေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့
 ၌၊ နနိယျုရေ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်
 ကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နပ္ပဗုန္နိ၊ မနိုးကုန်၊ ဝေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
 ပဗုန္နိတုံ၊ နိုးခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ အသဗ္ဗုဋ္ဌာ၊
 ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍မထိသောကြောင့်မပျောက်ကုန်၊ ပရဂါဒေသု၊ ခြောက်
 ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့၌၊ နနိယျုရေ၊ မတိုက်တွန်းကုန်၊ သမ္ပဒ္ဓါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့သည်၊ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ အညာယ၊ သိတော်မူ

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်၍၊ ဝိသမေ၊ ကိလေသာ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ခြင်္သေ့၊ သင်္ခါ၊ အညိ၊ အညွတ်၊ သရေတူ၊
စွန့်တော်မူကုန်၍၊ စရန္တိ၊ သွားတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသမ္ပုဋ္ဌာသုတ်ပြီး၏။

(၉) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာ၊ ခေါ၊ ရပ်ပြီး
သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကေး၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံ၊ ဤ၊ ဂါထာ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာ
သိ၊ အဘယ်သို့၊ ရှုတ်သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ မာနကာမဿ၊ ကိုးပါးအ
ပြားရှိသောမာန်ကို အလိုရှိသောသူအား၊ ဒမော၊ စိတ်ကို ခုံးမကြောင်း၊ သတိ
သမ္ပော၊ ဣန္ဒြိယအစရှိသော သမာဓိ၏ အပင်းအသင်းသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အသမာ
ဟိတဿ၊ ဥပစာရသမာဓိပြဋ္ဌာန်းသော အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ဆောက်တည်
ခြင်းမရှိ၊ သောသူအား၊ မောနံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်၊ န၊ မရှိ၊
အရဉ္စေ၊ တော၌၊ ဇကော၊ တယောကံ အထည်းထည်း၊ ဝိဟရံ၊ ဝိဟရန္တော၊
နေသော၊ ပမတ္တော၊ မေဇ္ဇေ၊ သောသူသည်၊ မဇ္ဈ၊ ဝေယျဿ၊ သေခြင်း၏ တည်
ရာဖြစ်သော ထေဘုမ္မကဝဋ်တရား၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊
နုထရေယျ၊ မရောက်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ မာနံ၊ ကိုးပါးအ
ပြားရှိသောမာန်ကို၊ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်၍၊ သုသမာဟိတတ္တော၊
ဥပစာရသမာဓိပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ ဆောက်
တည်သည်ဖြစ်၍၊ သုစေတသော၊ ဥာဏ်နှင့် ဟൃတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတနစ
သည်တို့၌၊ ဝိပုရတ္တော၊ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊
ဇကော၊ တယောကံ ထည်းထည်း၊ ဝိဟရံ၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ အပ္ပမတ္တော၊
မေဇ္ဇေ၊ သောသူသည်၊ မဇ္ဈ၊ ဝေယျဿ၊ သေခြင်း၏ တည်ရာ
ဖြစ်သော ထေဘုမ္မကဝဋ်တရား၏ ကမ်းဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ထရေယျ၊
ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမမာနကာမိသုတ်ပြီး၏။

(၁၀) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာ၊ ခေါ၊ ရပ်ပြီး
သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၁-နဋ္ဌဝဂ်၊

ယ၊ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏။ ကိံအဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ အရညော၊တော၌၊ ဝိဟရန္တာနံ၊နေကုန်သော၊ သန္တာနံ၊ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရီနံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကုန်ကုန်သော၊ဧကောတ္တံ၊တထပ်သောထမင်းကို၊ဘုဂ္ဂမာနာနံ၊စားကုန်သောအရှင်ဘုရားတို့အား၊ကေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝဇ္ဈော၊အဆင်းသည်၊ ပထိဒတိ၊ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏။ အတိတံ၊လွန်လေပြီးသောထာတ်ကို၊နာနူသောစန္ဒိ၊မပိုးရိမ်ကုန်၊ အနာဂတံ၊မရောက်သေးသောထာတ်ကို၊နာနူသောစန္ဒိ၊မပိုးရိမ်ကုန်၊ အနာဂတံ၊မရောက်သေးသော ထာတ်ကို၊နပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မထောင့်တကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန္နန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ထာတ်ဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊မျှကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသုံးပါးသော အကြောင်းကြောင့်၊ဝဇ္ဈော၊အဆင်းသည်၊ပထိဒတိ၊ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏။ အနာဂတပ္ပဇ္ဇေါယ၊မရောက်သေးသောထာတ်ထောင့်ထခြင်း၏၊ အတိတဿ၊လွန်လေပြီးသောထာတ်ကို၊ အနူသောစနာ၊အဖန်တလဲလဲပိုးရိမ်၏၊ ဧတေန၊ထိုသို့သော အကြောင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ ဗာဇာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ သုဿန္တိ၊ခြောက်ကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟရိတော၊စိမ်းသော၊နဋ္ဌော၊ကျူကို၊လုတော၊ရိတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သုဿတိဣဝ၊ခြောက်သကဲ့သို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမအရညသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊ နဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊နဋ္ဌဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတြ၊ထိုနဋ္ဌဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါနံ၊ဂါထာကား၊ ဩစံ၊ ဩစာတရထသုတ် ထည်းကောင်း၊ နိမောက္ခော၊ နိမောက္ခသုတ်ထည်းကောင်း၊ဥပနေယျံ၊ဥပနေယျသုတ်ထည်းကောင်း၊ အစ္ဈန္တိကတိဆိန္ဒိစဇာဂရံ၊ အစ္ဈန္တိ သုတ်ကတိဆိန္ဒိသုတ်ကတိဇာဂရသုတ်တို့ ထည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိုဝိဒိတာ၊အပ္ပဒိုဒိတသုတ်ထည်းကောင်း၊မာနကာမိနာ၊ မာနကာမိသုတ်ထည်းကောင်း၊အရညော၊ အရညသုတ်ထည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသမော၊ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော၊ဝဂ္ဂေါ၊နဋ္ဌဝဂ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ပဝုစ္စတိ၊အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်၊ ၂-နဋ္ဌနဝဂ်၊

(၁၁)ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားကသပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ဤနန္ဒနသုတ်ကို၊မေမယာ
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သဗ္ဗခါ၊မျက်မှောက်
 ထော်မှ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏၊ကိံသုတံ၊အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါ
 သနည်း၊ဧကံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာ
 ဝတ္ထိသံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊အနာထဝိက္ခိကဿ၊အနာထဝိဇာတ်သူဌေး၏၊အာရာ
 မေ၊နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 ထော်၌၊ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊တဩဂေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ဘိက္ခုဂေါတိ၊ရဟန်းတို့
 ဟူ၍၊အာမန္တေ၊ခေါ်တော်မူ၏၊တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဘဒန္တ
 တိ၊အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊
 ပဗ္ဗဿောသံ၊ ဂွေးရှုနာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဝစနံ၊
 ဤစကားကိုအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘုဘပုဗ္ဗံ၊ ဂွေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ အညတရာ၊မထင်
 ရှားသော၊တာဝတိံသကာယိကာ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ဒေဝ
 တာ၊နတ်သားသည်၊နန္ဒနေဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အတ္ထုရာသံဗာပရိဂတာ။
 နတ်ဆွီးအပေါင်းမြီရီလျက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗကာဂေုဇေ
 ဟိ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊သမပ္ပိတာ၊ မြီရီအပ်သည်ဖြစ်၍၊သမင်္ဂီဘူတာ၊
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ပရိစာရိယမာနာ၊စမ္ပယ်လျက်၊ တာယံဝေဇာယံ၊ထိုအ
 ခါ၌၊ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အဘာယိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံအဘာယိ၊အဘယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဟဿသဒိနံ၊ များသောအမြီရီနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊
 တိဒဿနံ၊သုံးကျိပ်ကုန်သော၊နရဒေဝါနံ၊ နတ်ယောဂျားတို့၏၊အာဝါသံ၊
 နေရာဖြစ်သော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်ကို၊ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့ သည်၊
 နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တေ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ သုခံ၊နတ်ချမ်းသာကို၊ နပဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဘာတိ၊ရှုတ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ဂုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊အညတရာ၊မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊
 အရိယာသာ ဝကဖြစ်သော နတ်သားသည်၊ ထံဒေဝတံ၊ ထိုဂုဏ်ဖြင့်ဖြစ်
 သောနတ်သားကို၊ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ပဗ္ဗဘာယိ၊ တဘန်ရှုတ်၏၊ကိံပဗ္ဗ
 ဘာယိ၊အဘယ်သို့ တဘန်ရှုတ်သနည်း၊ ဟာထေ၊နတ်ရိက္ခိ၊ အရဟတံ။
 ရဟန္တာတို့၏၊ ဝစော၊စကားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ထထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ နပဇာနာယိ။
 မသိ၊သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောတေတုဗ္ဗကသင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စ။

အမြဲမရှိကုန်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်
ထုတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ်ပျက်ထုတ်
သော သဘောရှိကုန်၏ ထေဝံ၊ ထိုထေဘုမ္မကသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဝုပသ
မော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣဒံ၊
ဤရာဇာဏ္ဍာတို့၏စကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နပဇာနာယိ၊ မယိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပစ္စဘာယိ၊ တာဝန်ရွတ်၏။ ။

ပဌမနန္ဒနသုတ်ပြီး၏။

(၁၂) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ငြိတာခေါ၊ ရင်ပြီး
သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာယိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ အ
ဘာယိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသော သူသည်၊
ပုတ္တတ္တိယိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဂေါပိကော၊ များသောနွားရှိသော
သူသည်၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ တထေဝံ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။
နရဿ၊ လူအား၊ ဥပဓိဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပဓိတို့ဖြင့်၊ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်
ခြင်းရှိကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိဂ္ဂူပဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပဓိမရှိ၊
သော၊ ထိုသူသည်၊ နဟိ၊ နန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘာယိ ရွတ်၏။ ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တတ္တိယိ၊
သားတို့ဖြင့်၊ သောစတိ၊ ပိုရိမ်၏။ ဂေါပိကော၊ များသောနွားရှိသောသူသည်
ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ တထေဝံ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောစတိ၊ ပိုရိမ်၏။ နရဿ
လူအား၊ ဥပဓိဟိ၊ ဆိုအပ်သောကာမူပဓိတို့ဖြင့်၊ သောစနာ၊ ပိုရိမ်၏။ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ နိဂ္ဂူပဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပဓိမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
နဟိ၊ သောစတိ၊ မပိုရိမ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါပ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယနန္ဒတိသုတ်ပြီး၏။

(၁၃) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ ငြိတာခေါ၊ ရင်ပြီး
သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာယိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ အ
ဘာယိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ပုတ္တတ္တိယိ၊ သားနှင့်တူသော၊

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပေမံချစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဂေါသမိတ်၊ နွားနှင့်တူသော၊ ခနဲ၊ ဥစ္စာသည်၊
နတ္ထိမရှိ၊ သူရိယသမာ၊ နေ၏အရောင်နှင့်တူသော၊ အာတာ၊ အရောင်မည်
သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ သဗ္ဗဒ္ဓုပရမာ၊ သဗ္ဗဒ္ဓုဘထက်လွန်သော၊ သရာ၊ အိုင်မည်
သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူ
သော၊ ပေမံချစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဧညသမံ၊ စပါးနှင့်တူသော၊ ခနဲ၊ ဥစ္စာ
သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ပညာသမာ၊ ပညာတည်းဟူသောအရောင်နှင့်တူသော၊ အာ
တာ၊ အရောင်မည်သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝုပ္ပိပရမာ၊ မိန့်စေထက်
လွန်သော၊ သရာ၊ ရေအိုင်မည်သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

တတိယနတ္ထိဝုတ္တသမယုတ်ပြီး၏။

(၁၄)။ နိပဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်၊ ခတ္တိယော၊ မင်း
သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဒံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့
တွင်၊ ဗဟိဗန္ဓေါ၊ နွားသဗ္ဗသဘသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ တရိယာနံ၊ မယား
တို့တွင်၊ ကုမာရီ၊ သတို့သိမ်းသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုပ္ဖဇော၊ ရှေးဦးစွာဖွား
သော၊ ယောစပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သား
တို့တွင်၊ သောစပုတ္တော၊ ထိုသားသည်လည်း၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ နိပဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့
တွင်၊ သဗ္ဗန္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဒံ၊ အခြေလေး
ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်၊ အာဇာနေယော၊ ဆင်အစရှိသော အာဇာ
နည်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ တရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်၊ သုဿသုသာစ၊ လင်
ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော မယားသည်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊
သားတို့တွင်၊ အဿဝေါ၊ မိဘတို့၏စကားကိုနာယူသော၊ ယောစပုတ္တော၊
အကြင်သားသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောစပုတ္တော၊ ထိုသားသည်လည်း၊
ပုတ္တာနံ၊ သားတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ။

စတုတ္ထာတ္တိယသုတ်ပြီး၏။

(၁၅)။ မဇ္ဈိကော၊ ပွန်းတည့်သော၊ ကာယေ၊ အခါသည်၊ ဌိတေ၊ တည့်
ထတ်သော်၊ ပက္ခိယ၊ ငှက်တို့သည်၊ သန္နိသီဝေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်

ရှိသော်၊မဟာရဉ္စံ၊တောကြီးသည်၊ သဏတေဝ၊ သည်းစွာသောအသံကို ပြုသကဲ့သို့၊ရုစ္စတိ၊သည်းစွာသောအသံကိုပြု၏၊ တံဘယံ၊ထိုထော၏အုတ် အုတ်ကျက်ကျက် သောအသံဟုဆိုအပ်သော ဘေးသည်၊မံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ရှေးရှုထင်သာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဘာသိ၊ရှုတ် ၏၊မဏ္ဍိနိကေ၊မွန်းတည့်သော၊ကာဏေ၊အခါသည်၊ဋီတေ၊ထည်ထတ်သော်၊ ဗက္ခိယျ၊ဌက်တို့သည်၊ သန္နိသီဝေသျ၊စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာ ရဉ္စံ၊ တောကြီးသည်၊ သဏတေဝ၊သည်းစွာသောအသံကို ပြုသကဲ့သို့၊ ရုစ္စတိ၊ သည်းစွာသော အသံကိုပြု၏၊ ယာရတိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသောကာလ၌ ထယောက်အထည်းတည်းနေခြင်း ဟူသောမွေ့ လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာရတိ၊ထိုမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊မံ၊ငါတုရား ၏၊ဥာဏေ၊ဥာဏ်ကော်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ရှေးရှုထင်သာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ စ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမကာလမာနသုတ်ပြီး၏။

(၁၆) နိဒ္ဒါ၊အိပ်မွေ့ခြင်းထည်းကောင်း၊တန္တိ၊ပျင်းရိခြင် ထည်းကောင်း၊ ဝိဇန္တိတံ၊ကိုယ်၏ စမွတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အရတိ၊ကုသိုလ်အတို့တို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဘက္ကသမ္ပဒေါ၊ထမင်းဖြင့်ယစ်ခြင်းထည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတေန၊ထိုအိပ်မွေ့ခြင်း အစရှိသောညစ်ညူးခြင်း ကြောင့်၊ဣဓေောကေ၊ဤထောက၌၊ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်သည်၊ နပကာသေတိ၊ ထင်းရှားမဖြစ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ နိဒ္ဒါ၊အိပ်မွေ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တန္တိ၊ ပျင်းရိခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ဝိဇန္တိတံ၊ကိုယ်၏စမွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အရတိ၊ကုသိုလ် အတို့တို့၌မမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘက္ကသမ္ပဒံ၊ ထမင်းဖြင့်ယစ် ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရိယေန၊မဂ်နှင့်တကွဖြစ်သောဝိရိယဖြင့်၊နံ၊ ထို ကိလေသာအပေါင်းကို၊ ပနာမေတွာ၊ထုတ်၍၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ် သည်၊ဝိသုက္ခတိ၊စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌနိဒ္ဒါတနိသုတ်ပြီး၏။

(၁၇) သာမညံ၊ရဟန်းဟုဆိုအပ်သောအရိယမဂ်ကို၊အဗျဠေ့န၊ထိခြင်း ဌာစွမ်းနိုင်သော ထိဋ္ဌာသည်၏၊ အစွမ်းဟု ဆိုအပ်သော ပညာမရှိသော

ကြောင့်၊ နုတ္တရဗျူဟပြုလည်းပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဒုတ္တိတိက္ခဏ္ဍသည်းလည်းခံနိုင်ခဲ့၏။
 ဗာဏော၊ မလိဗ္ဗာသောသူသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရဟန်း၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သောအရိယမဂ်၌၊ ဝိသီဒတိ၊ နစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သောအရိယမဂ်၌၊ ဗဟူ၊ များစွာ။ သမ္မာဓာ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းရှိကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ သင်္ကပ္ပါနံ၊ ကာမဝိတက်စသည်တို့၏။
 ဝဿနုခေါ၊ အလိုသို့လိုက်သော မလိဗ္ဗာသောသူသည်။ ပဒေပဒေ၊ အာရုံ
 တိုင်းအာရုံတိုင်း၌၊ ဝေဝိသီဒေယျ၊ အကယ်၍နစ်ငြားအံ့။ စိတ္တံ၊ မသင့်သော
 အားဖြင့်ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ စေနနိဝါရေယျ၊ အဘယ်၍မမြင်ငြားအံ့။ သာမညံ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောအရိယမဂ်ကို၊ ကတိဟံ၊ အဘယ်မျှသော
 ရက် ဘုံပတ်လုံး၊ စရေယျ၊ ကျင့်နိုင်ရအံ့နည်း။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့
 နည်း။ အင်္ဂါနိ၊ လည်လျှင်ငါးခုမြောက်ကုန်သောအင်္ဂါတို့ကို။ သကေကပါ
 ထေ၊ မိမိအခွန်၌၊ သမောဒဟံသမောဒဟန္တော၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသော၊
 ကုဗ္ဗောဝကုဗ္ဗောဣဝ၊ လိပ်ကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 မနောဝိတက္ကော၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဝိတက်တို့ကို၊ သကေကပါထေ၊ မိမိအာရုံ၌
 သမ္မောဒဟံ သမ္မောဒဟန္တော၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း
 သည်။ အနိဿိတော၊ တဿာဒိဗ္ဗိဟူသောမြီရာတို့ကို မမြီသည်ဖြစ်၍။ အဟေ
 သောနော၊ မညှဉ်ဆဲးသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာဖြင့်ငြိမ်းသည်
 ဖြစ်၍။ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဥပဝဒေ
 ယျ၊ အပြစ်မဆိုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမဒုက္ကရသုတ်ပြီး၏။

(၁၀) ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အသော၊ အာဇနည်ဖြစ်သောမြင်းသည်။
 ကဿ၊ ကြိမ်လုံးမှ။ အပဗုဏ္ဏာတိဣဝ၊ ပယ်၍ထိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ အပဟေဂေ၊
 ပယ်၍သိ၏။ ဟိရိသေခေါ၊ ရှက်အပ်သောအကုသိုလ်တရားကို မြစ်တတ်
 သော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။
 လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတာ၊ သတိပြန်ပြောခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဟိရိနိသေခေါ၊ ရှက်အပ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 စရန္တာ၊ သွားကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တနုယာ၊

နည်းကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အပ္ပေယျ၊ရောက်၏။ ဝိသမေ၊ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ ဆဋေတွာ၊စွန့်ကုန်၍၊ သမံ ညီညွတ်စွာ၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဟိဂိသုတ်ပြီး၏။

(၁၉) မာရိသ၊ဆင်းရဲခြင်းကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ကုစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ ကုဋိုကာ၊ကုဋိုသည်။ နုတ္ထိ၊မရှိသလော၊ ကုစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကုဿဝကာ၊ အသိုက်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ကုစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ သန္တာနကာ၊ အမြေးကွန်ယက်သည်။ နုတ္ထိ၊မရှိသလော၊ ကုစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေ၊အရှင် ဘုရားအား။ ဗန္ဓနာ၊အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မုတ္တော၊လွတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏လော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အာဝုသောဒေဝပုတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ တဋ္ဌ၊စင်စစ်၊ မေ၊ငါဘုရားအား။ ကုဋိုကာ၊ကုဋိုသည်။ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ တဋ္ဌ၊ စင် စစ်၊ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ကုဿဝကာ၊ အသိုက်သည်။ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ တဋ္ဌ၊ စင် စစ်၊ မေ၊ ငါဘုရားအား။ သန္တာနကာ၊ အမြေးကွန်ယက်သည်။ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ တဋ္ဌ၊စင်စစ်၊ မေ၊ငါဘုရားအား။ ဗန္ဓနာ၊အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ် သည်။ အမ္ဘိဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာရိသ၊ဆင်းရဲခြင်း ကင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ် သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ကုဋိုကာ၊ကုဋိုကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ဗြူမိ၊ဆိုသနည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ကုဿ ဝကာ၊အသိုက်ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ဗြူမိ၊ဆိုသနည်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ သန္တာနကာ၊ အမြေးကွန်ယက်ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ဗြူမိ၊ဆိုသနည်း။ တေ၊အရှင်ဘုရားအား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည် ကိံ၊အဘယ်ကို။ ဗန္ဓနံ၊အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗြူမိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အာဝုသောဒေဝပုတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား။ မာတရံ၊အမိကို။ ကုဋိုကာ၊ကုဋိုကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ မေ၊ငါဘုရားအား။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဘရိယံ၊မယားကို။ ကုဿဝကာ၊ အသိုက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မေ၊ငါ ဘုရားအား။ ဗြူမိ၊ဆို၏။ ပုတ္တေ၊သားတို့ကို။ သန္တာနကာ၊ အမြေးကွန်ယက် ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ မေ၊ငါဘုရားအား။ ဗြူမိ၊ဆို၏။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ ဗန္ဓနံ၊

အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ပြု၊ ပြီးဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကုမ္ပိကာ၊ အမိဟူသောကုမ္ပိသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိသည်ကား။ သာဟု သာရ၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကုဿ၊ ဝကာ။ မယားဟူသောအသိုက်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိသည်ကား။ သာဟု သာရ၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ သန္တာနကာ၊ သားတည်းဟူသော ကွန်ယက်အမြှေးတို့သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်သည်ကား။ သာဟု သာရ၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဗန္ဓနာ၊ ထဏှာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်သည်ကား။ သာဟု သာရ၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

နဝမကုမ္ပိကာ သုတ်ပြီး၏။

(၂၀) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကလေး။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသမိဒ္ဓိသုတ်ကို။ မေမယား၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၍။ ဤသို့သုတ်ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စု၊ သသမယံ၊ မိန့်သောကံထ အခါ၌။ ပစ္စု၊ ဌာယ၊ စောစောထ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါမည်သောရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိပ္ပိတု၊ သုတ်သင်အံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ တပေါဒေ၊ တပေါဒါမည်သောရေအိုင်၌။ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိပ္ပေတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍။ ပုပ္ဖုတ္တရိတွာ၊ ရေမှထက်၍။ ဧကံ၊ စိဝရောထထည်ထည်းဝတ်သောသင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပုပ္ဖာပယမာနော၊ ခြောက်စေထုက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော။ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ ဧကဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ တပေါဒံ၊ တပေါဒါရေအိုင်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့်

ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိ
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဗ္ဗတွာ၊ ရပ်ပြီး၍၊
အာယသ္မန္တံသမိဒ္ဓိံ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊
ရှု၏၊ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အထုတွာ
ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွားသနည်း၊ နဟိတု
တွာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ နဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံမသွားနှင့်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယုတွာန၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုခံစားပြီးမှ၊ ဘိက္ခုသု၊ ဆွမ်းခံ
သွားလော့၊ ကာယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုငြိစံခြင်းငှါခံသောအခါသည်၊ တံ၊ သင့်
ကို၊ မာဥပ္ပဏ္ဍဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှု၏၊ ဘော၊ အ
ချင်းနတ်သားအဟံ၊ ငါသည်၊ ကာထံ၊ သေအံ့သောအခါကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊
ကာယော၊ သေအံ့သောကာလသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဆန္ဓော၊ ဖုံးထွပ်သည်ဖြစ်
၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဒိသတိ၊ မထင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အထုတွာ၊
ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုမခံစားမှု၍၊ ဘိက္ခုမိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏၊ ကာယော၊ ရဟန်း
ဟရားကိုအားထုတ်အံ့သောအခါသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာဥပ္ပဏ္ဍဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုထုမ္မဂိုး
နတ်သည်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌတိတွာ၊ တည်၍၊ အာယသ္မန္တံသမိဒ္ဓိံ၊ အရှင်
သမိဒ္ဓိံကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဖျော်၍၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်
သို့ဖျော်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်
ကာ၊ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏၊ သုသု၊ ပျိုနုသေး၏၊ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်
သောဆံရှိ၏၊ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗဇေန၊ အဟွယ်နှင့်၊ သန္ဓာဂတော
ပြည့်စုံ၏၊ ပဌမေနဝယသခ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနိကိဋ္ဌိဘာဝိ၊ ခံစားမြူးထူးခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မာနုဿကေ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
ဘုဗ္ဗခံစားလော့၊ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ လျှို့ဝှက်သောကာမဂုဏ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ကာ
ထိကံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို၊ မာအနုဓာဝ၊ မတောင့်တသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာသုသောဒေဝဂုတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ လျှို့ဝှက်သောကာမဂုဏ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊
ကာထိကံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ကို၊ နအနုခေါဝါမိ၊ မတောင့်တ၊ အာသု
သောဒေဝဂုတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာထိကဉ္စ၊
နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်

ဖြစ်သောထောကုတ္တရာတရားကို၊ အနုဘဝါမိ၊ ခံစား၏။ အာဂုဿောဒေဝ
 ဝုတ္တ၊ ဒါယကာနုတ်သား၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ကာလိကာ၊ အခြားမဲ့သောကာလ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲ
 ခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊
 ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ များ၏။ အယံ
 ခမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ သန္နိဗ္ဗိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို
 ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပသိ
 ကော၊ လာတည် ရှုတည် ဟူသောစကားကို ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဩပနေ
 ယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်၏။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်းလေးယောက်
 ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ပဂ္ဂတ္တံ၊ အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်း၊ ကထဉ္စ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ကာလိကာ၊ ကာလအခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟု
 ယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ များသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်
 သို့၊ အယံ ခမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ သန္နိဗ္ဗိကော၊ မျက်မှောက်
 ၌ အကျိုးကို ပေးတတ်သနည်း၊ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို
 ပေးတတ်သနည်း၊ ဧဟိပသိကော၊ လာတည် ရှုတည် ဟူသော စကားကို
 ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သနည်း၊ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်
 သနည်း၊ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်းလေးယောက် ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်၊
 ပဂ္ဂတ္တံ၊ အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊
 မေးလျှောက်၏။ အာဂုဿော ဒေဝဝုတ္တ၊ ဒါယကာနုတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အဘိ ငါသည်၊ နဝေါ၊ အလယ်သာတည်း၊ အဓိရပဗ္ဗဇိတော၊ ခုဟုန်း ပြု၍ မ
 ကြာမြင့်သေး၊ အနုဒု၊ ဤအခါ၌၊ ဣဝံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မဝိနည်းသို့၊
 အာဂတော၊ ကျင့်၍ လာဆဲသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံ၊ ငါသည်၊
 တံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဝိနည်းတရားကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေနှာအကျယ်အားဖြင့်၊
 အာဓိက္ခတုံ၊ ဟောကြားအံ့သောငှါ၊ နုသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်း
 ထေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရား
 တို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ အယံ သောဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၁-နဋ္ဌဝဂ်၊

ရာစဝဟောရာစပြုတ်ပြည်၌၊ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်လေ၍၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝုပ္ပ၊ မေးလေထော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဗျာကရေတိ၊ လောကြား၏၊ ယထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ ဆို၏၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ မဟေသက္ကာဟိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊
 ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပရိဝုဒတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ၊ နုသုကရော၊ မလွယ်ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သစေဝဂစ္ဆေယျာသိ၊
 အကယ်၍ မေးပါမူကား၊ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဓမ္မသဝနာယ၊
 တရားနာအံ့သောငှါ၊ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ ထာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ဈေ၊ ကံ၏၊ အာဝုဒသာဒေဝဂတ္တ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ဇေံ သာဓုကောင်းပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ တဿာဒေဝ
 တာယ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိဿတုတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ တေန၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာမိဒ္ဓိ၊
 အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါ၊ ဈေ၊ ကံ၏၊ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣ၊ ဤရာစပြုတ်ပြည်၌၊ ရက္ခိယာ၊
 ညဉ့်၏၊ ပစ္စု၊ သာသမယံ၊ ခိုလှုံသောကံထအခါ၌၊ ပစ္စု၊ ငာယ၊ စောစောထ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တပေါဒါ၊ တပေါဒါ ရေအိုင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိပ္ပိတုံ၊ သုတ်သင်အံ့သောငှါ၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တပေါဒေ၊ တပေါဒါ
 ရေအိုင်၌၊ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိပ္ပိတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍၊ ပစ္စု၊ ဣရိတွာ
 ရေမှထက်၍၊ ဧကစီဝရော၊ ထထည်းဝတ်သောသင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တာ

နိ၊ ကိုယ်ဘို့ကို၊ ပုဗ္ဗာပယမာနေ၊ ခြောက်စေ့ထုတ်၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊
 အဘိကန္တဝတ္ထု၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတာ၊
 ဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ အဘိက္ခန္ဓာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရုက္ခိယာ၊ သန်း
 ခေါင်အခါ၌၊ ကောသကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ တပေါင်း၊ တပေါဒါ
 ရေအိုင်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေပြီး၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွမ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်း
 ကင်၌၊ ဋီကာ၊ ရပ်ထုတ်၊ ဣမ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဣမာ
 ယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အထုတွာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုမခံစားမူ
 ၍၊ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွားသနည်း၊ နဟိထုတွာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုမခံစားမူ
 ၍၊ နဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွားမည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ထုတွာ၊ ကာမဂုဏ်ငါး
 ပါးကိုခံစားပြီးမှ၊ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွားလော့၊ ကာထော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
 ကိုခွဲခြင်းငှါခံသော အခါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပ္ပဇ္ဈဂါ၊ မလွန်စေမည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုဒ္ဓက္က၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံဒေဝတံ၊ ထိုဘုမ္မဗိုး
 နတ် ဘိုဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာထံ၊ သေအံ့
 သောအခါကို၊ နဇာနာမိ၊ မထိ၊ ကာလော၊ သေအံ့လော့အခါကာလသည်၊
 မာပံ၊ ငါအား၊ ဆန္ဒော၊ ဖုံးထွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဒိသ
 တိ၊ မထင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အထုတွာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို မခံစား
 မူ၍၊ ဘိက္ခုမိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏၊ ကာလော၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်အံ့
 သောအခါသည်၊ ဝေံ၊ ငါကို၊ မာဥပ္ပဇ္ဈဂါ၊ မလွန်စေမည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာ
 သိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဒေဝတာ၊
 ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌတိတွာ၊ တည်၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျောက်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိလော၊ ရဟန်းပြုသည်
 ကား၊ ဒုဘရော၊ ငယ်သေး၏။ သုဿု၊ ပျိုနုသေး၏။ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်
 သောခတ်ရှိ၏။ ဘဒြေဒ၊ ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗနေန၊ အယွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂ
 ကော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပဋ္ဌမေနဝယသာ၊ ပဋ္ဌမအယွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂကော၊

ပြည့်စုံ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနိကိဋ္ဌိထာဝီ၊ ခံစားမြှုပ်နှံခြင်းကိုဖြင့်
 လှေမရှိ၊ တိက္ခမ္၊ ခုဟန်း၊ မာနုဿကေ၊ လှေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇ၊ ခံစားလေ့၊ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ လှေ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ကာလိကံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို၊ မာအနုဓာဝ၊
 မထောင့်တသလေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံဒေ
 ဝတံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါ
 စံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂုဿေဒေဝဂုတ္တံ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ လှေ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်
 ၍၊ ကာလိကံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကို၊ နအနုဓာဝါမိ၊ မထောင့်တ၊
 အာဂုဿေဒေဝဂုတ္တံ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကာလိကဉ္စ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊
 မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို၊ အနုဓာဝါမိ၊ ခံစား၏။
 အာဂုဿေဒေဝဂုတ္တံ၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏။ ကာလိကော၊ အခြား
 မဲ့သော ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များ
 သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်းပန်းခြင်းရှိ
 ကုန်၏ဟူ၍၊ တဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အာဒိနပေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယေျာ၊ များ
 ၏၊ အဟံပစ္ဆော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ သန္တိဗြဟ္မိကော၊ မျက်မှောက်၌
 အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကိုပေးတတ်၏။
 ဟိပဿိကော၊ သာထုည့်ဟူသော စကားကိုဆိုခြင်းငှါထိုက်၏။ ဩပနေ
 ယျိကော၊ နတ်ရှုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်၏။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံလေးဟောက်
 ဖြစ်ကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ အထီးအထီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံ
 စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပါ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဒေဝတော၊ ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစံ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ တိက္ခမ္၊ ခုဟန်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကာလိကော၊ ကာလအ
 ခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်း
 ရဲခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်းပန်းခြင်းရှိကုန်၏ဟူ
 ၍၊ တဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း၊
 ဧတ္ထေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အာဒိနပေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယေျာ၊ များသ

နည်း။ ကထဗ္ဗာအဘယ်သို့လျှင်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သနည်း။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကိုပေးတတ်သနည်း။ ဖေဟိပသဝိကော၊ လာတည်၌ ရှုတည် ဟူသောစကားကိုဆိုခြင်းငှါ ထိုကံသနည်း။ ဩပနေယျိးကါ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် သို့ဆောင်တတ်သနည်း။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးလောက်ဖြစ်ကုန်သော ပညာ ရှိဘို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံဒေဝတံ၊ ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်ကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပါ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ နည်း၊ အာဝုဿေဒေဝပုတ္တု၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဝေါ၊ အငယ်သာတည်း၊ အဓိရပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး၊ အဝနာ၊ ဤအခါ၌၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မဝိနည်းသို့၊ အာဂတော၊ ကျင့်၍ လာဆဲသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဓမ္မဝိနယံ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတရားကို၊ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အာ စိက္ခိတံ၊ ဟောကြားအံ့သောငှါ၊ နုသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထောက်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အထူးစုံသောတရားကိုထိထောက်မူပြီးသော၊ အယံသောဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေးရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလေ လော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြား၏၊ ထထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဓာရေယျာထိ၊ မှတ် လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ် ကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဈျောက်သနည်း၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ မဟေသက္ကာဟိ၊ ဓာနိးခိုးကြီးကုန် သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်ထိုသည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဓေ ဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥပသင်္ကံမိတံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ၊ နုသုကရော၊ မလွယ်၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၁-နန္ဒဝဂ်၊

သို့၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သင်္ခေပုစ္ဆေယျာ
သိ၊ အကယ်၍ မေးပါမူကား၊ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဓမ္မဿဝနာ
ယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ၊ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ဝေါစ၊ ဂေါတမီ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿာ၊ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်
သား၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သာဒေဝ
တာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အဝိဒုရေ၊ မနိုးမဝေသော၊ ဣမေ၊ အရပ်၌ပင်လျှင်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပါ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သင်္ခေပုစ္ဆံ၊
အရှင်သမိဒ္ဓိကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဂေါတမီ၊ ကိံ၊ အဝေါစ
အဘယ်သို့၊ ဂေါတမီ၊ သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာမအနုပ္ပတ္တာ၊ ဩဝါဒစဉ်
ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂေါတမီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဒေဝတံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဝါဿယ၊ ဝါဿဖြင့်၊
အဗ္ဗိဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဗ္ဗိဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ဖော်မူ
သနည်း၊ အက္ခေယျသည်၊ နော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ သတ္တပုဂ္ဂလစသည်တို့
ဖြင့်အမှတ်ရှိကုန်သော၊ အက္ခေယျသို့၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊
ထည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အက္ခေယျ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊
အပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ မထိသောကြောင့်၊ မဂ္ဂ၊ နော၊ မဂ္ဂမာရ်၏၊ ယောဂီ၊
နိုင်ငံသို့၊ အာယန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ အက္ခေယျ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း၊
ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသောကြောင့်၊ ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အက္ခေယျ၊ ကြားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နမညတိ၊ နပဿယိ၊ မဂ္ဂ၊
ယောနံ၊ အကြင်ရာဝစသည်ဖြင့်၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို၊ ကောစိ၊ တရုတ
ယောက်သောသူသည်၊ ဝဇ္ဇာဝဒေယျ၊ တပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆိုပြီးအံ့၊ တံကာ
ရဏံ၊ ထိုကြောင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံဟိ
တံဝေ၊ ထိုရာဝစသည် သည်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ယက္ခိ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်၊ သစေဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍
ထိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊
ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နအာဇာနာမိ၊ မထိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။

သာဓုအာယံစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနေယျ၊ ထိဋ္ဌာ
 အံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမေဝါ၊
 တုဇီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိသေသိဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ နိဟိနေဝါ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၎င်း၊ မညတိ၊ အောက်စေ၏။
 သောဝိပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တေနေဝမာနေန၊ ထိုမာန်ဖြင့်ပင်
 ယျှင်၊ ဝဒေထ၊ အနွယ်အမျိုးဂုဏ်ကိုဆိုရာ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိသေသု၊ မာန်တို့၌၊ အဝိကမ္မာနေ၊ တုန်ထွင်
 ခြင်းမရှိ၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမေဝါ၊ တုဇီဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဝိသေသိဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဟိ
 နေဝါ၊ ယုတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံကာရတံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယက္ခိ၊ ထုမ္ပရီးနတ်၊ သဝေဝိဇာနတ်၊
 အကယ်၍ထိဋ္ဌာအံ၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤတရား
 တော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ နအာဇာနာမိ၊ မထိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓုအာယံစာမိ၊
 တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနေယျ၊ ထိုရာ၏။ ထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘာသတု၊ ဟောတော်
 မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ခံ၊ တစ်ခြင်းဖြစ်မှားခြင်းတွေဝေခြင်းဟူသော
 ပညတ်ကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြို၊ နဝမာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်ကို၊ နအတ္တ
 ဝါ၊ မကပ်၊ ဣဝနာမဂ္ဂပေ၊ ဤနဂုဏ်တရား၌၊ ဟဏ္ဍံ၊ တဏှာကို၊ အန္တိန္ဒြိ
 ဖြတ်ပြီး၊ ဆိန္ဒုဂန္ထံ၊ ဝန္တလေးပါးကိုဖြတ်၍လည်သော၊ အနိစံ၊ ဆင်းခဲ့မရှိ

သော၊ နိရာသံ၊ တစ်ခြင်းမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂလံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိယေ
 သမာနာ၊ ဂှာဗ္ဗေကြည့်ရှုကုန်သော၊ ဒေဝါ။ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊
 ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒိဝေသနေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ နဗ္ဗာဂရံ၊
 မမြင်ကုန်၊ ယက္ခိယုဗ္ဗဗိုးနတ်၊ သပေဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍သိမူကား၊ ဝဒေ
 ဟိ၊ ဆိုထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနိဇထာပုဏ္ဏိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 သူရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာသူရားသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
 ဘာထိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤစာရားထော်၏၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အတိ၊ အကျဉ်းသည်၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ ကာယေ
 နဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝစသာဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ
 ဝါ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇနံ၊ တရံတဆစ်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရိ
 ယာ၊ မပြုရား၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်၍၊ အနတ္ထသဗ္ဗိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နုပေ
 ဝေထ၊ မရှိဘဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

ဒေဝမသဗိဒ္ဓိသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နန္ဒနဝဂ္ဂေါ၊ နန္ဒနဝဂ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ တကြ၊ ထိုနန္ဒနဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိ၊ ဂါတာ
 သည်ကား၊ ၊ နန္ဒနာ၊ နန္ဒနသုတ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒတိဝေဝ၊ နန္ဒတိသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ နတ္ထိပုတ္တသမေနစ၊ နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်လည်းကောင်း၊ ခတ္ထိယော။
 ခတ္ထိယသုတ်လည်းကောင်း၊ သဏမာနောစ၊ သဏမာနသုတ်လည်းကောင်း၊
 နိဒ္ဓါတန္တိစ၊ နိဒ္ဓါတန္တိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရံ၊ ဒုက္ကရသုတ်လည်း
 ကောင်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသုတ်လည်းကောင်း၊ နဝမော၊ ကိုးရတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ကုဗ္ဗိကာ၊ ကုဗ္ဗိကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝမော၊ ဆယ်ခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗိဒ္ဓိ၊ သဗိဒ္ဓိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၃-သတ္တဝါ

(၂၁) ကေမန္တံ၊ သင်္ဃာတေယျေပကံ ပတ်သော အရင်၌၊ ဥပိတေခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကေ၊ အထိတတ်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊
 ကိံအဘာသိ၊ အဘာသိသို့ရွတ်ဆိုသနည်း။ သတ္တိယာ၊ တတက်အသွားစ
 သည်ရှိသောထုံမဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌော၊ အောက်သို့ရှေ့ရှုထုံးအပ်သောယောကျာ်း
 သည်၊ ဝိရိယံ၊ အနာပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောဝီရိယကို၊ အာရတတ်ဝိယစ၊
 အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗုဟမာနေ၊
 ထောင်သည်၊ ရှိသော်၊ အာဒိက္ကသိရော၊ ရဲရဲငြိသော ဦးခေါင်းရှိသော
 ယောကျာ်းသည်၊ ဝိရိယံ၊ ထောင်ခြင်း၏၊ ပြင်းခြင်းငှါအားထုတ်သောဝီရိ
 ယကို၊ အာရတတ်ဝိယစ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂပ္ပဟာနာယ၊ ကာမရာဂ
 ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ သတ္တိယာ၊ တတက်အသွားစသည်ရှိသောထုံ
 မဖြင့် ဩမဋ္ဌော၊ အောက်သို့ရှေ့ရှုထုံးအပ်သောယောကျာ်းသည်၊ ဝိရိယံ၊
 အနာပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သောဝီရိယကို၊ အာရတတ်ဝိယစ၊ အားထုတ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗုဟမာနေ၊ ထောင်
 သည်ရှိသော်၊ အာဒိက္ကသိရော၊ ရဲရဲငြိသောဦးခေါင်းရှိသောယောကျာ်းသည်၊
 ဝိရိယံ၊ ထောင်ခြင်း၏၊ ပြင်းခြင်းငှါအားထုတ်သောဝီရိယကို၊ အာရတတ်ဝိ
 ယစ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌပ္ပဟာနာယ၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကိုပယ်ခြင်းငှါ၊
 သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဋ္ဌမသတ္တိသုတ်ပြီး၏။

(၂၂) အယုသန္တံ၊ ကံကိုမထွေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်
 သည်၊ နယုသတိစ၊ ထွေသည်မထွေ၊ တတော၊ ထိုမျှ၊ ဗိသန္တံ၊ ကံကိုထွေ
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်၊ ယုသော၊ ထွေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပ္ပဒုဋ္ဌပဒေါသိနံ၊ မပြစ်မှားအပ်သောသူတို့ကိုပြစ်မှားသောသူတို့
 အား၊ ယုသန္တံ၊ ကံကိုထွေသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်၊ ယုသတိ

တွေ့သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ယောဗာဏေ၊ အကြင်သူ
ရိက်သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြင်မှားအပ်သော၊ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနဂီ
ဏဿ၊ ကိလေသာမရှိသော၊ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော၊ နုဓေထ၊
ရဟန္တာအား၊ ဒုဿတိ၊ ပြင်မှား၏။ ပဒိုဝါတံ၊ ထေညာသို့ ခိတ္တော ထွင့်အပ်
သော၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော၊ ရဇောဣဝ၊ မြို့ကဲ့သို့၊ တမေဝဗာလံ၊ ထိုသူ
ရိက်ကိုသာသျှင်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စေတိ၊ ကျက်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါပ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒုတိယဒုသက်သုတ်ပြီး၏။

(၂၃) အန္တောဇေ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ဝေဏှာတည်းဟူသော
ကွန် သက်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဇေ၊ ကိုယ်ပ၌ဖြစ်သော ဝေဏှာတည်းဟူ
သော ကွန်ယက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာယ ဇေယ၊ ထိုကိုယ်တွင်း
ကိုယ်ပ၌ဖြစ်သော ဝေဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေတိတာ၊ မြွေ့ဟွက်အပ်၏။ တံထသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ အနွယ်၌ဖြစ် ထော်မူ သောမြတ်စွာထုရ ။
တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုန္န၊ မိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဣမံဇေ၊
ဤသို့သုံးပါး၌မြွေ့ဟွက်၍တည်သောဝေဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို၊
ကော၊ အဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇေယ၊ ဖြေခြင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သ
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ နုဓေ၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ သ
ပညော၊ ကိလိတ်ပမိုသန္ဓေဖြင့်ပညာရှိသော၊ အာတ၊ ဝိ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်
စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ပါမိဟာရိယပညာဖြင့် ပညာ ရှိသော၊
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ သိသေ၊ စတုပါရိသဒ္ဓိသိသန္ဓိ၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိက္ကဋ္ဌ၊ သမာဓိစိတ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝဟံသာ
ဝယန္တော၊ ဝှားစေလျက်၊ ဣမံဇေ၊ ဤသို့သုံးပါး၌ မြွေ့ဟွက်၍တည်သော
ဝေဏှာ တည်းဟူသောကွန် သက်ကို ဝိဇေယ၊ ဖြေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏။ ယေ
သံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဘို့အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါ
သောစ၊ ဒေါ သသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊
ဝိနုဇိတာ၊ ကင်းကုန်၏။ ဝိဿာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါလည်းရှိကုန်
၏။ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကံခံထေ့၍ထိုက်ကုန်၏။ ထေသံ ထိုရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇေယ၊ ဝေဏှာ၊ တည်းဟူသောအထုံးအဖွဲ့ကို။ ဝိဇေယ၊

ဖြေအပ်၏။ ယထာပတ္တိ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ နာမဥ္စနံသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိစက္ခပသံညာစ၊ ပဋိစက္ခသညာဂ္ဂပသညာသည်လည်းကောင်း၊ အသေသံ၊ ဒု။ ကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုက္ခ ဝိ၊ ချုပ်၏။ ဣတ္ထေ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သောဇေသာ၊ ဤထဿာတည်းဟူသော အထုံးအဖွဲ့သည်၊ ဝိဇေ၊ ဖြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဇောသုတ်ပြီး၏။

(၂၄) ယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်သောသဘောတရားမှ၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ နိဝါရယေ၊ မဖြစ်အပ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထတောတတော၊ ထိုထိုသောသဘောတရားမှ၊ နံဒုက္ခံ၊ ထိုဖြစ်သောဆင်းရဲသို့၊ နတေ၊ မရောက်၊ ယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတော၊ အထုံးရံသောသဘောတရားမှ၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ နိဝါရယေ၊ မဖြစ်အပ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတော၊ အထုံးရံသော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ဝရုတ္တိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ သဗ္ဗတော၊ အထုံးရံသောသဘောတရားမှ၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ နိဝါရယေ၊ မဖြစ်အပ်၊ ယံမနော၊ အကြင်စိတ်သည်၊ သံယတတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ အာဂတံ၊ ဖြစ်၏။ ယံမနော၊ ထိုစိတ်ကို၊ နိဝါရယေ၊ မဖြစ်အပ်၊ ထတောယတော၊ အကြင်အကြင်သော သဘောတရားမှလည်း၊ ပါဝံ၊ အကုသိုလ်သည်။ အာဂတံ၊ ဖြစ်၏။ ထတောတတော၊ ထိုထိုသောသဘောတရားမှ၊ ယံမနော၊ ထိုစိတ်ကို၊ နိဝါရယေ၊ မဖြစ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထမနောနိဝါရဏသုတ်ပြီး၏။

(၂၅) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးထိုခံထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတာပိ၊ ထေးပါးသောမင်္ဂါဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စလည်းရှိ၏။ ဝိတာသဂေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဂေါလည်းရှိ၏။ အပ္ပိမဒေဗာဓာဓိ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်အဖြစ်ကိုလည်းဆောင်လေ့ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာမည်ထော၊ နောဝဒေယျ၊ မဆိုရာမည်ထော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့

သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။
 ဝဒေယျ၊ ဆိုရာသလော၊ နောဝဒေယျ၊ မဆိုရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံ
 ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတာပိ၊ လေးပါးသော မင်္ဂလာဖြင့် ပြုအပ်ပြီး
 သောကိစ္စလည်းရှိ၏။ ဝိတာသဂေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဂေါလည်းရှိ၏။
 အန္တိမဒေဟဓာဓိ၊ အဆုံးစွန့်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်း ဆောင်လေ့ရှိ၏။
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရ
 ဟန်းသည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ ကုသဒေဝာ၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိပ်မာသည်ဖြစ်၍၊ ထောကော၊ ထောက
 ဌံ၊ သမညံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍၊ ဝေါဟာရမက္ခန္ဓနံ၊ ဝေါဟာရမှ
 ဖြင့် ဝေါဟာရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပေါစ၊ သိန့်တော်မူ၏။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတာပိ၊ လေးပါးသော မင်္ဂလာဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စ
 လည်းရှိ၏။ ဝိတာသဂေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဂေါလည်းရှိ၏။ အန္တိမဒေဟ
 ဓာဓိ၊ အဆုံးစွန့်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်း ဆောင်လေ့ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်၍။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝဒေ
 ယျ၊ ဆိုရာသလော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္တိ၊ သူတ
 ပါးတို့သည်ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝဒေ
 ယျ၊ ဆိုရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ပဟိနမာနုဿ၊ ပယ်အပ်
 ပြီးသော မာန်ရှိသော၊ ယဿဘိက္ခု၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ဝန္တော၊ ဝန္တာ
 တရားတို့သည်။ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အဿဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား။ သဗ္ဗေ၊
 အထုံးစုံကုန်သော၊ မာနဝန္တာ၊ မာနဝန္တာတရားတို့ကိုး၊ ဝိရူပိတာ၊ ဖျက်ဆီး
 အပ်ကုန်၏။ သုမေခေါ၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ မညတံ၊ တာဗျမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှတ်ခြင်းကို။ ဝိတိပုက္ကော၊ လွန်
 ထေပြီ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝိဇ္ဇဒံဝစ
 နံ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကုသလော၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ သမညံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိထော်မူ၍၊ ဝေါဟာရမက္ခေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်၊ ဝေါဟာရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ပဉ္စမအရဟန္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၆) ဖော်ဘိ၊ အကြင်အရောင်တို့ဖြင့်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ပကသဘိ၊ ထွန်းထောက်ပ၏၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ပဇ္ဇောတာ၊ ထွန်းထောက်ပကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအရောင်တို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝုဠိ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာဂမာ ၊ ကပ်လာပါကုန်၏၊ ဧဝံ၊ စမ်းထိုယုံမှားသောစကားကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကထံ၊ ဇာနည်ရ၊ အဘယ်သို့သိနိုင်ရာကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ၊ လောကော၊ လောက၌၊ ပဇ္ဇောတာ၊ ထွန်းထောက်ပကုန်သော အရောင်တို့သည်၊ စက္ကာ၊ ရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက်သော အရောင်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အာဒိဇ္ဈော၊ နေမင်းသည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ တပတိ၊ ထောက်ပ၏၊ စန္ဒိမာ၊ လသည်၊ ရတ္တိ၊ ည၌၊ အာတာတိ၊ ထောက်ပ၏၊ အထ၊ ထိုမျှ၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ထည်းကောင်း၊ ရတ္တိ၊ ည၌၊ ထည်းကောင်း၊ အဘာတိ၊ ထောက်ပ၏၊ တပထံ၊ ထိုအရောင်တို့ထက်၊ သေဠော၊ မြတ်သော၊ သမ္ပန္ဓေ၊ ဘုရားသည်၊ ဟူသော အရောင်သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ပကသဘိ၊ ထွန်းထောက်ပ၏၊ ဝော၊ အဘာ၊ ထိုဘုရားသည်၊ ဟူသော အရောင်သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဆဋ္ဌပဇ္ဇောတသုတ်ပြီး၏။

(၂၇) ကုဘော၊ အဘယ်အရပ်၌၊ သရာ၊ သံသရာ တည်းဟူသော အာဗျ ဘူ သည်၊ နိဝတ္တန္တိ၊ နှစ်ကုန်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ငနံ၊ ငနိုဆင်၊ ရဲသည်၊ နဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ နာမေဉ္စ၊ နံသည်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်၊ မှဲ့၊ ဥပရုဏ္ဏာ၊ ချုပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ၊ ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်၌၊ အာပေါစ၊ အာပေါဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီပ၊ ပထဝီဝတ်

သည်လည်းကောင်း၊ တေဇောစ၊တေဇောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ
ယောစ၊ဝါယောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ နဂါဓတိ၊မတည့်။ အထော၊
ထိုနိဗ္ဗာန်မှ၊ သရာ၊သံသရာထည်းဟူသောအယဉ်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ။နစ်
ကုန်၏။ဧတ္ထ၊ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ နဝတ္တတိ၊မဖြစ်၊ ဧတ္ထ၊ဤ
နိဗ္ဗာန်၌၊နာမဉ္စ၊နံသည်လည်းကောင်း၊ရူပဉ္စ၊ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊အသေ
သံ၊အကြွင်းမဲ့ ဥပရုက္ခတိ၊ချုပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသရသုတ်ပြီး၏။

(၂၀) မဟာဒ္ဒနာ၊ဈေးသောဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂ၊ဈေးသော
အသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော။ ရဋ္ဌဝန္တော။ ပြည်တိုင်းကားကိုအစိုး ရကုန်
သော၊ခတ္တိယာဝိ၊မင်းတို့သည်လည်း။ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊အနုလင်္က
တာ၊ ကြီးစွာသော အလိုတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဥပမညံ။
အချင်းချင်း၏ဥစ္စာကို၊အတိဂိဇ္ဈန္တိ၊ထောင့်တကုန်တိသနည်း။ ဥဿုက္ကဇေ
တေသု။ အထူးထူးသော ဘိဗ္ဗတို့၌ဖြစ်ကုန်သောလုံ့လရှိကုန်သော။ ဘဝ
သောတနံသာရီသု၊ဘာဝထည်းဟူသောအယဉ်ကိုအစဉ်မှီးကုန်သော။ တေ
သု၊ထိုသူတို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော။ ဂေထေဏှိံ၊ ဟပ်ခြင်းတည်းဟူသောထ
ဏှာကို၊ယေ၊အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဝါဟံ၊သု၊မျှောလေကုန်ပြီ။
ဟေ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။လောကတ္ထိံ၊လောက၌။ အနုဿုက္ကာ၊လုံး
လမပြုကုန် ဣတိ၊ဤသို့၊အဘာသိ၊ရှုတ်၏။တေ၊အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။အဂါရံ၊မာတုဂါမနှင့်တကွသောအိမ်ကို၊ ဟိတွာ၊စွန့်၍။ သုပ္ပေယံ၊
ကောင်းစွာချစ်အပ်သော။ ပုတ္တံ၊သားကို၊ ဟိတွာ၊စွန့်၍။ ရာဂဉ္စ၊ရာဂကို
လည်းကောင်း၊ဒေါသဉ္စ၊ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ ဟိတွာ၊စွန့်၍။ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊
အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း။ ဝိရာဇိယ၊မတပ်မူ၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ပေးနန်းပြုကုန်
သော၊အရဟန္တာ၊ပူဇော်အထူးကုန်တော်မူထိုက် ကုန်သော၊ဝိဏာသဝါ၊
ကုန်ပြီးသောအာသဝေါလည်းရှိကုန်သော။ တေ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
လောကတ္ထိံ၊ လောကသုံးပါး၌။ အနုဿုက္ကာ၊လုံးလမပြုကုန် ။ဣတိ၊ဤသို့။
အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမမဟာဒ္ဒနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆) မဟာဝိသုဒ္ဓိကြီးသောလုံးလှဲတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ စတု
 စက္ကံ၊ လေးပါးသောအာရုံသာယာသက်တော့အပ်သောစက်လည်းရှိသော၊ နဝဒ္ဒါ
 ရံ၊ ကိုးပါးသောဒ္ဒါရလည်းရှိသော၊ ပုဏ္ဏံ၊ မစင်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ လောဘော
 န၊ တဏှာနှင့်၊ သံယုတ္တံ၊ စပ်ယှဉ်သော၊ ပဏီဇံ၊ အမိဝမ်းဟုဆိုအပ်သောညွှန်
 ခွဲဖြစ်သော၊ ယံသရီရံ၊ အကြင်ကိုယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿသရီရဿ၊ ထို
 ကိုယ်၏။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ကထံကောနကာရဏေန၊
 အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ နန္ဒိံ၊ စ၊ အားကြီးသောအပျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေရတ္တံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆာစ၊ အားနည်းသောထော
 ဘကိုလည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ လောဘဂ္ဂ၊ အားကြီးသော
 သောဘကို လည်းကောင်း၊ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အရင်းရှိသော၊ တဏှံ၊
 တဏှာကို၊ အပ္ပုပ္ဖာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်၍၊ ဧဝံထထာကာရဏေန၊ ထိုသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်
 မူ၏။ ။

နဝမစတုစက္ကသုတ်ပြီး၏။

(၃၀) ဇောဇိဇဗ်း၊ ဇောဇိမည်သောသား၏ မြင်းခေါ်နှင့်တူသောမြင်း
 ခေါင်းတော်လည်းရှိသော၊ ကိသံ၊ ကြိုသောကိုယ်တော်လည်းရှိသော၊ ဝီရံ၊
 လုံ့လလည်းရှိတော်မူသော၊ အပ္ပဟာရံ၊ နည်းသောအာဟာရလည်းရှိတော်
 မူသော၊ အလောလဂ္ဂံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်းကင်းသော၊
 ဧကစရံ၊ တစီးတည်းကျက်စားသော၊ သိဟံဝသိဟံဣဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဧကစရံ၊ တစီးတည်းကျက်စားသော၊ နာဂံဝနာဂံဣဝ၊ ဆင်
 ပြောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကစရံ၊ တကိုယ်တော်တည်းကုင့်တော်မူ
 သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနုပက္ခိန္နံ၊ ငွဲခြင်းကင်းတော်မူသော၊ ဘဝ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်ကုန်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့နတ်အ
 ပေါင်းတို့သည်၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ ကထံကောန ကာရဏေန၊
 အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရစ္စတိ၊ လွတ်
 ပါနံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ လောကော၊ လောက၌၊ မနောဆဋ္ဌာ၊
 မနလျှင်မြောက်ရမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုတာ၊ ငါးပါးသောကာမ

ဂုဏ်တို့ကို၊ ပဝေဒိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ငွေ၊ ဤနံရုပ်ကရား၌၊ ဆီနံ့၊ ဖုံးထွင်း
ဟတ်သောမောဟကိုး၊ ဝိရာဇေတွာ၊ မထင်မူ၍၊ ဝေံဇ္ဇမိနာကာရဏေန၊
ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ခုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရဂ္ဂတိ၊ လွတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ။

ဒဿဇေဝီဇေသံယုတ်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တိယဝဂ္ဂေါ၊ သတ္တိ
ယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တတြ၊ ထိုသတ္တိယဝဂ်၌၊
ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးဝါထာကာ၊ သတ္တိဟာ၊ သတ္တိယသုတ်လည်းကောင်း၊ ဖုသတိ
စေဝ၊ ဖုသတိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇေဇုာ၊ ဇေဇုာသုတ်လည်းကောင်း၊ မနောနိ
ဝါရဏာ၊ မနောနိဝါရဏသုတ်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေန၊ အရဟန္တသုတ်
လည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်လည်းကောင်း၊ သရာ၊ သရ
သုတ်လည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနေန၊ မဟဒ္ဒနသုတ်လည်းကောင်း၊ နဝမံနဝမေန၊
ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ စတုစက္ကေန၊ စတုစက္ကသုတ်လည်း
ကောင်း၊ ဇေဝီဇေသံ၊ ဇေဝီဇေသံသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေတာ
နိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ခပ်သုတ်တို့လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊
ဥဒါနိုးတည်း။ ။

၁ ဒေဝတာသံယုတ်၊ ၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်၊

(၃၁) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသတ္တံ၊ သတ္တိသုတ်ကို၊ မေမ
ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်
မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့
ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝဇ္ဇိယံ၊ သာဝဇ္ဇိပြည်၌၊ အနာထဝိဗ္ဗိကဿ၊ အနာထ
ဝိသံသုဋ္ဌေ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝ
နေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေ
ထိုင်မူသောအခါ၌၊ သစ္စဟုလ္လာ၊ များစွာကုန်သော၊ သတုတ္ထပကာယိကော၊
သုတော်ကောင်းတို့ တရားကိုဆောက်တည်သည်၏။ အစွမ်းအားဖြင့်ပြော
ဟော၍ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်

သောအဆင်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်သားတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာ
 ယ၊ ဉာဉ်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရုက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံး
 စုံသက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းထော်ကို၊ ဩဘာ
 သေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ
 သု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကလေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေ
 ပတ်သောအရပ်၌၊ အဗ္ဗိသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် ထွေပတ်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ သာဒေဝ
 တာ၊ ယိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း၊ သတ္တိဇေဝ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေ
 ထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏၊ သတ္တိ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်
 ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ သတံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူထော်ကောင်း
 တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သောပဉ္စသီငါးပါးတည်းဟူသောသူထော်ကောင်း
 တရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ နပါဝိ
 ယော၊ မယုတ်မာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာတံ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပ
 ရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊
 ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ သတ္တိဇေဝ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်
 သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏၊ သတ္တိ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်၊
 သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ သတံ၊ ဘုရားအစ
 ရှိကုန်
 သောသူထော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သောပဉ္စသီငါးပါးတည်း
 ဟူသော သူထော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ပညံ၊ ပညာကို၊
 လဘတိ၊ ရ၏၊ အညတော၊ သူမိုက်မှ၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ နုလဘတံ၊ မရ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ ထပါးသော၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်
 သနည်း၊ သတ္တိဇေဝ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊
 ပေါင်းတော်ရာ၏၊ သတ္တိ၊ သူထော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်း
 ကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ သတံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သောသူထော်ကောင်းတို့၏၊

သဒ္ဓမ္မံ ငြီးမွမ်းအပ်သောပဉ္စသီဝါးပါးတည်းဟူသော သူ့တော်ကောင်း တရားကို အညာယာသိ၍ သောကမဇ္ဈေ ဝိရိမ်းခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော သူတို့၏ အလယ်၌ နသောစတိ၊ မဝိရိမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဂီ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ သန္တိရေဝ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏။ သန္တိ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ဩဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၌ ရာ၏၊ သတံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ ငြီးမွမ်းအပ်သောပဉ္စသီဝါးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယာသိ၍၊ ဥာတိမဇ္ဈေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်၌၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဂီ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ သန္တိရေဝ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏။ သန္တိ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ဩဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ ငြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီဝါးပါးတည်းဟူသော သူ့တော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယာသိ၍၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝသို့ ဝတ္ထုန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဂီ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ သန္တိရေဝ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏။ သန္တိ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ဩဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ ငြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီဝါးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယာသိ၍၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သာတတံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ချမ်းသာ၍ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဂီ၊ အဝေါစ၊

အဘယ်သို့ဈေးကွက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊
 ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သုဘာထိတံနူခေါ၊ ကောင်းစွာ ဆိုသည်မည်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေးကွက်၏၊ သဗ္ဗပသံ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဝေါတုဌာ
 ကံ၊ သင်နတ်သားတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ သုဘာထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်မည်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 မင်္ဂဝိ၊ ငါတုရား၏သည်၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုကာထ၊ နာကုန်သော၊ သန္တိ
 ရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊
 သန္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ
 ၏၊ သတံ၊ တုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သန္တံ၊ မြီးပွင်းအပ်
 သောပဉ္စသိဝါးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ၊
 ထိ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရမ္ပတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမသန္တိရေဝသုတ်ပြီး၏။

(၃၂) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိသူဌေး၏၊
 အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလ္လာ၊
 များစွာကုန်သော၊ သတုလ္လပကာယိကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို
 ပြောဟောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇာ၊
 အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊
 အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထ
 ကပ္ပံ၊ အလုံးရံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်ကို၊
 ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို
 အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံ၊ သုရပ်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကာ၊ တယောက်သော၊
 သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ။

အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣံအဘာထိ၊ အဘာထိ၊ သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ မစ္ဆေရာစ၊ ဝန်တိုသောကြောင့်တည်းကောင်း၊ ပမာဒါစ၊ ဓမ္မေလျာသောကြောင့်တည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒိယတိ၊ မပေးလှူအပ်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အာကင်္ခမာနေန၊ အလိုရှိသော၊ ဝိဇာနတာဝိဇာနန္တေန၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို ထိသောသူသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေယျံ၊ လှူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ ထလောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣံအဘာထိ၊ အဘာထိ၊ သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ ယသေဝ၊ အကြင်ဝန်တိုခြင်းကင်းသောသူအားသာလျှင်၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းဟူသောတရားသည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ နဒေတိ၊ တားမြစ်ခြင်းအခွင့်ကို မပေး၊ ထသေဝ၊ ထိုဝန်တိုခြင်းကင်းသော သူအားသာလျှင်၊ ထဒေဝ၊ ထိုဝန်တိုခြင်းဟူသောတရားသည်သာလျှင်၊ အဒေတော၊ တားမြစ်ခြင်းအခွင့်ကိုမပေးသောကြောင့်၊ ဘယံ၊ ပွတ်သိပ်ခြင်းစသော ဘေးသည်၊ နပုသတိ၊ မထွေ၊ ယသေ၊ အကြင်သူမိုက်သည်၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းဟူသောတရားကို၊ တာယတိ၊ ကြောက်အပ်၏၊ တမေဝဗာထံ၊ ထိုကြောက်သောသူမိုက်ကိုသာလျှင်၊ အထိံထောကေစ၊ ဤလောက၌တည်းကောင်း၊ ပရမိစ၊ တမလွန်လောက၌တည်းကောင်း၊ ဇိဗာစ္စာစ၊ ပွတ်ခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ ဝိပါသာစ၊ သိပ်ခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ ပုသတိ၊ ထွေ၏၊ ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ထွေသောကြောင့်၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ မထာဘိဘု၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကိုနှိပ်စက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒန္တော၊ ပေးလှူရာ၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ထည်ရာဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ ထလောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣံအဘာထိ၊ အဘာထိ၊ သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ ပထာနံ၊ ကန္တာရခရီးကို၊ သဟဝဇ္ဇံ၊ သဟဝဇ္ဇန္တာ၊ တကွသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ပထာနံပထိကာနံ၊ ခရီးသွားတို့အား၊ အပ္ပထိံ၊ အနည်းငယ်သော ဓိက္ခာန္တံ၊ သံပိတာဂံ၊ ခွဲပေးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ဣဝံ၊ အချင်းချင်းပေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပထာနံ၊ အစမထင်သံသရာတည်းဟူ

သောခရီးခဲသို့၊ သဟဝဇ္ဇံသဟဝဇ္ဇန္တံ၊ တကွသွားကုန်သော၊ ယေးအကြင်
 သူတို့သည်၊ ပထာနံပထိကာနံ၊ အစမထင်သံသရာတည်းဟူသောခရီးခဲသို့
 သွားကုန်သောသူတို့အား၊ အပ္ပတ္တိံ၊ အနည်းငယ်သောရိက္ခာ၌၊ သံဝိဘာဂံ၊
 ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ တေး၊ ထိုသူတို့သည်၊
 မဘောသု၊ အသက်ရှင်လျက်အလှူပေးလေ့မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သူသေ
 မည်ကုန်သောသူတို့ကောင်း၌၊ နမိယုန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်၊ သေဝေဇ္ဇော၊
 ဤတရားသည်၊ သနန္တနော၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်၏၊ အပ္ပတ္တိံ၊ အနည်းငယ်သော
 အလှူဝတ္ထု၌၊ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့
 သည်၊ ပဝေစ္ဆန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော်လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒိစ္ဆရေ၊ မလှူ
 ကုန်၊ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်သော၊ အပ္ပတ္တိံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊
 သဟဝေသနံ၊ တထောင်သောအလှူနှင့်၊ သမံ၊ အမျှ၊ မိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်
 သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာကိုကိုးအဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ
 အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဒေမာနာနံ၊ အလှူပေးကုန်သောသူ
 တို့အား၊ ဒုဒ္ဒဒံဒုဒ္ဒန္တော၊ ပေးလှူနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်တို့သည်၊ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ကမ္မကုဗ္ဗတံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဒုက္ကရံဒုက္ကရန္တော၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အသန္တော၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုကုန်၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့
 ၏၊ ဝေဇ္ဇော၊ တရားသည်၊ ဒုရန္တယောဒုပ္ပူရော၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အသန္တော၊
 သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ မလှူကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏သည်၊ ကောင်း၊ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်
 တို့၏သည်၊ ကောင်း၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဂတိ၊ ထမလွန်ဖြစ်သောလားရာ
 ဂတိသည်၊ နာနာ၊ အသီးအသီး၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသန္တော၊ သူတော်မ
 ဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ယန္တိ၊ လားကုန်၏၊ သန္တော၊ သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ သဂ္ဂပရာယဏာ၊ နတ်ရွာသို့ လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပ
 ရာ၊ တဖျောက်သော၊ ဒေဝတော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်

၁-ဒေဝကာသံယုတ်-၄-သတုလ္လပကာယိကဝဂ်၊

သူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတံနုခေါ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည် မည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ သဗ္ဗာသံ၊ ဝေဝိသိမ်းကုန် သော၊ ဝေါတုဗ္ဗာကံ၊ သင်နတ်သားတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဗရိယာယေ န၊ အကြောင်း အားဖြင့်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်မည်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မမိဝိ၊ ငါတုရား၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်သားတို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့၊ ၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူ သည်လည်း၊ သံရဇ္ဇကံ၊ တလင်းစသည်ကိုသုတ်သင်ခြင်းစသည်ဖြင့်ပေါင်း စည်းခြင်းကို၊ စရံစရေန္တော၊ ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း၊ ပေါသံပေါသန္တော၊ မွေးကြေးသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗကတ္ထိံ၊ အနည်းငယ်သော ဝတ္ထု၌၊ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဒေန္တော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားကို၊ စရေ၊ ကျင့်၏၊ သဟဿယာဂိနံ၊ အသပြာ တထောင်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သောဆွမ်းဟူသောဒါနရှိကုန်သော၊ သတံသဟ သာနံ၊ တသိန်းကုန်သောယောကျ်ားတို့၏၊ ယေယာဂိနော၊ အကြင်ဆယ် ကုဇေသောအလှူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေယာဂိနော၊ ထိုဆယ်ကုဇေ သော အလှူတို့သည်၊ တထာဝိဓဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသရဇ္ဇက အလှူစသည်ကို ပြုသောသူ၏၊ ကလစ္စိ၊ အစိတ်တရားစိတ်၍ တစိတ်သောအလှူအတို့မျှကိုလည်း၊ နာယန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ မိန့်ထော်မှု၏၊ ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ ဖြင့်၊ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဗ္ဗာဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ၊ သမေန၊ သင့်သောသဘောဖြင့်၊ ဒိန္နဿ၊ ပေးအပ်သော၊ ယဿ၊ အကြင် အလှူ၏၊ ကလံ၊ အစိတ်တရားစိတ်၍ တစိတ်သောအလှူအတို့သည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိခြင်းသို့၊ နုတေ၊ မရောက်၊ ဝိပုလော၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂထော၊ များမြတ် သော၊ သေသောယဉော၊ ဤအလှူသည်၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ အတ္ထံ၊ ရှိခြင်းသို့၊ နုတေ၊ မရောက်သနည်း၊ သဟဿယာဂိနံ၊ အသပြာ တထောင်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သောဆွမ်းဟူသောဒါနရှိကုန်သော၊ သတံသဟ သာနံ၊ တသိန်းကုန်သောယောကျ်ားတို့၏၊ ယေယာဂိနော၊ အကြင်ဆယ် ကုဇေသောအလှူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေယာဂိနော၊ ထိုဆယ်ကုဇေ သောအလှူတို့သည်၊ တထာဝိဓဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တဿ၊ ထို သရဇ္ဇကအလှူစသည်ကိုပြုသောသူ၏၊ ကလစ္စိ၊ အစိတ်တရားစိတ်၍ တစိတ် သောအလှူ အတို့မျှကိုလည်း၊ ကထံကေန၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော

အကြောင်းကြောင့်၊ နာယန္တိ၊ မရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဒေဝတံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ရှုတ်၊ ကိ၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဧကော၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဝိသမေ၊ မသင့်သော ကံသုံးပါး၌၊ နိဝိဇ္ဇာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆေတွာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၍၊ ဝဇိတွာ၊ သတ်ကုန်၍၊ အထ၊ ထိုမျှ၊ သောစယိတွာ၊ ပိုးရိပ်စေ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ ယိ၊ လှူကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထုရခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ပြည့်၍ စေသည်ဖြစ်၍၊ သဒဗ္ဗော၊ တုံတံခေးဖြင့်ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်သော၊ သာဒက္ခိတာ၊ ထိုအလှူသည်၊ သမေန၊ သင့်သောသဘောဖြင့်၊ ဒိန္နုသာ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၏၊ ကလံ၊ အစိတ်တရားစိတ်၍တစ်စိတ်ကိုမျှ၊ အတ္ထံ၊ မှီခြင်း သို့၊ နုတေ၊ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ထိုထာဝရတရားကော၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သဟဿယာဂိနံ၊ အသပြာတထောင်ဖြင့် ဖြစ်အပ်သော ဆွမ်းဟူသောဒါနုရှိကုန်သော၊ သတံသဟဿာနံ၊ ထတိနံ၊ ကုန်သောယောကျ်ားတို့၏၊ ယေယာဂိနော၊ အကြင်ဆယ်ကျွေသောအလှူတို့သည်၊ တထာဝိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တထာ၊ ထိုသံဃဗြဟ္မစ အမှုသည်ကိုပြုသောသူ၏၊ ကလမ္ပိ၊ အစိတ်တရားစိတ်၍တစ်စိတ်သော အလှူအချို့မျှကိုလည်း၊ နာယန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယမစ္ဆ ရိယသုတ်ပြီး၏။

(၃၃) ကောံ၊ ထပါးသော၊ ယမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဇ္ဈိယံ၊ သာဝဇ္ဈိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ သထုဗ္ဗပ္ပကာယိကာ၊ သူထော်ကောင်းတို့ တရားကို ဆောင်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဟောပြော၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ဓက္ကိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အထုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ယွန်လင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

အတ္ထိရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကြံလေကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွ။ ကပ်ကြံလေကုန်ပြီ ၍ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာ၊ ရှိသောစွာ၊ ကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ငြိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ငြိက်၏၊ ကိံ ဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ငြိက်သနည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သာဟုသာရ၊ ကောင်း၏။ မဇ္ဈေ ရာစ၊ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပမာဒါစ၊ မှေးထူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒိယုကိ၊ မပေးအပ်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အာကင်္ဂမာနေန၊ အလိရှိသော၊ ဝိစာနတာဝိစာနန္တေန၊ အလှူ၏အကျိုးကိုထိသောသူသည်၊ ဒေယျံ လှူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ငြိက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ငြိက်၏၊ ကိံ ဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ငြိက်သနည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အပ္ပကတ္ထိဝိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း၊ သာဟုသာရ၊ ကောင်း၏။ အပ္ပတ္ထိံ၊ အနည်းငယ်သောအလှူဝတ္ထု၌၊ သံဝိဘာဝံ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကော၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ ပဝေန္တန္တိ၊ လှူကုန်၏ ဗဟုနာ၊ ဈားစွာသောဥစ္စာရှိသော်လည်း၊ ဧကော၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ နဒိန္တရေ၊ မလှူကုန်၊ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်သော၊ အပ္ပသ္မာ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူကို၊ သဟသောန၊ တထောင်သောအလှူနှင့်၊ သင်္ခ၊ အမျှ၊ မိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ ကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ငြိက်သော်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ငြိက်၏၊ ကိံ ဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ငြိက်သနည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ အပ္ပကတ္ထိဝိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း၊ သာဟုသာရ၊ ကောင်း၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဒ္ဓါယု၊ ကံ-ကံ၏

အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ သာဟုသာ
 သ၊ ကောင်း၏။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယုဒ္ဓဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သမာနံ၊ တူ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်
 သော။ သန္တာရိ၊ ဝိသိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဗဟုကော၊
 များစွာသော ကြောက်တတ်သောသူတို့ကို၊ ဇိနန္တိ၊ အောင်မြင်ကုန်၏။ ယော
 အကြင်သူသည်။ သဒ္ဓဟနော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အဝ္ဗိ၊ အနည်းငယ်
 သောအလှူကိုလည်း။ စေဒေါတိ၊ အကယ်၍လှူအံ့၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ သော။ ထိုသူသည်၊ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သုစိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြွက်
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ ထယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
 သည်။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြွက်၏။ ကိဉ္စဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့မြွက်သ
 နည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ သာသ၊ ကောင်း၏။ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။ အပ္ပ
 ကတ္ထိ၊ အနည်းငယ်သောအလှူဝတ္ထု၌လည်း။ သာဟုသာသ၊ ကောင်း၏။
 သဒ္ဓါယရိ၊ ကံ-ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သော
 အလှူသည်။ သာဟုသာသ၊ ကောင်း၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဓမ္မ
 လဒ္ဓသာရိ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသောသူ၏။ ဓမ္မလဒ္ဓယရိ၊
 ရအပ်ပြီးသောလောကုတ္တရာတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သော
 အလှူသည်။ သာဟုသာသ၊ ကောင်း၏။ မဂ္ဂော၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊
 ယောဇန္တု၊ အကြင်သူသည်၊ ဥဋ္ဌာနဝိသိယာဓိဂတာသ၊ လုံ့လထကြွခြင်းဖြင့်
 ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသောသူ၏။ ဓမ္မလဒ္ဓသာ၊ ရအပ်သောလောကုတ္တရာ
 တရားရှိသောသူအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေါတိ၊ လှူ၏။ မဂ္ဂော၊ သတ္တဝါဟုဆို
 အပ်သော။ သောဇန္တု၊ ထိုသူသည်။ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊ ဝေတ္တရဏိံ၊
 ကြိပ်ဝိုက်နေကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊
 အကြောင်းတို့သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကား
 ကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြွက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ ထယောက်သော၊ ဒေဝ
 တာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံထော်
 ၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြွက်၏။ ကိဉ္စဒါနေထိ၊ အဘယ်
 သို့မြွက်သနည်း၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ သာသ၊ ကောင်း၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အပ္ပ

ကထိဝိ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထု၌လည်း၊ သာဟုသာဓု၊ ကောင်း
 ၏၊ သဒ္ဓါယဝိ၊ ကံ-ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်
 သောအလှူသည်၊ သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဓမ္မလဒ္ဓဿာဝိ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသောသူ၏၊ ဓမ္မလဒ္ဓဿ
 ဝိ၊ ရအပ်ပြီးသောထောကုတ္တရာတရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊
 သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိစေယုဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်၍ လှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်လည်း၊
 သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဝိစေယုဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 ရွေးချယ်၍လှူသည်ကို၊ သုဂတပ္ပသန္တံ မြတ်စွာတရားသည်ပြီးပွမ်းတော်မူ
 အပ်၏၊ သုခေတ္တ၊ ကောင်းသောလယ်မြေ၌၊ ဝုတ္တန္တံ၊ ပျိုးအပ်ကုန်သော၊
 ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပ္ပဏာနိယထာ၊ ကောင်းသောအထီးအပွင့်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓိဝလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထော
 က၌၊ ယေဒက္ခိဏေယျာ၊ အကြင်မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နာနိ၊
 ပေးအပ်ကုန်သောအလှူတို့သည်၊ မဟပ္ပဏာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံစကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝ
 ထော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံစကား
 ကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ မာရိသ၊
 ဆင်းရဲခြင်းကင်းတော်မူသောမြတ်စွာတရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်
 သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အပ္ပကထိဝိ၊ အနည်းငယ်သော အလှူ
 ဝတ္ထု၌လည်း၊ သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ သဒ္ဓါယဝိ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံ
 ကြည်သဖြင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊
 ဓမ္မလဒ္ဓဿာဝိ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသောသူ၏လည်း၊ ဓမ္မလဒ္ဓ
 ဿ၊ ရအပ်ပြီးသောထောကုတ္တရာတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်
 သောအလှူသည်လည်း၊ သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဝိစေယုဒါနံ၊ အလှူ
 ဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုရွေးချယ်၍လှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်လည်း
 သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊
 သံသမောဝိ၊ အသက်ကိုချခြင်းစသည်မှ စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်း၊
 သာဟုသာဓု၊ ကောင်း၏။ ပါဏဘူထာနိ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ အ
 ဟေဋ္ဌယံ၊ အဟေဋ္ဌယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ စရံစရန္တော၊ သွားသော၊

သောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ပရူပဝါ
 ဒါ၊ သူ့ဘဝါး၏ကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်း၊ မှုကို၊
 နုကရောတိ၊ မပြု၊ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှု၌၊ သူရံ၊ ရဲ၊ မှင့်သောလူကို၊ ဘိရူ၊ သူထ
 ပါးကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှကြောက်သောသူတို့သည်၊ နုဟိပသံသန္တိ၊ မပြီးစွမ်းကုန်၊
 ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သန္တော၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်။ ဘယာ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့အံ့
 သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်း၊ မှုကို၊ နုကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊
 ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တပါးသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ထူးကို၊ ဧဝံ၊ ဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်
 သို့၊ ယျောက်၊ သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဝစံ၊
 စကားသည်၊ သုဘာသိတံ၊ ခုခေါ်၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည် မည်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေါတုမှာ
 ကံ၊ သင်နတ်သားတို့၏။ ဝစံ၊ စကားသည်၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်မည်၏၊ အဝေါစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 မဝံ၊ ငါထူး၏သည်။ ဝစံ၊ စကားကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊
 နာကုန်ထော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ၊ သံ၊ ယုံကြည်သဖြင့် ခါနံ၊ အရွှေကို၊ ဗဟု၊ ဓား
 များသော အပြားဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ပဿန္တိ၊ ဝေ၊ ပြီးစွမ်းအပ်သည် သာလျှင်
 တည်း။ ခေါစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါနာဒါနထော၊ အရွှေထက်၊ ဓမ္မပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောတရားအရသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ အထူးသဖြင့်ပြီး
 စွမ်းအပ်၏၊ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ကဿပထုရားစသည်
 တို့၏၊ ထက်ထက်တော်၌လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ကောဏာဂုံထူးစ
 သည်တို့၏၊ ထက်ထက်တော်၌လည်းကောင်း၊ သံပညာ၊ အထိပညာနှင့်ပြည့်
 စုံကုန်သော၊ သန္တော၊ ကဿပထုရားစသော သူထော်ကောင်း တို့သည်။
 နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဇ္ဈဂမံ၊ သွားကုန်
 ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေယျော၊ အထူးသဖြင့်ပြီးစွမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသာရသုတ်ပြီး၏။

(၃၄) ကောံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
 သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိဇာတ်သူ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်။ ၄၅

ဌေး၏အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိပာရဟိ၊ နေတော်မူ၏။ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သ မ္ပဟုလ္လာ၊ များစွာကုန်သော၊ သတုတ္ထပကာယိကော၊ သူထော်ကောင်းတို့၏တရားကိုဆောက်တည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဟောပြော၍နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော၊ ရက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကဝထကပ္ပံ၊ အထုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိလို၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌိသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကော၊ ထယောက်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဓိဝါထံ၊ ဤဝါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ယေသုမနုဇေသု၊ အကြင်သူတို့၌၊ နိစ္ဆာ၊ အလိုမရှိကုန်၊ တေသု၊ ထိုသူတို့၌၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် ကို သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယေသုမနုဇေသု၊ အကြင်သူတို့၌၊ ကာမနိယာနံ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသူတို့၌၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊ သန္တိ၊ မရှိကုန်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့သေ့ပိတ်ရှိသော၊ ပမက္ခော၊ မေ့လျော့ခြင်းရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ မဂ္ဂုဇယော၊ သေခြင်း၏ဘည်ရာဖြစ်သောထေဘုမ္မကဝင်္ဂုမ္၊ အပုနာဂမနံ၊ တဘန်မထည်မပြန်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနာဂန္တာ၊ ရောက်ခြင်း၌မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အစံ၊ ခန္ဓာငါးပါး၏ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဆန္ဒံ၊ တစ်ခြင်းဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဝိနယာ၊ တဏှာဆန္ဒကိုဆုံးမသဖြင့်၊ အစာဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၏၊ အစာဝိနယာ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ဒုက္ခဝိနယော၊ ဝင်္ဂုဆင်းရဲကိုဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊ ယောကော၊ ထောက၌၊ ယာနိ၊ အကြင်အာရုံ တို့သည်၊ ဝိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝဏ္ဏု၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နကာမာ၊ ကာမဂုဏ်မမည်ကုန်၊ သကံပ္ပရာဂေါ၊ ဤအပ်သော ရာဂသည်သာ၊ ပုရိသသာ၊ ယောကျ်ား၏၊ ကာမော၊

ကာမဂုဏ်မည်၏။ ထောကောလောကန္တံ၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဝိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော ဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣတ္ထုဤရှုပါရုံစသော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဆန္ဒ၊ တပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကိလေသာကာမကို ဝိနယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဇဟေ၊ စွန့်ငြားအံ့၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဝိပုဇဟေယျ၊ စွန့်ငြားအံ့သဗ္ဗံ၊ အထုံ စုံသော၊ တံယောဇနံ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်ကို၊ အတိတ္ထမေယျ၊ လွန်ငြားအံ့၊ နာမဂ္ဂပထိံ၊ နံရပ်၌၊ အသဇ္ဇမာနံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော၊ အကိစ္ဆန္တံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော၊ တံ၊ ထိုသူသို့၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ နာနုပတန္တိ၊ မကျေကျေန၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ဂုဏ်ကျွတ်လှသည်၊ သင်္ခံ၊ တပ်ခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းတွေဝေခြင်း တည်းဟူသော ပညပ်ကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြို၊ နဝမာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိ သောမာန်ကို၊ နအဇ္ဈဂါ၊ မကပ်၊ ဣဒေနာမဂ္ဂပေ၊ ဤနံရပ်ထရား၌၊ ဇလ္လံ၊ တဏှာ ကို၊ အဇ္ဈေဇ္ဇိ၊ ဖြတ်ပြို ဆီနွှဲဂန္ထံ၊ ဂန္ထလေးပါးကိုဖြတ်၍ တည်သော၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော နိဗ္ဗာသံ၊ တပ်ခြင်းမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဂုဏ်ကျွတ် လှသည်၊ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာဖွေကြည့်ရှုကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဣဝေါ၊ ဤလူပြည်၌ ထည်းကောင်း၊ ဟူရံဝါ၊ နဂါးပြည်ဂဠုန်ပြည်၌ ထည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗနိဝေသနေသု၊ အထုံစုံသော သတ္တဝါတို့ ၌၊ နန္ဒြာဂရံ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။ ။ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တံတေဒေဝမနုဿာ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ ဝိနာဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမှကင်းတော်မူသော၊ ထထာဝိရတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော ကိလေသာမှလွတ်တော်မူသော၊ ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက ၌ ထည်းကောင်း၊ ဟူရံဝါ၊ တမလွန်လောက၌ ထည်းကောင်း၊ နရတ္ထမံ၊ လူတို့ ထက်မြတ်သော၊ နရာနံ၊ လူတို့၏၊ အတ္ထစရံ၊ အစီးအပွားကို ကျင့်တော်မူ တတ်သော၊ တံအဂုဟန္တံ၊ ထိုဂုဏ်ကျွတ်လှသည်ကို၊ စေနမသာန္တိ၊ အကယ်၍ ရှိသိုးကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုရှိသိုးကုန်သော နတ်လူတို့ကို၊ ပသံသိယာ၊ ခြံ မွမ်းမည် လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာမောစာရာဇာ၊ အရှင်မော်စာရာဇထေရ် သည်၊ ဧဝံ၊ နတ်ကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အတိဘဂဝါ၊ အလွန်သော တုန်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ မောစာရာဇာ၊ မောစာရာဇအမည်ရှိသော၊ ဝိက္ခု၊ ဂုဏ်နား၊ တထာဝိ ရတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော ကိလေသာမှလွတ်တော်မူသော၊ တံအဂုဟန္တံ၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်၊

ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယေဒေဝမနုဿာ၊ အကြင်နတ် လူတို့သည်။
နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တေဒေဝမနုဿာ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို၊ ပသံသိယာဝိ၊
ပြီးပွင်းအပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တေဒေဝ
မနုဿာ၊ ထိုရှိခိုးကုန်သော နတ်လူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊
အညာယ၊ သိသောကြောင့်၊ ဝိစိကိန္တိ၊ ဝိစင်္ကြာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ရသော
ကြောင့်၊ သင်္ဂါတိ၊ ဂါဝိ၊ ရဟန္တာဟူသော အရေအတွက်၌ပေါင်းခြင်းသို့အ
လွန်ရောက်ကုန်သည်လည်း၊ ဘပန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သားသည်၊ အတ္တဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

စတုတ္ထသန္တိ သုတ်ပြီး၏။

(၃၅) ၊ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိဇာတိသုဋ္ဌေး၏၊ အာ
ရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ ဥဇ္ဈာနသညိကာ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချုတ်သော ကြောင့်ဥဇ္ဈာနသညာ
အမည်ရှိကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဈာ၊ အလွန်ရှင်လိုဘွယ်သော အဆင်း
ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံ
လွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝဇကပ္ပံ၊ အထုံးရုံထက်
စန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်တော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်
ရှောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းသင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဝေဟာ
သံ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာခေါ
ရပ်ပြီးသော၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေဝ
ဒုသိသော၊ အကြင်သိလမရှိသောရဟန်းသည်။ အညာယ၊ တပါးသော
မစင်ကြယ်သော အကြောင်းဖြင့်၊ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ အညာယ၊ တပါးသောစင်ကြယ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပဝေဒယိ၊
ပဝေဒယျ၊ ဩ၊ ပြားပြားအံ့၊ နိကပ္ပ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားထုည့်ပတ်၍၊ ကိတဝဿ၊

ဌာနတံရံဆိုးသည်။ ဝံသံ၊ ဌာနတံရံအသားကို၊ ဘုတ္တံ၊ ဣဝ၊ စားသကဲ့သို့၊ အသာဒုသိထဿ၊ ထိုသီလမရှိသောရဟန်းအား၊ တံဠေ၊ ထံပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို၊ ထေနေယျန၊ ခိုးသဖြင့်၊ ဘုတ္တံ၊ စားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ယ ဣ၊ အကြင်အမှုကို၊ က၊ ရိယာ၊ ပြု၏။ ဝဠိ၊ ထိုပြုသောအမှုကို၊ ဝဒေဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကရိယာ၊ မပြုတံ၊ ထိုမပြုသောအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကဇေန္တံ၊ မိမိမပြုဘဲလျက်၊ ဘာသမာနံ၊ ဆိုသောသူကို၊ ဗန္တိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ယာယံပဗ္ဗိပဒါ၊ အကြင်အကုန်သည်၊ ဒဠာ၊ မြဲမြံသောသဘောရှိ၏။ ယာယပဗ္ဗိပဒါယ၊ အကြင်အကုန်ဖြင့်၊ ယေ ဝိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုတို့ကို ဖုတ်ကြည်းထတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပရုဇန္တံ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဝေဝိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဣဒံပဒံ၊ ဤအကုန်ကို၊ ဘာသိတ္တမတ္တေနဝါ၊ ဆိုကာရှုဖြင့်လည်ကောင်း၊ ဧကန္တသဝနေဝါ၊ စင်စစ်နာသဖြင့်ကည်းကောင်း၊ အနုတ္တမိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မထတ်နိုင်ကုန်၊ ယေဝိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ယောကပရိယာယံ၊ သင်္ခါရထောကတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်၍၊ ယောကေ၊ ယောကဦးဝိသတ္တိကံ၊ ကပ်ငြိထတ်သောထဏှာကို၊ တိတ္ထာ၊ တူးမြောက်ကုန်၏။ အညာယ၊ သတ္တလေးပါးထရားကိုသိ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိထေသမ္မာ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ယေဝိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်ဖော်၊ ဤသို့မသင့်သောစကားကို၊ နပတြုပ္ပန္တိမဆိုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ယထပိယံ၊ မြေ၌ပတ်ပွတ်တွာ၊ တည်ကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ နပတိတွာ၊ ဝတ်ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏။ ကိအဝေါရံ အဘယ်သို့ယျောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်၊ အစ္စဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ယထာဗာယာ၊ ရိုက်ကုန်သည်အထောက်၊ ယထာရဠာ၊ စေ့ဝေကုန်သည်အထောက်၊ ယထာ အကုသလာ၊ မလိခွာကုန်သည် အထောက်၊ ယာမယံ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပသာထေဗ္ဗံ၊ ထံခိုက်အပ်၏ဟု၊ အမညိမှာ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသံနော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏၊ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စပာ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်၊ ၄၉

တော၊ အပြစ်အလျှောက်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်
စိင့်သောငှါ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ်ရံ၊
လျှော်ကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊
ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတွာကာယိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ ထာဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ တိယျာသော မတ္တယာ၊
အတိုင်းထက် အသွန်၊ ဥဏ္ဍာယန္တိယော၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဟာ
သံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘဂ္ဂစ္ဆု၊ ပျံလေကုန်၏၊ ကော၊ ထယောက်သော၊
ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘံပဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
တော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်
သို့ ရှုတ်သနည်း။ ဒေသဟန္တိနံ၊ အပြစ်ကို ကြားကုန်သော သူတို့၏၊
အစ္စယံ၊ အပြစ်ကိုယော၊ အကြင်သူသည်၊ စေနပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍
သည်းမခံသည်ဖြစ်အံ့၊ ကောပန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော အမျက်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဒေါသဂဂ၊ ဒေါသကို အလေးပြု၍ နေသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
ဝေရံ၊ ရန်ကို၊ ပဋိရုပ္ပတိ၊ မိမိ၌စွန့်သည်မည်၏။ အစ္စယော၊ လွန်ကျူး
သောအပြစ်သည်၊ စေနပိဇ္ဇေထနဘဝေယျ၊ မဖြစ်အံ့၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ အပ
ဂတံ၊ အပြစ်သည်၊ နေစသိ သာ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ၊ ဝေရာဒိစ၊ ရန်တို့သည်
လည်း၊ စေနသဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍မငြိမ်းကုန်အံ့၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ကေန
ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ သိယာ၊
ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ကသာ၊ အဘယ်သူအား၊ အစ္စယာအစ္စယော၊ လွန်ကြူး
သောအပြစ်သည်၊ နပိဇ္ဇန္တိ၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း။ ကသာ၊ အဘယ်သူအား၊
အပဂတံ၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊
သဗ္ဗေတံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့၊ နအာပါဒိ၊ မရောက်သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊
ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဝိရော၊ ပညာရှိမည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။
သဗ္ဗဘုဘာနုကစ္ဆိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူထတ်
သော၊ ထထာဂတဿ၊ ဝိပဿိအစရှိသောရှေးဘုရားတို့၏သာခြင်းကဲ့သို့
ကောင်းသော ထာခြင်းရှိတော်မူသော၊ တဿဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊ အစ္စယာအစ္စယော၊ အပြစ်သည်၊ နပိဇ္ဇန္တိ၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဿဗုဒ္ဓဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အပဂတံ၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသောဗုဒ္ဓေါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေတံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့၊ နအာပါဒိ၊ မရောက်သော
ဝဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊

သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သိရော၊ ပညာရှိမည်တော်မူ၏။ ဒေသယန္တိနံ၊ အပြစ်
 ကိုကြားကုန်သောသူတို့၏။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စေန
 ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍သည်၊ မခံသည်ဖြစ်အံ့၊ ကောပန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်
 သောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသဂရ၊ ဒေါသကိုအထေးပြု၍နေသော၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ ဝေရံ၊ ရန်ကို၊ ပဋိရစ္စတိ၊ မိမိ၌စွန့်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ
 ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊
 ထိုဆိုအပ်သောစကားသည်၊ သာရ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်မည်၏။ အတံ
 ပန၊ ငါသည်ကား၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်ကို၊ နာဘိန္နန္တမိ၊ မထောင့်ထ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ သည်းခံ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပစ္စမဥဇ္ဈာနသညီသုတ်ပြီး၏။

(၃၆) ကောံတပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝရိဏိကဿ၊ အနာထဝရိဏ်သူဌေး၏။
 အာရာမေ၊ နှလုံးငွေ့ထျော် ထျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟယာ၊
 များစွာကုန်သော၊ သတုလ္လပကာယိကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို
 ဆောက်တည်သည်၏။ အစွမ်းဖြင့်ပြောဟော၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 အဘိက္ကန္တဝဇ္ဈော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဧဝတာ
 ယော၊ နတ်သားတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတ
 ဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩသာသေတွာ၊ ကိုယ်ခရာင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်း
 စေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိတော်
 မူ၏။ ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိ
 သေစွာရှိခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဠံသို၊
 ရပ်ကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ ကော၊ ထယောကံသော၊ သာဧဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ အဘာထိ၊ ရှု၏။ ကိံ၊ အဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ ပုရိသဿ။

ယောကျ်ားအား၊ သဒ္ဓါရုတိယာ၊ သဒ္ဓါတရားလျှင်အဘော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်း၌၊ နောစေအဝတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍မထည်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ အသ၊ ထိုသူအား၊ တကော၊ ထိုယုံကြည်ခြင်း၌မထည်သော
 ကြောင့်၊ ယသောစ၊ အခြံအရံသည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊ ကျော်စောခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သရိရံ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို၊ ဝိဘာယ၊ စွန့်၍၊ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်သို့ထည်း၊ ဝပ္ပတိ၊ ထားရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဝဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
 တော်၌၊ ဣမာဂါတာယော၊ ဤဂါတာတို့ကို၊ အဘာထိ ရှုတ်၏၊ ကိ အဘာ
 ထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဇဟော၊ စွန့်ငြားအံ့၊ မာနံ၊
 မာန်ကို၊ ဝိပဇ္ဇဟေယျ၊ စွန့်ငြားအံ့၊ သမ္ပိ၊ အလို စုံသော၊ သညောဇနံ၊ ဆယ်ပါး
 သောသံယောဇဉ်ကို၊ အတိက္ကမယျ၊ လွန်ငြားအံ့၊ နာမဂ္ဂပတ္တိံ၊ နံရပ်၌၊
 အသန္တမာနံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော၊ အကိပ္ပနံ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိသော၊ တံ၊ ထို
 သူသို့၊ သင်္ဂါ၊ ငါးပါးသောကပ်ငြိခြင်းတို့သည်၊ နာနုပတန္တိ၊ မကျတုန်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ဗာယာ၊ ခိုက်ကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေမိနော၊ ပညာနည်းကုန်
 သော၊ ဇနာ၊ လူတို့ သည်၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တိ၊ မြစ်စေကုန်၏၊
 မေဝာဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ရက္ခတိ၊ ဣဝ၊ စောင့်
 ရှောက်သကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုလည်း၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်
 ၏၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မမြစ်စေကုန်ရာ၊ ကာမရတိ
 သန္ဓဝံ၊ ကာမဂုဏ်၌မေ့ထော့ခြင်းပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊
 မမြစ်စေကုန်ရာ၊ အပ္ပမက္ကော၊ မမေ့မထော့သော၊ ဈာယန္တော၊ မကောင်းမှု
 ကိုဖုတ်ကြည်းသောသူသည်၊ ပရမံ၊ အလွန်မြတ်သော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 သို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသဒ္ဓါသုတ်ပြီး၏။

(၃၇) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသံဃ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသမယသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊
 မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိ သုတံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိသဝတ္ထုတ္တိံ၊ ကဝိသဝတ်ပြည်၌၊

မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌၊ မဟာတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော
 ဘိက္ခုသံစောနု၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံ
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမက္ကေဟိဘိက္ခုသထေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သောရဟန်းအပေါင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ ဒသ
 ဟိစလောကခါတူဟိ၊ တသောင်းသောထောကခါတ်တို့၌၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံစောနု၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿ
 နာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ ယေဘူယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ သန္နိပတိတာ၊
 စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စတုန္တံ၊ လေး
 သောက်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌နေကုန်သော၊
 ဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့အား၊ ဇေတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံခေါ
 ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိလ
 ဝတ္ထုတ္ထိံ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌၊ မဟာတာ၊
 အရေအတွက်အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခုသံစောနု၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗေ
 ဟေဝအရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံရဟန္တာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမက္ကေဟိ
 ဘိက္ခုသထေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းအပေါင်းတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တက္ကဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ ဒသဟိစလောကခါတူဟိ၊ တသောင်း
 သောထောကခါတ်တို့၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်
 အပေါင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ
 စောနု၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ ယေ
 ဘူယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိံ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမေယျာမ၊ ကပ်
 ရကုန်မှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ပစ္စေကံ၊ အထီးအသီး၊ ဂါ
 ထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသေယျာမ၊ ရွက်ကုန်မှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဇေတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဒေဝတာယော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပ
 မာမည်သည်ကား၊ ဗထဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ လောက၌၊ သည်၊ သမဋ္ဌိ
 တံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ ပသာရေယျယထာ၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သဘုဏ္ဍပကာယိကဝဂ်၊

ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပယာရိထံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟိဝါ၊ လက်
မောင်းကိုလည်း၊ သမဇ္ဈေ ယုယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝ
မောဇေတထာ၊ တို့အတူ၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသထုံတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ဒေဝေသု၊ ဗြဟ္မာတို့မှ၊ အန္တရာဟိတာ၊ ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရဟေထုံ၊ ထင်းရှားဖြစ်ကုန်၏၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဒေဝတာယော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ မှီသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠိယု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်
အရပ်၌၊ ဝိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်
သနည်း။ ပဝနသ္မိံ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌၊ မဟာသမယော၊ များသော
အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်အပေါင်းတို့
သည်။ သမာဂတော၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်၏။ မယိဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်လည်း။ အပရာဇိတသံဃံ၊ သူတပါးတို့သည်မအောင်အပ်သောမာရ်
စစ်သည်ကိုအောင်အပ်သော ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဒက္ခိတာယေ၊ ဖူးမြင့်အံ့
သောငှါ၊ ဣဝံဓမ္မသမံ၊ ဤထရားသဘင်သို့၊ အာဇတဌာ၊ ထာကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊
ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံ
တော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊
အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ထတြ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌၊ ယေဘိက္ခဝေါ၊
အကြင်ငါး ရာသောရဟန္တာတို့သည်။ သမာဒဟံသု၊ ကောင်းစွာဆောက်
ထည်ကုန်ပြီ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥဇကံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ အကံသု၊
ပြုကုန်ပြီ၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ နေတ္တာနိ၊ ကြိုးတို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်
၍၊ တိဋ္ဌတိဣဝ၊ မမောင်းဘဲတည်သကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဏှိတာ၊
ပညာရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခဝေါ၊ ထိုငါးရာသောရဟန္တာတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာ
နိ၊ စက္ခု၊ စသော၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့ကို၊ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣဝ၊ ဤအစည်းအဝေးသို့၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အာဂတဌာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဘာသိ၊
ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊

ဤဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရွတ်၏။ ကိံအဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း။
 ယောဘိက္ခဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်ရာဂဒေါသ မောဟတည်း
 ဟူသောပြောငုံတံသင်းကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပလိဗံ၊ ရာဂဒေါသမောဟ
 တည်းဟူသောတံခါတိုင်ကို၊ ဥဟစ္စ၊ နှုတ်၍၊ အနေဇာ၊ တဏှာမရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တေဘိက္ခဝေါ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊
 စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဝိမယာ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်၏၊ စက္ခုမန္တာ၊ ငါးပါး
 သောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သုဒန္တာ၊ စက္ခုအစရှိသောအမြွေတို့၌ ကောင်း
 စွာယဉ်ကျေးကုန်၏၊ သုဿနာဂါ၊ ပျို့နဲ့သောရဟန္တာလယ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေသုဿနာဂေ၊ ထိုပျို့နဲ့သောရဟန္တာလယ်တို့ကို၊ ဒဠု၊
 ဗူးမြင်းအုံသောဌာ၊ ဣဓ၊ ဤအစည်းအဝေးသို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အာ
 ဝတမှာ၊ ထာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌
 အပရာ၊ တယောကံသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ (ပ)၊ ယေကေစိ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ ဆင်၊ ရဲ့ကို
 ပျောက်၍ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊
 ဘော၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပါယဘုမိံ၊ အပါယံတံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မထားရ
 ကုန်၊ မနုဿဒေဟံ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဒေဝကာ
 ယံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပရိပူရိဿန္တိ၊ ပြည့်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊
 ရွတ်၏။ ။

သတ္တမသမယသုတ်ပြီး၏။

(၃၀) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသက္ကလိသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊
 မျက်မှောင်တော်၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဒ္ဒကုန္တိ၊ ထို့၊ မဒ္ဒကုန္တိအမည်ရှိ
 သော၊ မိဂဒါယေ၊ သမင်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနုဿမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်၊
 သက္ကလိကာယ၊ ဒေဝဒတ်သည်ချအပ်သော ကျောက်ခြင်းဖြင့်၊ ခတော၊
 ခပ်မိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒံ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။

ဘုရား၊ ပြင်းစွာကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာဓိရိ
 ကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။
 တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်၏။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်၏။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်၏။ အသောတာ၊
 မသာယာအပ်ကုန်၊ အမနာပါ။ မနှစ်လိုအပ်ကုန်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟညမာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်
 ၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတဂုတံ၊ ထေးထပ်သော၊ သံဃာ
 မှီ၊ ဒုက္ခတော်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေနပသေ န၊ ထက်ျာန်
 တောင်းဖြင့်၊ ပါဒေန၊ ထက်ျာခြေဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ထက်ဝဲခြေကို၊ အစွာမာယ၊ ကျိတ
 ကျူ၊ တင်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ပညာအဆင်
 အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့
 ကျိန်တော်မူခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထခေါ၌၊ သတ္တသတော၊
 ခုနစ်ရာကုန်သော၊ သတုလ္လပ ကာယိကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ထရားကို
 ဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ပြောဟော၍နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 အဘိက္ကန္တ ဝတ္ထော၊ အလွန်နှစ်လိုလွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ
 ယော၊ နတ်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ မဒ္ဒကုန္တိ၊
 မဒ္ဒကုန္တိအမည်ရှိသော သမင်တောကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်
 ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကြ
 ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌။ ဝိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
 သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ ဧက၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဥဒါ
 နံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏။ ဣံဥဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ဖြိုက်ဆို
 သနည်း။ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သမတောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ နာဂေါတေ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူစွာကား၊ နာဂဝတာစ၊ ဆင်ပြောင်
 နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊
 ကိုယ်၌ထည်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်သော၊

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂံသံယုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော၊ အသာတာ၊ မသာယာ
အပ်ကုန်သော၊ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊
အဝိဟဉ္ဇမာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေ
တိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊
ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ ကိဉ္ဇဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ဖြိုက်ဆိုသနည်း၊ တော၊
အချင်းတို့၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သိဟောဝတ၊
ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ သိဟဝတာစ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူသောကြောင့်
လည်း၊ သရပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဋုကာ၊
ထက်ကုန်သော၊ အသာတာ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါ၊ မနှစ်လို
အပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟဉ္ဇမာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်
ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အ
ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊
ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
တော်၌၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ ကိဉ္ဇဒါနေထိ၊
အဘယ်သို့ဖြိုက်ဆိုသနည်း၊ တော၊ အချင်းတို့၊ သမထောဂေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အာဇာနေယောဝတာ၊ အာဇာနည်နှင့် တူပေစွတကား၊
အာဇာနေယဝတာစ၊ အာဇာနည်နှင့်တူသည်အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သရပ္ပန္နာ
ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်
သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်
သော၊ အသာတာ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်
သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟဉ္ဇမာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊
သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေထိ၊
ဖြိုက်ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဥဒါ
နံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ ကိဉ္ဇဒါနေထိ၊ အဘယ်သို့ဖြိုက်ဆို

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သင်္ကုလ္လပကာယိကဝဂ်၊ ၅၇

သနည်း၊ တော၊ အချင်းတို့၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊
နိသဘောဝတ၊ တထိန်းသော နွားတို့၏ အမှူးဖြစ်သော ဥသဘာနွားထားနှင့်
တူပေစွတကား၊ နိသဘဝတာဝ၊ တထိန်းသော နွားတို့၏ အမှူးဖြစ်သော
ဥသဘာနွားထားနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌ တည်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊
ပြင်းကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဗျကာ၊ ထက်ကုန်သော၊ အသာ
တာ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟညဗာနော၊ မညည်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဗာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
အမိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေ
သိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ကိံ ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့မြွက်ဆိုသနည်း၊ တော၊ အချင်း
တို့၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဝေရယောဝတ၊ ကြီးစွာ
သောဝန်ကိုဆောင်နိုင်သော နွားထားနှင့်တူပေစွတကား၊ ဝေရယောဝတာ
ဝ၊ ကြီးစွာသော ဝန်ကို ဆောင်နိုင်သော နွားထားနှင့် တူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်
သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်
သော၊ ကဗျကာ၊ ထက်ကုန်သော၊ အသာတာ၊ မသာယာ အပ်ကုန်သော၊
အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟညဗာနော၊
မညည်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဗာနော၊
ပညာအဆင်အခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အမိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊
တယောကံသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ကိံ
ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့မြွက်ဆိုသနည်း၊ တော၊ အချင်းတို့၊ သမဏော
ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဒန္တောဝတ၊ ယဉ်ကျေးစွတကား၊ ဒန္တ
ဝတာဝ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်း
ကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဗျကာ၊ ထက်ကုန်သော၊ အသာတာ၊
မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂဝံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိုအဝိဟညာမာနေဝ၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေဝ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပရာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ကိဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့မြွက်ဆိုသနည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏၊ သုဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ နာဘာဝိနတံ၊ ဥာဏ်အမြင်မရှိသော ရာဂသို့မလိုက်၊ နစာပနတံ၊ ဒေါသသို့မလိုက်၊ နစသင်္ခါရနိဂ္ဂဟ္တဝါရိတဝတံ၊ လုံ့လပြုသဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်စက်ဝိတ်ပင်၍ကျင့်ခြင်းမရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဒဿနာအဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်မရှိသောသူကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစိတ်ရှိသော၊ ပုရိသနာဂံ၊ ပုရိသနာဂဖြစ်သော၊ ပုရိသသိဟံ၊ ပုရိသသိဟဖြစ်သော၊ ပုရိသအာဇာနိဟံ၊ ပုရိသအာဇာနည်ဖြစ်သော၊ ပုရိသနိသဘံ၊ ပုရိသနိသဘဖြစ်သော၊ ပုရိသခေဝရယံ၊ ပုရိသခေဝရယဖြစ်သော၊ ပုရိသနန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသောယောကျ်ားကို၊ အဘိက္ကမိထဗ္ဗံ၊ ပြစ်မှားအပ်၏ဟု၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာအံ့နည်း၊ ပဉ္စပေဒါ၊ ဣတိဟာသလျှင်ငါးခုမြောက်သောပေဒင်ကိုထုတ်ကုန်သော၊ ထပသထိ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်ကိုမြီကုန်၍၊ သတံသမံ၊ အနှစ်ထရာပတ်လုံး၊ စရံစရန္တာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နသမ္ပာပိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်၊ ဟိနတ္ထဂ္ဂပါ၊ ယုတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ နဂမာ၊ မရောက်ကုန်၊ စာဏ္ဍာပိဝန္နာ၊ စာဏ္ဍာဖြင့်ထွမ်းမိုးကုန်သော၊ ဝထသီထပန္နာ၊ ဆိတ်အကျင့်သီလရွေးအကျင့်သီလစသည်တို့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ လုခံတပံ၊ စည်းလဲသောအကျင့်ကို၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်ထရာပတ်လုံး၊ စရန္တာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နသမ္ပာပိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်၊ ဟိနတ္ထဂ္ဂပါ၊ ယုတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ နဂမာ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ မာနကာမဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်ကိုအလိုရှိသောသူအား၊ ဒေမာ၊ စိတ်ကိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်အစရှိသောသမာဓိ၏အပွင်းအသင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အသမာဟိတဿ၊ ဥပစရ

၁-ဧဝတာသံယုတ်-၄ သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်၊ ၅၆

သမာဓိပြဋ္ဌာန်းသောအပ္ပနာသမာဓိဖြင့်ဆောက်တည်ခြင်းမရှိသောသူအား၊
မောနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရဉ္စေတော၊ တော၌၊
ဧကော၊ တယောဂ်အထည်းထည်း၊ ဝိဟရိဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ ပမတ္တော၊
မေ့လျော့သောသူသည်၊ မဂ္ဂု၊ ဝေယျဿ၊ သေခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သောတေ
တုဗ္ဗကဝဋ်တရား၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းဟုဆို အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ နုတရေယျ၊
မရောက်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ မောနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော
မောနံကို၊ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ သုသမာတိတက္ကော၊ ဥပစာရ
သမာဓိ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာဆောက်တည်
သည်ဖြစ်၍၊ သုစေတသော၊ ဥာဏ်နှင့်ဖွင့်သောကောင်းသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗမိ၊ အဆုံးစုံသောခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိပ္ပရက္ကော၊
လွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဉ္စေတော၊ တော၌၊ ဧကော၊ တယောဂ်အထည်း
ထည်း၊ ဝိဟရိဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော၊ သော၊
ထိုသူသည်၊ မဂ္ဂု၊ ဝေယျဿ၊ သေခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော တေတုဗ္ဗကဝဋ်
တရား၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ တရေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသက္ခလိကသုတ်ပြီး၏။

(၃၆) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဇ္ဇနိတိတရသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူဖွဲ့၊ ဤသို့သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊
အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ယမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်
တော်ကြီး၌၊ ကုဇာဂါရံ၊ သာဿယံ၊ စုသစ်ပွန်းချွန်တပ်သောစရပ်ကျောင်း
၌၊ ဝိဘရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏံ၊ အလွန်
နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ပဇ္ဇနဿ၊ ပဇ္ဇနနတ်မင်း၏၊ ဝိဘာ၊ ထို့ဖြစ်
သော၊ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒ အမရှိသော နတ်ထီးသည်၊ အဘိက္ကန္တ
ယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ဓုတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အဆုံး
စုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တော်ကြီးကို၊ ဩဘာသေတွာ၊
ကိုယ်ချောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊

အဘိဝါဒေဇ္ဇာ။ ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ထေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ် ၌၊ ငြိဘာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ပဇနန္ဓဿ၊ ပဇနန္ဓနတ်မင်း၏၊ စိတာ၊ သွီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒအမည်ရှိသော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၊ ကိ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော နတ်သွီး သည်းအသွီးဖြစ်၏။ ပဇနန္ဓဿ၊ ပဇနန္ဓနတ်မင်း၏။ စိတာ၊ သွီးဖြစ်သော။ ကော ကနဒါ၊ ကောကနဒါနတ်သွီးသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာ ဝနေ၊ မဟာဝန်တော်ကြီး၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသော။ သတ္တဿသတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။ အဝ္ဗံ၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝဇ္ဇေ၊ ရှိသေစွာရှိပါ၏။ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသော စက္ခုအမြင် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂုဏ္ဏာ၊ ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားသည်။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အနုဗုဒ္ဓမည်၏။ ဣဘိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗုရေ၊ ရှေးကာ ထ၌၊ သုဘမေဝ၊ ကြားအပ်ဘူးကာမျှသာလျှင်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေသယံတော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောတော်မူသော၊ သုဂတဿ၊ သာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ရနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သက္ခိဇာနာမိ၊ ထိုးထွင်၊ ချွယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မျက်မှောက်သိပါ၏။ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေဿ၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဝိဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ ဒုဗ္ဗေဿ၊ ထိုပညာနည်းသောသူတို့သည်။ စောရံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ရော ရှပ်၊ ရောရှာရေထိုး၊ ဥပေန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏။ စိရရတ္တံ၊ ကြောမြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်တံလုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ယေစခေါ အကြင်သူတို့သည်သည်။ အရိယေ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ခန္တိ ယာစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ထည်းကောင်း၊ ဥပသမေနစ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ထည်း ကောင်း၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ယေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ် သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပရိပူ ရိဿန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

နဝမပဇနန္ဓဗိဘရသုတ်ပြီး၏။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်။

(၄၀) ဘန္တေအရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤစူဠပဇနံ၊ မိတရသုတ်
 ကိုးမေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊
 သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊
 အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧတံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်
 ထောကြီး၌၊ ကုဇ္ဇာဂါရသာယာယံ၊ ဂုလင်မွန်းချွန်တင်အပ်သော စရပ်
 ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တ၊ ငတ္တာ၊
 အလွန်နှစ်လိုတွယ်သော အဆင်၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဇနံ၊ ပဇနနတ်သား၏၊
 မိဘာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ စူဠကောကနဒါ၊ စူဠကောကနဒါအမည်ရှိသောနတ်
 သွီးသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ဩဥဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်
 အခါ၌၊ ကေဝဏပွံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်
 ထောကြီးကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေ
 န၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မီးကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဣတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ပဇနံ၊ ပဇနနတ်သား
 ၏၊ မိဘာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ စူဠကောကနဒါ၊ စူဠကောကနဒါနတ်သွီးသည်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါ
 တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဝိဇ္ဇူ၊
 ပဏာဝဏ္ဏာ၊ ဝျှပ်စစ်ချောင်နှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ပဇနံ၊ ပဇန
 နတ်မင်း၏၊ မိဘာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါနတ်သွီးသည်၊
 ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ တရားကိုထည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုထည်းကောင်း၊ နမဿမာ
 နာ၊ ရှိလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣခါ၊ ဤမဟာဝန်ထောသို့၊ အာဂမာ၊ ယာ၏၊ သာ၊ ထို
 နတ်သွီးသည်၊ အတ္ထဝကီ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ သာ၊ ထိုကော
 ကနဒါနတ်သွီးသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဗဟုနု၊ ဝိ၊ များ
 စွာလည်းဖြစ်သော၊ မရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဝိဘံ၊ ဇေယျံ၊ ဝေဘန်လို၏၊ တာဒိသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဇေဗ္ဗာ၊
 တရားတော်သည်၊ ဝိဘိတဗ္ဗယုတ္တကော၊ များစွာသောအကြောင်းတို့ဖြင့်
 ဝေဘန်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထောက်၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိဝံသည်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်ထရားကို၊ ပရိယတ္တံ။ သင်အင်၏၊ ထာဝတတ္ထကံ၊ ထိုမျှထောက်၊ သံဝိတ္တံ၊ ချုံးအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည်၊ လပယိ၊ သာသနာ၊ သိပေအံ၊ သဗ္ဗထော၊ စက၊ အလုံးစုံသောလောကဉ္စ၊ ကာယေ၊ နဝ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝစသာဝါ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနဿဝါ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စ၊ တရံထဆစ်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရိယာ၊ မပြုရာ၊ သတိမာ၊ သက်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒါ၊ နေရာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အနတ္ထသ၊ ဥတံ၊ အကျိုးမီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နသေဝေထ၊ မငြိမ်းရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။

ဒဿမဂ္ဂပေဇ္ဇသုတ်ပြီး၏။ ။

သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂေါ၊ သတုလ္လပကာယိကဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချက်၏၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ထဿ၊ ထိုသတုလ္လပကာယိက ဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းဂါထာကား၊ သတ္တိ၊ သတ္တိသုတ် လည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိယံ၊ မစ္ဆရိယသုတ်လည်းကောင်း၊ သာဓုသန္တု၊ ဣန္ဒြာနသညိနော၊ သာဓုသုတ်န သန္တုသုတ် ဥဣာနသညိသုတ်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သမယော၊ သဒ္ဓါသုတ် သမယသုတ်လည်းကောင်း၊ သက္ခယိကံ၊ သက္ခယိကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဇ္ဇေ၊ ပဇ္ဇေ၊ နိထရသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်၊ ၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

(၄၁) တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအာဒိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိဝံအနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနုဘထဝိန္ဒြိ၊ ကဿ၊ အနုဘထဝိဏ်သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညထရာ၊ မထင်ရှားသော၊ အထိက္ကန္တ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

ဝဏ္ဏာ။ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ ဉာဉ်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဥပ္ပိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမဂါတာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ ရှု၏၊ ကိံအဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှု၏သနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာဒိတ္တဝဂ်၊ ရဲရဲညီညီသော၊ အဂါရသ္မိံ၊ အိမ်ထောင်မီး၌၊ ယံဘာဇနံ၊ အကြင်ဥစ္စာထုပ်ကို၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏၊ တံဘာဇနံ၊ ထိုဥစ္စာထုပ်သည်၊ ထာယ၊ ထိုထုတ်ဆောင်သောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ထည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်ထောင်မီး၌၊ ယံဘာဇနံ၊ အကြင်ဥစ္စာထုပ်ကို၊ နောနိဟရတိ၊ မထုတ်ဆောင်၊ တံဘာဇနံ၊ ထိုဥစ္စာထုပ်ကို၊ ဗုပ္ပတိ၊ လောင်၏၊ တဿ၊ ထိုမထုတ်ဆောင်သူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နောဟောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းဟူသောမီးဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မရဏေနစ၊ သေခြင်းဟူသောမီးဖြင့်ထည်းကောင်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အာဒိတ္တကော၊ ရဲရဲညီညီ၊ တထော၊ ထိုမီးမှ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒါနေန၊ ဒါနစေတနာဖြင့်၊ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏၊ ဒိန္နံ၊ ဒါနစေတနာဖြင့်ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ သုနိဘတံသုနိဘတံပိယ၊ အိမ်ထောင်မီးမှ ထုတ်ဆောင်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဒါယကဿေဝ၊ လှူသောသူ၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ သုခံပထံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နံ၊ မလှူခြင်းသည်၊ သုခံပထံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပီး၊ ထံဝနံ၊ ထိုမပေးသောဥစ္စာကို၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဟရန္တိ၊ ခိုးကုန်၏၊ ရုဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဗုပ္ပတိ၊ လောင်၏၊ နဿတိ၊ ပျက်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အန္တေန၊ သေသဖြင့်၊ သရိရံ

ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သပရိဂ္ဂဟံ၊ မိမိသိမ်းဆည်းသောဥက္ကာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇဟတိ၊ ဝွန်ရုဇ္ဇိ၊ ဇေတံ။ ဤသဘောကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ မေခာပီ၊
 ပညာရှိသည်၊ ဘုရေ့ယျ၊ သုံးလည်း သုံးဆောင်ရာဇ္ဇိ၊ ဒဗ္ဗေယျစ၊ လှူလည်း
 လှူရာဇ္ဇိ၊ ဒတွာစ၊ လှူပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဘုတွာစ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍ လည်း
 ကောင်း၊ ယထာနူဘာဝံ၊ အလှူ၏အနူဘောင်အလျောက်၊ အနန္ဒိတော၊ မကွဲ
 ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ ထည်ရာဖြစ်သော။
 သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမအာဒိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၄၂) ကိံဒဒေါ၊ အဘယ်အလှူကိုလှူသောသူသည်၊ ဗလဒေါ၊ ဝွန်အား
 ကိုလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံဒဒေါ၊ အဘယ်အလှူကိုလှူ
 သောသူသည်၊ ဝဏ္ဏဒေါ၊ အဆင်းကိုလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကိံဒဒေါ၊ အဘယ်အလှူကိုလှူသောသူသည်၊ သုခဒေါ၊ ချမ်းသာကိုလှူ
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံဒဒေါ၊ အဘယ်အလှူကိုလှူ
 သောသူသည်၊ စက္ခုဒေါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကောစ၊ အဘယ်အလှူသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသောအလှူ
 ကိုပေးလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတော၊
 မေးအပ်သောမေ၊ အက္ခန္ဓိပံအား၊ တံထိ အလှူ၏အကျိုးကို၊ တံ၊ ရှင်ပင်
 ဘုရားသည်၊ အက္ခဟိ၊ ဟောကြားထော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတော၊
 နတ်သားသည်၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ အန္ဓဒေါ၊ ဆွမ်းဟူသော အလှူကိုလှူ
 သောသူသည်၊ ဗလဒေါ၊ ဝွန်အားကိုလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝတ္ထဒေါ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကိုလှူသောသူသည်၊ ဝဏ္ဏဒေါ၊ အဆင်းကိုလှူသည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာနဒေါ၊ ယာဉ်ဟူသောအလှူကိုလှူသောသူ
 သည်၊ သုခဒေါ၊ ချမ်းသာကိုလှူ သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဒိပဒေါ၊
 ဆီမီးဟူသောအလှူကိုလှူသောသူသည်၊ စက္ခုဒေါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို လှူသည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပဿယံ၊ ကျောင်းဟူ
 သောအလှူကို၊ ဒဒါတိ၊ လှူ၏၊ သေစ၊ ထိုအလှူသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒဒေါ၊ အထုံး
 စုံကိုပေးလှူ သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ဓမ္မံ၊ ပါဠိတော်ကို သင်စေခြင်းအဋ္ဌကထာကို ဆိုခြင်း၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်း၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြားခြင်း ထရားနာခြင်းဟုဆိုအပ်သောဓမ္မအနုသာသနကို၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

အနုသာသနီ၊ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အမတံဒဒေါ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ၊ မြတ်သုရား သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယကိံ ဒေသုတ်ပြီး၏။

(၄၃) ဥာယေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်ထူတို့သည်။ အန္ဓမေဝ၊ ထမင်းကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ထောင့်တကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ထောင့်တထွက်။ ယံယောယက္ခော၊ အကြင်နတ်သည်။ အန္ဓံ၊ ထမင်းကို။ နဘိနန္ဒတိ၊ မထောင့်တ။ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ကောနာမ၊ အဘယ် နတ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာ သော၊ စေတသ၊ ပိတ်ဖြင့်။ အန္ဓံ၊ ထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ တမေဝအန္ဓံ၊ ထိုပေးလှူအပ်သော ထမင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိံ၊ လောကစား၏။ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌လည်းကောင်း၊ ပရေဒိစ၊ တမလွန်ထော က၌လည်းကောင်း။ ဘဇတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဇ္ဈေဂံ၊ ဝန် တိုခြင်းလည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍။ မလာတိဘူ၊ ဝန်တိုခြင်းလည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူ ကို။ ဒန္တာ၊ ပေးလှူရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရထောကတ္ထိံ၊ တမလွန် လောက၌။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာသုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယအန္ဓသုတ်ပြီး၏။

(၄၄) ဧကမူလံ၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော တရသောအမြစ်လည်းရှိ သော။ နိရုဓန္တံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောလည် ခြင်းရှိသော။ တိမလံ၊ ရာဂအစရှိသောသုံးပါးသောအညစ်အကြေးလည်းရှိ သော။ ပဉ္စပတ္တရံ၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သောငါးပါးသောအပြန့်လည်းရှိ သော။ စွါဒသာဝရံ၊ အာယတနဟုဆိုအပ်သောထဆဲ့နှစ်ပါးသောလည်ခြင်း ရှိသော။ ပါတလံ၊ မထောက်နိုင်သော။ သမုန္ဒံ၊ သံသရာလည်းဟူသော

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သရဒ္ဒရာကို၊ ဣသိ၊ ရဟန္တာသည်၊ အထရိ၊ ကူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

စတုတ္ထကေမူလသုတ်ပြီး၏။

(၄၅) အနောမနာဝံ၊ မယုတ်သော အမည်ရှိသော၊ နိပုဏတ္ထဒသိ၊ သိပ်မွေ့နက်နဲသော အနက်ကို မြင်လေ့ရှိတော်မူသော၊ ပညာဒဗ္ဗံ၊ ယော ကုတ္တရာတရားအားထောင်သော ပညာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော၊ ကာမထယော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်ဟူသော တပ်ခြင်း၌၊ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိ ခြင်းရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗဗိဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုသိလေ့ရှိတော်မူ တတ်သော၊ သုမေဓံ၊ ကောင်းသောပညာရှိတော်မူတတ်သော၊ အရိယေ ပထေ၊ အရိယာတို့၏လမ်းခရီး၌၊ ကမမာနံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ တံမ ဟေသိ၊ ထိုသီလက္ခန္ဓာအစရှိသော ကျေးဇူးကိုရှာဖွေတော်မူတတ်သော ဖြတ် စွာဘုရားကို၊ ပဿထ၊ ဖူးမြော်ကြကုန်စော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ် သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

ပဉ္စမအနောမိကသုတ်ပြီး၏။

(၄၆) အတ္တရာဂဏသံဗုဒ္ဓံ၊ နတ်သွီးအပေါင်းတို့သည်သိခြင်းတီးမှုတ် ခြင်းအစရှိသော အသံတို့ဖြင့်ချောက်ချားသော၊ ဝိသာစဂဏသေဝိတံ၊ နတ် သွီးအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်အပ်သော၊ မောဟနံနာမ၊ မောဟနအမည်ရှိသော၊ တံဝနံ၊ ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ယာတြာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသောခရီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိ ယမဂ်တည်းဟူသောခရီးသည်၊ ဥဇုကောနာမ၊ ကာယဝဂ်စသည်တို့၏မ ရှိသောကြောင့်ခရီးဖြောင့်မည်၏၊ သာဒိဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကဲ့သို့ဘေးမရှိသည်ဖြစ် ၍၊ အဘယာနာမ၊ ဘေးမရှိသောခရီးမည်၏၊ သောရဏော၊ ထိုအရိယမဂ် တည်းဟူသောရထားသည်၊ အကုဇနောနာမ၊ တရံတရသော အသံမရှိသည် ဖြစ်၍ အကုဇနမည်၏၊ ဓမ္မစက္ကေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မစက်တို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ တဿ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူ သောရထားအား၊ ဟိရိ၊ အပါဏဗ္ဗော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပတည်းဟူသော အမြီထက်

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား၊ သတိပရိဝါရဏံ၊ သတိဟူသောအရံအကာရှိ၏။ သဒ္ဓါဒိဋ္ဌိပုရေဇဝံ၊ သဒ္ဓါဒိဋ္ဌိတရားလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အရိယမဂ် တရားကို၊ သာရထိံ၊ ရထားမှူးဟူ၍၊ အတံ၊ ငါတရားသည်၊ ဖြူမိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ယဿ၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ အကြင်မိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ယဿ ပုရိသဿဝါ၊ အကြင်ယောက်ျား အားလည်းကောင်း၊ ဧတာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေဧ ကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဧတေနယာနေန၊ ထိုယာဉ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဋ္ဌအတ္ထရာသုတ်ပြီး၏။

(၄၇) ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ည၌၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ပဝဇာတိ၊ ပွားသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်သနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သနည်း။ ကေ ဇနာ၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့သွားရကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ အာရာမရောပါ၊ သစ်သီးအရံပန်းအရံစိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ တောအရံစိုက်ပျိုးကုန်၏။ သေတုကာရကာ၊ တံတားခင်းကုန် ၏။ ပပဉ္စံ၊ ရေအိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကိုလည်း ကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ လုပ်ဆောင်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဥပဿ ယံ၊ စရပ်တံဆောင်း ကျောင်းကန်အရိပ်အာဝါသကို၊ ဓဒန္တိ၊ ဘောက်လုပ် ယူဒါန်းကုန်၏။ ကေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တော စ၊ ည၌၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ပဝဇာတိ ပွား၏။ ကေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်၏။ ကေဇနာ၊ ထို လူတို့သည်၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ကေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရား သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမဝနရောပနသုတ်ပြီး။

(၄၇) ဣဒံဇေတဝနံ၊ ဤဇေတဝနံကျောင်းတော်သည်၊ ဣသိသံဃနိသေ
 ဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၏။ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းတရား
 သည်၊ အာဂုတ္တံ၊ ထိထင်းသုံးတော်မူအပ်၏။ မမာငါ၏။ ဝိဘိသဗ္ဗနံ၊ နှစ်လို
 ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ၊ ကမ္မဗ္ဗ၊ မဂ်စေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ မဂ်
 ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ သမာဓိအပင်းအသင်းဖြစ်သောတရား
 သည် လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတဗုဒ္ဓိ၊ မြတ်သောအားဖြင့် အသက်ရှည်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သီလဗ္ဗ၊ သီလသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတေန၊
 ထိုဘုရားအပေါင်းဖြင့်၊ မဇ္ဈ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုတ္တန္တိ၊ ကံထေသာတို့မှပင်
 ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေနဝ၊ အမျိုးမြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓနေနဝ၊ ဥစ္စာ
 ပေါများသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နသုတ္တန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ ၊ တသ္မာဟိ
 တသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေါသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ သမ္ပဿံ
 သမ္ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါး
 ပါးတရားကို၊ ဝိစိနေ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထို
 သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌၊ ဝိသုတ္တကံ၊ စင်ကြယ်၏။ ၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သီလေနေ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသမေနေ၊ ငြိမ်သက်
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသာလျှင်၊ ပရမော၊
 မြတ်၏။ ယောဝိဘိက္ခ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောရဟန်းသည်လည်း၊ ပါရဂုံ
 တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောသူတို့တွင်၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဇောဝပရမော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာလျှင်တူသောအ
 တိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
 သားသည်၊ အတာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊

အဋ္ဌမဇေတဝနသုတ်ပြီး၏။

(၄၈) ဣဇေတဝကော၊ ဤဇေတဝကော၊ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ မဇ္ဈဂိ
 နော၊ ဝန်တိုကုန်၏။ ကဒရိယာ၊ စဉ်းလဲကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ရှေးရွတ်ကုန်
 ၏၊ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးကမ်းကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ အန္တရာ
 ယကရာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ၊ တေသံနရာနံ၊ ထိုလူတို့၏၊ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးသည်၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသနည်း၊ သမ္ပရာ
 ယောစ၊ တမလွန်သောကိုယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

သောသဘောရှိသနည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်တရားကို၊ ပုဋ္ဌံ၊ မေးလျှောက်ခြင်း
 ငြါ၊ အာဂမာ၊ ထာပါကုန်၏။ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနေရ၊ သိရ
 ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။
 ဣဝေထာကော၊ ဤလောက၌၊ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ မစ္ဆရိနေ၊ ဝန်တို
 ကုန်၏၊ ကဒရိယာ၊ စဉ်းလဲကုန်၏၊ ပရိဘာသကား၊ ရေးရွတ်ကုန်၏၊ ဒဒမာနာနံ
 ပေးကင်းကုန်သော။ အညာသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ အန္တရာဟကရာ၊
 အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုလူတို့သည်။ နိရယံ၊ ရေဲသို့လည်း
 ကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့လည်းကောင်း။ ယမလော
 ကံ၊ ယမမင်း၏ နိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။
 မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သစေဇ္ဇိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ ကုဝေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်အမျိုး၌၊ စောဋ္ဌံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇေဉာ၊ ထမင်း
 အပျော်ကို လည်းကောင်း။ မုတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို
 လည် ကောင်း၊ ဝိဒ္ဓါ၊ ရွှင်မြူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိစ္ဆေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊
 လတ္တကိ၊ ရအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်သူ
 တပါးဥစ္စာ၌၊ အာသိသရေ၊ တောင့်တခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ဗာသာ၊
 ထုန်ထုပ်ကုန်၏၊ ပရတော၊ သူတပါးမှ၊ တေသံ၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုး၌
 ဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား။ တစ္ဆိ၊ ထိုဥစ္စာကိုလည်း။ နုလတ္တကိ၊ မရအပ်။ ။
 သသောဝိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်ကား၊ နိဋ္ဌေဓဋ္ဌေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ကား၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဣတိတိ၊ ဣဒိနာ အာကာရေနဇေဝ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘေအတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝိဇာနာမ၊
 သိကုန်၏၊ ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အညံ၊ တပါးသော ပြဿနာကိုမယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။
 မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝဒည၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်
 ကိုသိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသောဝန်တိုခြင်းရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေဝ၊
 တရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌လည်းကောင်း။ သံဗောဇာသံဗာဉ္ဇ
 လည်းကောင်း၊ ပဿနာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သောရိုသေခြင်း
 ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိဒိသော၊

အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ သမ္ပရာယေစ။ တမလွန်သောကိုယ်၏အဖြစ်သည်လည်း။ ကိဒိသော။ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဝန္တံ။ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဋ္ဌံ။ မေးခြင်း၌။ အာဂမာ။ သာကုန်၏။ တံအတ္ထံ။ ထိုအနက်ကို။ မယံ။ အက္ခန္တံတို့သည်။ ကထံကေနကာရဏေန။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနေရံ။ သီရိကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေဝတာ။ နတ်သားသည်။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဣဿ။ ဤသောကဗ္ဗိယေစ။ အကြင်လူတို့သည်လည်း။ မနုဿတ္တံ။ လူ၏အဖြစ်ကို။ သဒ္ဓါ။ ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒဿ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်ကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ။ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေစ။ ထုရား၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မေစ။ တရား၌လည်းကောင်း။ သံဗောစ။ သံဃာ၌လည်းကောင်း။ ပဿန္နာ။ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝါ။ ယက်သော ရှိသေခြင်းရှိကုန်၏။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ ယတ္ထ။ အကြင်နတ်ရှာ၌။ ဥပပဇ္ဇေရေ။ ရောက်ကုန်၏။ ယတ္ထ။ ထိုနတ်ရှာ၌။ ဧတေ။ ထိုနတ်တို့သည်။ သဂ္ဂါသဂ္ဂံ။ နတ်ပြည်ကို။ ပကာသေန္တိ။ ဗိမာန်ရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပကုန်၏။ မနုဿတ္တံ။ လူပြည်သို့။ သဝေဇ္ဇေ။ အကယ်၍ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဈေ။ ဣယံဝသော။ ကုသေ။ အမျိုး၌။ အဇာရယေ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္ထ။ အကြင်အမျိုး၌။ စောဠံ။ အဝတ်ရဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇော။ တမင်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း။ ရတိ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာ။ ရွှင်မြူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အကိစ္ဆေန။ မပြုပြင်သဖြင့်။ ယတ္ထ။ ရအပ်၏။ ယတ္ထ။ ထိုအမျိုး၌။ အဇာရယေ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရသမ္ဘတေသု။ သူတပါးတို့သည်လည်းဘူးအပ်ကုန်သော။ ဘောဂေသု။ ဥစ္စာတို့သည်။ ဝသဝတ္တိဝ။ မိမိအလိုသို့ပါသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မောဒဓေ။ ဝမ်းမြောက်ရကုန်၏။ ဧဝံတထာ။ ကေနကာရဏေန။ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်။ သသောဝိပါကော။ ထိုအကျိုးသည်။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယေစ။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ သဂတိံ။ နတ်ရွာသုဂတိသို့။ ဝတ္ထတိ။ ရောက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝိဝေဇ္ဇေထိ။ ဖြေတော်မူ၏။ ။

နဝမမစ္ဆေရသုတ်ပြီး၏။

(၅၀) အဝိဟံ။ အဝိဟာသံသို့။ ဥပပန္နာသေ။ ရောက်ကုန်၏။ ဝိရတ္တာ။ ကိလေသာတို့မှသွတ်ကုန်သော။ ရာဂဒေါသပရိက္ခိတာ။ ကုန်ပြီးသောရာဂ

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်၊

ဒေါသရှိကုန်သော၊ ထော့ကောလော့ကန္တံ၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ထဏှာကို၊ တိတ္ထာ၊
 ကူးမြောက်ကုန်ပြီးသော၊ သတ္တဘိက္ခဝေါ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
 သည်၊ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းတို့နည်း၊ ကေစ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်၊
 မဂ္ဂ၊ ဝေယျံ၊ ဝေမင်း၏ထည်ရာဖြစ်သော၊ သုဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊
 ပကံ၊ ကိလေသာဟူသောညွှန်ပြောင်းကို၊ အတရံ၊ ကူးမြောက်ကုန်သနည်း၊
 ကော၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဥပစ္စဂံ၊ လွန်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဥပကောစ၊ ဥပက
 လည်းကောင်း၊ ပလဘဏ္ဍောစ၊ ပလဘဏ္ဍလည်းကောင်း၊ ပုတ္တု၊ သာတိစ၊
 ပုတ္တု၊ သာတိ ထည်းကောင်း၊ ထယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ထေစ၊ ထို
 ရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊ တန္ဒိယောစ၊ တန္ဒိယထည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍဒေဝေါစ၊
 ခဏ္ဍဒေဝလည်းကောင်း၊ ဗဟုဂုရိစ၊ ဗဟုဂုရိလည်းကောင်း၊ သင်္ဂိယော
 စ၊ သိင်္ဂိယထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသတ္တဘိက္ခဝေါ၊ ထိုခုနစ်ယောက်
 သောရဟန်းတို့သည်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်
 ကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဥပစ္စဂံ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မာရပေါ သပ္ပဟာယိနံ၊
 မာရ်ထည်းဟူသောကြော့ကွင်းကိုပယ်တတ်ကုန်သော၊ ထေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိဟူသောစကားကို၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဘာ
 သသိ၊ ပြောဆို၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ အတ္ထိနံ၊ မြတ်
 ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ယဿဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊
 အတ္ထိနံ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ နအတ္ထိ
 နံ၊ မမြတ်ကုန်၊ ဘဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနာ၊ သာသနာတော်ကို၊ အညတြ၊
 ကြဉ်၍၊ နအတ္ထိနံ၊ မမြတ်ကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ နာမဉ္ဇ၊ နံသည်
 လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္ဇ၊ ရုပ်သည် ထည်းကောင်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊
 ဥပရုက္ခာဘိ၊ ချုပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တံဓမ္မံ၊
 ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝ
 ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ အတ္ထိနံ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
 သည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ ဒုဗ္ဗိဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော၊

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

သုဒဗ္ဗဒံ၊ လွန်စွာသိနိုင်ခဲ့သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ ဘာသသိ၊ ဆိုထိ၏။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ ဘာသသိ၊ ဆိုထိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝေကဋ္ဌိင်္ဂေ၊ ဝေကဋ္ဌိင်္ဂရွာ၌၊ ဗဒ္ဓိကာရော၊ ဗဒ္ဓိကာရ အမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရော၊ ဒိုးထိန်းသည်သည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးတတ်သော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏။ နိရာမိသော၊ အာမိသကင်း၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ သင်္ဂါမေယျော၊ တရွာတည်းနေသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သခါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဝိရတ္ထေ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ရာဂဒေါသပရိက္ခိဏေ၊ ကုန်ပြီးသောရာဂဒေါသရှိကုန်သော၊ ဝေထကော၊ ဝေထကဦး၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဗျာကို၊ တိဗ္ဗေ၊ ကူးမြောက်ကုန်ပြီးသော၊ ဇေတသတ္တတိက္ခဝေါ၊ ထိုရန်ပယောက်သောရဟန်းတို့ကို၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်၏။ ဝေတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တေံ၊ ထိုတရားကို၊ ဘာသသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝေကဋ္ဌိင်္ဂေ၊ ဝေကဋ္ဌိင်္ဂရွာ၌၊ ဗဒ္ဓိကာရော၊ ဗဒ္ဓိကာရ အမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရော၊ ဒိုးထိန်းသည်သည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးတတ်သော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏။ နိရာမိသော၊ အာမိသကင်း၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ သင်္ဂါမေယျော၊ တရွာတည်းနေသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သခါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ပုရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘာပိတတ္တာနံ၊ ပွားစေအပ်သော အရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ သရိရန္တိ၊ မခာရိနံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်၏အဖြစ်ကို

ဆောင်ကုန်သော၊ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်
ပွန်းတို့၏၊ သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဘက်မိခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြစ်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

ဒဿမစာဒိကာရသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာဒိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ အာဒိတ္တဝဂ်
ထည်း၊ ။ တဿ၊ ထိုအာဒိတ္တဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ အာ
ဒိတ္တံ၊ အာဒိတ္တသုတ်ထည်းကောင်း၊ ကိံဒဒံ၊ ကိံဒဒသုတ်ထည်းကောင်း၊
အန္တံ၊ အန္တသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဧကမူလ၊ ဧကမူလသုတ်ထည်းကောင်း၊
အနောမိယံ၊ အနောမိယသုတ်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထရာ၊ အတ္ထရာသုတ်ထည်း
ကောင်း၊ ဝနုရောပန၊ ဝနုရောပနသုတ်ထည်းကောင်း၊ မတ္ထရေန၊ မတ္ထရသုတ်
ထည်းကောင်း၊ စာဒိကာရော၊ စာဒိကာရသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿ၊ သယ်သုတ်တို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံထည်း။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်၊-၆-ဇရာဝဂ်၊

(၅၁) ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်၊ ယာဝဇရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်၊
သာဓု၊ ကောင်းသနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရား သည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်မှု
ကား၊ သာဓု၊ ကောင်းသနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်၊ နုရနံ၊ လူတို့၏၊
ရတနံ၊ ရတနာမည်သနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားကို၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့
သည်၊ ဒုဟရံ၊ ဆောင်နိုင်ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊
အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ သိထံ၊ သိလသည်၊ ယာဝဇရံ၊ အိုသည်တိုင်အောင်၊
သာဓု၊ ကောင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်မှုကား၊ သာဓု၊
ကောင်း၏။ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နုရနံ၊ လူတို့၏၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဒုဟရံ၊ ဆောင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမဇရာသုတ်ပြီး၏။

(၅၂) ကိံသု၊ အဘယံတရားသည်၊ အစရသော၊ မဆွေမမြွေသဖြင့်၊ သာဓု၊ ကောင်းသနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယံတရားသည်၊ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ထည်မှုကား၊ သာဓု၊ ကောင်းသနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယံတရားသည်၊ နရောနံ၊ လူတို့၏၊ ရထနံ၊ ရထနာမည်သနည်း၊ ကိံသု၊ အဘယံတရားသည်၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့၌၊ ဟာရိယံ၊ ယုတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဝိတိ၊ ဝိတိသည်၊ အစရသော၊ မဆွေမမြွေသဖြင့်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ထည်မှုကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နရောနံ၊ လူတို့၏၊ ရထနံ၊ ရထနာမည်၏၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့၌၊ ဟာရိယံ၊ ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယအရောသုတ်ပြီး၏။

(၅၃) ပထဝတော၊ ခရီးသွားသောသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ကိံသု၊ အဘယံနည်း၊ သကေစာရေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ကိံသု၊ အဘယံနည်း၊ အတ္ထဇတဿ၊ ပြုဘွယ်ရှိသောသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယံနည်း၊ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ပထဝတော၊ ခရီးသွားသောသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သက္ကော၊ ခြေခြင်အဘော်ထည်း၊ သကေစာရေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ မာတာ၊ အမိထည်း၊ အတ္ထဇတဿ၊ ပြုဘွယ်ရှိသောသူ၏၊ သဟာယော၊ အဖော်သည်ကား၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်ထလဲလဲ၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သယံကတာနိ၊ မိမိသည်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ယာနုပုညာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်၊ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဝိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၅၄) မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝတ္ထု၊ မြှီရာသည်၊ ကိံသု၊ အဘယံနည်း၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ပရမာ၊ မြတ်သော၊ သာ၊ ခင်ပွန်းသည်၊ ကိံသု၊ အဘယံ

နည်း၊ ဝါတာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေဘုတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ရှိရာရှိကုန်၏၊ တေဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြီ၍အသက်မွေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝတ္ထု၊ မြီရာသည်၊ ပုတ္တာ၊ သားတို့တည်း၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ပရမာ၊ မြတ်သော၊ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်၊ ဘရိယာ၊ ဣဉ္ဇကအပ်သောစကားကိုဆိုအပ်သည်နှင့် ဖဉ္ဇသောမယားတည်း၊ ဝါတာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေဘုတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ရှိရာရှိကုန်၏၊ တေဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝဗ္ဗိ၊ မိလ်းကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြီ၍အသက်မွေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

စတုတ္ထဝတ္ထုသုတ်ပြီး၏။

(၅၅) ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ ဇနေထိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ ဝိဝေဝတိ၊ ထိုမှ ဤမှပြေးသနည်း၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ အာပါဒါ၊ ရောက်သနည်း၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ မဟန္တယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ တဏှာ၊ တစ်ခြင်းတဏှာသည်၊ ဇနေထိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိဝေဝတိ၊ ထိုမှ ဤမှပြေး၏၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ မဟန္တယံ၊ ကြီးစွာသော ဘေးသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမဇနေတိသုတ်ပြီး၏။

(၅၆) ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ ဇနေထိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ ဝိဝေဝတိ၊ ထိုမှ ဤမှပြေးသနည်း၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ အာပါဒါ၊ ရောက်သနည်း၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ကဿ၊ အဘယ်မှ၊ ဒုပရိရဗ္ဗတိ၊

မလွတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊
ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊ ထို
ယောက်ျား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိဝာဝတိ၊ ထိုမှဤမှပြေး၏။ သံသာရံ၊
သံသရာသို့၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်။ အာပါဒိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသက္ကဝါ
အား၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နပပိရုပ္ပတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

သဋ္ဌဇနေတိသုတ်ပြီး၏။

(၅၇) ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ
သနည်း။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ဝိဝာဝတိ၊ ထိုမှ
ဤမှပြေးသနည်း။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ အာပါဒိ၊
ရောက်သနည်း။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ပရာယနံ၊ ပြီးခြင်း၌ မှီရာလည်း
ထောင်းရာသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
သည်။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိဝာဝတိ၊ ထိုမှ
ဤမှပြေး၏။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်။ အာပါဒိ၊ ရောက်
၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ကမ္မံ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ
သည်။ ပရာယနံ၊ ပြီးခြင်း၌ မှီရာလည်းထောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

သတ္တမဇနေတိသုတ်ပြီး၏။

(၅၈) ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဥပ္ပထော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် သို့သွားသောသူ၏
ခရီးမဟုတ်ဟူ၍၊ အက္ခာတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ကိံ ၊ အဘယ်သည်။ ရတ္တိဒိဝက္ခ
ယော၊ နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်သနည်း။ ဗြဟ္မစရိဟဿ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊
အညစ်အကြေးသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ တံမလံ၊ ထိုအညစ်အကြေးကို။
သိနာနံ၊ ဆေးကြောတတ်သော။ အနောဒကံ၊ ရေမဟုတ်သော ဝတ္ထုသည်။
ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရွတ်
၏။ ၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ဥပ္ပထော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားသောသူ၏ ခရီး
မဟုတ်ဟူ၍၊ အက္ခာတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝယော၊ အယွယ်သည်။ ရတ္တိဒိဝက္ခယော၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ် - ရောဂါ

နေ့ညှိတို့၌ ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယသာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ ဖလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤမိန်းမ၌။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဇ္ဇတေ၊ ကပ်ငြိ၏။ တံဝိ၊ ထိုအညစ်အကြေးကိုလည်း။ သိနာနံ၊ ဆေးကြောထုတ်သော။ အနောဒကံ၊ ရေမတုတ်သောဝတ္ထုသည်။ တပေါဝ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လည်းမည်၏။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်လည်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဥပ္ပထသုတ်ပြီး၏။

(၅၉) ပုဂိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ ဒုတိယံ၊ အဘော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိံသုစ၊ အဘယ်သည်လည်း။ ဧတံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမသနည်း။ မဇ္ဈော၊ သတ္တဝါသည်။ ကိသုစ၊ ကိသို့။ အဘယ်တရား၌။ အဘိရတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ။ ပရစ္စတိ၊ လွတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ပုဂိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဒုတိယာ၊ အဘော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာစပညာဇေ၊ ပညာသည်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ မဇ္ဈော၊ သတ္တဝါသည်။ နိဗ္ဗာနာဘိရတော၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ။ ပရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

(၆၀) ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ သဗျဉ္ဇနံ၊ အနက်ကို ပြကြောင်းကား။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်။ ကိံသု၊ သဒ္ဓိသိတာ။ အဘယ်ကိုမြှီသနည်း။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ဆန္ဓော၊ ဂါယတ္တိစသော ဆန်းတည်း။ ထာသံဂါထာနံ၊ ထိုဂါထာတို့၏။ ဝိယဉ္ဇနံ၊ အနက်ကို ပြကြောင်းကား။

အက္ခရာ၊ အဇ္ဈရာတည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်။ နာမသဒ္ဓိသိတာ၊ သရဒ္ဓရာ
စသောနာမပညွတ်ကိုခို၏။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာ
သည်။ ကဝိ၊ ပညာရှိတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဝမကဝိသုတ်ပြီး၏။

ဇရာဝဂ္ဂေါ၊ ဇရာဝဂ်သည်။ ဆဋ္ဌော၊ မြောက်ရဲ့တို့၏ပြည်ကြောင်းတည်း။
ထဿ၊ ထိုဇရာဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား။ ။ ဇရာ၊ ဇရာသုတ်သည်
ကောင်း။ အဇရာသာ၊ အဇရာသာ သုတ်သည်ကောင်း။ မိတ္တံ၊ မိတ္တသုတ်
သည်ကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသုတ်သည်ကောင်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဇနာနိစ၊ ဇနေတိသုတ်တို့သည်ကောင်း။ ဥပ္ပထောစ၊ ဥပ္ပထသုတ်၊ ဒုတိယော
စ၊ ဒုတိယသုတ်သည်ကောင်း။ ကဝိနာ၊ ကဝိသုတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝဂ္ဂေါ၊
ဝဂ်သည်။ ဝဂ်တော၊ ပြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၇-အဒ္ဓဘူဝဂ်

(၆၁) ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထုသို့။ အဒ္ဓဘဝိ၊
အစဉ်အတိုင်းကျသနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်မှ။ ဘိယျော၊ လွန်သောသဘော
သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့သည်သာလျှင်။
ကိံဿဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကဓမ္မဿ၊ တခုသောတရား၏။ ဝသံ၊
နိုင်ငံသို့။ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
သည်။ အဘာထိ၊ ရှု၏။ ။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထု
သို့။ အဒ္ဓဘဝိ၊ အစဉ်အတိုင်း ကျ၏။ နာမာထိယျော၊ အမည်ထက်လွန်
သောသဘောသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့သည်သာ
လျှင်။ ဧကဓမ္မဿ၊ တခုသော တရားဟုဆိုအပ်သော။ နာမဿ၊ အမည်၏။
ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမနာမသုတ်ပြီး၏။

(၆၅) ယောကော၊ လူကို၊ ဧကန၊ အဘယ်တရားသည်၊ အဿု၊ စင်စစ်၊ နိယျုတိ၊ ဆောင်အပ်သနည်း၊ ဧကန၊ အဘယ်တရားသည်၊ အဿု၊ စင်စစ်၊ ပရိကဿတိ၊ ငင်အပ်သနည်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော တရား တို့သည် သာယျင်၊ ကိဿဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မဿ၊ ထခုသော တရား၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ယောကော၊ လူကို၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ နိယျုတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ ပရိကဿတိ၊ ငင်အပ်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ သည်သာယျင်၊ ဧကဓမ္မဿ၊ ထခုသော တရားဟုဆိုအပ်သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက် ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

နုတိယစိတ္တသုတ်ပြီး၏ ။

(၆၆) ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ ဧကန၊ အဘယ်တရားသည်၊ အဿု၊ စင်စစ်၊ နိယျုတိ၊ ဆောင်အပ်သနည်း၊ ဧကန၊ အဘယ်တရားသည်၊ အဿု၊ စင်စစ်၊ ပရိကဿတိ၊ ငင်အပ်သနည်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သောတရားတို့သည်သာယျင်၊ ကိဿဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မဿ၊ ထခုသော တရား၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ယောကော၊ သတ္တယော ကကို၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ နိယျုတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တဏှာယ၊ တဏှာ သည်၊ ပရိကဿတိ၊ ငင်အပ်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့သည်သာ ယျင်၊ ဧကဓမ္မဿ၊ ထခုသော တရားဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အန္ဓဂူ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

တတိယတဏှာသုတ်ပြီး၏ ။

(၆၇) ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်၊ သညောဒ ဇနော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သနည်း၊ တဿ၊ ထိုသတ္တယောက၏၊ ဝိစာရဏံ၊ ဝိစာရ ထာနိ၊ မြေတို့သည်၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကိဿဿ၊ အဘယ် တရားမှ၊ ဝိပဗာဏေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊
ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ နန္ဒိ၊ တပ်ခြင်းရာဝသည်၊ သညောဇနော၊
နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသတ္တယောက၏၊ ဝိစာရဏာ၊ ခြေတို့သည်၊
ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ တဏှာယ၊ တဏှာမှ၊ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကင်းခြင်း
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဝတုတ္တသံယောဇနသုတ်ပြီး၏။ ၊

(၆၅) ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ သမ္ပန္နော၊
နှောင်ဖွဲ့အပ်သနည်း၊ တဿ၊ ထိုသတ္တယောက၏၊ ဝိစာရဏံ၊ ဝိစာရဏာနိ၊
ခြေတို့သည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကိဿ၊ အဘယ်တရားမှ၊ ဝိပ္ပ
ဟာနေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊
ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
၏။ ၊ ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ နန္ဒိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာသည်၊ သမ္ပန္န
နော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသတ္တယောက၏၊ ဝိစာရဏာ၊ ခြေတို့သည်၊
ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ တဏှာယ၊ တဏှာမှ၊ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကင်းခြင်း
ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ပဉ္စမဗန္ဓနသုတ်ပြီး၏။ ၊

(၆၆) ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ ဧကေနသု၊ အဘယ်တရားသည်၊
အတ္တဟတော၊ ဆောင်အပ်သနည်း၊ ဧကေနသု၊ အဘယ်တရားသည်၊ ပရိဝါ
ရိတော၊ ခြံရံအပ်သနည်း၊ ဧကေနသလ္လေန၊ အဘယ်မည်သော ငြောင့်ဖြင့်၊
ဩတိဏ္ဍော၊ သက်သနည်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကိဿ၊ အဘယ်တရား
ဖြင့်၊ ဝုပါယိကော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ၊ ယောကော၊ သတ္တယောကကို၊ မဇ္ဈ
နာ၊ ဝေမင်းသည်၊ အတ္တဟတော၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတရား
သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏၊ တဏှာသလ္လေန၊ တဏှာဟူသော ငြောင့်
ဖြင့်၊ ဩတိဏ္ဍော၊ သက်၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣစ္ဆာဣစ္ဆာယ၊ အလို

ဟူသောတဏှာဖြင့်၊ ဝူပါယိကော၊ ပြောင်ပြောင်ထောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌအတ္တပာတသုတ်ပြီး၏။ ။

(၆၇) လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဧကေနဿ၊ အဘယ်တရားသည်၊
ဥဋ္ဌိတော၊ ထိုးအပ်သနည်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဧကေနဿ၊ အဘယ်
တရားသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သနည်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊
ဧကေနဿ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဝိဟိတော၊ ဝိတ်အပ်သနည်း၊ လောကော၊
လူအပေါင်းသည်၊ ကိတ္ထိံ၊ အဘယ်တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ ထည်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ လောကော၊
လူအပေါင်းကို၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ ဥဋ္ဌိတော၊ ထိုးအပ်၏၊ လောကော၊
လူအပေါင်းကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ လော
ကော၊ လူအပေါင်းကို၊ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်၊ ဝိဟိတော၊ ပတ်ပင်အပ်၏၊
လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ ထည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမဥဋ္ဌိတသုတ်ပြီး၏။ ။

(၆၈) လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဧကေနဿ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဝိဟိ
တော၊ ဝိတ်ပင်အပ်သနည်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ကိတ္ထိံ၊ အဘယ်
တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ ထည်သနည်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဧကေနဿ၊
အဘယ် တရားသည်၊ ဥဋ္ဌိတော၊ ထိုးအပ်သနည်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်း
ကို၊ ဧကေနဿ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ လောကော၊ လူအ
ပေါင်းကို၊ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်၊ ဝိဟိတော၊ ဝိတ်ပင်အပ်၏။ လောကော၊
လူအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ ထည်၏။ လောကော၊ လူအ
ပေါင်းကို၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ ဥဋ္ဌိတော၊ ထိုးအပ်၏၊ လောကော၊ လူအ
ပေါင်းကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတရားသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဝိဟိတသုတ်ပြီး၏။ ။

(၆၉) ၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ကေနဿ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဗန္ဓုတိ နှောင်ဖွဲ့အပ်သနည်း၊ ကိဿ၊ အဘယ်သူ၏ ဝိနယာ၊ အဆုံးအမမှာ၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်သနည်း၊ ကိဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗန္ဓုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုသည်၊ ဗန္ဓုတိ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလို၏၊ ဝိနယာ၊ အဆုံးအမမှာ၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလို၏၊ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗန္ဓုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏ ၊

နဝမဣစ္ဆာသုတ်ပြီး၏။

(၇၀) ကိစ္ဆိံ၊ အဘယ် တရားသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယ် တရား၌၊ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗတိ၊ ပြုသနည်း၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယ်တရားကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယ်တရား သည်၊ ဝိဟညတိ၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နတ်သား သည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယထ နုတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယထနုတို့နှင့်၊ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗတိ၊ ပြု၏၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဆန္ဒမဝ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယထနုတို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါ ယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဇ္ဈတ္တိကာယထနုတို့သည်၊ ဝိဟညတိ၊ နှိပ်စက်အပ် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏ ၊

ဒသမယောကသုတ်ပြီး၏။ ၊

သတ္တမော၊ ခုနစ်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓဘူဝဂ္ဂေါ၊ အဒ္ဓဘူဝဂ် သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ၊ ၊ ဘဿ၊ ထိုအဒ္ဓဘူဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၇-အဋ္ဌဘူဝဂ်၊

နာမံနာမသုတ်စည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ ဝိတ္တသုတ်စည်းကောင်း၊ တဗျာစ၊ တဗျာသုတ် စည်းကောင်း၊ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇန သုတ်စည်း ကောင်း၊ ဗန္ဓနာ၊ ဗန္ဓနာသုတ်စည်းကောင်း၊ အတ္တဂဟတုပ္ပိတော၊ အတ္တဂဟ တသုတ်ဥပ္ပိတသုတ်စည်းကောင်း၊ ဝိဟိတော၊ ဝိဟိတသုတ်စည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြ၊ ဣန္ဒြ သုတ်စည်းကောင်း၊ ဝေဏကေန၊ ဝေဏကသုတ်စည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ် တို့တည်း၊ ဣတိဤသည်လျှင်ဥဒါနိတည်း။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၈-ဆေတွာဝဂ်၊

(၇၁) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ ရှုတ်၏။ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရသနည်း၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသော ကြောင့်၊ နုသောစတိ၊ မစိုးရိမ်သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော် မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ကိံ သာဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မဿ၊ တရ သောတရား၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧဝေထိ၊ နှစ်သက် တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဒေဝထေ၊ နတ်သား၊ ကောမံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေ တိ၊ အိပ်ရ၏။ ကောမံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသောကြောင့်၊ နုသော စတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဝိသမူထဿ၊ အဆိပ်လျှင်သော အမြစ်အရင်းရှိသော၊ မရ ရဂ္ဂဿ၊ ကောင်းခြင်းလျှင်အညွန့်အဖျားရှိသော၊ ကောဓဿ၊ အမျက်၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ အရိယာ၊ ဘုရားစသော သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြံ့ပွမ်းကုန်၏။ တံဟိတံဇေ၊ ထိုအမျက်ကိုပင်လျှင်၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်၊ နုသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဋ္ဌမဆေတွာသုတ်ပြီး၏။

(၇၂) ရထဿ၊ ရထား၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီး၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ကိံ သု၊

အဘယ်နည်း၊ ရဋ္ဌဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာယိ၊ ရွတ်၏။ ၊ ရထဿ၊ ရထား၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ဝဇော၊ ထံ့နှံ့သည်၊ အဂ္ဂိနော၊ မီး၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ဝုမော၊ အခိုးတည်း၊ ရဋ္ဌဿ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ရာဇာ၊ မင်းတည်း၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ပညာတံ၊ ထင်ရှားကြောင်းသည်၊ ဘတ္တော၊ လင်ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန်းမတော် မူ၏။ ၊

ဒုတိယရထသုတ်ပြီး၏။

(၇၃) ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ သုပိဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ကိံသု၊ အဘယ်ဘုရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်သည်၊ ရဿနံ၊ အရသာတို့တွင်၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သာရဟရံ၊ ထူးမြတ်သောအရသာသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ကိံသုဇိဝိံ၊ အဘယ်ဖြင့်အသက်မွေးသောသူကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာယိ၊ ရွတ်၏၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားထည်း၊ သုပိဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဝေဗ္ဗော၊ ဆယ်ပါးသောလူပျိုလ်ကမ္မပထတရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ရဿနံ၊ အရသာတို့တွင်၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သာရဟရံ၊ ထူးမြတ်သောအရသာသည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာတရားလျှင်တည်း၊ ပညာဇိဝိံ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးသောသူကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန်းမတော်မူ၏။ ၊

တတိယဝိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၇၄) ဥပ္ပတတံ၊ တက်ကုန်သောဝတ္ထုတို့တွင်၊ ကိံသု၊ အဘယ်ဝတ္ထုသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သနည်း၊ နိပတတံ၊ ကျကုန်သောဝတ္ထုတို့တွင်၊ ကိံသု၊

အဘယ်ဘတ္တုသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်သနည်း၊ ပဝဇမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားထတ်ကုန်
 သောသူတို့တွင်၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်သနည်း၊ ပဝဒတံ၊
 အကျိုးစီးပွားကိုကြားထတ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ကိံသု၊ အဘယ်သူသည်၊
 ဝရံ၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 ၏၊ ဥပ္ပထတံ၊ ထက်ကုန်သောဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ သေဋ္ဌံ၊
 မြတ်၏၊ နိပတတံ၊ ကျကုန်သော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဝုပ္ပိ၊ မဲဗ်းပေါက်သည်၊
 ဝရာ၊ မြတ်၏၊ ပဝဇမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားထတ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဂါဝေ၊
 နွားတို့သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ပဝဒတံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကြားထတ်
 သောသူတို့တွင်၊ ဝုက္ကော၊ သားသည်၊ ဝရာ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဥပ္ပထတံ၊ ထက်ကုန်သော
 ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ လေးပါးသောမဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာသည်၊ သေဋ္ဌာ၊
 မြတ်၏၊ နိပတတံ၊ ကျကုန်သောဝတ္ထုတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကြီးသောမောဟ
 သည်၊ ဝရာ၊ မြတ်၏၊ ပဝဇမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားထတ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊
 သံဇော၊ ထယ်၊ မြကောင်းသဘွယ်ဖြစ်ထော်မူသောသံဇာသည်၊ ဝရာ၊
 မြတ်၏၊ ပဝဒတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ကြားထတ် ကုန်သော သူတို့တွင်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရာ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထဝုပ္ပိသုတ်ပြီး၏။

(၇၅) မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌံ၊ ဝိကမဂ်ကို၊ အနေကာယတနံ၊ အနေကာယတနေဟိ၊
 များသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ပဝုက္ကော၊ မိန့်အပ်၏၊
 အထ၊ ထိုသို့မိန့်အပ်လျက်၊ အနေကာ၊ များစွာသော၊ ဇနုတာ၊ လူအပေါင်း
 သည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်သနည်း၊ တုရိပည၊ ကြီး
 သောပညာရှိထော်မူသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊
 ဝုက္ခာမိ၊ မေး၏၊ ကိံသိ၊ အဘယ်တရား၌၊ ဝုပ္ပိတော၊ တည်သောသူသည်၊ ပရ
 ထေကံ၊ တမလွန်ထောကကို၊ နဘာယေ၊ မကြောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ ဝါဝဠ၊ ဝစီသုစရိုက်ကို
 ထည်းကောင်း၊ မနဉ္စ၊ မနောသုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 ပဏိ၊ ယထ၊ သောက်တည်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့
 ကို၊ အက္ခမာနော၊ ပြုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟု၊ နှုပါနံ၊ ဗဟု၊ နှုပါနေ၊ များသော

သင်္ဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ထမင်းအဖျော်ရှိသော၊ စာရံစာရေ၊အိမ်၌၊ ဝသန္တော၊နေသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ရဒ၊နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ သံဝိဘာဝီ ခွဲခြင်းဝေတန်ထေရှိ၏။ ဝဒညူ၊စကားဆိုခြင်း၌ထိမ္မာ၏။ စတုသု၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဇေထသု၊ဓမ္မေသု၊ထိုတရားတို့၌၊ ဋ္ဌိတော၊တည်သော၊ သော၊ထိုသူသည်၊ပရုဏောကံ၊ထမလွန်ထောကကို၊နဘာယော၊မကြောက်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမာရိတာသုတ်ပြီး၏။

(၇၆) ကိံ၊ အဘယ်သည်၊ ဇီရတိ၊ဆွေးမြေ့သနည်း၊ ကိံ၊အဘယ်သည်၊ နဇီရတိ၊မဆွေးမြေ့သနည်း၊ ကိံ၊အဘယ်ကို၊ ဥပ္ပထောတိ၊ခရီးထောင့်ဟူ၍၊ဗုဂ္ဂတိ၊ဆိုအပ်သနည်း၊ ကိံ၊သူ၊အဘယ်သည်၊ ဓမ္မာနံ၊ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ပရိပန္နော၊ဘေးရန်မည်သနည်း၊ ကိံ၊သူ၊အဘယ်သည်၊ ရတ္တိဒိဝက္ခယော၊နေညဉ့်တို့၌ကုန်သနည်း၊ ကိံ၊အဘယ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်၏၊မထံ၊အညစ်အကြေးနည်း၊ထိနာနံ၊စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော၊အနောဒကံ၊ရေမဟုတ်သောဝတ္ထုသည်၊ ကိံ၊အဘယ်နည်း၊ဇေထကတ္ထိံ၊ဇေထက၌၊ ဆိဒ္ဓါနံ၊ အပေါက်တို့သည်၊ ကတိ၊အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ယတ္ထ၊အကြင်အပေါက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စာသည်၊ နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ပုဋ္ဌံ၊ မေးခြင်းငှါ၊အာဂမာ၊ ထာပါကုန်၏။ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊မထံ၊ အကွန့်စ်တို့သည်၊ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ရှုတ်၏။ ။မစ္စာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဓူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဇီရတိ၊ဆွေးမြေ့ဘတ်၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်သည်၊နဇီရတိ၊ မဆွေးမြေ့တတ်၊ ရာဂေါ၊ရာဂကို၊ ဥပ္ပထောတိ၊ ခရီးထောင့်ဟူ၍၊ဗုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဇေဘော၊ ထောဘာသည်၊ ဓမ္မာနံ၊ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ပရိပန္နော၊ ဘေးရန်မည်၏။ ။ဝယော၊အယွယ်သည်၊ ရတ္တိဒိဝက္ခယော၊ နေညဉ့်တို့၌ကုန်၏။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမသည်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်၏၊ မထံ၊အညစ်အကြေးတည်း၊ ဣတ္ထိံ၊ဤမိန်းမ၌၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ သဇ္ဇဓော၊ ကပ်ငြိ၏၊ထပေါစ၊ ချိုးခြံသော အကျင့်သည်၊ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်၊ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိံ၊ရှိ၏။ ထံထိုမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ထိနာနံ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာနေ၊

ဒကာ၊ ရေမဟုတ်သော ဝတ္ထုမည်၏။ လောကထို့၊ လောက၌၊ ဆီ၌၊ အပေါက်တို့သည်၊ ဆါခြောက်ပါးတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စာသည်၊ နုတိဋ္ဌတံ၊ မတည်၊ အာထသုဉ္စ၊ ပျင်းရိခြင်း သည်တည်းကောင်း၊ ဗမာဒေါစ၊ မှေ့လျော့ခြင်း သည်တည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွထုံ့ ထမရှိခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ အသံယမော၊ သီသကို မစောင့်စည်းခြင်း သည်တည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ငြူးခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ တန္ဒြိ၊ ကိုယ်လက်တဆန့်ဆန့် ရှိခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေဆီဒ္ဓ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အပေါက်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်ဆိမ်းဝိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌနဇီရတိသုတ်ပြီး၏။

(၇၇) လောကေ၊ လောက၌၊ ဣဿရိယံ၊ အပိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သတ္ထမလံ၊ ပညာတည်းဟူသောလက်နက်၏ အညစ်အကြေးသည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ လောကထို့၊ လောက၌၊ အဗျုဒံ၊ ဘေးရန်သည်၊ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း၊ ဟရန္တံ၊ ဆောင်သောသူကို၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်၊ ဝါရေန္တိ၊ စားမြစ်ကုန်သနည်း၊ ဟရန္တော၊ ဆောင်သောကောဝါပန၊ အဘယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သနည်း၊ ပုနပျုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ အာယန္တံ၊ ဆောင်သော၊ ကိံသု၊ အဘယ်သူကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အတာသိ၊ ရှုတ်၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဣဿရိယံ၊ အပိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝသော၊ အာဏာဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သတ္ထမလံ၊ ပညာတည်းဟူသော လက်နက်၏ အညစ်အကြေးသည်၊ ကောစော၊ အမျက်တည်း၊ လောကထို့၊ လောက၌၊ အဗျုဒါ၊ ဘေးရန်တို့သည်၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့တည်း၊ ဟရန္တံ၊ ဥစ္စာကို ဆောင်သော၊ စောရံ၊ ခိုးသူကို၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဝါရေန္တိ၊ စားမြစ်ကုန်၏၊ ဟရန္တော၊ စားရေတန်ကတ်စသည်တို့ကိုဆောင်ယူသော၊ သမထော၊ ရဟန်းကို၊ ပဏ္ဍိထေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏၊ ပုနပျုနံ။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်ဒီဃျ၊

အတန်ထလဲလဲ၊ အာယန္တံ၊ ဆောင်သော။ သမတံ၊ ရဟန်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အဘိန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမဇာသရိယသုတ်ပြီး၏။

(၇၀) အတ္တကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ နဒေ၊ မပေးသနည်း။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ နပရိစ္စဇေ၊ မစွန့်သနည်း။ ကလျာတံ၊ ကောင်းသော။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ မုစ္စေယျ၊ စွန့်လွှတ်ရာသနည်း။ ပါဝိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ကိံ စ၊ အဘယ်ကို၊ နမောဒရေ၊ ဝမ်းမမြောက်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဒေ၊ သူတပါးတို့၏ ကျွန်အလိုငှါမပေး။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပရိစ္စဇေ၊ သစ်ကျားစသည်တို့၌စားထော့ဟုမစွန့်ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသည်။ ကလျာတံ၊ ကောင်းသော။ ဝါစံ၊ စကားကို၊ မုစ္စေယျ၊ စွန့်လွှတ်ရာ၏။ ပါဝိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နမောဒရေ၊ ဝမ်းမမြောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမကာမသုတ်ပြီး၏။

(၇၉) ပါထေယျံ၊ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာကို၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့သနည်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏။ အာသယော၊ ထည်ရာသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ နရံ၊ လူကို၊ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ပရိကဿတိ၊ ငင်သနည်း။ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကန္တံ၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ နုဇ္ဇတံ၊ စွန့်နိုင်သနည်း။ ပါသေနံ၊ ကြော့ကွင်းဖြင့်၊ သကုဏိံ၊ ငှက်ကို၊ ဗန္ဓတိ၊ ထော၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့။ ကိံ သိကံ၊ အဘယ်ဖြင့်၊ ဝုထုသတ္တာ၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဗန္ဓနာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ ရှုတ်၏။ ပါထေယျံ၊ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာကို၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏။ အာသယော၊ ထည်ရာသည်။ သိရိ၊ အစိုးရခြင်းတည်း။ နရံ၊ လူကို၊ ဣန္ဒြာ၊ ထောဘသည်။ ပရိကဿတိ၊

ငင်၏။ လောကသိို့၊ လောကဒွိ၊ ဣစ္ဆာ၊ လောဘကို၊ ခုဇ္ဇဟာ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့၏။ ပါသေန၊ ကြော့ကွင်းဖြင့်၊ သကုဏိ၊ ဌာနကို၊ ဗန္ဓတိယထာ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့၊ ဣစ္ဆာဣစ္ဆာယ၊ လောဘဖြင့်၊ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမပါထေယျသုတ်ပြီး၏။

(၈၀) လောကသိို့၊ လောကဒွိ၊ ပဇ္ဇောတော၊ အရောင်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ လောကသိို့၊ လောကဒွိ၊ ဇာဂရော၊ နိုးကြားခြင်းသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ ကမ္မေကမ္မေန၊ အမှုနှင့်၊ သဇီဝါနံ၊ တက္ခအသက်မွေးကုန်သောသူတို့အား၊ သဟာယော၊ အဘော်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ ဣရိယာပထော၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အာထသျဉ္ဇ၊ ပျင်းသောသူကိုလည်းကောင်း၊ အနာထသျဉ္ဇ၊ မပျင်းသောသူကိုလည်းကောင်း၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပေါသတိဣဝ၊ မွေးသကဲ့သို့၊ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ ပေါသတိ၊ မွေးသနည်း၊ ပါတာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေဘုတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝိသိထာ၊ မြေကုန်၏။ ထေဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ။ လောကသိို့၊ လောကဒွိ၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဇ္ဇောတော၊ အရောင်မည်၏။ လောကသိို့၊ လောကဒွိ၊ သတိ၊ သတိသည်။ ဇာဂရော၊ နိုးကြား၏။ ဝါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ကမ္မေကမ္မေန၊ အမှုနှင့်၊ သဇီဝါနံ၊ တက္ခအသက်မွေးကုန်သောသူတို့အား၊ သဟာယော၊ အဘော်သည်။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ ဣရိယာပထော၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်။ သိတံ၊ ထွန်မည်၏။ အာထသျဉ္ဇ၊ ပျင်းသောသူကိုလည်းကောင်း၊ အနာထသျဉ္ဇ၊ မပျင်းသောသူကိုလည်းကောင်း၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပေါသတိဣဝ၊ မွေးသကဲ့သို့၊ ပုဋိ၊ မိန့်သည်။ ပေါသတိ၊ မွေး၏။ ပါတာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေဘုတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝိသိထာ၊ မြေကုန်၏။ ထေဘုတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပုဋိ၊ မိန့်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမပဇ္ဇောထသုတ်ပြီး၏။

(၈၁) ဣဝဏောကော၊ ဤဏောကန္တံ၊ အရဏာ၊ ကိလေသာကင်းသော သူတို့သည်၊ ကေသု၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား၊ ဝုထိ တံ၊ သုံးအပ်သောထိတင်းသည်၊ နနုဿတိ၊ မပျက်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ် သူတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ထေတုဗ္ဗကန္ဒါငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား ခွဲထိကုန်သနည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘော ဇိသိယံ၊ ထော်ထွန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ။ ကံသု၊ အ ဘယ်သူသည်၊ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာ၊ အဘသည်လည်း ကောင်း၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တန္တိနံ၊ ရှိရိုးသောသူတို့ ၏၊ ပတိဗြိတံ၊ ထည်ရာနည်း၊ ဇာတိဟိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော၊ ကံသု၊ အဘယ် သူကို၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊ အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရှိရိုးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣဝဏောကော၊ ဤဏောကန္ တံ၊ အရဏာ၊ ကိလေသာကင်းသောသူတို့သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ထည်း၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝုထိတံ၊ သုံးအပ်သော မင်္ဂဟူသော သီးတင်း သည်၊ နနုဿတိ၊ မပျက်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ထေတုဗ္ဗကန္ဒာ ငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြားခွဲထိကုန်၏၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့ အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘောဇိသိယံ၊ ထော်ထွန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ သမဏံ၊ ရဟန်းသည်၊ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း ကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဘာတာစ၊ အစ်ကိုသည်လည်း ကောင်း၊ ဝန္တန္တိနံ ရှိရိုးသောသူတို့၏၊ ပတိဗြိတံ၊ ထည်ရာထည်း၊ ဇာတိဟိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော၊ သမဏံ၊ ရဟန်းကို၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊ အဘိဝါ ဒေန္တိ၊ ရှိရိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့် ထော်မူ၏ ။

ကောဒသမအရဏသုတ်ပြီး၏။

ဆေတွာဝဂ္ဂေါ၊ ဆေတွာဝဂ်သည်၊ အဗ္ဗမော၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ထည်း၊ ။ ထာသ၊ ထိုဆေတွာဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဆေတွာ၊ ဆေတွာသုတ်လည်းကောင်း၊ ရထဗ္ဗ၊ ရထသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဗ္ဗ၊ ဝိတ္တ သုတ် လည်းကောင်း၊ ဝုဠိ၊ ဝုဠိသုတ် လည်းကောင်း၊ ဘိတာ၊ ဘိထသုတ် ထည်းကော၊ နဇီရတိ၊ နဇီရတိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣဿာရံ၊ ဣဿရသုတ် ထည်းကောင်း၊ ကာဝံ၊ ကာမသုတ်လည်းကောင်း၊ ပါထေယျံ၊ ပါထေယျ

၂-ဒေဝဝုတ္တသံယုတ်-၆-ပဌမဝဂ်၊

သုတ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေခတော၊ ပစ္စေခတသုတ်လည်းကောင်း၊ အရထေန၊
အရထသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဒဿ၊ တဆဲ့တသုတ်တို့လည်း
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံလည်း။ ။

ဒေဝတာသံယုတ္တံ-ဒေဝတာသံယုတ်သည်၊

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ ။

၂-ဒေဝဝုတ္တသံယုတ်၊ ၆-ပဌမဝဂ်၊

(၈၂) တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကဿပသုတ်ကို၊
မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊
အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊
အနာထဝိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ ဒူလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊
ဇေတာနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော၊
ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သား သည်၊
အဘိက္ကန္တဗဟုညဉ္ဇိပြီးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝ
ထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်
ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေပြီး၍၊ ယေန၊
အကြင်အမည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိရှိထော်မူ၏၊ ထေန၊ ထို
အမည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်
လျောက်ပတ်သော အမည်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်
လျောက်ပတ်သော အမည်၌၊ ဋီဘာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ
အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဇေတဝန်၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်လျှောက်
သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘိက္ခု၊ မဟာနန်းကို၊ ယကာသေတိ၊ ပြုထော်မူ
၏၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ မဟာနန်းအား၊ အနုဿာသံ၊ အဆုံးအမကို၊ နောစပကာသေထိ၊

ပြတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပနတ်သား၊ တေနယံ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤအဆုံးအမကိုပြရာ၌၊ ထညေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ပဋိဘာဏု၊ ထင်စွာဖြစ်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောထေးပါးသောဂစ်သုစရိုက်ကိုလည်း၊ သိက္ခေထသိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏။ သမဏုပါသနဿစ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏။ ဧကသနဿစ၊ တခုတည်းသောနေရာ၌လည်း ရတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ္တသရပဿမဿစ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနူညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ မေ၊ ဝါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနူညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိ၍၊ ပြီး၍၊ ပဒကိဉ္စိတံ၊ လက်ျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာပြု၍၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်လေ၏။ ။

ပဌမကဿပသုတ်ပြီး၏။

(၈၃) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏှိကဿ၊ အနာထဝိဏှိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေထာန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အသံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဣံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟဒယဿ၊ နှလုံး၌၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂေအာကဓေ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဈာယိ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့်ရှုထောင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိရတ္တပိက္ကော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ထောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ ဥဒယဗ္ဗယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို

လည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သုစေတသော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိ
သိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကိုမရှိသည်၊ ဘဝေပဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒါနိသံသော၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အာနိသင်ရှိသည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

ဒုတိယကဿပသုတ်ပြီး၏။

(၈၄) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိတ်
သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ
ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာစော၊
မာစာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ညဉ့်ဦး
ယံလွန်ပြီးသော၊ ရက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်
လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အထုံးစုံထက်ဝန်းကျင်
သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရှောင်
ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်စေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
ရိုးသစ္စာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊
ရပ်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။
မာစော၊ မာစာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာ
သိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ကိံ၊ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်သော
ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရာသနည်း၊ ကိံ၊ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေ
တွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၊ ကဿစ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကေဓမ္မဿ၊ တရသောတရား
၏၊ ဝံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧဝေထိ၊ နှစ်သက်တော်မူ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဝဩဘူ၊ ဝဩဘူမည်သော
အသူရာကို နှိပ်နှင်းနိုင်သောသိကြား၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်
သောကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရာ၏၊ ကောဝံ၊ အမြက်ကို၊ ဆေ
တွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်၊ ဝိသမူလဿ၊ အဆိပ်လျှင်
သောအရင်းရှိသော၊ မရုဂ္ဂဿ၊ ကောင်းသောအပျားရှိသော၊ ကောသော၊

အမျက်၏၊ ဂဏ်၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ အရိယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသံ သန္တိ၊ မြီးပွင်းကုန်၏၊ တံဟိတံဝေ၊ ထိုအမျက်ကိုပင်လျှင်၊ ခေတုဒ္ဓာ၊ မြတ် သောကြောင့်၊ နုဿာစတိ၊ မပုံးရိပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယမာစသုတ်ပြီး၏။

(၈၅) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ် ပြီးသော၊ မာဂခေါ၊ မာဂဝေအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုပ္ပတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်အရောင်တို့ ခြင့်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ပကာသတိ၊ ထင်ရှား၏၊ လောကတ္ထိ၊ လော ကန္တံ၊ ပစ္စောတာ၊ ထွန်းတောက်ပ ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ ပုဂ္ဂံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာဂမာ၊ သာ ပါကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကထံ၊ ဇာနေရ၊ အဘယ်သို့ထိရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ယောကေ၊ လောက၌၊ ပစ္စောတာ၊ တောက်ပခြင်းတို့သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ ထည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဤလောက၌၊ ပစ္စန္ဓံ၊ ငါးခုသည်၊ နပိစ္ဆတိ၊ မရှိအာဒိစ္စော၊ နေမင်း သည်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ထပတိ၊ တောက်ပ၏၊ စဒ္ဒိမာ၊ လသည်၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အ ခါ၌၊ အာဘာတိ၊ ထွန်းလင်း၏၊ အထ၊ ထိုမျှ၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌လည်း ကောင်း၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ အာဘာတိ၊ ထွန်းလင်း၏၊ တပထံ၊ တောက်ပခြင်းတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း ဟူသော အရောင်သည်၊ တတ္ထကတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ပဘာသတိ၊ တောက်ပ၏၊ ကောအာတာ၊ ထိုဘုရား တည်းဟူသော အရောင်သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အထူးမရှိလွန်မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထမာဂသုတ်ပြီး၏။

(၈၆) ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဂတ္ထိယံ၊ သာဂတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိလ္လိကဿ၊ အနာထဝိဇာန်သူဋ္ဌေး၏၊

အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏော၊ အလွန်ရှင်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဒါမလိ၊ ဒါမလိအမည်ရှိ
သော၊ ဒေဝုက္ခေ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊
ရက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတ
ဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်
ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိ
တွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
စွာရှိခိုးပြီ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာထိ၊
ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊
ရပ်ပြီးသော၊ ဒါမလိ၊ ဒါမလိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ခေ၊ နတ်သားသည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘာသိသို့ရှုတ်သနည်း၊ ကာမာနံ၊
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ပြီးဟူစေန၊ ရဟန္တာ
သည်၊ အင်္ဂါသာသနာ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတပဝေ၊ ထိုထုံထ
ဝီရိယကို၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုထုံထ ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နအာထိသတေ၊ မတောင့်တ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား၊ ကထကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီး
သောကိစ္စရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
ဂါဝံ၊ ထည်ရာကို၊ နယတတိ၊ မရ၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ရဟန္တာအား၊ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဂက္ခေဟိ၊ အလုံးစုံနစ်သော
ကိုယ်တို့ဖြင့်၊ ယောဇန္တု၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ နဒီသု၊ မြစ်တို့၌၊ အာယူ
ဟတိ၊ အားထုတ်၍ကူး၏။ သောဇန္တု၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ဂါဓမ္မ၊ ထည်ရာ
ကိုလည်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ ထလေ၊ ကြည်း၌၊ နဋ္ဌိတော၊ မတည်း၊ နာယူဟ
တိ၊ အားမထုတ်၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါရဂံတော၊ ကမ်းထောက်သို့ရောက်
သောသူမည်သည်။ ဟောတိဟိ၊ ဟောတိဇေ၊ ဖြစ်သည် သာဗျင်တည်း။
ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား၊ ဝေသောဥပမာ၊ ဤဥပမာသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ရဟန္တာ၏၊ ဥပမာ၊ ဥပမာထည်း။ ဈာသိနော၊ မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းပြီး
သော၊ နိပကသာ၊ ရင့်ပြီးသောပညာရှိသော၊ ဝိတာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

အာသဝေါတရားရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဝံသ၊ ရဟန္တာအား၊ ဇာတိမရဏသ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတရား၏၊ အန္တိအဆုံးကို၊ ပဗ္ဗုပ္ပာယော၍၊ နာယူ ဟုတ်၊ အားမထုတ်၊ ဝေ၊ ဤသို့အားမထုတ်သော်လည်း၊ ပါရဂိုတော၊ ကမ်း ထဘက်သို့ရောက်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိဟိဟောတိဝေ၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

ပဉ္စမဒါမလိသုတ်ပြီး၏။

(၈၇) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ် ပြီးသော၊ ကာမဒေါ၊ ကာမဒ်အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သမဏ ခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သမဏ ခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ သုဒုက္ကရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏ ။ ကာမဒေ၊ ကာမဒနတ်သား၊ ဒုက္ကရံဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောရဟန်း တရားကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သေခါ၊ သေကွ ရုနစ်ယောက်တို့ သည်၊ သီလ သမာတိတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဌိတတ္ထာ၊ ထည်ကြည် သောသဘောရှိကုန်၏၊ အနဂါရိယုပေတသ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော သူ၏၊ တုဗ္ဗိ၊ ပစ္စည်းထေးပါး၌ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ယဒိဒိယာသော တုဗ္ဗိ၊ အကြင်ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာတုဗ္ဗိ၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမဒေါ၊ ကာမဒနတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏ ။ ကာမဒေ၊ ကာမဒနတ်သား၊ ဒုလ္လဘံဝါ၊ ရဲခဲသောရောင်ရဲခြင်း ကိုလည်း၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်း ကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယစ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သောဘာဝနာ၌လည်း၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ရက္ခော၊ မြေထောင်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စိတ္တဂူပယမေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သောဘာဝနာ၌ ရတာ၊ မြေထောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယဒိဒိယံ၊ အကြင်စိတ် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ ။ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဒုဿမာဒတံ၊ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမဒေါ၊ ကာမဒနတ်သားသည်၊ အဂေါစ၊ ငျှောက်၏၊ ကာမဒ၊
 ကာမဒနတ်သား၊ ဒုဿ၊ မာဒဟံဝါဝိ၊ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့သောစိတ်ကိုလည်း၊
 သမာဒဟန္တိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ကုန်၏၊ ယေအဂိယာ၊ အကြင်အဂိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣန္ဒြိယုပသမေ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏ငြိမ်သက်ခြင်း
 ခွံ၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား၊ ထေအဂိယာ၊ ထို
 အဂိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မစ္စ၊ နော၊ သေမင်း၏၊ ဇာလံ၊ ကွန်ယက်ကို၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိသမော၊ မညိ
 မညွှတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးကို၊ ဒုဂ္ဂမော၊ သွားနိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမဒေါ၊
 ကာမဒနတ်သားသည်၊ အဂေါစ၊ ငျှောက်၏၊ ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား၊
 အဂိယာ၊ အဂိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိသမေ၊ မညိမညွှတ်သော၊ ဒုဂ္ဂမေဝါဝိ၊
 သွားနိုင်ခဲ့သောခရီး၌လည်း၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ အနဂိယာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဝိသမေ၊ မညိမညွှတ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ အဝံထိရာ၊ အောက်သို့
 ညွှတ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ အဂိယာနံ၊ အဂိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ သမော၊ ညိညွှတ်၏၊ အဂိယာဟိ၊ အဂိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာလျှင်၊ ဝိသမေ၊ မညိမညွှတ်သောသတ္တဝါအပေါင်း
 ခွံ၊ သမာညိညွှတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌကာမဒသုတ်ပြီး၏။

(၈၈) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေထွေပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ ပဉ္စာလစက္ကော၊ ပဉ္စာလစက္ကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုပ္ပတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘာဟံသိ၊ ရှုတ်
 သနည်း၊ ဩ၊ ကာသော၊ ဈာန်ဟူသောတည်ရာသည်၊ ဝထ၊ စင်စစ်၊ သမ္မာသော၊
 နိဝရဏတို့ကြောင့်ကျဉ်းမြောင်း၏၊ ဘုရိမေခသော၊ ကောင်းသောပညာရှိ
 သောသူသည်၊ အဝိန္ဒိ၊ ခပြီ၊ ခုနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုသိတော်မူသော၊
 ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ အဗုဒ္ဓိ၊ သိတော်မူ
 ပြီ၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒီထီနနိသဘော၊ မာနကိုပယ်
 သောသူတို့ထက်မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊
 ပဉ္စာလစက္ကော၊ ပဉ္စာလစက္ကနတ်သား၊ သမ္မာဝေဝိစ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောဈာန်၌

လည်း၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပုဂ္ဂိုလ်၊
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ သတိ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ၊ ထရားကို၊ ပစ္စ
လန္တံသု၊ ရကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော၊ လောကုတ္တရာ
သမာဓိဖြင့်၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သက္ကမပညာလစဏ္ဍသုတ်ပြီး၏။

(၈၉) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာယနော၊ တာယနမည်သော၊ ဝုရာဏ
တိတ္ထကဏော၊ ရှေး၌ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယုကျ်ပြုတတ်သော၊
ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ခုတ္တိယာ၊
သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ နှစ်လိုတွယ်သော အဆင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကေဝထကပ္ပံ၊ အထုံးစုံထက်ဝန်း ကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံ
ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ဆောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေ
ဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ
၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ
ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧက
မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိတာခေါရပ်ပြီးသော၊ တာယနော၊ တာယန
အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယေသု၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို
အပပြုပြီးသောသူ၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြု၍၊ သောဝံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
အယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒု၊ ဖြစ်လော့၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊
ပနုဒ၊ နှုတ်လော့၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊ နပ္ပဟာယ၊
မပယ်မူ၍၊ ခုနိ၊ ခုဟန်းသည်၊ ဧကတ္တံ၊ ဈာန်ကို၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မရ၊ နေ၊ ထိုလုံ့လ
ဝိရိယကို၊ စေကရိယာထ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်စေအံ့၊ နေ၊ ထိုပြုသော
လုံ့လဝိရိယကို၊ ကရိယာ၊ ပြုရာ၏၊ နေ၊ ထိုပြုသောလုံ့လဝိရိယကို၊ ခံဉ္စံ၊
မြဲမြံစွာ၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုရာ၏၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ သိတိလော၊ ဝိရိယလျော့
သော၊ ပရိဗ္ဗဇော၊ ခုဟန်းသည်၊ ဘိယေသု၊ လွန်စွာ၊ ရဇံ၊ ကိလေသာတည်း

၂-ဒေဝုက္ကသံယုတ်-၆-ပဌမဝဂ်၊

ဟူသောမြို့ကိုအာကီရထေ၊ မိမိအထက်၌ထွင်သည်မည်၏။ ။ဒုက္ကဋ်၊
မကောင်းသော အမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊
ဒုက္ကဋ်၊ မကောင်းသောအမှုသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ တပတိ၊ ပူပန်တတ်၏၊
ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နာနုတပတိ၊ နောင်တတဘန်ပူပန်ခြင်း
မရှိ၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်၊ သေယျော၊
မြတ်၏။ ။ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့်ကိုင်အပ်သော၊ ကုသော၊ သမန်း
မြက်သည်၊ ဟတ္ထမေဝ၊ ထက်ကိုသာလျှင်၊ အနုကန္တတိယထာ၊ ရှုထတ်သ
ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော၊
သာမဉ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နိရယာယ၊ ရေသို့ဥပကမ္ဘာ၊ ဝင်တတ်၏၊
သိထိလံ၊ လျော့လျော့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မဥ၊
ကံသည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော၊ ယံဝတဗ္ဗ၊ အကြင်ရထင်
အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ သက်သာရုံ၊ ရှိရှာအပ်သော၊ ယံဗြဟ္မစရိယဥ၊
အကြင်မြတ်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသမ္ပံ၊ ထိုအ
လုံးစုံသည်၊ မဟပ္ပယံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တာယနေ၊ တာယနအ
မည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစ
ကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
စွာရှိနိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ ထကျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထေဝံ၊
ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တဿာရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သော
အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံရတ္ထိံ၊ ဤညဉ့်၌၊
တာယနေ၊ နာမ၊ တာယနအမည်ရှိသော၊ ပုရာဏတိတ္ထကရော၊ ရှေး၌
ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ပြုတက်သော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်
သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္ထိယာ၊ သန်းခေါင်အ
ခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ အလွန်နှစ်လိုလွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
ထော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေပြီး၍၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မံ၊
ငါထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိနိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်

လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊
 တာယနော၊ တာယနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ မမ၊ ငါ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို
 အပပြုပြီးသောသူ၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြု၍၊ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
 အယဉ်ကို၊ ခိန္န၊ ဖြတ်လော၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊
 ပနုဒ၊ နှုတ်လော၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊ နုပ္ပဟာယ၊
 မပယ်မှု၍၊ ရုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကတ္တံ၊ ဈာန်ကို၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မရ၊ နေ့၊ ထိုလုံ့လ
 ဝိရိယကို၊ စေကရိယာ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်တုံအံ့၊ နေ့၊ ထိုပြုသောလုံ့လ
 ဝိရိယကို၊ ကရိယာ၊ ပြုရာ၏၊ နေ့၊ ထိုလုံ့လဝိရိယကို၊ ဒဠံ၊ မြီမြီစွာ၊ ပရက္ကမေ၊
 လုံ့လပြုရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သိတိဏော၊ ဝိရိယလျော့သော၊ ပရိဗ္ဗဇော၊
 ရဟန်းသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့ကို၊ အာ
 ဘိ၊ ခုတေ၊ မိမိအထက်၌ ထွင့်သည်မည်၏။ ဗုက္ကဋံ၊ မကောင်းသောအမှု
 ကို၊ အကဘံ၊ မပြုခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဗုက္ကဋံ၊ မကောင်းမှုသည်၊
 ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ တပတိ၊ ပူပန်တတ်၏။ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တတဘန်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်
 သော၊ တံ ကမ္ပံ၊ ထိုအမှုသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်း
 သဖြင့်ကိုင်အပ်သော၊ ကုသော၊ သမန်းမြက်သည်၊ ဟတ္ထမေဝ၊ လက်ကို
 သာလျှင်၊ အနုကန္တတိယထာ၊ ရှုတတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ဒုပ္ပရာ
 မဠံ၊ မကောင်းသဖြင့်သုံးသပ်အပ်သော၊ သာမညံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊
 နိဿယာယ၊ ငရဲသို့၊ ဥပကဗုတိ၊ ငင်တတ်၏။ သိတိလံ၊ လျော့လျော့
 ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကိဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံသည်လည်းကောင်း၊
 သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော၊ ယံဝတဉ္စ၊ အကြင်စုတင်အကျင့်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ကံသာရံ၊ ရွံရှာအပ်သော၊ ယံဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အကြင်မြတ်သော
 အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ မဟပ္ပ
 ယံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာယနော၊ တာယနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝံ၊ ငါဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိသုံးပြု၍၊ ပဒကိတ္တံ၊ ထက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊

၂-ဒေဝဝုတ္တသံယုတ်-၆-ပဌမဝဂ်၊

ရဟန်းတို့၊ တာယနဂါထာ၊ တာယနနတ်သား၏ ဂါထာတို့ကို ဥဂ္ဂဏ္ဍာထ၊ သင်ကြကုန်သော သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာယနဂါထာ၊ တာယနနတ်သား၏ ဂါထာတို့ကို၊ ပရိယာသုဏ္ဍာထ၊ သူထပါးကိုလည်း သင်စေကုန်သော၊ တာယနဂါထာ၊ တာယနနတ်သား၏ ဂါထာတို့ကို၊ ဝေရေထ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာယနဂါထာ၊ တာယနနတ်သား၏ ဂါထာတို့သည်။ အတ္ထသံတိကာ၊ အကျိုးစိပွားနှင့်စပ်ကုန်၏။ အာဒိဗြဟ္မပရိယကာ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ ရှေ့သွားဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမတာယနသုတ်ပြီး၏

(၆၀) သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇောနုခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒိမာဒေဝဝုတ္တော၊ ထနတ်သားကို၊ ရာဟုနာ၊ ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒန၊ အသုရိန်သည်၊ ဂတိကာ၊ ဖမ်းယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒိမာဒေဝဝုတ္တော၊ စန္ဒိမနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဿ၊ ရမာနော၊ အောက်မေ့လျက်၊ တာယံဝေလယံ၊ ထိုဖမ်းသောအခါ၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရွတ်၏။ ဣံ၊ ဣံ၊ အဘာထိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း။ ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူသည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗာပပဋိပန္နော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ထဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါစေသော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စန္ဒိမံဒေဝဝုတ္တံ၊ ထနတ်သားကို၊ အရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ရာဟု၊ ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒ၊ အသုရိန်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရွတ်၏။ ဣံ၊ ဣံ၊ အဘာထိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း။ အရဟန္တံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားသို့၊ စန္ဒိမာ၊ ထနတ်သားသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန်နတ်တို့၊ သင်သည်။ စန္ဒိမံ၊ ထနတ်သားကို၊ ပမုပ္ပဿ၊ ထွတ်စေသော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သောကာနုကမ္မ

ကာ၊လုနုတ်တို့ကို အစဉ်သနားတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဟု၊ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ စန္ဒိဝံဒေဝပုတ္တံ၊ လနုတ်သားကို၊ ရုဗ္ဗိတွာ၊ ယွတ်၍၊ တရမာန ရူပေါ၊ ထွင်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဝေပဗိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပဗိတ္တိအသုရိန်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ သကံမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိတ်ထန့် သည်ဖြစ်၍၊ ယောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ထသောကြက်သီးမွေ့ညှင်း ထခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဆင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ် လေ၏။ ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတံခေါ၊ရပ်ပြီးသော၊ ရာဟု၊ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒံ၊ အသုရိန်ကို၊ ဝေပဗိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပဗိတ္တိအသုရိန်သည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံအဏ္ဏဘာသိ၊အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ရာဟု၊ရာဟုအသုရိန်၊ကိံနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္တမမာနောဝ၊ အဆောတထွင်ကဲ့သို့၊ စန္ဒံ၊လနုတ်သား ကို၊ပရုဗ္ဗသိ၊ယွတ်ခဲ့ သနည်း၊ သံဝိဂ္ဂရူပေါ၊ ထိတ်ထန့်သောအသွင်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ကိံနု၊အဘယ်မှ၊ဘိတောဝ၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊တိဋ္ဌတိ၊ ထည်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဝေပဗိတ္တိအသုရိန္ဒံ၊ ဝေပ ဗိတ္တိအသုရိန်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဂါထာ၊ ဘုရားမြတ် ရွတ်တော်မူသော ဂါထာမှ၊အဘိဘိတော၊ အလွန်ကြောက်သည်၊ အမိ၊ဖြစ်၏။ စန္ဒိဝံ၊လနုတ် သားကို၊နောဝေရဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍မယွတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ငါ၏၊ မုဒ္ဓေါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်၊ ဖလေဖလေယျ၊ကွဲရာ၏။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်သောငါသည်၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ နုလတော၊မရရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ရွတ်၏။

နဝမစန္ဒိမသုတ်ပြီး၏။

(၉၁) တေနခေါပန သမယေန၊ထိုအခါ၌၊ သုရိယောဒေဝပုတ္တော၊နေ နုတ်သားကို၊ရာဟုနာ၊ ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒေန၊ အသုရိန်သည်၊ ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သုရိ ယောဒေဝပုတ္တော၊နေနုတ်သားသည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဿ ရမာနော၊အောက်မေ့လျက်၊ တာယံဝေယာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤ ဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ဝိရ၊

ကြီးသောလုံ့ထရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္တ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာ
 အာယတနစသည်တို့၌၊ ဝိပဗုဒ္ဓော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမ္မာပေဒိုပန္နော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 သည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သူရိယံဒေဝပုတ္တံ၊ နေနတ်သားကို၊ အာ
 ရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ရာမော၊ ရာဟုအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒံ၊ အသုရိန်ကို၊
 ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်
 သနည်း၊ အရဟန္တံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ တထာဂတံ၊ ငါ
 ဘုရားသို့၊ သူရိယော၊ နေနတ်သားသည်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော
 ဆည်းကပ်၏။ ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန်၊ သူရိယံ၊ နေနတ်သားကို၊ ဗရဉ္စဿ၊
 ဣတ်လေလော့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ လောကာနုကမ္မာ၊ လူနတ်တို့ကို
 အစဉ်သနားတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗ
 ဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အန္ဓကာရေ၊ စက္ခု၊ ပိညာဏံဖြစ်ခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော၊ တမ
 သိ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ပဘကံ၊ ပျော့အရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ ဝေရောစနော၊
 ထွန်းထော်ပသော အရောင်ရှိသော၊ မဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသဏ္ဍာန်ရှိသော၊ ဥဂ္ဂ
 ထေဇော၊ ထက်သောထန်ခိုးရှိသော၊ ယောသူရိယော၊ အကြင်နေနတ်သား
 သည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စရံ၊ သွားသော၊ တံသူရိယံ၊
 ထိုနေနတ်သားကို၊ ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာဂိထိ၊ မမျှီလင့်၊
 ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပဇံ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ တံသူရိယံ၊
 ထိုသောဘာဝန်ဖြစ်သောနေနတ်သားကို၊ ပရဉ္စ၊ လွတ်လိုက်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ရာဟု အသုရိန္ဒော၊ ရာဟုအသုရိန်သည်၊ သူရိယံဒေဝပုတ္တံ၊ နေနတ်သားကို၊
 မုပ္ပိတ္တာ၊ ဣတ်၍၊ တရမာနုဂ္ဂပေါ၊ လျှင်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏။
 ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသကံ၊ မိတ္တာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊
 သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ထောမဟဋ္ဌဇာထော၊ ထသောကြက်သီး
 မွေးညှင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက် ပတ်သောအရပ်၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတံ
 ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ရာဟုအသုရိန္ဒံ၊ ရာဟုအသုရိန်ကို၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊

ဝေပစိတ္တိအံသုရိနိသည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အတ္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ
 အတ္တဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း။ ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိနိ၊ ကိံ နှု၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ သန္တရမာနောဝ၊ အဆောထထွင်ကဲ့သို့၊ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ ပရဗ္ဗ
 သိ၊ ထွတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂဂ္ဂပေါ၊ ထိတ်လန့်သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အာဝဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊ ကိံ နှု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိထောဝ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍သာ
 ထွင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ထည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဝေပစိတ္တိ အ
 သုရိနိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိနိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဂါထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ရွတ်တော်မူအပ်သောဂါထာမှ၊ အဘိတိထေသ၊ အလွန်ကြောက်သည်၊ အ၊ မှီ၊
 ဖြစ်၏။ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ နောဝေရဠေယု၊ အကယ်၍မထွတ်သည်ဖြစ်အံ့၊
 မေ၊ ငါ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တမာ၊ ခုနစ်စိတ်၊ ပဇေ ဖဇေ ယု၊ ကွဲရာ
 ၏။ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်သောငါသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နုလတော၊
 မရရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဟုအသုရိနော၊ ရာဟုအသုရိနိသည်၊ အတ္တဘာသိ၊
 ရွတ်၏။ ။

ဒသမသုရိယသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 တဿ၊ ထိုပဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကဿ
 ပါစ၊ ကဿပသုတ်တို့ ထည်းကောင်း၊ မာစောစ၊ မာစ သုတ်ထည်း
 ကောင်း၊ မာဂဓေ၊ မာဂဓသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဒါမလိ၊ ဒါမလိသုတ်ထည်း
 ကောင်း၊ ကာမဒေါ၊ ကာမဒသုတ်ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာလစန္ဒော၊ ပဗ္ဗာလ
 စန္ဒသုတ်ထည်းကောင်း၊ တာယနော၊ တာယနသုတ်ထည်းကောင်း၊ စန္ဒိမ
 သုရိယေန၊ စန္ဒိမသုတ်သုရိယသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော
 သုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆဲပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 တည်း။ ။

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်၊ ၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇာကဝဂ်။

(၆၂) ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇာကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏။
 အာနုမေ၊ နှလုံးမွှေထောင် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တ

၂-ဒေဝဂုဏ္ဏသံယုတ်-၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၁၀၅

ဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ စန္ဒိမာအမည်ရှိသောသောဒေဝဂုဏ္ဏော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ယံလွန်ပြီးသော၊ ရုက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ စန္ဒိမာ၊ စန္ဒိမာအမည်ရှိသော၊ သောဒေဝဂုဏ္ဏော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံထော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေကုန်၍၊ ဧကောနိပကာ၊ ထည်ကြည်သောစိတ် ရင့်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သထာ၊ သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ယေတိ၊ ထေတေ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊ အာမကသေ၊ သေခြင်းမှကင်းသော၊ ကစ္ဆေ၊ တောင်ကွေ့မြစ်ကွေ့၌၊ မဂါဣဝံ၊ သားတို့ကဲ့သို့၊ ဝောဏ္ဏိံ၊ ချင်းသာခြင်းသို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေကုန်၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမှေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခယံ၊ ကိလေသာကို၊ ဇဟာ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ယေတိ၊ ထေတေ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာလံ၊ ကွန်ယက်ကို၊ သေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သောဏ္ဏိံ၊ ချင်းသာရာအရပ်သို့၊ ဂထော၊ သွားသော၊ အဗ္ဗု၊ ဇေဝ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဖက်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

စန္ဒိမသုတ်ပြီး၏။

(၉၃) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဝေဏ္ဏုဒေဝဂုဏ္ဏော၊ ဝေဏ္ဏုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံထော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေမနုဇေ၊ အကြင်

သတ္တဝါတို့သည်၊ ဂေါတမဿာသနေ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ
 တော်၌၊ ယုဂ္ဂယုဂ္ဂန္တံ၊ လုံ့ယပြုကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုသိက္ခာရေ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေမဒုဇာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပယိဂူပါသိယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်၊ သုခိတာဝ၊ ချမ်း
 သာကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်
 ၏၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ နုတ်သား။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှု ကိုဖုတ်ကြည်း
 တတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မေမယာ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ပရတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သိဗ္ဗိမဒေ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်အပ်
 သောတရားတို့ကို၊ အနုသိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကာလေ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ အပ္ပမတ္တန္တံ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ မဂ္ဂ၊ ဝသဂါ၊ သေမင်း၏နိုင်ငံသို့လိုက်ရကုန်သည်၊ နုသိယံ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဝေဇ္ဇာသုတ်ပြီး၏။ ။

(၆၄) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဒီဗ္ဗလေဗ္ဗိသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သမ္ပုခါ၊ မျက်နှာကော်တော်မှ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊
 အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧတံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒက နိဝါပေ၊
 ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်
 နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဒီဗ္ဗဒီဗ္ဗိ၊ ဒီဗ္ဗလေဗ္ဗိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
 ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ဉာဉ်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကပထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်၊
 ဝေဇ္ဇ၊ ဝန် ကျောင်းတော်ကို၊ ဩသာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့်
 ဝှန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသထံ
 မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
 စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတောခေါ၊

၂-ဒေဝုက္ကသံယုတ်--၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၁၀၇

ရပ်ပြီးသော၊ ဒီဗာလဋ္ဌိ၊ ဒီဗာလဋ္ဌိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထောင်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ဟိ၊ အဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဟဒယဿာ၊ ခုပ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ စေအာကင်္ခေ၊
အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဈာယိ၊
နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့်ရှုလေ့ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိရတ္တဝိက္ကော၊ လွတ်
သောစိတ်ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောကဿ၊ သင်္ခါရ ယောက၏၊
ဥဒယဗ္ဗယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သုစေတသော၊
ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိသယိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကို မရှိသည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒါနိသံသော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် ဟူသောအာနိသင်
ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ။

တတိယဒီဗာလဋ္ဌိသုတ်ပြီး၏။

(၉၅) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ပြီထောခေါ၊
ရပ်ပြီးသော၊ နန္ဒနော၊ နန္ဒနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊
ဟိ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘုရိပည၊ မြေကြီးအထေ့နှင့်တူ
သောပညာရှိထော်မူသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမဘုရား၊ ထံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊
ပုစ္ဆာမိ၊ မေးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုတ
ဥာဏ်တော်သည်၊ အနာဝဇ္ဇံ၊ အဝိတ်အပင်မရှိ၊ ကထံဝိဝံ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသောသူကို၊ သိထဝန္တံ၊ သိလရှိသော သူဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
သနည်း၊ ကထံဝိဝံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောသူကို၊ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိ
သောသူဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ကထံဝိဝံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော
သူသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ ဣရိယတိ၊ နေရသနည်း၊ ကထံဝိဝံ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူကို၊ ဒေဝတော၊ နတ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေယန္တိ၊ ပုဗ္ဗေ
ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရှုတ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သိထ
ဝါ၊ ယောကီယောကုတ္တရာဘိဓာန်၏၊ ပညဝါ၊ ယောကီယောကုတ္တရာပညာ
ရှိ၏၊ ဘာဝိတက္ကော၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောဘဝနာရှိ၏၊ သမာဟိတော၊
ထည်ကြည်ခြင်းရှိ၏၊ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌မြေ့လျော်၏၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗဿသဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ၊ ဝိဂတာ၊

ကင်း၏။ ဗဟိဒ္ဓာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိ၏။ ဒိဏာသဂေါ၊ ကုန်ပြီး
 သောအာသဂေါရှိ၏။ အန္တိမဒေဟာဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို
 ဆောင်လေ့ရှိ၏။ တထာပိဝံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊
 သီလရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာပိဝံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 သူကို။ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာပိဝေ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိစ္စ၊ လွန်၍။ ဣရိယတိ၊ နေ
 ရ၏။ တထာပိဝံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။
 ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထနန္ဒနသုတ်ပြီး၏။

(၉၆) ကေမန္တံ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ငွေတောခေါ်၊ ရပ်
 ပြီးသော၊ စန္ဒနော၊ စန္ဒနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုက္ကော၊ နတ်သားသည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါယာယ၊ ဂါယာမြင့်။ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။
 ကိံ၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း။ ကထံကော၊ အဘယ်သူသည်။
 ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်သုံးအတန်တော့မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ ဩစံ၊ သံသရာ
 ထည်းဟူသောအလျဉ်ကို။ သုတရတိ၊ ကူးသနည်း။ အပ္ပဟိဋ္ဌေ၊ အောက်၌
 ထည်ရာထည်း မရှိသော၊ အနာလဗ္ဗေ၊ အထက်၌ ဆွဲရာထည် မရှိသော၊
 ဝန္တိ၊ ရေ၊ နက်နဲစွာသော သံသရာထည်းဟူသောအလျဉ်၌။ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်။ နသိဒတိ၊ မနစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။
 ဟော၊ အကြင်သူသည်။ လဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝိလသမ္ပန္နော၊ ဝိလနှင့်ပြည့်
 စုံ၏။ ပညဂါ၊ ပညာရှိ၏။ သုသမ္ဘာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏။ အာရဇ္ဈ
 ဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ထုံ့ထပ်ရိယရှိ၏။ ပဟိတက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 သို့ ထွက်သော စိတ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခရံ၊ ကူးနိုင် ခဲသော၊
 ဩစံ၊ သံသရာထည်းဟူသော၊ အလျဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ ။ ဟော၊
 အကြင်သူသည်။ ကာမသညာယ၊ ကာမသညာမှ၊ ဝိရတော၊ ကင်း၏။ ဂူပသ
 ညောဇနာကိဂေါ၊ ဂူပရာဂသံယောဇဉ်ကို လွန်၏။ နန္ဒိရာဂဝရိက္ခိတော၊
 ကုန်ပြီးသောနန္ဒိရာဂထည်းရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝန္တိ၊ ရေ၊ နက်နဲစွာသော
 သံသရာထည်းဟူသောအလျဉ်၌။ နသိဒတိ၊ မနစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမစန္ဒနသုတ်ပြီး၏။

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၁၀၉

(၉၇) ကေမန္တံ၊ သဏ္ဍိတံ ဝေပုဂ္ဂိုလ်သော အရပ်ရွာ၊ ဝိတောခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ သုဒက္ခော၊ သုဒက္ခအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံထောင်၌၊ ဣဝံဂါယံ၊ ဤဂါ
 ယာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။
 သတ္တိယာ၊ ထုံဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌော၊ အောက်သို့ချ၍ထိုးအပ်သောယောကျ်ားသည်၊
 ဝိရိယံ၊ အနာပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောဝီရိယကို၊ အာရဘတိဝိယစ၊ အား
 ထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကော၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗုပ္ပမာနေ၊ မီးထောင်
 သည်ရှိသော်၊ အာဒိတ္တထိရော၊ ရဲရဲငြိသော ဦးခေါင်းရှိသော ယောကျ်ား
 သည်၊ ဝိရိယံ၊ ထိုထောင်ခြင်း၏ငြိမ်းခြင်း၌အားထုတ်သောဝီရိယကို၊ အာ
 ရဘတိဝိယစ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာ
 ယျှင်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂပ္ပဟာနာယ၊ ကာမဂါရာဂကိုပယ်ခြင်း
 ၌၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ သတ္တိယာ၊ ထုံဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌော၊ အောက်သို့ချ၍ထိုးအပ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဝိရိယံ၊ အနာပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောဝီရိယကို၊ အာရ
 ဘတိဝိယစ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကော၊ ဦးခေါင်းသည်၊
 ဗုပ္ပမာနေ၊ မီးထောင်သည်ရှိသော်၊ အာဒိတ္တထိရော၊ ရဲရဲငြိသောဦးခေါင်း
 ရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ ထိုထောင်ခြင်း၏ငြိမ်းခြင်း၌အားထုတ်သောဝီရိယကို၊
 အာရဘတိဝိယစ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ
 သာယျှင်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို
 ပယ်ခြင်း၌၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝရိဗ္ဗဇေ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၉၈) ကေမန္တံ၊ သဏ္ဍိတံ ဝေပုဂ္ဂိုလ်သော အရပ်ရွာ၊ ဝိတောခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါယာယ၊ ဂါယာဖြင့်၊ အဗ္ဘဘာသိ၊ ရှုတ်၏။
 ကိံ အဗ္ဘဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ အနုပ္ပန္နေသု၊ မဖြစ်ကုန်သေး
 သော၊ အထော၊ ထိုမျှ၊ ဥပ္ပတ္တိတေသုစ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့ကြောင့်၊ မမ၊ အကွန့်ဝ်၏။ ဣဒံပိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊
 ဥတြိတ္တံ၊ ထိတ်လန့်၏။ မမ၊ အကွန့်ဝ်၏။ ဣဒံမနော၊ ဤစိတ်သည်၊ ဥပ္ပိတ္တံ၊ စိုးရိမ်

၏။ အနုကြိတ္တံ၊ မထိတ်လန့်အပ်သော၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာယိ၊ ဟောကြားပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဗောဇ္ဈာတပဿ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကိုပွားစေခြင်းမျိုးခြံသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ မနိန္ဒြေယျင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သောဣန္ဒြေကိုစောင့်ထိန်းခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံပြုတွယ်ခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာဒေဝပုတ္တော၊ သုဗြဟ္မာနတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိမှီးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျောရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာပြု၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ ။

သတ္တမသုဗြဟ္မာသုတ်ပြီး၏။

(၆၆) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကလေး၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကဏ္ဍသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ဣံ၊ သုထံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာကေတေ၊ သာကေတမြို့၌၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်တော၌၊ အဇ္ဈနဝနေ၊ စိမ်းညိုသောတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်းရှိသောကဏ္ဍခေါ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ဓုတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေပထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ အဇ္ဈနဝနံ၊ စိမ်းညိုသောတောကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ် ၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၃၁၁

အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိရှိထော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဇ္ဈာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ငြိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ကကုခေါ၊ ကကုခ
အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့
ယျော့ကံသနည်း၊ သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း၊ နန္ဒသိ၊ ဝမ်းမြောက်၏လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အာဂုသော၊ ဒါယကာနတ်သား၊ ကိံအဘယ်
ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ နန္ဒသမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရမည်နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ထပြီးကား၊
သောစသိ၊ ရိုးရိပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အာဂုသော၊
ဒါယကာနတ်သား၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဇိယိတ္ထဇိဇ္ဈော၊ ဆွေးမြေ့
ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ သောစာမိ၊ ရိုးရိပ်ရမည်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ထပြီး
ကား၊ နေဝနန္ဒသိ၊ ဝမ်းလည်းမမြောက်သလော၊ နစသောစသိ၊ ရိုးရိပ်လည်း
မရိုးရိပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အာဂုသော၊ ဒါယကာ
နတ်သား၊ ဧဝံ၊ သင်တို့ဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ထံ၊
သင်သည်၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲမရှိ သလော၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ နန္ဒ၊ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိသလော၊ ဧကမာသိနံ၊ တယောကံအထည်း
ထည်းနေလေ့ရှိသော သူတို့တွင်၊ ထံ၊ သင့်ကို၊ ကပ္ပိ၊ အသို့မူ၍၊ အရတိ၊
မရှေ့ထျော်ခြင်းသည်၊ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝ
ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ယက္ခ၊ ကကုခနတ်သား၊
အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲကင်း
၏၊ အထော၊ ထိုမှထပါး၊ နန္ဒ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အထော၊ ထိုမှ
ထပါး၊ ဧကမာသိနံ၊ တယောကံအထည်းထည်းနေလေ့ရှိသော သူတို့တွင်၊
ဝံ၊ ငါထုရားကို၊ အရတိ၊ မရှေ့ထျော်ခြင်းသည်၊ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲကင်းသနည်း၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ နန္ဒ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း၊ ကထံ

ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ကေမာသိနံ၊ တယောက်အထည်းတည်းနေလေ့ရှိသောသူတို့တွင်၊ ထံ၊အရှင်တုရားကို၊ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝုက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အာဂုဿော၊ ဒါယကာနတ်သား၊ အစာဇာတဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သောသူအား၊ ဝေဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နန္ဒိ၊ ပမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒိဇာတဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သော သူအား၊ ဝေဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အစံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ၊ ကေမာသိနံ၊ တယောက်အထည်းတည်းနေလေ့ရှိသောသူတို့တွင်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ထေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ထုံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာတိ၊ သိထော ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဝဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဿံ မကောင်မှန်အပြုပြီးသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော၊ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ထောကေ၊ ထောကန္တံ၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို၊ တိတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဝိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ၊ ပဿာမိဝတ၊ မြင်၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝုက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

အဋ္ဌမကကုသေတံပြီး၏။

(၁၀၀) ရာဇဇောနိဒါနံ၊ ရာဇပြုတ်နိဒါနံ၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဇဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံ၊ ဤဝါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းအနီးသို့ဆောင်အပ်၏၊ ဣမေသံသက္ကာနံ၊ ဤသက္ကာဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အပ္ပံ၊ နည်း၏၊ ဇရူပနိယဿ၊ အိုခြင်းတရားသည်သေခြင်း၏၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်သော သူအား၊ ထာတာ၊ ကိုးကွယ်သည်၊ လျောင်းရာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဇေံဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသောစေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ မြင်သည်

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၁၁၃

ဖြစ်၍၊ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
တို့ကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
သည်၊ ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းအနီးသို့ဆောင်အပ်၏။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊
ဤသတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ ဇရူပနိထဿ၊
အိုခြင်းတရားသည်သေခြင်း၏အနီးသို့ဆောင်အပ်သောသူအား၊ တာတာ၊
ကိုးကွယ်သည်။ သေခြင်းရာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ မရတော့နု၊ သေခြင်း
ဖြင့်၊ ဧတံ၊ ထိုသုံးပါးသောဘေးဖြစ်ခြင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊
သန္တိပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုစောင့်တသောသူသည်၊ လောကာမိသံ၊ လောက
အာမိသကို၊ ပဇာပဟပဇာယျ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမဥတ္တရသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊
ရပ်ပြီးသော၊ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊
နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊
အဟယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဣဒံဇေတဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊
ဣသိသံဗာနသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း တို့သည်မြှုပ်အပ်၏။ ဓမ္မနုဇေန၊
ထရားမင်းဘုရားသည်။ အာဝုဋ္ဌံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူအပ်၏။ မမ၊ ငါ၏။
ဝိတံသဇ္ဇနနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ကမ္မဉ္စူ၊ စေတနာသည်လည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇာစ၊ မဂ်ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ သတိအပင်းအသင်းဖြစ်
သော ထရားသည် လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတမုတ္တမံ၊ မြတ်သော အားဖြင့်
အသက် ရှည်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သီလဉ္စူ၊ သီလသည် လည်းကောင်း၊
အတ္ထိရှိ၏၊ ဧတေန၊ ထိုတရားအပေါင်းဖြင့်၊ မစ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဇ္ဈန္တိ၊
ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေနဂါ၊ အမျိုးမြတ်သဖြင့်လည်း၊
နသုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်ကုန်၊ ဓနေနဂါ၊ ဥဗ္ဗာပေါများသဖြင့်
လည်း၊ နသုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်ကုန်၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သမ္ပဿံသမ္ပာသန္တော၊ မြင်သည်
ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာငါးပါးတရားကို၊ ဝိစိနေ၊ ဆင်

ခြင်ရာ၏။ ဇံဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ထတ္ထ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့၌၊
 ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိလေန၊
 ဘိစုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသမေန၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။
 သာရိဂုတ္တောဝ၊ သာရိဂုတ္တရာ သည်သာလျှင်၊ ပရမော၊ မြတ်၏။ ယောဝိ
 ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ပါရဂိုတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်း
 တဘက်သို့ရောက်၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော
 သူတို့တွင်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယောပပရမော၊ ထိုအရှင်သာရိဂုတ္တရာ
 လျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ သိယာ၊ မြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ အနာထဝိဇ္ဇာ၊ အနာထဝိဇ္ဇာမည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ ဣဒံဝနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျော့ကံ၏။ ဣဒံဝနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ယျော့ကံပြီး၍၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အထိဝါဒေ
 တွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ ထက်ျာထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ထတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရမေယိ၊ ကွယ်ထေ၏။ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တဿာရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အဂ္ဂယေန၊
 လွန်သော အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ကိံ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံ
 ရတ္ထိံ၊ ဤညဉ့်၌၊ အညုဏရော၊ မထင်ရှားသော၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ အလွန်
 နှစ်လိုတွယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တ
 ယာ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္ထိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံး
 ရံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာ
 သေတွာ၊ ကိုယ်းရာင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ အဟံ၊ ငါ့ထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဝံ၊ ငါ့ထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
 ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်လေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သောဒေဝဂုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ မမ၊
 ငါ့ထုရား၏။ သန္တိ၊ ကေးအထံထော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဣဒံဇေတ
 ဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဣသိသံဃာနိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 တို့သည်ရှိပုံအပ်၏။ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းထုရားသည်၊ အာဂုဋ်၊ ဝီထင်းသုံး
 တော်မူအပ်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဝီထိသဂ္ဂနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ကမ္မဉ္စ

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၀-ဒုတိယအနာထဝိဇ္ဇိကဝဂ်၊ ၁၁၅

စေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစာမဂ်ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော
စာသတ်အပင်းအဆင်းဖြစ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတရတ္တဝံ၊
မြတ်သောအားဖြင့် အသက်ရှည်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သီလဥ၊ သီလသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတန၊ ထိုတရားအပေါင်းဖြင့်၊ မဇ္ဈ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါက္ကေနဝါ၊ အမျိုးမြတ်
သဖြင့်လည်း၊ နုသုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၊ ဓနေနဝါ၊ ဥစ္စာ
ပေါများသဖြင့်လည်း၊ နုသုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်၊ ။ တသ္မာ
ဇာတိသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ သမ္ပဿံသမ္ပ
ဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါး
တရားကို၊ ဝိစိနေ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ္စာ
လေးပါးတရားတို့၌၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဿမေန၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ ပရမော၊ မြတ်
၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်း
တဘက်သို့ရောက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော
သူတို့တွင်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧတာဝပရမော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ
လျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သော ဒေဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဣဒံဝစ
နံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝံ၊ ငါတို့တို့ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေ
စွာရှိနိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခဏံ၊ လကျောရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊
အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧထံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ တိသစ္စံ၊ ရှိ၏။ သောဒေဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အနာ
ထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇိကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
ဘဝိ ဗာတိနု၊ ဖြစ်လေသထော၊ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇိကအမည်
ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အာယသ္မုန္တေ၊ သာရိပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရိပုတ္တော၊ ကောင်း၏။ ကောင်း

၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယာ၊ သင်သည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်
မျှထောက်၊ တက္ကာယ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ ပတ္တပ္ပံ၊ ရောက်အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊
အနုပ္ပတ္တပ္ပံ၊ အစဉ်ရောက်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဒေဝဝုက္ကော၊ ထိုနတ်
သားသည်။ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမအနာထဝိဏ္ဏိကသုတ်ပြီး၏။

အနာထဝိဏ္ဏိကဝဂ္ဂေါ၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဝဂ်သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းတည်း။ တယာ၊ ထိုအနာထဝိဏ္ဏိကဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
သည်ကား။ စန္ဒိမာစ၊ စန္ဒိမသုတ်တည်းကောင်း၊ ဝေဏှုစ၊ ဝေဏှုသုတ်
တည်းကောင်း၊ ဒိဗဗဗ္ဗိစ၊ ဒိဗဗဗ္ဗိသုတ်တည်းကောင်း၊ နန္ဒနော၊ နန္ဒနသုတ်
တည်းကောင်း၊ စန္ဒနော၊ စန္ဒနသုတ်တည်းကောင်း၊ သုဒတ္တော၊ သုဒတ္တသုတ်
တည်းကောင်း၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာသုတ်တည်းကောင်း၊ ကကုဓေန၊ ကကုဓ
သုတ်တည်းကောင်း၊ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဥက္ကရော၊ ဥက္ကရသုတ်
တည်းကောင်း၊ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိကသုတ်ကို၊ ဒသမော၊
ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်ဟူ၍၊ ဝုက္ကော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း။ ။

၂-ဒေဝဝုက္ကသံယုတ်၊ ၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်။

(၁၀၂) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသတ္တံ၊ ဤသီဝသုတ်ကို၊ မေမ
ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်
မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့
ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာ
ထဝိဏ္ဏိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတ
ဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့
နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဟိဝေါ၊ ထိုအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သား
သည်။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊
အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ဝတ္ထိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝလ
ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၁၇

ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း စေဦး၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ငိုတောခေါ်၊ ရပ်ပြီးသောသိပေါ၊
 သိဝအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိဧကေ၊ အထံစောင့်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ ရှုတံ၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အတယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ သန္တိဧဝေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ သန္တိ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်း၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ သတံ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီငါးပါးတည်း၊ ဟူသော
 သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယံ၊ သိ၍၊ သေယျာ၊ မြတ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရိယော၊ ယုတ်မာသည်၊ နဟောတိ၊ မခြင်း၊ သန္တိဧဝေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ သန္တိ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊
 သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီငါးပါးတည်း၊
 ဟူသောသူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယံ၊ သိ၍၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ထဘ
 တိ၊ ရ၏၊ အညတော၊ တပါး၌၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ နုလဘာတိ၊ မရ၊ သန္တိဧဝေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ သန္တိ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊
 သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီငါးပါးတည်း၊
 ဟူသောသူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယံ၊ သိ၍၊ သေကမန္တေ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သောသူတို့၏ အထယ်၌၊ နုသောစတိ၊ မရိုးရိပ်၊ ။
 သန္တိဧဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ
 ၏၊ သန္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊
 ပြုရာ၏၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီ
 ငါးပါးတည်း၊ ဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယံ၊ သိ၍၊ ဥာတိ
 မန္တေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အထယ်၌၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်ထယ်၏၊ သန္တိဧဝေ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ သန္တိ၊
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊

သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ငြိမ်းမွမ်းအပ်သော ပဉ္စသီငါးပါးတည်း။ ဟူသောသူတော်ကောင်းတရားကို အညာယ၊ သိ၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သမ္ဘိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏။ သမ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ငြိမ်းမွမ်းသောပဉ္စသီ ငါးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သာတတံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ချမ်းသာ၌တည်ရာနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိဝံ၊ သိဝအမည်ရှိသော။ ဒေဝဂုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တာဝန်ရှုတ်၏။ ကိံ၊ ပစ္စဘာသိအဘယ်သို့တာဝန်ရှုတ်သနည်း။ သမ္ဘိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘော်ရာ၏။ သမ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ဣဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ငြိမ်းမွမ်းသောပဉ္စသီငါးပါးတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသော သင်းရဲမှ။ ပရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဘာသိ၊ တာဝန်ရှုတ်၏။ ။

ပဌမသိဝသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၃) ကေမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိတောခေါ၊ ချစ်ပြီးသော။ ခေမော၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ၊ ကေအထံတော်၌။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ဒုဗ္ဗေဝ၊ ပညာနည်းကုန်သော။ ဗာထာ၊ သူရိက်တို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ အမိတ္တေနော၊ ရန်သူ၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါပကံ၊ လုတ်မာသော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ကဋုကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ပထံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အနုထပုတိ၊ နောင်တတာဝန်ပူပန်၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နုသာရ၊ မကောင်း။ ယသော၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၁၉

အမှုကိုကတွာပြု၍၊ အနုထပ္ပတိ၊ နောင်ထတဘန်ပုပန်ထတ်၏၊ ကဝံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ထံကမ္ပံ၊ ထိုအမှုသည်၊ နုသာရ၊ မကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်အမှု၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အသုဗ္ဗရခေါ၊ မျက်ရည်ရှိသောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ရှင်ရဒန္တော၊ ပိုယိုထွက်၊ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှု
 ကို၊ ကတွာပြု၍၊ နာနုထပ္ပတိ၊ နောင်ထ တဘန် ပုပန်ခြင်းမရှိ၊ ကဝံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ တကမ္ပံ၊ ထိုအမှုသည်၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ယဿ၊ အကြင်အမှု၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဟိတော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသေဝတိ၊ ရှိပေ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယံဟိတံ၊ အကြင်အစီး
 အပွားကို၊ ဧညာ၊ သိငြားအံ့၊ တံဟိတံ၊ ထိုအစီးအပွားကို၊ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဒို
 မသေမိလျှင်၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ ဝိရော၊
 ပညာရှိသည်၊ သာကမ္မိကဗိန္ဒာယ၊ ထွန်းဝင်ရိုးကျိုးသော ထွန်းသွား၏၊ အ
 ကြိခြင်းဖြင့်၊ နုပရက္ကမေ၊ လုံ့ထမထုတ်ရာ၊ သာကမ္မိကော၊ ထွန်းသွားသည်၊
 မဠိ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော၊ သင်္ခံ၊ ညီညွတ်သော၊ မဟာပထံ၊ ခရီးလမ်းမကုန်
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိသင်္ခံ၊ မညီမညွတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာရုဗ္ဗာ၊ တင်၍၊
 အက္ခန္တိန္ဒော၊ ထွန်းဝင်ရိုးကျိုးသည်ဖြစ်၍၊ အဝဗျာယတိယထာ၊ အလွန်
 ကြံ့မိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊
 ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊ အပက္ကမ၊ ဝဲ၍၊ အဝမ္ပံ၊ သူယုတ်တို့၏
 တရားကို၊ အနုဝတ္တိယ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ မဂ္ဂုရခံ၊ သေမင်း၏ဘဝသို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အက္ခန္တိန္ဒော၊ ထွန်းဝင်ရိုးကျိုးသော ထွန်းသမား
 ကဲ့သို့၊ ဗျာယတိ၊ ကြံ့မိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်၏၊ ။

ဒုတိယခေမသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၄) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇောခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ သေရိ၊ သေရိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊
 ကံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ဥဘယေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်ထူးတို့သည်၊ အနုမေဝ၊ ထမင်းကိုသာလျှင်၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊
 နှစ်သက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့နှစ်သက်ထွက်၊ ယံယောယက္ခော၊ အကြင်နတ်
 သည်၊ အနံ၊ ထမင်းကို၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်
 သည်၊ ကောနာမ၊ အဘယ်နတ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ။

ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဝိပဿနန္ဓန၊ကြည်ညို
 စွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ နံအန္ဓံ၊ထိုထမင်းကို၊ ဒဒန္တိ၊ပေးလှူကုန်၏။
 တေသံ၊ထိုသူတို့အား။ တမေဝအန္ဓံ၊ ထိုပေးလှူအပ်သောထမင်းသည်သာ
 လျှင်၊ အတ္ထိံဇောကေစ၊ ဤဇောကန္တိလည်းကောင်း၊ ပရေဒိစ၊တမလွန်
 ဘဝန္တိလည်းကောင်း၊ ဘဇတိ၊အစဉ်လိုက်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မစ္ဆေရံ၊
 ဝန်တိုခြင်းထည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊ပျောက်၍၊ မဿ
 သိဘူ၊ဝန်တိုခြင်းထည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဇဇ္ဇာ၊ပေးရာ၏။ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရေဇောကတ္ထိံ၊
 တမလွန်ဇောကန္တိ၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ထည်ရာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အစ္စှိရိယံ၊အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တု၊ထံ၊ မဖြစ်ဘူး
 မြဲဖြစ်ပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊
 ယာဝအတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ ဣဒဉ္စဝစနံ၊ဤစကားတော်ကိုလည်း၊ သုဘာ
 သိတံ၊ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယော၊အကြင်သူတို့သည်၊ သဒ္ဓါယ၊
 သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဝိပဿနန္ဓန၊ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ နံအန္ဓံ၊ထို
 ထမင်းကို၊ ဒဒန္တိ၊ပေးလှူကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့သည်၊ တမေဝအန္ဓံ၊ထို
 ထမင်းကိုသာလျှင်၊ အတ္ထိံဇောကေစ၊ဤဇောကန္တိလည်းကောင်း၊ ပရေဒိစ၊
 တမလွန်ဇောကန္တိ လည်းကောင်း၊ ဘဇတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊ မစ္ဆေရံ၊ဝန်တိုခြင်းထည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊
 ပျောက်၍၊ မဿသိဘူ၊ဝန်တိုခြင်းထည်းဟူသော အညစ်အကြေးကိုနှိပ်
 စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဇဇ္ဇာ၊ပေးလှူရာ၏။ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့
 သည်၊ ပရေဇောကတ္ထိံ၊ တမလွန်ဇောကန္တိ၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊
 ထည်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစကား
 သည်၊ အစ္စှိရိယံ၊အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ အတ္တု၊ထံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုထပုဗ္ဗိ၊ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ သေရိနာမ၊
 သေရိအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အပောထံ၊ဖြစ်ဘူး၏။ ဒါနပတိ၊
 အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေါယကော၊ ပေးလှူထတ်သော အလေ့ရှိ၏။
 ဒါနဿ၊ပေးလှူခြင်း၏။ ဝဗ္ဘဝါဒိ၊ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ တေဿမဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်၏။ နဂရေ၊ရောရဝအမည်ရှိသောမြို့၌၊ စတံ၊
 သုဒ္ဓါရေသု၊ ထံခါး၊ သေးမျက်နှာတို့၌၊ သမဏ၊ပြာဟ္မဏကပထဒ္ဓိကဝနိဗ္ဗ
 ကယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ သူဆင်းရဲ ခရီးသွား ပုံးထောင်းယာစကာ

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၂၁

တို့အားဒါနံ အလှူကိုဒိယိတ္ထပေးကမ်းလှူဒါနံအပ်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာ
 ဘုရားအထခေါ် ထိုအခါ၌၊ ဝံအကျွန်ုပ်ကို၊ ဣတ္ထာဂါရ၊ မောင်းမအပေါင်း
 တို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်၍၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊
 သျှောက်ကြကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ သျှောက်ကြ ကုန်သနည်း၊
 ဒေဝဿခေါဒောဿဝေ၊ အရှင်မင်းကြီး သည်သာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒိယုကံ၊ လှူ အပ်၏။ အမှားကံအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒါနံအလှူကို၊ နဒိယုတိ၊
 မလှူ အပ်၊ သာဓု၊ ထောင်းပန်ပါ၏။ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဒေဝံ၊
 အရှင်မင်းကြီးကို၊ နိဿယယိ၊ မြီ၍၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေဝယုမ၊ ပေးလှူ
 ကုန်အံ့၊ ပုညာနိ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 ရံ၊ သျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ ဘဿမဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊
 ဇေဝံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိံအဘောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောအလေ့
 ရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ
 ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေသာမ၊ ပေးလှူ ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေ၊ ဆိုသောသူတို့
 ကို၊ ကိန္တံ၊ အသိမူ၍၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ ဣတိဇေဝံပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ သော
 အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣရံ၊ ထံခါးကို၊
 ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းအား၊ အဒါယိ၊ ပေး၏။ တတ္ထ၊ ထိုထံခါး၌၊
 ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယိတ္ထပေးလှူအပ်
 ၏၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ပဋိက္ကမိ၊ နစ်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား
 အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌၊ ဝံအကျွန်ုပ်ကို၊ အနုယန္တံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊
 ခက္ကိယာမင်းတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်၍၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါရံ ဆိုကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒေဝဿ၊
 အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။
 ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်
 ၏၊ အမှားကံအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒိယုတိ၊ မလှူအပ်၊ သာဓု၊
 ထောင်းပန်ပါ၏။ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊
 နိဿယယိ၊ မြီ၍၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေဝယုမ၊ လှူကုန်အံ့၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ ကရေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ ဘဿမဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဇေဝံဇေသော

ပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သော အလှူရှင်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေ၊ ဆိုသောသူတို့ကို၊ ကိန္တိ၊ အသိမူ၍၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ ဣတိထေဝေသောပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ အနုယန္တနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံခါး၌၊ အနုယန္တနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယိတ္ထံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ပဋိက္ကမိ၊ နှစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဗသကာယော၊ ဗိုလ်အပေါင်းသည်၊ ဥပသင်္ကမိတွား၊ ကပ်လေ၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ထေဝံစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ အနုယန္တနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ အဓာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ မလှူအပ်၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မယိဝံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒဒေယျာမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေယျာမ၊ ပြုရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ထေဝေသော ပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သော အလှူရှင်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေ၊ ဆိုသောသူတို့ကို၊ ကိန္တိ၊ အသိမူ၍၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ ဣတိထေဝေသောပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဗလ

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၂၃

ကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊တတ္ထ၊ထိုတံခါး၌၊ ဗလ
ကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်၊ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယိတ္ထ၊ပေးလှူအပ်၏၊
မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဒါနံ၊အလှူသည်၊ပရိက္ကမိ၊နစ်၏၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏား
သူကြွယ်ဘို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်ကုန်၍၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါရံ၊ ဈောကံကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊အဘယ်သို့ဈောက်ကုန်သနည်း၊
ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒိယုတိ၊ပေးလှူ
အပ်၏၊ ဣတ္ထ၊ဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ဒိယုတိ၊
ပေးလှူအပ်၏၊ အနုယန္တနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ခတ္တိယာနံ၊မင်းမျိုးတို့
သည်၊ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအ
ပေါင်းသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိယုတိ၊ပေးလှူအပ်၏၊ အဗ္ဗာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒိယုတိ၊ မလှူအပ်၊သာရ၊တောင်းပန်ပါ၏၊မယံဝိ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ နိဿယ၊မြို့၍၊ဒါနာနံ၊
အလှူ ဘို့ကို၊ ဒေဒယျာမ၊ပေးလှူကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါရံ၊ဈောက်ကုန်
၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ထဿမဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ဇေဝံဇေဝော
ပရိဝိဘက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အာဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံအာဟာသိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ဒါနပတိ၊အလှူရှင်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါယကော၊ပေးလှူတတ်သောအလေ့ရှိသည်၊အထိ၊ဖြစ်၏၊
ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊
ဒဿာမ၊လှူကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တေ၊ဆိုသောသူတို့ကို၊ကိန္တိ၊အထုံမူ၍၊
ဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ ဣတိဇေဝံ ဇေဝောပရိဝိဘက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ခေါ၊စင်စစ်၊သော
အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဣရံ၊တံခါးကို၊
ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့အား၊ အဒါသိ၊ပေးပြီ၊တတ္ထ၊
ထိုတံခါး၌၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ဒါနံ၊အလှူ
ကို၊ဒိယိတ္ထ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ပရိက္ကမိ၊
နစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊
ပရိဿ၊မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်ကုန်၍၊ဇေဝံစ
နံ၊ဤစကားကို၊အဝေါရံ၊ဈောက်ကုန်၏၊ကိံအဝေါရံ၊အဘယ်သို့ဈောက်
ကုန်သနည်း၊ ဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊ဒေဝဿ၊အရှင်မင်းကြီးသည်၊ကောဝိကတ္ထ
ဝိ၊တရံတရံသောအရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နခေါဒိယုတိ၊မပေးအပ်ပြီ ဣတိ၊

ဤသို့ အခေါ်ရုံ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေပုရိသေ၊ ထိုမင်းချင်း
 ယောက်ျားတို့ကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါဝံ၊ ဆိုပါ၏။ ကိံ၊ အဝေါဝံ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ဝေနဟိ၊ ထိုသို့ပြေးကား၊
 ဗဟိရေသု၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုန်တို့၌၊ ယောအာယော၊
 အကြင်အခွန်ဥစ္စာကို၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဝုရုံးအပ်၏။ ဝေတော၊ ထိုအခွန်ဥစ္စာမှ၊
 ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို၊ အန္တေပုရံ၊ နန်းထော်တွင်းသို့၊ ပဝေသေထ၊ သွင်းကုန်
 လော၊ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို၊ ထက္ကေဝ၊ ထိုအခွန်ဥစ္စာသာလျှင်၊ သမဏ၊ ဗြဟ္မ
 ဝကပဏဒ္ဓိကဝ ဇာဗ္ဗကယာစကာနံ၊ ခုဟန်းပုဏ္ဏား သူဆင်းရဲခရီးသွား
 ပုံးဘောင်းယာစကာတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါဝံ၊ ဆိုပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ စင်စစ်၊ သောအတံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒိဗဂုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောအနှစ်ရှစ်သောင်း
 ကာလပတ်သုံး၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဒိဗဂုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောအနှစ်ရှစ်သောင်းကာလပတ်သုံး၊ ကတာ
 နံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဋ္ဋာနံ၊ တရားတို့၏၊
 ပရိသန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ မသိနိုင်၊ ကိံ၊ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်
 သို့မသိနိုင်သနည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဧက္ကကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။
 ဣ ဟိ၊ ဤသို့၊ ပုညဝိပါကော၊ ကုသိုလ်၏အကျိုးသည်၊ ဧက္ကကော၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သည်၊ ကောင်း၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ ဧက္ကကံ၊ ဤမျှ
 ထောက်၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိ
 သန္တံ၊ အဆုံးကို၊ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ မသိနိုင်။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္ထရိ
 ယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တုယံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကားထော်ကိုလည်း၊ သုဘာယိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဟောထော်မူအပ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သဒ္ဓါယာ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊
 ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နံအနံ၊ ထိုထမင်းကို၊
 ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ တေသံ၊ တို့သူတို့အား၊ တေမဝအနံ၊ ထိုပေးလှူအပ်
 သောထမင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ လောကေ၊ ဤလောကု၌လည်းကောင်း၊
 ပရမိစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ဘဇတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊
 ပျောက်၍၊ မလာထိဘူး၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကိုနှိပ်

၂-ဒေဝဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၂၅

စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊ အလ္လကိ၊ ဒဇ္ဈာ၊ ပေးလှူရာ၏။ ဝုတ္တာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရထောကတ္ထိံ၊ တမလွန်ထောကန္တံ၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယသေဝရိယသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၅) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိတောဂေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ စာဒိကာရော၊ စာဒိကာရအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ဝိရတ္တာ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ကုန်သော၊ ရာဂဒေါသပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသရှိကုန်သော၊ ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ ဝိသတ္ထိကံ၊ တဏှာကို၊ တိဏှာ၊ ကူးမြောက်ကုန်ပြီးသော။ သတ္တဘိက္ခဝေါ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အဝိတံ၊ အဝိဟာသံသို့၊ ဥပပန္နာသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ မဇ္ဈဓေယျံ၊ သေမင်း၏ ထည်ရာဖြစ်သော၊ သုဇုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ ပတိံ၊ ကိလေသာဟူသော ညွှန်ပြောင်းကို၊ အတရုံ ကူးမြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧကစ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့နည်း။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဥပဇ္ဇဂုံ၊ လွန်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧကစ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဥပကောစ၊ ဥပကထည်းကောင်း၊ ပထဘဏ္ဍောစ၊ ပထဘဏ္ဍာ လည်းကောင်း၊ ပတ္တုဿာတိစ၊ ပတ္တုဿာတိလည်းကောင်း၊ တယော၊ သို့ယောက်ကုန်သော၊ တေစ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘန္တိယောစ၊ ဘန္တိယလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍဒေဝဝုတ္တောစ၊ ခဏ္ဍဒေဝဝုတ္တလည်းကောင်း၊ ဗာဟုရဂ္ဂိစ၊ ဗာဟုရဂ္ဂိလည်းကောင်း၊ သိဝိယောစ၊ သိဝိယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသတ္တဘိက္ခဝေါ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ မာနုသံ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဥပဇ္ဇဂုံ၊ လွန်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာရပါသပ္ပဟာယိနံ၊ မာရတည်းဟူသော ကြော့ကွင်းကို ပယ်တတ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိဟူသောစကားကို၊ တွံ၊ သင်နတ်သား

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ ဘာသထိ၊ ပြောဆို၏။ ကော၊ ထိုသူတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ အတ္ထိနံ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ငိုနိုးတော်မူ၏။ ကော၊ ထိုသူတို့သည်။ ယဿဘဂဝကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ အတ္ထိနံ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ။ အညတြ၊ ကြပ်၍။ နအတ္ထိနံ၊ မဖြတ်ကုန်၊ ထဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာသနာ၊ သာသနာတော်မှ။ အညတြ၊ ကြပ်၍။ နအတ္ထိနံ၊ မဖြတ်ကုန်။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်လည်းကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုဏ္ဍတိ၊ ချုပ်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကော၊ ထိုသူတို့သည်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏ ထရားကို။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ အတ္ထိနံ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ရွာ၏။ ဝတ္တိနံ၊ နတ်နဲ့သော၊ ဗုဒ္ဓိဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော၊ သုဗုဒ္ဓိဇာနံ၊ လွန်စွာသိမြင်နိုင်ခဲ့သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသထိ၊ ဆိုဘိ၏။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဧဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသထိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေကဗ္ဗိဝေ၊ ဝေကဗ္ဗိရွာ၌။ စာဒိကာရော၊ စာဒိကာရအမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကို သုပ်ကျွေး တတ်သော၊ ကဿဗဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုနအကျင့်မှ။ ဝိရတော၊ ကြည်၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ၏။ နိရာမိသော၊ အာမိသကင်း၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။ သင်္ဂါမေယျော၊ တရွာတည်းနေသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သခါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဝိရုက္ကော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ရာဂဒေါသပရိက္ခိယာ၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသရှိကုန်သော၊ ယောကော၊ ယောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ ထဏှာကို။ ကိဏ္ဍော၊ ကူးမြောက်ကုန်ပြီးသော၊ တေသတ္တဝိက္ခဝေါ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဘဂဝါ၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ် ၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၂၇

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤတရားကို၊ ဘာသသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝေကဗ္ဗင်္ဂေ၊ ဝေဗ္ဗကင်္ဂါ၌၊ ဗာဒိကာရော၊ ဗာဒိကာရအမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးတတ်သော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကုဋ္ဌေရှိ၏၊ နိဗ္ဗာဏိယော၊ အာမိသကင်း၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ သင်္ဂါမေယျော၊ တရားတည်းနေသည်၊ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သခါ၊ အစေ့ခင်ပွန်းသည်၊ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ပုရာတာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတဏ္ဍာနံ၊ ပွားစေအပ်သောအရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ သင်္ဂါမေယျော၊ အဆုံးစွန်သောဏိဗ္ဗိယံ၊ အဖြစ်ကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သင်္ဂါမေယျော၊ ပေါင်းမိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ထိုစကားကို၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

စတုတ္ထဗာဒိကာရသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၆) ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်ကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဇန္တုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ဂီတံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏နံပါး၌၊ အရညကုမ္ပိကာယ၊ တောကျောင်း၌၊ ဥဒ္ဓတာ၊ မျှလွင့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇာ၊ တက်ကြွသောအချည်းနှီးသော မာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စပဏ၊ သမိတ်သင်္ကန်းကို တန်ဆာ ဆင်ခြင်းအစရှိသော ယျှပ်ပေါခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မုရော၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိတ္တဝါစာ၊ အကျိုးမရှိသော

သဂါထာဝဂ္ဂသံပုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

စကားကိုပြောဟောခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဋ္ဌဿတိနော၊ သွတ်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင် မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အသမာတိတာ၊ ထည်ကြည်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပန္နိစိတ္တာ၊ မထည်တန်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါကဏိန္ဒိယာ၊ ငွင့်သောဣန္ဒြေရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇန္တု၊ ဇန္တု အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုဠော၊ နတ်သားသည်။ ဗန္ဓရသေ၊ ထဆွဲငါးကော် မြောက်သော၊ ထဒဟုပါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ယေန၊ အကြင်အဝင်၌။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုအပင်ပင်။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်စေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်စေပြီ၍။ တေဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ ဂါထာတိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈတာ သိ။ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ပုဇေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဂေါတမဿ၊ ဝကော၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ဘပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သုခဇိဝိနော၊ ချမ်းသာစွာအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနိစ္စာ၊ ထပ် ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဏ္ဏံ၊ အရောရောသောစွမ်းကို။ သေနာ၊ ရှေးဦးကုန်၏ အနိစ္စာ၊ ထပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သယနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ သေနာ၊ ရှေးဦးကုန်၏။ ထေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သောကေထောကဿ၊ ထောက၏။ အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဇေတုေ၊ အချိုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဂါမဏိကာဝိယ၊ ရွာသူကြီးတို့ကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုပ္ပေါသံ၊ မကောင်းသောအ သက်မွေးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ဘုတွာဘုတွာ၊ စားကုန်စားကုန်၍။ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါးအိမ်ရာတို့၌။ ခုန္တိတာ၊ ကိုလေသာဟူသောမိန်းမော ခြင်းဖြင့်မိန်းမောကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏။ သံစာဿ၊ သံစာ တော်အား။ အဂ္ဂတိ၊ သက်အရင်ချီခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အယံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာတာ၊ ထည်ရာမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပေတာ၊ သုသေကောင်းတို့ကို။ အပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယ ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေခေါဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၂၆

ဆုဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။

ပဉ္စမဇန္တုသုတ်ပြီး၏။ ။

(၁၀၇) သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ယဉ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ပိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ရောဟိတော၊ ရောဟိတအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြာဝဠာ၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နဇိယတိ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ နမိယူတိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နစဝတိ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာ၌၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ လောကဿ၊ လောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ဥာတံ၊ ထိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗံ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝမနေန၊ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၊ ပါဝုဏီတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သက္ကာနုခေါ၊ ထတ်နိုင်မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ အာဂုသော၊ ဒါယကာရောဟိတနတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြာဝဠာ၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နဇိယူတိ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ နမိယူတိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နစဝတိ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာ၌၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ဥာတေယျံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ ဝမနေန၊ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၊ ပစ္စေယျံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝခါမိ၊ ဟောထော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္ထုရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်ပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒဉ္စဝစနံ၊ ဤယတ္ထခေါအစရှိသောစကားကိုလည်း၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟော

ထော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဪ့ပျောက်၏။ အာဂုသော၊ ခါးယကားနတ်
သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြာဝဠာ၌၊ နုဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
မရှိ၊ ဖိ၊ သူ့၊ ဘိ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ နမိယုတိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နုဇဝတိ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ နုဥ
ပ၊ ဇူ၊ ဘိ၊ တာဘံပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာ၌ ထေရ်၊ ထံသု
သည်၊ လောကဿ၊ သင်္ခါရထောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ဥာတေယျံ၊ ထိအပ်
၏။ မိ၊ ငွေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ ဝမနေန၊ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၊ ပတ္တေယျံ၊ ရောက်အပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဤသို့။
အသေါစ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး
၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရောတိတသောနာမ၊ ရောတိတသောအမည်
ရှိသော၊ ဘောဇဂုတ္တော၊ ရွာသူကြီးသားဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးကြီးသော၊
ပေဘာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်၌ သွားလေနိုင်သော၊ ဣထိ၊ ရသေ့သည်။ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တသမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊
ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇဝေါ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သေယျသာဝိနာမ၊ ယှဉ်ခြင်း၌ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒဠုဝဇ္ဇော၊ လေးသန်
ကိုတည်းစွဲသော၊ သုသိက္ခိတော၊ သင်အပ်ပြီးသော လေးအထတ်ရှိသော၊
ကဘာဂတ္တော၊ ထက်မှန်ကျသော၊ ကတုပါသနော၊ ပြုအပ်ပြီးသောလေး
အထတ်ရှိသော၊ ခန္ဓဂုဟော၊ လေးသွားကြီးသည်။ လဟုကေန၊ ယှဉ်သော၊
အသနေန၊ မြှော့ဖြင့်၊ အပ္ပကထိရေနော၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာယှဉ်၊ တိရိယံ၊
ဖီသော၊ တာလတ္ထာယံ၊ ထန်းလုံးရိပ်ကို၊ အတိပါထေယျ၊ လွန်ရ၏။ ။
တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တသမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ပဒဝီတိဟာရော၊ တဝါးအတွင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သေယျသာဝိနာမ၊ ကဝါးတွင်းခြင်း၌ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝုရုတ္တိမာသ
ရဒ္ဓါ၊ အရှေ့၊ ဝုရုတ္တိမာသရဒ္ဓါ၊ အနောက်၊ သရုဒ္ဓါ၊ သည်၊ ဒုရော၊
ဝေး၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တသမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဣတ္ထာဂတံ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝမနေန၊ သွားသဖြင့်၊ လောကဿ၊ လော
က၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ပါပုဂ္ဂိယာမိ၊ ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဣတ္ထာဂတံ၊ ဤသို့
သောအလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေ
ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇဝေနော၊ ယှဉ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝေရူ
ပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဒဝီတိဟာရေနော၊ တဝါးတွင်းနှင့်လည်း
ကောင်း သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အထိ

၂-ဒေဝဥက္ကသံယုတ်-၁၁-ဓာတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၃၁

တဝီ ဘခါယိ ကသာယိ ဘာ၊ စားခြင်းသောက်ခြင်း၊ ခဲခြင်းထွက်ခြင်းမှ၊
 အညဉ္ဇေဝ၊ ကြဉ်၍လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မာ၊ ကျွင်ကြီးကျွင်
 ငယ်သွားသော အမှုမှ၊ အညဉ္ဇေ၊ ကြဉ်၍လည်းကောင်း၊ နိဒါကိလမထပဋိ
 ဝိနာဒနာ၊ အိပ်ငွေ့ခြင်းပင်ပန်းခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းမှ၊ အညဉ္ဇေ၊ ကြဉ်၍
 လည်းကောင်း၊ ဝဿသဏာယုကော၊ အနှစ်ကရာပတ်လုံးအသက်ရှည်၏။
 ဝဿသဏာဇိဝိ၊ အနှစ်ကရာပတ်လုံးအသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿဝတံ၊
 အနှစ်ကရာပတ်လုံး၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ယောကဿ၊ သင်္ခါရယောက၏။ အန္တံ၊
 အဆုံးသို့ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍ သာလျှင်၊ အန္တရာဝ၊ အကြား၌ပင်လျှင်၊
 ကာလကံဘော၊ သေခြင်းသို့ရောက်၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အတ္တရိ
 ယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အတ္တယံ၊ မဖြစ်ဘူ မြဲဖြစ်ပေစွ၊
 တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ တဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣဒဉ္စ၊ စံနံ၊
 ဤစကားတော်ကိုလည်း၊ ယာဝအတိဝိသ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဘာသိတံ၊
 ကောင်းစွာကောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ အဝုသော၊
 ဒါယကာနုတ်သား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြာဝဠာ၌၊ နဇာယတိ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နဇိယု ဘိ၊ အပိုခြင်းမရှိ၊ နဇိယုဘိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နစဝတိ၊
 ရွှေခြင်းမရှိ၊ နဥပပဇ္ဇဘိ၊ တဘန်ပဋိ သန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ ထတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာ
 ၌၊ တေန၊ ထိုသူသည်။ ယောကဿ၊ သင်္ခါရယောက၏။ အန္တံ အဆုံးကို၊
 ဥာတေယျံ၊ ထိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ ဝမနေန၊ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၊
 ဖတ္ထေယျံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတံ၊ ငါထုရားသည်၊ နဝဒ မိ ဟေ၊
 တော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ
 နုတ်သား၊ ယောကဿ၊ သင်္ခါရယောက၏။ အန္တံ အဆုံးကို၊ အပ္ပတွာ၊
 မရောက်မူ၍၊ ဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းကို၊
 အဘံ ငါထုရားသည်၊ နစပနဝဒါမိ၊ ဟောကားဟောတော်မမူ၊ အာဝုသော၊
 ဒါယကာနုတ်သား၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗျ၊ မမတ္ထေ၊ ဝလံမျှအောင်
 သော၊ သာညဋ္ဌိ၊ သညာရှိသော၊ သမနကေ၊ စိတ်ရှိသော၊ အသိဉ္ဇေဝက
 ဇ္ဇေဝရေ၊ ဤအကောင်ဝပ်၍၊ ယောကဉ္စ၊ ယောကဟုဆိုအပ်သော ဒုက္ခဘူမ္မာ
 ကိုလည်းကောင်း။ ယောက ဘရဒသဉ္စ၊ ယောက၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သရဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ယောကနိရောဓဉ္စ၊ ယောက၏ ချုပ်ရာဖြစ်
 သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ယောကနိရောဓ ဝါမိနိပဋိပဒဉ္စ၊
 ယောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသမ္ပာကို
 လည်းကောင်း၊ အဘံ၊ ငါထုရားသည်၊ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ယော

ကဿ၊ လောကဏီ၊ အန္တော၊ အဆုံးသို့၊ ဂမနေန၊ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်၊ ကုဒါ
 စနံ၊ တစ်ခုတစ်ခု၊ နပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်၊ ထောကန္တံ၊ ထောကဏီအဆုံး
 သို့၊ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစနံ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ၊ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သုမေခေါ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ လောကန္တု၊ လောကဏီအဆုံးသို့
 ရောက်ပြီးသော၊ ဝုထိတဖြူစွစရိယော၊ သုံးပြီးသော အရိယမဂ်ဟူသော
 သီတင်းရှိသော၊ သမိတာဝီ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ လော
 ကဝိနု၊ ထောကကိုသိလေ့ရှိသောသူသည်၊ ဟဒေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 လောကဿ၊ လောကဏီ၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ဥတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်သိ၍၊ ဣမဉ္စ
 လောကံ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရစ္စလောကံ၊ တမလွန်လောကကို
 လည်းကောင်း၊ နာသိ၊ သတိမထောင့်တ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဆဋ္ဌရောဟိတသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရေခွံ၊ ဌိတောခေါ၊
 ရပ်ပြီးသော၊ နန္ဒော၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝ
 ထော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်ခွံ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ။ ကာယာ၊
 ပုရောဘတ္တစသောကာယတို့သည်၊ အစ္စေန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်
 တို့သည်၊ တရယန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဝယောဂုဏာ၊ ပဌမမဇ္ဈိမပဋိမအရှုယ်တို့
 ၏အရတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ မရထော၊ သေခြင်း
 ခွံ၊ ထေဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသောဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုသည်
 ဖြစ်၍၊ သခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
 တို့ကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ။ ကာယာ၊
 ပုရောဘတ္တစသောကာယတို့သည်၊ အစ္စေန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့
 သည်၊ တရယန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဝယောဂုဏာ၊ ပဌမမဇ္ဈိမပဋိမအရှုယ်တို့၏
 အရတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ မရထော၊ သေခြင်းခွံ၊
 ထေဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသောဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုသည်ဖြစ်
 ၍၊ လောကာမိသံ၊ လောကအာမိသကို၊ ပဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏၊ သန္တိ၊ ပေက္ခော၊
 နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ လောကာမိသံ၊ လောက အာမိသကို၊

၂-ဒေဝဂုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၃၃

ပဇ္ဇော၊ စွန့်ရာဇာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အံဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

သတ္တမနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၉) ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊
ရပ်ပြီးသော၊ နန္ဒိဝိသာလော၊ နန္ဒိဝိသာလအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်
သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘုရားသို့ ရှုတ်သနည်း။ မဟာဝိရ၊ ကြီးသော
လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ စတုစက္ကံ၊ ထေးပါးသော ဣရိယာဂုတ်
ဟု ဆိုအပ်သော စက်လည်းရှိသော၊ နဝစ္စါရုံ၊ ကိုးပါးသော ဣရိယာဂုတ်
ပုဏ္ဏံ၊ မစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ လောဘောန၊ တဏှာနှင့်။ သံယုတ္တံ၊ စပ်ယှဉ်
သော၊ ပကံ၊ အမိဝမ်းဟု ဆိုအပ်သော ဥက္ကံဖြင့်ဖြစ်သော၊ ယံသရိရုံ၊ အကြင်
ကိုယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿသရိရဿ၊ ထိုကိုယ်၏။ ယာတြာ၊ ထွက်
မြောက်ခြင်းသည်။ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်း
ဖြင့်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။
နန္ဒိံစ၊ အားကြီးသော အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝရက္ကဉ္စ၊ ကြွင်းသော ကိလေ
သာကိုလည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆာစ၊ အားနည်းသော လောဘကိုလည်းကောင်း၊
ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ လောဘဉ္စ၊ အားကြီးသော လောဘကိုလည်း
ကောင်း၊ သမုလံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင်အရင်းရှိသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပ၊
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နှုတ်၍၊ ဇေတထာတေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမနန္ဒိဝိသာလ သုတ်ပြီး၏။

(၁၁၀) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံပိ၊
ကပ်လေ၏။ ဥပသကံပိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိထိန္ဒခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာကို။

တဝဂါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိ
ပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ တုယံဝိ၊ ထင်အားလည်း၊ ရုက္ခတိနော၊ နှစ်သက်
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။
အဗာလဿ၊ မရိုက်သော၊ အနုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားသော၊ အရုဋ္ဌဿ၊ မတွေ့ဝေ
သော၊ အဝိပလ္လက္ခဏိက္ကဿ၊ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော၊ ကဿဟိနာမ၊
အဘယ်မည်သောသူအား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ နရုစ္စယူ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာ
သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာပညော
တြိးသောပညာရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပုထုပညော၊ အထီးအထီး ပညာစသည်ကို သိသော
ပညာလည်းရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘာသပညော၊ ရွှင်သောပညာလည်းရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဇဝနပညော၊
လျှင်သောပညာလည်းရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော
အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သော ပညာလည်းရှိ၏၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်
နိဗ္ဗေဒိကပညော၊ ထိုးထွင်းသော ပညာလည်းရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အပ္ပိဒ္ဓတ္တာ၊ အလိုနည်း၏၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိ
ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဝိဝိက္ကော၊ ဥပမိဋ္ဌာစိတ်သောစိတ်ရှိ၏၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
အသံသဒ္ဓော၊ ငါးပါးသော ရောနှောခြင်းတို့မှ ကင်း၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာရေဒ္ဓိဝိရိ
ယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာ
သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝက္ကာ၊ ဆုံးမတတ်၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝစနက္ခ
မော၊ စကားကိုလည်းခံတတ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အာယသ္မာသာရိ
ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ စောဒကော၊ ဆုံးမပေးတတ်၏၊ ဘန္တေ၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၁၁-ထတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၃၅

မြတ်စွာဘုရား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝါပဂဓ
 တိ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ရှုတ်ချသောဝီရိယရှိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အဗာဏဿ၊ မဇိက်သော၊ အဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားသော၊ အမုဋ္ဌဿ၊
 မတွေဝေသော၊ အဝိပုလ္လတ္တမိတ္တဿ၊ မပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ ကဿတိ
 နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဈေျက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤကဿတိနာမစသောစကား
 သည်၊ ဇေံ၊ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤကဿတိနာမ
 စသောစကားသည်၊ ဇေံ၊ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အဗာဏဿ၊
 မဇိက်သော၊ အဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားသော၊ အမုဋ္ဌဿ၊ မတွေဝေသော၊
 အဝိပုလ္လတ္တမိတ္တဿ၊ မပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ ကဿတိနာမ၊ အဘယ်
 မည်သောသူအား၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မနှစ်သက်
 ဘဲရှိအံ့နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ မဟာပညော၊
 ကြီးသောပညာရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊
 ဝုထုပညော၊ အဘိုးအဘိုးသောပညာစသည်ကိုယ်သောပညာထည်းရှိ၏၊
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဟာသပညော၊
 ရှင်သောပညာထည်းရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
 သည်၊ ဇဝနပညော၊ ယျှင်သောပညာထည်းရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိ
 ပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာထည်းရှိ၏၊
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုး
 ထွင်းသောပညာထည်းရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
 သည်၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်း၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တ
 ရာသည်၊ သန္တုဇ္ဈေ၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာ
 ရိပုတ္တရာသည်၊ ပဝိပိတ္တော၊ ဥပမိမှတ်သောစိတ်ရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊
 သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသောရှေးနှောခြင်း
 တို့မှကင်း၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာရဒ္ဓ
 ဝီရိယော၊ အားရေတ်အင်သောဝီရိယရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝတ္ထာ၊ ဆုံးမတတ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝစနက္ခမော၊ စကားကိုသည်းခံတတ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာ
 နန္ဒ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ စောဒကော၊ ဆုံးမပေးတတ်၏၊

အာနန္ဒ။ အိဝနန္ဒ။ အဗာလဿ။ မရိက်သော။ အဒုဋ္ဌဿ။ မပြစ်မှားသော။ အရဋ္ဌဿ။ မတွေဝေသော။ အဝိပလ္လက္ကမိက္ကဿ။ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ကဿထိနာမ။ အဘယ်မည်သော သူအား။ သာရိပုတ္တော။ သာရိပုတ္တရာသည်။ နရုစ္စယျ။ မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ အတခေါ။ ထိုအခါ၌။ သုသိမော။ သုသိမအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော။ နတ်သားသည်။ အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဝဇ္ဇော။ ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟာတိယာ။ များစွာသော။ ဒေဝပုတ္တပရိဿယ။ နတ်သား၏ပရိသတ်သည်။ ပရိပုတ္တော။ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိတော်မူ၏။ တေန။ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ။ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ။ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ။ ရိုသေစွာရှိရိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတောခေါ။ ရပ်ပြီးသော။ သုသိမော။ သုသိမအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော။ နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇေဝံစနံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစ။ ယျောက်၏။ ကိံ။ အဝေါစ။ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ဇေဝံစနံ။ ဤကဿထိနာမစသောစကားသည်။ ဇေဝံ။ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏။ သုဂတ။ ထာခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ ဇေဝံစနံ။ ဤကဿထိ နာမစသောစကားသည်။ ဇေဝံ။ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အဗာလဿ။ မရိက်သော။ အဒုဋ္ဌဿ။ မပြစ်မှားသော။ အရဋ္ဌဿ။ မတွေဝေသော။ အဝိပလ္လက္ကမိက္ကဿ။ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ကဿထိနာမ။ အဘယ်မည်သောသူအား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နရုစ္စယျ။ မနှစ်သက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝဇ္ဇိတော။ ပညာရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ မဟာပညော။ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုထုပညော။ အသီးအသီးသော ပညာစသည်ကို သိသော ပညာလည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဟာသပညော။ ရွှင်သောပညာလည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မာသာရိ

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၃၇

ပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဇဝနပညော။ လျှင်သောပညာလည်းရှိ
 ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 သည်။ တိက္ခပညော။ ထက်သောပညာလည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။
 အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်။ နိဗ္ဗေဓိကပညော။
 ထိုးထွင်းသောပညာလည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အပ္ပိစ္ဆေယျ။ အလိုနည်း၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာ
 တရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သန္တုဋ္ဌော။
 ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာသည်။ ပဝိဝိက္ခော။ ဥပမိဒ္ဒုဆိတ်သော စိတ်လည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။
 မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အဘံ
 သဋ္ဌော။ ငါ့ပါးသော ရောနှောခြင်းတို့မှကင်း၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။
 အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော။ အရှင် သာရိ ပုတ္တရာသည်။ အာရေဋ္ဌဝီရိယော။
 အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယလည်းရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝတ္တော။ ဆုံးမတတ်၏။ ဘန္တေ။
 မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝစနက္ခ
 မော။ စကားကိုသည်းခံတတ်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ စောဒကော။ ဆုံးမပေးတတ်၏။ ဘန္တေ။
 မြတ်စွာတရား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပါပဂရ
 တိ။ ယုတ်မာသော ဂုတ္တိလ်တို့၌ ရှုတ်ချသောဝီရိယရှိ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာ
 တရား။ အဗာဏဿ။ မရိုက်သော။ အရဋ္ဌဿ။ မပြစ်မှားသော။ အရဋ္ဌဿ။
 မခွေးဝသော။ အဝိပလ္လက္ခိတ္တဿ။ မရှုံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ကဿတိ
 နာမ။ အဘယ်မည်သောသူအား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ နရုဇ္ဈေယျ။ မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာတရား။
 အညဒေဝ။ တပားသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေဝုတ္တပရိသံ။ နတ်သားပရိသတ်
 သို့ဥပသင်္ကံခိ။ ကပ်လေ၏။ ဧံ။ ဤသို့ကပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလံ။ များစွာ
 သော။ သစ္စံ။ ဖန်သော။ ဧတဒေဝဝစနံ။ ထိုသာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ကျေးဇူး
 စကားကိုလျှင် အဟံဝိ။ အက္ခန္တိရံသည်လည်း။ သုဏာမိ။ ကြားရ၏။ ကိ
 သုဏာမိ။ အဘယ်သို့ကြားရသနည်းဟူမူကား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ မဟာပညော။ ကြီးသောပညာရှိ၏။ အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုထုပညော။ အသီးအသီးသော

ဟောစသည်ကိုထိလောပညာလည်းရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်။ ဟာသပညော၊ ရှင်သောပညာလည်းရှိ၏။ အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဇဝနပညော၊ ထွင်သောပညာ
 လည်းရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တံက္ခ
 ပညော၊ ထက်သောပညာလည်းရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာသည်။ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်းသော ပညာလည်းရှိ၏။ အာ
 ယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အပ္ပိန္ဒေ၊ အလိုနည်း၏။
 အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲ
 လွယ်၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဝိဝိက္ခော၊
 ဥပဝိဇ္ဇာဘိဝေသ ဝိတ်လည်းရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ အသံသဋ္ဌော၊ ငါးပါးသော ရောနှောခြင်းတို့မှကင်း၏။ အာ
 ယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာရဒ္ဓဝိနိယော၊ အား
 ထုတ်အပ်သော ဝိရိယလည်းရှိ၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည် ဝတ္တော၊ ဆုံးမတတ်၏။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ ဝစနက္ခမော၊ စကားကိုသည်းခံတတ်၏။ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ စောဒကော၊ ဆုံးမပေးတတ်၏။ အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပါပဂရုတိ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၌ ရှုတ်ချသော ဝိရိယလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတာသိ၊ ကြားရပါ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ အဗာသဿ၊ မရိုက်သော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှား
 သော။ အဗုဋ္ဌဿ၊ မတွေ့ဝေသော။ အဝိပလ္လတ္တပိတ္တဿ၊ မပျံ့လွင့်သော ဝိတ်
 ရှိသော။ ကဿဟိနာမ၊ အတတ်မည်သောသူအား။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နုရုစ္စေယျ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိဆုံးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါပ၊ သျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သုထိမဿ၊ သုထိမအမည်
 ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ နတ်သားပရိသတ်
 သည်။ အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဝတ္ထေ၊ ကျေး
 ဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောဝိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိတိသောမနဿ ဇာတာ၊
 ဖြစ်သောဝိတိသောမနဿ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥစ္စာဝဂါ၊ မြတ်သောစကားကို
 ဆို၏။ တာယ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်၏။ ဝတ္ထနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်။ ဥပဒံ
 သေတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဘော၊
 ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောက်ရှိသော

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၃၉

သုပရိကမ္မကထော၊ ကောင်းစွာအပြောပြအပ်သော၊ ပဏ္ဍုကမ္မထေ၊
 ပဏ္ဍုကမ္မသာနီအပြင်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သော၊ မဏိဝေဠုရိယော၊
 ပတ္တမြားကျောက်မြက်ရွဲသည်၊ ဘာသာထေယထာစ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ တပထေယထာစ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိရောစတိ
 ယထာစ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတုသာလျှင်၊
 သုသိမဿ၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဒေဝုတ္တ
 ပရိသာ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်၊ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တ
 မနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝီတိသောမနဿ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂာ
 ဝစ၊ မြတ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏၊ တာယ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်၏၊ ဝတ္ထု
 နိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်၊ ဥပဒံသေတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သေယျထာဝီ
 နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒက္ခကမ္မာရုပုတ္တဥက္ကာရသုက္ကုသလသမ္ပဟ
 ဌံ၊ ထိပ်မာသောရွှေပန်းထိပ်သည်သားသည်ဖိုရ၌ ကောင်းစွာချက်၍အပြု
 အပြစ်ပြုအပ်သော၊ ပဏ္ဍုကမ္မထေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မသာနီအပြင်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထား
 အပ်သော၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ဝေဠုနဒံ၊ ငါးစုဝန်ဖြင့် အလွန်ပြုအပ်သော၊ ဇမ္ဗူဒေဝီ
 သည်၊ ဘာသာထေယထာစ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပထေယ
 ထာစ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိရောစတိယထာစ၊ တင့်တယ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝံ၊ ထိုအတု၊ သုသိမဿ၊ သုသိမအမည်ရှိ
 သော၊ ဒေဝုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဒေဝုတ္တပရိသာ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်
 အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊
 ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော
 ဝီတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂာဝစ၊ မြတ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏၊
 တာယ၊ ထိုနတ်သားပရိသတ်၏၊ ဝတ္ထုနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်၊ ဥပဒံ
 သေတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သေယျထာဝီနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သရဒ
 သမဗယ၊ တန်ဆောင်ရန်ထအခါ၌၊ ပိဗ္ဗေဝေ၊ စွာဖြစ်သော၊ ပိဂထဝဇာဟ
 ကေးကင်းသောတို့ပံတိုက်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂြဟိယာဉ္ဇဉ်၏၊
 ပဂ္ဂု၊ သာသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်
 သည်၊ ဘာသာထေယထာစ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပထေယထာ
 စ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိရောစတိယထာစ၊ တင့်တယ်သကဲ့

သို့လည်းကောင်း၊ ဇေဝမေဝံ၊ ထိုအတူ၊ သုသိမဿ၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်၊ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရဒိဘာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝိတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂာဝစာ၊ မြတ်သော စကားကိုဆိုတတ်၏၊ တာယ၊ ထိုနတ်သားပရိသတ်၏၊ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်၊ ဥပဒံသေဘိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်များလအခါ၌၊ ဝိဇ္ဇေဝေးစွာဖြစ်သော၊ ဝိဂထဝထာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်ကိုကပ်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ အတ္တဿက္ကမာနော၊ ထက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ ဖြစ်သော၊ တမဂတံ၊ အရောက်တိုက်ကို၊ အဘိဝိဟဂ္ဂ၊ ပယ်၍၊ ဘာသတေယထာစ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပတေယထာစ၊ တော်ကပ်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိယထာစ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေဝမေဝံ၊ ထိုအတူ၊ သုသိမဿ၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်၊ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရဒိဘာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝိတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂာဝစာ၊ မြတ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏၊ တာယ၊ ထိုနတ်သားပရိသတ်၏၊ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်သည်၊ ဥပဒံသေဘိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုသိမော၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ အာရဟန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍၊ သမညာတော၊ သမုတ်အပ်သော၊ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိသော၊ အဝိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသော၊ သောရတော၊ ရဲရင့်သော၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော၊ ဣထိ၊ ခဟန္တာ ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ သတ္တု၊ ဝဏ္ဏာဘတော၊ မြတ်စွာဘုရားမှအပ်သော၊ ငြိမ်းစွမ်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ

၂-ဒေဝုတ္တသီယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၄၁

သာရိပုတ္တံ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာရ ဟူ၍။ အကြောင်းပြု၍။ သုထိမံ။ သုထိ
မအမည်ရှိသော။ ဒေဝုတ္တံ။ နတ်သားကို။ ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ။
ထာန်ရှုတ်တော်မူ၏။ ကိံပစ္စဘာသိ။ အဘယ်သို့ထာန်ရှုတ်တော်မူသနည်း
ပဏ္ဍိတောတိ။ ပညာရှိ၏ဟူ၍။ သမညာတော။ သမုတ်အပ်သော။ အကော
ဓော။ အမျက်မရှိသော။ အပ္ပိန္နော။ အလိုနည်းသော။ သောရတော။ ရဲရင့်
သော။ ဒန္တော။ ယဉ်ကျေးသော။ ဣထိ။ ရဟန္တာဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော။
သာရိပုတ္တရာသည်။ သုဒန္တော။ အဆိပ်အတောက်ကင်းသော။ ဘတိကော
ဘဘိကောပိယ။ အခဥစ္စာကိုယူသောယောကျ်ားဘွဲ့သို့။ ကာထံ။ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုအံ့သောအခါကို။ ကင်္ခိတိ။ တောင့်တ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပစ္စဘာသိ။ ထာန်
ရှုတ်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုထိမသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၁)ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤနာနာတိတ္ထိယသုတ်
ကို။ ဖေမယာ။ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗ
ခါ။ မျက်မှောက်တော်မူဖူး၏။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ။ သုတံ။ အထယ်
သို့ကြားအပ်ပါသနည်း။ ဧကံ။ တပါးသော။ သမယံ။ အခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကဏန္ဒကနိဝါပေ။ ရှဉ့်နက်တို့
အားအစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ။ ဝေဠုပန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရ
တိ။ နေတော်မူ၏။ အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ အသမောစ။ အသမနတ်သားလည်း
ကောင်း။ သဟထိစ။ သဟထိနတ်သားလည်းကောင်း။ နိကောစ။ နိကနတ်
သားလည်းကောင်း။ အာကောစ။ အာကောစကနတ်သားလည်းကောင်း
ဝေဠံဘာရိစ။ ဝေဠံဘာရိနတ်သားလည်းကောင်း။ မာဏဝဂါမိယောစ။
မာဏဝဂါမိနတ်သားလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သစ္စဟုထာ။ များစွာကုန်
သော။ နာနာတိတ္ထိယဘာဝကာ။ အထူးထူးသောတိတ္ထိတို့၏တပည့်ဖြစ်ကုန်
သော။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ။ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။
ဒေဝုတ္တာ။ နတ်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ။ ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော။
ရက္ခိယာ။ သန်းခေါင်အခါ၌။ ဧကဝထကပ္ပံ။ အလုံးစုံထက်ဝန်း ကျင်သော။
ဝေဠုဝနံ။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ
ဖြင့်လွန်းလင်းစေဦး၍။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္ထိ။ ရှိတော်မူ၏။ တေန။ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံသု။ ကပ်ကြကုန်၏။
ဥပသကံမိတွာ။ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါ

ဒေဝတ္ထာ။ ရှိသေ့စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 အဋ္ဌိယု။ ရပ်ကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဗြူတော
 ခေါ်၊ ရပ်ပြီးသော၊ အသမော၊ အသမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သား
 သည်၊ ပုရာဏံကဿပံ၊ ပုရာဏကဿပကို၊ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဣဝ၊
 ဤလောက၌၊ ယောကဿပေါ၊ အကြင်ပုရာဏကဿပသည်၊ သိန္နိတမာရိ
 တော၊ မြတ်အပ်သတ်အပ်သည်၌လည်းကောင်း၊ ဟတဇာနိယု၊ ဝတ်ခတ်ခြင်း
 ဥစ္စာရှုံးခြင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နသမနူပဿတိ၊
 အဘန်တလဲလဲ မရှုတတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုဏ္ဏိပန၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊
 နမနူပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲ မရှုတတ်၊ သောကဿပေါ၊ ထိုပုရာဏ
 ကဿပသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိသာသံ၊ သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာကို၊ အာစိက္ခိ၊
 ကြား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တဝါတို့ဆရာဖြစ်သောပုရာဏကဿပ
 သည်၊ မာနံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊
 ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဟတိ၊ သဟတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ မက္ခလိံ ဂေါသာထံ၊ မက္ခလိဂေါ သာလကို၊ အာရဗ္ဗ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်
 သနည်း၊ ယော၊ အကြင်မက္ခလိဂေါသာထသည်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆ ဝယ၊ ပင်ပန်း
 ခြင်းမကောင်းမှုကိုစက်ဆုပ်ခြင်းနှင့်၊ သုဝံဝုတ္တော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇနေန၊
 လူအားပါင်းသည်၊ ဝါဒံ၊ မိမိတို့၏အယူကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်၍၊ ကလဟံ၊
 ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်၍၊ သမောပဇ္ဇော၊ အညီအညွတ်ဆီးကပ်၏။
 ဝိရတော၊ မကောင်းမှု၌မွေ့လျော်ခြင်းကင်း၏။ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကို
 ဆိုလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဟိန္နု၊ စင်စစ်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိကော၊ နိကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ နာစုဝုတ္တံ၊ နာစု၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဗ္ဗံ၊ နိဂဗ္ဗရဟန်းကို၊
 အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
 တော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း။ ဇေဝုတ္တိ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်သော၊ နိပကော၊
 ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နိဂဗ္ဗရဟန်းသည်၊ စတုယာမဝံဝုသော၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ် ၁၁-ထတိဟနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၄၃

ထေးပါးသော ယာမဖြင့် စောင့်ရှောက်ထုတ်၏။ ဒိဋ္ဌဉ္စ၊ မြင်အပ်သည်ကို
 လည်းကောင်း၊ သုတဉ္စ၊ ကြားအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခံအာ
 စိက္ခန္တော၊ ကြားတတ်၏။ သတ္ထာ၊ ငါတို့ဆရာဖြစ်သောနိဂဏ္ဌသည်။ ဟိန္ဒုန၊
 စင်စစ်၊ ကိပ္ပိသံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုတတ်သည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာကောဓုကော၊
 အာကောဓုကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ နာနာတိတ္ထိယော၊
 အထူးထူးသော တိတ္ထိတို့ကို၊ အဂရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ပကုဓကောကာတိ
 ယာနေ၊ ပကုဓကရွာယနလည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌလည်းကောင်း။
 မက္ခယိပုရာဏာယော၊ မက္ခယိဂေါသာထပုရာဏကဿပတို့လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏။ သတ္ထာရော၊ ဆရာချည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာ
 မညပတ္တာ၊ ရဟန်းအရာ၌ အထက်သို့ရောက်ကုန်သော၊ မေ၊ ငါ၏။ ယေ စ
 သပ္ပုရိသာ၊ အကြင်ဆရာသူထော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟိန္ဒုန၊
 စင်စစ်၊ တေ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုဆရာသူထော်ကောင်းတို့နှင့်၊ နုဗ္ဗေ၊ မဝေး
 စကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဠု
 ဘရီ၊ ဝေဠုဘရီအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အာကောဓုကံ၊
 အာကောဓုကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 ပစ္စဘာသိ၊ တတန်ရှုတ်၏။ ကိံ ပစ္စဘာသိ၊ အဘယ်သို့တတန်ရှုတ်သနည်း။ ။
 သိဟာစရိတေန၊ ခြင်္သေ့သံကိုမြည်ကာမျှဖြင့်၊ ဆဝေါ၊ ယုတ်မာသော၊ သိင်္ဂီ
 လောကောတ္ထကော၊ မြေဇွေးသည်။ ကဒါပိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ သိဟသမော၊
 ခြင်္သေ့နှင့်တူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုတိတ္ထိအပေါင်းသည်။ နဂ္ဂေါ၊
 အာသမေမရှိ၊ ရသာဝါဒိ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုထေ့ရှိ၏။ ဂဏဿ၊
 ဂိုဏ်း၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်၏။ သင်္ကံဿရာစာရော၊ ရှုရှာအပ်သောအကောင်
 ရှိ၏။ သထံ၊ သူထော်ကောင်းတို့၏။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်နှင့်၊ နသရိက္ခော၊ မနှိုင်းယှဉ်
 သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဘာသိ၊ တတန်ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပိ
 မာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝေဠုဘရီ၊ ဝေဠုဘရီအမည်
 ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အန္ဓာပိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ယေ၊ အကြင်ဆရာတို့
 သည်၊ တပေါဒိဂုတ္တယ၊ ပူပန်ခြင်းမကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်း၌၊ အာ

ယုတ္တာ၊ မပြတ်ယှဉ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကီယံ၊ ပဝိဝေကအကျင့်ကို၊ ပါထယံ ပါထယန္တော၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရူပေစ၊ အဆင်း၌လည်း၊ နိဝိဗ္ဗာသေ၊ တည်ကုန်၏။ ဒေဝလောကာဘိနန္ဒိနော၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းတောင့်တကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပရလောကာယ၊ တမလွန်လောကအကျိုး၌၊ ပရေသံ၊ သူ့ဘဝါးတို့အား၊ သမာဓုသာသန္တိ၊ ကောင်းစွာဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတိယ၊ သိလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရေ၊ မာရ်နတ်သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပစ္စဘာသိ၊ တဘန်ရှုတ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ ပစ္စဘာသိ၊ အဘယ်သို့ တဘန်ရှုတ်တော်မူသနည်း၊ ဣဝေ၊ ဤလူပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ယေရူပါ၊ အကြင်အဆင်းတို့သည်၊ အန္တလိက္ခတ္ထိံ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပဘာသုဝဏ္ဏော၊ ထူးလင်းသော အရောင်ရှိကုန်၏။ နမုပိ၊ မာရ်နတ်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ပသဋ္ဌာ၊ ပြီးစွမ်းအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေရူပါ၊ ထိုအဆင်းတို့သည်၊ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့ကို၊ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်း၌၊ အာမိသံ၊ ငါးမြှာ ချိပ်၌ ငြိသောအာမိသံကို၊ ဝိပတိဣဝ၊ ပစ်သကဲ့သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်း၌၊ ဝိတ္တာ၊ ပစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဘာသိ၊ တဘန်ရှုတ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာဏာဝဂါမိယော၊ မာဏာဝဂါမိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ရာဇဂဟိယာနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရံထောင်တို့ထက်၊ ဝိပုဗ္ဗော၊ ဝိပုဗ္ဗထောင်ကို၊ ဝိရိသေဋ္ဌော၊ ထောင်မြတ်ဟူ၍၊ ပဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိမဝတံ၊ ဟိမဝန္တာထောင်တို့ထက်၊ သေတော၊ ကေသာသထောင်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ အဃာဂါမိနံ၊ ကောင်းကင်၌သွားကုန်သောနက္ခတ်တာရာတို့ထက်၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဥဒဓိနံ၊ ရေ၏တည်ရာတို့ထက်၊ သရဒ္ဓေါ၊ မဟာသီရိဒ္ဓရာသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့ထက်၊ စန္ဒိမာစ၊ လယ်သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။

၂-ဒေဝုတ္တသံယုတ်-၁၁-တတိယနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၊ ၁၄၅

လောကဿ၊ လောကထက်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယျေါ၊ မြတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဂ္ဂစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။

ဒဿနာနာတိတ္ထိယသုတ်ပြီး၏။

နာနာတိတ္ထိယဝဂ္ဂေါ၊ နာနာတိတ္ထိယဝဂ်သည်၊ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းတည်း။ တဿ၊ ထိုနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်
ကား၊ သိဝေါ၊ သိဝသုတ်လည်းကောင်း၊ ခေမောစ၊ ခေမာသုတ်လည်းကောင်း။
သေရိစ၊ သေရိသုတ်လည်းကောင်း၊ စာမိ၊ စာမိကာရသုတ်လည်းကောင်း။
ဇန္တုစ၊ ဇန္တုသုတ်လည်းကောင်း၊ ရောဟိတော၊ ရောဟိတသုတ်လည်း
ကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်လည်းကောင်း။ နန္ဒိဝိသာထောစ၊ နန္ဒိဝိသာထသုတ်
လည်းကောင်း၊ သုသိမော၊ သုသိမသုတ်လည်းကောင်း၊ တေတာနိ၊ ထိုဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ်တို့သည်။ နာနာတိတ္ထိယေန၊ နာနာတိတ္ထိယ သုတ်နှင့်
တကွ၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒေဝုတ္တသံယုတ္တိ၊ ဒေဝုတ္တသံယုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ကောသလသံယုတ်၊ ၁၂-ပဌမဝဂ်၊

(၁၁၂) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဒေဝုတ္တသံယုတ်ကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊
အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊
အနာထဝိဇ္ဇိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊
ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလ
တိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်
ထေ၏။ ဥပသကံ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြော်
ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓုဂင်္ဂိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးဖူးအောင်မေ့

အပ်သောကဏ္ဍံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာဓေတော၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ
 အမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊
 ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ။ ဘဝဓိဂေါတ
 မော၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗသမ္ဘောမိံ
 သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သိ၏ဟူ၍၊ ပဋိဇာနာတိနေ၊ ဝန်ခံ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ ၎င်း၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အနုတ္တရံ၊
 အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗသမ္ဘောမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ သဗ္ဗကောင်းစွာ၊ ဝဒမာနေ၊
 ဆိုသောသူသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မံ၊ ငါဘုရား
 ကို၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုသောသူသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ ၎င်း၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုတ္တ
 ရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗသမ္ဘောမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 သိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သံသိနေ၊ သံဃာတို့၏ အကြီးဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဂဏီနေ၊ ဂိုဏ်းတို့၏အစားဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဏစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော၊ ယသးသိနေ၊ များ
 သောအခြံအရံရှိကုန်သော၊ ကိတ္တကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗဟု
 ဇနဿ၊ လူများ၏၊ သာဓုသဗ္ဗတာ၊ သူ့ဖော်ကောင်းဟု သရတ်အပ်ကုန်
 သော၊ ဖေဝိတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဒံဣမေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သေယျတာကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ပုရာဏောကဿပေါ၊ ပုရာ
 ဏကဿပလည်းကောင်း၊ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလလည်း
 ကောင်း၊ နာဓုပုတ္တော၊ နာဓု၏ သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌလည်း
 ကောင်း၊ ဗေထဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေထဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော၊ သိဋ္ဌယော၊ သိဋ္ဌယလည်း
 ကောင်း၊ ပက္ခဏော၊ ပက္ခဏအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကစ္စာယနေ၊ ကစ္စာယနလည်း
 ကောင်း၊ ကေသကမ္ပဏော၊ လူတို့၏ဆံပင်ဖြင့် ယက်သောကမ္ပဏာတို့ကို
 ခေါ်ဝေါ်သော၊ အဇိတော၊ အဇိတလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့

ထည်း၊ တေဝိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိံ၊ သဗ္ဗတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာထ၊ ဝန်ခံကုန်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိံ၊ သဗ္ဗတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သိ၏ဟူ၍၊ နပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၊ တာဝံဂေါဘမော၊ ရဟန်းဂေါထမသည်၊ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဒဟရောစေဝ၊ ငယ်လည်းငယ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်အားဖြင့်၊ နဂေါစ၊ ငယ်လည်းငယ်၏၊ ကိံပနပဋိဇာနာတိ၊ အသို့ဝန်ခံတော်မူသနည်း၊ နပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဝျောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိဟရာတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နုညာတဗ္ဗော၊ မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်ကုန်သည်တို့ကား၊ ဒဟရတိ၊ ငယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နပရိဘောက္ကဗ္ဗော၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်တို့ကား၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤသေးပါးတို့ကည်း၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးကို၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နုညာတဗ္ဗော၊ မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးကို၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နပရိဘောက္ကဗ္ဗော၊ မနှိပ်စက်အပ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥရဂေါ၊ မြွေကို၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နုညာတဗ္ဗော၊ မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်၊ ဥရဂေါ၊ မြွေကို၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နပရိဘောက္ကဗ္ဗော၊ မနှိပ်စက်အပ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နုညာတဗ္ဗော၊ မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နုညာတဗ္ဗော၊ မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်ကုန်သည်တို့ကား၊ ဒဟရတိ၊ ငယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နပရိဘောက္ကဗ္ဗော၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်တို့ကား၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤသေးပါးတို့ကည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတံဝစံ၊ ဤစကားကို၊

အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအပေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇာတိသမ္ဘန္တံ၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဘိဇာတံ၊ သုံးပါးသော အမျိုးကုလုန်၍ဖြစ်သော၊ ယသသိနံ၊ ယျားသောအခြံအရံအကျော်အစောရှိသော၊ နံခတ္တိယံ၊ ထိုမင်းမျိုးကိုနုရော၊ လူသည်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နာဝဇာနေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ နပရိဘဝေ၊ မနှိပ်စက်ရာ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မနုဇိန္ဒော၊ လူအပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော၊ သောခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ အပ္ပကော၊ ငယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဒေဏောန၊ ရာဇဒေဏ်ဖြင့်တစ်ဆင့်၊ ထိုမထေမဲ့မြင်ပြုသောသူအား၊ ယုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ ပက္ကမတေ၊ လုံ့လပြုတတ်၏။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခံရက္ခန္တော၊ စောင့်သောသူသည်၊ တံခတ္တိယံ၊ ထိုမင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဂေါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမှတပါး၊ အရညော၊ တော၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ယံဘုဇာနိ၊ အကြင်မြေကို၊ ပသော၊ မြင်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နံဘုဇာနိ၊ ထိုမြေကို၊ နုရော၊ လူသည်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်ဟူ၍၊ နာဝဇာနေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ နပရိဘဝေ၊ မနှိပ်စက်ရာ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယောဥရဂေါ၊ အကြင်မြေသည်၊ တေဇယာ၊ မိမိထံနီးဖြင့်၊ ဥဗ္ဗာဝပေတိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်တို့ဖြင့်၊ စရတိ၊ သွားလာတတ်၏။ သောဥရဂေါ၊ ထိုမြေသည်၊ အာသန္တံ၊ မိမိအနီးသို့ရောက်၍၊ ဗာလံ၊ မထိမ်သော၊ နရံစ၊ လူယောကျ်ားကို လည်းကောင်း၊ နာရိစ၊ လူမိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဧကေဒါ၊ တရံတခါ၊ ခုံသေ၊ ကိုက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခံရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ တံ၊ ထိုမြေကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပဟုတတက္ခံ၊ ယျားသောအစာရှိသော၊ ဇာလိနံ၊ အလျှံရှိသော၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိံ၊ မည်းသောသွားရာထပ်ရှိသော၊ နံပါဝကံ၊ ထိုမီးကို၊ နုရော၊ လူသည်၊ ဒဟရောတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ နာဝဇာနေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုရာ၊ နပရိဘဝေ၊ မနှိပ်စက်ရာ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောပါဝကော၊ ထိုမီးသည်၊ ဥပါဒါနံ၊ မီးစာကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရသည်၊ ဟုတ္တာန၊ ဖြစ်၍၊ မဟာ၊ ယျားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပါဝကော၊ ထိုမီး

သည်။ အာသန္တံ၊ မိမိအနီးသို့ရောက်၍၊ ဗာထံ၊ မလိပ်မာသော၊ နရံစ၊ လူ
ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ နာရိံစ၊ လူမိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ကေဒါ၊
ထရံထခါ၊ ဒဟေ၊ လောင်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိ
တံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခိရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်။ တံပါဝကံ၊
ထိုမီးကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
ပါဝကော၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုတ်သင်တတ်သော၊ ဣတ္ထ
ဝတ္ထနိ၊ မည်းသောသွားရာထမ်းခရီးရှိသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ယံဝနံ၊ အကြင်
တောကို၊ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘေး၌၊ ပါရောဟာ၊ မြက်သစ်ပင်
စသည်တို့သည်၊ အဟော၊ ရက္ခာနံ၊ ရှောင်ကြဉ်တို့၏၊ အစ္စယေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊
ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်ထုတ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ သိသသမ္ပန္နော၊ သိသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊
တေဇသာ၊ သိသတည်းဟူသောထန်ခိုးမီးဖြင့်၊ ယဉ္ဇနရံ၊ အကြင်မထေမဲ့မြင်
နှိပ်စက်ပြစ်မှားခြင်းရှိသော သူကို၊ ဒဟတိ၊ လောင်တတ်၏။ တဿနရဿ၊
ထိုသူအား၊ ဝုတ္တာစ၊ သားသွီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသဝေ၊ စ၊ ကျွန်း
ကြက်ဝက်စသော သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ နဘဝန္တိ၊ မမြစ်ကုန်
ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ခနံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊ နဝိန္ဒုရေ၊ မခံစားရကုန်၊ တေ၊ ထို
သူတို့သည်၊ အနပစ္စာ၊ သားသွီးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဒါယာဒါ၊ အမွေခံမရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာလဝတ္ထု၊ လည်းဆစ်ကျိုးသောထန်းပင်ခုတ်နှင့်တူကုန်
သည် ဘဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တသ္မာယိ
တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊
သမ္ပဿံသမ္ပယန္တော၊ မြင်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေါသော၊
ယောက်ျားသည်၊ ဘုဇင်္ဂမဉ္ဇ၊ မြွေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဝကဉ္ဇ၊ မီးကိုလည်း
ကောင်း၊ ယဿသိနံ၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ ခတ္ထိယဉ္ဇ၊ မင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ သိသသမ္ပန္နံ၊ သိသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခဉ္ဇ၊ ရဟန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗာဒေဝ၊ အညီအညွတ်သာလျှင်၊ သမာစရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
ရှိသော်၊ ပသေနဒါ၊ ပသေနဒါအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်း
ကိုအစိုးရသော၊ ခာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြက်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံ
စနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံ
သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြက်စွာထုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ် ရှိပေစွ
ထကား၊ ဘန္တေ၊ မြက်စွာထုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ

တကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ခန္တိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်ယောအိုးကို၊ ဥက္ကုဋ္ဌေယျယထာဝါ။ ထွန်၍ ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်ဖြင့်၊ ဖုံးလွှမ်း သောဝတ္ထုကို၊ ပိဝရေယျယထာဝါ။ သွင့်၍ပြုထိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံသာ၊ ခရီးမှားမျက်စိလည်သောသူအား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာပိက္ခေယျယထာဝါ။ ကြားဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူ တို့သည်၊ ခူပါနိ၊ ခူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်ထွက်၊ ဣတိမနုထိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ အန္တကာရေဝါ၊ အရိက်တိုက်၌လည်း၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးဆန်ဆောင်ကို၊ ခရေယျယထာဝါ။ ညှိတွန်းဆောင်ဘိသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ဧဝမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာထိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပေ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧသာဟံ ဧသေ အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ် ဟူ၍၊ ဝစ္ဆပမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံစာဉ္စ၊ ဂဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆပမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အန္တဘဂ္ဂေယနေ ကိုအပ်ပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသင်္ကီထက်ဆုံး၊ အဟံ၊ ဤပသေနဒိ ကောသလမင်းသည်၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေတု၊ ဖွတ်တော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမဒဘရသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၃) ကော်တပါးသော၊ သမဟံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဈိကသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ဘော်၌၊ ဝိ၊ ကရဟိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ အစဉ်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို၊ အပိုးရသော၊ ဇု၊ ဇု၊ မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကီမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကီမိတွာ၊

ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး
 ပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိဒေ၊ ထိုင်နေ၏။
 ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒေ၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ ပသေ့နိ၊ ပသေ့နိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်း
 ကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သ
 နည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ကတိ၊ အဘယ်မျှ
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အပာသုပိဟာရာယ၊ မချမ်းသာစွာနေခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ နှစ်ထွက်၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပုရိသဿ၊
 ယောကျ်ား၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
 ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အပာသုပိဟာ
 ရာယ၊ မချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တယော၊
 သုံးပါးသောတရားတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မဟာရာ
 ဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောတော၊ ယောဘဟုဆိုအပ်သော၊
 ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အပာသုပိဟာရာယ၊ မချမ်းသာ
 စွာနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊
 ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အပာသုပိဟာရာယ၊ မချမ်းသာစွာနေခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ မောဟော၊ မောဟဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ပုရိသဿ၊
 ယောကျ်ား၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ အပာသုပိဟာရာယ၊ မချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါလည်း

ကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏အတ္တတ္ထံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ အဖာသုဝိဟာရာယ၊ မချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ လောဘော၊ လောဘသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည် ထည်းကောင်း၊ မောဟောစ၊ မောဟသည်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္တသန္တုတာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တစသာရံ၊ အနှစ်လျှင်အခွံ၌ထည် သောဝါးပင်ကြူပင်ကို၊ သပထံ၊ မိမိ အသီးသည်၊ ဟိံသတိဣဝ၊ ညဉ့်ဆဲ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကိုပါပစေတသာ၊ မကောင်းသောစိတ်ဖြင့်၊ ဟိံသန္တိ၊ ညဉ့်ဆဲကုန်၏။ ။

ဒုတိယဝုရိသသုတ်ပြီ၏။

(၁၁၄) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေပက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ပသေနဒါ၊ ပသေနဒါအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေပက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဈေပက်သနည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသောသူအား၊ ဇရာမရဏာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ အညတြိရုက္ခောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေပက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော သူအား၊ ဇရာမရဏာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ အညတြိရုက္ခောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဒ္ဓါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော၊ မဟဒ္ဒနာ၊ များသောဥစ္စာရှိကုန်သော၊ မဟာဘောဂါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ပဟုတဇာတဂ္ဂပရဇာတာ၊ များသော ရွှေငွေရှိကုန်သော၊ ပဟုတဝိဇ္ဇာ၊ ပကုဋ္ဌတာ၊ များသောနှစ်သက်အပ်သော အဆောက်အဦးရှိကုန်သော၊ ပဟုတနေဉ္ဇော၊ များသော ဥစ္စာစပါးကုန်သော၊ ယေဝိခတ္ထိယမဟာသာဏာ၊ အကြင်များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သောမင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇာတာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်

အကြောင်းရှိကုန်သော၊ တေသံဝီ၊ ထိုများသောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော မင်းတို့အားလည်း၊ ဇရာမဂုဏာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ အညတြိရက္ခောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေဝိထေပြာဟူထမဟာသာလော၊ အကြင်များသောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သောပုတ္တုားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ (ပ)၊ အနာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော၊ မဟဒ္ဒနာ၊ များသောဥစ္စာရှိကုန်သော၊ မဟာတောဂါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ပဟုထဇာတဂ္ဂပရဇာတာ၊ များသောရွှေငွေရှိကုန်သော၊ ပဟုထဝိတ္တု၊ ပကရဏာ၊ များသောနှစ်သက်အပ်သောအဆေခံအဦရှိကုန်သော၊ ပဟုထနေဂညာ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော၊ ယေဝိထေဂဟပတိ မဟာသာလော၊ အကြင်များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇာတာနံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၊ ယှဉ်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ တေသံဝီ၊ ထိုများသော ဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော သူကြွယ်တို့အားလည်း၊ ဇရာမဂုဏာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ အညတြိရက္ခောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်ပြီးသော၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါ လည်းရှိကုန်ပြီးသော၊ ဝုထိထဝန္တော၊ သုံးပြီးသောမဂ် ဟူသောထိတင်းလည်းရှိကုန်သော၊ ကထကာရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စလည်းရှိကုန်သော၊ ဩဟိတတာရာ၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိကုန်သော၊ အနုပတ္တသဒတ္ထာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်မိမိအကျိုးလည်းရှိကုန်သော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်လည်းရှိကုန်သော၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ အညာအညာယ၊ သိ၍၊ ပိရတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ယေဝိထေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံဝီ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ဘေဒနခမ္မော၊ ပျက်စိတ်သောသဘောရှိ၏၊ နိက္ခေပခမ္မော၊ ပစ်ချခြင်းသဘောရှိ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုစိတ္တာ၊ ရွှေငွေ အစရှိသဖြင့်ကောင်း စွာဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ရာဇေယာ၊ မင်း၏ရထားတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့တတ်ကုန်၏၊ အတော၊ ထိုမှထပါး၊ သရိရံပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်ထိ၏၊ သထံ၊ သူထော်ကောင်းတို့၏၊ ခမ္မော၊ တရားသည်ကား၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်ထတ်၊ သန္တာ၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟဝေစင်စစ်၊ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပဝေဒယန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏ ။ တတိယဇရာမဂုဏသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၅) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်
သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအ
ရပ်၌၊ နိဿိဒ္ဓေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနိ၊ ပသေနိ အမည်ရှိသော၊
ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ တဝ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အ
ဝေါစ၊ အဘယ်သို့မျှမျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမံ၊ ဤအရပ်
၌၊ ဝဟောဝထဿ၊ သိတိဥြ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသလ္လိတဿ၊
တဖောက် အထည်းထည်းကိန်းအောင်းသော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
၏၊ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့
အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယောနူခေါ၊ ချစ်အပ်သည်မည်သနည်း၊ ကေသံ၊
အဘယ်သူတို့အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယောနူခေါ၊ မချစ်အပ်သည်
မည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ၊ ဧဝံသောပရိဝိ
တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေခေါ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုစ္စရိတံ၊ ကာယခုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုစ္စရိတံ၊ ဝစီခုစရိုက်ထေးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်
၏၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုစ္စရိတံ၊ မနေ့ခုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။
ထေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏။
ဣတိဧဝံသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ထေ၊ ထိုခုစရိုက်ကို ကျင့်သောသူတို့သည်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိဉ္ဇာဝိဝေ
ယျံ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်ငြားအံ့၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကုန်သော်လည်း၊ ထေ
သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမချစ်အပ်ဟူသည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကိုမချစ်သော
သူသည်၊ အပ္ပိယဿ၊ မချစ်အပ်သောမိမိကိုယ်၏၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ခုစရိုက်
အမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
အား၊ တံကမ္မံ၊ ထိုခုစရိုက်အမှုကို၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကနောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယော၊

မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေမိ၊ အချိုကုန်သော၊ ယေစခေါ၊ အကြင်
သူတို့သည် ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်သုံးပါး
ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်ထေးပါး
ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနုဿ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သုံးပါး
ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊
ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိ
ယော၊ မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်
ကိဉ္ဇာဝိဝဒေယျံ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်ငြားအံ့၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်
လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုချစ်အပ်၏ ဟူသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အတတ်
အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိယော၊ မိမိကိုယ်ကို
ချစ်သောသူသည်။ ဝိယသ္မာ၊ ချစ်အပ်သောမိမိကိုယ်၏၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်သူ
စရိတ်အမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊
မိမိအား၊ တံကမ္မံ၊ ထိုသုစရိတ်အမှုကို၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကရေန္တိ၊
ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝျော့ကံ၏၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေဝေသော၊ ဤသို့မင်းကြီးကြီးသောအကြံ
သည်၊ ဝေံ၊ မင်းကြီးကြီးတိုင်းမှန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေဝေ
သော၊ ဤသို့ မင်းကြီးကြီးသော အကြံသည်။ ဝေံ၊ မင်းကြီးကြီး တိုင်းမှန်၏။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကေမိ၊ အချိုကုန်သော၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်
သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်ထေး
ပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနုဿ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ နုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သုံးပါး
ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိ
ယော၊ မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသုစရိတ်ကို
ကျင့်သောသူတို့သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဝဒေယျံ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်ငြားအံ့၊ အထ
ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ မချစ်အပ်ဟူသည်၊ ကိဿ
ဟေတု၊ အတတ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကို မချစ်သောသူသည်၊ အပ္ပိ

ယသယ၊ မချစ်အပ်သောမိမိကိုယ်၏၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ခုစရိုက်အမှုကို၊ ကရေ
 ယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ တံကမ္မံ၊ ထို
 ခုစရိုက်အမှုကို၊ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ယေစခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊
 ကာယသုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊
 ဝစီသုစရိုက်သေးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊
 မနောသုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ အတ္တာ
 မိမိကိုယ်ကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေ၊ ထိုသူစရိုက်ကို
 ကျင့်သောသူတို့သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိပဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်ငြားအံ့၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုချစ်အပ်၏ဟူသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဝိယော၊ မိမိကိုယ်ချစ်သောသူသည်၊ ဝိယသ၊ ချစ်အပ်သော မိမိကိုယ်၏၊
 ယံကမ္မံ၊ အကြင်ခုစရိုက်အမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ တံကမ္မံ၊ ထိုသူစရိုက်အမှုကို၊ ဝေ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
 အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏ဟူ၍၊ ဝေ၊ ဥညာ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ နံအတ္တာနံ၊ ထို
 မိမိကိုယ်ကို၊ ဝါပေန၊ မကောင်းမှုနှင့်၊ နသံယုဇေ၊ မဟာဉာဏ်၊ ထိုကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဗုက္ကဋ္ဌကာရိနာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုထေ့ရှိသောသူ
 သည်၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို၊ သုဗဘံ၊ ရလွယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်၊ အဓိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော
 သူအား၊ မာနုသံ၊ လူနို့ဖြစ်သော၊ တဝံ၊ ဘဝကို၊ ဧဟတော၊ စွန့်သော၊ တဿ၊
 ထိုသူအား၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ သကံ၊ ဥဗ္ဗာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကိံစ၊ အဘယ်ကိုလျှင်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝတ္ထတိ၊ သွားသနည်း၊ အသံ၊
 ထိုသူအား၊ သာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဇ္ဇာ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊
 ကိဉ္ဇာ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အနုဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊

ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ မဂ္ဂော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါး ကုန်သော၊ ယံ၊ ဝုညဥ္စ၊ အကြင်ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ယံပါပဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးသည်။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ သကံ၊ ဥစ္စာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဥစ္စာကိုသာလျှင်၊ အာဒါဟ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သာယော၊ အရိပ် သည်။ အနုပါယိနိဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှုမကောင်း မှုနှစ်ပါးသည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အနုဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပရာယိကံ၊ ထမလွန်၌ဖြစ်သော၊ နိစယံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော၊ ကဏ္ဍာကံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသိ၊ ထမလွန်လောက၌၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထပိယအတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၆) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီသော၊ ပသေနဒါ၊ ပသေဒဒါအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလ တိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက် သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ခရီးတံ၊ ငြိမ် ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိသလ္လိတဿ၊ တယောံအထည်းတည်းကိန်း အောင်းသော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိပိ တက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒ္ဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဥဒ္ဒပါဒါ၊ အဘယ်သို့ထင် ရှားဖြစ်သနည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား၊ အတ္တဝ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိ တောနုခေါ၊ စောင့်အပ်သနည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား၊ အတ္တဝ၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ အရက္ခိတောနုခေါ၊ မစောင့်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဒပါဒါ၊ ထင် ရှားဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿ၊ မယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဇေတံသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကေပိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ စရိဒုစရိုက်လေးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ မနောဒုစရိုက် သုံးပါးကို။

စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရက္ခိ
 တော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိထေဝေသော ပရိ
 ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။
 ဟတ္ထိကာယောဝါ၊ ဆင်အပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍
 စောင့်ငြားအံ့၊ အသင်္ကာယောဝါ၊ မြင်းအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေ
 ယျ၊ အကယ်၍စောင့်ငြားအံ့၊ ရထကာယောဝါ၊ ရထားအပေါင်းသည်လည်း။
 ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍စောင့်ငြားအံ့၊ ပတ္ထိကာယောဝါ၊ ခြေသည်သူ
 ရဲအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍စောင့်ငြားအံ့၊ အထခေါ
 ထိုသို့ပင်စောင့်ငြားသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်
 ကို။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမစောင့်အပ်
 ဟူသည်။ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 သောရက္ခော၊ ဤဆင်မြင်းရထားခြေသည်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်
 ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခော၊ ဤဆင်မြင်း
 ရထားခြေသည်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်။ နုအဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တွင်း
 ခွံ့ခြစ်သောအစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့
 အား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧကေပိ၊ အချို့ကုန်သောယေစခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေ
 န၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်သုံးပါးကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်ထေးပါးကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သုံးပါးကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်
 ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာယော၊ ဆင်အပေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေ
 ယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ငြားအံ့၊ အသင်္ကာယော၊ မြင်းအပေါင်း
 သည်။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ငြားအံ့၊ ရထကာယော
 ရထားအပေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ငြား
 အံ့၊ ပတ္ထိကာယော၊ ခြေသည်အပေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိရက္ခေယျ၊ အကယ်၍
 မစောင့်ရှောက်ငြားအံ့၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်မစောင့်ရှောက် သော်လည်း။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏
 တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်အပ်၏ဟူသည်။ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောရက္ခော၊ ဤသုစရိတ်အကျင့်
 ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တွင်းခွံ့ ဖြစ်သော

အစောင့် အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခာ၊ ဤသုစရိုက်အကျင့် ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်၊ နုဗ္ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းကြီးကြံသော အကြံသည်။ ဧဝံ၊ မင်းကြီးကြံတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းကြီးကြံသောအကြံသည်။ ဧဝံ၊ မင်းကြီးကြံတိုင်းဟုတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုပ္ပရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ (ပ)၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်အပ် ဟူသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ သောရက္ခာ၊ ဤဒုစရိုက်အကျင့်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်၊ ဗဟိရာ၊ အပဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခာ၊ ဤဒုစရိုက်အကျင့်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်၊ နုအတ္တတ္ထိကာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မမည်။ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဟတ္ထိကာယော၊ ဆင်အပေါင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနေဝရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ပြားအံ့၊ အဿကာယော၊ မြင်းအပေါင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနေဝရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ပြားအံ့၊ ရထကာယော၊ ရထားအပေါင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနေဝရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ပြားအံ့၊ ပတ္တိကာယော၊ ခြေသည်သူရဲအပေါင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနေဝရက္ခေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ရှောက်ပြားအံ့၊ အဏဓေါ၊ ထိုသို့ပင်မစောင့်ရှောက်ပြားသော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်၏ဟူသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောရက္ခာ၊ ဤဆင်ခြင်းရထားခြေသည်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည် အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခာ၊ ဤဆင်ခြင်းရထားခြေသည်ဟူသောအစောင့်အရှောက်သည်။ နဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သောအစောင့်အရှောက်မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကိုပိတ်ပင်ခြင်းသည် သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကိုပိတ်ပင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မနဿ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးကိုပိတ်ပင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကမ္မပထမမြောက်သော အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တို့ကို၊ သံဝရော၊ ပိတ်ပင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကာယဒုစရိုက်ဝစီဒုစရိုက်မနောဒုစရိုက်တို့ကို၊ သံဝရော၊ ပိတ်ပင်သောသူကို၊ လန္တိ၊ ဟိရိတြတ္ထပ္ပနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိတောတိ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူဟူ၍၊ ပဝုပ္ပတိ၊ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမအတ္ထာနံရက္ခိတသုတ်ပြီး၏။

(၁၁၇) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒေဝခေါ၊ ထိုင်နေသော၊ ပဝေယနိ၊ ပဝေယနိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ရဟောဝတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိတဿ၊ တယောက်တည်းတည်းကိန်းအောင်းသော၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ စေတသော၊ ပိတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိပိတက္ခော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ လောကသိ၊ လောက၌၊ ယေသတ္ထာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဇ္ဈာရေဥဇ္ဈာရေ၊ မြတ်ကုန်များကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ လာဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ နစေဝမန္တံ၊ မြတ်

နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်းမသုံးသပ်ကုန်၊ နစပမဇ္ဇန္တိ။ အဘန်တလဲလဲ
 မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်းမသုံးသပ်ကုန်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းသို့၊ နစအာပဇ္ဇန္တိ။ မရောက်ကုန်၊ သက္ကေသု၊ သက္က
 ဝါတို့၌၊ နစဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ လွန်ကျူး၍မကျင့်ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသက္ကဝါတို့
 သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကသိဉ္စိ၊
 လောက၌၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ ဥဠာဓေဥဠာဓေ၊ မြတ်ကုန်
 များကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ မဇ္ဇန္တိ စ၊
 မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်း သုံးသပ်ကုန်၏။ ပမဇ္ဇန္တိ စ၊ အဘန်တလဲ
 လဲ မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်း သုံးသပ်ကုန်၏။ ကာမေသုစ၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း၊ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ။ ရောက်ကုန်၏၊ သက္ကေ
 သုစ၊ သက္ကဝါတို့၌လည်း၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ လွန်ကျူး၍မကျင့်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ
 စ၊ ထိုသက္ကဝါ တို့သည်လည်း၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ဣတိပရိ
 ဝိသက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤသင်မင်းကြီးကြံသောအကြံသည်၊ ဝေံ၊ မင်းကြီးကြံ
 တိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤသင်မင်းကြီးကြံ
 သောအကြံသည်၊ ဝေံ၊ မင်းကြီးကြံတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ လောကသိဉ္စိ၊ လောက၌၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ ဥဠာဓေ
 ဥဠာဓေ၊ မြတ်ကုန်များကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ လဘိတွာ၊
 ရကုန်၍၊ နစဝေပဇ္ဇန္တိ။ မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်းမသုံးသပ်ကုန်၊
 နစပမဇ္ဇန္တိ။ အဘန်တလဲလဲမြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်း မသုံးသပ်
 ကုန်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းသို့၊ နစအာပဇ္ဇန္တိ။ မရောက်
 ကုန်၊ သက္ကေသုစ၊ သက္ကဝါတို့၌လည်း၊ နစဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ လွန်ကျူး၍မကျင့်
 ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကသိဉ္စိ၊ လောက၌၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သက္ကဝါတို့
 သည်၊ ဥဠာဓေဥဠာဓေ၊ မြတ်ကုန်များကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို
 လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ မဇ္ဇန္တိ စေပ၊ မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်း သုံးသပ်
 ကုန်၏။ ပမဇ္ဇန္တိ စ၊ အဘန်တလဲလဲ မြတ်နိုးသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်လည်း
 သုံးသပ်ကုန်၏။ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း၊ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းသို့၊
 အာပဇ္ဇန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ သက္ကေသုစ၊ သက္ကဝါတို့၌လည်း၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ။
 လွန်ကျူး၍ကျင့်ကုန်၏။ တေသတ္တာစ၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်လည်း၊ ဗဟု
 တရာ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏။ ဣတိဧတံဝဂ်နံ၊ ဤသို့ဆိုသောစကားသည်။

ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းရှန်၏၊ ဖေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကာမဘောဂေသျှ၊ ဝတ္ထု
 ကာမတို့၌၊ သာဓုတ္တရ၊ အလွန်တစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာမေသျှ၊ ကိလေသာ
 ကာမတို့၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မက်မောခြင်းကြောင့်၊ ရန္တိတာ၊ ထွေဝေ မိန်းမောကုန်
 ၏၊ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အတိသာရံ၊ မိမိလွန်ကျူးခြင်းကို၊ နုဗ္ဗန္တိ၊ မသိ
 ကုန်၊ ကိဝိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မိဂါ၊ သားတို့သည်၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်
 သော၊ ကူခုံ၊ ထောင်ချော့ကျော့၌ ဘွင်းသို့၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ကူခုံ၊ မိမိဝင်သော ကျော့တွင်းထောင်ချောက်ကို၊ နုဗ္ဗန္တိ ဣဝ၊ မသိကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာထ၌၊ တံ၊ ထိုလွန်ကျူးခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သောကျော့တွင်းသည်၊ ကဗျူကံ၊ ကျော့ပိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိ၊ ထိုစကားရှန်၏၊ အသ၊ ထိုလွန်ကျူးသောသူအား၊ ဝါပကော၊ ယုတ်မာ
 သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏ ။

ဆဋ္ဌအပ္ပက သုတ်ပြီး၏။

(၁၁၀) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေချောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောဂေါ၊
 ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနုဒိ၊ ပသေနုဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကော
 သလကိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊
 ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျောက်သည်၊ ဝာန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ အဋ္ဌကဓဏေ၊
 ဆုံးဖြတ်ရာ၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ခတ္ထိယ၊ မဟာသာယေ
 ဝိ၊ ခတ္ထိယမဟာသာယေထတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မဟာသာယေဝိ၊
 ဗြာဟ္မဏ မဟာသာယ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟပတိ၊ မဟာသာယေဝိ၊
 ဝဟပတိမဟာသာယထတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနော၊ ကြယ်ဝကုန်သောသူတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဒ္ဓနောဥစ္စာ၊ များကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မဟာဘောဂေ၊ စည်းစိမ်းကြီးကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟုတ
 ဇာတဗုဂေထေ၊ များစွာသောရွှေငွေရှိကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဟုတဝိတ္ထု၊ မကဓဏေ၊ များစွာသောဥစ္စာဖြစ်ကြောင်း အဆောက်အဦးရှိ
 ကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟုတနေဓညေ၊ များစွာသောဥစ္စာ
 စပါးရှိကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အရင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမာ
 ဝိကဓဏံ၊ ကာမလျှင်တည်ရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇောနရသာ၊ ဘာသန္တေ၊

သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုသည်တို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာတရား၊ ထဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဇေတံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ' အဟောသိ၊ အတယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဇ္ဇကရဏောန၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်
 သဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အထံ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဇ္ဇ
 ကရဏောန၊ တရားကိုဆုံးဖြတ်သဖြင့်၊ တဒြိရခေါ၊ သာသောမြက်နှာသည်၊
 ပညာယိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇေံ၊ ဤမင်းကြီးဆိုသော စကားသည်၊ ဇေံ၊
 သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းရှနံ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇေံ၊ ဤသင်
 မင်းကြီး ဆိုသောစကားသည်၊ ဇေံ၊ သင်မင်းကြီး ဆိုတိုင်းမှနံ၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မဟာဗုဒ္ဓ၊ ဥစ္စာများကုန်သော၊ မဟာတောဝါ၊
 များသောစည်းစိမ် ရှိကုန်သော၊ ပဟုတဇာတရူပရဇတာ၊ များစွာသော
 ရွှေငွေရှိကုန်သော၊ ပဟုတဝိတ္တု၊ ပကရဏာ၊ များစွာသောဥစ္စာဖြစ်ကြောင်း
 အဆောက်အဦရှိကုန်သော၊ ပဟုတဓနဉာ၊ များစွာသောဥစ္စာစပါးရှိကုန်
 သော၊ ယေဝိတေဓတ္တိယမဟာသာဏာ၊ အကြင်များစွာသောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်
 သောမင်းတို့ သည်သည်းကောင်း၊ ယေဝိတေဗြာဟူဏ မဟာသာဏာ၊
 အကြင်များစွာသောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်သည်းကောင်း၊ ယေ
 ဝိတေဝဟပတိ မဟာသာဏာ၊ အကြင်များစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော
 သူကြွယ်တို့ သည်သည်းကောင်း၊ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အကြောင်း
 အရင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် အကြောင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမလျှင်သည်ရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနရဿ၊ သိ
 လျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေသံ၊ ထိုသူတို့
 အားထံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းသောစကားသည်၊ ဒီဇာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်
 ပတ်လုံး၊ အဟိဘာယ၊ စီးပွားမဖြစ်ခြင်းငှါသည်းကောင်းခုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းငှါသည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကာမဘောဂေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့၌၊
 သာဓုတ္တာ၊ အလွန်ထိပ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကိလေသာကာမတို့၌၊ ဝိဒ္ဓါ၊
 မက်မောခြင်းကြောင့်၊ မုတ္တိတာ၊ တွေဝေမိန်းမောကုန်၏၊ ဘေ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ အတိသာနံ၊ မိမိလွန်ကျူးခြင်းကို၊ နဗုတ္တန္တိ၊ မသိကုန်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့နည်း၊ မစ္စာ၊ ငါတို့သည်၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်သော၊ ဝိပုံ၊ မြို့ကို၊ ပဝိ

သန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပိဝင်သောမြို့ကို၊ နုဗုန္တိန္ဒိန္ဒု၊ မသိကုန် သကဲ့သို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်ကာလ၌၊ တံ၊ ထိုလွန် ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကျော့ကွင်းသည်၊ ကုဗုကံ၊ ကျော့မိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ အဿ၊ ထိုလွန်ကျူးသောသူအား၊ ပါပ ကော၊ ယုတ်မာသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမအဒ္ဒကရတသုတ်ပြီး၏

(၁၁၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဘရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ တေနဂေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေန ဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမည်သော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒထက်၌ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဂေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ၊ တေ၊ သင်အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတဈော၊ အလွန်ချစ်အပ် သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိလေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ် သောမင်းကြီး၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတဈော၊ အလွန်ချစ် အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နုတ္ထိခေါနုတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဈေျောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တယှံ၊ သင်အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတဈော၊ အလွန် ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဈေျောက်၏၊ မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ၊ မယှံဝိ၊ ငါ့အားတည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတဈော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နုအတ္ထိခေါ နုအတ္ထိဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထဂေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်သော၊ ကောသလော၊ ကော

သလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသဒ်၊ ငှာ၊ ဩရော
 ဟိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး
 ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊
 ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုး
 ရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဂျောက်သနည်း၊ တန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဣသ၊ ဤအရပ်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ
 အမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ ဥပရိပါသာဒဝရတော
 မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌နေသည်ဖြစ်၍၊ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစံ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၊ ထေ၊ သင်၏၊ အတ္တနာ၊
 မိမိထက်၊ ဝိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဝိ၊
 တရံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊
 ဆို၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မလ္လိ
 ကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဝိ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဧဝံဝစ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဂျောက်
 သနည်း၊ မကာရာဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတရော၊
 အလွန်ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော
 သူသည်၊ နုတ္ထိခေါ၊ နုတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဂျောက်၏၊ မဟာရာဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထုပ္ပံ၊ သင်အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 ထက်၊ ဝိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဝိ၊
 တရံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဂျောက်၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို၊ ဧဝံဝစ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မလ္လိ
 ကေ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၊ မပ္ပံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတ
 ရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်
 သောသူသည်၊ နုတ္ထိခေါ၊ နုတ္ထိဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိနိက္ခာ၊ သိတော်မူ၍၊ ထာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာမှ၊ အနုပရိကမ္မစေတသာ၊ အဘန်တလဲလဲ လုံ့လပြုသောစိတ်ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိယတရံ၊ ချစ်အပ်သော၊ ကွပ်ကဲ၌၊ တရုံတယောက်သောသူကို၊ နေပဏ္ဍဂါ၊ မရ၊ ဇဝံ၊ ဤတယောက်သောသူ၏မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သည်နှင့်အတူ၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထုတ္တာ၊ ပုထုတ္တာနံ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့ထက်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့မိမိကိုယ်ကိုချစ်အပ်သောကြောင့်၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစိပွားကို အလိုရှိသောသူသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နုထိံသေ၊ မညှဉ်းဆဲရာဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဓမ္မမဇ္ဈိကာသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၀) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေနခေါပနထမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိသာ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိလော၊ ကောသလဿ၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရုညော၊ မင်းကြီးအား၊ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသောယဇ်သည်၊ ပဗ္ဗုပဋိတော၊ ရှေးရှုစီရင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗုစဥ္စသဘာသတာနိ၊ ငါးရာသောဥသဘာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုစက္ခတရသတာနိ၊ ငါးရာသောနွားပိုက်ထပ်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုစဝစ္ဆတရိသတာနိ၊ ငါးရာသောနွားမယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုစအဇသတာနိ၊ ငါးရာသောဆိတ်မြန်မာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုစဥုဗ္ဗသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်ကုလားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်အစို့ငှါ၊ ထုဏုပနိတာနိ၊ ယဇ်တိုင်တို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်သောကျားတို့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒါသိတိဝါ၊ ကျွန်မိန်းမတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေသာတိဝါ၊ အစေအပါးတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်ဘို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေဝိတေ၊ အခြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဗေဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒါဏ်မှထွန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္ဓတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးမှထွန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဿရခါ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သောမျက်နှာ

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရှုမာနာ၊ ငိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိကမ္မာနိ၊ ယဇ်အမှုတို့ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊
ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်
ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝဏ္ဏိ၊ သာ
ဝဏ္ဏိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပါဝိသိံ၊ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ သာဝဏ္ဏိယံ၊
သာဝဏ္ဏိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊
ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏာပါတပ္ပုဒိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှပဲခဲကုန်သည်
ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိံ၊ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး
၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံ၊ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒ္ဓာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေ
ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစ
ကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်
သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ပသေနဒိဿ၊ ပသေနဒိအ
မည်ရှိသော၊ ကောသလဿ၊ ကောသလတိုင်းကို၊ အစိုးရသော၊ ရညော၊ မင်း
ကြီးအား၊ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော ယဇ်သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုစီ
ရင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စစဥသဘာသတာနိ၊ ငါးရာသောဥသဘာတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစဝတ္ထတရသတာနိ၊ ငါးရာသောဥသးပိုက်လယ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစဝတ္ထတရိသတာနိ၊ ငါးရာသောဥသးမလယ်တို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စစအဇသတာနိ၊ ငါးရာသောဆိတ်မြန်မာတို့ကို လည်းကောင်း၊
ပဉ္စစဥရက္ခသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်ကုဿားတို့ကို လည်းကောင်း၊
ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်အဖို့ငှါ၊ ထုဇုပနိဿာနိ၊ ယဇ်တိုင်တို့ဖြင့်၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ ဒါသာဟံဝါ၊ ကျွန်
ယောကျ်ားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒါသိတိဝါ၊ ကျွန်မိန်းမတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ပေသာဟိဝါ၊ အစေအပါးတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရာဟိဝါ၊ အမှုလုပ်
တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေဝိတေ၊ အကြင်သူတို့
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဧဏှတဇ္ဇိတာ
ဒဏ်မှလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘယထဇ္ဇိတာ၊ ဘေးမှလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အဿရခါ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရှုမာနာ၊
ငိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိကမ္မာနိ၊ ယဇ်အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏။ အထဝေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ယာယံဝေ
 ထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်တော်
 မူ၏၊ နိရုဂ္ဂံ၊ တံခါးပွင့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဿမေဝံ၊ အခွန်အတုတ်ကို
 ဆယ်တို့တတို့ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သောသဿမေဝေဇာယုတ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂို
 သမေဝံ၊ များစွာသောအမှုထမ်းတို့ အားခြောက်လထကြိမ်ခါကြွားပေးခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုသမေဝေဇာယုတ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာပါသံ၊ သူဆင်းရဲတို့
 အားဥစ္စာနှီးရင်းပေးသဖြင့်သုံးနှစ်ထကြိမ်အရင်းကိုယူခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 ဥစ္စာနှီးရင်းပေးသဖြင့်သုံးနှစ် ထကြိမ်အရင်းကို ယူခြင်းဟုဆိုအပ် သော
 သဗ္ဗာပါသယုတ်လည်းကောင်း၊ ဝါစပေယျံ၊ သာယာနာပျော်ဝွယ်ခေါ်ဝေါ်
 ပြောဆိုအပ်သောဝါစာပေယုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဗ္ဗော၊
 များသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ ယေယညာ၊ အကြင်ယုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တေယညာ၊ ထိုယုတ်တို့သည်၊ မဟာပုဏ္ဏ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်
 သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ယုတ်တို့၊ ဝိဝိဓ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ အဇေဇ္ဇကာစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုလားတို့ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂါဝေါစ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟညရေ၊ ညည်းဆဲအပ်ကုန်၏
 တံယညံ၊ ထိုယုတ်ကို၊ သဗ္ဗဂုတာ၊ အညီအညွတ်ကျင့်အပ်သောယုတ်ဟူ၍၊
 မဟေသိနေ၊ ဘုရားအစရှိသော သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ နဥပယန္တိ၊
 မဆောင်ကုန်၊ နိရာဗ္ဗော၊ နည်းသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ ယေယညာ၊ အကြင်
 ယုတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေယညာ၊ ထိုယုတ်တို့ကို၊ အနုကုလံ
 အနုကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌၊ သဒေါ၊ အခါခပ်ဆိမ်း၊ ယန္တိ၊ ပူဇော်
 ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤယုတ်တို့၊ ဝိဝိဓ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော၊ အဇေဇ္ဇ
 ကာစ၊ ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါဝေါစ၊ နွားတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ နဟညရေ၊ မညည်းဆဲအပ်ကုန်၊ တေယညံ၊ ထိုယုတ်ကို၊
 သဗ္ဗဂုတာ၊ အညီအညွတ်ကျင့်အပ်သောယုတ်ဟူ၍၊ မဟေသိနေ၊ ဘုရားအ
 စရှိသောသူထော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥပယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တေယညံ၊
 ထိုယုတ်ကို၊ မေဝေတိ၊ ပညာရှိသည်၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ ဧသောယညော၊
 ဤယုတ်သည်၊ မဟာပုဏ္ဏ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ တေယညံ၊ ထိုယုတ်ကို၊ ယဇေမာနဿ၊ ပူဇော်သောသူ
 အား၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဝိသော၊ ဖျတ်မာသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိပုဏ္ဏော၊ ပြန်ပြောသော၊ ယညောစ၊ ယုတ်မည်လည်း။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ပသိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်၏။ ။

နဝမယညသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၁) ထေရနဂေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိနာ၊ ပသေနဒိအ
မည်ရှိသော၊ ကောသလေန၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရညာ၊ မင်-
ကြီးသည်၊ မဟာဇနကာယော၊ များသောလူအပေါင်းကို၊ ဗန္ဓာဝိတော၊
နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို၊ ရဇ္ဇ၊
ယိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို၊ အဗ္ဗ၊ ဟိ၊ ထိတ်တို့ဖြင့်၊
အပ္ပေကစ္စေ၊ ချို့သောသူတို့ကို၊ သင်္ခလိကာဟိ၊ သံခြေခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာဝိ
တာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပ
ဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဒ္ဒသမယံ၊ နံနက်အခါ၌
နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သရိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအစို့ငှါ၊ ပဝိသိံသု၊
ဝင်ကုန်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအစို့ငှါ၊ စရိတွာ၊
သွား၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါဏ ပဋိက္ကန္တာ၊
ဆွမ်းခံရာမှပွဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါ
ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်
၌၊ နိသိဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်
၌၊ နိသိန္ဒာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ စေတဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏။
ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ ရညာပသေနဒိနာကောသလေန၊ ပသေနဒိကောသလမင်း
ကြီးသည်၊ မဟာဇနကာယော၊ များသောလူအပေါင်းကို၊ ဗန္ဓာဝိတော၊
နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့ကို၊
ရဇ္ဇ၊ ဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့ကို၊ အဗ္ဗ၊ ဟိ၊ ထိတ်
တို့ဖြင့်၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့ကို၊ သင်္ခလိကာဟိ၊ သံခြေခြင်း
တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာဝိတာ၊ နှောင်ဖွဲ့ အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့ အင်္ဂါရုံ၊ ညျှောက်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ထေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တာယံ
 ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 တော်မူ၏၊ ဣံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်တော်မူသနည်း၊ အယသံ၊
 သံဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ဒါရဇံ၊ သစ်မှဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇေ၊ ညွှော်မှဖြစ်သော၊
 ယံဗန္ဓနံ၊ အကြင်အဖွဲ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဗန္ဓနံ၊ ထိုအဖွဲ့ကို၊ ဒဠံ၊ မြို့ပြီသော၊
 ဗန္ဓနံ၊ အဖွဲ့ဟူ၍၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နအာဟု၊ မဆိုကုန်၊ မဏိကုဏ္ဍလေ
 သုစ၊ ပတ္တမြားနား၊ ခောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ မုတ္တေသုစ၊ သားတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဒါရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်းကောင်း၊ သာရတ္တရတ္တာ၊ အမြတ်ဟု
 မှတ်သဖြင့် တပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်ဝံ့ကွက် ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဩဟာရိတံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ဆောင်တတ်သော၊ သိထိလံ၊
 မြို့စွာတည်သော၊ နပ္ပရဉ္စံ၊ လောကုတ္တရာ ဥာဏ်မှကြဉ်၍ တပါးသော
 ဥာဏ်သည် ထွတ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော၊ ထေဗန္ဓနံ၊ ဤဝံ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဒဠံ၊ မြို့ပြီသော၊ ဗန္ဓနံ၊ အဖွဲ့ဟူ၍၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ထေဝိ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း၊ ဖေတွာနု၊ မြတ်
 ကုန်၍၊ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အနပေက္ခိနော၊
 ဝံ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ထွက်မြောက်လေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ။

ဒသမဗန္ဓနသုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ .၊ တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ဒဟရော၊ ဒဟရသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုရိသော။
 ပုရိသသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ ဇရာမဂုဏ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟ
 အတ္တာနံ၊ ဝိယအတ္တသုတ် လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတ၊ အတ္တာနုရက္ခိတသုတ်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပကာ၊ အပ္ပကသုတ်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓကရဏာ၊ အဒ္ဓ
 ကရဏ သုတ်လည်းကောင်း၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ် လည်းကောင်း၊
 ယညဗန္ဓနံ၊ ယညဗန္ဓနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း။ ။

(၁၂၂) ကော်ထမ်းသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌၊ မိဂါရမာတု
 ပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အိမ်ဖြစ်သော်ဝိသာခါခါယိကာမ၏ ပြာသာဒ်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ ထေဒဂေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သာယနသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသုလ္လာတာ၊ တယော်
 အထည်းတည်းကိန်းတော်မှုရာအရပ်မှ၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထထော်မှုသည်ရှိသော်၊
 ဗဟိဒ္ဓါရုက္ခောဋ္ဌကေ၊ တံခါးရတ်၏အပ၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေထော်မှုသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊
 ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေဒ၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ထေဒဂေါပန သမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပရုဋ္ဌကစ္ဆန္တု ခသောမာ၊ ရှည်သော လက်ကတီးပွေး
 ခြေသည်း ထက်သည်း ရှိကုန်သော၊ သတ္တစဇိုဇိယာ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 ဆံကျစ်တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစနိဂဗ္ဗာ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 ကတ္တဘွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစအစေတကာ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 အဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစကေသာဓုကာ၊
 ခုနစ်ယောက်သော ထထည်တည်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော တိတ္ထိတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ခုနစ်ယောက်သော ပရိဗ္ဗိတိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ခါရိဝိဝိဝံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ရသေ့တဏှာ
 ကို၊ အာခါယ၊ ယူကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနိုးမဝေး
 ၌၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်
 ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ကော်သံကေသ္မိံ အံသေ၊ ပန်းတဘက်၌၊
 ဥက္ကရာသကံ၊ ရုထူးရုထိုး စွယ်တင်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဒက္ခိတာ
 ဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ ထကျောပခက်ခူးဝန်းကို၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ နိဟန္တာ၊ ထေသံ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ထေသတ္တဇိုဇိယာ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သောဆံကျစ်
 တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထေသတ္တနိဂဗ္ဗာ၊ ထိုခုနစ်ယောက် သော

တက္ကတွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထေသတ္တအစေထကာစ၊ ထိုရန်စံ
သောအဝတ်မဝတ်သောတိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ တေသတ္တဧကသာ
ဇူကာစ၊ ထိုရန်စံယောက်သော တထည်တည်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော
တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ တေသတ္တပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ထိုရန်စံယောက်
သောပရိဗိုဇ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိယန္တိ၊ ဂြိကုန်၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်
သို့၊ အဗ္ဗလိ၊ ထက်အရပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသေနမိ၊ ပသေနမိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊
ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာမင်း၊ ပါဝည်း၊ (ပ)၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသေနမိ၊ ပသေနမိအမည်ရှိသော၊ ကော
သလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာမင်း၊ ပါဝည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိက္ကတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ရာဇာပသေနမိကောသလော၊ ပသေနမိကောသလမင်းသည်၊ သတ္တသု၊
ရန်စံယောက် ကုန်သော၊ ဘေသုဇဗ္ဗိလေသုစ၊ ထိုဆံကျစ်တိတ္ထိ တို့သည်
လည်းကောင်း၊ သတ္တသု၊ ရန်စံယောက်ကုန်သော၊ တေသုနိဝဏ္ဏေသုစ၊ ထို
တက္ကတွန်းတို့ ပည်လည်းကောင်း၊ သတ္တသု၊ ရန်စံယောက်ကုန်သော၊ တေသု
အစေလကေသုစ၊ ထိုအဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည် လည်းကောင်း၊
သတ္တသု၊ ရန်စံယောက်ကုန်သော၊ တေသုဧကသာဇူကေသုစ၊ ထိုတထည်
တည်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တသု၊
ရန်စံယောက်ကုန်သော၊ တေသုပရိဗ္ဗာဇကေသုစ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အစိရပ္ပတ္တန္တေသုစ၊ ဗေဒ္ဒာ၊ မကြာမြင့်ကုန်မီ၊ ထေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂြိထော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်
သို့၊ ဥပသင်္ဂါမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ တွပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိမိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနမိ၊ ပသေနမိအမည်
ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းကြီး
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ယေံ
ထေပုဂ္ဂလာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တမဂ္ဂံ၊
အရဟန္တမဂ်ကို၊ ဘမာပန္နာ၊ ဝင်စားကုန်သော၊ ယေထေပုဂ္ဂလာဝါ၊ အကြင်

၃-ကောသလသံယုတ်-၁၃-ဒုတိယဝဂ်၊ ၁၇၃

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံပုဂ္ဂလိယံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်၊ ဧတေ၊ ထိုဒေဝိယ အစရှိ ကုန်သော သူတို့သည်၊ အညတရာ၊
တယောက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစ၊
ဈေးကမ်း၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝိဟိနာ၊ လှဖြစ်သော၊
ကာမဘောဂိနာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားလေ့ရှိသော၊ ပုတ္တသမ္မာဓဿယနံပုတ္တ
သမ္မာဓဿယနေ၊ သားသမီးဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌၊ အဇ္ဈာဝသန္တေန၊
နေသော၊ ကာယိကစန္ဒနံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောစန္ဒကူးကို၊ ပဏ္ဍာနူဘောန္တေန၊
သုံးဆောင်သော၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာပြောင်းကို၊ ဝေရယန္တေန၊
ပန်ဆင်လေ့ရှိသော၊ ဇာတဉ္စပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို၊ သာဒိယန္တေန၊ သာယာ
သော၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရဟန္တော
ဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ကို၊ သမာပန္နာဝါ၊ ဝင်စားနိုင်ကုန်၏။ ဣတိဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း
ကို၊ ဒုဇ္ဈာန်ခေါဒုဇ္ဈာန်ဝေ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်သာထည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီးခေါ၊ စင်စစ်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သံဝါသေန၊ အတူတကွနေသ
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုသီလကိုထည်း၊ ဒီဇောန၊ ရှည်သော၊
အဗ္ဗုနာ၊ ကာယဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဗ္ဗုနာ၊
ကာယဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနုယိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူ
သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အမနုယိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊
နဝေဒိတဗ္ဗံ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောစေယျံ၊ စင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ သံဝေါ
ဟာရေန၊ ထိုမှဤပြောဆိုသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊
တိုသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာယဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနုယိကရောတာ၊ နှလုံး
သွင်းသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အမနုယိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်း
သောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊
မသိအပ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာပဒါသု၊
ဘေးရန်ရှိသောအခါ၌၊ ထာမော၊ ဥာဏ်စွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
သောစခေါ၊ ထိုဥာဏ်စွမ်းကိုထည်း၊ ဒီဇောန၊ ရှည်သော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာယဖြင့်
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာယဖြင့်၊
နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ မနုယိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗံ၊ သိအင်ဇ္ဇါ၊ အမနုသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ နုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပညာ၊ ပညာကိုသာကုသော၊ ဆွေးနွေးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ အမနုသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ နုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွာ၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တိယံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွာ၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဣဒဗ္ဗဝစနံ၊ ဤဒုဇ္ဈာန်ခေါစသောစကားကိုလည်း၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ဇ္ဇါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ငျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝိတိနာ၊ လူဖြစ်သော၊ ကာမဘောဂိနာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားလေ့ရှိသော၊ ပုတ္တသမ္ဘဝေယနာ၊ ပုတ္တသမ္ဘဝေယနေ၊ သားထိုးဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌၊ အဗ္ဘာဝသန္တေန၊ နေသော၊ ကာသိကစနံ၊ သိင်္ဂေန္တု၊ ညှိသောစနုကူးကို၊ ပဂ္ဂုဘောန္တေန၊ သုံးဆောင်သော၊ မာသာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံသာပြောင်းကို၊ ဝာရယန္တေန၊ ပန်ဆင်လေ့ရှိသော၊ ဇာတဗ္ဗပရဇေတံ၊ ရွှေငွေကို၊ သာဒိယန္တေန၊ သာယာသော၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ သမ္ဘာပန္နာဝါ၊ ဝင်းစားနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ကာရတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဒုဇ္ဈာန်ခေါဒုဇ္ဈာန်ဝေ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်သာတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သိလံ၊ သိလကို၊ သံဝါသေန၊ အတူတကွနေသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသိလကိုလည်း၊ ဒိဗ္ဗာန၊ ရှည်သော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ ဣတ္တရံ၊ ဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနုသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ အမနုသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဇ္ဇါ၊ နုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောဗ္ဗယျံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝေါဟာရေန၊ ထိုမှဤမှပြောဆိုသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

သိအင်၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုညာဏ်စွမ်းကိုလည်း။ ဒီဇောန၊ ရှည်သော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအင်၊ မနုသိကရေတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏။ အမနုသိကရ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအင်၊ ပဉ္စဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏။ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအင်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့၏။ ထာမော၊ ညာဏ်စွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဝေဒေဝခေါ၊ ထိုညာဏ်စွမ်းကိုလည်း။ ဒီဇောန၊ ရှည်သော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအင်၊ မနုသိကရေတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ အမနုသိကာရ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအင်၊ ပဉ္စဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအင်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ သာကတ္ထာယ၊ ငွေ့နှေးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ သာဝခေါ၊ ထိုပညာကိုလည်း။ ဒီဇောန၊ ရှည်သော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဣတ္တရံဣတ္တရေန၊ တိုသော၊ အဋ္ဌနာ၊ ကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအင်ကုန်၊ ပဉ္စဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရိသာ၊ အချင်းသောကျားဖြစ်ကုန်သော၊ ဩစရကာ၊ အောက်သို့သက်ကုန်သော၊ ဧတေစောရ၊ ထိုသို့သူတို့သည်၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဩစရိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ကုန်၍၊ အာဂန္တန္တိ၊ ထာကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသို့သူတို့သည်လည်း၊ ဇေဓံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဩတိတ္ထာ၊ ကူးကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ ဩပတာယိသာမိ၊ သက်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်၊ ထံရဇောဇလ္လံ၊ ထိုကိုယ်၌ ကပ်သောမြို့အညစ်အကြေးကို၊ ပဝါဟေတွာ၊ မျှောကုန်၍၊ သုဒ္ဓာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုပိလိပ္ပာ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြုပြင် အပ်ပြီးသောဆံရတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဒါတဝတ္ထာ၊ ဖြူစင်သောအာတ်ကိုဝတ်ဆင်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ သမပ္ပိတာ၊ တကွရောက်ရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်

၍၊ သမာဓိတုကာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိစာရယထိသန္တိ၊ တင့်တယ်
 စမွယ်ကုန်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ
 သိတော်မူ၍၊ တာယံဝေဇာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူသ
 နည်း၊ ။ ဝတ္ထုဂ္ဂပေန၊ အဆင်းသတ္တန်ဖြင့်၊ နရော၊ လူကို၊ သုဇာနေ၊ သိလ္လယ်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတ္ထရဒဿနေ၊ အခိုက်ခေတ္တ မြင်ကာမျှဖြင့်၊
 နဝိဿသေ၊ အကြမ်းမဝင်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဝံလောကံ၊ ဣတ္ထိံလောကော၊
 ဤလောက၌၊ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကို မစောင့်သောသူတို့
 သည်၊ သုသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကို စောင့်သောအရှင်တို့၏၊
 ဝိယဉ္ဇနေ၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာဖြင့်၊ စရန္တိ၊ သွားထာကုန်၏၊ ။ ထောကော၊
 ထောက၌၊ ဧကော၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂပကော၊ ရွှေနားခောင်း၏
 အတုဖြစ်သော၊ မတ္ထိကာကုဏ္ဍထော၊ ဣဝ၊ မြေကိုလုပ်သော နားခောင်းကဲ့
 သို့သည်ကောင်း၊ ထောဟဗ္ဗမာသော၊ ကြေးဝဲဝက်မျှထိုက်သော၊ သုဝတ္ထ
 ဆန္ဒော၊ ဣဝစ၊ ရွှေချည်ပွတ်နားခောင်းကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ သော
 ဘမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပရိဝါရဆန္ဒာ၊ အခြံအရံဖြင့်ဖုံးလွှမ်း
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊

ပဌမဇနိယသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၃) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ထေန
 ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတာနံ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲကုန်သော၊ သမာဓိတုကာ
 နံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရိစာရယမာနာနံ၊ စမွယ်ကုန်သော၊ ပသေနိပရခါနံ၊
 ပသေနိအမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏၊
 အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အပိကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့
 တွင်းကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ
 ကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ။ တဏှံ၊ ထိုငါးယောက်
 သော မင်းတို့တွင်၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမ

ဂုဏ်တို့တွင်၊ ရူပါးရူပါရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ရသော၊ ရသောရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ဖောဠဗ္ဗာ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယထောခေါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သညာပေတံ၊ သိစိဝံသောဌာ၊ နာသက္ခိံသု၊ မထတ်နိုင်ကုန်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အပိုးရသော၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ တေရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့ကို၊ ဧဝံဝစနံ ဤစကားကို၊ အဝေါစ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်စို့၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်စို့၊ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပနိပုတ္တိဿာမ၊ တဘန်မေးလျှောက်ကြကုန်စို့၊ သထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကရိယာတိ၊ ဖြေကြားတော်မူလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝာရေဿာမ၊ မှတ်ကြကုန်စို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ မာရိယ၊ အချင်း၊ ဧဝံသာသ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိပရခေါ၊ ပသေနဒိအမှုရှိကုန်သော၊ တေပဉ္စရာဇာ၊ ထိုငါးယောက်သောမင်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိသု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်

ယျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ၊ ပသေ
 နဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊
 ယျောက်၏၊ ကိံအဂေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်
 တို့နှင့်၊ သမပ္ပိတာနံ၊ တကွရောင့်ရဲခြင်းရှိကုန်သော၊ သမဗီဘူတာနံ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းရှိကုန်သော၊ ပရိစာရယမာနာနံ၊ တင့်တယ်စမွယ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ အ
 ငှာကံပဉ္စန္ဒရာဇုနံ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့မင်းငါးယောက်တို့အား၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊
 အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့
 ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့တွင်၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်
 သည်လျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော မင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ဂူပါ၊ ဂူပါရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ဝဉ္စာ၊ ဝဉ္စာရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ရဿ၊ ရဿရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ပေ၊ ဥဗ္ဗာ၊ ပေ၊ ဥဗ္ဗာရုံတို့သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏၊
 ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကာမာနံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့တွင်၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပဉ္စသု၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မနာပပရိယန္တံ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသောကာမဂုဏ်ကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏
 ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊
 တေစဂူပါ၊ ထိုဂူပါရုံတို့သည်လည်း၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊ တေစဂူပါ၊ ထိုဂူပါရုံတို့
 သည်လည်း၊ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြတ်ကုန်၏၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယေဟိစဂူပေဟိ၊ အကြင်ဂူပါရုံတို့ ဖြင့်လည်း။

အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေဟိဂ္ဂန္ဓေဟိ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့မှာ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတထရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့သည်၊ ပရမာ၊ မြက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊ တေစသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်း၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊ တေစသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်း၊ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယေဟိစဂန္ဓေဟိ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်လည်း၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေဟိဂ္ဂန္ဓေဟိ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့မှာ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်လွန်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတထရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊ တေစဂန္ဓာ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်း၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား၊ တေစဂန္ဓာ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်း၊ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယေဟိစဂန္ဓေဟိ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်လည်း၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေဟိဂန္ဓေဟိ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့မှာ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့် လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတထရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေဂန္ဓာ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့သည်၊ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေဂန္ဓာ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်

သောမင်းကြီး၊ ဧကစ္စဿ၊ အဇ္ဈိသောသုအား၊ ထေစရဿ၊ ထိုရဿရုံတို့
သည်လည်း၊ မနာပါ၊ နှစ် သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဧကစ္စဿ၊ အဇ္ဈိသောသုအား၊ ထေစရဿ၊ ထိုရဿရုံတို့သည်လည်း၊ အမ
နာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြတ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူ
သည်၊ ယေဟိစရသေဟိ၊ အကြင်ရသတို့ဖြင့်လည်း၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်း
သာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေ၊ ပြည့်စုံသော အကြံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုသူသည်၊ ထေဟိစရသေဟိ၊ ထိုရသတို့မှ အညံ့တမ်းသော၊ ဥတ္တ
ရိတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီဘတရံဝါ၊ အထူး
သဖြင့်မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်
တ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဟေရဿ၊ ထိုရဿရုံတို့သည်၊ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ထေရဿ၊ ထိုရဿရုံတို့
သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အထူးမရှိမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကစ္စဿ၊ အဇ္ဈိသောသုအား၊ ထေစပေါဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ထိုပေါ
ဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်း၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဧကစ္စဿ၊ အဇ္ဈိသောသုအား၊ ထေစပေါဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ထိုပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်
လည်း၊ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ယေဟိစပေါဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ အကြင်ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်လည်း၊ အတ္တ
မနော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေ၊ ပြည့်စုံသော အကြံရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ထေဟိစပေါဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ထိုပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့မှ
အညံ့တမ်းသော၊ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊
ပဏီဘတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟေဋ္ဌဗ္ဗံ ဟေဋ္ဌဗ္ဗာ
ရုံကို၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဟေဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဟေဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့
သည်၊ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊
ထေဟေဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ထိုဟေဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၊ အနုတ္တရာ၊ အထူးမရှိမြတ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေနခေါပန
သမထေန၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော၊ ဥပါသကော၊
ဥပါသကာသည်၊ တဿပရိသာယံ၊ ထိုပရိသာတံ၌၊ နိယိန္တေ၊ ထိုင်နေသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော
ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံ
ဧကတ္ထိံ အံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပရံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်
စမ္ပယ်တင်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝပါ၊ မြတ်စွာ

၃-ကောသလသံယုတ်-၁၃-ဒုတိယဝဂ်၊ ၁၀၁

တုရားသည်။ အတ္ထိရှိတော်မူ၏။ တေဒ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဇ္ဈလိံ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာန်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ဈေယျာန်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာတုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧကံကာရဏံ၊ တရသောအကြောင်းသည်။ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုထော်မူဟက်သောမြတ်စွာတုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧကံကာရဏံ၊ တရသောအကြောင်းသည်။ ပဗ္ဗိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဈေယျာန်၏။ စန္ဒနင်္ဂလိက၊ စန္ဒနင်္ဂလိက၊ တံ၊ သင်အား၊ ဧကံကာရဏံ၊ တရသောအကြောင်းသည်။ ပဗ္ဗိဘာတု၊ ရှေးရှုထင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ တဒုဗ္ဗုခါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားအားလျောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြံ့မွမ်း၏။ ကိံ အဘိတ္ထဝိ၊ အဘယ်သို့၊ ခြံ့မွမ်းသနည်း။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ကောကနုဒံ၊ ကောကနုဒဟုဆိုအပ်သော၊ ပဒုဝံ၊ ပဒုဗ္ဗာကြာသည်။ ပါထော၊ နံနက်အခါ၌၊ အဝိတဂန္ဓံ၊ မကင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုလ္လံ၊ ဝှင့်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တပန္တံ၊ ထွန်းတောက် ပသော၊ အာဒိဂ္ဂဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော၊ အင်္ဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှပြု၊ ပြု ပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာတုရားကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြံ့မွမ်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝပဉ္စရာဇာနော၊ ထိုငါးယောက်သောမင်းတို့သည်။ စန္ဒနင်္ဂလိကံ၊ စန္ဒနင်္ဂလိက မည်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ပဉ္စဟိဥက္ကရာ သင်္ဂေဟိ၊ ငါးထည်သောရထားပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ အတ္ထာဒေသံ၊ ပေးကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ထေဟိပဉ္စဟိဥက္ကရာသင်္ဂေဟိ၊ ထိုငါးထည်သောရထားပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ အတ္ထာဒေသိ၊ ယူ၏။ ။

ဒုတိယပဉ္စရာဇသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၄) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေဒခေါ၊ ပဒုသမယေဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေန

ဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ခေါ်ထပါကကုရုံ၊ တစ်စိတ်ချက်သောထမင်းထိုထမင်းအားလျော် သောဟင်းထုကို၊ ဘုရား၊ စား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ အမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်း သည်၊ ဘုရား၊ ထမင်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မဟဿာဘိ၊ သည်းစွာသော သက်သာခြင်းတို့ဖြင့် သက်သာယာရသောထမင်းဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ ထေန၊ ထို အရပ်သို့၊ ဥပလကံမိ၊ ကပ်စေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်စေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထင်ပတ် သောအရပ်၌၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ နံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဘုရား၊ ထမင်းစားပြီးသည်ကို၊ မဟဿာဘိ၊ သည်း စွာသော သက်သာခြင်းတို့ဖြင့် သက်သာယာရသော ထမင်းဆိပ်ရှိသည် ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တာယံဝေလယံ၊ ထိုအခါ၌ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ဣံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သတိမတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မတ္တံ၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနတော၊ သိသော၊ ယဿမနူဇဿ၊ အကြင်သူအား၊ လမ္ဗဘောဇဉံ၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုရား၊ သုံးဆောင်၏၊ အဿမနူ ဇဿ၊ ထိုသူအား၊ ဘုရား၊ သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ တနုကာ၊ နည်းပါးကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္တာဘာဇော၊ သုံးဆောင်သောအာဟာရသည်လည်း၊ အာ ယုအသက်ကို၊ ပါလယံပါလယန္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍၊ သဏိကံ၊ နူးညံ့ စွာ၊ ဇီရုတိ၊ ကျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ထေနခေါ ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သုဒဿနော၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ မာဏဂေါ၊ လှောင်သည်၊ ပသေနဒိကောသလဿ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်၌၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ ထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်သော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သုဒဿနံ၊ သု ဒဿနအမည်ရှိသော၊ မာဏဂံ၊ လှောင်ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၏၊ ဣံအာမန္တေ ထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်သနည်း၊ တာထသုဒဿန၊ အမောင်သုဒဿန၊ တံ၊ သင် သည်၊ ဇေတိ၊ ထာထည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ

ထော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပရိယာသုဏိတွာ၊ သင်၍၊ မမ၊ ဝါဏီ၊ ဘတ္တာ
ဘိဟာရေဘတ္တာဘိဟာရေ၊ ထမင်းစားတိုင်းထမင်းစားတိုင်း၌၊ ဘာသာ၊
ရွတ်လော၊ အဟဉ္စ၊ ဝါသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား၊ ဒေဝထိကံ၊ နေတိုင်း၊
ကဟာပဏသတံကဟာပဏသတံ၊ အသပြာတရာအသပြာတရာကို၊ နိစ္စ
ဘိက္ခံ၊ အမြဲ၊ ပဝတ္ထယိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏၊ ဒေ
ဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဝေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဒဿနော၊
သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ပသေနိကောသလဿ၊
ပသေနိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ ပဒုသုဏိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ ပရိယာသုဏိတွာ၊ သင်၍၊ ပသေနိကောသလဿ၊ ပသေနိ
ကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဘတ္တာဘိဟာရေ၊ ထမင်း
စားတိုင်းထမင်းစားတိုင်း၊ ဘာသတိ၊ ရွတ်၏၊ ဘိဘာသတိ၊ အတယ်သို့
ရွတ်သနည်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိမတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မတ္တံ
ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနုတော၊ သိသော၊ ယဿမနုဇဿ၊
အကြင်သူအား၊ လဒ္ဓဘောဇနံ၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ စား၏၊
အဿမနုဇဿ၊ ထိုသူအား၊ ဘုတ္တပ္ပဂ္ဂယာ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ တနူကာနည်းပါးကုန်သည်၊
ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘတ္တာဟာရောဝိ၊ သုံးဆောင်သောအာဟာရသည်
လည်း၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ ပါလယံပါလယန္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍၊ သဏိ
ကံနုဉ္စံတွာ၊ ဇီမျက်၊ ကျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသထိ၊ ရွတ်၏၊ အထခေါ
ထိုအခါ၌၊ ပသေနိ၊ ပသေနိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလ
တိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇေ၊ မင်းကြီးသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
နာန္တိကောဒနမတ္တာယ၊ တကွမ်းစားချက်သော ထမင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
သတ္တာတိ၊ ထည်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနိ၊ ပသေနိအမည်သော၊
ကောသလော၊ ကောသလ တိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇေ၊ မင်းကြီးသည်၊
အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ သုသလ္လိဝိတဂက္ကော၊ ကောင်းစွာ
ထော့ပေးသော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပါဏိနာ၊
ထက်ဖြင့်၊ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အဘန်တလဲလဲသုံးသင်လျက်၊ တာယံဝေလာယံ၊
ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြှောက်၏၊ ဘိဥဒါနေထိ၊
အဘယ်သို့ မြှောက်သနည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ဖြစ်သော၊
အတ္တေနစေ၊ အကျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရေယိကေန၊ တမလွန်ဘဝ၌

ဖြစ်သော၊ အတ္ထေနစ၊ အကျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတယေန၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးဖြင့်သောစာဝဂါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကစ္ဆိဝတ၊ အစဉ်သနားသဖြင့် ဆုံးမတော်မူပေစွ ထကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေထိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ထက်ယဒေါကပါကသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၅) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဂဂဝော၊ မဂဂတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိဝုတ္တော၊ ဝေဒေဟိဝိယုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည် ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရင်္ဂနိံ သေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်သည် ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိ သော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဗ္ဗုယျာယိ၊ ချီလေသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသော သိခေါ၊ အသောသိခေါဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်ထည်း၊ ကိ၊ အသောသိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ မဂဂဝော၊ မဂဂတိုင်း ကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိဝုတ္တော၊ ဝေဒေဟိဝိယုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရင်္ဂနိံ သေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်သည်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ မဝံ၊ ဝါကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်သို့၊ အဗ္ဗုယျာထောကိရ၊ ချီလေသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသော သိခေါ၊ အသောသိခေါဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်ထည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ စတုရင်္ဂနိံ၊ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ မဂဝံ၊ မဂဂတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိဝုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိဝိယုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပဗ္ဗုယျာယိ၊ ကြို၍ ချီလေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဂဂဝော၊ မဂဂတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေ ဒေဟိဝုတ္တော၊ ဝေဒေဟိဝိယုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာ

၃-ကောသလသံယုတ်-၁၃-ဒုတိယဝဂ်၊ ၁၀၅

ထသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပေသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာစ၊ မင်းသည် လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါမေသျံ၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏၊ တထိဗ္ဗိခေါပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌၊ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ဝေဗေဟိ ပုတ္တော၊ ဝေဗေဟိဒိပုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ပေသေနဒိကောသလံ၊ ပေသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ပရာဇေထိ၊ ရှုံးစေ၏၊ သင်္ဂါမေ စစ်မြေ၌၊ ပရာဇိဒတာ၊ ရှုံးပြီးသော၊ ပေသေနဒိ၊ ပေသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇဌာပနံ၊ မင်း နေပြည်ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပရုယျာသိ၊ ထတနံ၊ ချီပြန်လေ ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုသ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ သည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသံ၊ သျှင်ကုန်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည် သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ပစ္စာတတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီး သည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဗ္ဗိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲ့ခဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ သျှင်ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခို၍၊ ဧဝမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧဝမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓါခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံစေနံ၊ ဤစ ကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အတယ်သို့လျှောက် ကုန် သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ဝေဗေဟိပုတ္တော၊ ဝေဗေဟိဒိပုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတ သတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရင်္ဂီနိဝေဒနံ၊ အင်္ဂါထေးပါးရှိသောစစ်သည်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ ပေသေနဒိကောသလံ၊ ပေသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ရှာသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အပ္ပုယျာသိ၊ ချီလေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပေသေနဒိ၊ ပေသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အသေ့ပုသိခေါ

အသောသိခေါဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ ကိံ အသောသိ၊ အဘယ်
 သို့ကြားသနည်း။ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
 ဝေဒေဟိမိဗုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု။ အဇာတသတ်အမည်
 ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စတုရီနိံသေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်သည်
 ကို၊ သန္ဓုယျိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာထိ၊ ကာသိရ္ဗာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထု၊ ထိုအရပ်သို့၊ အတ္တု၊ ယူရထောက်၊ ချီလေသတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါ၊ အသောသိခေါဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိ
 သော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 စတုရီနိံသေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ကို၊ သန္ဓုယျိတွာ၊ ရုံးစု၍၊
 မဂဓံ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၏သား
 ဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု။ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာထိ၊ ကာသိရ္ဗာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထု၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ပဂ္ဂု၊ ယူရထိ၊ ကြို၍ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၏
 သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု။ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်သော၊ ကောသလော၊
 ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါ
 မေသံ၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တထိံ၊ ခေါပနသင်္ဂါမေ၊ ထို
 စစ်မြေ၌၊ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ
 မိဗုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု။ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော၊
 ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ပရာဇေထိ၊ ရှုံးစေ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပရာဇိတော၊
 ရှုံးပြီးသော၊ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သင်္ဂါမာ၊ စစ်မြေမှ၊ ရာဇဋ္ဌာနံ၊ မင်းနေပြည် ဖြစ်သော၊
 သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပဂ္ဂု၊ ယူရထိ။ တဘန်ချိပြန်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အခေါ၊ ချံ၊ ငျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို
 အစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာ
 တသတ္တု။ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပါပမိတ္တော၊
 ဒေဝဒတ်အစရှိသော ယုတ်မာသောအစွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ပါပသကာယော၊
 ဒေဝဒတ်အစရှိသောယုတ်မာသောအပေါင်းအဘော်ရှိ၏။ ပါပသမ္ပဝင်္ဂော၊

ဒေဝဒတ်အစရှိသော ယုတ်မာသောသူတို့၌ ကိုင်းညွတ်သော စိတ်ရှိ၏။
 ဘိက္ခုပေ၊ရဟန်းတို့၊ခေါ၊စင်စစ်၊ပသေနဒိကောသလော၊ပသေနဒိကောသ
 လအမည်ရှိသော၊ရာဇာမင်းသည်ထည်း၊ကဏ္ဍာဏမိတ္တော၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ အစရှိသော ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ကဏ္ဍာဏသဟာယော၊
 သာရိပုတ္တရာအစရှိသော ကောင်းသောအပေါင်းအဘော်ရှိ၏။ ကဏ္ဍာဏ
 သမ္ဘဝဏီ၊ သာရိပုတ္တရာအစရှိသော ကောင်းသော သူတို့၌ ကိုင်းညွတ်
 သောစိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခုပေ၊ရဟန်းတို့၊အဇ္ဇေဝ၊ယနေပင်လျှင်၊ ပသေနဒိကော
 သလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ပရာဇိတော၊
 စင်စစ်သည်ဖြစ်၍၊ဣဇံဓတ္ထိံ၊ဤညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းခဲ့စွာ၊ သေတိ၊အိပ်
 ရလတ္တံ့၊ဣဘိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇယံဇယန္တော၊အောင်
 သော သူသည်၊ဝေရံ၊ရန်ကို၊ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ပရာဇိတော၊ ရှုံးသောသူ
 သည်၊ အနုသောစန္ဒော၊ ယုဆောင်လေပြီးသော ဆင်ခြင်းစသည်တို့ကို
 အာနံ တလဲလဲစိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းခဲ့စွာ၊ သေတိ၊အိပ်ရလတ္တံ့၊
 ဇယံပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊စွန့်၍၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်
 သက်စွာနေသောသူသည်၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊သေတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသင်္ဂါမသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၆) အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ မာဂဓော၊မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော၊
 ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု။
 အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရဂီနိံ၊အင်္ဂါလေးပါး
 ရှိသော၊သေနံ၊စစ်သည်ကို၊ သန္ဓုယိတွာ၊ရုံးရ၍၊ပသေနဒိ၊ပသေနဒိအမည်ရှိ
 သော၊ကောသလံ၊ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ရာဇာမင်းသည်၊ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ကာထိ၊ကာထိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့၊
 အပ္ပ၊ယျာထိ၊ချီလေ၏။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်း
 သည်၊ အသောသိခေါ၊အသောသိခေါဝေ၊ကြားသည်သာလျှင်ထည်း၊ကိံ
 အသောသိ၊အဘယ်သို့ ကြားသနည်း၊မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရ
 သော၊ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ဝေဒေဟိမိဖုယား၏သားဖြစ်သော၊အဇာတသတ္တု။
 အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ရာဇာမင်းသည်၊စတုရဂီနိံ၊အင်္ဂါလေးပါးရှိ
 သော၊သေနံ၊စစ်သည်ကို၊သန္ဓုယိတွာ၊ရုံးရ၍၊ မမံ၊ငါ့ကို၊ယေန၊အကြင် အ

ရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အပ္ပ၊ ယျာ
 ဘောကိ၊ ချီလေသတတ်၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အသောသိ၊ ခေါ၊ ကြားသည်သာ
 ယျင် ဘည်း၊ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပသေ၊ နဒိ၊ ပသေ၊ နဒိ၊ အမည်ရှိသော၊ ကော၊ သ
 သော၊ ကော၊ သလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ စတုရင်္ဂီ၊ အင်္ဂါ
 သေးပါးရှိသော၊ သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊ သန္တုယိ၊ တွား၊ ရုံး၊ ရု၌၊ မဂဓံ၊ မဂဓတိုင်း
 ကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိ၊ ပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၊ ဣသား၊ ဖြစ်သော၊ အဇာတ
 သတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းကို၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပဂ္ဂ၊ ယျာသိ၊
 တဘန်ချီပြန်လေ၏။ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရ
 သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ရာဇာပသေ၊ နဒိ၊ ကော၊ သထော၊ ပသေ၊ နဒိ၊ ကော၊ သထမင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါ၊ မေသု၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏။ တထိ၊ ခေါ၊ ပန၊ သင်္ဂါ၊ မေ၊ ထို
 စစ်မြေ၌၊ ရာဇာပသေ၊ နဒိ၊ ကော၊ သထော၊ ပသေ၊ နဒိ၊ ကော၊ သထမင်းသည်။ မဂ
 ဓံ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိ၊ ပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၊ ဣသား၊ ဖြစ်
 သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းကို၊ ပရာ
 ဇေထိ၊ ရှုံးစေ၏။ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဇီဝဂ္ဂါ၊ ဟဉ္စ၊ အရှင်ဖမ်းယူခြင်း
 ကိုအဂ္ဂ၊ ဟသိ၊ ဖမ်း၏။ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပသေ၊ နဒိ၊ ကော၊ သထ၊ သော၊ ပသေ
 နဒိ၊ ကော၊ သထအမည်ရှိသော၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ဇေထံ၊ ဇေထော၊ ပရိပိတက္ကော၊
 ဤသို့အာဇာကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိ၊ ပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ
 မိဗုယား၊ ဣသား၊ ဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။
 အသံ၊ ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ အနု၊ ဣန္ဒြိယ၊ မပြစ်မှားအပ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ကိဉ္စ၊ ဝိဒု၊ ဣတိ၊ အကယ်၍ကား၊ ပြစ်မှား၏ရှင်၊ အထ၊ ခေါ၊ ထိုသို့ပြစ်မှားသော်
 လည်းသော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ မေ၊ ငါ့၏၊ ဘာဂိ၊ နေယျော၊ တူ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။
 ဝေဒေဟိ၊ ပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၊ ဣသား၊ ဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊
 နော၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဟတ္ထိ၊ ကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ပရိယာ၊ ဒိယိ၊ တွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော၊ အဿ၊ ကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာ၊ ဒိယိ၊ တွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရထ၊ ကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ပရိယာ၊ ဒိယိ၊ တွာ၊
 ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပတ္တိ၊ ကာယံ၊ ခြေသည် အပေါင်းကို၊

၃-ကောသလသံယုတ်-၁၃-ဒုတိယဝဂ်၊

ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဇီဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်ထုက်ပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဩဿန္တေယျံ၊ ထွတ်ရမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းစွာကား၊ ဣတိ ဇေတံဇေယော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကော သလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မာဂဇေယ၊ မဂတေိုင်းကို အစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တုနော၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရုဉ္ဇော၊ မင်းအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပတ္ထိကာယံ၊ မြေသည်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဇီဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်ထုက်ပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဩဿန္တိ၊ ထွတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော၊ ထိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပါဝိသိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ပစ္စယဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပ္ပဒိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲ့နဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ယေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ထေကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ မှီသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ထေထိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ထွောက်ကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ထွောက်ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ မာဂဇေယ၊ မဂတေိုင်းကို အစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဗုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ယေန၊ အကြင်

အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေဒ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အတ္တု၊ ယျာ
 သိ၊ ချီထေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ အမည်ရှိသော၊
 ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အပိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အသော
 သိခေါအသောသိဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း၊ မဂဂေ၊ မဂဂတိုင်းကို
 အပိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာ
 တသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရေနိံ၊
 အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ ရုံးစု၍မပံ၊ ငါကို၊ ယေ
 န၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊
 အတ္တု၊ ယျာထောကံ၊ ချီးလသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါအသော
 သိဝေ၊ ကြားသလျှင်ကတည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ အမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အပိုး
 ရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စတုရေနိံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနံ၊ စစ်
 သည်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ ရုံးစု၍ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏ သားဖြစ်
 သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းကို၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ပတ္တု၊ ယျာသိ၊ တဘန်ချီပြန်ထေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ မဂဂေ၊ မဂဂတိုင်းကို အပိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ
 မိဖုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊
 ရာဇာမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကော
 သလော၊ ကောသလတိုင်းကို အပိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ဂါမေသံ၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တသ္မိံခေါ
 ပနသင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော
 ကောသလတိုင်းကို အပိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မဂဂံ၊ မဂဂတိုင်းကို
 အပိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာ
 တသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းကို၊ ပရာဇေထိ၊
 ရှုံးစေ၏နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဇိဝဂ္ဂါဟဉ္စ၊ အရှင်ဖမ်းယူခြင်းကို
 လည်း၊ အပ္ပဟေထိ၊ ဖမ်းယူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပသေနဒိ၊ ကောသလသ၊ ပသေနဒိ၊ ကောသလ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊
 မင်းအား၊ ဇေတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မဂဂေ၊ မဂဂတိုင်းကို
 အပိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာ

၃-ကောသလသတ်ယုတ် ၁၃-ဒုတိယဝဂ်၊ ၁၆၀

တသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အနိစ္စန္တိသော၊ မပြစ်မှားအပ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိဉ္ဇာဝိဒုပ္ပတိ၊ အကယ်၍ကား၊ ပြစ်မှား၏ ရှင်း၊ အထစပန၊ ထိုသို့ပြစ်မှားသော်လည်း၊ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ တာဂိနေပေဏှ၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟိမိဖုယား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တုနော၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရညောမင်းအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပတ္တိကာယံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဇိဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်ထွက် ပင်လျှင်နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဩဿဇ္ဇေယျံ၊ ထွတ်နေကား၊ ယံနူနံ၊ ကောင်းစွထကား၊ ဣတိ ဧဝံ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရားအာသခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနုဒိ၊ ပသေနုဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ဝေဒေဟိ ပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏ သားဖြစ်သော၊ အဇာတသတ္တုနော၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရညောမင်းအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဿကာယံ၊ မြင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပတ္တိကာယံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဇိဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်ထွက်ပင်လျှင်နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို၊ ဩဿဇ္ဇိ၊ ထွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေဝံ၊ ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဧတေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ တာယံဝေလ္လာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အတာထိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်တော်မူသနည်း၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ သံဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဿ၊ ထိုမိမိအား၊ ဥပကမ္ပတိ၊ မပျက်ဆီး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိရုဗ္ဗထေဝံ၊ လူယက်ပျက်ဆီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယဒါစ၊ အကြင်

အခါ၌၊ တံပုဂ္ဂိုလံ၊ ထိုလူယက်ပျက်ဆီးသော ယောကျ်ားကို၊ အညော၊ တပါး
 သောသူတို့သည်။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လူယက်ပျက်ဆီးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဝိလုပ္ပတ္တာ ဝိလုပ္ပကော၊ လူယက်ပျက်ဆီးထတ်သော၊ သောပုဂ္ဂိုလော၊ ထို
 ယောကျ်ားသည်။ ဝိလုပ္ပတိ၊ ထာဘန်ပျက်ဆီးပြန်၏။ ဟာယော၊ သူရိုက်
 သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ
 အား၊ နုပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သောဗာထော၊ ထိုသူရိုက်
 သည်။ ဋ္ဌာနံ၊ သင့်သောအကြောင်းဟူ၍လျှင်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ယဒါ
 စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ယဿဗာလဿ၊ အကြင်သူရိုက်အား၊ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဗာထော၊
 ထိုသူရိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဟန္တော၊ သူတ
 ပါးကိုညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည်။ ဟန္တောရံ၊ မိမိအားသူတပါး ညှဉ်းဆဲ
 ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဇယံဇယန္တော၊ သူတပါးကို အောင်သောသူသည်။
 ဇေထာရံ၊ မိမိအားသူတပါးအောင်ခြင်းကို၊ လဘတေ၊ ရ၏။ အတ္ထောသကော
 စ၊ သူတပါးကိုဆဲရေးတတ်သောသူသည်လည်း၊ အတ္ထောသံ၊ မိမိအားသူတ
 ပါးဆဲရေးခြင်းကို၊ လဘတေ၊ ရ၏။ ရောသကော၊ သူတပါးကိုချုတ်ချယ်
 တတ်သောသူသည်။ ဧဝေထာရဗ္ဗ၊ မိမိအားသူတပါး ချုတ်ချယ်ခြင်းကို
 လည်း၊ လဘတေ၊ ရ၏။ အထေ၊ ထိုမျှ၊ ကန္ဓဝိဝေနေ၊ မိမိသည်လူယက်ပျက်ဆီး
 အပ်သောကံ၏ဝိပါက်လည်သဖြင့်၊ ဝိလုပ္ပတ္တာ ဝိလုပ္ပကော၊ လူယက်ပျက်
 ဆီးထတ်သော၊ သောပုဂ္ဂိုလော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝိလုပ္ပတိ၊ ထာဘန်ပျက်
 ဆီးပြန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။

ပဉ္စမသင်္ဂါမသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၇) သာဝတ္ထိနိဒါနံ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုး
 ရသော၊ ဇု၊ ဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ဂါမိ၊ ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ဂါမိတ္တာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တံယောကံသော၊
 ပုဂ္ဂိုလော၊ ယောကျ်ားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ

အမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီ ၍၊ ပသေနဒိကောသလဿ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဥပကဏ္ဍကော၊ နားရင်း၌၊ အာရောစေထိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ကိံ အာရောစေထိ၊ အဘယ်သို့ကြားလျှောက်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဝိသာနု၊ သွီးတော်ကို၊ ဝိဇာတာ၊ ဖွားမြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေထိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အနတ္တမနဝံ၊ နှလုံးမသာယာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တာယံဝေဿဟံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါတာဒယာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်တော်မူသနည်း၊ ဇနာမိပ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောမင်းကြီး၊ မေဝာဝိနိ၊ ပညာရှိသော၊ သိလဝတိ၊ အကျင့်သိလရှိသော၊ သဿုဒေဝ၊ ယောက်ခမ၏ နတ်ဖြစ်သော၊ ပတိဗ္ဗတာ၊ ထင်ကိုထုပ်ကျွေးသော၊ ဣတ္ထိဝိတိ၊ သွီးမိန်းမသည်လျှင်၊ ဧကစ္စိယာ၊ အချို့သော မိန်းမ၏၊ ဝုတ္တေတာ၊ ပညာနုသောသားယောကျ်ားထက်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ပေါဝ၊ ပွေးကျွေး သုတ်သင်သော၊ ဒိသမ္ပတိ၊ အရပ်ချက်နှာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော မင်းကြီး၊ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ယောပေါသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတရိယာ၊ ကောင်းသောသားထည်းဟူသောမျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးချာဖြစ်သော၊ တာဒိသာယ၊ ထိုပညာသိလစသည်ရှိသောမိန်းမကောင်း၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ရဇ္ဇံဝိ၊ ပြည်တိုင်းကားကိုလည်း၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမအုပ်ချုပ်နိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါသ၊ ပွေးကျွေး သုတ်သင်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏ ။

ဆဋ္ဌမိဘရသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၀) သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိဒါနံ၊ ထည်း၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နံသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော

အရပ်၌ နိဿိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိ အမည်ရှိသော၊
 ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊
 ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ယျော့ကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကော၊
 တပါးသော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော
 ခွဲဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်
 ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော
 အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအကျိုးတို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂဟ၊ အသင့်အားဖြင့်အလွန်ယူ
 ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထိခေါ၊ ဤသော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကော၊
 တပါးသော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော
 ခွဲဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်
 ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော
 အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအကျိုးတို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂဟ၊ အသင့်အားဖြင့်အလွန်
 ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထိခေါ၊ ဤသော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်၊ ဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောခွဲဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
 သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂဟ၊
 အသင့်အားဖြင့်အလွန်ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊
 ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောခွဲ ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေဝ၊ အကျိုးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို၊
 သမဓိဂ္ဂဟ၊ အသင့်အားဖြင့်အလွန်ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သောဓမ္မော၊
 ထိုတရားသည်၊ အပ္ပမာဒေါခေါ၊ သုံးပါးသောပုညကြိယာဝတ္ထုတို့ကိုဖြစ်
 စေတတ်သောအပ္ပမာဒတရားထွင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝဂ္ဂ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဇဝိတာနံ၊ ကြည်း၌ သွားကုန်သော၊ ပါတာနံ၊ နွားစသော သတ္တဝါတို့၏။

ယာနိကာနိဝိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ပဒါနိပဒဇာတာနိ၊ ခြေရာတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်၊ ဟတ္ထိ
ပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းဝင်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
ယဒိဒံ၊ ဘုံတို့၌၊ ဟတ္ထိပဒံ၊ အကြင်ဆင်ခြေရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒိဒံ၊ တံတို့၌
ဟတ္ထိပဒံ၊ ထိုဆင်ခြေရာကို၊ မဟန္တက္ကေန၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တောသံ၊ ထိုနွားအစရှိသောသတ္တဝါတို့၏ ခြေရာတို့ထက်၊ အဝံ၊ ကဲ့လွန်၏
ဟု၍၊ အက္ခာယတိယထာ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ယောဓေဋ္ဌော၊
အကြင်တရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထဓမ္မေ၊
အကျိုးကိုထည်းကောင်း၊ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထဓမ္မေ၊
အကျိုးကိုထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော
အကျိုးတို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂဟ၊ အသင့်အားဖြင့်အလွန်ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရားလျှင်ထည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း ကိုထည်း
ကောင်း၊ အာရောဂိယံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ၊
အဆင်းထွခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကိုထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပာ
ကုလိနကံ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ရတိယော၊ မွေ
လျော်ခြင်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အပရာပရာ၊
တပါးတပါးသော အလိုတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ပတ္ထယန္တေန၊ တောင့်တသ
ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝုဉ္ဇကိရိယာသု၊ သုံးပါးကုန်သော
ဝုဉ္ဇကြိယာဝတ္ထုတို့၌၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးစွမ်း
ကုန်၏၊ အပ္ပမက္ခော၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ ယောအတ္ထောစ၊
အကြင်အကျိုးသည်ထည်းကောင်း၊ သမ္မရာယိကော၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်
သော၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ယောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂ
ဏှာတိ၊ ယူ၏၊ အတ္တာဘိသမယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကိုရခြင်းကြောင့်၊ စိရာ၊
ပညာရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ပဝုပ္ပတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမအပ္ပမာဒသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ ဧကမန္တံ၊ မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နံသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နံသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနိ၊ ပသေနိအမည်ရှိသော၊ ဧကသလော၊ ဧကသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို အပေါ်စ၊ လျှောက်၏၊ ဣံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ရဟောဝံတဿ၊ ခံတံ ငြိမ်ရာအမတ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိသလ္လိနံ၊ တယောကံထည်းထည်းကိန်းအောင်းသော၊ မသ္မံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဓဗ္ဗော၊ အကြင်တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သောဓဗ္ဗော၊ ထိုတရားကိုထည်း၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသဟာယကဿ၊ ကောင်းသောအတော်ရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ သူထော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပမိတ္တဿ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါပသဟာယကဿ၊ မကောင်းသောအတော်ရှိသောသူအား၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါပသမ္ပဝကံဿ၊ သူယုတ်တို့၌ ညွတ်သောစိတ်ရှိသောသူအား၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီးကြံတိုင်းဟုတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီးကြံတိုင်းဟုတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧယောဓဗ္ဗော၊ အကြင်တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သောဓဗ္ဗော၊ ထိုတရားကိုထည်း၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသဟာယကဿ၊ ကောင်းသောအတော်ရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ သူထော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပမိတ္တဿ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါပသဟာယကဿ၊ မကောင်းသောအတော်ရှိသောသူအား၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါပသမ္ပဝကံဿ၊ သူယုတ်တို့၌ ညွတ်သော စိတ်

ရှိသောသူအား၊ နှောဟောတိ၊ မဖြစ်၊မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ဣဝ၊
 ဤအရပ်၌၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ကေသု၊
 သက္ကတိုင်းတို့၌၊ သဏ္ဍာနံ၊ သာဏီဝင်မင်းတို့၏၊ နဂဓကိနာမ၊ နဂဓကိအ
 မည်ရှိသော၊ ယောနိဂမော၊ အကြင်နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌၊
 ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထို
 အရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံသိတွားကပ်လေပြီး၍၊ ဝံ ငါ့ကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေသော၊ အာနန္ဒော၊
 အာနန္ဒာမည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဪျောက်သနည်း၊ တန္တေ၊
 အရှင်ထုရား၊ ယဒိဒိယာဇောကဏ္ဍာဏမိတ္တတာ၊ အကြင်ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယဒိဒိယာဇော
 ကဏ္ဍာဏသဟာယတာ၊ အကြင်ကောင်းသောအဘော်ရှိသောသူ၏အဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒိယာဇောကဏ္ဍာဏသမ္ပဝကံတာ၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းတို့၌ဥက္ကတိသောစိတ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသူမှ၊ ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင် အရိယမဂ်တရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်၊ ဥ၊ နံ၊ ထက်
 ဝက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ထာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ယျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစံ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာဟ၊ မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မာအာဟ၊ မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဒိဒိယာဇော ကဏ္ဍာဏ
 မိတ္တတာ၊ အကြင်ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ယဒိဒိယာဇောကဏ္ဍာဏသဟာယတာ၊ အကြင်ကောင်း
 သော အဘော်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒိယာဇော
 ကဏ္ဍာဏ သမ္ပဝကံတာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့၌ ဥက္ကတိသောစိတ်
 ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသူမှ၊
 ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်အရိယမဂ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤအရိယမဂ်ထရားသည်၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာအာဟ၊ မဆိုထင်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသဟာယကဿ၊ ကောင်းသောအဘော်ရှိသောသူအား၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ သူ့စော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်သောစိတ်ရှိသောသူအား၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဇ္ဈင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယံမဂ္ဂံ၊ အကြင်မဂ်ထရားကို၊ ဘာဝေသတိ၊ ပွားထွက်၊ အရိယံ မြတ်သော၊ အဇ္ဈင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယံမဂ္ဂံ၊ အကြင်ထရားကို၊ ဗဟုထီကရိဿတိ၊ များစွာအလေ့အကျက်ပြုထွက်၊ ထေမဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ်ကို၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ပါဠိကဿိ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်းသောအဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံ၊ သူ့စော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဇ္ဈင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားသနည်း၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဇ္ဈင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဗဟုထီကရေတိ၊ များစွာအလေ့အကျက်ပြုသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ဝဋ်ထရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ ကိလေသာကိုစွန့်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့စိတ်ကိုလွှတ်ခြင်းအကျိုးငှါ ဝိပဿနာကိုရင့်စေသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မာဝါဝံ၊ သမ္မာဝါစာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာကမ္မန္တကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မာအာဇီဝံ၊ သမ္မာအာဇီဝကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မာဝါယာဝံ၊ သမ္မာဝါယာမကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မာသတိံ၊ သမ္မာသတိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ဝဋ်ထရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုမှီသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ ကိလေသာကိုစွန့်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စိတ်ကိုလွှတ်ခြင်းအကျိုးငှါ ဝိပဿနာကိုရင့်စေသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမာပိံ၊ သမ္မာသမာပိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ အာနန္ဒ၊

အာနန္ဒာ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်း
 သောအဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ သူတော်ကောင်းတို့၌
 ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယံမဂ္ဂံ၊ အကြင်မဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ အရိယံ၊ မြတ်
 သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယံမဂ္ဂံ၊ အကြင်မဂ်ကို၊ ဗဟု
 ထိကရေတိ၊ များစွာ အလှေ့အကျွက်ပြု၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံဇေတံမဂ္ဂံ၊
 ထိုမဂ်ကို၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယဒိဒံယာသောကလျာ
 ဏမိတ္တတာ၊ အကြင်ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယာသောကလျာဏသဟာယထာ၊ အကြင်ကောင်း
 သောအဘော်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယာသောက
 လျာဏသမ္ပဝကံတာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့၌ညွတ်သောစိတ်ရှိသော
 သူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထကော၊ ထိုသူမှ၊ ယံဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ အကြင်အရိယမဂ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤအရိယ
 မဂ်တရားသည်၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ထာ၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသ ဘောဂှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ပရိရစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊
 ဇရာဓမ္မာ၊ ဒိုခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇရာယ၊
 ဒိုခြင်းမှ၊ ပရိရစ္စန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဗျာဓိဓမ္မာ၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗျာဓိတော၊ နာခြင်းမှ၊ ပရိရစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊
 မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသ ဘောဂှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရ
 ဏေန၊ သေခြင်းမှ၊ ပရိရစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ သောကပရိဒေဝနုက္ခဒေါမန
 သပ္ပာယာသာ၊ စိုးရိမ်းခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲ ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 သက်ကြီး ရှက်ထင်ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၊ သောကပရိဒေဝနုက္ခဒေါမနသပ္ပာယာသေတိ၊ စိုးရိမ်းခြင်းငိုကြွေး
 ခြင်းဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းသက်ကြီး ရှက်ထင် ပင်ပန်းခြင်းတို့
 မှ၊ ပရိရစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံမဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ်ကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သောပရိယာယဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယဒိဒံယာဇော ကလျာဏသိက္ခထာ၊
 အကြင် ကောင်းသော အဆွေးခင်ပွန်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ယဒိဒံယာဇော ကလျာဏသဟာယထာ၊ အကြင်ကောင်းသော
 အဘော်ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယာဇောကလျာ
 ဏသမ္ပဝက်ထာ၊ အကြင်ကောင်းသောသူတို့၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသော
 သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုသူမှ၊ ယံ ဗြဟ္မ
 စရိယံ၊ အကြင်အရိယမဂ်တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤအရိ
 ယမဂ်တရားသည်။ သကထမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊
 လာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသော အရိယမဂ်ကိုလည်းကလျာဏမိတ်
 ကိုရှိ၍ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤအခါ၌၊ တေတယာ၊ သင်သည်။
 ဝေံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကိံ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်
 သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေးခင်ပွန်း
 ရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်းသော
 အဘော်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကလျာဏသမ္ပဝက်ော၊ ကောင်းသော
 သူတို့၌ညွတ်သောစိတ်ရှိခြင်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေတယာ၊ သင်သည်။
 ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသော အဆွေးခင်ပွန်းရှိသော၊ ကလျာဏ
 သဟာယကဿ၊ ကောင်းသောအဘော်ရှိသော၊ ကလျာဏသမ္ပဝက်ဿ၊
 ကောင်းသောသူတို့၌ညွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ တေ၊ သင့်အား၊ မယာ၊ ငါသည်။
 ဇေနော၊ တရသော၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
 တို့၌ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဥပနိဿာ
 ယ၊ မြှင့်၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗော၊ နေအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အပ္ပမာဒံ၊
 အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မြှင့်၍၊ ဝိဟာတော၊ နေသော၊ အပ္ပမက္ကဿ၊
 မေ့လျော့ခြင်း ကင်းသော၊ တေ၊ သင်၏။ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မင်းမောင်းမ
 အပေါင်းအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊
 ကိံ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ထက္ကံနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ခုဇာ၊ မင်းသည်။
 အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မြှင့်၍၊ အပ္ပမက္ကော၊ မမေ့မလျော့၊
 ဝိဟာတိ၊ နေ၏။ ဟန္တံ၊ သရ၊ မယံ၊ ဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒ
 တရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မြှင့်ကုန်၍၊ အပ္ပမက္ကာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ဝိဟရာမ၊နေကုန်အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သော အကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟရတော၊နေသော။ အပ္ပမတ္တဿ၊မမေ့မလျော့သော။ တေသင်ဇ္ဇိ၊အနုယန္တရံ။ သင်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊မင်းတို့အားလည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့သော အကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကိဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ခေါ၊စင်စစ်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ မယံ၊ဝိ၊ငါတို့သည်လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီကုန်၍၊အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမ၊နေကုန်အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော။ တေ၊သင်ဇ္ဇိ၊ဗလကာယဿာဝိ၊မိုက်ပါအပေါင်းအားလည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့သော အကျင့်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ကိဘဝိဿတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ခေါ၊စင်စစ်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ မယံ၊ဝိ၊ငါတို့သည်လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီကုန်၍။ ဝိဟရာမ၊နေကုန်အံ့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမ၊နေကုန်အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သောအကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပမာဒံ၊မမေ့မလျော့သည်ကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဝိဟရတော၊နေသော။ အပ္ပမတ္တဿ၊မမေ့မလျော့သော။ တေ၊သင်ဇ္ဇိ၊အနုဂမဇနပဒဿဝိ၊နိဂုံးဇနပုဒ်၌နေကုန်သောသူအား။ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကျင့်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ကိဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ခေါ၊စင်စစ်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ မယံ၊ဝိ၊ငါတို့သည်လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီကုန်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သောအကျင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ အပ္ပမာဒံ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တေ၊သင်ဇ္ဇိ။ အတ္တာဝိ၊ကိုယ်ကိုလည်း။ ဂုတ္တော၊လုံခြုံစေအပ်သည်။

ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ။ ဣတ္ထာဂါရံပိ၊ မောင်းမအပေါင်းကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစေအပ်သည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ။ ကောသကောဇ္ဈာဂါရံပိ၊ ကျီကျုကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစေအပ်သည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အပရာပဓေ၊ ထိုစွာဖြစ်ကုန်သော ဥစ္စာပေး၊ မြတ်သော အလိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသဖြင့်၊ ပုညကိရိယာ သု၊ သုံးပါးကုန်သော ပုညကြိယာ ပတ္တု၊ တို့၌၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်း ကင်းသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှော်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ သစ္စုရုယိကော၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂါရံ၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ယောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊ ယူ၏။ အတ္ထာဘိသ မယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇေ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ပဂ္ဂုတိ၊ ဆုံအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အပ္ပမအပ္ပမာဒသုတ် ပြီး၏။

(၁၂၀) သာဓက္ခိနိဒါနံ၊ သာဓက္ခိနိဒါနံတည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့တေ့ တေ့၌၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိဂါရံ၊ ထေနေ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဧဝံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အကယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟန္ဒံ။

ယခုဒါဒိဝဿ၊ နေ့တော့တော့၌၊ ကုတော၊ အဘက်အရပ်၌၊ ထုံ၊ သင်
 သည်၊ အာဂစ္ဆထိနုခေါ၊ ထာနဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣသောဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ သေဗ္ဗိ
 ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ ကာထကံတော၊ သေခဲ့၏၊ အဝုတ္တကံ၊ အမွေ
 ခံသားမရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ထံသာပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကံ၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရာဇန္တေပုရံ၊ မင်းအိမ်တွင်းသို့၊ အတိဟဂိတွာ၊
 သွင်းပြီ၍၊ အာဂစ္ဆာမိ၊ ထာနဲ့၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိဉ္ဇေသေဝ၊
 သုံးဆောင်ပြီးသော ရွှေ၏သာလျှင်၊ အဘိတိသတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်း
 ရှိကုန်၏၊ ချီယဿ၊ မသုံးဆောင်သေးသော ရွှေငွေစသည်ကား၊ ကော
 ဗနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုတွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿ၊
 ခေါ်နု သေဗ္ဗိ သာဂဟပတိဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့၊ တော
 သော၊ တက္ကတောဒဂါ၊ ထမင်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏
 ဗိသင်္ဂီဒုက္ခိယံ၊ ပအုံးချည်လျှင် နှစ်ခွက်မြောက်သော၊ ကဏာဇကံ၊ ဆံခွဲ
 ထမင်းကို၊ သုခ္ဓတိ၊ စား၏၊ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော၊ ဝဠုတောဂေါ၊
 အဝတ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပက္ခဝသနံ၊ သုံးတို့
 စပ်၍ချုပ်သော၊ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ပုဆိုးကို၊ ဓာဓေတိ၊ ဝတ်၏၊ ဝေဇ္ဇ
 ပေါ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော၊ ယာနုတောဂေါ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဇ္ဇရမထကေန၊ ဆွေးမြေ့သောရထားငယ်၌စီးသဖြင့်၊
 ယာတိ၊ သွား၏၊ ပဏ္ဍိဆတ္တကေနပဏ္ဍိဆတ္တကံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောထီးကို၊
 ဓာရိယမာနေန၊ ဆောင်းသဖြင့်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤစကားသည်၊
 ဧဝံ၊ မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤစ
 ကားသည်၊ ဧဝံ၊ မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသုပ္ပရိသော၊ သူကော်ကောင်းမဟုတ်ယုတ်သောသူသည်၊
 ဥဠာရေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ တောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ယဘိတွာ၊ မချ်၊ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ နေဝ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နေဝပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ၊ မာ
 တာဝိဘရော၊ အဓိအဘက်ကို၊ နသုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နပီဏေတိ၊ မနှစ်
 သက်စေ၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊ နသုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နပီဏေတိ၊
 မနှစ်သက်စေ၊ ဒါသကမ္မကရေပေါရိသေ၊ ကျွန်အမှုထုပ်သောယောကျ်ားတို့
 ကို၊ နသုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ၊ မိတ္တာမဇ္ဈေ၊ အခေတ္တ
 ခင်ပွန်းဖြစ်သောသူတို့ကို၊ နသုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ၊ နပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်

စေ။ သမဏေသု။ ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေသု။ ပုဏ္ဏားတို့၌
လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ။ အထက်အထက်ထုံတို့၌ မြတ်သောအကျိုးကိုဖြစ်
စေတတ်သော။ သောပဂ္ဂိကံ။ ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝနှင့်တကွထိုနတ်ပြည်၌
ဥပပါတ်သို့သန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သုခဝိပါကံ။ ချမ်းသာသောအကျိုး
ရှိသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ နတ်ရွာ၌ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒက္ခိကံ။ အဿူကို၊
နပတိဋ္ဌာပေတိ။ မဖြစ်စေ။ ထာဿ။ ထိုသူ၏။ ဝေံ။ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ သဗ္ဗာ။
ကောင်းစွာ။ အပရိဘုဉ္ဇမာနေ။ မသုံးဆောင်ကုန်သော။ တေတောဂေ။ ထိုစဉ်း
စိပ်ဥစ္စာတို့ကို။ ရာဇာနာဝါ။ မင်းတို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။
စောရာဝါ။ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝါ။ မီးသည်
မူလည်း။ ဒဟတိ။ လောင်၏။ ဥဒ္ဓကံဝါ။ ရေသည်မူလည်း။ ဝဟတိ။ မျှော၏။
အပ္ပိယာ။ မချစ်မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါဝါ။ အမွေခံတို့သည်မူလည်း။
ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေံ။ ဤသို့။ အဿ။
ထိုသူ၏။ တေတောဂါ။ ထိုစဉ်းစိပ်ဥစ္စာတို့သည်။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ အပရိ
ဘုဉ္ဇမာနာ။ မသုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိက္ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ။
ရောက်ကုန်၏။ ပရိဘောဂံ။ သုံးဆောင်ခြင်းသို့။ နောဂစ္ဆန္တိ။ မရောက်
ကုန်။ မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်းကြီး။ သေယျထာဝိ။ ဥပမာမည်သည်
ကား။ အမနုဿဋ္ဌာနေ။ လူမရှိရာအရပ်၌။ အစ္ဆောဒကော။ ကြည်သောရေရှိ
သော။ သီးကာဒကော။ ချမ်းအေးသောရေရှိသော။ သာတောဒကော။ မြိန်မြတ်
သောရေရှိသော။ သေတောဒကော။ လှိုင်းထပ်ပျိုးပျက်သဖြင့် ဖြူသောရေရှိ
သော။ သုပုတိတ္တာ။ ကောင်းသောရေဆိပ်ရှိသော။ ရမ္မဏိယာ။ နှလုံးမွေ
ထျော်ဘွယ်ရှိသော။ ပေါက္ခရဏိ။ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တသ္မိံ။ ထိုရေ
ကန်၌။ တံဥဒကံ။ ထိုရေကို။ ဇနော။ လူအပေါင်းသည်။ နေဝဟရေယျ။
မဆောင်ယူရာ။ နပိဝေယျ။ မသောက်ရာ။ နန္ဒာယေယျ။ မချိုးရာ။ ယထာပစ္စ
ယံဝါ။ အလိုရှိတိုင်းသောရေကိုစွဲကိုလည်း။ နကရေယျ။ မပြုရာ။ မဟာရာဇ။
မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေံဟိ။ ဤသို့မပြုသည်ရှိသော်သာလျှင်။ တံဥဒကံ။ ထိုရေ
သည်။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ အပရိဘုဉ္ဇိယမာနံ။ မသုံးဆောင်ဘဲထွက်။ ပရိက္ခ
ယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိယု။ သေယျထာဝိ။ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ပရိဘောဂံ။
သုံးဆောင်ခြင်းသို့။ နောဂစ္ဆန္တိယု။ သေယျထာဝိ။ မရောက်ရာ သကဲ့သို့။
မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေမေဝခေါ။ ထိုအတူသာလျှင်။ အသပ္ပုရိ
သော။ သူ့တော်မဟုတ်ယုတ်သောသူသည်။ ဥဇ္ဇာရေ။ မြတ်ကုန်သော။ ဘော
ဂေ။ စည်းစိမ်တို့ကို။ သဘိတွာ။ ရ၍။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ နေဝသုခေတိ။

မချမ်းသာစေ။ နပီဏေတိ။ မနှစ်သက်စေ။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။
 နသုခေတိ။ မချမ်းသာစေ။ နပီဏေတိ။ မနှစ်သက်စေ။ ပုတ္တဒါရံ။ သားမယား
 ကို။ နသုခေတိ။ မချမ်းသာစေ။ နပီဏေတိ။ မနှစ်သက်စေ။ ဒါသကမ္မကာရ
 ပေါရိယေ။ ကျွန်အမှုထုပ်သောယောကျ်ားတို့ကို။ နသုခေတိ။ မချမ်းသာစေ။
 နပီဏေတိ။ မနှစ်သက်စေ။ မိတ္တာမစ္စေ။ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူတို့ကို။
 နသုခေတိ။ မချမ်းသာစေ။ နပီဏေတိ။ မနှစ်သက်စေ။ သမဏေသုရဟန်းတို့
 ခွဲလည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏေသုပုတ္တုားတို့ခွဲလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ။ အထက်
 ထက်ထုံတို့ခွဲဖြစ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကံ။ ကမ္မဘဝ
 ဥပပတ္တိဘဝနှင့်တကွထိုနတ်ပြည်၌ ဥပါတ်ပခိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 သုခပိပါကံ။ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ နတ်ရွာ၌ဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ဒက္ခိကံ။ အတ္တကို၊ နပတိဋ္ဌာပေတိ။ မဖြစ်စေ။ ထဿ။ ထိုသူ
 ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ၊ အပရိတုဉ္ဇမာနော။ မသုံးဆောင်
 ကုန်သော၊ ထေဘောဂေ။ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ရာဇာနောဝါ။ မင်းတို့သည်
 လည်း၊ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ စောရာဝါ။ မိုးသူတို့သည်မူလည်း၊ ဟရန္တိ။
 ဆောင်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝါ။ မီးသည်မူလည်း၊ ဒဟတိ။ လောင်၏။ ဥဒကံဝါ။ ရေ
 သည်မူလည်း၊ ဝဟတိ။ ချော၏။ အပ္ပိယာ။ မချစ်မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဒါယံ
 ဒါဝါ။ အမွေခံတို့သည်မူလည်း၊ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ မဟာရာဇ။ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ။ ဤသို့အဿ။ ထိုသူ၏။ ထေဘောဂေ။ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့
 သည်၊ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ၊ အပရိတုဉ္ဇမာနော။ မသုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိက္ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ပရိဘောဂံ။ သုံးဆောင်ခြင်း
 သို့၊ နောဂစ္ဆန္တိ။ မရောက်ကုန်၊ မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေါ။ စင်စစ်
 သပ္ပုရိယော။ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဥဇ္ဇရေ။ မြတ်ကုန်သော၊
 ဘောဂေ။ စည်းစိမ်တို့ကို၊ လတိတွာ။ ရ၍၊ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို၊ သုခေတိ။
 ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ။ နှစ်သက်စေ၏။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။
 သုခေတိ။ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ။ နှစ်သက်စေ၏။ ပုတ္တဒါရံ။ သားမယားကို။
 သုခေတိ။ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ။ နှစ်သက်စေ၏။ ဒါသကမ္မကာရပေါရိယေ။
 ကျွန်အမှုထုပ်သောယောကျ်ားတို့ကို။ သုခေတိ။ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ။
 နှစ်သက်စေ၏။ မိတ္တာမစ္စေ။ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူတို့ကို။ သုခေတိ။
 ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ။ နှစ်သက်စေ၏။ သမဏေသုရဟန်းတို့ခွဲလည်း
 ကောင်း၊ ပြာဟူဏေသုပုတ္တုားတို့ခွဲလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ။ အထက်အ
 ထက်ထုံတို့ခွဲဖြစ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကံ။ ကမ္မဘဝ

ဥပပတ္တိဘဝနှင့်တကွထိုနတ်ပြည်၌ဥပပါက်ဝဋ်သန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော
 သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သတ္တဝံဝတ္ထုနိကံ၊ နတ်ရွာ၌ဖြစ်စေ
 တတ်သော။ ဒက္ခိဏံ၊ အယျကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိတုဉ္စမာနော၊ သုံးဆောင်ကုန်
 သော၊ တောတောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ နေဝ
 ဟရန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ စောရာ၊ သိုးသုတို့သည်၊ နဟရန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊
 အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နဒဟတိ၊ မထောင်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နဝဟတိ၊ မချော၊ အပ္ပိ
 တာ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်၊ နဟရန္တိ၊
 မဆောင်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူ၏။
 တောတောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိတုဉ္စမာနာ၊
 သုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နောဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏
 စည်းကောင်း၊ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏စည်းကောင်း၊ အဝိဒုရေ၊ မနိုးမဝေး၌၊
 အန္တောဒကော၊ ကြည်သောရေရှိသော၊ သီတောဒကော၊ ချမ်းအေးသော ရေရှိ
 သော၊ သာတောဒကော၊ မြိန်မြတ်သောရေရှိသော၊ သေတောဒကော၊ ထိုင်း
 ထပ်ပိုးပျက်သဖြင့်ဖြူသောရေရှိသော၊ သုပ္ပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောရေဆိပ်
 ရှိသော၊ ရမ္မဏီယာ၊ နှလုံးမွှေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပေါက္ခဋဏီ၊ ရေကန်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထိ၊ ထိုရေကန်၌၊ တဉ္စဥဒကံ၊ ထိုရေကိုစည်း၊ ဇနော၊
 လူများ၊ အပေါင်းသည်၊ ဓာရေယျဝိ၊ ဆောင်စည်းဆောင်ရာ၏၊ ဝိဝေယျဝိ၊
 သောက်စည်းသောက်ရာ၏၊ နှာပေယျဝိ၊ ချိုးစည်းချိုးရာ၏၊ ယထာပစ္စ
 ယံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောရေကီစ္စကို၊ ကရေယျဝိ၊ ပြုစည်းပြုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံတိ၊ ဤသို့ပြုသည် ရှိသော်သာလျှင်၊ တံဥဒကံ၊
 ထိုရေသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိတုဉ္စမာနံ၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 ကောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့၊
 ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နောဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ရာသကဲ့သို့၊
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝေဝခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သပ္ပာရိ
 သော၊ သူးတတ်ကောင်းသည်၊ ဥဇ္ဇာရေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ တောဂေ၊ စည်းစိမ်
 တို့ကို၊ သဘိတွာ၊ ရ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။
 ဝိဏေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်း
 သာစေ၏၊ ဝိဏေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ပုဏ္ဏဒါရံ၊ သား၊ မဟာဒေဝံ၊ သုခေတိ၊

ချမ်းသာစေ၏။ ပီတေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ ဒါသကမ္မကာရပေါရိယေ၊ ကျွန်
အမှုထုပ်သော ယောကျ်ားတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပီတေတိ၊ နှစ်
သက်စေ၏။ မိတ္တာမဇ္ဈေ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူတို့ကို၊ သုခေတိ၊ ချမ်း
သာစေ၏။ ပီတေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ သမတေသု၊ ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း၊
ပြာဟူဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်ထက်ထုံတို့၌
မြတ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သောဝဂ္ဂိကံ၊ ကမ္ဘာဝဥပပတ္တိဘဝ
နှင့်တကွထိုနတ်ပြည်၌ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ သုခပိပါ
ကံ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသော၊ သပ္ပသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်စေတတ်
သော၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဘုဇ္ဈမာနော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော၊
သေဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ နေဝဟ
ရန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ စောရာ၊ သုံးသူတို့သည်၊ နဟရန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ အဂ္ဂိ၊
ဒီးသည်၊ နဒဟတိ၊ မထောင်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နဝဟတိ၊ မရှေ့၊ အပ္ပိယာ၊
မချစ်မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်၊ နဟရန္တိ၊ မဆောင်
ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဿ၊ ထိုသူ၏၊ တေဘော
ဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဘုဇ္ဈမာနော၊ သုံးဆောင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နောဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ အမနုဿဋ္ဌာနေ၊ လူမရှိရာအရပ်၌၊ ဝိတံ၊ ချမ်းအေးသောရေ
ရှိသော၊ အပေယျမာနံ၊ မသောက်သော၊ ယံဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ ပရိယောသံ၊ အလိုလို ခြောက်ခမ်းခြင်းသို့။
ဧတိ၊ ဧဝံ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ကာဝုရိယော၊ ယုတ်မာ
သောယောကျ်ားသည်၊ နေံ၊ မြတ်သောဥစ္စာကို၊ ထတိ၊ တွေး၊ ရ၍၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ နေဝပရိဘုဇ္ဈတိ၊ မသုံးဆောင်၊ ပရိပိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ နောဒဒါ
တိ၊ မပေး၊ တံနံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ ပရိဘောသံ၊ အလိုလို ကုန်ခမ်းခြင်းသို့။
ဧတိ၊ ရောက်၏။ ဝိရော၊ ပညာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ယောပိညူ၊ အကြင်ပညာရှိ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝပိညူ၊ ထိုပညာရှိသည်သည်။ ဘောဂေ၊ မြတ်သော
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ အမိဂမ္မ၊ ရ၍၊ ဘုရားတို့၊ သုံးဆောင်ခံစား၏။ ကိစ္စက
ရောစ၊ မိမိသုံးဆောင်ခြင်း၊ ကိစ္စအလှူပေးခြင်း ကိစ္စကို ပြုသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပိညူ၊ ထိုပညာရှိသည်။ ဥပတိသံစော၊ ဆွေမျိုးအ
ပေါင်းတို့၏အထက်၌၊ နိသဘော၊ နိသဘာအတူ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ အနိန္ဒိ

ဘော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏တည်ရာ ဖြစ်သော၊ သင်္ဂါ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပေတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ၊ မြတ် စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမအပုတ္တကသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၁) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကော သလော၊ ကောသလတိုင်းကို၊ အပိ၊ ရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့ထော့ထော့၌၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧက မန္တံ၊ သင့်တင့်ကျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ကျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟန္ဒ၊ ယခုဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့ထော့ထော့၌၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဂစ္ဆတိနူခေါ၊ လာခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣသောဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ သေဠိဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ကာလကံတော၊ သေခဲ့၏။ အပုတ္တကံ၊ အပွေခံသားမရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ တံသပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရာဇန္တေ၊ မင်း၏နန်းတော်တွင်းသို့ အတိဟရိတွာ၊ ဆောင်ပြီး၍၊ အာဂစ္ဆာမိ၊ ထာပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဟိရညသောဓ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော ရွှေ၏သာလျှင်၊ သတံ၊ အရာတို့၏။ သတသဟသဟာနိ၊ တထိန်းရှိကုန်၏။ ရှုဝိယဿ၊ မသုံးဆောင်သောရွှေငွေ စသည်၏ကား၊ ကောပနဝါဒေ၊ အဘယ်မှာဆိုတွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ် စွာထုရား၊ တဿခေါပနသေဠိသဂဟပတိဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဧဝူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဘတ္တဘောဂေါ၊ ထမင်း သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိလင်္ဂိဒုတိယံ၊ ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခွဲနှင့်မြောက်သော၊ ကဏာဇကံ၊ ဆံခွဲထမင်းကို၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ စား၏။ ဧဝူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ ဝတ္ထဘောဂေါ၊ အဝတ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တိပက္ခဝသနံသုံးတို့စပ်၍ချုပ်သော၊ သာဏံ၊ ဝိက်ဆံ၊ ဝျော်ပုဆိုးကို၊ ဝေရေ
 တိ၊ ဝတ်၏။ ဇေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယာနုဘောဂေါ၊ ယဉ်ကိုသုံး
 ဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇန္တုမရထကောနု၊ ဆွေးမြေးသော
 ရထား၊ ငယ်နှစ်ီးသဖြင့်၊ ယာတိ၊ သွား၏။ ပဏ္ဍိတက္ကကောနုပဏ္ဍိတက္ကကံ၊ သစ်
 ရွက်မိုးသောထီးကို၊ ဝေရိယမာနေနု၊ ဆောင်းသဖြင့်၊ ယာတိ၊ သွား၏။ ဣတိ
 ဤသို့၊ အပေါစ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇေတံ၊ ဤစကား
 သည်၊ ဇေံ၊ သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ဇေတံ၊ ဤစကားသည်၊ ဇေံ၊ သင်မင်းကြီး ဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဘုရားရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ သောသေဗ္ဗိဂဟပတိ၊ ထိုသူ
 ကြွယ်သည်။ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိံ၊ နာမ၊ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကသမ္ပန္နံ၊
 ပစ္စေကသမ္ပန္နကို၊ ဝိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပဋိပါဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။
 ဣမဿသမဏဿ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဝိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေထ၊ လှူကုန်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ငက္ကမိ၊
 ဖဲသ၏။ ဒတွာစပန၊ လှူပြီး၍၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝရံ၊
 မြတ်သော၊ ဇေတံ၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒါသာဝါ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရာဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရေဗုယျံ၊
 စားစေရကုန်မူကား၊ သာရဝထ၊ ကောင်းထေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိ
 သာရီ၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောသေဗ္ဗိ၊ ထိုသူဌေး
 သည်၊ ဘာတုစပန၊ အစ်ကို၏လည်း၊ ဧကပုတ္တကံ၊ တယောက်တည်းသော
 သားကို၊ သာပတေယျဿ၊ ဥဗ္ဗာနှစ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဇိမိ
 တာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချဘူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ သေဗ္ဗိဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိံ၊ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိအမည်
 ရှိသော၊ ပစ္စေကသမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေကသမ္ပန္နကို၊ ဝိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ယံပဋိပါ
 ဒေတိ၊ အကြင်ကြောင့်ပြည့်စုံစေ၏။ ထဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊
 အကျိုးကြောင့်၊ သက္ကက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူ
 တို့၏သားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏ ထည်ရာဖြစ်
 သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ တသေဝကမ္မဿ၊ ထို
 ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ဝိပါကအကြောင်းဖြင့်၊ ဣမိဿာယေ
 ဝဿာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်၊ သက္ကက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ သေ
 ဗ္ဗိဂံ၊ သူဌေး၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း

ကြီး၊ ခေါ်စစ်စစ်၊ သောသေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊
 ဆွမ်းကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ပစ္စန္ဒာ၊ နောက်၌၊ ဝိပုဋိသာရိန္ဒလုံးမသာယာသည်၊
 ယံအဟောထိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဇေတိဇ္ဇာပါတံ၊
 ထိုဆွမ်းကို၊ ဒါသာဝါ၊ ကျွန်တို့အားကျွန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မကာ
 ရာဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားထူး၊ စားစေရကုန်မူကား၊
 သာဓုဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပုဋိသာရိန္ဒလုံးမသာယာ
 သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုး
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊ မြတ်သော၊ ဘတ္တဘောဂါယ၊ ထမင်း
 ကိုသုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊
 ဥဇ္ဇာရာယ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္တဘောဂါယ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊ မြတ်သော၊
 ယာနဘောဂါယ၊ ယာဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နနမတိ၊
 မညွတ်၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝတ္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ တောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ နနမတိ၊ မညွတ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောသေဋ္ဌိ
 ဝဟပတိ၊ ထိုသူအဖွဲ့သည်၊ ဘာတုစပန၊ အစ်ကို၏လည်း၊ ဧကုပ္ပကံ၊
 တားသက်ထီးသော သားကို၊ သာပဇေယျဿ၊ ဥစ္စာနှစ်၏၊ ကာရဏာ၊
 အကြောင်းကြောင့် ဖိစိတာ၊ ဖိစိတိ၊ ဖြစ်၍၊ ယံဝေါရောပေထိ၊ အကြင်ကြောင့်
 ချ၏၊ တဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုချသောကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ ဗဟူနိ
 ဝဿာနံ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗဟူနိ ဝဿသဏာနိ၊
 များစွာသောနှစ်တရာတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာ
 နိ၊ များစွာသော အနှစ်ထထောင်တို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗဟူနိ ဝဿ
 သဘသဟဿာနိ၊ များစွာသော အနှစ်ထထိန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊
 နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ကျက်သူပြီ၊ တသောဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်၊
 ဝိပါကာဝသေသေန၊ ဝိပါကံကြွင်းဖြင့်၊ အဂုပ္ပကံ၊ အမွေခံသား မရှိသော၊
 သတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဣဒံသာပထေယျံ၊ ဤဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရာဇ
 ဂေါသံ၊ မင်း၏တိုက်တော်သို့၊ ဗဝေသေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တဿ၊ သေဋ္ဌိဿ၊ ဝဟပတိဿ၊ ထို
 သူကြွယ်အား၊ ပုဗ္ဗာတံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဉ္စ၊ ပဏ္ဍေကဗုဒ္ဓါအားဆွမ်း
 ယူသော ကုသိုလ်စေတနာသည်လည်း၊ ဗရိက္ခိတံ၊ ကုန်ပြီ၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်
 သော၊ ပုဗ္ဗဉ္စ၊ ကုသိုလ် စေတနာကိုလည်း၊ အနုပစိတံ၊ မဆည်းပူးအပ်၊

မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး၊ အဇ္ဈပန၊ ယနေ့ကား၊ သေဗြိဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ မဟာဧရာဂူဝေ၊ မဟာဧရာဂူဝမည်သော၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်း၊ သေဗြိဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ မဟာဧရာဂူဝ၊ မဟာဧရာဂူဝမည်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်း၊ သေဗြိ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ မဟာဧရာဂူဝ၊ မဟာဧရာဂူဝ မည်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧညံ၊ စပါးသည်လည်းကောင်း၊ ခေံ၊ ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ဓုတံ၊ ငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဇမတဗူပံ၊ ရွှေသေတ္တုသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ကိပ္ပိဝါ၊ ထရံ၊ ထရသော၊ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယဒိ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည် ၍အံ့၊ အယာ၊ ထိုသူအား၊ ယေဒါ၊ သား၊ အကြင်ကုန်ယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေကမ္ဘကာရာစ၊ အကြင်အမှုလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပယာစ၊ အကြင်အစေအပါးခံသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အနုဇိဒေနော၊ ငြိ၍အသက်မွေးကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥစ္စာကျေးကျွန်ကို၊ နိက္ခိပဂါမိနံ၊ စွန့်အပ်သောသဘောသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ဘေသံ၊ ထိုဥစ္စာကိုသိမ်းဆည်းကုန်သော သူတို့အား၊ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥစ္စာကျေးကျွန်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ နန္တု၊ မသွားရရာ၊ ကာယေန၊ ကုယ်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ စေဘသာ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇကမ္ဘံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုထည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ တံဝံဒေဝ၊ ထိုပြုသောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ သည်သာလျှင်၊ တယာ၊ ထိုသူအား၊ သကံ၊ ဥစ္စာမည်သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ကိုလည်း၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဆာယာ၊ အနိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဇ္ဇာ၊ ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက် သကဲ့သို့၊ တဉ္စ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်သာလျှင်၊ အယာ၊ ထိုသူအား၊ အနုဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုသို့အစဉ်လိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘာယိကံ၊ ထမ္မလွန်၌ဖြစ်သော၊ နိဝသံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ဆည်းပူးရာ၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရလောကတ္ထိ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊

တည်ရာ ဝှံ့သည်၊ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမအပုတ္တကသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခု ဘုံ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။
ဇေဒိယော၊ ဇေဒိယသုတ်သည်ကောင်း၊ ပဉ္စရာဇာနော၊ ပဉ္စရာဇာသုတ်သည်
ကောင်း၊ ဒေါဏပါကကုရေစ၊ ဒေါဏပါကကုရသုတ်သည်ကောင်း၊ သင်္ဂါ
မေနသင်္ဂါမာနာနိ၊ သင်္ဂါမသုတ်တို့ကို၊ ဇေ၊ နှစ်သုတ်တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟော
ထေဒ်မူအပ်ကုန်၏၊ ဝိဘရာ၊ ဝိဘရာသုတ်သည်ကောင်း၊ အပ္ပမာဒေနုစ၊ အပ္ပ
မာဒသုတ်တို့သည်၊ ဇေ၊ နှစ်သုတ်တို့သည်၊ အပုတ္တကေန၊ အပုတ္တကသုတ်တို့
ကို၊ ဇေ၊ နှစ်သုတ်တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို
အပုတ္တကသုတ်နှင့်တကွ၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ကို၊ ဗဂ္ဂဟိ၊ အပြားအားဖြင့်မိန့်အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်။ ။

၃-ကောသလသံယုတ်၊ ၁၄-တတိယဝဂ်။

(၁၃၂) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပသေနမိ၊ ပသေနမိအမည်
ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်း
သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ
ရှိခိုး၍ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေ၏။
ကေမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နသိန္နံခေါ၊ ထိုင်နေသော၊
ပသေနမိကောသလံ၊ ပသေနမိကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ ကိံ၊ အဝေါစအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ လောကသို့၊ ထောက၌၊ စတ္တာရော၊ ထေးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေ
ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ စတ္တာ

နှော့ဆေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ တမော၊ အဓိက
 နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တမပရာယနော၊ အဓိကလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ တမော၊ အဓိကနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇောတိပရာ
 ယနော၊ အလင်းလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ကောင်း၊
 ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တမပရာယနော၊ အဓိကလျှင်လည်း
 လျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိန္ဒမေစက္ကာရေ၊ ဤလေးယောက်တို့လည်း၊ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တမော၊ အဓိကနှင့်ယှဉ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တမပရာယနော၊ အဓိကလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣဓ၊
 ဤသောကဗ္ဗိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိစေကုလေ၊ နှင့်
 သောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 စက္ကာထကုလေဝါ၊ နှင်းစက္ကာအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဝေနကုလေဝါ၊ ဒေါင်း
 ရွှေသမားအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဝေဿကုလေဝါ၊ ယက်ကန်းသည်အမျိုး
 ၌လည်းကောင်း၊ နေဿဒကုလေဝါ၊ မုဆိုးတံငါအမျိုး၌ လည်းကောင်း၊
 ရထကာရကုလေဝါ၊ သားရေနယ်သမားအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပုတ္တုသကု
 လေဝါ၊ ပန်းမြိုက်သွန် အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဇာတော၊ ယုတ်သော
 အမျိုး၌ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပန္နပါနဘောဇနေ၊ ဈာနသောကအောင်
 ထမင်းအပျော်ကို မသုံးဆောင်ရသော၊ ကသိရပုတ္တိကေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်
 သဖြင့်အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ ဒလိဇ္ဈေ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊
 ဖြစ်ပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထကုလေ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ကသိရေန၊
 ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဗံသသတ္တဝါ၊ စားထောက်ရုံ ဝတ်ထောက်ရုံကို၊
 လတ္တံ၊ ရအပ်၏။ သောစ၊ ထိုအမျိုးသည်လည်း၊ ဒုပ္ပဇဏှော၊ အဆင်းမတူ
 သည်၊ ဒုဒ္ဒသိကော၊ ရှုခြင်ဘွယ်မရှိသည်၊ ဩကောမိမကော၊ ကွသည်၊
 ဗဟ္မာပါးစားများသောအနာရှိသည်၊ ကာဏောဝါ၊ ကန်းသည်လည်းကောင်း၊
 ကုဏိဝါ၊ ကောက်သည်လည်းကောင်း၊ ခစ္ဆောဝါ၊ ခွင်သည်လည်းကောင်း၊
 ပက္ခဝါဒေါဝါ၊ ဆွံ့သောခြေရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုဆင်းရဲသောသူသည်၊ အန္ဓဿ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဿ၊
 အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယာနဿ၊
 ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာဏာဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပြောင်း

ကိုထည်းကော်ဝင်း၊ သေယျာဝသထ ပဒိပေယျဿ၊ အိပ်ရာနေရာ ဆီးမီးအ
 ဆောက်အပြီး နိလည်းကောင်း၊ ထာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊ ကာယ ခုစရိုက်
 သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊ ဝစီစရိုက်လေးပါး
 ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊ မနောစရိုက်သုံးပါးကို။
 စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊
 ကာယခုတ္တရိုက်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊
 ဝစီစရိုက်လေးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရိတံ၊ မနော
 စရိုက်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ
 ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊
 ဝိနိပါတံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငဲ့ထွင်၊
 ဥပမန္တကိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝရိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အန္ဓကာရာဝ၊ အဓိက
 တိုက်မှသည်၊ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကတိုက်သို့၊ ဝစ္ဆေယျသေယျထာဝရိ၊ ရောက်
 ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အဓိကမှထည်း၊ တမံ၊ အဓိကသို့၊ ဝစ္ဆေယျယထာ၊
 ရောက်ရာသကဲ့သို့၊ သောတိထမထာဝါ၊ လိမ် ကျအပ်သောအညစ်အကြေး
 မှမူထည်း၊ ထေဟိထမထာဝါ၊ လိမ်းကျအပ်သောအညစ်အကြေးသို့၊ ဝစ္ဆေယျ
 ယထာ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တထူပဓိတ
 ထာဥပမံ၊ ထိုအဓိကလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တမော၊ အဓိကနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တမပရာယ
 နော၊ အဓိကလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ် သောမင်းကြီး၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တမော၊ အဓိကနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇောတိပရာယနော၊ အထင်းလျှင်လည်း
 လျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ဣဝံ၊ ဤသောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိစေကုထေ
 ယုတ်နိဗ္ဗိသော၊ အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာထော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကာထကုထေဝါ၊ နွန်းစက္ကာအမျိုး၌လည်း၊ ကောင်း၊ ဝေဏ
 ကုထေဝါ၊ ခေါင်းရွေးသမားအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဝေဿကုထေဝါ၊ ယက်
 ကန်းသည်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ နေသာဒကုထေဝါ၊ မူဆိုးဝံငါအမျိုး၌

လည်းကောင်း၊ ရထကာရကုလေဝါ၊ သားရေနယ်သမား အမျိုး၌လည်း
 ကောင်း၊ ပုတ္တုသကုလေဝါ၊ ပန်းရွက်သွန်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဇာ
 တော၊ ယုတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပန္နပါနုဘောဇနော၊
 များလာကံအောင် ထမင်းအပျော် မသုံးဆောင်ရသော၊ ကထိရဂုတ္တိကော၊
 ဆင်းရဲ၊ ငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ ဒိလိန္ဒေ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၌၊
 ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထကုထေ၊ အကြင်အမျိုး၌၊
 ကထိရေန၊ ဆင်းရဲ၊ ငြိုငြင်သဖြင့်၊ စာသတ္တဝါဒေါ၊ စားလောက်ဝတ်
 ထောက်ရုံကို၊ လတ္တတိ၊ ရှုအပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုအမျိုး သည်လည်း၊
 နုဗ္ဗန္တော၊ အဆင်းမထွသည်၊ နုဗ္ဗသိကော၊ ရှုချင်ဘွယ်မရှိသည်၊ ဩကော
 နိမကော၊ ကွသည်၊ ဗဟ္မာဗာဓော၊ များသောအနာရှိသည်၊ ကာဏောဝါ၊
 ကံနိုးသည်လည်းကောင်း၊ ကုဏိဝါ၊ ကောက်သည်လည်းကောင်း၊ ခေဇ္ဇောဝါ၊
 ခွင်သည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခပါဒေါဝါ၊ ဆွဲသောမြေရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်၊ အန္ဓဿ၊ ထမင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပါနဿ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယာနဿ၊ သာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ပန်းနံ
 သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျဿ၊ အိပ်ရာနေရာ
 ဆီးမီးအဆောက်အဦ ကိုလည်းကောင်း၊ လာဘီ၊ ရခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ သောထိသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်
 သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ပါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ စိသုစရိတ်လေး
 ပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်
 သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစ
 ရိတ်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ပါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ စိသုစရိတ်
 လေးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်
 သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော
 သူ ဤ၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရှုပါရုံစသည်တို့၏ ထည်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ဘေကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ ဝေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ သုစရိတ်ကို
 ကျင့်သောယောကျ်ားသည်၊ ပထဝိယာဝါ၊ မြေမှလည်း၊ ပလ္လက္ကံ၊ ပလ္လင်သို့၊
 အာရော ဟေယျသေယျထာဝိ၊ ထက်ရာသကဲ့သို့၊ ပလ္လက္ကံ၊ ပလ္လင်မှ
 လည်း၊ အသံဝိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့၊ အာရောဟေယျသေယျထာဝိ၊

ထက်ရာသကဲ့သို့၊ အသင်္ဂါဗြဟ္မာဝါ၊ မြင်းကျော်ကုန်းမှမူလည်း၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊
ဆင် ကျောက်ကုန်းသို့၊ အာရောဟေယျ သေယျထာ၊ ထက်ရာသကဲ့သို့၊
ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝါ၊ ဆင်ကျော်ကုန်းမှမူလည်း၊ ပါသာဒံ၊ ပြဿဒ်ထက်သို့၊ အာရော
ဟေယျသေယထာ၊ ထက်ရာသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တထု
ပမံတထ ဥပမံ၊ ထိုထုထက်ကို ကျင့်သော ယောကျ်ား၊ ဣန္ဒြိယသင်္ဂါ၊
ဣန္ဒြိယသင်္ဂါ၊ ဣန္ဒြိယသင်္ဂါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါဓိ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး၊ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တမော၊ အဓိကံနှင့် ဟင်္ဂုဉ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဇေတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင်လည်း၊ လျောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတိ၊ အလင်းနှင့် ဟင်္ဂုဉ်သည် ဖြစ်၍၊ တမပရာယနော၊ အဓိကံ
လျှင်လည်း၊ လျောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး၊ ဣဗ၊ ဤသောကဗ္ဗံ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဥစ္စေကုဓေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာထော၊ မြတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇော၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဗုဒ္ဓော၊ များစွာသောဥစ္စာ
ရှိသော၊ မဟာဘောဂေ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ပဟုတဇာတ
ဗူပရဇာတေ၊ များစွာသောရှေ့ငွေရှိသော၊ ပဟုတဝိတ္တု၊ ပကရဇာတေ၊ များသော
နှစ်သက်တွယ်သော အဆောက်အဦရှိသော၊ ပဟုတနေဓညေ၊ များသော
ဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ဝတ္ထိယမဟာသာလကုဓေဝါ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော
မင်းအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပြာဟုတမဟာသာလကုဓေဝါ၊ များသောဥစ္စာ
နှစ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဝဟပတိမဟာသာလကုဓေဝါ၊
များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူဇဉ်သူကြွယ်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဇာ
ထော၊ မြတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုသူသည်
လည်း၊ အတိဗ္ဗပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ
သည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော၊
ဝတ္ထုပပါက္ခရာထာယ၊ ကိုယ်အဆင်းကောင်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂထော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အန္ဓဿ၊ ထမင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါနဿ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဿ၊ အဝတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာဏဂန္ဓဝိလေပနဿ၊ ဗုန်း
နံ့သာနံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျာဝသထပဇီပေယျဿ၊ အိမ်
ရာနေရာဆီးမီးအဆောက်အဦးကိုလည်းကောင်း၊ ယာတိ၊ ရှုခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဂိတံ၊

ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတ်၊ ဝစီဒုစရိုက်ထေးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတ်၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သောစ၊ ထိုသူသည်သည်၊ ကောယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတ်၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝါစယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတ်၊ ဝစီဒုစရိုက်ထေးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတ်၊ မနောဒုစရိုက်ထေးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုက္ခာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ရှေ့သို့၊ ဥပပစ္ဆတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပါသာဒါဝါ၊ ပြာသာဒ်မှမူလည်း၊ ဟတ္ထိခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့၊ ဩရောဟေယျသေယျထာဝိ၊ သက်ရာသကဲ့သို့၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှမူလည်း၊ အဿဝိဋ္ဌံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့၊ ဩရောဟေယျသေယျထာဝိ၊ သက်ရာသကဲ့သို့၊ အဿဝိဋ္ဌာဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှမူလည်း၊ ငလ္လင်္ဂံ၊ ငလ္လင်သို့၊ ဩရောဟေယျသေယျထာဝိ၊ သက်ရာသကဲ့သို့၊ ငလ္လင်္ဂာဝါ၊ ငလ္လင်မှမူလည်း၊ ပထဝီ၊ မြေသို့၊ ဩရောဟေယျသေယျထာဝိ၊ သက်ရာသကဲ့သို့၊ ပထဝီယာဝါ၊ မြေမှမူလည်း၊ အန္ဓကာရံ၊ အမိက်တိုက်သို့၊ ပဗသေယျသေယျထာဝိ၊ ဝင်ရာသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တထုဗေတထာ ဥပမံ၊ ထိုဒုစရိုက်ကို ကျင့်သောယောကျ်ားလျှင် ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇောတိ၊ အဆင်းနှင့် ဖွဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တမပရာယနော၊ အမိက်လျှင်လည်း ထောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇောတိ၊ အဆင်းနှင့် ဖွဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇောတိပရာယနော၊ အဆင်းလျှင်လည်း ထောင်းရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ မြတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစေ၊ ကြွယ်ပသော၊ မဟာဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာရှိသော၊ မဟာဘောဂေ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ပဟုတဇာတဂ္ဂုပရုဇတေ၊ များသော ရွှေရွှေရှိသော၊ ပဟု

တထိတ္ထုပကရဏေ၊ ယျားသောနှစ်သက်ဘွယ်သေးအဆောက်အဦရှိသော၊
 ပဟုတဓနဓညော၊ ယျားသောဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ခတ္တိယမဟာသာလကုလေ
 ဝါ၊ ယျားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောမင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ
 ကုလေဝါ၊ ယျားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောဂုဏ္ဏားအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ
 မဟာသာလကုလေဝါ၊ ယျားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောသူဌေးသူကြွယ်အမျိုး၌
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဇာဏော၊ မြတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ အဘိဓူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထူသည်၊ ဒဿ နိ
 ယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ ပရမာယ၊
 လွန်မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ကရတယ၊ ကိုယ်အဆင်း ကောင်းခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ အန္ဓဿ၊
 ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဿ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္တဿ၊
 အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာဇာဂန္ဓ
 ဝိလေပနဿ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သေယျာဝသထပ
 ဒိပေယျဿ၊ အိပ်ရာနေရာဆီမီ၊ အဆောက်အဦကိုလည်းကောင်း။ ယာဘိ၊
 ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်းကောင်း၊ ကာယေန၊ ကံ
 ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ စိသုစရိတ်လေးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနဿ၊ ငါတ်ဖြင့်၊
 သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သုံးပါးကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်
 ၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ စိသုစရိတ်လေးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်
 ၍။ မနဿ၊ ငါတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်သုံးပါးကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏။ ယားရာဖြစ်သော၊
 သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏။ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဇောကံ၊ နတ်ပြည်
 သို့၊ ဥပပစ္စတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဗလ္လင်္ဂာဝါ၊ တရ
 သောပလ္လင်မှမူလည်း၊ ဗလ္လင်္ဂံ၊ တရသောပလ္လင်သို့၊ သင်္ကမေယျသေယျ
 ထာဝိ၊ ပြောင်းရာသကဲ့သို့၊ အဿဝိဋ္ဌိယာဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှမူ
 လည်း၊ အဿဝိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့၊ သင်္ကမေယျသေယျထာဝိ၊
 ပြောင်းရာသကဲ့သို့၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှမူလည်း၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ
 ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့၊ သင်္ကမေယျသေယျထာဝိ၊ ပြောင်းရာသကဲ့သို့။

ပါသာဒါဝါ။ ပြာသာဒ်မှထည်း။ ပါသာဒ်ပြာသာဒ်သို့၊ သင်္ကမေယျသေ
ယျသာဝိ။ ပြောင်းရာသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇမြတ်သောမင်းကြီး၊ တထူပမံ
တထာဥပမံ။ ထိုသုစရိုက်ကိုကျင့်သောယောကျ်ားလျှင်ဥမောရှိသော၊ နှမံ
ပုဂ္ဂလံ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုအဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာ
ရာဇမြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂံထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇော
တိ၊ အဆင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင်လည်း
လျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ လောကသို့၊ လောကဉ္စ၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ နှမေ
ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံပိန္နဲမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏ဟူ၍၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇမြတ်သောမင်းကြီး၊ ဒေလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်း
ရဲသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ နန္ဒရီ၊
ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ကဒရိယော၊ ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်။ ပါသင်္ကမေ၊
ယုတ်မာသောအကြံရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ အနာဒရော၊
ရိုသေခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏေဝါဝိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေဝါဝိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အညော၊ ထပါ၊ ကုန်
သော၊ ဝနိဗ္ဗကေဝါဝိ၊ အထီးကျန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အက္ကောသ
တိ၊ ဆဲခရီးထတံ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်တတ်၏။ အတ္ထိ၊ ကာ၊ အလိုရှိ
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရောသကော၊ ချုတ်ချယ်ထတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဘောဇနံ၊ အစာကို၊ ယာစမာနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့အား။ ဒဒမာနံ၊
ပေးသည်ကို၊ နိဝါရေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနာပိပ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော။
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်။ မိယျမာနော၊ သေသည်ရှိသော်၊ စောရံ၊ ကြောက်မက်စွတ်ရှိသော။
နိရဟံ၊ ရဲသို့၊ ဥပပတိ၊ ရောက်၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
တမောတမပရာယနော၊ အမိက်မှသည် အမိက်သို့သွားသောပုဂ္ဂိုလ်မည်
၏။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ နရော၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊
ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အမန္တရီ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိ၊ ဒဒါတိ၊ ပေးထတ်၏။ သေဋ္ဌသင်္ကမေ၊ မြတ်သော
အကြံရှိ၏။ အဗျဂ္ဂမနသော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ သမဏေဝါဝိ၊
ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေဝါဝိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း။
အညော၊ ထာ၊ ကုန်သော၊ ဝနိဗ္ဗကေဝါဝိ၊ အထီးကျန်သောသူတို့ ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၏။ သမဝရိယာယ၊ အညီ

အညွတ်ကျင့်ခြင်းငှါ၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏၊ တောဇနံ၊ အစာကို၊ ယာစမာနာနံ၊
 တောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ ဒေဒမာနံ၊ ပေးသည်ကို၊ နနိဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ။
 ဇနာဓိပ၊ လူအပေါင်းတို့ကိုအပိုးရသော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဝိယျမာနော၊ သေသည်ရှိ
 သော်၊ ဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ တိဒိဝံ၊ နတ်
 ပြည်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ထမောဇောတိပရာယနော၊
 အရိုက်မှသည် အလင်းသို့သွားသော ဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ အဇော၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အသဒ္ဓေါ၊
 သဒ္ဓါခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကဒဒိယော၊ ခက်ထန်၏၊ ပါပသင်္ကပ္ပေ၊ ယုတ်မာသော အကြံရှိ၏၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိမှားသော အယူရှိ၏၊ အနာဒေရာ၊ ရှိသေခြင်းမရှိ၊ သမဏေဝါရိ၊
 ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဇာတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဝနိဗ္ဗကေဝါရိ၊ အထီးကျန်သော သူတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အက္ကာသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေရှုတ်တတ်၏၊
 အတ္ထိကော၊ အသိုက်သည် နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရောသကော၊ ချွတ်ချယ်တတ်
 သည် ကောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တောဇနံ၊ အစာကို၊ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဒေဒမာနံ၊ ပေးသည်ကို၊ နနိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ ဇနာဓိပ၊ လူအ
 ပေါင်းတို့ကိုအပိုးရသော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဝိယျမာနော၊ သေသည်ရှိသော်၊ စောရံ၊
 ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ နိရယံ၊ ရေသို့ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သောဝုရိ
 သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းမှသည်အ
 ရိုက်သို့သွားသော ဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အဇော၊
 ကြွယ်ဝသော၊ ဇနော၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိ၊
 ဒဒါ၊ ပေးတတ်၏၊ သေဋ္ဌသင်္ကပ္ပေ၊ မြတ်သော အကြံရှိ၏၊ အဗျဂ္ဂမနသော၊
 တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ သမဏေဝါရိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဇာတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဝနိဗ္ဗ
 ကေဝါရိ၊ အထီးကျန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂာယ၊ ထ၍၊ အဘိဝါ
 ဒေတိ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခဲ့၏၊ သမစရိယာယ၊ အညီအညွတ်ကျင့်ခြင်းငှါ၊
 သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏၊ တောဇနံ၊ အစာကို၊ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့
 အား၊ ဒေဒမာနံ၊ ပေးသည်ကို၊ နနိဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပ၊ လူအပေါင်းတို့

ကိုအပိုးရသော။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာဒိသော။ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုရိ
သော။ ယောကျ်ားသည်။ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ တည်ရာဖြစ်
သော။ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ဇေတိ
ဇေတိပရာယနော။ အလင်းမှသည် အလင်းသို့ သွားသော ဝုရိတ်မည်၏။
ဣတိ။ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမဝဂ္ဂလသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၃) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ တည်း။ ။ ဧကမန္တံ၊ ဝင့်တင့်
ဇျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေသော။ ပသေနိကေသလံ၊
ပံသေနိ ကောသလအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟန္တ၊ ယခု
ဒါဝါဒိဝဿ၊ နေထော့စားထွေထွေ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊
အာဂ္ဂတ္တိနိ၊ ထာရဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဇိတ္တာ၊ အိုမင်းသော၊ ဝုဇာ၊ အယွယ်ဖြင့်ကြီးသော၊ မဟလ္လိ
ကာ၊ အမျိုးဖြင့်မြတ်သော၊ အဒ္ဓါဂတာ၊ မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်ကံ လွန်သော။
ဝယော အနုပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စိ မအယွယ်သို့ ရောက်သော။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအား
ဖြင့်၊ ဝိ သဝဿသတိကာ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်ရှည်သော၊ မေ၊ အက္ခန္တိ
၏။ အယျိ ကာ၊ မယ်တော်အရာ၌ထားအပ်သော အသွားကြီးသည်။ ကာဝ ကံ
တာ၊ သေရဲ့၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ
သည်။ အယျိ ကာ၊ အသွားကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာ
ပါ၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊
အက္ခန္တိ၏။ အယျိ ကာ၊ အသွားကို၊ မာကာလမကာသိ၊ မသေပါစေလင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်။ ဟတ္ထိရတနေန၊ အတိုးတထိန်းထိုက်
သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာဖြင့်။ ဒတုာ၊ ပေး၍၊
စေဝိတောယျိ၊ အကယ်၍လည်း ရငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပေး၍ရသည်ရှိသော်၊
မေ၊ အက္ခန္တိ၏။ အယျိ ကာ၊ အသွားကို၊ မာကာလမကာသိ၊ မသေပါစေလင့်
ဣတိ၊ ဤသို့အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်။ ဟတ္ထိရတနံ၊ အတိုးတထိန်းထိုက်သော
တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာကိုလည်း၊ ဒဒေယျိ၊ ပေးပါ
အံ့။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အက္ခန္တိ၏။ အယျိ ကာ၊ အသွားကို၊ မာကာ

ထမကာသိ၊ မသေပါစေစဉ်၊ ဣတိ၊ ဣသိ၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်။ အသေထု
 တနေန၊ အတိုးတထိန်းထိုက်သောတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောမြင်း
 ရတနာဖြင့်၊ ဒတွားပေး၍၊ စေဝိသဘောယျံ၊ အကယ်၍လည်း၊ ငြားအံ့ ဇံသ
 တိ၊ ဤသို့ရ သည်ရှိသော်၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံ၏၊ အယျိကာ၊ အဘွားကို၊ မကာလ
 မကာသိ၊ မသေပါစေစဉ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်။ အသေရတနံ
 ဝိ၊ အတိုးတထိန်းထိုက်သောတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော မြင်းရတ
 နာကိုလည်း၊ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံ၏၊
 အယျိ ကာ၊ အဘွားကို၊ မကာလမကာသိ၊ မသေပါစေစဉ်၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံ
 သည်၊ ဝါမဝါရေန၊ အခွန်တထိန်းထွက်သောရွှာမြတ်ဖြင့်၊ ဒတွားပေး၍၊ စေ
 ဝိသဘောယျံ၊ အကယ်၍လည်း၊ ငြားအံ့ ဇံသတိ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊ မေ။
 အက္ခန္ဓိဝံ၏၊ အယျိကာ၊ အဘွားကို၊ မကာလမကာသိ၊ မသေပါစေစဉ်၊
 ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်။ ဝါမဝရိဝိ၊ အတိုးတထိန်းထိုက်သောရွှာ
 မြတ်ကိုလည်း၊ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိဝံ၏၊
 အယျိ ကာ၊ အဘွားကို၊ မကာလမကာသိ၊ မသေပါစေစဉ်၊ အဟံ၊
 အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဇနပဒေန၊ အခွန်တထိန်းထွက်သောဇနပုဒ်ဖြင့်၊ ဒတွားပေး၍၊
 စေဝိသဘောယျံ၊ အကယ်၍လည်း၊ ငြားအံ့ ဇံသတိ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊
 မေ၊ အပ္ပန္ဓိဝံ၏၊ အယျိကာ၊ အဘွားကို၊ မကာလမကာသိ၊ မသေပါစေ
 စဉ်၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ဇနပဒိဝိ၊ အခွန်တထိန်းထွက်သော
 ဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ ယျောဂ်၏၊
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောတရားရှိကုန်၏၊ မရဏပရိယော
 သာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနတိတာ၊
 အလွန်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား။
 အတ္ထုဂံ၊ အံ့တွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်
 ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။
 ဣဒ္ဓေ၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တဝါအစရှိသောစကားထော်ကိုလည်း၊ ယာဝအတိဝိယ။
 အလွန်လျှင်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောတရား
 ရှိ ကုန်၏၊ မရဏပရိယော၊ သာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ ကုန်၏၊ မရဏံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ အနတိတာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ ယျောဂ်၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထေံ၊ ဤမရဏတရားသည်။ ဇံ၊ သင်ဗြီးမွင်း

တိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤမရဏတရားသည်၊ ဧဝံ၊ သင်မြီးပွမ်းတိုင်းဟုတ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောတရားရှိကုန်၏။ မရဏပရိယောသာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယာနိကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ အာမကာနိဝေဂ၊ မပုတ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပက္ခာနိဝ၊ ပုတ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုမ္ဘကာရတာဇနာနိ၊ အိုးသံတို့၏အိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ထာနိ၊ ထိုအိုးတို့သည်၊ ဘေဒနဓမ္မာနိ၊ သေယျထာဝရံ၊ ကွဲခြင်းသဘောရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဘေဒနပရိယောသာနိ၊ သေယျထာဝရံ၊ ကွဲခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဘေဒနံ၊ ကွဲခြင်းကို၊ အနုတိတာနိ၊ သေယျထာဝရံ၊ မလွန်နိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ မရဏပရိယောသာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရိဿန္တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့၊ ပတိ၊ ထိုစကားရှု၏။ ဒီပိတံ၊ အသက်သည်၊ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏။ ပုညပါပဖလပုဂါ၊ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးသို့လိုက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယထာကမ္ဘံ၊ မိမိတို့ကံအလျောက်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ပါဇကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ပုညကမ္မာစ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့သည်ကား၊ သုဂတိံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တဗ္ဗော၊ ထိုသို့အလားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာယိကံ၊ တမလွန်၍ဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော၊ ကဿာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ဆည်းပူးရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရယောကတ္ထိံ၊ တမလွန်လောကန္တံ၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပကိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယအယျိကာသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၄) သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ ကောမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနဒိ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ကောသထော၊ ကောသထတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဂေါဇာ၊ ကံ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကတိန္ဒုခေါ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဖာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂေါဇာ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဖာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်၊ ကာမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ထောတော၊ ထောတဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဖာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဖာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ

ဆင်းရဲခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အဖာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာ မနေရ
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်
 မူ၏။ ၊ လောဘောစ၊ လောဘလည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသလည်း
 ကောင်း၊ မောဟောစ၊ မောဟလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထယော၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ အတ္တသန္တု၊ တာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်
 တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ပါပစေတသံ၊
 ယုတ်မာသောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုန်သံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဟံသန္တိ၊ ညည်း
 ဆဲကုန်၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ထစသာရံ၊ အခွံ့လျှင်အနှစ်ရှိ
 သောဝါးကျူကို၊ သပဏံ၊ မိမိအသီးသည်၊ ဟံသတိဣဝ၊ သတ်သကဲ့သို့တည်း။

ထတိယထောကသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၅) သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပိဟာရတိ၊ နေ့တော်မူ၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌။ ဧကမန္တံ၊ ထင်သင့်ထောက်ပက်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊
 ထိုင်နေပြီးသော၊ ပသေနိ၊ ပသေနိအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသ
 လတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဧတံဝစံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကတ္ထ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လေးအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာ
 ရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ ခင်စစ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လေးအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ နိန္ဒံ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပုဏံ၊ အကျိုးကြီးသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကတ္ထဒါနံ
 ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ကတ္ထဒါနံဒါတဗ္ဗံဟူ၍၊ ထယော၊ သင်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပုစ္ဆံ
 တံ၊ မေးအပ်၏။ အညံခေါ၊ နောက်၌လျှင်၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေကို၊ သလ္လက္ခေဟိ၊
 ကောင်းစွာမှတ်ထော၊ ကတ္ထနိန္ဒံမဟပုဏန္တိ၊ ကတ္ထနိန္ဒံမဟပုဏံဟူ၍၊ ထယော၊
 သင်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပုစ္ဆံ၊ တံ၊ မေးအပ်၏။ အညံပန၊ နောက်၌တည်း၊
 ဧတံ၊ ဤအဖြေကို၊ သလ္လက္ခေဟိ၊ ကောင်းစွာမှတ်ထော၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ ခေါ၊ ခင်စစ်၊ ဝီရိယဝတော၊ ဝီရိယရှိသောရဟန်းအား၊ နိန္ဒံ၊ လေး
 လှူခြင်းသည်၊ မဟပုဏံ၊ အကျိုးကြီး၏။ နုသီလေ၊ ဝီရိယမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်

အား၊ တထာ၊ ထိုအတု၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊ မဟာပုထံ၊ အကျိုးကြီးသည်၊
 နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထေရုဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
 ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤပြဿနာကို ဖြေရာ၌၊ တညေဝတံဝေ၊ သင်မင်းကြီးကိုပင်
 သျှင်၊ ပရိပုဗ္ဗိဿာမိ၊ တဘန်မေးပြန်အံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 တေ၊ သင်အား၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊
 နံ၊ ထိုသူကို၊ ဗျာကဓေယျာသိ၊ ကြားလေလော၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဂ္ဂမာနံ၊ သိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
 စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံမည
 သိ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣဝ၊
 ဤထောက၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းသည်၊
 သရုပ်ဗျူ၊ ငွေ၊ ကောင်းစွာ စစ်မြေအရပ်သို့ ထက်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒ္ဓံ၊ စစ်
 ထိုးခြင်းသည်၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အထိက္ခိတော၊ မသင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော၊
 အကတဟတ္ထော၊ လေးကိုင်မကျမ်းသော၊ အကတယောဂ္ဂေါ၊ မလေ့ကျက်
 အပ်သော လေးအကျင့်ရှိသော၊ အကတုပါဝနေ၊ မပြုအပ်သောမြား
 ပစ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိဂ္ဂ၊ ကြောက်တတ်သော၊ ဘန္တိ၊ ထုန်ထွပ်တတ်သော၊
 ဥဏ္ဍာသိ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော၊ ပဏာဟိ၊ ပြေးတတ်သော၊ ခတ္ထိယကုမာ
 ရော၊ မင်းသားသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာပြားအံ့၊ တံပုရိသံ၊ ထိုလားသော
 ယောကျ်ားကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘာဓေယျာသိ၊ မွေးမည်လော၊ တေ၊ သင်အား၊
 တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားဖြင့်၊ အတ္ထောစ၊
 အလိုသည်ရှိမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ သိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ တံပုရိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ယောကျ်ားကို၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နာဓေယျံ၊ မမွေးလို၊ မေ၊ ငါအား၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သ
 ဘော ရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားဖြင့်၊ နစအတ္ထော၊ အလိုလည်းမရှိ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အထိက္ခိတော၊
 မသင်အပ်သောလေးအတတ်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊ ပုဂ္ဂဗ္ဗားလုလင်
 သည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာပြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့လားသည်ရှိသော်၊ ဝေဿကု
 မာရော၊ ကုန်သည်လုလင်သည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာပြား အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့လား
 သည်ရှိသော်၊ အထိက္ခိတော၊ မသင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော၊ သုဒ္ဓ
 ကုမာရော၊ သူဆင်းရဲလုလင်သည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာပြားအံ့၊ (ပ)၊ တာဒိ
 သေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားဖြင့်၊ နစအတ္ထော၊ အလို

လည်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်ထော်ပူဇော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ
မညထိ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
ဣဓ၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဝေ၊ သင့်အား၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်သည်ခိုပ်ပါအပေါင်း
သည်၊ သပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာစစ်မြေအရပ်သို့ တက်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒ္ဓံ၊
စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်၊ အသာ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုထိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သောလေးအထတ်ရှိ
သော၊ ကတဟတ္ထော၊ လေးကိုင်ကျွမ်းကျင်သော၊ ကတယောဂ္ဂေါ၊ ထေ့ကျွက်
အပ်သော လေးအကျင့်ရှိသော၊ ကတုပါသနေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မြားပစ်
ခြင်းရှိသော၊ အဘိဉ္စ၊ မကြောက်တတ်သော၊ အန္တိန္ဒိ၊ မတုန်ထွပ်တတ်
သော၊ အနုတြာဘိ၊ မထိတ်လန့်တတ်သော၊ အပလ္လာယီ၊ မပြေးတတ်သော၊
ခတ္တိယကုမရော၊ မင်းသားသည်၊ အာဂဇ္ဈ ယု၊ ထာ၊ သြားအံ့၊ တံဝရိသံ၊ ထို
ယောကျ်ားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘရေယျာထိ၊ မွေးမည်လော၊ ဝေ၊ သင်အား၊
ထာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝရိသေန၊ ယောကျ်ားဖြင့်၊ အတ္ထောစ၊ အ
လိုလည်းရှိမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ တံဝရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘရေယျံ၊ မွေးလို
၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ထာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝရိသေန၊
ယောကျ်ားဖြင့်၊ အတ္ထောစ၊ အလိုလည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်
၏၊ အထ၊ ထိုသို့ယျောက်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဇာကုမာရော၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ထုလင်
သည်၊ အာဂဇ္ဈ ယု၊ ထာ၊ သြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့လားသည်ရှိသော် ၊ ဝေသာ
ကုမာရော၊ သူဆင်းရဲထုလင်သည်၊ အာဂဇ္ဈ ယု၊ ထာ၊ သြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့
လားသည် ရှိသော်၊ သုထိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော လေးအ
ထတ်ရှိသော၊ ကတဟတ္ထော၊ လေးကိုင်ကျွမ်းကျင်သော၊ ကတယောဂ္ဂေါ၊
ထေ့ကျွက်အပ်သော လေးအကျင့်ရှိသော၊ ကတုပါသနေ၊ ပြုအပ်သော
မြားပစ်ခြင်းရှိသော်၊ အဘိဉ္စ၊ မကြောက်တတ်သော၊ အန္တိန္ဒိ၊ မတုန်ထွပ်
တတ်သော၊ အနုတြာဘိ၊ မထိတ်လန့်တတ်သော၊ အပလ္လာယီ၊ မပြေးတတ်
သော၊ သုန္ဒကုမာရော၊ သူဆင်းရဲသတို့သားသည်၊ အာဂဇ္ဈ ယု၊ ထာ၊ သြား
အံ့၊ တံဝရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘရေယျာထိ၊ မွေးမည်
လော၊ ဝေ၊ သင်အား၊ ထာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝရိသေန၊
ယောကျ်ားဖြင့်၊ အတ္ထောစ၊ အလိုလည်းရှိမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊

ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ထံပုဂိုသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော ယောကျ်ားကို၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘရေယျံ၊ ပွေးလို၏၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ တာဒိသန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂိုသေန၊ ယောကျ်ားဖြင့်
အက္ကု၊ အလိုသည်းရှိ၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယသ္မာတသ္မာ၊ ဟုတ်
ဟုတ်ညားညားသော၊ ကုဿ၊ အမျိုးမှ၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်ကုန်၍၊ အဂါရသ္မာ၊
အိမ်ရာထောင်သောလူကို၏ဘောင်မှ၊ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော
ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဝေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍
ထည်းဖြစ်အံ့၊ သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်ထည်း၊ ပဉ္စဂံဝိပ္ပတိနော၊ အင်္ဂါငါးပါး
တို့ကိုပယ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊
မဟာပွသံ၊ အကျိုးကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်မျှကုန်
သော၊ ပဉ္စဂံ၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်သည်၊ ကာမန္တန္ဓာ၊ ကာမန္တန္ဓာကို၊ ပဟိနော၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကို၊ ပဟိ
နော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒာ
ရဏကို၊ ပဟိနံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာကို၊ ပဟိနံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အနာဂါမိမဂ်
ဖြင့်ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပိကိန္ဒာ၊ ဝိပိကိန္ဒာကို၊ ပဟိ
နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာနိပဉ္စအင်္ဂါ
နိ၊ ဤအင်္ဂါငါးပါးတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ကထမေဟိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ အသေက္ခေန၊
ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိထက္ခန္ဓေန၊ သိထကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညက္ခန္ဓေန၊ ပညာကျေး
ဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာတို့
၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊
ဝိရတ္တိညာဏဒဿနေ၊ ပစ္စဝေက္ခတာညာဏ်အမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊

ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေဟိပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ ဤငါးပါးယောအင်္ဂါတို့
 နှင့်သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စင်္ဂိပ္ပဟိနေ
 ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့ကိုပယ်အပ်ပြီးသော၊ ပဉ္စင်္ဂိပ္ပဟိနေ၊ ငါးပါးသော
 အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပဗ္ဗလံ၊
 အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ (ပ)၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ဘာရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယသ္မိံ၊ မာဏဝေ၊ အကြင်
 လူသင်၌။ ဣဿတ္ထဗ္ဗ၊ လေးအတတ် သည်လည်းကောင်း။ ဗလဝိရိယဗ္ဗ၊
 ခွန်အားလုံ့ထသည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇေထဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိသည်
 ရှိသော်၊ ထံမာဏံ၊ ထိုလူသင်ကို၊ ယုဒ္ဓေ၊ စစ်ထိုးရာ၌၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။
 ဘရေယျ၊ မွေးလည်းမွေးရာ၏။ ဇာတိပုဂ္ဂဟာ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အသုရံ၊ ရဲရင့်ခြင်းမရှိသောသူကို၊ နဘရေယျယထာ၊
 မမွေးရာသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။
 ခန္တိစ၊ သည်းခံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သောရဇ္ဇံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ဟု
 ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာ၊
 တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပတိဗ္ဗိတာ၊ ထည်ကုန်၏။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသော၊
 တိနဇ္ဇံဝိ၊ ယုတ်သော အမျိုးသည်ဖြစ်သော၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယာ
 တို့၏ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်မွေးသော၊ ထံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုဇယေ၊
 ပူဇော်ရာ၏။ ဗဟုဿုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ အဿမေဝါ၊ သင်္ခမ်း
 တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာသယေဝါ၊ နေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရ
 ယေ၊ ပြုရာ၏။ ပဝနေ၊ ရေမရှိသောထော၌၊ ပပဉ္စ၊ လေးထောင့်ကန်ရေခိုစင်
 အစရှိသော ရေ၏တည်ရာတို့ကိုလည်း၊ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။ ဒုဂ္ဂေ၊ မညီ
 မညွတ် သောအရပ်၌၊ သင်္ကမနာနိစ၊ ထံတေးစင်္ကြံ ထမ်းတို့ကိုလည်း
 ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဥဇာဘုတေသုဥဇာဘုတာနံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်ကုန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 အနုဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း။ ခါဒနီ
 ယဗ္ဗ၊ ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်လက်နံး
 ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသောအိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဒေယျ၊
 ပေးလှူရာ၏။ ထနယံထနယန္တော၊ ချုံးလျက်၊ ဝသန္ဓရံ၊ မြေအဆုံး၊ အဘိ

ဝဿံအဘိဝဿန္တော၊ ရှာသော၊ ဝိဇ္ဇာမာထိ၊ ဝျှပ်စစ်နှယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သထက္ကကု၊ အရာသောတိသံတွင်ရှိသော၊ မေဓော၊ ခိုလှမ်းသည်၊ ထလဉ္စ၊ ကြည်းကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ နိန္ဒဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပူရေတိယ၊ ထာဝီ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့လည်း၊ ထထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ၊ တရားရှိသော၊ သုထဝါ၊ အကြားအမြင်များသော၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို၊ အဘိသံခဉ္စ၊ စီရင်၍၊ အနုပါနေန၊ ထမင်းအဖျော်ဖြင့်၊ ဝနိဗ္ဗကော၊ အထီးကျန်သောဆင်းရဲသောသူတို့ကို၊ ထပ္ပယတိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ အာမောဒမာနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိရေတိ၊ ကြံသကဲ့သို့လှ၏။ ဒေဝဒေထ၊ ယူကြကုန်၊ ဣကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပဝဿတော၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ ဒေဝဿ၊ ခိုလှမ်း၏။ ဂစ္ဆိထံဣဝ၊ ချုံးသကဲ့သို့၊ တံတိ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်း သည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိအား၊ ဝေဇ္ဇိတံ၊ ချုံးသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂုဏာ၊ ပြန်ပြောသော၊ သာဂုညဓာရာ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရေအယဉ်သည်၊ ဒါတာနံ၊ ယူကုန်သောသူတို့အား၊ အဘိဝဿတိ၊ ပြင်းစွာရှာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဝတုတ္တဇာသတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၆) သာပတ္တိနိဒါနံ၊ သာပတ္တိနိဒါနံတည်း၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒံခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ရာဇာနံပသေနဒိကောသထံ၊ ပသေနဒိကောသထမင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဝစနံဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ ဒါဒိဝဿ၊ နေ့ထော့ထော့၌၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာဂစ္ဆသိန္န၊ ထာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခတ္တိယာနံ၊ ရေမြေကိုအစိုးရကုန်သော၊ ရုဒ္ဓါဝသိတ္တာနံ၊ ထိပ်၌အဘိသိက်သွင်းအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣဿရိယမဒမတ္တာနံ၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသော မာန်ဖြင့်ယစ်ကုန်သော၊ ကာမဂေပရိယုပ္ပိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌တစ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဇနပဒထာဝရိယပ္ပတ္တာနံ၊ ဇနပုဒ်၌မြဲမြံစွာထည်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ပထဝီ၊ ဣဏ္ဍလံ၊ မြေပြင်အလုံးကို၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍၊ အဗ္ဗာဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ရညံ၊ မင်းတို့အား၊ ယာနိတာနိရာဇကရဏိယာနိ၊ * ကြင်မင်း၏ပြုသူဟုကိစ္စ

တို့သည်။ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေသု၊ ထိုမင်းပြုဘွယ်ကိစ္စတို့တွင်။ ဇေ
ရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပထုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသို့၊ အာပဒ္ဒော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေးကမ်း၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မယာ၊ ငါ
တရားသည်။ ပုဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ထံ့၊ သင်သည်။ ကိံ မညာတိ၊ အဘယ်သို့
အောက်မေ့သနည်း။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ထေ၊ သင်၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်
အပ်သောစကားရှိသော။ ပစ္စယိကော၊ ယုံအပ်သော စကားရှိသော။ ပုရိ
သော၊ မင်းချင်းယောကျ်ားသည်။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ
အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာရာ၏။ သော၊ ထိုထာသောယောကျ်ားသည်။ တံ၊
သင်မင်းကြီးသို့၊ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်လေ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။
ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ယဒ္ဓေဇာနေယျာယိ၊ သိထောံ၊ မူထိလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရတ္ထိ
မာယဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေမိ၊ ထာခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့
မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ အဗ္ဘ သမံ၊ တိမ်နှင့်မျှသော။ ယံပဗ္ဗတံ၊
အကြင် တောင်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ သောပဗ္ဗတော၊ ထိုထောင်သည်။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါတော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နိပေါဏေ၊ ကြော၊ မှန်မှန်
ညက်ညက်ကြိတ်လျက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ထာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး။ ထေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယံကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကရဏီယံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုထော၊ ဣတံဝေံ၊
ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်
မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောကျ်ားသည်။ ပ ဗ္ဗိမာယဒိသာယ၊
အနောက်မျက်နှာ အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာရာ၏။ (ပ)၊ အထပစ္ဆာ၊
ထိုနောင်မှ၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်း
ယောကျ်ားသည်။ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေ
ယျ၊ ထာရာ၏။ (ပ)၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်အပ်
သောစကားရှိသော။ ပစ္စယိကော၊ ယုံအပ်သောစကားရှိသော။ စတုတ္ထော၊
ထေးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောကျ်ားသည်။ ဒက္ခိတာ
ယဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာရာ၏။ သော၊ ထိုထာ
သောယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့၊ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်လေ၍။
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ယဒ္ဓေဇာနေယျာယိ၊ သိထောံ၊ မူထိလော၊ အဟံ၊

အကျွန်ုပ်သည်။ ဒက္ခိဏာယဒိသာယံ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆေမိ၊
 လာခဲ့ပါ၏။ ထက္က၊ ထိုအရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ အပ္ပသမံ၊
 တိမ်နှင့်မျှသော၊ ယံပဗ္ဗတံ၊ အကြင်ထောင်ကို၊ အန္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ သောပဗ္ဗ
 ထော၊ ထိုထောင်သည်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဂဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 နိပျေထေ၊ နှော့၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြိတ်ထွက်၊ အာဂစ္ဆေတိ၊ လာ၏။ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ယံကရဏီယံ၊ အကြင်
 ပြာတွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကရဏီယံ၊ ထိုပြာတွယ်ကိစ္စကို၊ ကရေ
 တံ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တေ၊
 သင်အား၊ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မဟာတိမဟာဗ္ဗ၊ ယေ၊ အလွန်ကြီး
 စွာသောဘေးသည်။ သရပ္ပန္ဓေ၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ မနုဿတ္ထေ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲရဲထွက်၊ မနုဿကာယေ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းကြုတ်
 သောဘေးသည်။ သရပ္ပန္ဓေ၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုဘေးအား၊ ကရဏီ
 ယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စသည်။ ဘိ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ မဟာတိမဟာဗ္ဗ၊ အလွန်ကြီးစွာသော ဘေးသည်။ သရပ္ပန္ဓေ၊ ဖြစ်
 ထတ်သော်၊ မနုဿတ္ထေ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲရဲထွက်၊ မနုဿကာယေ၊
 လူအပေါင်းအား၊ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ဘေးသည်။ သရပ္ပန္ဓေ၊ ဖြစ်
 ထတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုဘေးအား၊ ဓမ္မစရိယာယ၊ ထရားကိုကျင့်ခြင်းမှ၊
 အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ သမစရိယာယ၊ ထရားနှင့်ညီသောအကျင့်မှ၊ အညတြ၊
 ကြဉ်၍၊ ကုသလကြိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပုည
 ကြိယာယ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထုမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ကရဏီယံ၊ ပြာတွယ်
 ကိစ္စသည်။ ဘိ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ ဈျောက်
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်အား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာရောစေမိ၊
 ကြားတော်မူအံ့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်အား၊ ခေါ၊ စင်
 စစ်၊ ပရိဝေဒေမိ၊ ဘိစေအံ့၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်အား။
 ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝက္ကတိခေါ၊ ယွမ်းမိုးသည်သာ
 ယျင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇရာမရဏေ၊
 ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝက္ကမာနေ၊ ယွမ်းမိုးသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထို
 ဇရာမရဏတရားအား၊ ကရဏီယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စသည်။ ဘိ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်
 သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝက္ကမာနေ၊ ယွမ်းမိုးအပ်

သည်ရှိသော်ကား၊အာဿ၊ထိုဘေးအား၊ဓမ္မစရိယာယ၊တရားကိုကျင့်ခြင်း၊
 ၅၊အညတြ၊ကြည့်၍၊သမစရိယာယ၊တရားနှင့်ညီသောအကျင့်မှ၊အညတြ၊
 ကြည့်၍၊ကုသလကြိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းမှ၊ အညတြ၊ကြည့်၍၊ပုည
 ကြိယာယ၊ ပုညကြိယာဝတ္ထုမှ၊ အညတြ၊ကြည့်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ကရဏီယံ၊ပြုစွယ်ကိစ္စသည်၊ ကိံအတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ ရှိသနည်း၊ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ခတ္တိယာနံ၊ရေမြေကိုအစိုးရကုန်သော၊ဓုဒ္ဓါဝထိတ္တာနံ၊ထိပ်
 ခွံအဘိသိက် သွင်းအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣဿရိယမဒမတ္တာနံ၊ အစိုးရခြင်း
 တည်းဟူသောများဖြင့်သစ်ကုန်သော၊ကာမဂေပရိယုဋ္ဌိထေးနံ၊ကမဂုဏ်
 တို့ခွဲတပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဇနပဒတာဝပရိယုဋ္ဌတ္တာနံ၊ဇနပုန်
 ခွံမြေမြွာတည်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ မဟန္တံ ကြီးသော၊
 ပထဝမဏ္ဍသံ၊မြေပြင်အလုံးကို၊ အဘိဝိဇိယ၊အောင်၍၊ အဇ္ဈာဝသန္တာနံ၊
 နေကုန်သော၊ရညံ့ မင်းတို့အား၊ယာနိတာနိ၊အကြင်ဆင်တို့ဖြင့်စစ်ထိုးခြင်း
 တို့သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနံ၊ဆင်ဖြင့်
 စစ်ထိုးအပ်ကုန်သော၊ တေသဝီ၊ထိုသူတို့အားလည်း၊ ဇရာမရဏေ၊ဇရာ
 မရဏတရားသည်၊ အဓိဝတ္တမာနေ၊ လွှမ်းမိုးသည်ရှိသော်၊ ဂတိ၊အလား
 သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝိသယော၊ဖြစ်ခွင့်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊
 ခတ္တိယာနံ၊ရေမြေကို အစိုးရကုန်သော၊ ဓုဒ္ဓါဝထိတ္တာနံ၊ ထိပ်ခွံအဘိသိက်
 သွင်းကုန်ပြီးသော၊(ပ)၊အဇ္ဈာဝသန္တာနံ၊နေကုန်သော၊ ရညံ့မင်းတို့အား၊
 ယာနိတာနိအာဿယုဒ္ဓါနိ၊အကြင်မြင်းတို့ဖြင့်စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်၊ဘဝန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာနိတာနိရထယုဒ္ဓါနံ၊ အကြင်ရထားတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့
 သည်၊ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာနိတာနိပတ္တိယုဒ္ဓါနိ၊အကြင်ခြေသည်တို့ဖြင့်
 စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ပတ္တိယုဒ္ဓါ
 နံ၊ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော၊တေသဝီ၊ထိုသူတို့ အားလည်း၊ ဇရာ
 မရဏေ၊ အိုခြင်း သေခြင်း ထရားသည်၊ အဓိဝတ္တမာနေ၊ လွှမ်းမိုးသည်
 ရှိသော်၊ ဂတိ၊အလားသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဝိသယော၊ဖြစ်ခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊
 ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဣမတ္ထိံရာဇကုဏေ၊ ဤ
 မင်းမျိုး၌၊မန္တိ၊နော၊မဟောသခာဝိရူပညာရှိနှင့်တူသောအတိုင်အပင်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊မဟာမတ္တာ၊အမတ်ကြီးတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ယေသံ
 အကြင်အမတ်ကြီးတို့သည်၊ အာဂတေ၊လာကုန်သော၊ ပစ္စတ္တိကေးရန်သူ
 တို့ကို၊ မန္တေဟိ၊ အတိုင်အပင်တို့ဖြင့်၊ ဘေဒယိတုံ၊ ကွဲပြားမိမ့်သောငှါ၊
 ပဘောန္တိ၊စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊မန္တယုဒ္ဓါနံ၊အတိုင်အပင်

ဖြင့်စစ်ထိုးကုန်သော၊ ကေသံဝိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ အိုခြင်း
သေခြင်းတရားသည်၊ အဓိဝတ္တမာနေ၊ ထွမ်းမိုးသည်ရှိသော်၊ ဂတိ၊ အလား
သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိသယော၊ ဖြစ်ခွင့်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊
ခေါပန၊ စင်စစ်ဖြင့်ကား၊ ဣမတ္ထိံရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌၊ ဘူမိဝထဉ္ဇေဝ၊
ကြီးစွာသောကြေးအိုးဖြင့် ပြည့်စေ၍ မြေ၌မြှုတ်ထားသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဝေဟာသဉ္ဇဉ္ဇ၊ သားရေအိပ်တို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ထုတ်ထွောက်အစရှိသည်
တို့၌ဆွဲထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊
ရွှေးငွေသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အာဂတေ၊ လာကုန်
သော၊ ပဂ္ဂတ္တိ၊ ကား၊ ရန်သူတို့ကို၊ ယေနမနေန၊ အကြင်ရှေ့ငွေစသောဥစ္စာဖြင့်၊
ဥပထာပေတံ၊ ဖြားယောင်းအံ့သောငှါ၊ ပဟောမ၊ စွမ်းနှိုင်းကုန်၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာတရား၊ ဝေနယုဒ္ဓါနံ၊ ရှေ့ငွေစသောဥစ္စာဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော၊ ကေသံ
ဝိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတရားသည်၊ အဓိ
ဝတ္တမာနေ၊ ထွမ်းမိုးသည်ရှိသော်၊ ဂတိ၊ အလားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိသယော၊
ဖြစ်ခွင့်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇရာ
မရဏေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတရားသည်၊ အဓိဝတ္တမာနေ၊ ထွမ်းမိုးသည်ရှိသော်၊
အဿ၊ ထိုဘေးအား၊ ဓမ္မစရိယာယ၊ ထရားကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်
၍၊ သမစရိယာယ၊ ထရားနှင့်ညီသောအကျင့်မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ကုသလ
ကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပုညကိရိယာယ၊ ပုည
ကြံ့သာဝတ္ထုမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကရဏီယော၊
ပြုဘွယ်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေ့ဝံ
၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤကုသိုလ် ကောင်းမှုမှတစ်ပါး
ပြုဘွယ်ကိစ္စမရှိဟူသော စကားသည်၊ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုမှတစ်ပါးပြုဘွယ်
ကိစ္စမရှိဟူသော စကားသည်၊ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီး ဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ ဇရာ
မရဏေ၊ ဇရာမရဏ တရားသည်၊ အဓိဝတ္တမာနေ၊ ထွမ်းမိုး သည်ရှိသော်၊
အဿ၊ ထိုဘေးအား၊ ဓမ္မစရိယာယ၊ ထရားကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ အညတြ၊
ကြဉ်၍၊ သမစရိယာယ၊ ထရားနှင့် ညီသောအကျင့်မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊
ကုသလစရိယာယ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ပုညကိရိယာယ၊
ပုညကြံ့သာဝတ္ထုမှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကရဏီယံ၊
ပြုဘွယ်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။

အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။(ပ)။သတ္တဝါ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော် မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ပိပုဏ္ဏ၊ကြီးစွာကုန်သော၊
 သေဏ၊ တစ်ခဲနက် ကျော်အတိ ပြီးကုန်သော၊ ပဗ္ဗဿ၊ ထောင်တို့သည်၊
 နဘံ၊ကောင်းကင်ကို၊အာဟဂ္ဂ၊ထိ၍၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်သော၊စတုဗ္ဗိ
 သာ၊အရပ်ထေးမျက်နှာမှ၊နိဂ္ဂေါထေန္တော၊သတ္တဝါတို့ကိုမှန်မှန်ညက်ညက်
 ကျိတ်ကုန်လျက်၊ အနုပရိယာ၊ ယေယျံ၊ယထာပိ၊ အစဉ်ထိမ့်၍ ထာကုန်
 သကဲ့သို့၊ဝေဝာဏ၊ ထိုအစု၊ ဇရာစ၊အိုခြင်းတရားသည်လည်းကောင်း၊
 မဗ္ဗစ၊ သေခြင်းတရား သည်လည်းကောင်း၊ ပါဏီနေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 အဓိဝတ္တန္တိ၊ ထွမ်းခိုးနှိပ်စက်ကုန်၏၊ခတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဝေသေ၊ကုန်သည်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သုဗ္ဗေ၊သူဆင်းရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စဗ္ဗောဓပုတ္တုသေ၊ နှိန်း
 စဗ္ဗားပန်းပျက်သွန်အမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ကိပ္ပိ၊ အစုံတစ်ခုကိုမျှ၊နပရိ
 ဝဇ္ဇေတိ၊မကြဉ်၊ သဗ္ဗေဝ၊အဆုံးစုံသောမင်းမျိုးစသည်ကိုလျှင်၊ အဘိမဒ္ဒ
 တိ၊နှိပ်စက်၏။ ။ထတ္ထ၊ ထိုဇရာမရဏတရား၌၊ ဟတ္ထိနံ၊ဆင်စစ်သည်
 တို့၏၊နဘူမိ၊ အရာမဟုတ်၊ရထာနံ၊ ရထားစစ်သည်တို့၏၊ နဘူမိ၊အရာမ
 ဟုတ်၊ ပတ္တိယာ၊ခြေသည်စစ်သည်၏၊နဘူမိ၊အရာမဟုတ်၊ မန္တယုဗ္ဗေနဝါ၊
 အတိုင်အပင်ဖြစ်သော စစ်သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေနေနဝါ၊ ရွှေငွေဥဂ္ဂာ
 ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတုံ၊အောင်စိမ့်သောငှါ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊နစာပိသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ ။ထသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ သမ္ပဿံသမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သော၊
 ပဏှိဘော၊ ပညာရှိသော၊မိရော၊ မြဲမြံတည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ ပေါသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဗုဒ္ဓေစ၊ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ဇေဗ္ဗေစ၊ တရား၌လည်း
 ကောင်း၊သံစောစ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊သန္တံ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ နိဝေသ
 ယေနိဝေသေယျ၊ ထည်စေရာ၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်၊ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥဒ၊ထိုမှတပါး၊
 ဧတသာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခမ္မံ၊တရားကို၊ စရိ၊ကျင့်၏၊ ဣဝေဝ၊
 ဤ၊ဗျူဟံ၊ဘဝ၌ပင်လျှင်၊နံ၊ ထိုသူကို၊ပသံသန္တိ၊ ငြိမ်းစွမ်းကုန်၏၊ ပဂ္ဂ၊ထမ
 လွန်ဘဝ၌၊သဇ္ဇေ၊ နတ်ပြည်၌၊ပမောဒတိ၊ မြေထျော်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝ
 ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဗ္ဗမပဗ္ဗတုပမသုတ်ပြီး၏။

တတိယောသုံးချက်၏ပြည့်ကြောင်းဖြင့်သောဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။
 ထာသ။ ထိုတတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား။ ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂလ
 သုတ်ကိုသည်းကောင်း၊ အယျိကာ၊ အယျိကာသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သော
 ကော၊ သောကသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဿတ္တံ၊ ဣဿတ္တသုတ်ကိုလည်း၊
 ပဗ္ဗတူပမံ၊ ပဗ္ဗတူပမသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စကံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊
 ဣမံကောသလံ၊ ဤကောသလသံယုတ်ကို၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုး
 တည်း။ ။ ကောသလသံယုတ္တံ၊ ကောသလသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မာရသံသုတ်၊ ၁၅-ပဌမဝဂ်၊

(၁၃၇) ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤတပေါကမ္မသုတ်
 ကို၊ မေမံ သ။ ။ အက္ခိယံ အနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗ
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၍၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဥရုဝေဇ္ဇယံ၊ ဥရုဝေဇ္ဇသမီပေ၊ ဥရုဝေဇ္ဇရွာ၏အနီး၌၊ နေရဇ္ဇရာ
 ယ၊ နေရဇ္ဇရာမည်သော၊ နန္ဒာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဘိသဗ္ဗု၊
 သဗ္ဗညုဘညာဏ်ကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပထမံပထမတ္ထိံ၊ ပထဝ၊ ရှေးဦး
 စွာသောသက္က သက္ကာဟ၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ အပေါလနိဂြောဓေ၊ အပေါ
 ထညောင်ပင်၏အနီး၌၊ ဝိဘရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟော
 ဝဘဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်၊ ပုဗ္ဗိသလ္လိနုဿ၊ ထယောကံ
 အထည်းတည်းကိုနိုးအောင်းသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒါနိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ ကိံ ဥဒါနိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ဝတဧကံသေန၊ ငင်စစ်
 သဖြင့်၊ ထာယဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့စွာစွာသော ခြောက်နှစ်ပတ်
 လုံးဒုက္ကရစရိသအကျင့်ကိုပြုသည်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရက္ခော၊ လွတ်သည်၊
 အမ္ဘိ၊ မြစ်၏၊ အနတ္တသံတိဘာယ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော၊ ထာယ
 ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့စွာစွာသော ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးဒုက္ကရစရိ
 ယအကျင့်ကို ပြုသည်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရက္ခော၊ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ မြစ်
 သည်ကား။ သာရဝထ၊ ကောင်းစွတကား၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်ကို၊

သမန္တဂုံ ကောင်းစွာရခြင်းသည်၊ အမှီဖြစ်သည်ကား၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွာကား၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥပပါဒိးထင်ရှားဖြစ်၏ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော အမှု၌ ယှဉ်သော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတော၊ စိတ်တော်၏၊ ပရိဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ စေတသာ၊ မာရ်နတ်သား၏စိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ စေတန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယေမာဏဝါ၊ အကြင်လူထင်တို့သည်၊ နုသုဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူသင်သည်၊ တပေါကမ္မာ၊ ချိုးခြံစွာကျင့်သောနတ္ထရစရိယာအကျင့်မှ၊ အပ္ပက္ကဒ္ဒဖဲ၍၊ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်ဘဲလျက်၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ မညာဘိ၊ အောင်မေ့၏၊ သဒ္ဓိမဂ္ဂါ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးမှ၊ အပရဒ္ဓေါ၊ ဝေးလေစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူသနည်း၊ ယင်္ကိဇ္ဈိ၊ အလုံးစုံသော၊ အပရံ၊ နောက်ကို ပွားစေခြင်းငှါ၊ တပံ၊ ခေါင်းပါးသောအကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနုပ္ပာသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကျင့်သည်၊ ဇမ္ဗနိ၊ ကုန်းကြဉ်း၌၊ ဖိယာ၊ ထက်သည်၊ ရိတ္တံ၊ ဧဝံ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါအား၊ အတ္တာဝတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိသောကြောင့်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေပြီ၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဗောဓာယ၊ သိခြင်းငှါ၊ သိလဂ္ဂ၊ သိလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိံ စ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညဂ္ဂ၊ မဂ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝဟံ၊ ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သဒ္ဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊ မယာ၊ ငါသည်တို့၊ သင်ကို၊ နိဟတော၊ ရှိစေအပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊

သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရေယံ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဋ္ဌမထပေါကပ္ပသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၀) သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပါ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤနဂသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥရုဝေဠယံ ဥရုဝေဠသမိပေ၊ ဥရုဝေဠဂူ၏ အနိ၌၊ နေရဇ္ဇရာယ၊ နေရဗ္ဗရာမည်သော၊ နုဇ္ဇာ၊ မြစ်၏၊ တိဓေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဘိသဗ္ဗဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုထိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပထဝံပထမသို့၊ ယေဝ၊ ရှူးဦးစွာသော၊ သတ္တသတ္တာဟာဏိ၊ အတွင်း၌သာလျှင်၊ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလပညောင်ပင်၏အနီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနဂေါ၊ ပနယမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတ္တန္တကာရတိမိဿယ၊ အဓိကအင်္ဂါလေးပါးရှိသောညွှန်၌၊ အပ္ပေကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါစ၊ ချမ်းသည်သည်၊ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်၊ ဖုဿယတိ၊ ပျန်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ကိုယ်၏ ထုန်ထုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်းအသွင်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဗန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာ၊ ကြီးသော၊ အဂိဋ္ဌကော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ မဏိသထာ၊ ကျွေခက်ကဲ့သို့၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အသ၊ ထိုခင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုန္ဒါ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ ရူပိယံ၊ ယထာ၊ ရှေ့ချောင်းကဲ့သို့၊ ဝေံကထာ၊ ဤအ

တု၊ အဿပိ၊ မြင်း၏လည်း။ ဧန္တော၊ အစွယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ နဂ်လသိသာ
 ယထာ၊ ထွန်ဝုံးကဲ့သို့၊ ဧဝံယထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿ၊ ထိုမြင်း၏။ သောဇေဉ္ဇော၊
 နှာမောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါရိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပါရိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော။ မဒရံ၊
 မာရ်နတ်သားကို၊ ဣထာယ၊ ဣထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈ
 ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်တော်မူသနည်း။ ပါရိမာ၊ မာရ်နတ်။ ဒိဗာမဒ္ဓါနံ၊ ဝသ
 ဝတ္တိနတ်ပြည်မှ ဥရုဝေဇ္ဇတိုင်အောင်ရှည်စွာသောခရီးကို။ သံသာရံသံသ
 ရန္တော၊ သာသည်ဖြစ်၍။ သုဘာသုဘံ၊ ကောင်းမကောင်းသော၊ ဝဇ္ဇံ၊
 အဆင်းကို။ ကတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ တံ၊ သင်သည်။ အာဂတော၊ လာသည်။
 အထိ၊ ဖြစ်၏။ ပါရိမာ၊ မာရ်နတ်၊ ဧတေန၊ ဤကြောက်မက်ဝွယ်သောအခြင်း
 အရာကိုပြသောဗျာပါရဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ အန္တကာ၊
 မာရ်နတ်။ မယာ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နိဟတော၊ ရှုံးစေအပ်သည်။ အထိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုထံ၊ ကြား
 အပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယနာဂသုတ်ပြီး၏။

(၁၃၉) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုဘသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊
 မျက်မှောက်တော်မူစဉ်၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုထံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားအပ်ပါသနည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဥရုဝေဇ္ဇာယံ၊ ဥရုဝေဇ္ဇာသစ်ပေး၊ ဥရုဝေဇ္ဇာ၏အနီး၌။ နေရဉ္ဇရာ
 ယ၊ နေရဉ္ဇရာမည်သော၊ နန္ဒော၊ မြစ်၏။ တိရေ၊ ကင်းနား၌။ အဘိသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပထမံစတမထိံ၊ ယေဝ၊ ငှေးဦး
 စွာသော၊ သတ္တသတ္တာဟ၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ အဓေါ၊ ထိုဒြောမေ၊ အဓေါ
 ထပညောင်ပင်၏အနီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ၊ ဗနုသမထေန၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တန္တကာရတိ၊ ဝိသာယာ၊ အရိက်အပ် ။
 ထေးပါးရှိသောညှိ၌၊ အဓန္တကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ နိထိန္ဒော၊ ထိုင်နေ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါ၊ မိန့်သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်

တပေါက်၊ ဗုဒ္ဓာယတိ၊ ဗျန်း၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊
မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်
ခြင်းကို၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်၏တုန်ထွက်ခြင်းကို၊ ထောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေး
ညှင်ထခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေထုကာမော၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်
သို့၊ ဥပသကင်္ဂိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကင်္ဂိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ သုဘာစေဝ၊ တင့်ထယ်သည်ထည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ အသုဘာစ၊ မတင့်ထယ်သည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥစ္စာဝစာ၊
ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ကုန်လော့၊ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို၊ ဥပဗ္ဗံ
သေတိ၊ ပြု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ
ဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူ
သနည်း၊ ပါဝိမာ၊ မာရ်နတ်၊ ဒိဗမဒ္ဓါနံ၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်မှ ဥဥဇ္ဇဝေတံ၊
အောင်ရှည်စွာသောခရီးကို၊ သံသရံ၊ သံသရန္တာ၊ ထာသည်ဖြစ်၍၊ သုဘာသု
ဘံ၊ ကောင်းမကောင်းသော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ ကတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အယိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဝိမာ၊ မာရ်နတ်၊ ဇေနေ၊ ထို
ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာကိုပြုသောဗျာပါရဖြင့်၊ တေ၊ သင်
အား၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တွံ၊ သင်ကို၊
နိဟတော၊ ရှုံးစေအပ်သည်၊ အယိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်
တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုသံ
ဂတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တေ၊ ထို
စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေ၊ သင်မာနတ်၏၊ ဝသာနုဂါ၊
အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေမာရဿ၊ အသင်မာ
နတ်၏၊ ဗဒ္ဓဘူ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ အန္တေ၊ ဝါထိကာ၊ ထပည့်တို့သည်။
နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ (ပ) မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ အန္တရေယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယသုဘသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၀) သန္တေအရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပါလသုတ်ကို၊ မေ
မယော၊ အက္ခန္တိဝိညာဉ်သန္တာရံ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မျက်မှောက်ထောင်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်
သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣထိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏
ကျရာဖြစ်သော၊ ဝိဂါဟေ၊ သမင်ထော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ ဝုတ္တ
ခေါ၊ ထိုသို့နေထိုင်မှုသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊
ဘဒန္တေ၊ အရှင်တရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသော၊ သို့ရှိသေစွာနာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ
အဝေဝါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
မဟံ ငါ့အား၊ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုဿိကာရာ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်းကြောင့်၊ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနာ၊ လုံ့လပြုခြင်း
ကြောင့်၊ အနုတ္တရာ၊ အထမရှိလွန် မြတ်သော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်၏၊ အနုတ္တရာ၊ အထမရှိလွန်မြတ်
သော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကထာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ယောနိသော၊
အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုဿိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိလျှင်ဖြစ်၍၊ ယော
နိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တ
ရံ၊ အထမရှိလွန်မြတ်သော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပတာထ၊ ရောက်
ကုန်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အထမရှိလွန်မြတ်သော၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
သန္တိကရာထ၊ မျက်မှောက်ပြုကြကုန်သော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
သည်၊ ယောနိ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
လေပြီး၍၊ တဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
ရွတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမထ၊ ရှင်ရဟန်း၊
ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်
တည်းဟူသော၊ ဧကုဉ္စကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်သော
ကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသော၊ ဧကုဉ္စ

ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနမာရပါသေန၊ ထိုကိလေသာမာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရဗန္ဓနုဗန္ဓော၊ မာရ်တည်းဟူသော အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသယတော၊ အရာမှားမေးကွယ်၊ မလွတ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနမာရပါသေန၊ ထိုကိလေသာမာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းမှအဖတ်၊ ငါသည်၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရဗန္ဓနုဗန္ဓော၊ မာရ်တည်းဟူသောအဖွဲ့မှလွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နိဟတော၊ ရှုံးစေအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ပ၊ ထထ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရေယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထပါသသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၁) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပါသသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနမည်သော၊ ဝိဂဒါယေ၊ ဝိဂဒါရန်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တကြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဖေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသေသသို၊ ရှိသေစွာနာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအပေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရား

သည်၊ ခိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်
မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်
သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသော
ကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊
ထိုအလုံးစုံသောကိလေသာမာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့မှ ရုက္ခော၊
လွတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ခိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်
သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသော
ကျော့ကွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော
ကိလေသာမာရ်တည်းဟူသော၊ ကျော့ကွင်းတို့မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်ကုန်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေဝိ၊ သင်တို့သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူတို့၏အကျိုး
စီးပွားအဖို့ငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူများတို့၏ချမ်းသာခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဇောကာနုကမ္ဘာယ၊ လူတို့အားသနားခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါလည်း
ကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရထ၊ သွားကုန်သော၊ ဇေကေန၊
ထားကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်၊ နွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊
မာအဂဓိတ္ထု၊ မသွားကုန်လင့်ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဒိကဏှာဏံ၊ အစ၏
ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကဏှာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ပရိသေသာနကဏှာဏံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဒေသေထ၊ ဟောကုန်လေ၊ ကေဝလပရိဂုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်း
ကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေထ၊ ပြကုန်သော၊ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာ၊
ပညာချက်မိ၌ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ မြူးနိသောသဘောရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊ အဿဝ
နတာယ၊ မနာရသေကြောင့်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်မှ၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်
ကုန်၏၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊ အညာတာဓော၊ သိလွယ်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံဝိ၊ ငါ
သည်လည်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥရုဝေဇ္ဇာ၊ ဥရုဝေဇ္ဇာတောသည်၊ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ ယေန့အကြင်အရပ်၌၊ သေနနိဂမော၊ သေနမည်သောနိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ယေန့ထိုအရပ်၌၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌၊ ဥပသင်္ကမိဿာ
 မိ၊ ကပ်ထော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန့အကြင်အရပ်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ယေန့ထိုအရပ်၌၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ ကပ်ထော်မူ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထော်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူး
 ကို၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရှုတ်သနည်း။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကောမဂုဏ်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်သောကောမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကိလေသာမာရ်
 တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မာရ
 ဗန္ဓုဗန္ဓော၊ မာရ်တည်းဟူသောအဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ သမ
 ဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ဝါ၏။ ဝိသယထော၊ အရာမှ၊ နမောက္ခထိ၊
 မလွတ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊
 ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကောမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်
 တည်းဟူသောကျော့ကွင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်သော
 ကောမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်မာရ်တည်းဟူသောကျော့
 ကွင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေဟိသဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထို
 အလုံးစုံသော ကိလေသာ မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းတို့မှ၊ အဟိ၊
 ဝါသည်၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မာရူဗန္ဓုရုက္ခော၊ မာရ်မင်း၏
 အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ဝါသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ နိဟ
 တော၊ ရှုံစေအပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဉ္စမပါသသုတ်ပြီး၏။

(၈၄၂) ဘန္ဓော၊ အရှင်ထူးကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာထူး၏။ သဗ္ဗုခါ၊
 မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်

သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကထန္ဒကနီဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့
 အားအစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေထိုင်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရတ္တန္တကာရတိဗိသာယ၊ အရိက်အင်္ဂါထေးပါးရှိသော ညဉ့်အခါ၌၊
 အတ္တကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ထိုင်နေထိုင်မူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒေဝေါစ၊ မိလိန္ဒသန္ဓေ၊ ကေမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်၊ ဗုဒ္ဓာ
 ယတိ၊ ဗျုန်း၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ကိုယ်၏ခက်တရော်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သောမ
 ဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးဃွင်းထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊
 ဖြစ်စေခြင်း ဌ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သပ္ပရာဇေဏ္ဍိ၊ ရွှေ
 မင်း၏အသွင်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ ဖေယံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံဗိ၊
 ကပ်စေ၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊
 ကောရုက္ခိကာ၊ သင်္ဂတထုံးတည်းထွင်းသော၊ နာဝါသေယျထာဝိ၊ ဝိန်းကော
 ဟေကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿ၊ ထိုရွှေမင်း၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟန္တံ၊
 ကြီးစွာသော၊ သောဏ္ဍိကာကီလန္တိ၊ သေယျထာဝိ၊ သေရက်သမားတို့၏ ရန်
 ညက်ကိုဖြန့်၍၊ ဝှန်းသော၊ ဗျာကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿ၊ ထိုရွှေမင်း
 ၏၊ ဗထော၊ ပါးဖျဉ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ မဟတိ၊ ကြီးသော၊ ကောသထကာကံသပါတိ၊ ကောသထမင်း
 ကြီး၏၊ ရထားထည်းဘီးပံမာတရှိသော ကြေးခွက်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ အဿ၊ ထိုရွှေမင်း၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒေဝေါမိလိန္ဒသန္ဓေ၊ ဝဇ္ဇဝဇ္ဇာယန္တေ
 အလွန်ချူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စတု၊ ဝျှစ်ဝစ်နွယ်တို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ သေယျ
 ထာဝိ၊ ထွက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿ၊ ထိုရွှေမင်း၏၊ ဇိဋ္ဌ၊
 ဝျှာတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ကမ္ဘာရဂဗ္ဗိယာ၊ ပန်းဘဲဖိုမှ၊ မမာနာယ၊ မှုတ်ခြင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊
 ဟူးဟူးထွက်သော အသံသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿ၊ ထိုရွှေမင်း၏၊ အဿာသပဿာသာနံ၊ ထွက်

သက်ဝင်သက်တို့၏။ သဒ္ဓေါ၊ ဟူးဟူးသော အသံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤ၊ ဖြစ်သည်ကား။ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ ယှဉ်စစ်ရောင်ဖြင့်သိထော်မူ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ထော်မူ၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ထော်မူသနည်း။ ယောမုနိ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သေဗေယျာ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ သုညဂေဟာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအိမ်တို့ကို။ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တသညိတော၊ ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက် သည်ဖြစ်၍။ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဘော၌။ နိကန္တိံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝေါသာဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ စရေယျ၊ ဘုရင့်ရာ၏။ တထာပိဓဿ၊ ထိုသို့အတ္တဘောကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ တံ၊ ထိုသို့ အတ္တဘောကို တပ်ခြင်း၌စွန့်ခြင်းသည်။ ပကိရူပံဟိပတိရူပံဝေ၊ ခန့်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ စရကား၊ သွားတတ်ကုန်သော ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာ၊ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခုံသဘင်္ဂါသပါ၊ ကိုက်တတ်သောမြေစသောသတ္တဝါတို့သည်တည်း။ ဗဟူ၊ များစွာ၊ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်တို့၌၊ သုညဂါရဂတော၊ ကိုယ်ကိုစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သော၊ မဟာမုနိ၊ အတ္တဘော၌တပ်ခြင်းကင်းသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ထောမံဝိ၊ မွေးတော်တချောင်းမျှတည်း။ နုဇ္ဈုပေ၊ မထွပ်ရာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နဘံ၊ တိမ်ကို။ ဖလေယျ၊ အမြွှာမြွှာခွဲငြားအံ့၊ ပထဝီ၊ မြေကို။ စလေယျ၊ ထွပ်ငြားအံ့။ ဥဒ၊ ထိုမျှ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာဝိ၊ သတ္တဝါတို့သည်တည်း။ သန္တာလေယျ၊ ထိတ်ထန်စေကုန်ငြားအံ့။ ဥရုသိကံ၊ ရင်၌။ သဏ္ဍိဝိ၊ ထက်စွာသောထုံကိုလည်း။ စေဖလေယျ၊ အကယ်၍ သိုးကုန်ငြားအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်ကား၊ ဥပဓိသု၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့၌။ ထာဏံ၊ ပုံးအောင်းရာကို။ နကရေန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ထော်မူ၏။ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိထော် မူ၏။ သုဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိထော်မူ၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။

တထေဝ။ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရသေဝိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဆဋ္ဌသပ္ပသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၃) ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဝပော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟုဒေဝ ရက္ခိံ၊ များစွာသောညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စကံမိတွာ၊ စကြိုသွား၍။ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ ပါဒေ၊ ခြေထော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း တွင်းသို့၊ ပါဝိသိတွာ၊ ဝင်ထော်မူ၍၊ ပါဒေပါဒံ၊ ခြေချင်းချင်း။ အစ္စာဓာယ၊ ကျီဘကျူတင်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထခြင်း၌အမှတ်ကို။ မန သိကရိတွာ၊ နှလုံးပြုထော်မူ၍၊ ဒက္ခိတေနပသောန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်၊ သိဟ သေယျံ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေ သိ၊ ပြုထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာ သိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သောပ္ပထိ၊ အိပ်သနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ် ကြောင့်၊ သောပ္ပထိ၊ အိပ်သနည်း။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းကို၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့ဆို မည်နည်း။ ဗုဒ္ဓဂေါဝိယ၊ မိန်းမောသောသူကဲ့သို့။ မေ၊ ငါ့အား၊ သုညံ၊ ဆိတ် ငြိမ်သော။ အဂါရံ၊ အိပ်ကို၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး ပိုက်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်။ သောပ္ပထိ၊ အိပ်သထော၊ သူရိယေ။ နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်အောင်၊ တံ၊ သင်သည်။ သောပ္ပထိ၊ အိပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့အိပ်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကုပ္ပိဋ္ဌိ၊ ထရံ၊ ခုသောဘဝ၌၊ နေတဝေ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ဆောင်ခြင်း၌။ ယဿ၊ အကြင်ဘုရားအား။ ဇာလိနိ၊ ကွန်ယက်သ

ဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဝိသတ္တိကား၊ အာရုံ၌ ငြိတတ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ၊ ပစ္စိပရိက္ခယာ၊ ခပ်သိမ်း သောဥပမိတို့၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောပွတ်၊ အိပ်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအလုံးစုံသောဥပမိတို့၏ကုန်ခြင်းကြောင့် စင်ကြယ်သောအိပ်ခြင်းအကျင့်၌၊ တဝ၊ သင်မာရ်နတ်၏၊ ဥဇ္ဈာယနံ၊ ငြိ၊ ဂုခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုပ္ပတ်သုတ်ပြီး၏။

(၁၄၄) တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒသုတ္တံ၊ ဤနန္ဒနသုတ်ကို၊ မေမံယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝံတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇိကသူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သောဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဟေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တေတိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဂေါမာ၊ နွားရှိသောသူသည်၊ ဂေါတိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ တထေဝ၊ ထိုအတုသာလျှင်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ နရဿ၊ လူအား၊ ဥပမိတိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပမိတို့ဖြင့်၊ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိရူပမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပမိမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နဟိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တေတိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏၊ ဂေါမာ၊ နွားရှိသောသူသည်၊ ဂေါတိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ တထေဝ၊ ထိုအတုသာလျှင်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏၊ နရဿ၊ လူအား၊ ဥပမိတိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပမိတို့ဖြင့်၊ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိရူပမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကာမူပမိမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နဟိသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ခံ ငါ့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ ထိထော်မူ၏။ ခံ ငါ့ကို၊ သဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုထော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ ထိထော်မူ၏။ (ပ)၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရပေယိ၊ ကွယ်ထေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမနန္ဒတံသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၅) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအာယုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကံသုထံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကဗန္ဓကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နတ်တို့အားအစာစားပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ တကြခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသော၊ သုံးရိုသေစွာနာကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ထော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဣဒံအာယု၊ ဤအသက်သည်၊ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ သမ္ပရာယေသု၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဝမနိယော၊ သွားအပ်၏။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောသူအား၊ အမရတံ၊ မသေသော မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စိရံ၊ မြင်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ အပ္ပံ၊ နည်းသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဘိယျောဝါ၊ များသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ဝိ၊

ကပ်ထေဇ်၊ ဥပသထံဝိတွာ၊ ကပ်ထေဇ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈိတာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈိတာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရှုတ်သနည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူဘူ၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဒီလံ၊ ရှည်၏၊ နံအာ
 ယံ၊ ထိုအသက်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအသက်သည်၊ အပ္ပကန္တိ၊ နည်း၏ဟူ၍၊ သုပေါ
 ရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ နဟိဇ္ဇေ၊ မကဲ့ရဲ့ရာ၊ ဝိရမတ္တော၊ နှိရည်ဖြင့်
 ယစ်သော၊ ပက်သက်အိပ်ထတ်ကာမျှသာသူလှယ်သည်၊ အာယံ၊ အသက်
 တို့ရှည်ကို၊ နဝိန္တိတိဇ္ဇာ၊ မကြံသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုသူလှယ်အတူ၊ သုပေါ
 ရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ စရေယူ၊ ကျင့်ရာ၏၊ မဂ္ဂုဿ၊ သေမင်း၏၊
 အာဂမော၊ လာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈိတာသိ၊ ရှုတ်၏၊
 မနုဿာနံ၊ လူဘူ၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ အပ္ပံ၊ နည်း၏၊ နံအာယံ၊ ထို
 အသက်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအသက်သည်၊ အပ္ပကန္တိ၊ နည်း၏ဟူ၍၊ သုပေါရိသော၊
 သူတော်ကောင်းသည်၊ ဟိဇ္ဇေယူ၊ စက်ဆုပ်ရာ၏၊ အာဒိတ္တသီသော၊
 အသက်၏နည်းခြင်းကိုသိ၍ ပြောင်ပြောင်တောက်သော ဦးခေါင်းရှိသော
 ဘောက်ျားကဲ့သို့၊ သုပေါရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ စရေယူ၊ ကျင့်
 ရာ၏၊ မဂ္ဂုဿ၊ သေမင်း၏၊ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်
 ကား၊ နမဟုတ်၊ အတ္ထိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝိမာ၊ ယုတ်
 မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ (ပ)၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊
 အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ဝေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

နဝမအာယုသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၆) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 ဝိဘရုဘိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇေတဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနုဿာနံ၊ လူဘူ၏၊ ဣဒံအာယု
 ဤအသက်သည်၊ အပ္ပံ၊ နည်း၏၊ သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဝမနိယော၊
 သွားအပ်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုက်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဇာတသ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော
 သူအား၊ အမရဏံ၊ မသေသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယော၊ ကြင်သူသည်၊ ဝိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသောကာလပတ်ထုံး၊ ဇိဝိတိ၊ အထက်

ရှင်၏။ သော၊ထိုသူသည်၊ အပ္ပဝါနည်းသည်မူထည်းဖြစ်သော၊ ဘိယျောဝါ၊ များသည်မူထည်းဖြစ်သော၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး ဇိပတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထေး၊ ခါ၊ ထိုအခါ၌ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ယေ၊ န၊ အကြင်အပေလ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေ၊ န၊ ထိုအပေလ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်သေပြီ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါသာသ၊ ဝါသာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိ၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ အဟောရတ္တာ၊ နေ့ညဉ့် ဘို့သည်၊ နုစွယန္တိ၊ မလွန်ကုန်၊ ဇိပိတံ၊ အသက်သည်ထည်း၊ ခူပရုဏ္ဏာ၊ မချုပ်၊ မစွာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဂတဝိ၊ သွားသော်ထည်း၊ အနုပရိယာယတိ၊ သတ္တဝါတို့ပင်အစဉ်လိုက်၏။ ကိပိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ နေမိ၊ ရထား၊ ထွန်းဘီး၏။ အက္ခဝံ၊ သက်၊ ရသကုဗ္ဗံ၊ ရထားပန်းတောင်းသို့၊ အနုပရိယာယတိ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အဟောရတ္တာ၊ နေ့ညဉ့် ဘို့သည်၊ အစွယန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ဇိပိတံ၊ အသက်သည်ထည်း၊ ဥပရုဏ္ဏာ၊ မချုပ်၏။ မစွာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ကိပိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုန္ဒဒိနံ၊ မြင်ပေတို့၏။ ဩဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိယတိ၊ ကုန်သကဲ့သို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထေး၊ ခါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိတော်မူ၏။ သဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မဒနာ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာသျှင်၊ အန္တရဝာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒဿမအာယုသုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝပေါ၊ ဝဂ်ထည်း၊ အဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ တပေါကမ္မဉ္စ၊ တပေါကမ္မသုတ်ထည်းကောင်း၊ နာဂေါစ၊ နာဂသုတ်ထည်းကောင်း၊ သုဘိ၊ သုဘသုတ်ထည်းကောင်း၊ ပါဒေ၊ ပါဒသုတ်ထည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုပါဒသုတ်တို့သည်၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးတို့ထည်း၊ သပေါ၊ သမ္ပသုတ်ထည်းကောင်း၊ သပ္ပတိ၊ သပ္ပတိသုတ်ထည်းကောင်း၊

နန္ဒနံ၊ နန္ဒနသုတ်တည်းကောင်း၊ အပဓေ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အာယုနာ၊ အာယုသုတ် ကား၊ ရဝေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဥဒါန်းတည်း။ ။

၄-မာရသံသုတ်-၁၆-ဒုတိယဝဂ်။

(၁၄၇) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာယ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပါသာထာသုတ်ကို၊ မေမံသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒ၊ သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌ ဝေံ၊ ဤသို့ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဇ္ဇကုဋေ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ်မည်သော ပဗ္ဗတေ၊ ထောင်၌။ ဝိသာရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေနခေါပန၊ သမယေန၊ ထိုအခါ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရတ္တန္တကာရတိမိသာယ၊ အဓိကံ၊ အင်္ဂါထေး ပါးရှိသောညွှန်၌။ အက္ခောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေထော်မူ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါစ၊ ချမ်းသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက် တပေါက်၊ ဗုဒ္ဓာယတိ၊ ဗျန်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဘယံ၊ ကြောက် ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ နှလုံး၏ထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းကိုလည်း။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒုဓေ၊ အနီး ၌။ မဟန္တေမဟန္တေ၊ ကြီးကျန်ကြီးကျန်သော၊ ပါသာထေ၊ ကျောက်တိုကို၊ ပခါလေသိ၊ လှိုင့်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤ သည်ကား။ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ။ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဇ္ဇကုဋံပိ၊ ဝိဇ္ဇ ကုဋ်ဘောင်ကိုလည်း။ သဝေစလေယျာသိ၊ အကယ်၍ ထွပ်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ထွပ်ငြားသော်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိရတ္တာနံ၊ ကိလေသာငှလွတ်ကုန် သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဣဗ္ဗနံ၊ တုန်ထွပ်ခြင်းသည်။ နေဝအတ္ထိ၊

မရှိသည့်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈိဘာဝိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ထဇ္ဇေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဝေယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမပါသံသကသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၈) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသီဟသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခိယံအာနန္ဒာသည်၊ ဘဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကသာ၊ အနာထဝိတ်သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထွေပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်၊ ပရိဂတော၊ မြီရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမတော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ ဧဝံ၊ ဧသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံသမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်၊ ပရိဂတော၊ မြီရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိစက္ခုကမ္ဘာယ၊ ပရိသတ်၏ပညာမျက်စိကိုပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ကပ်ရမှုကား၊ ယံနန္န၊ ကောင်းစွာစကား၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ သော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်

သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမထ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အသတ်၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီဟောဝ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဒယိ၊ ကျုံးဝါးထိသနည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ပဗ္ဗိမလ္လော၊ တဘက်ထက်ပန်းသည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသပေ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတဝာဝိ၊ ငါသည်အောင်အပ်ပြီးသောမာန်ရှိ၏ဟူ၍၊ မညယိ၊ အောက်မေ့လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ အန္တက၊ မာဂ်ယုတ်၊ မဟာဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သောထူးတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒန္တိ၊ ကျုံးဝါးကုန်၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိက္ခန္ဓာ၊ လွန်မြောက်ထေကုန်ပြီးသော၊ တထာဂတာ၊ ထူးရှင်တို့သည် ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်ရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထူးသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်၊ ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာသျှင်၊ အန္တရမာယိ၊ ကွယ်ထေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယသိဟသုတ်ပြီး၏။

(၁၄၆) ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသက္ကလိကသုတ်ကို၊ မေမံ၊ သ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သဗ္ဗခါ၊ ဈာန်ရှောက်တော်မူ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဒ္ဒကုန္တိမိ၊ မဒ္ဒကုန္တိမည်သော၊ မိဂဇါယော၊ သမင်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်၊ သက္ကလိကာယ၊ ဒေဝဒတ်သည်ချအပ်သောကျောက်ခြမ်းဖြင့်၊ ခတော၊ ခပ်မိသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဟုသာ။
 ပြင်းစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာဓိရိကာ
 ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။
 တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းကုန်၏။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်၏။ ကဗျူကာ၊ ထက်ကုန်၏။ အသာတာ၊
 မသာယာအပ်ကုန်၊ အမနာပ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်။ ထာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို၊ အဝိဟညမာနော၊
 မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊
 ပညာအဆင်အခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံထော်မှု
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ စတုဂ္ဂုဏ်၊
 လေးထပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ ဒုက္ခနှင့်ထော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဗက္ခိယောနု
 ပသောနု၊ ထကျော့ နံတောင်းဖြင့်၊ ပါဒေ၊ လကျော့ခြေတဘက်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊
 ထက်ဝဲခြေဘက်ကို၊ အစွာဓာယ၊ ကျိတကျူထင်၍၊ သတော၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့အိပ်ထော်မှုခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊
 ပြုထော်မှု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
 သည် ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်
 မှု၏။ ထောနု၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ
 ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
 ရွတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ဟောန်း၊
 တံ၊ သင်သည်၊ မန္ဒိယာ၊ မိန်းမောသဖြင့်၊ သေသိနု၊ အိပ်သထော၊ ဥဒါဟု၊ ထို
 သို့မဟုတ်မူကား၊ ကာဝေယျမက္ခော၊ ဆိုအပ်သည်ကိုကြံသော အကြောင်း
 ဖြင့်ယစ်သည်ဖြစ်၍၊ သေသိနု၊ အိပ်သထော၊ တေ၊ သင်အား၊ သံပရရာ၊
 များစွာကုန်သော၊ အတ္ထာ၊ ရောက်ကုန်သော အကျိုးတို့သည်၊ နသန္တိနု၊
 မရှိကုန်သလော၊ ကော၊ တယောကံအထည်းတည်း၊ ဝိဝိက္ခေ၊ ဆိတ်ငြိမ်
 သော၊ သယနာသယနမှ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာ၌၊ နိဒ္ဒါရခေါ၊ အိပ်ခြင်းကို
 ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သောပ္ပသေ
 ဝ၊ အိပ်လေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အန္တက၊
 မာရ်ယုတ်အဟံ၊ ငါသည်၊ မန္ဒိယာ၊ မိန်းမောသဖြင့်၊ နသယာမိ၊ မအိပ်၊
 ကာဝေယျမက္ခော၊ ဆိုအပ်သည်ကိုကြံသော အကြောင်းဖြင့် ယစ်သည်
 ဖြစ်၍၊ နာဘိသယာမိ၊ အိပ်လည်းမအိပ်၊ အတ္ထံ၊ ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သော အကျိုးသို့၊ သမေစ္စ၊ ကောင်းစွာရောက်ပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည် အပေတ

သောကော၊ ဝါးရိပ်ကြောင်းကြမရှိဘဲ၊ ဇကော၊ ထယေခက်အထည်းတည်း၊
 ဝိဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သယနာသနုမ္ဘိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ သဗ္ဗဘူတာ
 နူကမ္ဘီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အားအစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သယာမိ၊ အိပ်၏။ ဣတေ၊ ဤထောက၌၊ ယေသံဝိ၊ အကြင်သူတို့၏
 လည်း၊ ဥရေထိ၊ ရင်၌၊ ခုဟိုခုဟို၊ သျှင်စွာသျှင်စွာ၊ ဟဒယံ၊ သေဝမာနံ၊ နှလုံး၌
 ငြိမ်အပ်သော၊ သလ္လံ၊ ထက်ထွစွာသောတွံသည်၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ စူးဝင်၏။ ဇေဝိ၊
 ထိုတွံသင့် သောသူတို့သည်လည်း၊ သသလ္လော၊ ထုံနှင့်ထကွ၊ သောပွံ၊ အိပ်
 ခြင်းကို၊ ထဘရေ၊ ရကုန်ရာ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတသ
 လ္လော၊ ကင်းသောတွံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နသုပေ၊ မအိပ်၊ အန္တက၊ မာဂ်ယုတ်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇဝံဇဝ္ဇန္တော၊ ခရီးကိုသုတ်ဆင်သော်လည်း၊ နသကောန
 သကံ၊ မ၊ မရွှေ့ရှား၊ သောတ္တု၊ ခရီးဆိုး၌အိပ်ခြင်းငှါလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နဘေမိ၊ မကြောက်၊ မမံ၊ ငါ့အား၊ ပရိနိဗ္ဗိတကမ္မတ္တာ၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်တို့ကို၊ နာနုထပန္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်၊
 ကုတိဗ္ဗိထောကေ၊ တစ်ခုစီသောထောက၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဟာနိ၊ ထစုံထု၊ ခု၏
 မပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သဗ္ဗဘူတာနူကမ္ဘီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား အစဉ်သနားခြင်းရှိသည့်
 ဖြစ်၍၊ သုပေ၊ အိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊
 ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာဂ်နတ်
 သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ သုဂ
 တော၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊
 ဒုဗ္ဗနေ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ထဇ္ဇေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရ
 ဝေဟိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယသက္ခလိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၂၀) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသတ္တံ၊ ဤပတိဂ္ဂပသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊
 မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ကောသာယာယံ၊ စရင်
 ထဆောင်သာရှိသော၊ ပြာပစ္စကဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ ဇနတော်မူ၏။

ကေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတိယာ၊
 များစွာသော၊ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်သည်၊ ပရိဝုဇ္ဈော၊ ခြံရံအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိ
 မထော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ ဇေတံသေပရိပိထက္ကော
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်
 သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံသမထောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊
 မဟာတိယာ၊ များစွာသော၊ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်သည်၊ ပရိဝုဇ္ဈော၊
 ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတံ၊ ငါ
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိစက္ခု၊ ကမ္မာယ၊ လူပရိသတ်တို့၏ ပညာ
 မျက်စိကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းစွ
 တကား၊ ဣတိဇေတံသေပရိပိထက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ
 ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
 ဟေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်၏။
 ကိံ အဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ယံဝဗ္ဗံ၊
 အကြင်တရားကို၊ အညံအညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အနုဿသတိ၊ ဆုံးမ
 တော်မူ၏။ ဇေတံ၊ ဤတရားဖြင့် ဆုံးမခြင်းသည်၊ ဟဝ၊ သင်အား၊ နပတိရူပံ၊
 မထျှောက်ဝတ်၊ တံ၊ ထိုတရားဟောခြင်းကို၊ အာစရံအာစရေန္တော၊ ပြုသော၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အနုရောဓ ဝိရောဓေသု၊ ရာဂဒေါသတို့၌၊ မာသိဇ္ဇိက္ကော၊
 မကပ်ငြိးစသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အန္တက၊ မာရ်ယုတ်၊
 သမ္ပု၊ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိတာနုကစ္ဆိ၊ ဝေနေယျတုံ၏အစီးအပွားကို
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံဝဗ္ဗံ၊ အကြင်တရားကို၊ အညံအညေသံ၊ သူတပါးတို့
 အား၊ အနုဿသတိ၊ ဆုံးမထော်မူ၏။ ထသ္မာ၊ ထိုသို့ဝေနေယျတုံ၏ အစီး
 အပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂထော၊
 ထရားကို ဟောသော ငါဘုရားသည်၊ အနုရောဓဝိရောဓေတိ၊ ရာဂဒေါသ
 တို့မှ ဝိရက္ကော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်
 မူ၏။ သုဂထော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ငါ့ငါ့ကို၊ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထပတ်ဂ္ဂပသုတ်ဖြူ၏။

(၁၅၁) တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ကသာပ၊ နှစ်သုတ္တံ၊ ဤမနုသုတ်ကို၊ မေမသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူပုံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း။ ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဝေနေ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်ဆနည်း။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မနုသော၊ စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယော၊ အကြင်သည်၊ စရတိ၊ သွား၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ယွာယံ၊ ယောအယံပါသော၊ အကြင်ရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ သွားသော်လည်း ဖွဲ့၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဗာဓယံ၊ သာမိ၊ တားမြစ်အံ့၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တွံ၊ သင့်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိသယတော၊ အရာမှန်မောက္ခယိ၊ မလွတ်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ မနော၊ နှလုံး၊ စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏစ၊ ဝိညာဏရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏစ၊ ဝိညာဏရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအာရုံငါးပါးတို့၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဆန္ဒော၊ မွေ့လျော်ခြင်းဆန္ဒသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်း၏။ အန္တက၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင့်ကို၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ နိဟတော၊ ရှုံးစေအပ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်

နတ်သည်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာထူးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္ပနာ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရေယံ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဉ္စမမနသုတ်ပြီး၏။

(၁၅၂) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာထူးသည်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓုဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြုထောင်မူပေ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရက္ကေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သံပဟံဿေတိ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေတော်မူ၏။ ဘေစတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အပ္ပိကတွာ၊ အကျိုးရှိ၏ဟုမှတ်ကုန်၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ စေတသာပိတ္တေန၊ ပိတ်ဖြင့်၊ သမ္ဗန္ဓာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိဘသောတာ၊ ထောင်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အတခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမတော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ ဇေတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါစင်စစ်၊ အယံသမထောဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓုဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြုထောင်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရက္ကေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သံပဟံဿေတိ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေတော်မူ၏။ ဘေစတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ အပ္ပိကတွာ၊ အကျိုးရှိ၏ဟုမှတ်ကုန်၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ စေတသာပိတ္တေန၊ ပိတ်ဖြင့်၊ သမ္ဗန္ဓာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်သော နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အတံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမထောဂေါတမော၊

ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊
 ရဟန်းပရိသတ်၏ ပညာမျက်စိကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ကပ်ရ
 မူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းစွာကား၊ ဣတိတေဝေသေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟု
 ထာ၊ များစွာကုန်သော၊ ပက္ကော၊ သဝိတ်တို့ကို၊ အပ္ပေကာသေ၊ လွန်တီးခေါင်
 ခွဲ၊ နိက္ခိက္ခာ၊ နေပူဘုန်းခြင်းအကျိုးငှါထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဗတီ
 ဗဒ္ဒဝဏ္ဏံ နွားထားအသွင်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်အ
 ရပ်၌၊ တေပက္ကော၊ ထိုသဝိတ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်
 သို့ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ကပ်ရ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညထရော၊ ထယောက်
 သော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညဘရံ၊ ထယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ကို၊ ဘေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို
 မူ သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းရဟန်း၊ ဧသောဗတီဗဒ္ဒေါ၊ ဤနွားထား
 သည်၊ ပဒတ္တံ၊ သဝိတ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒေယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ထံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဘေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ဆို သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သော၊ ထိုနွားသည်၊ နဗတီဗဒ္ဒေါ၊
 နွားထားမဟုတ်၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဧသောပါဝိမော၊ ထိုမာရ်နတ်
 သည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ရဟန်းပရိသတ်၏ပညာမျက်စိ
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂထော၊ သာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤနွားထားသည်၊ ပါဝိ
 မော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပါဝိ
 မန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
 ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူသနည်း၊ အန္တ
 က၊ မာရ်ယုတ်၊ ယဉ္ဇူဂံ၊ အကြင်ရူပက္ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇူဝေဒ
 ယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇူသဉ္ဇံ၊ အကြင်
 သညာက္ခန္ဓာသည် လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇူဝိညာတံ၊ အကြင်ဝိညာတက္ခန္ဓာ
 သည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇူသင်္ခတံ၊ အကြင် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဧသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ထပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရတ္တံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ထပ်ခြင်း

ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ခေမန္တံ၊ ဘေးမှဖြစ်သော အတ္တဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးရုံသော၊ သံယောဇနာတိဝံ၊ သံယောဇဉ်ကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘဝယောနိဂတိစသော အရပ်တို့၌၊ မာရသေနံဝိ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာမာရ်စစ်သည်ကိုလည်း၊ အန္တေ သံအန္တေ သမာနော၊ ရှာဖွေသော်လည်း၊ နုဇ္ဈဂါနုပဿတိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈာသာသိ၊ ရှုတ်၏။ (ပ) တထ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဆဋ္ဌပိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၅၃) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာထိယံ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ကုဗ္ဗာဂါရသာဇာယံ၊ စုထစ်မွန်ချွန်တပ်သောကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာယတနတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓုဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရတ္ထေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သံပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူ၏။ တေစတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိံကတွာ၊ အကျိုးရှိ၏ဟုမှတ်ကုန်၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗေန၊ အဆုံးရုံသော၊ စေတသာဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓုပာရိတွာ၊ ကောင်းစွာအောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ကောင်းသောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါဝိမထော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံသမထောဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာယတနတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓုဿေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရတ္ထေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သံပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူ၏။

၏၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိံ ကတွာ၊ အကျိုး၏ရှိဟုမှတ်
 ကုန်၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ စေတ
 သာစိက္ကေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နာဟာရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတ
 သောတာ၊ ထောင်အပ်သော နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သုတန္တိ၊
 နာကုန်၏၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏောဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိစက္ခုကမ္မာ
 ယ၊ ရဟန်းပရိသတ်၏ ပညာမျက်စိကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမေယျံ၊
 ကပ်ရမှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွာကား၊ ဣတိ၊ ဧဝံသော၊ ပရိဝိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ ကပ်သေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်သေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနိုး၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဘယတေရံ၊ အလွန်
 ကြောက်မက်တွယ်သော၊ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဝိသဒ္ဓံ၊ စင်
 စစ်၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ ဥဗ္ဗိယတိမညေ၊ ပြီအံ့သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ အညကရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညထရံ၊
 တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊
 ဆို၏၊ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ရဟန်း၊
 သောပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ဥဗ္ဗိယတိမညေ၊ ပြီအံ့သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သောပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ နုဥဗ္ဗိယတိမပြု၊ ပါဝိမာ၊
 ယုတ်မာသော၊ သောမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊
 ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ရဟန်းပရိသတ်၏ပညာမျက်စိကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂ
 ထော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊
 မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊
 မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာသထိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကိံ
 အဇ္ဈာသထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူသနည်း၊ အန္တက၊ မာရ်ယုတ်၊
 ကေဝလံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါစ၊ ရူပါယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊

သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသာစ၊ ရသာယတနတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာစ၊ ဝဇ္ဇာယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဿာစ၊ ဗဿ
 ယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာစ၊ ဓမ္မာယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထောကာမိသံ၊ ထောကနှင့်စပ်သော၊ ထော၊ ဤအာယတန
 ခြောက်ပါးသည်၊ စောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာရုံခြောက်
 ပါးတို့၌၊ ထောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အမိရန္တိ၊ တောဝင်၏။ သတော၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ ထပည့်သည်၊
 ဧတေ၊ ဤအာရုံခြောက်ပါးကိုလျှင်၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ မာရ
 ဝေယျံ၊ ကိလေသာမာရ်၏တည်ရာဖြစ်သောထေဘုဒ္ဓကဝင်္ဂကို၊ အတိက္ကမ္မ၊
 လွန်၍၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ မကြောက်မရွံ့တင့်တယ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ထောင်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါရိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ (ပ)၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ
 လျှင်၊ အန္တရေ၊ ထိုကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

သတ္တမအာယတနသုတ်ပြီး၏။

(၁၅၄) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မာဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌၊ ပဉ္စသာဏာယံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေ
 န၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စသာဏာယံ၊ ပဉ္စသာဏအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊
 ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ကုမာရိကာနံ၊ သတို့သိုးတို့အား၊ ပါဟုနကာနိ၊ ညွှတ်သည်တို့
 အားပေးဘွယ်ဆက်ဆောင်ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊
 ယူ၍၊ ပဉ္စသာဏံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပါရိသိ၊ ဝင်ထောင်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စသာဏေယကော ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ စရပ်ငါးခုရှိသော
 ပုဏ္ဏားရွာ၌နေသောပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ပါရိမတာ၊ ယုတ်မာသော၊
 မာရေန၊ မာရ်နတ်သည်၊ အန္ဓာပိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ကိ၊ အဘယ့်ကို၊ မနထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အနုပပိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်
 သနည်း၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဆွမ်းကို၊ မာအ

သတ္တမဓရစေတင်၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့၊ လုံးပြု၍၊ အနာဂတိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေတေန၊ ဆေးအပ်သော၊ ပတ္တေ
 န၊ သဝိတ်ဖြင့်၊ ပဉ္စသာလံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဂါမ်၊ ပုဏ္ဏားရွာ
 သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ဝေတေန၊ ဆေးအပ်သော၊ ပတ္တေန၊ သဝိတ်ဖြင့်၊ ပဒိုက္ကမိ၊ ဝဲတော်
 မူခဲ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာဓော၊ မာရ်နတ်သည်။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘဝဂန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျောက်၏၊
 ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ အထတ္တအဝိ၊ ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်၏၊ ပါဝိမ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏ္ဏံ၊
 ဆွမ်းကို၊ နုဓလဘေယျံ၊ မရရာ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 အကာသိနံ၊ ပြုသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒုတိယန္တိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပဉ္စသာလံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော
 ပြာဟ္မဏဂါမ်၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသတု၊ ဝင်လေ
 လော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဏ္ဏံ၊
 ဆွမ်းကို၊ လန္တတိ၊ ရထတ္တံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဆို၏၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်၊ တထာ
 ဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ အာသန္တေ၊ ချုပ်ချယ်၍၊ မာဓော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အပုဉ္ဇံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ ပသဝိ၊ ပွားစေ၏၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပါဝံ၊
 မကောင်းမှုသည်၊ နဝိပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ မဉ္ဇတိ၊ အောက်မေ့တိသနည်း၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ယေသံ၊
 အကြင်သူထော်ကောင်းတို့အား၊ ကိဉ္ဇနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါခံသောရာဂကိစ္စန
 စသောကိလေသာ၏အဖြစ်သည်၊ နောနတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်လည်း၊ တေ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ ဝတံ၊ စင်စစ်၊ သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှင်ကုန်
 အံ၊ အဘာသာရား၊ အဘာသာရာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊
 ဝိတိဘက္ခာ၊ ဝိတိသာလျှင်အစားရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအဟု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခိဘာသိ၊ ရွတ်ထော်မူ၏။ ။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊
 ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူထတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊
 ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တက္ကော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊
 အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ဝေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားပါ၏။ ။

အဋ္ဌမဝိဇ္ဇာသုတ်ပြီး၏။

(၁၅၅) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ကည်း၊ တေန ခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနပ္ပဋိ
 သံယုတ္တယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊
 သန္ဓေသောတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်
 တည်စေထော်မူ၏။ သမုဇ္ဈေတေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေထော်မူ၏။ သမ္ပဟံ
 သေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွင်းစေထော်မူ၏။ တေစတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
 စည်း၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အကျိုးရှိ၏ဟု မှတ်ကုန်၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်
 ၍၊ သဗ္ဗသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ စေတသာဝိက္ကေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္ဓာဟာရိတွာ၊
 ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိ
 မတော၊ ယုတ်မာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ ဇေဝံဇေသောပရိပိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣံ၊ အဟောသိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံသမတောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနပ္ပဋိသံယုတ္တယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊
 ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓေသောတိ၊ ကောင်းစွာ ပြတော်မူ၏။
 (ပ)၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမတောဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပိတက္ခူ၊ ကမ္ဘာယ၊
 ရဟန်းပရိသတ်၏ ပညာမျက်စိကို ပျက်ဆီးခြင်းငှါ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ကင်ရ
 မူကား၊ ဟိန္ဒူနား၊ ကောင်းစေစွတကား၊ ဣကိဇေဝံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမော၊ ယုတ်မာ
 သော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ကဿကဝဏ္ဏံ၊ ထယ်ထွန်ယောက်ျားအသွင်
 ကို၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ နင်္ဂိယံ၊ ထွန်ထုံးကို၊
 ခန္ဓေ၊ ပရုံး၌၊ ဟာရိတွာ၊ ထပ်သည်ကိုပြု၍၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာသော၊ ပါစနယန္တိ။

သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နှင်တံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိင်၍၊ ဟဇုဟဇု ကေသော၊ ဖရိဖရသောဆံဂှိသညံ
 ဖြစ်၍၊ သာဏသော၊ ပိုက်ဆံဖြင့်ယက်သော၊ ဝုဆိုးကို၊ နဝတ္ထော၊ ဝတ်ထုက်၊
 ကန္ဒမမက္ခိတေဟိ၊ ညွှန်အလိပ်၊ လိပ်၊ ကပ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ မြေတုံးဖြင့်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 ကေန၊ ထိုအရပ်သို့ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ တေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊
 ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဗလိဗန္ဓေ၊
 နွားလားတို့ကို၊ အဒ္ဓ သဒ္ဓိ၊ မြင်ပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊
 ပါဝိမ၊ မာဂ်နတ်ယုတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗလိဗန္ဓေ၊ နွားလားတုံးဖြင့် ကိံ ငန၊
 အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊
 မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ရူပါ၊
 ရူပါရုံတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ စက္ခု၊ သမ္ဗုဒ္ဓ သိညာဏာယထနံ၊
 စက္ခု၊ သမ္ဗုဒ္ဓ သိညာဏာယထနံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကုဟိံ၊
 အဘယ်အရပ်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသယတော၊ အရာမှ၊ မေက္ခေယိ၊
 လွတ်မည်နည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ သောတံ၊ နား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏ (ပ)၊
 သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ စာနံ၊ နှာခေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဝန္ဓာ၊ ဝန္ဓာရုံ တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊
 မမ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဇိဝှံ၊ ဝျှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ရသော၊ ရသော
 ရုံ တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဗောဇ္ဇဗ္ဗ၊ ဗောဇ္ဇဗ္ဗ ရုံတို့
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ မနော၊
 စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊
 မမ၊ ငါ့အား၊ မနောသမ္ဗုဒ္ဓ သိညာဏာယထနံ၊ မနောသမ္ဗုဒ္ဓ သိညာဏာယထ
 နံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်
 သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသယတော၊ အရာမှ၊ မေက္ခေယိ၊ လွတ်မည်
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ပါဝိမ၊ မာဂ်နတ်ယုတ်၊ စက္ခု၊ ကန်း
 သောမျက်စိသည်၊ တဝေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ ရူပါ၊
 စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော အဆင်းတို့သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဘဝန္တံ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်လော့၊ စက္ခု၊ သမ္ဗုဒ္ဓ သိညာဏာယထနံ၊ မကောင်းသော စက္ခု၏အထွေ
 ဖြစ်သော သိညာဉ်၏ထည်ရာသည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော့၊

ပါရမီမာရသံယုတ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ စက္ခု၊
 ကန်းသောမျက်စိသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ခူပါ၊ မကောင်းသော ခူပါရုံတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊
 မရှိကုန်၊ စက္ခု၊ သမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာယထာနံ၊ မကောင်းသောစက္ခု၏ အတွေ့
 ဖြစ်သောရိညာဉ်၏တည်ရာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အဂတိ၊ လိုက်ခြင်းမရှိ၊ ပါရမီမာရ
 သံယုတ်၊ သောတံ၊ ပင်းသောနားသည်၊ တဝေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ သဒ္ဓါ၊ စက်ဆုပ်ရွယ်ရှိသောသဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ တဝ၊
 သင်အား၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော၊ သောတသမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာယထာနံ၊
 မကောင်းသောသောတ၏အတွေ့ဖြစ်သော ရိညာဉ်၏တည်ရာသည်၊ တဝ၊
 သင်အား၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ယတ္ထစ၊
 အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ သောတံ၊ ပင်းသောနားသည်၊ နုတ္ထိ မရှိ၊ သဒ္ဓါ၊
 မကောင်းသောသဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ သောတသမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာ
 ယထာနံ၊ မကောင်းသော သောတ၏အတွေ့ဖြစ်သော ရိညာဉ်၏ တည်ရာ
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ တဝ၊ သင်အား၊
 ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အဂတိ၊ လိုက်ခြင်းမရှိ၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ စာနံ၊ ချိုသော
 နှာခေါင်းသည်၊ တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဂန္ဓာ၊
 မကောင်းသောဂန္ဓာရုံတို့သည်၊ တဝ၊ သင့်အား၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော၊
 စာနသမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာယထာနံ၊ မကောင်းသောစာန၏ အတွေ့ဖြစ်သော
 ရိညာဉ်၏တည်ရာသည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ပါရမီမာရ
 သံယုတ်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ စာနံ၊ ချိုသောနှာခေါင်းသည်၊
 နုတ္ထိ မရှိ၊ ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောဂန္ဓာရုံတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ စာနသမ္ဗုဒ္ဓါ
 ရိညာဏာယထာနံ၊ မကောင်းသောစာန၏အတွေ့ဖြစ်သော ရိညာဉ်၏တည်
 ရာသည်၊ နုတ္ထိ မရှိ၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ တဝ၊ သင်၏၊
 ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အဂတိ၊ လိုက်ခြင်းမရှိ၊ ပါရမီမာရသံယုတ်၊ ဇိဝှ၊ ချိုသော
 လျှာသည်၊ တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ရသာ၊ မကောင်း
 သောရသာရုံတို့သည်၊ တဝ၊ သင့်အား၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော၊ ဇိဝှ၊
 သမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာယထာနံ၊ မကောင်းသောဇိဝှ၏ အတွေ့ဖြစ်သောရိညာဉ်
 ၏တည်ရာသည်၊ တဝ၊ သင့်အား၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော၊ (ပ)၊ ပါရမီမာရသံယုတ်
 သံယုတ်၊ ကာယော၊ ချိုသောကံ့ယံသည်၊ တဝေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊
 ဖြစ်စေလော၊ ဖောဠုပ္ပာ၊ မကောင်းသောဖောဠုပ္ပာရုံတို့သည်၊ တဝ၊ သင့်အား
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော၊ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓါရိညာဏာယထာနံ၊ မကောင်းသော

ကာယဇာတိအတ္တေဖြစ်သောဝိညာဉ်၏ တည်ရာသည်။ တဝ၊သင့်အား၊ဘဝ
 တု၊ဖြစ်စေလော့၊(ပ)၊ပါဝိမ၊မာရ်ယုတ်၊မနော၊မကောင်းသောစိတ်သည်။
 တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊ဖြစ်စေလော့၊ ဓမ္မော၊မကောင်းသော
 ဓမ္မာရုံ ဘိဝံသသည်။ တဝ၊ သင့်အား၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊ မနော
 သမ္ပဿ ဝိညာဏာယထနံ၊ မကောင်းသောစိတ်၏ အတ္တေဖြစ် သော
 ဝိညာဉ်၏ တည်ရာသည်။ တဝ၊သင့်အား၊ဘဝတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ ပါဝိမ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ မနော၊
 မကောင်းသောစိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဓမ္မော၊မကောင်းသောဓမ္မာရုံတို့သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယထနံ၊ မကောင်းသော စိတ်၏
 အတ္တေ ဖြစ်သောဝိညာဉ်၏တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ပါဝိမ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊
 တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ တဝ၊ သင့်၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့၊အဝတ်၊လိုက်ခြင်းမရှိ၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ယောကော၊ထောက၌၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ယံ၊အကြင်ရွှေငွေသစ်
 သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာသည်။ မမ၊ငါ၏၊ဣဒံ၊ဤဘဏ္ဍာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ယေစပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊မမ၊ငါ၏၊
 ပရိဂ္ဂဟော၊ ထိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာတည်း။ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ဝဒန္တိ။
 ဆိုကုန်၏၊ဧတ္ထဗ္ဗာနေသု၊ဤအရာတို့၌၊တေ သင်္ဂဟာနံ၊မနော၊စိတ်သည်
 စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှိသည်ရှိသော်၊ သမဏ၊
 ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊သင်သည်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝိသယတော၊အရာမှ၊နမောက္ခတိ၊
 မလွတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အဇ္ဈတ၊ထိ၊
 ရွတ်၏။ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ယံ၊အကြင်
 ရွှေငွေသင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာသည်။ မမ၊ ငါ၏၊ဣဒံ၊ဤဘဏ္ဍာတည်း၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊တံ၊ထိုသို့စွဲဆဲခြင်းသည်၊မယံ၊ငါ့အား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊
 ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့
 သာ၊အဟံ၊ ငါသည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ဧဝံ၊
 ဤသို့ တံ၊သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ ထိလော့၊ မေ၊ငါ၏၊မဂ္ဂံ၊ဘဝယောနဂတိ
 စသည် ဘိသုးရာခနီးကို၊ နဒက္ခတိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ပါဝိမ၊
 ယုတ်သော၊ မားရာ၊ မာရ်နတ်သည်(ပ)၊ အန္တရမာယံ၊ ကွယ်လေ၏။
 ဣတိ၊ဤ သို့၊သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမကသာကသုတ်ပြီ ။

(၁၅၆) ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ အရတိကုဗိုကာယံ၊ တောကျောင်းကုဗို၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်တည်းတည်းကိန်းအောင်းသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ အဟနံ၊ အဟနုန္တေန၊ မသတ်သဖြင့်၊ အစာတယံ၊ အစာတယန္တေန၊ သူတပါးကိုမသတ်စေသဖြင့်၊ အဇိနံ၊ အဇိနုန္တေန၊ သူထပါး၏ ဥစ္စာ၊ ရှုံးခြင်းကိုမပြုသဖြင့်၊ အဇာပယံ၊ အဇာပယန္တေန၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာရှုံးခြင်းကိုမပြုစေသဖြင့်၊ အသေဝံ၊ အသေဝန္တေန၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်၊ အသောစာပယံ၊ အသောစာပယန္တေန၊ သူတပါးကိုမစိုးရိမ်စေသဖြင့်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ၊ ဇွဲ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုစင်သောငှာ၊ သက္ကန္တုခေါ၊ ထုတ်နှင်အံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို၊ စေတသော၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာ၊ သ၊ ထိ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ကိံ၊ အပေါစ၊ အဘယ်သို့ဂျောက်သနည်း၊ အဟနံ၊ အဟနုန္တေန၊ မသတ်သဖြင့်၊ အစာတယံ၊ အစာတယန္တေန၊ သူတပါးကိုမသတ်စေသဖြင့်၊ အဇိနံ၊ အဇိနုန္တေန၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာရှုံးခြင်းကိုမပြုသဖြင့်၊ အဇာပယံ၊ အဇာပယန္တေန၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာရှုံးခြင်းကိုမပြုစေသဖြင့်၊ အသေဝံ၊ အသေဝန္တေန၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်၊ အသောစာပယံ၊ အသောစာပယန္တေန၊ သူတပါးကိုမစိုးရိမ်စေသဖြင့်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်ထျော်စွာ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဇွဲ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုစေတော်မူပါလော့၊ သဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇွဲ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုစေတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊ ဝေဠံ၊ အဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဟနံ၊ အဟနုန္တေန၊ မသတ်သဖြင့်၊ အစာတယံ၊ အစာတယန္တေန၊ သူတပါးကိုမသတ်စေသဖြင့်၊ အဇိနံ၊ အဇိနုန္တေန၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာရှုံးခြင်းကိုမပြုသဖြင့်၊ အဇာပယံ၊ အဇာပယန္တေန၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာရှုံးခြင်း

ကိုမပြုစေသဖြင့်၊ အသောစံအသောစန္ဒေန၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်၊ အသောစာ
 ပသံအသောစာပထန္တေန၊ သူဘပါးကိုမစိုးရိမ်စေသဖြင့်၊ ခေမ္မေန၊ ထရားနှင့်
 ညီစွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူပါ
 ထော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူပါထော၊ ပါဝိမ၊ မဂင်္ဂယုတ်၊
 ဝံ၊ ငါကို တွံ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စွဲကားရေတုစသော စကားကို၊
 ဝေ၊ ဤ သို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မေ၊ ငါအား၊ တံ သင်သည်။
 ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်သို့သျှ၊ ပဿသိ၊ မြင်၍ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊
 ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 စက္ကာရာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ၊ ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိ၊ ပါဒိဘိက္ခု၊ ဘာဝိဘာ၊ ပွါးစေ
 အပ်ကုန်၏၊ ဗဟုထိ ကဘာ၊ အဘန်တလဲလဲ အထွေအထာ ပြုအပ်ကုန်၏၊
 ယာနိကဘာ၊ ကအပ်သောယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကတော၊ တည်
 ရာကဲ့သို့ပြု အပ်ကုန်၏၊ အနုဗ္ဗိ၊ ဘာ၊ မပြတ်အားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပရိပိတော၊
 ဆည်းဘူးအပ်ကုန်၏၊ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ် အပ်ကုန်၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂ ခိမ၊ နေ့စ၊
 အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်လည်း၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာမည်သော၊ ပဗ္ဗ
 တရာဇံ၊ တောင်မင်းကို၊ သုဝဏ္ဏံ၊ တွေ့၊ ရွှေဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိရုဇ္ဈေယျ၊
 နှလုံးသွင်းငြားအံ့၊ ဝေ၊ ဤ သို့နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဥပန၊ ရွှေသည်
 သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဘိဣဒံကာရထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပဿိတွာ၊
 ရှု၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊ ပါဝိမ၊ မဂင်္ဂနတ်ယုတ်၊ ကေဝလော၊ သက်သက်၊ ပဗ္ဗ
 တော၊ ရွှေတောင်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ထာဝတိဋ္ဌတု၊ တောင်ကိုထားဘိ
 ဦး၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ကြမ်းထည်း၊ ပဗ္ဗတော၊ ကြီးစွာသောရွှေတောင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဇာတဂ္ဂူပဿ
 ငွေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ဧကဿ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ သောသဘော
 ရှိသောထယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နာယံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒ္ဓါ၊
 သိသည်ဖြစ်၍၊ သမဉ္ဇေ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ၏၊ ယေ၊ ဇန္တု၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းသည်၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ သောဇန္တု၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းသည်၊ ကာမေသု၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နမေယျံ၊ ညွှတ်ရအံ့နည်း၊ ဥပမိ၊ ကာမဂုဏ်ငါး
 ပါးထည်းဟူသော ဥပမိသည်၊ သင်္ဂေါ၊ ငြိတွယ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၄-မာရသံယုတ် ၁၆-ဒုတိယဝဂ်၊

ဝိဒိတွာ သိ၍၊ လောကော၊ လောကေန္တိ၊ သောဇန္တု၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်။
 တသေဝ။ ထိုဥပဓိကိုလျှင်၊ ဝိနယာယ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ သိက္ခေ၊ ကျင့်
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏
 အထခေါ။ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊
 ကောင်းသောကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တ
 ရခယိ၊ ကွယ်လွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒဿမရဇ္ဇသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။
 တသေဝ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ ဂါထာသည်ကား။ ပါသာဏော၊ ပါသာဏ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ သီဟော၊ သီဟသုတ် လည်းကောင်း။ သက္ခလိကံ၊
 သက္ခလိကသုတ် လည်းကောင်း၊ ပတိ၊ ရှုဂ္ဂ၊ ပတိ၊ ရှုပသုတ်လည်းကောင်း။
 မာနသံ၊ မာနသုတ်လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ ပတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ အာဟ
 တနံ၊ အာဟတနသုတ် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုတ် လည်းကောင်း။
 ကဿကံ၊ ကဿကသုတ်လည်းကောင်း။ ခုဇ္ဇေန၊ ရဇ္ဇသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊
 ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊
 ဂါထာတည်း။ ။

၄-မာရသံယုတ်၊ ၁၇-တတိယဝဂ်၊

(၁၅၅) တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသမ္ပဟုလသုတ်
 ကိ၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ၊ အာနန္ဒာသည် ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့၊ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကသိုင်းတို့၌၊ သိဏာဝတိယံ၊ ကျောက်ဖြင့်စီသော
 စောင်ရမ်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်

စွာတုရား၏အဝိဇ္ဇာ၊ မနိးမဝေး၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေထုတ်သောလိုထက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာဂ်နတ်သည်၊ ပြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏားအတွင်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိတံ၊ ဖန်ဆင်း၍ မဟန္တေန၊ ကြိစ္စာသော၊ ဇုတ္တုဝေန၊ ဦးစွန်းထုံးခြင်းနှင့်ထကွ၊ အဇိနက္ခိပနိဝတ္ထော၊ သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဇ္ဈော၊ ဒိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဂေါပါနသိ၊ အိပ်အခြင်နှင့်တူသော နံရိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝကော၊ ကင်းသောခါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဗုကုဗုသသာသိ၊ ကြုတ်ကြုတ်ရှူးသောဝင်သက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒုမ္မရဒဏ္ဍံ၊ ရေသဖန်းသားထောင်ငွေးကောက်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ထေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအမတ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်သေပြီး၍၊ ထေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဝန္တော၊ အရှင်တုရားတို့၊ ပဗ္ဗဇိဘာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ကား၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သေး၏၊ သုသုပျှိန္နကုန်သေး၏၊ ကာဠုကေသာ၊ နက်မည်းသောဆံရှိကုန်၏၊ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗနေန၊ အရှယ်နှင့်၊ သမန္ဓာဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပဋ္ဌမေနဝယသ၊ ပဋ္ဌမအရှယ်ဖြင့်၊ အနိကိဋ္ဌိဘာဝိနော၊ ကစားလေ့မပျောက်ကုန်သေး၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သုဗ္ဗန္တု၊ ခံစားကုန်လော့၊ ဘောဝန္တော၊ အရှင်တုရားတို့၊ မာနုဿကော၊ လျှံဖြစ်ကုန်သေး၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်မာဟိတွာ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍၊ ကာလိကံ၊ ကာယ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်အကျိုးကို၊ အနုဘာဝိတ္ထံ၊ လိုက်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ပြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်အကျိုးကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ကာလိကံ၊ ကာယ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်အကျိုးကို၊ နအနုခါဝါမ၊ မလိုက်ကုန်၊ ပြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကာလိကံ၊ ကာယ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်အကျိုးကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအဂိယမဂ်ကို၊ အနုခါဝါမ၊ လိုက်ကုန်အံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ ကာလိကံ၊ ကာယ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိဟုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိဟုန်၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊

ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝေ၊ အပြင်သည်၊
 ဘိယျော၊ များ၏။ အယံ ဝေဠော၊ ဤအရိယမဂ်ထရားသည်ကား၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
 မျက်မှောက်၌ ကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါ
 မသင့်အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဇေတိပဿိကော၊ သာတုညှိရှုထည့်ဟူသောစ
 ကားကိုဆိုခြင်းငှါထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်
 ထွက်၏။ ဝိညူတိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ထေးယောက် ဗလဋ္ဌာန်ထေးယောက် ဖြစ်ကုန်
 သောပညာရှိတို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်
 ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
 ဩကစ္စေတွာ၊ ထွပ်၍၊ ဇိဝံ၊ လျှောက်၊ နိဗ္ဗာဏေတွာ၊ ထိုမှ၍၊ ငှုထုတ်၍၊ တိဝိသာ
 ခံ၊ သုံးရေး၊ နုဏာဇော၊ နဖူး၌၊ နုဏာမိုက်၊ အရေအတွက်ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ
 ၍၊ ဒဏ္ဍံ၊ ထောင်ငှားကို၊ ဩလုန္တံ၊ ထောက်၍၊ ပက္ကမံ၊ ဗဲလေ၏။ အထခေါ။
 ထိုအခါ၌၊ ထေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ သိ^၁ သု၊
 ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်လေကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရား
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ မှုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ထေတိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ထေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊
 လျှောက်ကြကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကြကုန်သနည်း၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ အဝိဒုရေ၊ အနီး၌၊ အပ္ပမက္ကော၊ မဝေမထေဉ္စ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိတတ္ထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတုတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမ၊ နေကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အထခေါ။
 ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တံ၊ သည်၊
 မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ ဇုတ္ထုပေန၊ ဦးစွန်းထုံးခြင်းနှင့်တကွ၊ အဇိနက္ခိ
 ပနိဝတ္ထော၊ သစ်နက်ရေကိုဝတ်ရုံသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဏ္ဍေခ၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ဂေါပါနသိ၊ အိမ်အခြင်နှင့်တူသော နံရိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝကောံ၊ ကိုင်းသော
 ခါး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုရုကုရုပဿာသိ၊ ကြွတ် ကြွတ်ရှူသောဝင် သက်
 ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓမ္မဓဏ္ဍံ၊ ရေသဖန်းသား ကောင်းငှား ကောက်ကို။

ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
 လေပြီး၍၊ အဋ္ဌေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
 ကိ' အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဝန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းပြုကုန်သည်ကား၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သေး၏၊ သုဿု၊ ပျိုနုကုန်သေး၏၊
 ကာဠကေသာ၊ နက်မည်းသော ဆံရှိကုန်၏၊ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗ
 နေန၊ အယွယ်နှင့်၊ သမန္နာဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပဌမေနဝယသာ၊ ပဌမ
 အယွယ်ဖြင့်၊ အနိဗ္ဗိကိ၊ ဘဝိနေ၊ ကစားလေ့မပျောက်ကုန်သေး၊ ကာမေသု၊
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တု၊ ခံစားကုန်လော့၊ ဘဝန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
 မာနုဿကေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သဒ္ဓိဗ္ဗိကံ၊ မျက်
 မှောက်၌ဖြစ်သော အကျိုးကို၊ မာဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ကာလိကံ၊ ကာလ၌ဖြစ်
 သော ကာမဂုဏ်အကျိုးကို၊ အနုခာဝိတ္ထု၊ လိုက်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆုံအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တံပြာဟူဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိ' အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊
 ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌
 ဖြစ်သော အကျိုးကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ကာလိကံ၊ ကာလ၌ဖြစ်သော ကာမ
 ဂုဏ်အကျိုးကို၊ နအနုခာဝါမ၊ မလိုက်ကုန်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကာလိကဉ္စ၊ ကာလ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်အကျိုးကို
 လည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော အရိယမဂ်
 ကို၊ အနုခာဝါမ၊ လိုက်ကုန်အံ့၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှာ၏၊ ကာလိ
 ကာ၊ ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲဆင်းရဲရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုပါယာ
 သာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ များ၏၊ အယံဓမ္မော
 ဤအရိယမဂ်တရားသည်ကား၊ သန္တိဗ္ဗိကော၊ မျက်မှောက်၌ကောင်းသော
 အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊
 ဧဟိပသိဒကော၊ လာထုည့်ရှုထည့်ဟူသောစကားကိုဆိုခြင်းငှါထိုက်၏၊
 ဩပနေယျိဒကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်၏၊ ဝိညဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေး
 ယောက် ဗထဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ပဗ္ဗတ္တံ၊
 အသီးအသီး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို

ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော
 ပြာဟ္မဒဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဩကမ္မေတွာ၊ ထွင်၍၊
 ဇီဝံ၊ ယျာကို၊ နိဗ္ဗာဇ္ဇေတွာ၊ ထိုမှဤမှထုတ်၍၊ တိရိယာခံ၊ သုံးရေး၊ နဇ္ဇာဇေ၊
 နဖူး၌၊ နဇ္ဇာဇိုက်၊ အရေးအတွန့်ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်းငှား
 ကို၊ ဩယုတ္တံ၊ ထောက်၍၊ ပတ္တဒိ၊ ဖဲယ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧသော၊ ဤသူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဒဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 န၊ မဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသူကား၊ ဝါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မရော၊ မာရ်နတ်
 တည်း၊ ဟုမှကံ၊ သင်တို့အား၊ ဝိစက္ခု၊ ကမ္ဘာယ၊ ပညာမျက်စိကို၊ ဖျက်ဆီးလို
 ခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ ယာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ
 သိ၍၊ ထာသံဝေဇာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။
 ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယောဇန္တု၊ အကြင်သူတော်
 ကောင်းသည်၊ ယတောဒိဒါနံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီးသောဇန္တု၊ ထိုသူတော်ကောင်း
 သည်၊ ကာမေသု၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကထံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နမေယု၊ ညွှတ်ရအံ့နည်း၊ ဥပမိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်း
 ဟူသောဥပမိသည်၊ သင်္ဂီ၊ ငြိတွယ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊
 ယောကော၊ ယောက၌၊ သောဇန္တု၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်၊ တသေဝ၊
 ထိုဥပမိကိုသာသျှင်၊ ဝိနယာယ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈာာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမသမ္ဘဟုသာသုတ်ပြီး၏။

(၁၅၀) ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သက္ကောသု၊ သက္ကာရိုင်းတို့၌၊ သိဇာဝတိယံ၊ ကျောက်ဖြင့်စီသော
 စောင်ချမ်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 အံယသ္မာသမိဗ္ဗိ၊ အရှင်သမိဗ္ဗိသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓ
 ရေ၊ အနီး၌၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို
 ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟောဂ
 တဿ၊ ဆီဖိုငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်

ထည်းထည်နေစဉ်၊ အာယသ္မတောသမိဒ္ဓိဿ၊ အရှင် သမိဒ္ဓိအား၊ ဝေံ၊ ဤ
 သို့၊ စေတသော၊ ဝိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ ကိံ၊ ဥဒပါဒါ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါအား၊
 သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို
 ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
 မူ၏၊ ထဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ထာဘာဝတာ၊ ရတော်မူစွတကား၊ တဿမေ၊ ထို
 ငါသည်၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစွတကား၊ ယ္ဗာဟံ၊ ယောအဟံ၊
 အကြင်ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သွာချာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ဓမ္မာဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ မဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ တဿ
 မေ၊ ထိုငါအား၊ ထာဘာဝတာ၊ ရတော်မူစွတကား၊ တဿမေ၊ ထိုငါသည်၊
 သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစွတကား၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ၏၊ သဗြဟ္မ
 စာရိနေ၊ ဝိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိထဝန္တော၊ ဝိထရှိကုန်၏၊ ကဏ္ဍာ
 ဟဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ထာဘာဝတာ၊
 ရတော်မူစွတကား၊ တဿမေ၊ ထိုငါသည်၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်
 ပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ အာ
 ယသ္မတောသမိဒ္ဓိဿ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိ၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ဝိတ်၏အကြံကို၊
 စေတသ၊ မိမိဝိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ
 သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်
 လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မတောသမိဒ္ဓိဿ၊ အရှင်သ
 မိဒ္ဓိ၏၊ အဝိဒ္ဓု၊ အနီး၌၊ မဟန္တံ၊ သည်းစွာသော၊ ဘယဘောရံ၊ ကြောက်
 မက်ဘွယ်သော၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ ပထဝီ၊
 မြေကြီးသည်၊ ဥန္တိ၊ ဘဝိမညေ၊ ပြိုအုံသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
 ရှိသောစွာရှိခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်
 နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓေခေါ၊ ထိုင်နေ
 ပြီးသော၊ အာယသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ထေဝံစံနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျော့ကံသနည်း၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဝ၊ ဤသားသနာတော်၌၊ အဟံ၊

အကျွန်ုပ်သည်။ တာဝတိံသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနိဒ္ဓိ၊ အပ္ပမတ္တော။
မဓေမဇျေဂ္ဂသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိပ္ပုပန်စေတတ်သောလုံ့လ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိ၊ ဘရာမိ၊ နေရ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရဟောဝတထဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တထောကံ ထည်းထည်းကိန်း
အောင်းသော၊ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏။
ပရိပိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒါ၊ အဘယ်သို့
ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ့အား။ သတ္တဝါ၊ လူနတ်တို့၏၊ ဆရာ
ဖြစ်တော်မူသော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို ခံထော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာ
သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ သာတာဝ
တ၊ ရထော်စွတကား။ တဿမေ၊ ထိုငါသည်။ သုထန္ဒဝတ၊ ကောင်းစွာရအပ်
ပေစွတကား။ ယွာဟံ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သွာချာတေ၊
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ သာတာဝတ၊ ရထော်စွ
တကား။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ သုထန္ဒဝတ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစွတကား။
တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ သဗြဟ္မစာရိနော၊ ဘိဝဇ်းသုံးဘော်တို့ သည်။ ဘိဝ
ဇန္တော၊ ဘိဝဇ်တို့ကုန်၏။ ကဇျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်၏။
တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ သာတာဝတ၊ ရထော်စွတကား။ တဿမေ၊
ထိုငါသည်။ သုထန္ဒဝတ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိပိ
တက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဿ
မယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနိဒ္ဓိ၊ မဟာဘယဘေရဂေါ၊ သည်းစွာ
သောကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ သဒ္ဓေါ၊ အာဝံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဥဗ္ဗိယတိ၊ မညောပြီအံ့သကဲ့သို့ဖြစ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊ ဈေးကန်၏။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ၊ သောပထဝီ၊ ဤမြေကြီး
သည်၊ နုဥဗ္ဗိယတိ၊ မပြို၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ ဧသောမာရော၊ ဤမာရ်နတ်
သည်။ တုဟံ၊ သင့်အား၊ ဝိစက္ခ၊ ကမ္ဘာယ၊ ပညာမျက်စိကို၊ ဗျက်ဆီးလိုခြင်းငှါ၊
အာဂထော၊ ထာ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ၊ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားထေ၊ တက္ကေပ၊ ထို
အရပ်၌သာလျှင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မဓေမဇျေဂ္ဂသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေ
သာကိပ္ပုပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ
လွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာဟိ၊ နေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊
မိန့်ကော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့

သျှင်၊ အာယုသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 စေတနာ၊ စကားထော်ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ အာသာနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊
 ပဒက္ခိဏံ၊ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ ဒုတိ
 ယန္တိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယုသ္မာသမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိ
 သည်၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အပ္ပမက္ကော၊ မဖေမလေ့သည်ဖြစ်
 ၍၊ အာသာပိ၊ ကိလေသာကို ဥပနံစေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိ
 တက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဒုတိ
 ယန္တိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ရဟောဂတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသုဋ္ဌိနဿ၊ တယောက်လည်းတည်းနေစဉ်၊ အာယုသ္မာသေ
 သမိဒ္ဓိသ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိအား၊ (ပ)၊ ဒုတံယန္တိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပါဝိ
 မာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာယုသ္မာသေသမိဒ္ဓိသ၊ အရှင်
 သမိဒ္ဓိ၏၊ စေတောပရိပတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊
 အညာယ၊ ထိ၍၊ (ပ)၊ အဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဥန္တိယတိ
 မညော၊ ပြိုအုံသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယုသ္မာသမိဒ္ဓိ အရှင်သ
 မိဒ္ဓိသည်၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသောမာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှု၏၊ ကိံ၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတတ်သနည်း၊ ပါဝိမ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏
 ဘောင်၌၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 သတိစ၊ သတိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 သိအပ်၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
 အပ်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂူပါနိ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘေးတို့ကို၊ ကာ
 မံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ကရဿ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုလော့လည်း၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နေဝဗျာပေယံ၊ သာသိ၊ မတုန်ထွင်စေနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာ
 ရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာဘိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗ
 နော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာ
 ယိ၊ တွယ်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ။

ဒုတိယသမိဒ္ဓိသုတ်ပြီး၏။

၄-မာရသံယုတ်-၁၇-ထတိယဝဂ်၊

(၁၅၆) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဂေါဓိကသုတ် ကိုးမေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ ခါ၊ ဖျက်ရှောင်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ နှင့် နတ်တို့အားအစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ထေနခါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဂေါဓိ ကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်၊ ဣဒိဂိလိပသော၊ ဣဒိဂိလိထောင်ယံ၌၊ ကာဠ သိယာယံ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသောကျောက်ပျာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ သာမာယိကံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောခဏ ၌အကုသိုလ်တရားမှလွတ်သော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်း ကို၊ ဖုယိ၊ ရ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိက သည်၊ တမ္ဘာသာမာယိကာယ၊ ထိုကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောခဏ၌ အကုသိုလ်တရားမှလွတ်သော၊ စေတောပိရတ္တိယာ၊ အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်း မှ၊ ပရိဘာယိ၊ ယုတ်၏၊ ဒုတိယစွိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ တက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ သာမာယိကံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေသောခဏ၌ အကုသိုလ်တရားမှလွတ်

သော၊စေတောဝိရတ္တိံ၊အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းကို၊ဗုဒ္ဓိ၊ရုဏ္ဏိ၊တတိယဗ္ဗိခေါ၊
သုံးကြိမ် မြောက်သည်။ အာယသ္မာ ဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။
တဗ္ဗာသော မာယိကာယ၊ ထိုကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော ခဏ၌
အကုသိုလ်တရားမှ လွတ်သော၊(ပ)၊ ပရိဟာယိ၊ယုတ်၏၊ စတုတ္ထဝိခေါ၊
လေးကြိမ် မြောက်သည်။ အာယသ္မာဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။
(ပ)၊စေတောဝိရတ္တိံ၊အာရုံ၌ လုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓိ၊ရုဏ္ဏိ၊စတုတ္ထဝိခေါ၊
လေးကြိမ်မြောက်သည်။အာယသ္မာဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။(ပ)၊
တဗ္ဗာစေတောဝိရတ္တိယာ၊ ထိုအာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းမှ၊ပရိဟာယိ၊ယုတ်၏၊
ပဉ္စမိခေါ၊ငါးကြိမ်မြောက်သည်။ အာယသ္မာဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိက
သည်။(ပ)၊စေတောဝိရတ္တိံ၊အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းကို၊ဗုဒ္ဓိ၊ရုဏ္ဏိ၊ပဉ္စမိခေါ၊
ငါးကြိမ်မြောက်သည်။အာယသ္မာ ဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။(ပ)။
ပရိဟာယိ၊ယုတ်၏၊ သဗ္ဗံဝိခေါ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သည်။ အာယသ္မာ
ဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊
အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
တက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊နေ့ထုက်၊
သာမာယိကံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောခဏ၌အကုသိုလ်တရားမှ
လွတ်သော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓိ၊ရုဏ္ဏိ၊သဗ္ဗံ
ဝိခေါ၊ခြောက်ကြိမ်မြောက်သည်။ အာယသ္မာဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိက
သည်။(ပ)။ သာမာယိကာယ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော ခဏ၌
ကုသိုလ်တရားမှ လွတ်သော၊ တဗ္ဗာစေတောဝိရတ္တိယာ၊ ထိုအာရုံ၌လုံး
သွင်းခြင်းမှ၊ ပရိဟာယိ၊ယုတ်၏၊ သတ္တံဝိခေါ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သည်။
အာယသ္မာဂေါမိကော၊အရှင်ဂေါမိကသည်။အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်
ဖြစ်၍၊အာတာပီ၊ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
တက္ကော၊နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရန္တော၊နေ့ထုက်၊
သာမာယိကံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောခဏ၌ အကုသိုလ်တရားမှ
လွတ်သော၊စေတောဝိရတ္တိံ၊အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းကို၊ဗုဒ္ဓိ၊ရုဏ္ဏိ၊အထဝေ။
ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဂေါမိကော၊ အရှင်ဂေါမိကအား၊ဇေတံဇေယျ
ပရိဝိတုက္ကော၊ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ၊အဟောအထိ၊
အတဟံသို့ဖြစ်သည်။ခေါ၊စင်စစ်၊ယာဝခသဗ္ဗံ၊ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်၊
အဟံ၊ငါသည်။သာမာယိကာယ၊ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော ခဏ၌
အကုသိုလ်တရားမှလွတ်သော၊စေတောဝိရတ္တိယာ၊အာရုံ၌လုံးသွင်းခြင်းမှ

ပရိတိနော၊ ယုတ်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သတ္ထံ၊ ဝေးထော်ကို။ အာဟာရေယျံ။
ဆောင်ရမှုကား။ ယံနုနု၊ ကောင်းစွာကား။ ဣတိတေံသေပရိဝိတက္ကော၊
ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
ပါရိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရောမာရ်သည်။ အာယသ္မတောဂေါမိကဿ။
အရှင်ဂေါမိက၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ပိတ်၏အကြံကို။ စေတဿ၊ မိမိပိတ်
ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပယကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပထကံ
မိတ္တု၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။
အဏ္ဏဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ မဟာ
ပညာ၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ထန်ခိုးဖြင့်
ထည်းကောင်း။ ယလဿ၊ အခြံအရံအကျော်အစောဖြင့် ထည်းကောင်း။
ဇထံဇလမာနံ၊ တွန်းပတော်မူသော။ သဗ္ဗဝေရဘယာတိတံ၊ အလုံးစုံသော
ဘေးရန်တို့ကိုလွန်တော်မူသော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ စက္ခု၊ မ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေထောက်တို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဓာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာဝကော၊ ကပညံ့ဂေါမိကသည်။ မရတာဘိဘူ၊
သေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ မရတံ၊ သေခြင်းကို။ အာကင်တိ၊
တောင့်တ၏။ စေတယတိ၊ စေတော်၏။ ဇုတိန္ဒရ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကိုဆောင်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သင်သည်။ တံ၊ ထိုဂေါမိကကို။ နိသေခ၊ တားမြစ်
တော်မူပါစေ။ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ ရွှေထုပ်သော။ အပ္ပတ္တ
မာနသော၊ အရဟတ္တဖိုတ်သို့မရောက်သေးသော။ သေခေါ၊ ကျင့်ဆဲသာဖြစ်
သော။ ဇနေ၊ လျှံ။ သုတာသုတော၊ ထင်ရှားကျော်စောသော။ တုယံ၊ အရှင်
ဘုရား၏။ သာဝကော၊ ကပညံ့သည်။ ကထဗ္ဗိ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။
ကောထံကရိယာ၊ သေရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဏ္ဏဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ တေနခေါပန
သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတာဂေါမိကေန၊ အရှင်ဂေါမိကသည်။ သတ္ထံ၊
ဝေးထော်ကို။ အာဟာရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ ဤသည်ကား။ ပါရိမာ၊ ယုတ်မာ
သော။ မာရောမာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ပါရိမန္တံ
ယုတ်မာသော။ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဏ္ဏဘာထိ၊ ရှုတ်

တော်မူ၏။ ကိစ္စအတ္တဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်တော်မူသနည်း။ ပါဝါမ၊ မာရ်
နတ်ယုတ်၊ ဧဝံတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာဝကန္တိ၊ မတောင့်တကုန်၊ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်တကွ
သော၊ တထံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်၍၊ ဂေါဓိ
ကော၊ တပည့်ဂေါဓိကသည်။ ပရိနိဗ္ဗာ၊ အနုပါဒိသေသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ကံ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မယံ ဝါတို့သည်။ အာယာမ၊ ထာဝရသွားကြ ကုန်စွဲ၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌။ ဣသိဂိလိပဿံ၊ ဣသိဂိလိတောင်ယံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌။ ကာဠသိယာ၊ ကျောက်ညိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို
အရပ်သို့၊ မယံ ဝါတို့သည်။ ဥပသင်္ဂါယာမ၊ ကပ်ကြ ကုန်စွဲ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
ဣသိဂိလိတောင်ယံ ကျောက်ပျာ၌၊ ဂေါဓိကေန၊ ဂေါဓိက အပည်ရှိသော၊
ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်။ သတ္ထံ၊ ဝေးလှေကို၊ အာဟာရိတံ၊ အောင်
အပ်၏။ ကတ္ထု၊ ထိုဣသိဂိလိတောင်ယံကျောက်ပျာသို့၊ မယံ ဝါတို့သည်။ အာ
ယာမ၊ ထာဝရသွားကြ ကုန်စွဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဗ္ဗသေသသံ၊ ဝန်ခံ
ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္တဟုလေဟိ၊
ဗျားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌
ဣသိဂိလိပဿံ၊ ဣသိဂိလိတောင်ယံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
၌။ ကာဠသိယာ၊ ကျောက်ညိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂါ
ယာမ၊ ကပ်ကြ ကုန်စွဲ၊ ဥပသင်္ဂါယာမ၊ ကပ်လေပြီ ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဗုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ မဉ္ဇကော၊ ဥညောင်းစောင်း၌။ ဝိဝတ္တကုန္တံ၊ ထုံး
ထုံလည်းသောခန္ဓာရှိသော၊ သောဗ္ဗမာနံ၊ ပက်လက်အိပ်သော၊ အာယုသန္တံ
ဂေါဓိကံ၊ အရှင်ဂေါဓိကကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ အဒ္ဓသဝေ၊ မြင်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဘေနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဓူမာယိတတ္ထိ၊ အနိုးကဲ့သို့ထင်
သောအခြင်းအရာသည်။ ဝိမိရာယိတတ္ထိ၊ အရိက်မှောင်ကဲ့သို့ထင်သော
အခြင်းအရာသည်။ ဝုရိဓိဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့။ ဝတ္ထုတေဝ၊ သွားသည်သာ
လျှင်တည်း။ ပတ္ထိမဒိသံ၊ အနောက်အရပ်သို့။ ဝတ္ထုတေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်
တည်း။ ဥတ္တရိဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဝတ္ထုတေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။

ဒက္ခိဏဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အခေါ၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အနုဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဤအာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထဇော၊ ရှုကြကုန်၏လော၊ ဝုဗ္ဗာယိတတ္ထံ၊ အနီးကဲ့သို့သင်သောအခြင်းအရာသည်၊ တိပိရာယိတတ္ထံ၊ အရိက်မှောင်ကဲ့သို့သင်သော အခြင်းအရာသည်၊ ပုရိမံဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ပစ္ဆိမံဒိသံ၊ အနောက်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥတ္တရဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒက္ခိဏံဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥဒ္ဓံ အထက်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အဝေ၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆတိဇေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အနုဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေံပဿာမ၊ ဤသို့မြင်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ ဇေသောမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ ဂေါမိကဿ၊ ဂေါမိကအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသား၏၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို၊ သမန္ဓေသတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှရှာဖွေ၏၊ ကိံ သမန္ဓေသတိ၊ အဘယ်သို့ထက်ဝန်းကျင်မှရှာဖွေသနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဂေါမိကဿ၊ ဂေါမိကအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသား၏၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္ဓေသတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှရှာဖွေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏေ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ဖြင့်၊ အပ္ပဗိဗ္ဗိတေန အပ္ပဗိဗ္ဗိတက္ကာ၊ မတည်ခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဂေါမိကဿ၊ ဂေါမိကအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်ယုတ်သည်။ ဗေဗုဝပဏ္ဍုဝိဏံ၊ ဥပျှော်သီးမည့်အသင်းနှင့်တူသောစောင်းကို၊ အာဒါယ၊ လက်ကတီးကြား၌ထား၍၊ ယေနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်လေ

ပြီး၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊အတ္တဘာသိ၊ရွတ်
 ၏၊ကိံ၊အတ္တဘာသိ၊အဘယ်ရွတ်သနည်း၊သမဏ၊ရှင်မဟာနန်း၊သွားဟံသော
 အဟံ၊ထိုငါသည်၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့လည်းကောင်း၊အခေါ၊အောက်သို့လည်း
 ကောင်း၊ တိရိယံ၊ဖိလားသို့လည်းကောင်း၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာသို့လည်း
 ကောင်း၊အနုဒိသံ၊အထောင့်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်
 ရှိသော်၊ အန္တေသံ၊အန္တေသန္တော၊ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊တံ၊ထိုဂေါဓိကကို၊နာ
 ဝိဂစ္ဆာမိ၊မမြင်ရပါ။ သောဂေါဓိကော၊ထိုဂေါဓိကသည်၊ကုဟံ၊အဘယ်
 အရပ်သို့၊ ဝတော၊သွားသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္တဘာသိ၊ရွတ်၏၊ ဝိရော။
 မြဲမြံသောပညာရှိသော၊ ဝိတိသန္ဓန္တော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ယော၊ အကြင်ဂေါဓိကသည်၊ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားထေ့ရှိ၏၊ သဒ္ဓါ၊အခါခပ်
 သိမ်း၊ ဈာနရထော၊ဈာန်၌မေ့ထေ့၏၊အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊အနု
 ယုတ္တံ၊အနုယုတ္တန္တော၊အားထုတ်သောလုံ့လရှိ၏၊ဖိဝိတံ၊အသက်ကို၊အနကာ
 မယံ၊အနကာမယန္တော၊မဝဲကွက်၊ သောဂေါဓိကော၊ထိုဂေါဓိကသည်၊
 မဂ္ဂု၊နော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊စစ်သည်ကို၊ဇေတွာန၊ အောင်ပြီး၍၊ဝုနုပ္ပင်၊
 ထာနံ၊ဘဝသစ်သို့၊ အနာဂတံ၊မလည်ပြန်မှ၍၊ သမူလံ၊အဝိဇ္ဇာနှင့် တကွ
 သော၊ထဏှံ၊ထဏှာကို၊ အဗ္ဗုယျ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊
 အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊အဂေါဓာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ သောကပရေတဿ၊ သောကဖြင့်
 နှိပ်စက်သော၊တဿ၊ထိုမာရ်နတ်၏၊ကစ္ဆာ၊လက်ကတီးမှ၊ ဝိတာ၊စောင်း
 သည်၊အဘဿထ၊ လွတ်၍ကျပြီးထတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သောယက္ခော၊
 ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ဒုဗ္ဗန္တော၊နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်
 ၌သာလျှင်၊အန္တရဓာယိ၊ကွယ်လေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယဂေါဓိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၀) စာန္တေ၊အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ဤသတ္တဝါသံသုတ်
 ကို၊မေမယာ၊အက္ခန္တိ၊အနန္တသည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗု
 ခါ၊မျက်မှောက်တော်မှ၊ဝေံ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားလိုက်ရ၏၊ ဧကံ၊တပါးသော၊
 သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥရုဝေဠာယံ၊ဥရုဝေဠာသီလေ၊
 ဥရုဝေဠာ၏အနီး၌၊နေရဉ္စရာယ၊နေရဉ္စရာအမည်ရှိသော၊နန္ဒော၊မြစ်၏၊ ကိ
 ရော၊အနား၌၊အဓပါထနိ၊ဂြောဓေ၊ခတ်ကေျောင်းသားတို့သည်ပိုက်အပ်သော

ပညောင်ပင်၏အနီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သတ္တဝဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်ကိုပတ်လုံး၊ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုရှုလျက်၊ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို၊ အလတမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားထို့၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်ထို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ဘိံ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သောကာဝတိ၊ ဧစ္ဆော၊ ပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်စွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနတ္ထိံ၊ တော၌၊ ဝျာယထိနု၊ မှိုင်၍နေသလော၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ ပတ္တယာနော၊ တောင့်တသော၊ ဝိတ္တံ၊ ထရာထတောင်သောဥစ္စာသည်၊ ဇိတ္ထော၊ ရှုံးသည်၊ အထိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဝါမတ္ထိံ၊ ရှာတွင်း၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ အာဂုံ၊ လေးစွာသောမကောင်းမှုကို၊ တံ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အကာထိနု၊ ပြုမိသလောကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဇနော၊ လူ၌၊ သက္ခိံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ တံ၊ တွံ၊ သင်သည်နကရောထိ၊ မပြုသနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကေနစိကောဝိ၊ ထစုံထယောဂင်သော၊ သက္ခိံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ နသမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့တျော့သောသူအပေါင်းတို့၏၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောမာနတိ၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊ သောကဿ၊ ပိုးရိမ်ခြင်း၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မူလံ၊ အမြစ်ကို၊ ပလိခါယ၊ တူး၍၊ အနာဂူ၊ လေးစွာသောမကောင်းမှုကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အသောစမာနော၊ မပိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝျာယာမိ၊ နှစ်ပါးသောမျှန်ဖြင့်နေ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘဝထောဘဇပ္ပံ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်၌ကပ်ထတ်သောဘဝလောဘဟုဆိုအပ်သောဇာတိဥစ္စာကို၊ ဇေတွာန၊ အောင်ပြီး၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝျာယာမိ၊ နှစ်ပါးသောမျှန်ဖြင့်နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။ ယောကော၊ ယောက၌၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟိံ၊ အကြင်ရှုငွေစသောဘဏ္ဍာသည်၊ မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယေစပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ ထိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိံ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထေဗန္ဓာနေသု၊ ဤအရာတို့၌လည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှိသည်ရှိသော်၊ သမဏ၊

ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသယတော၊ အရာမှ၊ နမောက္ခယိ၊
မလွတ်သကဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရှုတ်၏၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊
ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်သဝိတ်သင်္ကန်းစသောတဏှာ
သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဘဏှာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
တံ၊ ထိုသို့စွဲသပ်ခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသို့ဆိုသောရဟန်းတို့သည်၊
အဘံ၊ ငါသည်၊ နဘောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊
သိဏော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မဂ္ဂံ၊ ဘဝယောနိဂတိစသည်တို့၌ သွားရာခရီးကို၊ နဒက္ခ
ယိ၊ မမြင်သကဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊
ရှုတ်ဘော်မူ၏၊ ဝေဝံ၊ ဘေ မရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အနုဗန္ဓံ၊ အစဉ်လိုက်
သည်၊ သစေတောကိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အမတဂါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားလိုကုန်
သောသူတို့အား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧကော၊ ထေးယာက်အထည်းတည်း၊ အပေ
ဟိ၊ ဗေဇထော၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသတိ၊ ခဝံ၊ မ၏၊
တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညယိ၊ အဘယ်သို့၊ အောက်ဇေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရှုတ်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊
ပါရဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားလိုကုန်သော၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ အမတ္တု၊ ယေယျံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မေ၊
ငါ့အား၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဝုဇ္ဈော၊ မေးအပ်သော၊
အဘံ၊ ငါသည်၊ နိဂ္ဂပမိ၊ ကြွင်းသောဥပမိမရှိ၊ ယံသစွံ၊ အကြင်မဘောက်မပြန်
မှန်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေထော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အက္ခာမိ၊ ဖြေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာ
ယိ၊ ရှုတ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား၊ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏လည်းကောင်း၊ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏လည်းကောင်း၊
အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနိုး၌၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတြ၊ ထိုရေကန်
၌၊ ကက္ကဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်သည်၊ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
အထေးခါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုမာရကာဝါ၊ သတို့
သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုမာရိကာယောဝါ၊ သတို့သားတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ တဗ္ဗာဂါမာဝါ၊ ထိုရွာမှလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗာနိဂမာဝါ၊ ထိုနိဂုံးမှ
လည်းကောင်း၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာပေါက္ခ
မုဏီ၊ ထိုရေကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မေယျံ၊
ကပ်ကုန်ရာ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ထံကက္ကဋ္ဌကံ၊ ထိုပုဇွန်ကို၊

ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ထလေ၊ ကြည်း၌၊ ပတိဋ္ဌပေယျံ၊ ထားကုန်
ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သောကက္ကဋ္ဌော၊ ထိုပုဇွန်သည်၊ ယဉ္ဇဒေဝအာ
ဇ္ဇံ၊ အကြင် အကြင်ထက်မကိုသာလျှင်၊ အဘိနိန္ဒာမေယျံ၊ ဝါ၊ အထက်တို့မူ
ထည်းထောင်ကုန်ငြားအံ့၊ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုထောင်သော ထက်မကိုသာ
လျှင်၊ ထေကုမာရကာဝါ၊ ထိုသတို့သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာကုမာ
ရိကာယောဝါ၊ ထိုသတို့သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထဿယဝါ၊ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သံဆိန္ဒေယျံ၊ ဖြတ်မူလည်းဖြတ်ကုန်ရာ၏၊ သန္တုဇ္ဈေယျံ၊ ချိုး
မူလည်းချိုးကုန်ရာ၏၊ သမ္ပလိဘဇ္ဈေယျံ၊ ဖဲ့မူလည်းဖဲ့ကုန်ရာ၏၊ ဘန္တေ
မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဟိ၊ ဤသို့ဖဲ့သော်သာလျှင်၊ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ ထိုပုဇွန်
သည်၊ သံဆိန္ဒေယံ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ သံဘဇ္ဈေယံ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီး
သော၊ သမ္ပလိဘဇ္ဈေယံ၊ ဖဲ့အပ်ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗေယံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
အာဇ္ဈေယံ၊ ထက်မတို့ဖြင့်၊ တံပေါက္ခရဏံ၊ ထိုရေကန်သို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်
အံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗောယထာ၊ မထိုက်သကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိသုကာယိကာနိ၊ မာရ၏တံကျင်သဘွယ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသေဝိတာနံ၊ ဆန့်ကျင်သဖြင့်၊ ငြိဝံအပ်ကုန်သော၊ ဝိပုန္ဒိတောနိ၊
တုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော၊ ယာနိကာနိဝိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊
အလုံးစုံကုန်သောဆင်၏အသွင်၊ ဇြေမင်း၏ အသွင်စသည်တို့ကို ဖြေခြင်းတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သံဆိန္ဒာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ သံဘဂ္ဂိနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်၏၊ သံပလိဘဂ္ဂိနိ၊
ဖဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဓါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဒိဒံယော
အယံဩဘာရာပေက္ခော၊ အကြင်နှောင့်ရှက်ခြင်း အခွင့်ကို ဝံ့ခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘောန၊ ထိုသို့ဝံ့သဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုန၊ ထေအံ့၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗောစ၊ မထိုက်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝ၊ လျှောက်၏၊ အထေခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဘဂဝထော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမာနိဗ္ဗေဇနိယာဝါထာယော၊
ဤဆန့်ကျင်သော ဝါထာတို့ကို၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဝါယသော၊ ကျီးသည်၊ မေဒဝဏ္ဏံ၊ အဆီခဲနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသော၊ ပါသာတံ၊ ကျောက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊
ဧတ္ထ၊ ဤအဆီနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောကျောက်၌၊ ရုဒု၊ နူးညံ့စွာ၊ အဝိဇ္ဇေ

မ၊ရုဋ္ဌားအံ့ထည်းမထိ၊အသာဒနာ၊သာယာကောင်းမွန်ခြင်းသည်။ အဝိထိ
 ယာ၊ ဖြစ်မှုထည်းမထိ၊ဣတိမနုထိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးဝိုက်၍၊ အနုပရိယဂါ
 အနုပရိဂစ္ဆေယျ၊ကမ်းပြားအံ့၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဝါယမန္တေ၊ထုံ၊လအားထုတ်သည်
 ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထိုအဆီခဲနှင့်တူသောကျောက်၌၊အသာဒံ၊သာယာကောင်း
 မွန်သည်ကို၊အထဒ္ဓါ၊မရသည်ဖြစ်၍၊အပက္ကမေအပက္ကမတိဣ၊ဖဲသကဲ့သို့၊
 ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ကာကောဝ၊ ကျီးကဲ့သို့၊သေလံ၊
 ကျောက်နှင့်တူသောရှင်ဂေါတမသို့။ အာပဇ္ဇ၊ကပ်ကုန်၍၊ အသာဒံ၊သက်
 သာယာကို၊အထဘန္တာ၊မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမာ၊အရှင်ဂေါတမမှ၊
 နိဗ္ဗဇ္ဇ၊ပြီးငွေကုန်၍၊အပေမ၊ဖဲတော့ကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မာဇရာ၊မာရ်မင်း
 သည်း၊အဇ္ဈာဘာသိ၊ရွတ်၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာ
 ရော၊မာရ်နတ်သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကော၊အထံထေင်
 ၌၊ ဣမာနိဗ္ဗေဇနိယာဂါတာယော၊ ဤဆန့်ကျင်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတွာ၊ရွတ်ပြီး၍၊တဌာဌာနာ၊ထိုအရပ်မှ၊အပက္ကမ၊ဖဲ၍၊ဘဂဝတော၊မြတ်
 စွာဘုရား၏၊အဝိဒုဇေ၊အနီး၌၊ ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ ပလ္လင်္ကေနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊
 တုဏှိဘူတော၊ဆိတ်ဆိတ်နေထွက်၊ မကံဘူတော၊ မျက်မှောင်တကြွတ်
 ကြွတ်၊ပတ္တက္ခန္ဓော၊လည်ငိုက်ဆိုက်၊အခေါရခေါ၊ ဥက္ခောင်းစောက်ထိုး၊
 ပဏ္ဍာယန္တော၊ကြိမ်ိုင်ထွက်၊အပ္ပဒိဘာနေ၊ စကားမဆိုဘဲ၊ ကန္ဓေန၊သစ်
 သားဖြင့်၊ဘုမိံ၊မြေကို၊ဝိလိခန္တော၊ရေးခြစ်ထွက်၊နိထိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊သုထံ၊ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထသက္ကဝဿသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၁) အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊တဏှာစ၊တဏှာသည်ထည်းကောင်း၊အရ
 တိစ၊အရတိသည်ထည်းကောင်း။ ရဂါစ၊ရာဂသည်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊မာရဗိတရော၊မာရ်နတ်၏သို့တို့သည်၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ပါဝိမာ
 ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ -ဥပ
 သင်္ကမိံ သု၊ကပ်လေကုန်၏၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ပါဝိမန္တံ၊
 ယုတ်မာသော၊မာရ်၊မာရ်နတ်ကို၊ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာဘာသိ သု၊
 ရွတ်ကုန်၏၊ကိံ အဇ္ဈာဘာသိ သု၊ အဘယ်သို့ရွတ်ကုန်သနည်း။ ။ တာတ၊
 တခင်၊ကေန၊အဘယ်ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓနေ၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အထိ၊ဖြစ်
 သနည်း၊ကံဝရိသံ၊အဘယ်ယောကျာ်းကို၊သောစသိနု၊ ကြံသနည်း၊မယံ။

ငါတို့သည်။ ထံပုရိသံ။ ထိုယောကျ်ားကိုရာဂပါသော။ ရာဂထည်းဟူ
 သောကျော့ကွင်းဖြင့်အရည်။ တော၌နေသော။ ကုဇ္ဇရုံ။ ဆင်ကိုဗန္ဓိတွာ။
 ဖွဲ့၍အာနုယတိဣဝ။ ဆောင်သကဲ့သို့ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့ကုန်၍။ အာနုယိဿာမ။
 ဆောင်ပါကုန်အံ့။ တေးသင်၏။ ဝဿဂေါ။ နိုင်ငံသို့လိုက်သည်။ တပိသာတိ။
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိံသုဂ္ဂုတ်ကုန်၏။ မိဘဇော။ ထိုးတို့။
 ဂေါတမော။ ဂေါတမသည်။ ထောကော။ လောက၌။ အရတံ။ ပစ္စည်းလေပါးကို
 ခံထိုက်၏။ သုဂဿော။ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတတ်၏။ မာရဇေယျံ။ တေ
 တုဗ္ဗကဝဋ်ကို။ အတိတ္တန္တော။ လွန်၏။ ရာဂေန။ ရာဂထည်းဟူသော ကျော့
 ကွင်းဖြင့်။ သုသာရဗေယာ။ သင်တို့ဆောင်လွယ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်
 ကုန်။ ထသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အတံ။ ငါသည်။ တူသံ။ ပြင်းစွာ။ သောစာမိ။ စိုးရိမ်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ မာရော။ မာရမင်းသည်။ အဇ္ဈဘာသိံရွတ်၏။ အထခေါ။ ထို
 အခါ၌။ တဏှာစ။ တဏှာသည်လည်းကောင်း။ အရတိစ။ အရတိသည်လည်း
 ကောင်း။ ရာဂါစ။ ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ မာရေမိတဇော။ မာရ
 နတ်၏ထိုး ဘို့သည်။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝ။ မြတ်စွာထုရားသည်။
 အတ္ထိ ရှိသော်မူ၏။ တေန။ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံ။ သူကပ်လေကုန်၏။ ဥပ
 သကံမိတွာ။ ကပ်လေကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာထုရားကို။ ဇေတဝစနံ။
 ဤစကားကို။ အဝေါရံ။ ယျောက်ကြကုန်၏။ ကိံ။ အဝေါရံ။ အဘယ်သို့။ ယျော
 ကြကုန်သနည်း။ သမဏ။ ရှင်ရဟန်း။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တေ။ သင်၏။
 ပါဒေ။ ရေခြင်း၌။ ပရိစာရေမ။ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါရံ။
 ယျောက်ကုန်၏။ အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ အနုတ္တ
 ခေ။ အတုမရှိသော။ ဥပမိသင်္ခယေ။ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ ယထာ
 ယေနကာရဏေန။ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ပိရုတ္တော။ အစုံပြု
 သော အားဖြင့်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တေနကာရ
 ဏေန။ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မနဿ။ စိတ်မျှဖြင့်။ နအကာသိံ။ ခွင့်ပြုတော်မ
 မူ။ အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ တဏှာစ။ တဏှာသည်လည်းကောင်း။ အရတိစ။
 အရတိသည်လည်းကောင်း။ ရာဂါစ။ ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
 မာရေမိတဇော။ မာရနတ်၏ထိုး ဘို့သည်။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့် ထျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌။ အပတ္တဒ္ဓါဖေ။ ကုန်၍ဝေံ။ ဤသို့။ သမပိန္နောသံ။ အညီအညွတ်
 ကြံကြံကုန်၏။ ကိံ။ သမပိန္နောသံ။ အဘယ်သို့။ အညီအညွတ် ကြံကြံကုန်သ
 နည်။ ပုရိဿာနံ။ ယောကျ်ားတို့၏။ အမိပ္ပါယာ။ အလိုတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ။ ခေါ။
 အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်၏။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဧကသထံ။ ဧကသံ။ ဝံ။

တယောဘ် တရာစိ တရာစိ၊ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ သတို့သို့အဆင်းနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသောအတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနေယျမ၊ ဖန်ဆင်းကုန်
မူကား၊ ဟံနူန၊ ကောင်းထေစွ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမပိန္နဲသံ၊ အညိအညွတ် ငြိ
ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အရ
တိစ၊ အရတိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မာရေိဘရာ၊ မာရ်မင်း၏သို့တို့သည်၊ ဧကသတံ ဧကသတံ၊
တယောဘ် တရာစိ တရာစိ၊ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ သတို့သို့အဆင်းနှင့်တူ
သော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိတော်မူ၏။
ကေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံဒိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
ရံ၊ ဪ့ောက်ကြကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ဪ့ောက်ကြကုန်သနည်း။
သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌၊
ပရိစာရေမ လုပ်ကြွေးပါကုန်အံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪ့ောက်ကြကုန်၏။
တံဝိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရေ၊ အထူး
မရှိသော၊ ဥပမိသင်္ခယံ၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ယထာထေနကာ
ရထေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိရက္ခော၊ အာရုံပြုသောအား
ဖြင့်ဖြစ်သော အရာဟု ဖိုလ်စိတ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တထာဂေနကမ္ပထေ
န၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်မျှဖြင့်၊ နုအကောသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အရတိစ၊ အရ
တိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာ
ရေိဘရာ၊ မာရ်နတ်သို့တို့သည်၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ အပတ္တမ္ဘ၊ ဝဲကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမပိန္နဲသံ၊ အညိအညွတ် ငြိကြကုန်
၏။ ကိံ သမပိန္နဲသံ၊ အဘယ်သို့အညိအညွတ် ကြကုန်သနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်
ပုဂ္ဂိုလ်သန့်၊ ယောကျ်ားတို့၏ အမိပ္ပါယာ၊ အလိုတို့သည်၊ ဥစ္စာဝစာ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှိကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ တယောဘ်
တရာစိ တရာစိ၊ အဝိဇာတ ဝဏ္ဏသတံ၊ သားမဖွားသေးသော မိန်းမပျို
အဆင်းနှင့်တူသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနေယျမ ဖန်ဆင်းကုန်
မူကား၊ ဟံနူန၊ ကောင်း၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမပိန္နဲသံ၊ အညိအညွတ် ငြိကြ
ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အရတိစ၊
အရတိသည် လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊

၄-မာရသံယုတ်-၁၇-တတိယဝဂ်၊

ဤသို့မာရဓိဘနော၊မာရ်မင်း၏သွီးတို့သည်၊ ဧကသတံဧကသတံ၊ တယေဝံ
 တနုစိဘနုစိ၊ အဝိဇာတဝဏ္ဏသတံ၊ သားမဖွားသေးသောမိန်းမပျိုအဆင်း
 နှင့်တူသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဇ္ဈိနံတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့
 ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်လေ ကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ ကုန်ပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြ
 ကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်ကြ ကုန်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်
 ရဟန်းမယံ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေထော်ရင်း၌၊
 ပရိစာရေမလုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏၊ တံဝိ၊
 ထိုစကားကိုသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိ
 သော၊ ဥပမိ သစ်သီး၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာ၊ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ယထာယေနကာရ
 တေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိရက္ခော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်
 ဖြစ်သော အယုတ္တဖိုလ်စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာတေနကာရတေန၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်မျှဖြင့်၊ န အကာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အရတိ၊ အရတိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ
 ဓိဘနော၊ မာရ်မင်း၏ သွီးတို့သည်၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘင့်ယျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အပက္ကဒံ၊ ဖဲ၍၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ သမစိန္တေသံ၊ အညီအညွတ်ကြံကုန်၏၊
 ကိံ သမစိန္တေသံ၊ အဘယ်သို့ အညီအညွတ်ကြံကုန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏၊ အဓိပ္ပါယာ၊ အလိုတူသည်၊ ဥစ္စာဝစာ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧကသတံဧကသတံ၊ တယေဝက်
 တနုစိဘနုစိ၊ သကံ ဝိဇာတဝဏ္ဏသတံ၊ တကြိမ်သားဖွားပြီးသောမိန်းမ
 အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဇ္ဈိနံ ယုဿမ
 ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား၊ ယံနု၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ ဧံ၊ ဤသို့၊ သမစိန္တေသံ၊
 အညီအညွတ်ကြံကြံကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်
 လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သကံ ဝိဇာတဝဏ္ဏသတံ၊ တကြိမ်သားဖွားပြီးသော
 မိန်းမအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဇ္ဈိ
 နံတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ ကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြံကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျောက်

ကြကုန်သနည်း၊ သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်ဘို့သည်၊ တေ၊အရှင်
 သုနား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်ရင်း၌၊ ပရိစာဓေမ၊လုပ်ကြွေ ကုန်အုံးနုတ်၊ ဤသို့၊
 အဝေရံ၊လျှောက်ကုန်၏၊ တံဝိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အနုတ္တရေ၊အတုမရှိသော၊ ဥပမိသင်္ခယေ၊ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ယထာယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပိရက္ခော၊
 အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တထာတေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ မနုဿ၊စိတ်မျှ
 ဖြင့်၊ နအကောသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝ၊ ဟောစ၊ ဝ၊ ဟောသည်
 ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧကသတံ၊ ဧကသတံ၊ တယောဂံ၊
 တရာစိဘနာစိ၊ ဒုပိဇာတဝတ္ထုသတံ၊ သားနှစ်ယောက်မွေးဖွားသောမိန်းမ
 အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိယျာမ၊
 ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ သမဓိန္ဒြေသံ၊
 အညီ အညွတ်ကြံကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဟောစ၊ တဟောသည်
 ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုပိဇာတဝတ္ထုသတံ၊ သားနှစ်ယောက်မွေးဖွားသော
 မိန်းမအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိ
 တွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ (ပ)၊
 အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဥပမိသင်္ခယေ၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊
 ယထာယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပိရက္ခော၊
 အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာ
 တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်မျှဖြင့်၊ နအကောသိ၊
 ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဟောစ၊ တဟောသည် ထည်းကောင်း၊
 (ပ)၊ မန္တမိတ္တိာတ္ထုသတံ၊ မန္တမအယွယ်သို့ ရောက်သော မိန်းမအဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိယျာမ၊ ဖန်ဆင်း
 ရကုန်မူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ သမဓိန္ဒြေသံ၊ အညီ
 အညွတ်ကြံကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဟောစ၊ တဟောသည် ထည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊ မန္တမိတ္တိာတ္ထုသတံ၊ မန္တမအယွယ်သို့ ရောက်သော မိန်းမ
 အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊
 ဖန်ဆင်း၍၊ (ပ) အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဥပမိသင်္ခယေ၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ယထာယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပိရက္ခော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာတေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း

ကြောင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်မျှဖြင့်၊ နအကာထိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ဦးတဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း ကောင်း၊ (ပ) မဟိတ္ထိဝဏ္ဏသတံ၊ အယုယံ
 ကြီးသော မိန်းမအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသောအတ္တဘောတရကို၊
 အဘိနိဗ္ဗိဒနယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မူကား၊ ယံ နူနု၊ ကောင်းသေစွ၊ ဣတံ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ သမိန္ဒေသျံ၊ အညီအညွတ်ကြံကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါဦးတဏှာ
 စ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ (ပ) မဟိတ္ထိဝဏ္ဏသတံ၊ အရူလ်ကြီးသောမိန်း
 မအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောအတ္တဘောတရကို၊ အဘိနိဗ္ဗိဒံတွာ၊
 ဖန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဦးတဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ (ပ) အနုတ္တ
 ရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဥပမိသင်္ခယေ၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနဗ္ဗာန်ဦးယထာ
 ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိရက္ခော၊ အာရုံပြု
 သောအားဖြင့် ဖြစ်သောအဂဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာထေန
 ကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်မျှဖြင့်၊ နအကာ
 ထိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါဦး တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း
 ကောင်း၊ အရတိစ၊ အရတိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရဓိဘရော၊ မာရ်မင်း၏သို့တို့သည်၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 တင့်တော်ဘက်သောအရပ်ဦး၊ အပက္ကမ္ဘ၊ ဖဲ၍၊ ဝေံဝစံ၊ ဤစကားကို အဝေါ
 ရံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ကြကုန်သနည်း၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိတာ၊ အဘာသည်၊ သစ္စံ၊ ဖွန်သောစကားကို၊ အဝေါစ
 ကိရ၊ ဆိုပေသတတ်၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပေသနည်း၊ မိထရေ၊ သို့တို့၊
 ဂေါထမော၊ ဂေါထမသည်၊ ယောကော၊ ယောကဦး၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး
 ကိုခံအာဏာမူထိုက်၏၊ သုဂထော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုအော်မူတတ်
 ၏၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏တည်ရာဖြစ်သောတေတုခွကဝဋ်ကို၊ အတိက္ကန္တော၊
 လွန်၏၊ ရာဂေန၊ ရာဂလည်းဟူသောကျောင့်ဖွင့်၊ သုခရယော၊ သင်တို့
 ဆောင်လွယ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ သောစာမိ၊ ပိုးရိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစကိရ၊
 ဆိုပေသတတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဝိတရဂံ၊ မကင်း
 သောရာဂရှိသော၊ ယံသမဏံဝါ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံ ဗြဟ္မ
 ထံဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမိနာပရက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောသုံ၊ ထဖြင့်၊ ဥပက္ကမေယျာမ၊ လုံ့ထကြီးကုတ် အားထုတ်ကုန်ငြားအံ့၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟဒယံဝါ၊ နှလုံးသည်မူလည်း၊ ပထေယျ၊ ကွဲရာ
 ၏၊ ရုခတောံ၊ ခံတွင်းမှာဥဗ္ဗိယောဟိတံဝါ၊ သွေးပူသည်လည်း၊ ဥဂ္ဂန္ဓေယျ၊

အနံရာ၏၊ ဥဗ္ဗာဒံခါ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့လည်း၊ ပါဝုဏောယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ သေယျ
ထာဝါပန၊ ဥပမာမည့်သည်ကား၊ လူးတာ၊ ရိတ်၍ထားအပ်သော၊ ဟရိ
ထော၊ ဗိမ်းသော၊ နဇ္ဇော၊ ကျူသည်၊ သုဿတိသေယျထ၊ ဝိ၊ ခြောက်သကဲ့
သို့၊ မိဿယတိသေယျထာဝိ၊ ညှိုး သကဲ့သို့၊ ဝေမေံ၊ ဤအတူ၊ သုသေယျ၊
ခြောက်ရာ၏၊ မိဿယေယျ၊ ညှိုးရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ သျှောက်ကြ
ကုန်၏၊ အယခါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဗ္ဗ၊ စ၊ တဗ္ဗာသည်လည်းကောင်း၊ အရတိ
စ၊ အရတိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မာမုမိဘရော၊ မာရ်နတ်၏သို့တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊
ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံ သု၊ ရပ်လေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
သောအရပ်၌၊ ဝိဘာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ တဗ္ဗာမာမုမိ ဘာ၊ တဗ္ဗာမည်သော
မာရ်နတ်၏သို့၊ သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
အဏ္ဍာဘာသိ ရွတ်၏ ကိံ အဏ္ဍာဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်
ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သောကာဝတိဏ္ဍော၊ ပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်စွတ်သည်ဖြစ်၍၊
ဝနသ္မိံ၊ တော၌၊ ဈာယတိနု၊ မြင်၍နေသလော၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ ပတ္တယာနော၊
တောင့်တသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝိတ္တံ၊ တရာတထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဇိ၊ ဣ
ရှုံးသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဂါမသ္မိံ၊ ရွာတွင်း၌၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရံ၊ ခုသော၊
အာဂုံ၊ လေစွာသောမကောင်းမှုကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကာသိနု၊ ပြုမိသလော၊
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇနေ၊ လှ၌၊ သက္ခိံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ တံ၊
သင်သည်၊ နကရောသိ၊ မပြုသနည်း၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဧကေနိကောမိ၊ တရံ
တယောက်သော၊ သက္ခိံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဍာဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ တဗ္ဗေ၊ တဗ္ဗာ၊ ဝိယသာတ၊ ရှုပ်ချစ်
အပ် သာယာအပ်သော ရုပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည်
ကို၊ ဇေတွာန၊ အောင်ပြီး၍၊ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း၊ ဈာယံ၊ ဈာယန္တေ၊
နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့်နေသော၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထဿပတ္တိံ၊ စင်စစ်အကျိုး
စိ၊ ပွားသို့ရောက်သော၊ ဟဒယဿသန္တိံ၊ လွန်စွာစိတ်၏ငြိမ်ခြင်ရှိသော၊
သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုပမိမိံ၊ သိတော်မူ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ဇနေ၊ လူအပေါင်း၌၊ သက္ခိံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ နကရောမိ၊ မပြုမေ၊
ငါ့အား၊ ဧကေနိကောမိ၊ တရံတယောက်သော၊ သက္ခိံ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊
နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊

မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရတိစမာဒေဝိတာ၊ မာရ်နတ်၏သို့၊ အ
ရတိသည်၊ ဘဝန္တံ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အန္တဘာသိ၊
ရွတ်၏၊ ကိံ အန္တဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊
ကထံဝိဟာရိဗဟုဇော၊ အဘယ်မည်သော နေခြင်းဖြင့် များစွာနေသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စောစံ၊ ငါးခွါရံ၌ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော
ဩဇာကို၊ တိဗ္ဗော၊ ကူးမြော်သနည်း၊ ဆဠံ၊ ခြောက်ခြောက်သော မနေခွါရံ၌ဖြစ်
သော ကိလေသာကို၊ အတရိစ၊ ကူ ပြီးသနည်း၊ ကဏန္ဓာယံကတမေနဈာ
ယေန၊ အဘယ်မည်သောမျှ နံဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာဖုတ်ကြည်းတတ်သော၊
တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာမသညာ၊ ကာမသညာတို့သည်၊ အထဒ္ဓါ၊ မရ
ကုန်မူ၍၊ ပရိဗာဟိရာ၊ အပပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အရတိ၊ အရတိမည်သောနတ်သို့၊ ပဿဒ္ဓကာယော၊
ငြိမ်းပြီးသော အသာသပသာသကာယရှိသော၊ သုဝိရက္ခစိတ္တော၊ ကောင်း
စွာကံထေသာမှ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ အသင်္ခရာန္တော၊ သုံးပါးသော
ကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊
အနောကော၊ ကိလေသာ၏တည်ရာမဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာ
ယေးပါးတရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ အဝိတက္ကန္တာယိ၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်နေ
သေ့ရှိ၏၊ နကပ္ပဘိ၊ ခေါသဖြင့်အမျှော်မထွက်၊ နသရတိ၊ ရာဂဖြင့်မအောက်
မေ့နုတီးနာ၊ မောဟဖြင့်တိဗ္ဗိဒ္ဓကင်းသောစိတ်ရှိ၏၊ ဝေဝိဟာရိဗဟုဇော
စ၊ ဤသို့သောစတုတ္ထဈာန်ဖြင့်နေခြင်းဖြင့်များစွာနေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ ပဉ္စောစံ၊ ငါးခွါရံ၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဩဇာကို၊
တိဗ္ဗော၊ ကူးမြောက်၏၊ ဆဠံ၊ ခြောက်ခြောက်သော မနေခွါရံ၌ဖြစ်သော
ကိလေသာကို၊ အတရိစ၊ ကူးမြောက်ပြီ၊ ဝေဈာယိဝေဈာယေန၊ ဤသို့သော
စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ကာမသညာ၊ ကာမသညာ တို့သည်၊ ပရိဗာဟိရာ၊ အပပြုကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အန္တဘာ
သိ ရွတ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဂါစမာဒေဝိတာ၊ မာရ်မင်း
၏သို့၊ ရာဂသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၊ ကိံ အန္တဘာသိ၊
အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဂဏသံဃာစာရိ၊ ဂိုဏ်းသံ
ဃာအထည်၌သွားတတ်သောသူသည်၊ ဝေဠံ၊ ဝေဠာကို၊ အန္တေန္တိ၊ ဖြတ်ပြီ၊
အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဗဟူ၊ များကုန်သော၊ သက္ကာစ၊ သက္ကာဝါတို့ သည်လည်း။

စရိသာန္တိ၊ တုညံထည်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗဟုဝတံ၊ များသောအကုန်ရှိသော၊ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ အနောကော၊ ကိလေသာ၏တည်ရာမဟုတ်သော၊ အယံ၊ ဤတဏှာကိုဖြတ်ပြီးသောအရာသည်၊ မဇ္ဈရာဇေ၊ သေမင်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ ထက်မှ၊ အစ္ဆေဇ္ဇ ဖဲ၍၊ ပါရ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတသက်သို့၊ နေသာတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရွတ်၏၊ ရာဂေ၊ ရာဂမည်သောနတ်ထိုး၊ မဟာဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော၊ တထာဂတာ၊ ထာမြင်းကောင်းကုန်သော ဘုရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်၊ စေနယန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်၊ နိယုမာနာနံ၊ ဆောင်ကုန်စဉ်၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဥဿုသာ၊ ငြိမ့်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အရတိစ၊ အရတိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရေစိတရောမာရ်မင်း၏ထိုးတိုက်သည်၊ ဟေနံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ တဏှဉ္စ၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ အရတိစ၊ အရတိကို လည်းကောင်း၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ယော၊ လာကုန်သော၊ မာရေစိတရော၊ မာရ်မင်း၏ထိုးတိုက်ကို၊ အဒ္ဓသခေါအဒ္ဓသပေ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ဂါထာယိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံအဇ္ဈဘာယိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ စိာရော၊ ထိုးတိုက်၊ ဗာလား၊ ခိုက်ကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကုရဒနာန္တိ၊ ကြာရိုး ဘွဲ့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊ အမိမတ္ထထ၊ နှိပ်စက်ကုန်ပြီ၊ ဝိရိံ၊ တောင်ကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ ခနထ၊ ကုပ်ကုန်ပြီ၊ အယောဒန္တေဟိ တုနတံတို့ဖြင့်၊ ခါဒထ၊ တူးကုန်ပြီ၊ ယိရထိ၊ ဥက္ကောင်းထက်၌၊ သေယံ၊ ကောင်ထွဋ်ပမာဏရှိသောကျောက်ကို၊ ဥာစ္မ၊ ရွက်၍၊ ပါတာဏေ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသောအရပ်၌၊ ဝါဓံ၊ တည်ရာကို၊ ဒေထဇ္ဇံ၊ ရှာထိကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခါဏု၊ သစ်ရတ်သည်၊ ဥရထိ၊ ရင်၌၊ အာသန္တုဇ္ဇု၊ ဆောက်မိသကဲ့သို့၎င်း၊ တုမှေ၊ သင်တို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမမှ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ပြီးငွေ့ကုန်၍၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အပေထ၊ ဖဲဩကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရွတ်၏၊

၄-မာရသံယုတ်-၁၇-တတိယဝဂ်၊

တဏှာစ၊ တဏှာ သည်လည်းကောင်း၊ အရတိစ၊ အရတိ သံည်လည်း
ကောင်း၊ ရာဂါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဒ္ဓန္တမာနာစ၊ ထွန်းတောက်ပ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆေ၊ ထာကုန်ပြီ၊ တာ၊ ထိုသုံးယောက်သောမာရ်နတ်
မင်းသို့တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရား၌၊ သတ္ထာ၊ မိမိတို့လက်နက်တို့ကို၊ ပနုဒိ၊
လွှင့်ပြီ၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မာလုတော၊ လေသည်၊ တုလံ၊ လဲဝါကို၊
ဘဠိန္ဒာ၊ လွင့်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏ ။

ပဉ္စမမာရဓိဘရသုတ်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ။
ထကြ၊ ထိုဘက်ထဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ သမ္ပဟု
လာ၊ သမ္ပဟုလာသုတ်လည်းကောင်း၊ သမိဒ္ဓိစ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်လည်းကောင်း၊
ဂေါဓိကံ၊ ဂေါဓိကသုတ်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝဿာနိ၊ သတ္တဝဿသုတ်
လည်းကောင်း၊ ဓိဘရံ၊ ဓိဘရသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဓေဋ္ဌန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံမာရပဉ္စကံ၊ ဤမာရ်ငါးပါးသုတ်ကို၊ ဒေသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ။

မာရသံယုတ္တံ၊ မာရသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ၊

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်-၁၈-ဘိက္ခုနီဝဂ်၊

(၁၆၂) တန္တေ၊ အရှင်တုရားကသာပ၊ ဣဒသုတ္တံ၊ ဤအာဇ္ဇဝိကာသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည် ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပု
ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူဖော်၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဂ္ဂိကဿ၊ အနာထဝိတ်
သူဒွေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေထဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
အာဇ္ဇဝိကာ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝုဗ္ဗန္တံ၊ သမယံ
နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိရေ၊ သဝိတ်သင်္ကန်း
ကို၊ အာဒါယံ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယျ၊ ထွင်းအလို့ငှါ၊

ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်သို့၊ ပဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌။ စရိ
 တွာ၊ တွည့်သည်၍၊ ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါဝေပု
 နိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှပဲခဲသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အန္ဓဝနံ၊
 အရိက်ထောသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိဝေကတ္ထိနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာ
 နေခြင်းကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိ
 မာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာဇ္ဇေပိကာယ၊ အာဇ္ဇေပိပြည်နေ
 သော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုထည်ကောင်း၊
 ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းကို ထည်ကောင်း၊ ထောမယံသံ၊
 ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုထည်ကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းမှ၊ စာဝေတုကာမော၊
 ရှေးဤစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာဇ္ဇေပိကာ၊ အာဇ္ဇေပိ
 ပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနိ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာဇ္ဇေပိကံ၊ အာဇ္ဇေပိ
 ပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာ
 သိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ အယေ၊ အရှင်မ၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒတ္ထိ၊
 မရှိကို၊ အဘယ်ကြောင့်လွှဲ၊ သင်သည်၊ ဝိဝေကေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊
 ကာမာ၊ အလိုရှိသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကာမရတိယော၊ ကာမရတိ၌
 ရှေ့ထျော်ခြင်းတို့ကို၊ ဘုဇ္ဇဿ၊ ခံစားလော့၊ တေ၊ သင့်အား၊ ပဏ္ဍာနူတာ
 ဝိနိ၊ နောင်ထတတန် ပူန်းခြင်းသည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်ပါစေနှင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇ္ဇေပိကာယ၊
 အာဇ္ဇေပိပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဧဝောပရိဝိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သာအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရှုတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်သူနည်း။ မနုဿောဝါ၊
 လူသော၊ အမနုဿောဝါ၊ နတ်သော၊ ဣတိဧဝောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇ္ဇေပိကာယ၊
 အာဇ္ဇေပိပြည်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဧဝောပရိ
 ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သာ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ အယံမာရော၊ ဤမာရ်နတ်
 သည်၊ မေ၊ ဝါအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း ကိုထည်ကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊

ကိုယ်ခက် တရော်ရှိခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ လောမဟံသံ၊ ဩက်သီးမွေး
 ညှင့်ထခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေထုကာမော၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဝေကဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းမှ၊ စာဝေထုကာမော၊ ရွှေချောစေလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဣတိဇေတံသော ပရိ
 ဝိဘက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာဇ္ဇဝိကာ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမသည်၊ အယံ၊
 ဤသူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်မာနတ်တည်း၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိဘွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို၊
 ဂါထာယိ၊ ဂါထာဆိုခြင်း၊ အဏ္ဍဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိ၊ အဏ္ဍဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရွတ်သနည်း၊ ပမတ္တဗဒ္ဒ၊ မေ့လျော့သောသူ၏အဆွေဖြစ်သော၊ ပါဝိမာ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ လောကော၊ လောက၌၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ပညာဖြင့်၊
 သုဒုသိသံ၊ ကောင်းစွာ၊ ရ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့သွားအံ့သော
 အကြောင်းကို၊ နုဇာနာသိ၊ မထိ၊ ပါဝိမာ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ် နှိုသည်၊ သတ္တိသူလူမာ၊ တံသွားနှင့်တူသောဥပမာရှိကုန်၏၊ ဇေတံ၊
 ထိုသူဆို၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ အာနိတလဲလဲ ခုတ်စည်း
 အပ်သောဘဏ္ဍာဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမ
 ဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတည်းဟူသော စကားကို၊ ဗြု၊ သိ၊ ဆို၏၊ သာအရ
 တိ၊ ဆိုကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းတည်းဟူသော ကိစ္စသည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊
 မာအဟု၊ မဖြစ်၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဍဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာဇ္ဇဝိကာ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌
 နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ခဟာနံ၊ မိန်းမသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဒိဘွာ၊ သိ၍၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်
 ၍၊ တက္ကေဝံ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမအာဇ္ဇဝိကာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၃) သာဝတ္ထိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သောမာ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ခဟာနံ၊ မိန်းမသည်၊ ဝုဗ္ဗန္တသမဟံ၊
 နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်

သကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအ
 လှိုငှါ၊ ပါဝိထိ၊ ဝင်လေ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအ
 လှိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဝိဏ္ဏ
 ပါထပ္ပဇိုက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရုံမှ ဖွဲ့ပြီးသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အန္ဓဝနံ၊
 သူကန်းတောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ
 သန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အညတရထိံ၊
 အမှတ်မရှိ ဘုရားသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို
 ကာတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊
 မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သောမာယ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊
 ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံ၊
 ကိုယ်ခံ ကံတရော်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေး
 ညှင်းထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သမာမိဋ္ဌာ၊ သမာမိဋ္ဌ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေလျှော စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောမာ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်း
 မိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပ
 သကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ သောမံ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိံ၊
 ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဂါထာသ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈတာ
 သိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း။ အယျ၊ အရှင်မ၊ ဒုရုတ်သန္တာံ၊ ရောက်နိုင်ခဲ့
 သော၊ ယံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဣသိဟိ၊ တုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝ
 ကာဘိ သည်၊ ပတ္တန္တံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အရပ်သို့၊ တံ၊
 သင်သည်၊ နှိုဝံ၊ သပညာယ၊ လက်နှစ်ချောင်မျှသာရှိသော နည်းသောပညာရှိ
 သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား၊ ပပေါတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 နုသက္ကာ၊ မေတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သောမာယ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ။
 အား၊ ဇေဝံ၊ ဇေဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ မ
 နုသောဝါ၊ လူသော၊ အမနုသောဝါ၊ နတ်လော၊ ဣတိဇေဝံပရိဝိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သောမာယ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဇေဝံ

သောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံ အ
 ဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊
 အသံမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ တယ်၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောမ
 ဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေထုကာမော၊
 ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိမှ၊ သမာဓိမှ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေဈေး
 စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံသောပရိ
 ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ဌ၊ သောမာ၊ သောမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဂဟန်းမိန်းမသည်၊ အယံ၊ ဤ
 သူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာ
 တို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ။
 သု သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်၌၊ ဥပဇ္ဇာ၊ မှီဖွယ်
 သမာပတ္တိဉာဏ်သည်၊ ဝတ္တမာနန္တိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ဗော၊ အကြောင်းဖြင့်၊
 ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးကရားကို၊ ဝိပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊
 မိန်းမအဖြစ်သည်၊ ကိံ ကဟိရာ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊
 အညတ္ထိံ၊ ဝါပန၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ ထရံတယောကံ၊ သောသူသည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ထဏှာ
 မာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သိယာနနု၊ ဖြစ်သည်ဟုတ်
 တုံလော၊ တံဝစနံ၊ ထိုမိန်းမအားအရဟတ္တဖိုတ်သို့ရောက်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်
 ဟူသောစကားကို၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဝတ္တံ၊ ထိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊
 ထိုက်မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌
 ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ သေသော၊ သောမာ
 အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဂဟန်းမိန်းမသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုပ္ပနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်ပါ၏ ။

အထိသောမာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၄) သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်
 ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်တော်၍၊ ပဗ္ဗ စီရေ၊
 သဝိတ် သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနှောက်၌၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ပုဗ္ဗိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှုမှဖဲခဲသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုသူကန်းတောရှိရာအရပ်
 သို့ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့နေခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီ၍၊ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊
 အညဘေထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့
 နေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်သည်၊ ကိသာဂေါတမိယ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
 နိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိ
 တတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောမဟံသံ၊ ကြက်သီး
 မွေးသွင်းထခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 အသိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိမှ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေချောခြင်း
 ငှါအသိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါ
 တမိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထို
 ရဟန်းမိန်းမရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်လေ
 ပြီး၍၊ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်း
 မိန်းမကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
 အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ အယေ၊ အရှင်မဂေါတမိ၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊
 တံ၊ သင်သည်၊ မထပုက္ကာဝ၊ သားသေသော သူကဲ့သို့၊ ရုဒဗ္ဗဒိ၊ ဝိုသော
 မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ ထယောက်ထည်းတည်း၊ အသိနူ၊ ဖြစ်သ
 သော၊ ဧကော၊ ထယောက်ထည်းတည်း၊ ဝနမဇ္ဈဂတာ၊ တောကြီးအလယ်
 သို့ ရောက်သည်ကား၊ ပုရိသံ၊ ယောက္ျားကို၊ ဂဝေသသိနူ၊ ရှာလေသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိသာ
 ဂေါတမိယ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ
 အား၊ ဇေံသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ် ၁၈-ဘိက္ခုနီဝဂ်။

ဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောနူခေါ။ အဘယ်သူ
နည်း၊ မနူသောဝါ၊ လူလော၊ အမနူသောဝါ၊ နတ်လော။ ဣတိဇေတံဇေသောပရိပိ
တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ကိသာဂေါတမိယာ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်း
မိန်းမအား၊ ဇေတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊
ဖြစ်ပြန်၏။ ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပြန်သနည်း။ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာ
သော၊ အဟံမာဓော၊ ဤမာရ်နတ်သည်။ မမ၊ ငါ့အား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကို ထည်းကောင်း၊
လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေ့ ညှင်းထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂါဒေတုကာ
မော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိမှာ၊ သမာဓိမှာစာတေတုကာ
မော၊ ရွှေ့ချောစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသထိ၊
ရှုတ်၏။ ဣတိဇေတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊
ဖြစ်ပြန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ အဟံ၊ ဤသူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာ
သော၊ မာဓော၊ မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်
မာသော၊ မာရ်မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။
ကိံအဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ အာဝုဒသာပါဝိမ၊ အချင်းမာရ်နတ်
ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မတဝုတ္တာ၊ သားသေခြင်းသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝုန၊
တတန်း၊ ဝုတ္တမရဏံနာမ၊ သားသေခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိစေ ဝုပြီ၊ ဝုရိသာ။
ယောကျားတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇေတံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ အန္တိကာ၊ မထိုက်တုန်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နသောစာမိ၊ မပို ရိမ်၊ နရောဒါ
မိ၊ မပိုကြွေ။ ထံ၊ သင့်ကို၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
သော ခန္ဓာအာယတန ဘဝယောနိဂတိတို့၌၊ နန္တိ တင်ခြင်း ထဏှာသည်။
ဝိဘာသာ၊ ကင် ပြီး ထမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ခန္ဓာကို၊ ပဒါထိ
တော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပျက်ဆီးအင်ပြီ၊ မရွာနော၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ စစ်သည်ကို၊
ဇေတွန်း၊ အောင်ပြီး၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဝိဘရာမိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာဓော၊ မာရ်နတ်သည်။ ကိသာဂေါတ
မိ၊ ကိသာဂေါတမိ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ ဒုလုံး

မသာယာသည့်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာထိ၊ ကွယ်
ဝေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယကိသာဂေါတမီသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၅) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံထည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ၊
နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကံပြင်ဝတ်၍ (ပ)အညတေသို့၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊
နိသိဒါ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
မာရ်နတ်သည်၊ ဝိဇယာယ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်း
မိန်းမအား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်
တရောင်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌာ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေ့ချောစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဝိဇယံ၊ ဝိဇယာ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာ
သိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ တံ၊ ထင်သည်၊ ဒဟရာ၊
ငယ်နုသေး၏၊ ရူပဝတီ၊ အဆင်းထွ၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒဟရာ၊
ငယ်နုသေး၏၊ သုသု၊ နက်မည်းသောဆံရှိ၏၊ ပဉ္စဝိကေန၊ အင်္ဂါငါးပါး
ရှိသော၊ တုဂိယေန၊ တုဂိယာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယျ၊ အရှင်မ၊
ဇော၊ သာထည့်၊ အဘိရမာမသေ၊ အလွန်မြေ့လျော်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈ
ဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဇယာယ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဇေဝံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ မနုဿောဝါ၊ လူသော၊ အမနုဿောဝါ၊ နတ်
သော၊ ဣတိဇေဝံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဇယာယ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ။

ရဟန်း မိန်းမအား၊ တေံသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
 အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ကိံ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ပါဝိမာ၊
 ယုတ်မာသော၊ အယံမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသတိ။
 ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊
 မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာယံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဏ္ဍဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ အဏ္ဍဘာသိ၊
 အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်
 ရှိကုန်သော။ ဂူပါ၊ ဂူပါရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံ တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇာရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရသာ၊ ရသာရုံတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံသော အာရုံငါးပါးတို့ကို၊ တု၊ ယှဉ်၊ သင့်
 အားသာလျှင်၊ နိယျာကယာမိ၊ ငါမေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေန၊ ထိုအာရုံ
 ငါးပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိကာ၊ အလိုမရှိ၊ ဝိဒ္ဓိ၊ နေန၊ ကွဲပျက်သော သဘောရှိ
 သော၊ ပဘာဂံနာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဣပိနာပူတိ
 ကာယေန၊ ဤအကောင်ဝပ်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပိယာမိ၊ ပြီးငွေ့၏။ ဟရာ
 ယာမိ၊ ရှက်၏။ ကာမထဋ္ဌာ၊ ကာမဂုဏ်၌တစ်ခြင်းကို၊ သမူဟတာ၊ နှုတ်
 အပ်ပြီ။ ဂူပဂါ၊ ဂူပတုံသို့ရောက်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာစ၊ အကြင်
 သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဂူပဈာယိနော၊ အဂူပဈာန်ကိုဝင်စား
 ကုန်သော၊ ယေသတ္တာစ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သန္တာ၊ ပြင်ပက်
 ကုန်သော၊ ယာသာမာပတ္တိစ၊ အကြင်ရှစ်ပါးသော လောကီဈာန်သမာပတ်
 တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံသောဂူပအဂူပတုံရှစ်ပါး
 သော လောကီဈာန် သမာပတ်တည်းဟူသော အရာတို့၌၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊
 တမော၊ ဖုံးထွင်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟသည်၊ ဝိဟ
 င္ဍော၊ ကင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဏ္ဍဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာ
 အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်ပါ၏။ * ၊ စတုတ္ထဝိဇယာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၆) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံးတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမဟံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွံ၊ သင်းပိုင်ကုပြင်ဝတ်၍၊ (ပ)၊ အညထမုတ္တိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုပုပ္ဖိတသာသရုက္ခမူလေ၊ အပျားမှစ၍ကောင်းစွာပွင့်သောအင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်ဝေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ လောမဘံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌာစာတုကာမော၊ ရွှေဈေးစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်လေ၍၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဗ္ဗုဘာထိ၊ ရွတ်၏၊ ကံ၊ အဗ္ဗုဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ တယောက်ထည်းထည်း၊ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂံ၊ အပျားမှစ၍ ကောင်းစွာပွင့်သောအင်ကြင်းပင်သို့၊ ဥပဂမ္မာ၊ ကပ်၍၊ သာသမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ တိဋ္ဌထိ၊ ရပ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဏ္ဏဓာတု၊ ဝဏ္ဏဓာတ်နှင့်တူသော၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမ၏ ဝဏ္ဏဓာတ်သည်၊ နုစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိနဲ့၊ ဗာထေနဗာထာနံ၊ မလိမ္မာကုန်သော၊ ရတ္တကာနံ၊ သေသောကံ၊ ကြူးတို့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နုဘာယတိ၊ မကြောက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗုဘာထိ၊ ရွတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသတိ၊ ရွတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ မနုဿော၊ ဂါ၊ လူလော၊ အမနုဿော၊ ဂါ၊ နတ်လော၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဧဝံ၊ ဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ပါဝိမာ၊

ယုတ်မာသော၊ အယံမာရော၊ ဤမာရ်နတ်သည်၊ မမေဝါဒါနာ၊ ဘယံ၊
 ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (၂)၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသတိ၊ ရွတ်၏။
 ဣတိဝေဒေသေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏ်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊
 မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဘိက္ခုနီ၊
 သိအဘယ်သို့၊ ရွတ်သနည်း၊ ရတ္တကာနိ၊ သေသောကံကြူးတို့သည်။ သထံ၊
 တရာသည် လည်းကောင်း၊ သဟဿာနိဝိ၊ တထောင်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း။ ဣမေ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိသကာ၊
 သင့်နှင့်ဘမူတူကုန်သည်၊ ဘဒေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ အဟိ၊
 ငါသည် ထေမံ၊ အမွေးကချောင်းမျှ၊ နန္ဒုမိ၊ မလှုပ်၊ နသန္တာ၊ သာမိ၊ မလန့်၊
 ဧဝိကာဝိ၊ တယောက်အထည်းတည်းဖြစ်သောငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နဘာ
 ယာမိ၊ မကြောက်။ သော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ အန္တရ
 ဓာယာမိ၊ ကွယ်အံ့၊ တေ၊ သင်၏။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဝိဿာမိ၊ ဝင်အံ့၊
 ပရမန္တရိကာယံ၊ မျက်မှောင်တံကြား၌၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 တံ၊ သင်သည်၊ နဒက္ခယိ၊ မမြင်လတ္တံ့၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဝိက္ကသ္မိ၊ ဝိတ်၌၊
 ဝထိဘူကာ၊ အလေ့အလာပြုအပ်ပြီးသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိပါဒါသု၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်
 တို့၌၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဗန္ဓနာရတ္တာ၊ အလုံး
 စုံသောအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုသော၊ အချင်းမာရ်
 နတ်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈ
 ဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်သည်၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏ်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်း
 မသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗ
 နော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာ
 ယိ၊ ကွယ်ထေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဗ္ဗမဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၇) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံလည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ စာလာ၊ စာလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓနာမယံ၊

နံနက်အခါ၌ နိဝါသေတွားသင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍ (ပ)အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ဂုက္ခမူလေ။ သင်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို၊ ကတော၊
ပြု၍၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာ
ရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ စာလာ၊ စာလာအမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်
လေ၏။ ဥပသကံမိတွားကပ်လေပြီး၍၊ စာလံ၊ စာလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
နီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ခု၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ နရောစေထိ၊ မနှစ်သက်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ပါဝိမာ၊ အချင်းမာရ်နတ်ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ -ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ နရောစေထိ၊ မနှစ်သက်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ကိံ၊ ခု၊ အဘယ်ကြောင့်၊
တံ၊ သင်သည်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ နရောစေထိ၊ မနှစ်သက်သနည်း၊
ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောသူသည်၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
ဘုဗ္ဗတိ၊ ခံစား၏။ ကောနု၊ အဘယ်မည်သောပညာနည်းသောသူသည်၊ တံ၊
သင့်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအယူကို၊ အာဒယိ၊ ထည့်ပတ်၍ ယူစေသနည်း၊ ဘိက္ခုနီ၊
ရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ မာရောစေထိ၊
မနှစ်သက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာထိ၊ ရှုတ်၏။ ပါဝိမာ၊ မာရ်နတ်ယုတ်
ဇာတသ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောသူအား၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောသူသည်၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့
ကို၊ ဖုသတိ၊ တွေ့ရ၏။ ဗန္တံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တေသံ၊ ယုတ်မာသောအထူးထူး အပြားပြားသော
ဥပဒ္ဒပေါကိုလည်းကောင်း၊ ဖုသတိ၊ တွေ့ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ နရောစေထိ၊ မနှစ်သက်၊ ပါဝိမာ၊
မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသေထိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပဟာနာယ၊ ခပ်
သိမ်းသောဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်း၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သစ္စေ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၌၊ နိဝေသ
ယိ၊ သွင်းတော်မူ၏။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ အပ္ပဇာနန္ဒာ၊ မထိတံနံ
သော၊ ရူပပဂါ၊ ရုပ်ရှိသောတုံ၌တည်ကုန်သော၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တ
ဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရူပဋ္ဌာယိနော၊ နာမ်ရှိသောတုံတို့၌ တည်ကုန်

သော၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
 သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပုနန္တံ၊ တတန်တဝသစ်သို့၊ အာဂန္တော၊
 အဘန်တလဲလဲ ထာရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 ဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊
 မာရ်နတ်သည်၊ စာယာ၊ စာယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံး
 မသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်
 စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဆဋ္ဌစာယာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၀) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံကည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
 ဥပစာယာ၊ ဥပစာယာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမ
 ယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ (ပ)၊ အညတရထို့၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ (ပ)၊ ဥပစာယံ၊ ဥပစာယာအမည်ရှိသော၊
 ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ
 အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတုကာမာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အသိနု၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ပါဝိမာ၊ အချင်းမာရ်နတ်
 ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ နုပ္ပဗ္ဗိ
 တုကာမာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်း
 မိန်းမ၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစဒေဝါ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာမာ၊ ယာမာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစဒေဝါ၊
 အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တုထိတာ၊ တုထိတာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော
 ယာစာဝိဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊
 နိဗ္ဗာနရတိသံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝသဝတ္ထိနော၊ ဝသဝတ္ထိသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
 ရတိ၊ မြေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗဒ္ဓဘောန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊
 တံ၊ သင်သည်။ •ဗိတ္ထံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဏိဓေဟိ၊ ဆောက်တည်လော့၊ ရတိ။

မြေထုပ်ခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒဘောသံသီ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ ။ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံသွန်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယေစဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာမာ၊ ယာမာသံသွန်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တုသိတာ၊
 တုသိတာသံသွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာစာဝိဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိသံသွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစဒေဝါ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝသဝတ္တိနော၊ ဝသဝတ္တိသံသွန် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ။ ယေ
 ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ကာမဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
 အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝန၊ တာဝန်၊ မာရဝ
 တံ၊ မဂ္ဂ၊ မာရ်ကိုလေသမာရ်ဒေဝဝုတ္တမာရ်၏နိုင်ငံသို့၊ ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 ယေန၊ အကြင်ကာမဂုဏ်သည်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ လောကော၊ လူအ
 ပေါင်းကို၊ အာဒိဝိတော၊ ရဲရဲပြီစေအပ်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ လောကော၊
 လူအပေါင်းကို၊ ဗရူဝိတော၊ တုန်ထုပ်စေအပ်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊
 လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ပဇ္ဇလိတော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်စေအပ်၏။
 သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ပကစ္စိတော၊ တုန်ထုပ်
 စေအပ်၏။ ။ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အကစ္စိတံ၊
 မတုန်ထုပ်စေအပ်၊ အပဇ္ဇလိတံ၊ ပြောင်ပြောင်မတောက်စေအပ်၊ အဝုထုဇ္ဇ
 နုသေဝိတံ၊ ဝုထုဇဉ်တို့သည်မရှိအပ်၊ မာရဿ၊ ဒေဝဝုတ္တမာရ်ကိုလေသာ
 မာရ်၏အဂတိ၊ ထားရာမဟုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်
 သည်၊ နိရုတော၊ မြေထုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
 သည်၊ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊
 နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓေယံ၊
 ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

သတ္တမဥပစာလာသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၉) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘိသုပစာလာ၊ ဘိသုပစာလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်-၁၈-ဘိက္ခုနီဝဂ်၊

ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ နံနက်အခါ၌ နိဝါသေတွာ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝက်၍ (၁) အညတ
 ရုတ္တိံ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူဇေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ဒိဝါဝါဟာရံ နေနေခြင်း
 ကို ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာ
 သော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘိသုပစာလာ၊
 ဘိသုပစာလာ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘိသုပစာလံ၊ ဘိသုပစာလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဇေတံ
 ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊ ရောစေထိနူ၊ နှစ်သက်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဂုသောပါဝိမ၊ အချင်းမာရ်နတ်ယုတ်ခေါ၊
 စင်စစ်၊ အဘံ၊ ဝါသည်။ ကဿစိ၊ တရံတယောဂ်သောသူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊ နရောစေမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊
 အဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ရဏ္ဍာ၊ ဦးပြည်းသည်။
 အထိနူ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သမဏိဝိယ၊ ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူ ဒိသာထိ၊ ထင်သ
 နည်း၊ ပါသဏ္ဍံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊ နရောစေထိ၊ မနှစ်
 သက်၊ ကိံ အဘယ်ကြောင့်၊ မောရဟာဇ္ဇဝ၊ တွေဝေသကဲ့သို့၊ စရထိ၊
 ကျင့်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊
 ပါသဏ္ဍာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်ကုန်
 သော၊ ဣတော၊ ဤသို့ သနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယုတို့၌၊ ပသုဝိဒန္တိ၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိကုန်၏။ တေဝံ၊ ထိုသူတို့
 ၏ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်။ နရောစေမိ၊ မနှစ်သက်၊ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၌၊ ကောဝိဒါ၊ ထိဗ္ဗာကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နရောစေမိ၊ မနှစ်သက်၊ သက္ကုကုဇေ၊ သာကီဝင်
 မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ အပ္ပဗုဒ္ဓုဂ္ဂဇေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော၊ သဗ္ဗာ
 ဘိဘူ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာအာယတနစသည် တို့ကို ထွမ်းမိ၍ ထည်သော၊
 မာရုဒေါ၊ မဂ္ဂုမာရ်စသည်တို့ကို ဖတ်တော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 သောရာဂပ်သည်တို့၌၊ အပရာဇိတော၊ သူတပါးတို့သည် မအောင်အပ်
 သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာစသည်တို့မှ၊ ရက္ခော၊ လွတ်သောစိတ်
 ရှိသော၊ အသိတေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မမြီအပ်သော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဘိက္ခုနီ၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ခု၊ မာ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဥပမိသင်္ခယေ၊ ဥပမိ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရတ္တော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် စိတ်ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ ငါ၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာထည်း၊ ထေယျံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ရောစေမိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ် နတ်သည်၊ သိသုပစာလော၊ သိသုပစာလော အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝိ၊ ငါ့ကို၊ စာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာ ယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌ သာသျှင်၊ အန္တရုဗေယျံ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

အဋ္ဌမသိသုပစာလောသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၀) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝုပ္ပန္နသမယံ၊ နံနက်အခါ၌ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ (ပ) အညထရထို့၊ အဋ္ဌတ် မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ် ယုတ်သည်၊ သေလာယံ၊ သေလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ အား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သေယံ၊ သေလာအမည်ရှိ သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဂါထာယံ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ် ၏။ ကိံ၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ။ ဂေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဒံဗိမ္ဗံ၊ ဤဆင်းရဲတုံးကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကွမိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗိမ္ဗံ၊ ဆင်းရဲတုံးကို၊ ကာရကော၊ ပြုတတ်သနည်း၊ ကွမိ၊ အဘယ်မှာ၊ ဗိမ္ဗံ၊ ဆင်းရဲတုံးသည်၊ သဗုဒ္ဓံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကွမိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗိမ္ဗံ၊ ဆင်းရဲ တုံးသည်၊ နိရုဏ္ဏတိ၊ ပျက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလာယံ၊ သေလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်း

မိန်းမအား၊ ဇေတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊
 မနုဿောဝါ၊ လူငယ်၊ အမနုဿောဝါ၊ နတ်လော၊ ဣတိဇေတံဇေသောပရိပိ
 တက္ကော၊ ဤသို့အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေဏာ
 ယ၊ သေဏာအမည်ရှိသော၊ တိက္ခန္ဓိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဇေတံဇေသော
 ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ကိံအဟော
 သိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
 သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဘယ်၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊
 ကိုယ်ခက် ထရော်ရှိခြင်းကိုင်း၊ လောမထံသံ၊ ကြက်သီး ပွေးညှင်းထ
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌာ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေလျှောစေခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသက်၊ ရွတ်၏။ ဣတိဇေတံဇေသောပရိပိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သေဏာ၊ သေဏာအမည်ရှိသော၊ တိက္ခန္ဓိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အဟံ၊ ဤသူ
 သည်၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါ
 ထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံအတ္တဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊
 ပါဝိမာ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဣဝံဗိဇ္ဇံ၊ ဤအတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော ဆင်းရဲထုံး
 ကို၊ နအတ္တကတံ၊ မိမိမပြုအပ်၊ ဣဒံအဟံ၊ ဤဆင်းရဲထုံး၏တည်ရာဖြစ်သော
 အတ္တဘောကို၊ နပရကတံ၊ သူတပါးလည်းမပြုအပ်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံဘူတံ၊ ဖြစ်၏။ ဟေတုဘင်္ဂါ၊ အကြောင်း၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ခေတ္တော၊ ထယ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပျိုးအပ်သော၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ ဇိနံ၊ ပျိုးစေ့သည်၊ ပထဝီ၊ သဉ္ဇ၊ မြေ၏အရသာကိုလည်း၊ အာဂဗ္ဗ၊
 စွဲ၍၊ သိနေဟဉ္ဇ၊ မြေ၏အစေးကိုလည်း၊ အာဂဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊ တဒုဘယဉ္ဇ၊ ထိုနှစ်
 ပါးစုံကိုလည်း၊ အာဂဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊ ဝိဂ္ဂဟတိ၊ ယထာ၊ ပေါက်သကဲ့သို့၊ ဇေ
 တထာ၊ ဤအတူ၊ ခန္ဓာစ၊ ခန္ဓာတို့လည်းကောင်း၊ ဓာတုယောစ၊ ဓာတ်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယတနာစ၊ အာယတနတို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ၊ ဤခန္ဓာဝတ်အာယတနတို့သည်၊
 ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံဘူတံ၊ ဖြစ်၏။ ဟေတုဘင်္ဂါ၊ အ
 ကြောင်း၏ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိရုဇ္ဈတေ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာ

သိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်
နတ်သည်။ သေလာ၊ သေလာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဖံ၊
ငါ့ကို။ ဇာနတ်၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနော၊ နှလုံး
မသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်
ထေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမသေသာသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၀) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ ဝဇိရာ၊ ဝဇိရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဝုဗ္ဗန္တ
ယမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နဝါသေတွာ၊ သင်၊ ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊
သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ၊ မာဝိတိ၊ ဝင်လေ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ တည်လည်၍၊ ပတ္တာတတ္ထိံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်
၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ တပုဗ္ဗိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာမှဖဲခံပြီးသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ အန္တဝနံ၊ သူကန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဒဝါ
ဝိဟာရာယ၊ နေသန့်ခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
ထေပြီး၍၊ အန္တဝနံ၊ သူကန်းတောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အည
တရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒဝါဝိဟာရံ၊ နေနေ
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိတိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်
မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝဇိရာယ၊ ဝဇိရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ
ယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောမဟံသံ၊ ကြက်ထီးမွေး
ညှင်းထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌာ၊ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေလျှောစေခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝဇိရာ၊ ဝဇိရာအမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊
ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဝဇိရံ၊ ဝဇိရာအမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။
ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ အယေ၊ အရှင်မ၊ ကေန၊ အဘယ်
သူသည်၊ အယံ၊ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ပကထော၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကုဝံ၊

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်-၁၈-ဘိက္ခုနီဝဂ်၊

အဘယ်မည်သောသူသည်၊ သတ္တဿ၊သတ္တဝါကို၊ ကာရတော၊ပြုကတ်
သနည်း၊ကုံ၊ အဘယ်ကိုစွဲ၍၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊သရပ္ပန္နော၊ဖြစ်သ
နည်း၊ကုံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ နိရုဏ္ဏိတံ၊ပျက်သ
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဏ္ဏဘာသိ၊ရှု၏။ ။အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဝဇီရာယ၊
ဝဇီရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဇေတံဇေသောပရိဝိ
တက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံ၊ဤသူသည်၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ ဘာသတိ၊
ရှု၏။ သော၊ထိုသူသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ မနုဿောဝါ၊
လူသော၊အမနုဿော၊၊နတ်သော၊ဣတိဇေတံဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ဤသို့
သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ။အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝဇီရာယ၊
ဝဇီရာ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဇေတံဇေသော
ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ကိံ
အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ပါဝိမာ၊ ယုတ်သော၊ အယံမာရော၊
ဤမာရ်နတ်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မမာ၊ငါ့အား၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို
ထည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကိုထည်းကောင်း၊
ထောမဟံသံ၊ ကြက်သိ မွေးဉှင်းထခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတု
ကာမော၊ဖြစ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊သမာဓိမ္မာ၊ သမာဓိမ္မာ၊စာဝေတု
ကာမော၊ ရွေးချွှာစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
ဘာသတိ၊ရှု၏။ ဣတိဇေတံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဝဇီရာ၊ဝဇီရာအမည်ရှိသော၊ဘိက္ခု
နီ၊ရဟန်းမိန်းမသည်၊အယံ၊ဤသူသည်ကား၊ပါဝိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော
မာရ်နတ်ထည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ပါဝိမန္တံ၊ယုတ်မာသော၊ မာရံ၊
မာရ်နတ်ကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ပစ္စဘာသိ၊ တဘန်ရှု၏။ကိံပစ္စ
ဘာသိ၊အဘယ်သို့တဘန်ရှုတ်သနည်း၊ မာရ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊ထော၊သင်၏
သက္ကောတိ၊သတ္တဝါဟူ၍၊ဒိဗ္ဗိဂတံ၊မိစ္ဆာအယူကို၊ကိံနု၊အဘယ်ကြောင့်၊
ပစ္စေသိ၊ယုံကြည်သဖြင့် ယုတ်သနည်း၊ အယံ၊ဤသတ္တဝါဟူသောအမည်
သည်၊သုဒ္ဓသင်္ခါ၊ရပုဇ္ဇော၊ သက်သက်သောသင်္ခါ၊ရအရသာထည်း၊ဣတိ၊ဤ
သက်သက်သော သင်္ခါ၊ရအရ၌၊ သက္ကော၊ သဘောအားဖြင့် သတ္တဝါဟူ
သောအမည်ကို၊ နဥပသတ္တဘိ၊ မရအပ်။ ။အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ အစိတ်သော
အဆောက်အဦရှိသောကြောင့်၊ သက္ကော၊ထည်းသည်၊ရထော၊ရထားမည်
၏။ဣတိ၊ဤသို့၊သမ္ပုတိ၊သရတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိယထာဝိ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊

ဝေတထာ။ ထိုအစား၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ကောတိ၊ သက္ကဝါဟု၍၊ သဗ္ဗတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဒုက္ခမေဝ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောဆင်းရဲသည်သာလျှင်၊ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောဆင်းရဲသည်၊ ကိဋ္ဌတိ၊ ထည်၏။ ဝေ၊ ဂင်စစ်။ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒုက္ခာ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောဆင်းရဲမှ၊ အညကြ၊ ကြဉ်၍၊ အညော၊ တပါးသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခာ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော ဆင်းရဲမှ၊ အညကြ၊ ကြဉ်၍၊ အညံ၊ တပါးသောဝတ္ထုသည်။ နနိရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဘာထိ၊ တဘန်ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာဏ်နတ်သည်။ ဝဇီရာ၊ ဝဇီရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနတ်၊ ထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဝေယံ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ၊

ဒသမဝဇီရာသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုနီသံယုတ္တံ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ၊ တဿ။ ထိုဘိက္ခုနီသံယုတ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ၊ အာဇ္ဇေဝိကာစ၊ အာဇ္ဇေဝိသုတ်လည်းကောင်း၊ သောမာစ၊ သောမသုတ်လည်းကောင်း။ ဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမီသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာသုတ်လည်းကောင်း။ သောမာ၊ သောမမည်သော၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏသုတ်လည်းကောင်း၊ စာဇာစ၊ စာဇာသုတ်လည်းကောင်း။ ဥပစဇာစ၊ ဥပစာဇာသုတ်လည်းကောင်း။ ဘိသုပစာဇာစ၊ ဘိသုပစာဇာသုတ်လည်းကောင်း။ သေဝာ၊ သေဝာသုတ် လည်းကောင်း။ ဝဇီရာယ၊ ဝဇီရာသုတ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ် တို့တည်း။

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁၉-ပဌမဝဂ်။

(၁၇၂) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မယာစဒသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ။

အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥရုဝေဠ္ဇာယံ ဥရုဝေဠ္ဇာသီပေ၊ ဥရုဝေဠ္ဇာ၏အနီး၌၊
 နေရဉ္စရာယ၊ နေရဉ္စရာမည်သော၊ နုဇ္ဈာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ကော်မူ၍၊ ပဌမံပဌမတ္ထိံ၊ ရှေးဦးစွာသော
 သတ္တသတ္တာဟ၏အတွင်း၌၊ အပေါထနိဂြောဓေ၊ အပေါထပညောင်ပင်ရင်း
 ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေကော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟောဂထဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိသလ္လိတဿ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းအောင်း
 ကော်မူသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊
 စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ ဥဒပါဒိ၊
 အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ မေမယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဓိ
 ငတော၊ ရအပ်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂန္ထိရော၊
 နက်နဲ၏၊ ဒုဒ္ဓသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊ ဒုရုနုပောဓေါ၊ သိနိုင်ခဲ၏၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်
 ၍၊ ပတိတော၊ မြတ်၏၊ အတက္ကာဝစရော၊ ဤဆ၍ သိနိုင်ခဲ၏၊ နိပုတော၊
 သိပ်မွေ့၏၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိအပ်၏၊ အယံပဇာ၊
 ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်လျှင်၊ အာထယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးတို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏၊ အာထယရကာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ နှစ်သက်၏၊
 အာထယသမ္ပုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ပျော်ပါး၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်လျှင်၊
 အာထယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော၊ အာထယရ
 တာယ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ နှစ်သက်သော၊ အာထယသမ္ပုဒိတာယ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ပျော်ပါးသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ယဒိဒံယော
 အယံ ဣဒပ္ပယထာပဒိစ္စသရပ္ပါဒေါ၊ အကြင်သင်၊ ရစသည်တို့၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော ပဒိစ္စသရပ္ပါဒ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဝိခေါဌာနံ၊ ဤပဒိစ္စ
 သရပ္ပါဒ် တရားသည်လည်း၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊
 ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗုပဓိပနိသဂ္ဂေါ၊
 ခပ်သိမ်းသောဥပဓိကိုကုစွန့်ရာဖြစ်သော၊ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ
 ထည်းဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ၊ တစ်ခြင်းကင်းရာထည်းဖြစ်သော၊ နိရောဓော၊
 ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့၏ချုပ်ရာထည်းဖြစ်သော၊ ယဒိဒံယံ ဣဒံနိဗ္ဗာ
 နံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဝိဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသော အရာသည်
 ထည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊
 ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောပြားအံ့၊ ပရေ၊ တပါး
 သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နအာဇာနေယျံ၊

မထိန္ဒကုန်ရာသော၊ ထိုတရားဟောခြင်းဟုဆိုအပ်သောကာယပယောဂ
 ဝစီပယောဂသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ကိလမထော၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုကာယပယောဂဝစီပယောဂဟုဆိုအပ်
 သောဟောခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဝိဟေသာ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်ထော်၌၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အသုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ အနတ္တရိယာ၊ အဘန်
 ဘလဲသံအံ့အပ်ကုန်သော၊ ဣမာ၊ သင်္ဂါထာယောအဝိ၊ ဤဂါထာဝဂ္ဂသည်လည်း၊
 ပဗ္ဗိဘံသု၊ ထင်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ပဗ္ဗိဘံသု၊ အဘယ်သို့ ထင်ကုန်သနည်း၊
 မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ အဝိဂတံ၊ ရအပ်သော
 တရားကို၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခု၊ ပကာသိတံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊
 ရာဂဒေါသပရေတေဟိ၊ ရာဂဒေါသတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤငါဟောသောတရားကို၊ သုသမ္မု၊ ဓော၊ ကောင်းစွာ
 သိလွယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဗ္ဗိသော၊ တဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 စေတော်သော၊ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ
 သော၊ အဏု၊ ပခုမာဏု၊ အလား၊ ရှိသောတရားကို၊ ရာဂရက္ခာ၊ ရာဂဖြင့်
 တပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ တမော၊ ဓန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
 မောဟအရဖြင့်၊ အာဂတာ၊ ဖုံးထွင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိဘံသု၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသမ္ဗိက္ခတော၊ ဆင်
 ခြင်ကော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်၊
 အပ္ပေါ၊ သုက္ကဘာယ၊ တရားမဟောလိုခြင်းငှါ၊ နမတိ၊ ဥတ္တံ၊ တော်မူ၏၊ ဓမ္မ
 ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ၊ နောနမတိ၊ ဥတ္တံ၊ တော်မူမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတော၊ ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံကို၊
 စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သဟံ၊ ပတိ၊ သာ၊ သဟံ၊ ပတိ၊ အမည်ရှိ
 သော၊ ဗြဟ္မု၊ နော၊ ဗြဟ္မာအား၊ ဇေတံ၊ ဇေတော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘော၊
 အချင်းတို့၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ နဿတိ၊ ဝတ၊ ပျက်ခဲ့၏၊ တကား၊
 ဘော၊ အချင်းတို့၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝိနဿတိ၊ ဝတ၊ ပျက်စီးခဲ့၏
 တကား၊ ယတြုဟိ၊ နာမ ယထိံ၊ တိနာမလောကော၊ အကြင် လူအပေါင်း၌၊
 အရဟတော၊ ပူဇော်သကာအထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ၊ သမ္မု၊ ဒုဿ

ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်ကိုသိတော်မူသော၊
 တထာဂတဿ၊တရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊စိတ်တော်သည်၊အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊
 တရားမဟောလိုခြင်းငှါ။ နမတိ၊ညွတ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား
 ဟောခြင်းငါ၊နောနမတိ၊ ညွတ်တော်မူ၊ဣတိတေဒေသော ပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အထပစ္စာ၊ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ
 နောက်၌၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာ ကြီးသည်၊
 သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ဗလဝါ၊အားရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်။ သမဗ္ဗိတံ၊ငွေအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ထက်မောင်းကိုမူ
 ထည်း၊ ပဿာရေယျယထာ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဿာရိတံ၊
 ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ ထက်မောင်းကိုမူထည်း၊ သမဇ္ဈေယျ ယထာ။
 စွေးရာသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဇေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗြဟ္မဇယော
 ကော၊ဗြဟ္မပြည်မှ၊ အန္တရုတိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ပုရတော၊ရှေ့တော်၌။ ဝါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ
 ခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊
 ဥက္ကရာသင်္ဂံ၊ပုဂ္ဂိုလ်၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ကေသံကေသိဗ္ဗိအံသော၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံး
 ထက်၌၊ကရိတွာ၊စွယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ဒက္ခိဏဇာတုမဏ္ဍလံ၊လက်ျာ
 ပခပ်ဒူးဝန်းကို၊ ပထဝီယံ၊မြေ၌၊နိဟတ္တာ၊ထောက်၍၊ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏။ တေန၊ထိုအရပ်
 သို့၊ အဗ္ဘလိ၊ထက်အုပ်ကို၊ပတာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ်သို့ဪျောက်သနည်း၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသောဘု၊ဟောတော်မူပါလော၊သုဂတော၊ကောင်း
 သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
 ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ အပ္ပရေက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌
 ကိလေသာတည်းဟူသောမြှုပ်နှံသောသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊သတ္တ
 ဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊တရားကို၊ အဿဝနတာ၊အဿဝန
 တာယ၊ မကြားနာခြင်းကြောင့်၊ ပရိဘာယာန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊
 တရားကို၊ အညာတရော၊ သိလွယ်သောဝေနယုသတ္တဝါတို့သည်။ ဘဝိ
 သန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဪျောက်၏၊သဟံပတိ၊
 သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာသည်၊ဣဒံစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါ
 စ၊ဪျောက်၏၊ဣဒံစနံ၊ဤစကားကို၊ဝတွာ၊ဪျောက်ပြီး၍၊အထာပရံ၊ထိုမှ

တပါးသော၊ ဇိတံဝစနံ။ ဤစကားကို အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျော့ကံသနည်း။ ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌၊ သမလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆသတ္တာရေဟိ၊ ပုရာဏကဿပအစရှိသော ခြောက်ပောက်သော ဆရာကြီးတို့သည်၊ ဝိန္ဒိတော၊ ကြံဆအပ်သော၊ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မော၊ ဝိဒ္ဓ္ဌာဒိဗ္ဗိတရားသည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ထေံန္ဒါရံ၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသော တံခါးကို၊ အပါပုရဝိဝရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့၊ ဝိမထေန၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေး ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အဘန်ထလဲလဲသိတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထားပါးတရားကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုတန္တု၊ နာပါစေကုန်လော့။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သေထေသေလမယေ၊ တခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရန္တိန္ဒိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ယထာ၊ မြို့တော၊ ရပ်တိုင်ပင်လျှင်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပသေယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ သုမေခ၊ ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာထုရား၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတ ညာဏ်ချက်စီနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ တထုပမံ၊ ထိုတခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော တောင်ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မမယံ၊ ထောကုတ္တရာ တရားဖြင့် ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ ပညာတည်းဟူသော ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်တော်မူ၍၊ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သောကာဝတိဏ္ဍိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ မကူးမြောက်နိုင်သေးသော၊ ဇာတိဇရာတိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတရားတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဝေက္ခဿ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါလော့၊ ဝိရ၊ ကြီးသော ထုံထန်တော်မူသော၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော၊ သတ္တဝါဟ၊ ခရီးခဲမှ ကယ်တင်ပေးတတ်သော ယာဉ်ရှူးနှင့် တူတော်မူသော၊ အဏဏ၊ ကာမတ္တန္တတည်းဟူသော ကင်းသော မြေရှိတော်မူသော မြတ်စွာထုရား၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ တတော်မူလော့၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝိစရ၊ ဒေသစာရီကြီး၍ တော်မူပါလော့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ အညာတာရော၊ တရားကို သိလွယ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဗြဟ္မုနောစ၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာ၏လည်း၊ အက္ခေသနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ။

ထိတော်မူ၍၊ သက္ကေသုစ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း၊ ကာရုဉတံ၊ သနားတော်မူ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပရိစ္စ စွဲ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်အာ
သယာနုသယဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ထောက်ထောက်ကံ၊ ဝေါထောကေထိ၊ ကြည့်
ရှုတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိ
ယတ္တိဉာဏ်အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ထောက်ထောက်ကံ၊ ဝေါ
ထောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အပ္ပရဇက္ခေပညာမျက်စိ၌
ကိလေသာတည်းဟူသော နည်းသောမြှောက်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာရဇက္ခေပညာမျက်စိ၌ကိလေသာတည်းဟူသော
များသောမြှောက်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိက္ခိန္ဒြ
ယေ၊ ထက်သောအုဇြေရှိကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ရဒိန္ဒြိယေ၊ နူးညံ့သော အုဇြေရှိကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ဣကာရေ၊ သဒ္ဓါခြင်းစသောကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်
သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခွါကာရေ၊ မသဒ္ဓါခြင်းစသော
မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သုဝိညာပယေ၊ ထိခလွယ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို
လည်းကောင်း၊ နုပိညာပယေ၊ ထိခလွယ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပရသောကဝဇ္ဇာယဒဿာပိနော၊ တမလွန်သောက၏
အဖြစ်ကိုတေးဟုရှုကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော၊ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့
ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသခေါအဒ္ဓသဝေ၊ မြင်
တော်မူသည်သာလျှင်လည်း၊ သေယျထာဝရိနာမ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ဥပမာ
အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြည့်ကြ၊ ပြုကြာနိတော၌ လည်း
ကောင်း၊ ပရမိနိယံဝါ၊ ကြာပဒုမာတော၌လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊
ကြာထံဆိပ်တော၌လည်းကောင်း၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဥဒကော၊ ရေ၌၊ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်အော၊ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှထက်
ကုန်သေးသော၊ အန္တေနိရဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေထဲ၌နစ်လျက်ငင်ကုန်သော၊ အပ္ပေ
ကစ္ဆာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြားညှိကြာပြုကြာနိတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အပ္ပေကစ္ဆာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပရမာနိဝါ၊ ကြာပဒုမာတို့သည်
လည်းလည်းကောင်း၊ အပ္ပေကစ္ဆာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ကြာ
ထံဆိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဇာတာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော၊ သမောဒကံ၊ ရေ
မျက်နှာနှင့်ထပ်ထူထပ်မျှ၊ ဥဒတာနိ၊ ထည်ကုန်သော၊ အပ္ပေကစ္ဆာနိ၊ အချို့ကုန်

သော၊ ဥပ္ပဇာနိဝါ၊ ကြာညိကြာဖြူကြာနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပေကဋ္ဌာ
 နိ၊ အချိုကုန်သော၊ ပဗုမာနိဝါ၊ ကြာပဗုမာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေ
 ကဋ္ဌာနိ၊ အချိုကုန်သော၊ ပုဏ္ဏုရိကာနိဝါ၊ ကြာ တံဆိပ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကော
 ရေ၌၊ သံဇောနိ၊ ကြီးဝါးကုန်သော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ အဂ္ဂုဂ္ဂမ္ဘာ၊ လွန်၍၊ ဝိဇာနိ၊
 တည်ကုန်သော၊ ဥဒကောနု၊ ရေဖြင့်၊ အနုပထိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျအပ်ကုန်သော၊
 အပ္ပေကဋ္ဌာနိ၊ အချိုကုန်သော၊ ဥပ္ပဇာနိဝါ၊ ကြာညိကြာဖြူကြာနီတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပေကဋ္ဌာနိ၊ အချိုကုန်သော၊ ပဗုမာနိဝါ၊ ကြာပဗုမာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေကဋ္ဌာနိ၊ အချိုကုန်သော၊ ပုဏ္ဏုရိကာနိဝါ၊ ကြာ
 တံဆိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ နှုမ္မိယပဇာပရိယတ္တိ
 ဉာဏ်အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အပ္ပရဇကော၊ ပညာမျက်စိ၌ကိလေ
 သာတည်းဟူသော နည်းသောမြူရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ မဟာရဇကော၊ ပညာမျက်စိ၌ကိလေသာတည်းဟူသော မြူရှိကုန်
 သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိက္ခိန္ဒိယေ၊ ထက်သော
 နှူးခြံရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဒိန္ဒိယေ၊ နူးညံ
 သောနှူးခြံရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သွာကာရေ၊
 သဒ္ဓါခြင်းစသောကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွါကာရေ၊ မသဒ္ဓါခြင်းစသောမကောင်းသော အခြင်း
 အရာရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝိညာပယေ၊
 သိစေလွယ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဝိညာ
 ပယေ၊ သိစေနိုင်ခဲကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရ
 ထောကဝဇ္ဇတာသဒဿာဝိနော၊ တမလွန်လောက၏အပြစ်ကိုဘေးဟူ၍ကုန်
 လျက်၊ ဝိဟာရ၊ နေ့ကုန်သော၊ အပ္ပေကဋ္ဌာ၊ အချိုကုန်သော၊ သတ္တေ၊
 သတ္တဝါ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသခေါ အဒ္ဓသဝေ၊ မြင်တော်မူသည်
 သာလျှင်ကည်း၊ ဒိသ္မာနု၊ မြင်သောကြောင့်၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်
 ရှိသော၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပစ္စဘာသိ၊ တစာန်ရှုတ်
 တော်မူ၏၊ ကိံပစ္စဘာသိ၊ အစာဟ်သို့တစာန်ရှုတ်တော်မူသနည်း။ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာ၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ထရားကိုနာ
 ကုန်၏၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အမထဿ၊ အမြှောက်နိဗ္ဗာန်၏။

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁၉-ပဌမဝဂ်၊

ရွာနာ၊ အရိယမဂ်ဘည်းဟူသော တံခါးကို၊ အပါရုတာ၊ ဗွင်ထွင်တော်မူ
 အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊
 ပရဂ္ဂန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သော၊ ပဂုဏံ၊ မိမိထေ့ကာသျှင်မူလည်း၊ ပဏီတံ၊
 မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတိံ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန် အံ့ဟု အဋ္ဌတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုဇေသုမနုဇာနံ၊ လူနတ်တို့အား၊ နဘာယိံ၊ ဟောထော်
 မမူ ဣတိ၊ ဤသို့ ပစ္စဘာယိံ၊ တာဘန်ရွတ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားကျေမြင်၍၊ ကတာဝကာသော၊
 ခွင့်ပွဲတော်မူအပ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခဲ့ ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ ထက်ျာရစ်ထည့်သည်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တက္ကော၊ ထိုရှေးဘဝ၌ပင်သျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ
 ၏ ဣတိ၊ ဤသို့ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမဗြဟ္မယာစနသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၃) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဂါရဝသုတ်ကို၊ မေ
 မယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ
 မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်
 သို့ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဥရုဝေဠာသံဥရုဝေဠသမိပ၊ ဥရုဝေဠတော၏အနီး၌၊ နေဓမ္မ
 ရာယ၊ နေရဓမ္မရာအမည်ရှိသော၊ နန္ဒော၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အပေါထနိ
 ဂြောခေါ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်ပိုက်ပျိုးအပ်သောပညောင်ပင်အရင်း
 ၌၊ ပဌမာဘိ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏သစ္စာထေးပါးကိုကိုယ်
 ထော်တိုင်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသန္ဓိဿ၊
 ထူးယောက် နည်းတည်းကိန်းအောင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ အဂါ
 ရဝေါ၊ သူဘပါးမှအရိုအသေပြုခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိသော၊ တုတ်
 ဝပ် ကျိန်ပြုခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခခေါ၊ ဆင်းရဲညှိငြင်စွာသာသျှင်၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်း

ကြောင့်အဟံ ငါသည်။ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊
 ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေး
 အမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊ ဝိဟဇေယျံ၊ ဝိဟဇေယျံ၊ နေရအံနည်း၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထေခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ထေဝေသော ပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သာအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်ပြန်သနည်း။ အပရိပုဏ္ဏဿ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ ဝိလက္ခန္ဓဿ၊ ဝိလ
 ကျေးဇူး၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ။ အညံ၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊
 ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ
 အရိ အသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊ ဝိဟ
 ဇေယျံ၊ နေရမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်
 ငါးထပ်နှင့်ထက္ကသော၊ သမာရကော၊ ဝသတ္တိနတ်ပြည်နှင့် ထက္ကသော၊
 သဗြာဟ္မကော၊ ဗြာဟ္မပြည်နှင့်ထက္ကသော၊ လောကော၊ ဩကာသထောကန္တိ
 ထည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်
 တာ ဖြစ်သောရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်ထက္ကသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိ
 နတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်ထက္ကသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလော
 ကန္တိလည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိလသမ္ပန္နဏရံ၊ ဝိလကျေးဇူးနှင့်
 လွန်စွာပြည့်စုံသော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ ငါသည်။ သက္ကတွာ၊
 အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊
 ယံဝိဟဇေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်နေရာ၏။ တံ၊ ထိုနေခြင်း အကြောင်းကို၊
 အဟံ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ အပရိပုဏ္ဏဿ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊
 သမာမိက္ခန္ဓဿ၊ သမာမိကျေးဇူး၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ၊ အညံ၊
 တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကို
 ထည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊
 ဥပနိဿာယ၊ အစွဲပြု၍၊ ဝိဟဇေယျံ၊ နေရမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်ထက္ကသော၊ လောကော၊ ဩကာ
 သထောကန္တိလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ သမာမိသမ္ပန္နဏရံ
 သမာမိကျေးဇူးနှင့် လွန်စွာပြည့်စုံသော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ
 ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ
 ငါသည်။ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿ

ယ၊ ခြံ၍၊ ယံဝိဟရေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်နေရာ၏၊ တံ၊ ထိုနေခြင်းအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ အပရိပုဏ္ဏဿ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ ပညာက္ခန္ဓဿ၊ ပညာကျေးဇူး၏၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ အညံ့၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာသသာကန္တိလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ပညာသမ္ပန္နထရံ၊ ပညာကျေးဇူးနှင့်လွန်စွာပြည့်စုံသော၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ယံဝိဟရေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်နေရာ၏၊ တံ၊ ထိုနေခြင်းအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အပရိပုဏ္ဏဿ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူး၏၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာသသာကန္တိလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓထရံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးနှင့်လွန်စွာပြည့်စုံသော၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ယံဝိဟရေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်နေရာ၏၊ တံ၊ ထိုနေခြင်းအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အပရိပုဏ္ဏဿ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ ဝိရတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထိမြင်တတ်သောပစ္စဝေက္ခန္ဓာဉာဏ်ကျေးဇူး၏၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရဇိကေ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ ဗြဟ္မသံ၊ ဗြဟ္မသံ

ပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကာသထောကန္တိလည်းကောင်း၊ ဝသထာ
မဏဗြဟ္မဏီယာ၊ သာသနာတော်၏ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရဟန်း၊ ဝုဇ္ဈာန်
နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနက်တည်းဟူသောမင်းကြွင်း
သော လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သက္ကဏောကန္တိ လည်းကောင်း၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိထက်၊ ဝိရတ္တိညာဏဒ သနသမ္ပန္နတရံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသိမြင်
ထုတ်သောပစ္စေကောနာဥာဏ်ကျေးဇူးနှင့်လွန်စွာပြည့်စုံသော၊ အညံ့တပါး
သော၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ဝုဇ္ဈာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအ
မြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ သံဝိဟဇေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်နေရာ၏တံ၊
ထိုနေခြင်းအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူမယာ၊
ငါသည်၊ ယှာယံယောအသံခဗ္ဗော၊ အကြင်ကိုးပါးသောထောကုတ္တရာတရား
ကို၊ အဘိ သမ္ပုဒေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တမေဝ
ဓမ္မံ ထိုကိုးပါးသောထောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေ
ပြု၍၊ ဝရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အခြံပြု၍၊ ဝိဟဇေယျံ၊
နေရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေဝံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့
သောအကြံ သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ၊
သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မာ၊ ဗြာဟ္မသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊
သိ၍၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ဝုရိ
သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်း၊
ကိုမူလည်း၊ ပဿာဇေယျယထာ၊ ဆန်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဿာရိ
ထံ၊ ဆန်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဗ္ဗေ ယျယထာ၊
ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗြဟ္မထောကေ၊ ဗြဟ္မာတံမှ
အန္တရဟိထော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုရ
ဘော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ
သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဧကံသံကေသိ၊ အံသေ၊ လက်
ဝဲဘက်ပခံထက်၌၊ ဥက္ကရသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ကရိတွာ၊ ထင်သည်ကိုပြု
၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိယိဒိ၊ ထိုင်နေတော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဇ္ဇယိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ငြောက်၏၊
ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ငြောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော

မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံထော်သည်။ ဧဝံ၊ ကြံထော်မှုတိုင်းမှန်
 ၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။
 ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံထော်သည်။ ဧဝံ၊ ကြံထော်မှုတိုင်းမှန်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ အတိတမဒ္ဓါနံ အတိတမဒ္ဓေသု၊ လွန်လေပြီးသောကာလအ
 စွန့် ဘုံ၌ အရဟန္တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝိ
 တေသမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 တော်မူကုန်ပြီ၊ တေဝိဘဂဝန္တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မဉ္ဇေ
 ဝ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု
 ကုန်၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြုကုန်၍၊
 ဝိဟရိ သု၊ နေထော်မူကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ အနာ
 ဂတမဒ္ဓေသု၊ လာလတ္တံ့ သောကာလအစွန့်တို့၌၊ အရဟန္တော၊ ပစ္စည်းလေး
 ပါးကိုခံတော်မူ ထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝိတေသမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်လတ္တံ့၊ တေဝိဘဂ
 ဝန္တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မဉ္ဇေဝ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တ
 ရာတရားကိုသာလျှင်၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေ ပြုကုန်၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေး
 အမြတ်ပြုကုန်၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြုကုန်၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေထော်မူကုန်
 လတ္တံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟေသံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံတော်မူ ထိုက်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသော တရားကို
 ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ကာဗျံ၊ ဓမ္မဉ္ဇေဝ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ သက္ကတွာ၊
 အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟ
 ရဟိ၊ နေထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 ဝျောက်၏၊ ဣဒံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဝျောက်ပြီး၍၊ အထာပရံ၊ ထိုငှတ
 ပါး ဧဝံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊ တံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဝျောက်သနည်း။ အတိယာ၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ ယေဝေသမ္ပုဒ္ဓါ၊
 အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂတထာ၊ လာလတ္တံ့ ကုန်
 သော၊ ယေဝေသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဗဟုနံ၊ များသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊ သောကာနာသနော၊
 ရိုးရိမ်းခြင်းကို ဝျောက်တတ်သော၊ ယေဝေသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ယေဝေသမ္ပုဒ္ဓါ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဂရုဒနာ၊ သုကောင်းထရားကို အဝေးအ
 မြတ်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိံသု၊ နေထောင်မှုကုန်ပြီ၊ ဝိဟရန္တိစ၊ နေထည်း
 နေထောင်မှုကုန်ဆဲ၊ တထာဝိ၊ ထိုမှတပါးထည်း၊ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေထောင်မှု
 ကုန်လတ္တံ့၊ ယော၊ ဤသို့ နေခြင်းသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 ဓမ္မတာ၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာထည်း၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ အတ္တကာမေန၊ အကျိုးစိပွါး ကိုအလိုရှိသောသူသည်၊ မဟတ္တံ၊ မြတ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိကင်္ခတာအဘိကင်္ခတာယ၊ တောင့်ထမဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး အမထေင်္ဂီကို၊ သရံ၊ သရန္တေန၊
 အောက်မေ့သဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းထရားကို၊ ဝိရုကာတဗ္ဗော၊
 အဝေးအ မြတ်ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယဂါရဝ သုတ်ပြီး၏။

(၁၇၄) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသံပ၊ ဣဒံ သတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မဒေဝသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူစေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဍိ
 သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော၊ ဗြဟ္မဏိယာ၊ ဝုဏ္ဏမ၏၊
 ဗြဟ္မဒေဝါနာမ၊ ဗြဟ္မဒေဝအမည်ရှိသော၊ ဝုဏ္ဏော၊ သားသည်၊ တဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ ဘောင်မှ၊ နက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်၊ ဧကော၊
 တယေခံအထည်းတည်း၊ ဝုပကဋ္ဌော၊ ကိုယ်ဖြင့်ငြိမ်ချမ်းရာသို့ကပ်လျက်၊
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိဖြစ်သည်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူနုစေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိထက္ကာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတတ်
 အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ။

မကြွာမြင့်မီသာလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
 ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်း
 ပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်ဟူသော
 ဗြဟ္မစရိယ၏အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိ
 ညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊
 ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုပိတံ၊ သုံး
 အပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ၊ ထဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊
 ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤထဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအဖို့၌၊ အပရံ၊ တပါးသော
 ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိ၏၊ အာယသ္မာ၊ ဗြဟ္မ
 ဒေဝေါစပန၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်ကား၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတဇရာ၊ တယောက်အဝင်အပါသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ
 သည်၊ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဖြင့်ဝတ်၍၊ ပတ္တ
 စိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအဖို့၌၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်လေ၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ သပဒါ
 နံ၊ အိမ်စဉ်မဖြတ်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့၌၊ စရမာနော၊ ထည့်လည်သည်ရှိ
 သော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သကမာတုနိဝေသနံ၊ မိမိ အမိအိမ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ တေနခေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ တော၊ ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏၊ မာတာ၊
 အမိဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ဝုဇ္ဈေးမသည်၊ ဗြဟ္မု၊ နော၊ မဟာ၊ ဗြဟ္မာအား၊ နိစ္စံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၌၊ အာဟုတိ၊ အလျှင်ဖြစ်သော ဝဏ္ဏာဆွမ်းကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊
 မြီးမြှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊
 ဗြဟ္မု၊ နော၊ ဗြဟ္မာအား၊ ထေံ၊ သောပရိဝိထက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘဟံသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အာယသ္မာ၊ တော၊ ဗြဟ္မဒေဝဿ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏၊ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော၊
 အယံ၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ဤဝုဇ္ဈေးမသည်၊ ဗြဟ္မု၊ နော၊ ဗြဟ္မာအား၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၌၊
 အာဟုတိ၊ အလျှင်ဖြစ်သောဝဏ္ဏာဆွမ်းကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ မြီးမြှောက်၏၊

အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသို့၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ သံဝေ
 ဇေယျံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရမှုကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းစွတကား၊ ဣတိဇေဝံ
 ဇေယောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဝေယျံ
 ထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ သမဋ္ဌိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း၊ ပသာ
 ရေယျယထာ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊
 ဗဟံဝါ၊ လက်မောင်းကို မူလည်း၊ သမဋ္ဌေယျယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗြဟ္မထောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်မှာ
 အန္တရုတိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မတော၊ ဗြဟ္မဒေဝသ၊ အရှင်
 ဗြဟ္မဒေဝ၏၊ မာတုနိဝေသနော၊ အမိအိပ်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 အထထသ္မိကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိ အမည်ရှိသော၊
 ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်း၌၊ ဌိတော၊ ရပ်ထုက်၊ အာယ၊
 ထော၊ ဗြဟ္မဒေဝသ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏၊ မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဏိံ
 ပုဏ္ဏားမကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈ
 ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမ၊ ယသ၊ အကြင်ဗြဟ္မာ
 အား၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၌၊ အာဟုတိံ၊ အလှူဖြစ်သောဂုဏ္ဍာ
 ဆွမ်းကို၊ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ပြီးခြောက်၏၊ တသ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဗြဟ္မထောကော၊
 ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှာ၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏၊ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမ၊
 တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဂဏ္ဍာဆွမ်းသည်၊ နုဗြဟ္မာဘက္ခော၊
 ဗြဟ္မာ၏အစာမဟုတ်၊ ဗြဟ္မပထံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏အသက်မွေးခြင်းအစဉ်ကို၊
 အဇာနန္တိ၊ မထိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇပုထိ၊ တောင့်
 တတိသနည်း၊ ပြာဟ္မဏိံ၊ ပုဏ္ဏားမ၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇေယောဟိ၊ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊
 ထိုဗြဟ္မဒေဝထေရ်သည်သာလျှင်၊ နုပမိကော၊ ကင်းသောဥပမိရှိ၏၊ အတိ
 ဒေဝပ္ပတ္တော၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်လွန်သောဗြဟ္မာ၏အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ အကိဉ္စ
 နော၊ ရာဂဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဖြစ်၏၊ အနုညပေါ
 သိယော၊ မိမိမှတပါးသောသားမယားတို့ကိုမမွေးကြွေးအပ်၊ တေ၊ သင်၏၊
 သော၊ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စာရံ၊ အိပ်
 သို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏၊ အာဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထား
 သော အလှူကိုခံထိုက်၏၊ ဝေဒဂူ၊ မဂ်ပညာတို့ဖြင့် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးသို့
 ရောက်၏၊ ဘာဝိတက္ကော၊ မိမိကိုပွားစေ၍တည်၏၊ နုရာနုဉ္စ၊ လူတို့၏လည်း

၆-ဗြဟ္မဒေဝရဟန်း-၁၉-ပဌမဝဂ်၊

ကောဇ်၊ ဒေဝါနုဉ္စ၊ နတ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလ္လုကိုခံထိုက်၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ဗာဟိတွာ၊ အပဋ္ဌိသော ကြောင့်၊ အနုပလိက္ကော၊ တဏှာစသည်တို့ဖြင့်မလိမ်းကျံအပ်၊ စာသေသနံ၊ အစာရှာမှီးခြင်းကို၊ ဣရိယတိ၊ သွား၏။ သိတိဘူတော၊ မြဲမြံစွာဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝရဟန်းအား၊ ဝန္တာ၊ နောက်အတိုသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရတ္ထိမာ၊ ရှေးအတိုသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္တော၊ ရာဂစသည်တို့မှငြိမ်း၏။ ဝိရူမော၊ အမျှင်ဟူသောအခိုးကင်း၏။ အနိဗော၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ နိရာသော၊ ကြောင့်ကြမရှိ၊ နိက္ခိတ္တဒဗ္ဗေတာ၊ ချအပ်ပြီးသောသက်နက်ရှိ၏။ တသထာ ဝရေသု၊ ပုထုဗျာဓိဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ဗြဟ္မဒေဝသည်၊ တေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ၊ အလ္လုဖြစ်သော၊ အဂ္ဂဝိဇ္ဇံ၊ မြတ်သောဂဏှာဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇတု၊ ဘုဉ်းပေးစေလော့။ ဝိသေနံ ဘူတော၊ ကိုသေသာဟူသော စစ်သည်ဖြင့်ကင်းသော စစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥပသန္တစိက္ကော၊ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်လည်းရှိသော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော၊ နာဂေါဝ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၊ စရတိ၊ သွား၏၊ အနဇော၊ တဏှာကင်းသော၊ သုဘိလော၊ ကောင်းသောသီလရှိသော၊ သုဝိရတ္တစိက္ကော၊ ကောင်းစွာကိလေသာတို့မှ လွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ၊ အလ္လုဟုဆိုအပ်သော၊ အဂ္ဂဝိဇ္ဇံ၊ မြတ်သောဂဏှာဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇတု၊ ဘုဉ်းပေးစေလော့။ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလ္လုကိုခံထိုက်သော၊ ထေဝိ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝရဟန်း၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အဝိကမ္မမာနာ၊ တုန်ထုပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော အလ္လုကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေလော့၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေမ၊ ဩစတိဏ္ဏံ၊ ဩစလေးပါးမှကူးမြောက်ပြီးသော၊ ရနံ၊ ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ သုခမာယဘိကံ၊ နောက်အခါ၌ချမ်းသာသောအကျိုးကိုဆောင်တတ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာာသိ ရှုတ်၏။ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလ္လုကိုခံထိုက်သော၊ ထေဝိ၊ ထိုဗြဟ္မဒေဝရဟန်း၌၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေမသည်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အဝိကမ္မမာနာ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဟူသောအလ္လုကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဩစတိဏ္ဏံ၊ ဩစလေးပါးမှကူးမြောက်ပြီးသော၊ ရနံ၊ ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုခမာယ

တိကံ၊ နှောက်အခါ၌ အကျိုးကိုဆောင်တတ်သော၊ ယုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကာထိ၊ ပြု၏။ ။

တတိယဗြဟ္မဒေဝသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၅) ဘန္တေ၊ အရှင်တုရားကဿပ၊ ဣဒသုတ္တံ၊ ဤဗကသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယဗျခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုထံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဂတ္ထိယံ၊ သာဂတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိတ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗကဿ၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာအား၊ ဝေဇ္ဈဝံ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိအယုသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ နိစ္စံ၊ မြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ ဝပံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာပြည်သည်။ သဿတံ၊ အခါခပ်သိမ်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့် တကွသော ဗြဟ္မာပြည်သည်။ ကေဝလံ၊ မကျိုးမပျက်ပြည့်စုံ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာပြည်သည်။ အစဝနမ္မံ၊ မရွေ့ထုတ်သောသဘောရှိ၏။ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ နဇာယတိ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နဇိယုတိ၊ အိုးခြင်းမရှိ၊ နဇိယုတိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နစဝတိ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ ထာဝန်ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိ၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသောဗြဟ္မပြည်မှ၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်အညံ့၊ တပါးသော၊ နိဿရဏံ၊ စပ်နားထွက်မြောက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိအယုသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗကဿ၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတောပရိဝိတတက္ကံ၊ ဝိတ်အကြံကို၊ စေတသ၊ မိမိဝိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သေယုထံဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗထဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက္ခားသည်။ သမဋ္ဌိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ ပသာရေယုယထာ၊ ဆန်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ သမဇ္ဈေယုယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့

လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေဟဝနံကျောင်း
 တော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တထိံ ဗြဟ္မသောကော၊ ထိံဗြဟ္မ
 သံဂ္ဂံ၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဗကော၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာသည်၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသော
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓာဝခေါအဒ္ဓသဇေ၊ မြင်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစရံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အတယ်သို့ဈေျောက်သနည်း။ မာရိသ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေဟိ၊ လာထည့်၊ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေးသင်၏။ အာဂ
 တံ၊ လာခြင်းကား၊ သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း၊
 မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဓ၊ ဤဗြဟ္မာပြည်သို့၊ အာဂမာနယ၊
 လာခြင်းငှါ၊ ယဒိဒံယောအယံပရိယာယော၊ အကြင်အထည်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣဒံပရိယာယံ၊ ဤအထည်ကို၊ ဝိရယံ၊ ကြာမြင့်မှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကာ
 ထိ၊ ပြု၏။ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော
 ဗြဟ္မပြည်သည်၊ နိစ္စံ၊ မြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မပြည်သည်၊
 ဝံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မပြည်သည်၊ သဿတံ၊ အခါ
 ခပ်အိမ်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့် တကွသော ဗြဟ္မပြည်သည်၊ ကေဝလံ၊
 မကျိုးမပျက်ပြည့်စုံ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မပြည်သည်၊ အစဝ
 နဇ္ဈံ၊ မနှေ့တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမထိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်
 ဌံ၊ နုစာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နုဖိယျတိ၊ အနိုးခြင်းမရှိ၊ နုမိယျတိ၊ သေခြင်း
 မရှိ၊ နုစတိ၊ ရွှေ့ခြင်းမရှိ၊ နုဥပ ပဇ္ဇတိ၊ တဘနံဖြစ်ခြင်း သဘောမရှိ၊
 ဣတော၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မပြည်မှာ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ အညံ့၊ တပါး
 သော၊ နိဿရတံစပန၊ ထွက်မြောက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဈေျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗကံ၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကို၊
 ဇေဝံစရံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အတယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ တော၊ အချင်းတို့၊ ယတြဟိနာမ၊ ယောဗကောဗြဟ္မာ၊
 အကြင်ဗကဗြဟ္မာသည်၊ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊
 နိစ္စန္တံ၊ မြစ်ဟူ၍၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ အဝံယေဝ၊ မခိုင်ခံ့သည်သည်လျှင်၊ သ
 မာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝုန္တိ၊ ခိုင်ခံ့ဟူ၍၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿထံယေဝ၊
 အခါခပ်အိမ်း ထင်ရှားမရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ သဿတန္တိ၊
 အခါခပ်အိမ်း ထင်ရှားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ အကေဝလံယေဝ၊

ကျိုပျက်သောသဘောရှိသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ ကေဝလန္တိ။ မကျိုးမပျက်
သောသဘောရှိ၏ဟူ၍၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ စဝနဓမ္မံယေဝ၊ ရွှေတတ်သောသ
ဘောရှိသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ အစဝနဓမ္မန္တိ။ မရွှေတတ်သောသဘောရှိ၏
ဟူ၍၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဗကော၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာ
သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတောဝတ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံစွထကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဗ
ကော၊ ဗကအမည်ရှိသော၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာဂတောဝတ၊
အဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံစွထကား၊ ယတ္ထစပန၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်၊ ဇေယတိ
စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်းရှိ၏။ ဖိယုတိစ၊ အိခြင်းသည်းရှိ၏။ မိယုတိစ၊
သေခြင်းသည်းရှိ၏။ စဝတိစ၊ ရွှေခြင်းသည်းရှိ၏။ ဥပပဇ္ဇတိစ၊ တဘန်ဖြစ်
ခြင်းသည်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုသည်း၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဟိသဂ္ဂံ၊ ဌာနံ၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွ
သောဗြဟ္မပြည်၌၊ နဇေယတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိ၊ နဖိယုတိ၊ အိခြင်းမရှိ၊
နမိယုတိ၊ သေခြင်းမရှိ၊ နစဝတိ၊ ရွှေခြင်းမရှိ၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသ
ဘောမရှိ၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်နှင့်တကွသောဗြဟ္မပြည်မှ၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အညံ့၊
တပါးသော၊ နိဿယေ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းမည်သည်။ သန္တုပန၊ ထင်ရှား
ရှိသည်သာလျှင်သည်း၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ နိဿယေ၊ ထွက်
မြောက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ကတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အစေတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ န၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ၊ ဧဒိ၊ သတ္တတိ၊ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်
ယောက်ကုန်သော၊ ဝုညကမ္ဘာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣဓ၊
ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သာကုန်၏။ ဝသဝတ္တိ၊ နေ၊ သူတပါးတို့ကိုမိမိ
အလိုသို့လိုက်စေကုန်၏။ ဇေတိ၊ ဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိခြင်းကို၊ အတိတာ၊
လွန်ကုန်၏။ ဝေဒဂု၊ မဂ်ညာဏ်တို့ကြောင့်ဆင်းရဲ၏အဆုံးသို့ရောက်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်ဝေဒဂုဟုဆိုအပ်သော၊ အယံ၊ ဘဝ၊ ဤငါတို့ထူးသည်၊
အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့်ဟူ၍၊ အသ္မေ၊ ငါတို့ကို၊ ဗြဟ္မ၊ ပပတ္တိံ၊
ဗြဟ္မာထံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်
သည်း၊ အဘိဇ္ဇန္တိ၊ ထောင့်တကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တတာသိ၊ ရှုတ်၏။
ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ ဣဒံ၊ ဤဗြဟ္မပြည်၌၊ တဝ၊ သင်၏။ သတံ၊ သဟသာနံ၊
ဘာသိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော၊ နိရဗ္ဗ၊ ဒါနံ၊ နိရဗ္ဗ၊ ဒတိ၊ ဂတနာယ၊
အရေအတွက်ဖြင့်၊ ယံအာယု၊ အကြင်အသက်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒီဗံ၊ ရှည်
၏ဟူ၍၊ မဉ္ဇတိ၊ အောက်မှော်၏။ ဇေတံအာယု၊ ထိုအသက်သည်၊ အပ္ပတိ၊
နည်းသည် သာလျှင်သည်း၊ ဒီဗံ၊ ရှည်သည်၊ နုတိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်

သာလျှင်တည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ အာယံ၊ အသက်ကြွင်းကို၊ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဇရံ၊ ဒုခိုခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ သောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အနန္တဒဿိ၊ အဆုံးမရှိမြင်တော်မူနိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝုရာတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဇညာ၊ သိရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာစိက္ခ၊ ကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာသည်။ အဝေါစ၊ ငြော့က်၏။ ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ စာမ္ဗန္တိ၊ နွေလ၌၊ သမ္ပရေထေ၊ အပူဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်သော၊ ဝိပါသိတေ၊ ရေသိပ်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကိုတုံ့သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အပါယေသိ၊ သောက်ဘူးစေပြီ၊ ယံ၊ အကြင်ရေသောက်စေခြင်းအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝုရာတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝ-အိပ်ပျော်ခြင်းမှန်းသောယောကျာ်းကဲ့သို့၊ အနုဿရာမိ၊ တစားအလဲလဲအောက်မေ့နိုင်၏။ ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ ကရမရံ၊ သို့လက်ရကို၊ နိယျမာနံ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဟိတံ၊ သိမ်းရုံး၍တမ်းယူအပ်သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဇဏိကုဏိ၊ ဇဏိကုဏမည်သောဂင်္ဂါနား၌၊ တံ၊ သင်သည်။ အမောယေ၊ လွတ်စေဘူးပြီ၊ ယံ၊ အကြင်လွတ်စေခြင်းအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝုရာတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝ-အိပ်ပျော်ခြင်းမှန်းသော ယောကျာ်းကဲ့သို့၊ အနုဿရာမိ၊ အစားအလဲလဲအောက်မေ့၏။ ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ ဂင်္ဂိယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတထိံ၊ အလျဉ်၌၊ ဂဟိတနာဝံ၊ လူတို့သည်ဆောင်ယူအပ်သောလှေကို၊ မနုဿကမ္ပာ၊ လူတို့ကိုညှဉ်းဆဲအံ့သောဌ၊ ကရောန္တေန၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကိုပြုသော၊ လုဒ္ဓေန၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ နာဂေန၊ ဂင်္ဂီယူကမည်သောနဂါးဘေးမှ၊ ဗလဝါ၊ အဘိညာဉ်အားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံ၊ သင်သည်။ ပဿဟ၊ ထွန်းချိန်ပီနင်း၍၊ အမောစယိတ္ထ၊ လွတ်စေဘူးပြီ၊ ယံ၊ အကြင်လွတ်စေခြင်း

အကျင့်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏၊ ဝရဏံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ ဝတ္တဝီလဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝီလဝတ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံကာ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းမှန်းသောယောကျ်ား ကဲ့သို့၊ အနုဿရာမိ၊ အတန်ဖလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဗကော၊ ဗက ဗြဟ္မာ၊ နံအဟံ၊ ဤသူသည်၊ သမ္ပန္နိဝန္တံ၊ သမ္ဘာဗုဒ္ဓိမာ၊ ကောင်းသောပညာရှိ၏၊ ဝတိဝတိမာ၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမညိမညမာနော၊ အောက် အပ်သော၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ္ပမည်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗန္ဓစရော၊ အန္တေဝါထိက တမညံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီး သော၊ ထိုကပ္ပမည်သောသူသည်ကား၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါပင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်ဆုံးအပ်ပြီး သောအကျင့်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏၊ ဝရဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္တဝီလဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝီလဝတ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းမှန်းသော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ အနုဿရာမိ၊ အတန်ဖလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်၏။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တေအာယံ၊ ဤအသက်ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပဇာနာထိ၊ အပြားအာဖြင့်ထိတော်မူ၏၊ အညေဝိ၊ တပါးသောအကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဇာနာထိ၊ အပြားအား ဖြင့်ထိတော်မူ၏။ တထာဟိတဏောဝေ၊ ထိုသို့ထိတော်မူသောကြောင့်သာ ဟျင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ တထာဟိတဏောဝေ၊ ထိုသို့ဗုဒ္ဓမည်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်သာဟျင်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇထိတော၊ ထွန်းတောက်ပထော်မူ သော၊ အယံအာနုဘာဝေါ၊ ဤအာနုဘော်တော်သည်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မာ ပြည်ကို၊ ဩဘာသယံ၊ ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းတောက်ပထွက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗကော၊ ဗကဗြဟ္မာသည်။ အဝေါ၊ ဝေ၊ ဝျော့ကံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဟံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

စတုတ္ထဗကဗြဟ္မာသုတ်ပြီ၏။

(၁၇၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၊ အညတရဿ၊ တယောကံသော၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာအား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယော သမဏောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဗြဟ္မဇောဝါ၊

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဣဝ၊ ဤဖြောင့်ပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာနိုင်ရာ၏။ သောသမဏောဝါ၊ ထိုရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ သောဖြောင့်ကောဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣဝ၊ ဤသို့ သောအယူသည် ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ ဖြောင့်နော၊ ထိုဖြောင့်၏။ စေတောပရိဝါဘက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယာ၊ သိ၍၊ သေယျ၊ သထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗသဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ (ပ)၊ တသ္မိံ ဖြောင့်သောကော၊ ထိုဖြောင့်ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ ဖြောင့်နော၊ ထိုဖြောင့်အား၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ဂေနံ၊ ထက်ထပ်ဖြင့်၊ တေဇောဝေတံ၊ တေဇောကသိုဏ်းပရိကံကို၊ သမာ၊ ဇွဲတွာ၊ ဝင်စားထော်မ၍၊ နိထိဒိ၊ ထိုင်နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော၊ မဟာမောဂ္ဂဏာနဿ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာနံအား၊ ဇေတိသောပရိဝါဘက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိ၊ အဘယ်သို့၊ အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း၊ ဇေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိ၊ ဘရဟိ၊ နေထော်မူသနည်း၊ ဣ၊ ဤထေသောပရိဝါဘက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာနံသည်၊ ဝိသုဒ္ဓနံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကမ္မာနုဿကေန၊ ထုတို့၏ ဗျူဟိအမြင် နိလ္လုနိသော၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ တဿ ဖြောင့်နော၊ ထိုဖြောင့်၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ဂေနံ၊ ထက်ထပ်ဖြင့်၊ တေဇောဝေတံ၊ တေဇောကသိုဏ်းပရိကံကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားထူ နိ၊ နိထိန္နံ၊ ထိုင်နေထော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနု သခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်ထည်း၊ ဒိသာနံ၊ မြင်ပြု၍၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗသဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ ထက်မောင်း ကိုလည်း၊ ပသာရေယျ၊ သထာ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ ထက်မောင်းကိုထည်း၊ သမဗ္ဗေယျ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင် ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ တွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တသ္မိံ ဖြောင့်သောကော၊ ထိုဖြောင့်ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာ၊ မောဂ္ဂဏာနံသည်။

ပုဂ္ဂလိကံဒိဿံ၊ အရှေအရပ်မျက်နှာကို၊ နိဿယယ၊ ခြိန္တိ၊ ထဿ ဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ထို
 ဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ နိစတရံ၊ ရိုသေစွာ၊ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊
 တေဇောကသိုဏ်းပရိကံကို၊ သမာဗ္ဗေတိ၊ ဝင်စား၍၊ နိဿိ၊ ထိုင်နေ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော၊ မဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာ
 ကဿပအား၊ ဧဝံဧသောပရိဝေဟော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ နေ
 ထော်မူသနည်း၊ ဣတိဧဝံဧသော ပရိဝေဟော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊
 ဒိဗ္ဗန္တု၊ ဒိဗ္ဗန္တုဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောကသိုဏ်းပရိကံကို၊
 သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်၊ နိဿိ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အန္ဓသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိဗ္ဗန္တု၊ မြင်ပြီး၍၊ ဧဝံ
 ထာဝရိနာမ၊ ဥပမာမည်ကား၊ ဗထဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည် (ပ)၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧတဝနေ၊ ဧတဝနေကျောင်း
 ထော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ထထိံ၊ ဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ကေ၊ ထို
 ဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ပါထုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ဒက္ခိဏံဒိဿံ၊ ထောင်
 အရပ်မျက်နှာကို၊ နိဿယယ၊ ခြိန္တိ၊ ထဿ ဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ထိုဗြဟ္မဉ္ဇနော၊ ဥပရိဝေဟာ
 သံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိစတရံ၊
 ရိုသေစွာ၊ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောကသိုဏ်းပရိ
 ကံကို၊ သမာဗ္ဗေတိ၊ ဝင်စား၍၊ နိဿိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာတော၊ မဟာကပ္ပိနဿ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနအား၊ ဧဝံဧသောပရိဝေ
 ဟော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ နေထော်မူသနည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံဧသောပရိဝေဟော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာ
 ယသ္မာမဟာကပ္ပိနော၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနသည်၊ ဒိဗ္ဗန္တု၊ ဒိဗ္ဗန္တု
 ဖြင့် (ပ)၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောကသိုဏ်းပရိကံကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စား
 လျက်၊ နိဿိ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္ဓသခေါ၊ မြင်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိဗ္ဗန္တု၊ မြင်၍၊ ဧဝံ ထာဝရိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊

ဗထဝါ၊အားရှိသော၊ပုဂ္ဂိုလ်၊ယောကျ်ားသည်၊(ပ)၊ဇေမေဝ၊ဤအတူသာ
 လျှင်၊ဇေထဝနေ၊ဇေထဝနံကျောင်းတော်မှ၊အန္တရဟိတော၊ကွက်ခဲ့သည်
 ဖြစ်၍၊ ထသ္မိ၊ဗြဟ္မဇောကော၊ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာမဟာကပ္ပိနေ၊အရှင်မဟာကပ္ပိနသည်၊
 ပန္တိဝံဒိသံ၊အနောက်မျက်နှာကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊တဿဗြဟ္မာနေ၊ထိုဗြဟ္မာ
 ၏၊ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
 အား၊နိစတရံ၊ ရိုသေစွာ၊ပလ္လင်္ဂနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ထေဇောဓာတုံ၊ထေ
 ဇောကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ဝင်စား၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ
 ခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာတော၊အနုရုဒ္ဓါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား၊ဇေဝံဇေသေပ
 ရိဝိတက္ကော၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဧဘရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ကတ်၊အဘယ်အရပ်၌၊ဝိဟရဟိခူခေါ၊နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိဇေ
 သော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊အာ
 ယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါအရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ထေဇောဓာတုံ၊ ထေဇောကသိုဏ်း
 ကို၊သမာပန္နံ၊ဝင်စားလျက်၊နိသိန္နံ၊နေသော၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အန္ဓု ညခေါ၊မြင်သည်သာလျှင်ထည်း၊ဒိသ္မာနံ၊ မြင်၍၊သေယျထာဝံနာ၊ဥပမ
 မာမည် သည်ကား၊ဗထဝါ၊အားရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ယောကျ်ားသည်၊(ပ)၊
 တံသ္မိ၊ဗြဟ္မဇောကော၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ဥက္ကရံဒိသံ၊
 မြောက်မျက်နှာကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊တဿဗြဟ္မာနေ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေ
 ဟာသံ၊အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊နိစတရံ၊
 ရိုသေစွာ၊ပလ္လင်္ဂနံ၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ထေဇောဓာတုံ၊ထေဇောကသိုဏ်းကို၊
 သမာပဇ္ဇိတွာ၊ဝင်စား၍၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာ
 မဟာမောဂ္ဂသာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂသာန်သည်၊ ထံဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာကို
 ဝါထာယ၊ဝါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရွတ်သနည်း၊အာဝုသော၊အချင်းဗြဟ္မာ၊ ထေ၊သင်အား၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊
 ယာဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအယူသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈာဝိ၊ ယခုဘဝ
 လည်း၊ထေ၊သင့်အား၊သာဒိဗ္ဗိ၊ထိုမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအယူသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြန်၏၊
 တံ၊သင်သည်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရာယဏံ၊လည်းထောင်းရာ
 ဖြစ်၍နေသော၊ဝီတိဝတ္တန္တံ၊လွန်ထေပြီးထောဘဝကို၊ ပဿသိ၊ရှုလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းမောဂ္ဂသာန်၊ မေ၊

ငါ့အား၊ ပုဂ္ဂေါ၊ ရှေးအခါ၌၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မိစ္ဆာဋ္ဌိအယူသည်၊ နအဟု၊ မဖြစ်၊
 အန္တရိ၊ ယခုဘဝ၌လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာဋ္ဌိအယူသည်၊ နအ
 ဟု၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဇ္ဇာယော၊ ဗြဟ္မ၊ ပြည်၌၊ ပရာယ၊ တံ၊ ထည်း
 ထောင်း၊ ချဖြစ်၍၊ နရသော၊ ဝီတိ၊ ဝတ္တန္တံ၊ လွန်ထေပြီးသောဘဝကို၊ ပဿာ
 မိ၊ မြင်ပါ၏။ သွာအဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အန္တရိ၊ ယခု၊ ကထံ၊ ဝန္တံ၊ အဘယ်
 အဖြစ်ရှိသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစ္စော၊ မြသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 သဿ၊ တာ၊ မြသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ အဝေါ၊
 ဆို၏။ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စံ၊ ဗြဟ္မာနံ၊
 ထိုဗြဟ္မာကို၊ သံ၊ ဝေ၊ စေတွာ၊ ထိုကံတွန်းနှိုဆော်တော်မူပြီး၍၊ သေယူထာဝိ
 နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုဂ္ဂိ၊ သော၊ ထောကျား
 သည်၊ သမဋ္ဌိ၊ ဘံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗဟံ၊ ဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ ပဿာ၊ ရေ
 ယူ၊ ယထာ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဿာ၊ ရိ၊ တံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာ
 ဟံ၊ ဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ သမ၊ ဧဉ္ဇေ၊ ယူ၊ ယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း၊
 ဝေ၊ ဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထိ၊ ဗြဟ္မဇ္ဇာယော၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ အန္တ
 ရဟိ၊ တော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ တဝ၊ နေ၊ ဇေ၊ တဝ၊ နေ၊ ကောင်၊ တော်၌၊ ပါတု
 ရဟော၊ သိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်
 အည၊ တရံ၊ တယောက်သော၊ ဗြဟ္မပါရိ၊ သန္တံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏၊ အလုပ်အကျွေး
 ဖြစ်သောဗြဟ္မာကို၊ အာမ၊ နေ၊ သိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာမ၊ နေ၊ သိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ မာရိ၊ သ၊ အချင်း၊ ဇေ၊ ဟိ၊ လာ၊ လော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယေ၊ န၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ အာယ၊ သွာ၊ မဟာ၊ မောဂ္ဂ၊ လာ၊ နော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဟေ၊ န၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ၊ သင်္ကံ၊ မ၊ ကပ်လေထော၊ ဥပ၊ သင်္ကံ၊ မိတွာ၊
 ကပ်လေ၍၊ အာယ၊ သန္တံ၊ မဟာ၊ မောဂ္ဂ၊ လာ၊ နံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေ၊ ဟိ၊ ဆိုပါချေလော၊ ကိံ၊ ဝဒေ၊ မိ၊ အဘယ်သို့ဆိုရအံ့နည်း။
 မာရိ၊ သမောဂ္ဂ၊ လာ၊ န၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ သေယူထာဝိ၊ နမ၊ ဥပ၊ မေ
 မည်သည်ကား၊ ဘဝံ၊ မောဂ္ဂ၊ လာ၊ နော၊ သေယူထာဝိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဘဝံ၊ ကပ္ပိ၊ နာ၊ သေယူထာဝိ၊ အရှင်ကပ္ပိနကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဘဝံ၊ အနု၊ မု၊ ခုခါ၊ သေယူထာဝိ၊ အရှင်အနုရုခါကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဇေံ၊ တထာ၊ ထိုအတူမဟိန္ဒိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဇေံ၊ တထာ၊
 ထိုအတူမဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ထဿ၊ တဂ္ဂ၊
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အညောဝိ၊ ထပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝကော၊
 ထပညံ၊ သားတော်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ သန္တံ၊ နုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊ ဣတိ၊ ဇေံ။

ဤသို့ဝဒေဟိ၊ဆိုပါချေးသော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ဆို၏၊ မာရိသ၊
 အချင်းဗြဟ္မာ၊ဝေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ထွင်းသောဗြဟ္မပါ
 ရိ၊ပစ္စေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်၊ တဿ
 ဗြဟ္မေနာ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ ပဒိသျဏံ၊တွာ၊ ရှိသောစွာနာ၍
 ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဇာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 ထာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ကပ်လေပြီ၍၊ အာယသ္မန္တမဟာမောဂ္ဂဇာနံ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 ထာန်ကို ထေဝံစနံ၊ဤစကားတိုးအဝေါစ၊ဆို၏၊ ဘိ၊အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း၊ မာရိ၊ပမောဂ္ဂဇာန၊ အချင်းမောဂ္ဂဇာန်၊ သေယျထာဝိနာမ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ တဝံမောဂ္ဂဇာနောသေယျထာဝိ၊ အရှင်မောဂ္ဂဇာန်
 ကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ တဝံကဿပေါသေယျထာဝိ၊ အရှင်ကဿပကဲ့သို့
 ထည်းကောင်း၊ တဝံကပ္ပိနော သေယျထာဝိ၊ အရှင်ကပ္ပိနကဲ့သို့ ထည်း
 ကောင်း၊ တဝံအနုရုဒ္ဓါသေယျထာဝိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊
 ဧဝံတထာ၊ ဤအတူမဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောဝန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဝံတထာ၊
 ဤအတူ၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ တဿဘဝ
 ဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အညေဝိ၊ တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာ
 ဝကာ၊တပည့်သားတော်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊နုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
 ဇာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာန်သည်၊ ထံဗြဟ္မပါရိသန္တံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အန္တဘာထိ၊
 ရွတ်၏၊ ဂိ၊အန္တဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မပါရိ
 သန္တာဗြဟ္မာ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာစ၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာထံသို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ စေတော
 ပရိယာယကောဝိဒါ၊သူတပါးတို့၏ စိတ်ကံပိုင်းခြား၍ ထိုခြင်း၌ထိမ္မာ ကုန်
 သော၊ ဝိ၊ဘာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝကာ၊တပည့်တို့သည်၊ ဗဟု၊များကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အန္တဘာထိ၊ရွတ်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သေ၊ ဗြဟ္မပါရိသန္တာ၊
 ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်၊ အာယသ္မာမဟာ
 မောဂ္ဂဇာနဿ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာန်၏၊ ဘာထိတံ၊မိန့်တော်မူအပ်
 သောစကားတော်ကို၊ အထိနိဒ္ဓိတွာ၊အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ဝမ်း
 မြောက်၍၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ သောမဟာဗြဟ္မာ၊ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်၊

အတ္ထိဂါ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကင်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကင်လေပြီး၍၊ ထံဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဂေါဏ်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဂေါဏ်သနည်း၊ မာရိသ၊ အရှင် မဟာဗြဟ္မာ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာနာသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ နည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပုဏ္ဏာစ၊ ဣဒ္ဓိဝိညာဏ်သို့ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ စေတေပရိယောယကော ဝိဒါ၊ သူတပါးတို့၏ စိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ထိခြင်း၌ လိပ်မာကုန်သော၊ ဝိဇာ သဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန် သော၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဗဟု၊ များကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောဗြဟ္မာ၊ ဝိသန္ဓေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သောမဟ၊ ဗြဟ္မာ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်၊ အတ္တမနောစ၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်ဖြစ်၍၊ တဿ ဗြဟ္မာ၊ ဝိသန္ဓေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောဗြဟ္မာသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ။

ပဋမအပရာဒိဋ္ဌိသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၇) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံထည်း၊ တေန၊ ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသန္ဓိနော၊ တယောကံထီးတည်း ကိန်းအောင်းလျက်၊ ဒိဝါဝိဘာရဂတော၊ နေသန့်နေထော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေက၊ ဗြဟ္မာ စ၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသအမည်ရှိ သော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာစ၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂါ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ သကံမိ၊ သု၊ ကင်လေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကင်လေကုန်ပြီး၍၊ ပစ္စေကံ၊ အဘိ၊ အဘိသော၊ ခွါရဟဟံ၊ ဂန္ဓကုမိုတိုက်ထံခါးစောင်ကို၊ ဥပနိဿာ ယ၊ အဖို့ပြု၍၊ အဋ္ဌိသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအ မည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာသည်၊ သုဒ္ဓါဝါသံ၊ သုဒ္ဓါဝါသအ မည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာနံ၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အ ဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ အရှင်၊ တာဝ၊

ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါသိတုံ၊ ဆည်းကပ်အံ့သော
 ငှါ၊ အကာထောခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိ
 သလ္လိန္နာစ၊ တယောက်အထည်းထည်းကိန်းအောင်းတော်မူထွက်လည်း၊
 ဒိဝါဝိဟာရဂတောစ၊ နေ့သန့်ရာသို့ကပ်တော်မူသေး၏။ အသုကော၊ ဤအ
 မည်ရှိသော၊ ဣဒ္ဓေါစေတ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊
 ဇီတောစ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသောပန်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာလည်းပွင့်သော၊
 ဗြဟ္မထောကောစ၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထိ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်
 နှ့် ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း၊ မောဒဝိဟာရံ၊ ဓမ္မဓေတု၌နေခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ မာရိယ၊ အချင်း၊ အာယာမ၊ ထာသွားကြကုန်စို့၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဗြဟ္မထောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအ
 ရပ်သို့၊ ဥပယကံ၊ ဝိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်စို့၊ ဥပယကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍
 တံ၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ သံဝေဇေယျာမ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ မာရိယ၊ အချင်း၊ ဧံသ၊ ရာကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာ၊ ပဇ္ဇေက
 ဗြဟ္မာသည်၊ သုဗြဟ္မာနော၊ သုဗြဟ္မာမည်သော၊ ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာနော၊ ပဇ္ဇေက
 ဗြဟ္မာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဗ္ဗသောသိ၊ ရိုသေစွာနာခံ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 နှ့်၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာစ၊ ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာသည်
 ထည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာစ၊
 ပဇ္ဇေက ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥမည်မည်သည်
 ကဿ၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ (ပ)၊ ဝေမေဝ၊ ဤအ
 ကုသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ အန္တရဟိတော၊
 ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထိ၊ ဗြဟ္မထောကော၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပါတုရဟေ
 သံ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီးသော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ နုရကောဝ၊ အဝေးမှသာ
 လျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော၊ တေ ဗြဟ္မာနော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့ကို၊ အဒ္ဓသ
 ခေါ၊ မြင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊ တေ ဗြဟ္မာနော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့
 ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ မာရိယ၊ အချင်းတို့၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ တုဌာ၊ သင်တို့သည်၊ ကုတော၊
 အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို
 ၏၊ မာရိယ၊ အချင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာဂတေ၊ လာကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 ခပ်သိမ်းတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ ထဿ၊ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ

ဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ အာဂစ္ဆာမ၊ သာပါကုန်၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ တဿတဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေးခြင်း သို့၊ ဂစ္ဆယိပန၊ သွားသကော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ရှိသော်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အနဗိဝါသေန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဿက္ခတ္တု၊ အကြိမ်တထောင်၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သုဗြဟ္မာနံ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗေကဗြဟ္မာနံ၊ ပဗ္ဗေက ဗြဟ္မာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်း၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ပဿာယိနောပဿာယိနု၊ မြင်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ပဿာယိ၊ မြင်ပါ၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ တဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမေတဿဝါ၊ ရဟန်းအာသနည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏားအား လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေးခြင်းသို့၊ ပဝိဿာမိ၊ သွားရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗေကဗြဟ္မာ၊ ပုဏ္ဏကဗြဟ္မာသည်၊ ဣသဟဿက္ခတ္တု၊ အကြိမ်နှစ်ထောင်၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ တံဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်း၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ပဿာယိနောပဿာယိနု၊ မြင်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို၊ ပဿာယိ၊ မြင်ပါ၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တဟာစ၊ သင်ထက်လည်းကောင်း၊ မဟာစ၊ ငါထက်လည်းကောင်း၊ သွေဝသောဝေဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သာသျှင်၊ မဟိဒ္ဓိကတရောစေဝ၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးလည်းကြီးမြတ်ထော်မူ၏။ မဟာနုဘာဝတရောစ၊ အထူးသဖြင့် အာနုဘော်လည်းကြီးမြတ်

တော်မူ၏။ မာရိသ၊ အချင်း၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မတောကံမဂြိန်ကိုယ်တော်တိုင်သိလေသံမူ တတ်
သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စစားခြင်းသို့၊
အာဂစ္ဆယျာသိ၊ ထာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါပ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ သော၊ ဗြဟ္မ၊ ထိုဗြဟ္မသည်၊ သုဗြဟ္မာနံ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဏ္ဍေက
ဗြဟ္မာနံ၊ ပဏ္ဍေကဗြဟ္မာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိ
အဇ္ဈတာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမည်သောပဏ္ဍေကဗြဟ္မာ
တယောသုပဏ္ဍာတီ၊ ကိသုပဏ္ဍာနိ၊ ဂဠုရုပ်သုံးရာတို့သည်ကောင်း၊ စတု
ရောစဟံသာစက္ကရာရိ ဟံသာနိစ၊ ဟင်္သာရုပ်လေးရာကို ထည်းကောင်း၊
ဗျတ္တိနိသာ ပဉ္စသတာ ဗျတ္တိနိသာနိပဉ္စသတာနိစ၊ ကျားနှင့်တူသောအရုပ်
ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားသော ဝါ၏။
ဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ အယံဝိဘူတိ၊ ဤမည်သောစင်္ဂယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တယံဝိတံအံဝိမာနံ၊ ဤစင်္ဂယ်ခြင်းရှိသောဝါ၏ ရွှေမိမာန်သည်၊
ဥတ္တရဿဒိသာယံ၊ သင်္ဘောနေရာမှမြောက်အရပ်ချက်နှာ၌၊ ဩဘာသယံ
ဩဘာသယမာနံ၊ ထွန်းပထွက်၊ ဇလယောဝ၊ တောက်ပသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဗြဟ္မေ ဗြဟ္မာ၊ ထေးသင်၏။ တံဝိ
မာနံ၊ ထိုစင်္ဂယ်ခြင်းရှိသော ရွှေမိမာန်သည်၊ ဥတ္တရဿဒိသာယံ၊ ငါတို့
နေရာမှမြောက်အရပ်၌၊ ဩဘာသံဩဘာသယမာနံ၊ ထွန်းပထွက်၊ ကိဉ္စာဝိ
ဇလတိ၊ အကယ်၍ကားတောက်ပ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့တောက်ပ သော်လည်း၊
ဣဉ္စပ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်၌၊ ရတံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဝေဓိတံ၊ ထုန်ထွပ်ခြင်းနှင့်
စပ်သောအဆင်းသဏ္ဍာန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
သုးမသော၊ ဘုရားအစရှိသော ကောင်းသောပညာရှိသည်၊ ဣပေ၊ ဣပါရုံ၌၊
နရမတိ၊ မရွေးချော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်
၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဏ္ဍေက
ဗြဟ္မာစ၊ ပဏ္ဍေကဗြဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဝါသော၊ သဒ္ဓါဝါသအ
မည်ရှိသော၊ ပဏ္ဍေကဗြဟ္မာစ၊ ပဏ္ဍေကဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ တံဗြဟ္မာ
နံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ သံဝေဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊
အန္တရိယာယိံ၊ သုက္ကယ်လေကုန်၏။ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ အပရေန
ယမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ
ထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုသိတော်မူပြီး

သောဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခံစားခြင်းသို့၊ အာဂမာဘိ
စေခေါ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဆဋ္ဌပမာဒသုတ်ပြီး၏။

(၁၇၈) သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပနိတလ္လိနော၊ ထယောကံအထည်းတည်း
ကိန်းအောင်တော်မူလျက်၊ ဒိဝါပိဟာရဂတော၊ နေ့သန်းရှာသို့ ကပ်ထော်မူ
သေးသည်၊ ဧဟတိ၊ ဖုန်၏ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်
ရှိသော၊ ပဗ္ဗေကဗြဟ္မ စ၊ ပဗ္ဗေက ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊
သုဒ္ဓါဝါသ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗေကဗြဟ္မ စ၊ ပဗ္ဗေကဗြဟ္မာ သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
မူ၏၊ ဘာန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
ကုန်ပြီး၍၊ ပဗ္ဗေတံ၊ အထိအထိသော၊ ဒွါဗောထံ၊ ဥက္ကဋ္ဌတို့တိုက်ထံခါး
တောင်ကို၊ ဒိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗိသုရင်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗေက ဗြဟ္မာ၊ ပဗ္ဗေက ဗြဟ္မာသည်၊ ကော
ကာလိကံ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းကို၊ အာပတ္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထောင်၌၊
ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကောကာလိက၊ ကောကာ
လိက၊ အဋ္ဌမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဒိကာသဝဂ္ဂုဂ္ဂိလင်ကို၊ မင်းနန္ဒော၊
ဤမျှ ပမာမိဟူ၍ နှိုင်းယှဉ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤနှိုင်းယှဉ်ရာ၌၊ ကေဝိဒ္ဓါ၊
အဘယ်မာန်သောပညာရှိသည်၊ ဝိကပ္ပယေ၊ နှိုင်းယှဉ် အနည်း၊ ယောပုထုဇ္ဇ
နော၊ အကြင်ပုထုဇ္ဇည်သည်၊ နံအဋ္ဌမေယျံ၊ ထိုမနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဒိကာ
သဝဂ္ဂုဂ္ဂိလင်ကို၊ ပမာယိ၊ ဤမျှထိလသမာမိ ပညာဟု နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ အား
ထုတ်၏၊ ထံပုထုဇ္ဇံ၊ ထိုပုထုဇ္ဇံကို၊ နိဂတံ၊ ငြောက်မှားသော ပညာရှိသော
ပုထုဇ္ဇည်ဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မဉ္ဇေမဉ္ဇေမ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

သတ္တမကောကာလိကသုတ်ပြီး၏။

၆-ဖြူစွာသံဃုတ်-၁၉-ပဌမဝဂ်၊

(၁၇၉) သာဝဏ္ဏိသံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ထေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသလ္လိနော၊ တယောက်ထည်း ထည်းကိန်းအောင်တော်မူလျက်၊ ဒိဝါဝိဟာရဝတော၊ နေ့သန့်ရာသို့ကပ် တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ပဉ္စေက ဗြဟ္မာစ၊ ပဉ္စေကဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသအမည် ရှိသော၊ ပဉ္စေကဗြဟ္မာစ၊ ပဉ္စေကဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ် သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်ပြီ၍၊ ပဉ္စေကံ၊ အထိ အသီးသော၊ ဧဝံ၊ ရဟဟံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တံခါးဘောင်ကို၊ နိဿေယ၊ မြှဲ၍၊ အဋ္ဌိသု၊ ရပ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသအမည် ရှိသော၊ ပဉ္စေကဗြဟ္မာစ၊ ပဉ္စေကဗြဟ္မာသည်၊ ကာမမောဒကတိဿ၊ ကာမ မောဒကတိဿကအမည်ရှိသော၊ ဟိတ္တု၊ ရဟန်းကို၊ အာရေတ္တ၊ အကြောင်း ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၊ ဝင်၌၊ ဣဝံ၊ ဝါထံ၊ ဤ ဝါထာကို၊ အဘာယံ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဘာယံ၊ အဘာယံ၊ သိရုတ်သနည်း၊ ကထ မောဒကတိဿ၊ ကာမမောဒကတိဿ၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဝိဘာသဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဓိနန္တော၊ ဤမျှသာမခံရှိ၏ဟူ၍၊ နှိုင်းယှဉ်သော်လည်း၊ ဣဝံ၊ ဤနှိုင်းယှဉ်ရာ၌၊ ကောဝိဒ္ဓါ၊ အဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊ ဝိကပ္ပ ယေ၊ နှိုင်းယှဉ်အံ့နည်း၊ ယောပုထုဇ္ဇနော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်သည်၊ နံအပ္ပမေယျံ ထိုမနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဝိဘာသဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပမာယိ၊ ဤမျှသောထိလသ မိလ္လာရှိ၏ဟူ၍၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါအားထုတ်၏၊ တံပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ကို၊ အကိံ သင်္ခနည်းသောပညာရှိသော၊ နိဂုတံ၊ မှောက်မှားသောပညာရှိသော ပုထုဇဉ်ဟူ၍၊ မယံ၊ ဝါတံ၊ သည်၊ မညေမညေမ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဍဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ။

အဋ္ဌမတိဿကသုတ်ပြီး၏။

(၁၈၀) သာဝဏ္ဏိသံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ထေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ ၌၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဟိတ္တု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဗာဓိကော၊ အဖူးပေါက်သောအနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာဠဝိလာ နော၊ ပြင်းစွာနာသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောအဆင်း

ရှိသော၊ တုရု၊ တုရုအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ ပစ္စေက ဗြဟ္မာသည်၊
 အဘိက္ကန္တယ၊ ညဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝထ
 ကပ္ပံ၊ အလုံ စုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်ကို၊
 ဩဘာဝေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေ၍၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္က
 မိဘွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိတော၊ ရပ်လျက်၊ ကော
 ကာလိကံ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဇေဝံစဝန်၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကော
 ကာလိက၊ ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂ
 ထာန်တို့သည်၊ ပေသလော၊ သီလကိုချစ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနောသု၊
 သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂထာန်တို့၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေလော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်ကား၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တုရု၊ တုရုအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ ပစ္စေက
 ဗြဟ္မာဘည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ အချင်း၊ ဗြဟ္မာ၊ တံ၊
 သင် ဘိ၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာထူးနားသည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါဝိဟူ၍၊ ဗျာက
 ထောနု၊ ကြားအပ်သည်မဟုတ်လော၊ အထ၊ ထိုသို့ကြားအပ်လျက်၊ ကီဉ္စရ
 ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂထော၊ ထာသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊
 သင်၏၊ ယာဝဂ္ဂအဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဣဒံအပရန္တံ၊ ဤအနည်းငယ်သော
 အပြစ်မျှကို၊ ပဿ၊ ရှုထိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိ
 သည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဟိသန္တံ၊ ပွန်၏၊ ဇေတဝနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော၊
 ပုရိသယ၊ ယောက်ျား၏၊ ရခေခံတွင်း၌၊ ကုခာရီ၊ ခားမနှင့်တူသောကြမ်း
 ကြုတ်သောစကားသည်၊ ဇာယဟေ၊ ဖြစ်၏၊ ဒု ဗ္ဗာသိထံ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ဆိုအပ်သော စကားကို၊ ဘဏံဘဏန္တော၊ ဆိုသော၊ ဗာထော၊ သူမိက်
 သည်၊ ယာယံ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဆိန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယောဗာသော၊ အကြင်သူမိက်သည်၊ နိန္နယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော ဒုသိသပုဂ္ဂိုလ်
 ကို ပာသံဘိ၊ မြီးပွင်း၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပာသံဘိယော၊ မြီးပွင်း
 အပ်၏၊ တံဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ နိန္နတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏၊ သော၊ ထိုသူမိက်သည်၊
 ရခေခံတွင်းဖြင့်၊ ကလိံ၊ မကောင်းသောအပြစ်ကို၊ ဝိဝိနာတိ၊ ဆည်းဘူး၏၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနကလိနာ၊ ထိုမကောင်းသောအပြစ်ကြောင့်၊

သုခံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးကို၊ နုပိန္နဲတိ၊ မရ၊ ၊ သဗ္ဗဿာဝိသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟာဝိ၊ တကွလည်း၊ အက္ခေသု၊ အနံ့လောင်းရာတို့၌၊ ယောဓနပရာဇယော၊ အကြင်ဥစ္စာရှုံးသောမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥစ္စာရှုံးခြင်းဟူသော အပြစ်သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ ကလိ၊ မကောင်းသော အပြစ်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုဂတေ သုသမဂ္ဂတေ သု၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မနံ၊ မိတ်မျှကို၊ ပဒေါသယေ၊ ပြစ်မှားအံ့၊ အာပမေ၊ ဤပြစ်မှားသော အပြစ်သည်လျှင်၊ တတော၊ ထိုဆီအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြစ်ထက်၊ မဟန္တတရော၊ ကြီးမားသော၊ ကလိ၊ မကောင်းသော အပြစ်မည်၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝါစဉ္ဇ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ မနဉ္ဇ၊ မိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်လည်၍၊ အရိယံ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းကို၊ ဂရဟံဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော၊ ဗာဏေ၊ သူရိက်သည်၊ ယံနိရယံ၊ အကြင်ငဲ့သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သတံသဟဿာနံ၊ တထိန်းကုန်သော၊ နိရဗ္ဗဒါနံ၊ နိရဗ္ဗဒတို့၏၊ ပမာဏဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း၊ ဆတ္ထိံ၊ သတိစ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ကြိမ်ကုန်သော၊ နိရဗ္ဗဒတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစအဗ္ဗဒါနံ၊ ငါးကြိမ်ကုန်သော အဗ္ဗဒတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့၌၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်တိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

နဝတုရုဗြဟ္မသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၁) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ပါကပ်ထေ၏။ ဥပသကံ၊ ပိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် ဝျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် ဝျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂသာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဏာန်တို့သည်၊ ပါဝိစ္ဆာ၊

ယုတ်မာသောအလိုရမက်ရှိကုန်၏။ ပါဝိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ၊
 အလိုဘုံ၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ဂတော၊ လိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏။ ဧဝံ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ယျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊
 မဆိုသင့်၊ ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ မာအဝစ၊ မဆိုသင့်၊
 ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂ
 ဝာန်တို့သည်၊ ပေသဇာ၊ ဘိသက္ကိချစ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊
 သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာန်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယံဝိခေါ၊ ဒုတိယကြိမ်မြောက်သည်။
 ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ
 အဝေါစ အဘယ် သို့ယျေယံ သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်။ မေ၊ ဝါအာ၊ ကိဉ္စာဝိသဒ္ဓါယိကော၊ အကယ်၍ ယုံကြည်အပ်
 သောစကားရှိ၏ရှင်၊ ကိဉ္စာဝိပစ္စာယိကော၊ အကယ်၍ ရောက်အပ်သော
 စကားရှိ၏ရှင်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသော်လည်း။
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာန်တို့သည်၊ ပါဝိစ္ဆာ၊ ယုတ်
 မာသောအလိုဆိုရှိကုန်၏။ ပါဝိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုဘုံ
 ၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ဂတော၊ လိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။
 ဒုတိယံဝိခေါ၊ ဒုတိယကြိမ်မြောက်သည်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ကော
 ကာလိကံ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသ
 နည်း၊ ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုသင့်၊ ကော
 ကာလိက၊ ကောကာလိက၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုသင့်၊ ကောကာလိက၊
 ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာန်တို့သည်
 ပေသဇာ၊ ဘိသက္ကိချစ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာ
 မောဂ္ဂဇာန်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယံဝိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ ကောကာ
 လိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာတုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါ

စ၊အဘယ်သို့မျှောကံသနည်း၊(ပ) ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊
ဂဘာ၊ လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မျှောကံ၏၊ တတိယံ၊ ဝိခေါ၊ သုံး
ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကောကာလိကံ၊ ကော
ကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဇေယျဝံသံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သာရိပုတ္တ
မောဂ္ဂဏာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဏာန်တို့သည်၊ ပေသဏာ၊ သိလင်္ကျီချစ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောကာ
လိ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသနာ၊
နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိယံ၊ ထကျောရစ်တည်သည်ကို၊ ဣတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမိ၊
ဗဲသွားလေ၏၊ အဝိရုက္ခန္တံ၊ သာစ၊ ဗဲသွား၍မကြွမြင့်မီသာလျှင်၊ ကောကာ
လိ၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းအား၊ သာသပ
မတ္တိ၊ သာယံ၊ ရံညင်းစေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကာယိ၊ အဖူးတို့ဖြင့်၊
ဖုဇော၊ ဖေါင်းသော၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
အဟောသံ၊ ဖြစ်၏၊ သာသမတ္တိယော၊ ရံညင်းစေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ မဂ္ဂမတ္တိယော၊ ဗဲနောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂမတ္တိယော၊ ဗဲနောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ ကဏ္ဍာယမတ္တိယော၊ ဗဲလွန်းအတိုင်းအရှည်ရှိ
ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကဏ္ဍာယမတ္တိယော၊ ဗဲလွန်းအတိုင်းအ
ရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ ကောဇမ္ဗိမတ္တိယော၊ ဆီးစေအ
တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောဇမ္ဗိမတ္တိယော၊
ဆီးစေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာမဏကမတ္တိ
ယော၊ ရှစ်ရှားဆီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာမ
ဏကမတ္တိယော၊ ရှစ်ရှားဆီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး
၍၊ ဗေလုဝသဏာဗျူကမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်ဆီးဝယ်အတိုင်းအရှည်ကုန်သည်၊
အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗေလုဝသဏာဗျူကမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်ဆီးဝယ်အ
တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ ဗလ္လမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်ဆီး
ကြီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗလ္လမတ္တိယော၊ ဥသျှစ်
ဆီးကြီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘိဇ္ဇံ၊ သုက္ခပေါက်
ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ပြည်သည် ထည်းကောင်း၊ ထောဟိတဗ္ဗ၊ သွေးသည်ထည်း
ကောင်း၊ ပဋ္ဌရိ၊ သုယိုစီးကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောကာလိကော၊

ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တေနေဝအာဇာနေထို
 အနာကြောင့်သာလျှင်၊ ကာလမကာသိသေခဲ့၏၊ ကာလကံတော၊ သေသော၊
 ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာနံတံ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 အာဇာတေတွာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောကြောင့်၊ ပဒုမံနိရယံ၊ ပဒုမငရဲ၌၊ ဥပပန္နော၊
 ဖြစ်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်
 သောအဆင်းရှိသော၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ
 သည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ဉဉ္စိးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယော၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊
 ကေဝလကပ္ပံ၊ အထုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 ထေဝီကို၊ သြဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းလင်းစေဦး၏၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးဦး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်ဘင့်လျှောက်ပတ်သော၊ အရပ်၌၊ အဇ္ဈာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်
 အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သဟံပတိ၊ သဟံ
 ပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ
 ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အတယ်သို့
 လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိ
 ကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလကံတော၊ သေပြီး၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ကာလကံတော၊ သေသော၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိ
 ကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊
 သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာနံတံ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာဇာတေတွာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့မိ
 ထေသောကြောင့်၊ ပဒုမနိရယံ၊ ပဒုမငရဲ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီ ၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကဝံတွာ၊
 ပြု၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရေယံ၊ ကွယ်လေ၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿာရတ္တိယော၊ ထိုညဉ့်၏၊
 အစုယန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အတယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

ဣဝံရက္ခိံ၊ ဤညဉ့်၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိ
 သော၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိ အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊
 အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရက္ခိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ကေဝ
 လကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ ဇေယဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်
 ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေပြီး၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဝေဒန၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်လာ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ ဝံ၊ ငါတုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၊ လ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်
 ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဝံ၊ ငါတုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ ဈျောက်၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ကာလကံဘော၊ သေပြီးဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကာလကံထော၊
 သေပြီးသော၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခု၊ ဝ၊
 ရဟန်းသည်လည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်
 တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာဇာတေတွာ၊ ရန်ညှိဖွဲ့မိသောကြောင့်၊ ပဒုမနိရယံ၊
 ပဒုမနေ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံ
 ဝဇနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာစ
 ဈျောက်ပြီး၍လည်း၊ ဝံ၊ ငါတုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး
 ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ ထက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထဏ္ဍေဝ၊ ထိုအရပ်
 ၌ပင်လျှင်၊ အန္တရေယံ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ သိ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဈျောက်အပ် သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊
 ထယောကံသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံ
 ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဈျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ပဒုမနိရယေ၊ ပဒုမနေ၌၊ အာ
 ယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းရှည်သည်၊ ကိဝဒိဗံ၊ ခုခေါ၊ အဘယ်မျှရှည်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ပဒုမနိရယေ၊ ပဒုမ
 နေ၌၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဒိဗံခေါ၊ ရှည်သည်
 သာလျှင်လည်း၊ တံ၊ ထိုပဒုမနေ၌အသက်အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဧက္ကကာနိ၊

ဤမျှကုန်သော၊ ဝဿာနိဇ္ဈတိဝါ၊ နှစ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကံနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဿနိ ဇ္ဈတိဝါ၊ နှစ်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဿသတာနိဇ္ဈတိဝါ၊ အနှစ်ထထောင်ထရာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဿသဟဿာနိဇ္ဈတိဝါ၊ အနှစ်ထထောင်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧက္ကကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဿသထသဟဿာနိဇ္ဈတိဝါ၊ အနှစ်ထသိန်းတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်အံ့သောငှါ၊ နသံကရံ၊ မလွယ်၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်အံ့သော၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကောသထကော၊ ကောသထတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ဆယ်ဝင်သော၊ တိလဝါဟော၊ နှင်းထွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနှင်းထွန်း၍၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝဿသထဿ၊ အနှစ်ထရာ၏၊ ဝဿသဟဿ၊ အနှစ်ထထောင်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဧကမေကံ၊ ထစေ့ထစေ့သော၊ တိလံ၊ နှင်းကို၊ ဥဗ္ဗရေယျ၊ ထုတ်ပြားအုံး၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ဆယ်ဝင်သော၊ သောတိလဝါဟော၊ ထိုနှင်းထွန်းသည်၊ ဇ္ဈမိနာဥပက္ကမေန၊ ဤသို့လဖြင့်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိယာခါနံ၊ ခန်းခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓင်ရဲသည်၊ နုတေဝဝစ္ဆေယျ၊ ကုန်ခြင်းသို့မရောက်ရာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိအဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓင်ရဲနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓင်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိနိရဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓင်ရဲနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ အဗ္ဗေဒေါနိရယော၊ အဗ္ဗေဒင်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိအဗ္ဗေဒါနိရယော၊ အဗ္ဗေဒင်ရဲနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ အဓုဓုဒ္ဓေါနိရယော၊ အဓုဓုဒ္ဓင်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိအဓုဓုဒ္ဓါနိရယော၊ အဓုဓုဒ္ဓင်ရဲနှစ်ဆယ်တို့

သံဃံ၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ အဟဟောနိရယော၊ အဟဟာရေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိ၊ အဟဟာနိရယာ၊ အဟဟာရေနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ ကုရဒေါနိရယော၊ ကုရဒငဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိ၊ ကုရဒါနိရယာ၊ ကုရဒငဲ့နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ သောဂန္ဓိကောနိရယော၊ သောဂန္ဓိကငဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိ၊ သောဂန္ဓိကောနိရယာ၊ သောဂန္ဓိကငဲ့ နှစ်ဆယ် တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ ဥပ္ပထကောနိရယော၊ ဥပ္ပထငဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိ၊ ဥပ္ပထကောနိရယာ၊ ဥပ္ပထကငဲ့နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ ပုဏ္ဏရိကောနိရယော၊ ပုဏ္ဏရိကငဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိသတိ၊ ပုဏ္ဏရိကောနိရယာ၊ ပုဏ္ဏရိကငဲ့ နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကော၊ ထရသော၊ ပဒမောနိရယော၊ ပဒမငဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဇာနေသု၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဇာနိတို့၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာဇာထေတွာ၊ ရန်ငြိုး၊ ဖွဲ့ပိသောကြောင့်၊ ပဒမကေပုဒ်နိရယေ၊ ပဒမအသက်ရှိသောအစိစိငဲ့၌၊ ဥပပဒန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူထတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထာပရံ၊ ထိုမှထပါ၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်၊ ဇာတထာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော၊ ဝုရိ၊ ဟိံသာ၊ ယောဂျား၏၊ ရခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ကုဓာရိ၊ ဓားမနှင့်တူသောကြမ်းကြုတ်သောစကားသည်၊ ဇာယထေ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဘာဏံဘာဏန္တော၊ ပြောဆိုသော၊ ဗာထော၊ သူရိက်

သည်။ ယာယာအကြင်မိမိဆိုသောစကားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဆီန္ဒုတိ၊ ဖြတ်၏။ ယောဗာဇော၊ အကြင်သူရိက်သည်၊ နိန္ဒိယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော နုသီသပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသုဘိ၊ ခြီးမွမ်း၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသိယော၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ထံဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုမူလည်း၊ နန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ယော၊ ထိုသူရိက်သည်၊ ရုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ကလိ၊ မကောင်းသောအပြစ်ကို၊ ဝိစိနာဘိ၊ ဆည်းတူး၏။ ယော၊ ထိုသူရိက်သည်၊ တေနကိလိနာ၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရေ။ သဗ္ဗဿာဝိသဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟာဝိ၊ အတူတကွလည်း၊ အက္ခေသု၊ အနံထောင်းရာတို့၌၊ ယောဓနပရာဇယော၊ အကြင်ဥစ္စာရှုံးခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥစ္စာရှုံးခြင်းဟူသောအပြစ်သည်၊ အပ္ပမက္ခော၊ အနည်းငယ်သော၊ ကလိ၊ မကောင်းသောအပြစ်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဂထေသုသမဂ္ဂေတသု၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မနံ၊ မိတ်ကိုမျှ၊ ပဒါသယေ၊ ပြစ်မှားအုံးအယမေဝ၊ ဤပြစ်မှားသော အပြစ်သည်လျှင်၊ တထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအပြစ်ထက်၊ မဟန္တကရော၊ ကြီးမားသော၊ ကလိ၊ မကောင်းသော အပြစ်မည်၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝါစဉ္ဇ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ မနဉ္ဇ၊ မိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ အရိယံ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းကို၊ ဂရဟံဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော၊ ဗာဇော၊ သူရိက်သည်၊ ယံနိရယံ၊ အကြင်ငဲ့ရဲသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သတံသဟဿာနံ၊ တထိန်းကုန်သော၊ နိရဗ္ဗဒါနံ၊ နိရဗ္ဗဒတို့၏။ ပမာဏဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည် လည်းကောင်း၊ ဆတိ၊ သတိစ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ကြိမ် ကုန်သော၊ နိရဗ္ဗဒတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစအဗ္ဗဒါနံ၊ ငါးကြိမ်ကုန်သောအဗ္ဗဒတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့ရဲ၌၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဒသမကောကာလိက သုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ တဿ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ အာယာစနံ၊ အာယာစနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝါရဝေါ၊ ဝါရဝသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝသုတ် လည်းကောင်း၊ ဗကောစ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မာသုတ်လည်းကောင်း၊ အပရာစ၊ တပါးလည်း၊ ဒိဗ္ဗိ၊ ဒိဗ္ဗိသုတ်လည်းကောင်း၊ ပမာဒေါ၊

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်-၁၉-ပဌမဝဂ်၊

ပမာဒသံတိလည်းကောင်း၊ ကောကာလိက၊ ကောကာလိကသုတ်လည်း
ကောင်း၊ တိဿကောစ၊ တိဿကသုတ်လည်းကောင်း။ တုရုစဗြဟ္မာ၊ တုရု
ဗြဟ္မာသုတ်လည်းကောင်း၊ အပရာစ၊ တပါးလည်း၊ ကောကာလိကော၊ ကော
ကာလိကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ။

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်၊ ၂၀-ဒုတိယဝဂ်၊

(၁၀၂) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသနက္ခိမာရသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
ခါ၊ ယျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သပ္ပိနိတီရေ၊ သပ္ပိနိမြစ်နား၌၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်
သော အဆင်ရှိသော၊ သနက္ခိမာရော၊ သနက္ခိမာရအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊
ဗြဟ္မာသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယော၊ သန်းခေါင်
အခါ၌၊ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်သော၊ သပ္ပိနိတီရံ၊ သပ္ပိနိမြစ်
နားကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊
အကြင်အချစ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊ ထို
အချစ်သို့၊ ဥပသင်္ဂါမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ငွေ
လျှောက်ပတ်သောအချစ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ငွေလျှောက်
ပတ်သောအချစ်၌၊ ဥပတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သနက္ခိမာရော၊ သနက္ခိမာရ
အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကော၊ အထံထော်၌၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဗ္ဘိဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဗ္ဘိ
ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ။ ဇနေတထိံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ ဂေါက္ကပ္ပဗိုသာရိနော၊ အမျိုးသို့အစဉ်အောက်မှေ့ကုန်
၏၊ ထေသု၊ ထိုအမျိုးသို့လိုက်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ခတ္ထိယော၊ မင်းသည်၊
သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး
စရတသတ္တိငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒေဝမနု
ဿေဒေဝမနုဿသု၊ နတ်လူအပေါင်းတို့တွင်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတံ၊
ဤသို့၊ အဗ္ဘိဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ သနက္ခိမာရော၊ သနက္ခိမာရ အမည်ရှိသော၊

ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဒံပဝနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောဂင်္ဂါ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်ထော်မူသည်၊ အဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သနက္ခိမာရော၊ သနက္ခိမာရ အမည်ရှိ သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သမနု ညော၊ နှစ်သက်ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အတ္တိ ဝန္တိ၊ ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်ထည်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တက္ကေဝံ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဗေယံ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဗ္ဗမသနက္ခိမာရသုတ်ပြီး၏။

(၁၈၃) ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဒေဝဒတ္တသုတ် ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အဓိဓပ္ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသူး၍ မကြားမြင်မိ၊ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂိဇ္ဈကူဇေ၊ ဂိဇ္ဈကူဇအမည် ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ ထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်၊ နှစ်လွန် ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကေဝထကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင် သော၊ ဂိဇ္ဈကူဇံပဗ္ဗတံ၊ ဂိဇ္ဈကူဇ်ထောင်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ အတ္တိ ရှိထော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေ တွာ၊ ရိုးသစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတော ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဗြဟ္မာသဟံပတိ၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ အာရပ္ပာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံးတော်၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာယိ၊ ရွတ်၏။ ကိံအဘာယိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကဒယိံ၊ ငှက်ပျောပင်

ကို၊ ဖထံ၊ မိမိအဘိးသည်၊ ဟန္တိ၊ ပျက်၏၊ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို၊ ဖထံ၊ မိမိအဘိးသည်၊ ဟန္တိ၊ ပျက်၏၊ နဠု၊ ကျူကို၊ ဖထံ၊ မိမိအဘိးသည်၊ ဟန္တိ၊ ပျက်၏၊ ကာဂရိသံ၊ ယောကျာ်းယုတ်ကို၊ သက္ကာဂျော၊ မိမိပြုသော အမှုသည်၊ ဟန္တိ၊ ပျက်၏၊ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝတ္ထော၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းငယ်သည်၊ အ သတရိံ၊ အသတိရှိခြင်းမကို၊ ဟန္တိ ယထာ၊ ပျက်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

ဒုတိယဒေဝဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၈၄) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂဇေယျ၊ မဂတိုင်းတို့၌၊ အန္ဓကဝိဇ္ဇေ၊ အန္ဓကဝိဇ္ဇာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ ထေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခုတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ အရိက်အင်္ဂါငွေ့ပါးရှိသော ညဉ့်၌၊ အတ္တောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ နိယိန္ဒေ၊ ထိုင်နေထော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသော၊ သင်္ဘပတိ၊ သတ်ပတ်အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ အဘိက္ကန္တယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ခုတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဧကဝေကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်သော၊ အန္ဓကဝိဇ္ဇံ၊ အန္ဓကဝိဇ္ဇာကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇေတေ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သတ်ပတ်၊ သတ်ပတ်အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံထော်၌၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ပန္နာနိ၊ လူတို့၏ ဥပစာရမဟုတ်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သော၊ သယနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို၊ သေဝေထ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သေဝန္တော၊ ဖြစ်ခဲ့သော ခုဟန်းသည်၊ သညောဇနဝိပ္ပမောက္ခော၊ သံယောဇဉ်ဆယ်ပါးမှ လွတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ခုတ္တံ၊ မြေလျော်ခြင်းကို၊ သရေနာမိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မရ

သည်ဖြစ်အံ့၊ သံစော၊သံစာဘောင်၌၊ ဝသေ၊နေရာ၏၊ ဝသန္တော၊ သံစာ
ဘောင်၌နေသောရဟန်းသည်၊ ဂုက္ခိတက္ကော၊ စောင့်ရှောက်သောအကျင့်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေ၊နေရာ၏၊ ၊
ဝသန္တော၊ သံစာဘောင်၌ နေသောရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယဂုက္ကော၊ ဣန္ဒြေကို
စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိပကော၊ ဓမ္မသောပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ။
သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုဿကုဿံ၊ အိပ်တိုင်းအိပ်တိုင်းသို့၊ ဝိဏ္ဏာ၊ သ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေ၊နေရာ၏၊ ဝုန၊ ထတန်း၊ ပန္နာ
နိ၊ လူတို့၏ဥပစာရမဟုတ်သော အရပ်၌တည်ကုန်သော၊ သထနာသနာနိ၊
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ သေဝေထ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တယာ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲဘေးမှ
ပရန္တော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘယေ၊ ဘေးမဲ့ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
၌၊ ဝိမုက္ကော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်လွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေ၊နေ
ရာ၏၊ ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိကုန်သော
သစ်ကျားခြင်္သေ့စသောသိညာဏကဘေး ညဉ့်အခါသစ်ဝုတ်ထောင်ပို့စ
သောအဝိညာဏကဘေးတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိသပါ၊ မြွေကင်းသန်း
ဘေးတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဂုက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ အန္ဓကာရတိ
မိသာယ၊ အရိက်အင်္ဂါစေးပါးရှိသောသန်းခေါင်အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇူ၊ လျှပ်စစ်နွယ်
သည်၊ သဗ္ဗရတိ၊ ပျက်၏၊ ဒေဝေါ၊ မိလားသည်၊ ထနယတိ၊ ချုံး၏၊ တတ္ထူ၊ ထို
အရပ်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဂထဏောမဟံသေ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ဣဒံ၊
ဤသို့သောအရပ်၌နေခြင်းကို၊ ဇာတု၊ စင်စစ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်
အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဣတိဟံ၊ ဣတိဟံ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နဝဒါ၊ မဆို၊ ဧကတ္ထိံ၊ တပါးသော၊ ဗြဟ္မစရိယသိ၊ ဒေသနာတော်
၌၊ မဂ္ဂ၊ ဘာယိန်၊ သေခြင်းသဘောကိုစွန့်ကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သ
ဟသံ၊ အထောင်ကိုထည်းကောင်း၊ တိယေ၊ အလွန်၊ ပဉ္စသထာ၊ ငါးရာ
တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ အညော၊ ထပါးကုန်
သော၊ ဒသ၊ ထကျိပ်ကုန်သော၊ သေက္ခာစ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထည်း
ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ သောတံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့၊
သမာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ အတိမုတ္တာနုဂါမိနော၊ အပါယ်သို့မထားကုန်
သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ။ အထ၊ ထိုမျှ၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော၊ အဟံပဇာ၊
ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ပုညဘာဂါ၊ ကောင်းမှုအတို့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မေ၊ငါ၏၊ မနော၊ဗိတ်သည်၊ သင်္ခါတုံ၊ရေထွက်ခြင်းငှါ၊ နာဝိသက္ကောမိ၊ တတ်သည်၊မတတ်နိုင်၊ကသ္မာ၊အဘဲ၊ ကြောင့်နည်း။ ရုသာဝါဒသာ၊ရုသာ ဝါဒမှ၊ဩတ္တပ္ပတ္တာ၊ကြောက်သောကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။

တတိယအဓကဗိဒ္ဓသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၅) ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားကသာပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအရုဏဝတီသုတ် ကျ၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုခါ၊ပျက်မှောက်တော်မူ၊ဝေ၊ဤသို့၊သုတံ။ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း၊ဧတံ။ ထပါးသော၊သမယံ။ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု ၏၊(၈)။တကြခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မှုသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ဘိက္ခုပေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ။ မိန့်တော်မူ၏၊တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဒန္တေတိ၊ရှင်ပင်ဘုရား ဟူ၍၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကားထော်ကို၊ပစ္စုသောသံ၊ ရိုသေစွာနာကျန့်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ အပေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊အပေါ၊ အဘယ်သို့မိန့် တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘူထုပုဗ္ဗံ၊ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ အရုဏဝါနာမ၊အရုဏဝါ မည်သော၊ရာဇာမင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါပ နံ၊စင်စစ်၊အရုဏပတော၊ အရုဏဝါမည်သော၊ ရညော၊မင်း၏၊ အရုဏဝ တီနာမ၊အရုဏဝတီမည်သော၊ရာဇဋ္ဌာနိ၊မင်းနေပြည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် သော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အထုံးရံသောတရားတို့ကိုကိုယ်တော်တိုင်ထိတော် မူသော၊ သိဝိ၊သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အရု ဏဝတီယံခေါပနံ၊အရုဏဝတီမည်သော၊ရာဇဋ္ဌာနိယံ၊မင်းနေပြည်ကို၊ ဥပနိ၊သာယာခြင်း၊ ဝိဟာသိ၊နေထောင်မှု၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ခေါပနံ၊စင် စစ်၊အရဟတော၊ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုထိတော်မူပြီးသော၊ သိဝိဿ၊သိဝိအမည်တော် ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အဘိဘူသမ္ပဝံနာမ၊အဘိဘူသမ္ပဝံ အမည်ရှိသော၊ပာဝကယုဂံ၊တပည့်သားအစုံသည်၊အဂ္ဂံ၊မြတ်သော၊ဘဒ္ဒ

ယုတ်ကောင်းသော အရံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိခီ၊ သိခီအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသံ၊ အဘိဘူအမည် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကံ၊ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောအဘိဘူရဟန်း၊ အာဟာမ၊ လာသွားကြကုန်စို့၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ ဗြဟ္မဏေကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ယာ၊ အကြင်မျှလေသံ၊ တက္ကဿ၊ ဆွမ်းခံဘုဉ်းပေးပြီးသည်၏၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ တဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဥပသင်္ဂါယနာမ၊ ကပ်ကြကုန်စို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသာ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိခီဿ၊ သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စသောယိ၊ ရိုသေစွာနာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိခီ၊ သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘူဘိက္ခု၊ အဘိဘူရဟန်းသည်လည်း၊ သေယျထာဝရီနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ သမ္ဗိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ ပသာရေယျယထာ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဗ္ဗေယျယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝမေ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အရုဏဝတိယာ၊ အရုဏဝတိအမည်ရှိသော၊ ရာဇဋ္ဌာနိယာ၊ မင်းနေပြည်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထဝိ၊ ဗြဟ္မဏေကေ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိခီ၊ သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသံ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကံ၊ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်

သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော အဘိဘူ
ရဟန်း၊ ဗြဟ္မဇနာစ၊ ဗြဟ္မာအားထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာယစ၊ ဗြဟ္မာ
ပရိသတ်အား ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာပါရိသဇ္ဇာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်
အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့အားထည်းကောင်း၊ ခန္တိကထာ၊ တရားဟော
ခြင်းသည်၊ တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏော၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတု၊ ရှေးရှု ထင်စေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့တနေ့၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
အဘိဘူ၊ အဘိဘူ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟတော၊
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော
တရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိဝိဿ၊ သိခါအမည်တော်ရှိသော၊ တကံ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုဇာတိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ
၍၊ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာကိုထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသဉ္စ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ကိုထည်း
ကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ ဗြဟ္မာတို့၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော ဗြဟ္မာ
တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ခန္တိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္တသေသိ၊
ကောင်းစွာပြုတော်မူ၏၊ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်
မူ၏၊ သမုတ္တေဇေထိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေတော်မူ၏၊ သမ္ပဟံသေသိ၊
ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊ တဏှ
တသ္မိံ၊ သမဒေယ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာ
စ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်
အကျွေးဖြစ်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊
အန္တရိယံဝထ၊ အံ့တွယ်ရှိစွတကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့အတ္တုတံဝထ၊ မဖြစ်
ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ ကထဗ္ဗိ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သာဝကော၊ တပည့်
သားသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတ္တရိ၊ ဆရာဖြစ်
သော မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသာတိနာမ၊
ဟောတိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကွဲရဲကုန်၏၊ ဝိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်
၏၊ ဝိပုစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ သိဝိ၊ သိခါအမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသံ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာမဇန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမဇန္တေထိ၊ အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော အဘိဘူရဟန်း၊

ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထေးသင်အား၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ဗြဟ္မာပရိသတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိ
 သန္ဓာစ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ဘော၊အချင်းတို့၊အစွဲရိယံဝထ၊အံ့ဘွယ်ရှိစွထကား၊ဘော၊အချင်း
 တို့၊အတ္တ၊တံဝထ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွထကား၊ ကထဦ၊ အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်၊သာဝကော၊သာဝကသည်၊သမ္မု၊နိဘူထေ၊မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊သတ္တရိ၊ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ဝမ္ဘံ၊တရားကို၊
 ဒေသေသထိနာမ၊ဟောဘိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောအဘိဘူရဟန်း၊ထေရ်တို့၊ထိုသို့ကဲ့
 ရဲ့ကုန်ပြီးတကား၊ တံ၊ဝင်သည်၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်း၊ဗြဟ္မာနုဗ္ဗ၊ဗြဟ္မာလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသဗ္ဗ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓေစ၊ဗြဟ္မာတို့၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော
 ဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း၊သံဝေဇေတိ၊တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လော၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ဝံသာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအ
 မည်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ
 ထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီး
 သော၊သိဝိဿ၊သိဝီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုကဏိတွာ၊ရိုသေစွာနာ၍၊ ဒိဿမာနေန၊ထင်
 သော၊ ကာယေနပိ၊ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ ဝမ္ဘံ၊တရားကို၊ ဒေသေထိ၊ဟော၏၊
 အဒိဿမာနေန၊မထင်သော၊ ကာယေနပိ၊ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ ဝမ္ဘံ၊တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ဟော၏၊ ဒိဿမာနေန၊ထင်သော၊ ဟေဗ္ဗိမေန၊ အောက်၌ဖြစ်
 သော၊ ဥပဗုကာယေန၊ထက်ဝက်သောကိုယ်ဖြင့်၊ အဒိဿမာနေန၊မထင်
 သော၊ ဥပရိမေန၊ အထက်၌ဖြစ်သော၊ ဥပဗုကာယေန၊ ထက်ဝက်သော
 ကိုယ်ဖြင့်၊ဝမ္ဘံ၊တရားကို၊ဒေသေထိ၊ဟော၏၊ဒိဿမာနေန၊ထင်သော၊ဥပရိ
 မေန၊ အထက်၌ဖြစ်သော၊ ဥပဗုကာယေန၊ ထက်ဝက်သော ကိုယ်ဖြင့်၊
 အဒိဿမာနေန၊မထင်သော၊ဟေဗ္ဗိမေန၊အောက်၌ဖြစ်သော၊ဥပဗုကာယေန
 န၊ထက်ဝက်သောကိုယ်ဖြင့်၊ ဝမ္ဘံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေထိ၊ဟောတော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သုခံ၊စင်စစ်၊ တကြထသ္မိံ၊သမယေ၊ထိုအခါ၌၊
 ဗြဟ္မာစ၊ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓာစ၊ဗြဟ္မာတို့၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော

ဗြဟ္မံတို့သည်သည်းကောင်းအတ္တဂိယ ဗြဟ္မတိတ္ထဇာတာ၊ အံဘွယ်သရဲ
မဖြစ်ဘူးမြဲသောပိတ်၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံ အဟော
သုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သည်၊ တော၊ အချင်းတို့၊ သမထဝ၊ ရဟန်းအား၊
မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ မဟာနုဘေဝတာ၊
ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္တဂိယံဝတာ၊ အံဘွယ်သရဲ
ဖြစ်စွတကား၊ တော၊ အချင်းတို့၊ အတ္တတံဝတာ၊ အဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အတိဘူ၊
အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်းအရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထော်
မူထိုက်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်း၊ သောတရားတို့ကို ထိထော်မူပြီးသော၊
ထိဒိ၊ ထိဒိအမည်ထော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောဂ်၏၊ ကိံ အဝေါစ အဘယ်သို့ယျောဂ်သ
နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်ထော်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ဝါစ၊ စကားကို၊ ဘာထိတာ၊ ယျောဂ်ဘူး၏ဟူ၍၊ အဘိဇာ
နာမိ၊ သိပါ၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဇော
ကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဌိတော၊ တည်ထွက်၊ သဟသိလောကဓာတုံ၊ တထောင်
သောထောကဓာတ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊
ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောဂ်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊
မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောအဘိဘူရဟန်း၊ ယံယေနကရဏေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗြဟ္မဏောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဌိတော၊
တည်ထွက်၊ သဟသိလောကဓာတုံ၊ ထထောင်သော လောကဓာတ်ကို၊
သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျာသိ၊ သိစေရာ၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်း
မှုကို အပပြုပြီးသောအဘိဘူရဟန်း၊ ဧတဿ၊ ဤသိစေခြင်း၏၊ ကာလော၊
အခါတန်ပြီ၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော အဘိဘူရဟန်း၊
ဧတဿ၊ ဤသိစေခြင်း၏၊ ကာလော၊ တခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်ထော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသာရ၊
ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူ အမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟတေ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထော် မူထိုက်
သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို ထိထော်မူပြီးသော၊
ထိဒိဿ၊ ထိဒိအမည်ထော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစ
နံ၊ စကားထော်ကို၊ ပဒိသုဇနိတုဒ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မ

ပြည်၌၊ ဦးဘေး၊ ရပ်လျက်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသံ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ အဘာသံ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာတုရား သာသနာတော်၌၊ အာရမ္မထ၊ အားထုတ်ကြကုန်၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကိုအားထုတ်ကြကုန်၊ ယုဇ္ဇထ၊ ဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သောလုံ့လကိုအားထုတ်ကြကုန်၊ ကုဇ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နန္ဒာဂါရုံ၊ ကျူးတောကို၊ ရနာတိဣဝ၊ နှိပ်နင်းသကဲ့သို့၊ မုဗ္ဗာနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ စစ်သည်ဟုဆိုအပ်သောကိလေသာကို၊ ရနာထ၊ နှိပ်နင်းကြကုန်၊ ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမထိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆို အပ်သောမြတ်စွာတုရားသာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မငေ့သူသည် ဖြစ်၍၊ ဝိပဟာယတိ၊ နေထတ္တံ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိသံသာရုံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းဟုဆိုအပ်သောသံသရာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဝဋ်ဆင်း ရဲ၏အပိုင်းအခြားအဆုံးကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုထတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသံ၊ ရွတ်၏၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူး ကိုခံထော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ထရားတို့ကိုသိ တော်မူပြီးသော၊ သိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည် ထည်းကောင်း၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနဗ္ဗ၊ ဗြဟ္မာကိုထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသဗ္ဗ၊ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေစ၊ ဗြဟ္မာတို့၏အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့ကို ထည်းကောင်း၊ သံဝေဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းနှိုး ဆော်၍၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ (ပ)၊ တထိံ ဗြဟ္မဇော ကေ၊ တိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရုဏဝတိ ယာ၊ အရုဏဝတီမည်သော၊ ရာဇဇ္ဇာနိယာ၊ မင်းငှာပြည်၌၊ ပါတုရဟေသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ထရား တို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ သိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ တုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေ ထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုဋေ၊ သင်တို့သည် ဗြဟ္မဇောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဦးတဿ၊ ထည်စဉ်၊ တာသမာနဿ၊ ဟော သော၊ အဘိဘူဿ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဂါထာ ယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဿုတ္တနော၊ အဿုတ္တနု၊ ကြားရကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊

မယံ၊ အက္ခန္ဓိဝိညာဉ်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မဗြေဉ်ဒ္ဓိ၊ ဌိတဿ၊ တည်စဉ်၊
 ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိတုဿ၊ အဘိတုအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်း၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဿုဌာ၊ ကြားရကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 ယထာယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မာ
 ဗြေဉ်ဒ္ဓိ၊ ဌိတဿ၊ တည်စဉ်၊ ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိတုဿ၊ အဘိ
 တုအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊
 အဿုတ္ထ၊ ကြားကုန်ပြီ၊ တထာထေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊
 ကာဝံပန၊ အသိနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မာ
 ဗြေဉ်ဒ္ဓိ၊ ဌိတဿ၊ တည်စဉ်၊ ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိတုဿ၊ ဘိက္ခုနော၊
 အဘိတုရဟန်း၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဿုဌာ၊ ကြားရကုန်ပြီ၊
 ကိံ အဿုဌာ အဘယ်သို့ကြားရကုန်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏သာသနာထော်၌၊ အာရမ္မထ၊ အားထုတ်ကြကုန်၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော လုံ့လကို အားထုတ် ကြကုန်၊ ယုဇ္ဇထ၊
 ဘာပနာနှင့်ယှဉ်သော လုံ့လကို အားထုတ်ကြကုန်၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်
 သည်၊ နုဇ္ဇာဂါရံ၊ ကြူထောကို၊ ဂုဗ္ဗာတိ၊ ဣဝ၊ နှိပ်နင်းသကဲ့သို့၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း
 ၏သေနံ၊ စစ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာကို၊ ဂုဗ္ဗထ၊ နှိပ်နင်းကြ
 ကုန်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသာသနာထော်၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့
 မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟေသထိ၊ နေထတ္တံ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိသံသ
 ရံ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းဟုဆိုအပ်သော သံသရာကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်၍၊
 ဒုက္ခဿန္တံ၊ ပဋိဆင်းရဲ၏ အပိုင်းအခြားအဆုံးကို၊ ကရိသထိ၊ ပြုထတ္တံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုဌာ၊ ကြားရကုန်ပြီ၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊
 အက္ခန္ဓိဝိညာဉ်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မာဗြေဉ်ဒ္ဓိ၊ ဌိတဿ၊ တည်စဉ်၊ ဘာသ
 မာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိတုဿ၊ အဘိတုအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ ဧဝံခေါ၊ ဤဆိုတိုင်းသာလျှင်၊ အဿု
 ဌာ၊ ကြားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သာရဿ၊ ရာဇကောင်းစွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မာဗြေဉ်ဒ္ဓိ၊ ဌိတဿ၊ တည်စဉ်၊ ဘာသမာနဿ၊ ဟော
 သော၊ အဘိတုဿ၊ အဘိတုအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဂါထာ

ယောဂါထာဝဂ္ဂကို၊ အသုတ္တံကြားကုန်သည်ကား၊ သာဓု၊ ကောင်းသည်
သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒံစရံ၊ ဤစကားကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ အတ္တမာနာ၊ နှစ်လိုဝင်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒ၊
အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထအရုဏဝတီသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၆) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌၊ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့၌၊ မလ္လာနံ၊ မလ္လာ
မင်းတို့၏၊ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော၌၊ ယမကသာယာနံ၊ ခြေ
ရင်းခေါင်းရင်းအစုံရောက်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏၊ အန္တရေဝေမဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသ
နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟန္တုဗ္ဗိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့ကို၊
အာမန္တယာမိ၊ ထိစေအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့
သည်၊ ဝယဓမ္မော၊ ပျက်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဧတသင်္ခါရေ၊ ထိုသင်္ခါ
ရတရားတို့ကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမှေ့မထွေ့သဖြင့်၊
သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
အယံ၊ ဤဟန္တုဗ္ဗိအစရှိသောစကားသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပစ္စိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားတော်တည်း၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ သမ္မာပဇ္ဇိ၊
ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပဌမဈာနံ၊ ပဌမဈာန်မှ၊ ဝဋ္ဋဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယံ
ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဒုတိယဈာနံ၊ ဒုတိယ
ဈာန်မှ၊ ဝဋ္ဋဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ တတိယံဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊
ဝင်စားတော်မူ၏၊ တတိယဈာနံ၊ တတိယဈာန်မှ၊ ဝဋ္ဋဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊
စတုတ္ထံဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ စတုတ္ထဈာနံ၊
စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝဋ္ဋဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာ
သာနဉ္စာယတန ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ အာကာသာနဉ္စာ

ယတနာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိညာ
 တဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာတဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။
 ဝိညာတဉ္စာယတနာ၊ ဝိညာတဉ္စာယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊
 အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်
 မူ၏။ အာကိဉ္စညာယတနာ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထ
 တော်မူ၍၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာယတနဈာန်ကို၊ သမာ
 ပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ နေဝသညာနာသညာယတနာ၊ နေဝသညာနာသညာ
 ယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာ
 တနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ အာကိဉ္စညာယတနာ၊ အာ
 ကိဉ္စညာ ယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိညာတဉ္စာယတနံ၊
 ဝိညာတဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ ဝိညာတဉ္စာယတ
 နာ၊ ဝိညာတဉ္စာယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ အာကာသာနဉ္စာယ
 တနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ အာကာ
 သာနဉ္စာယတနာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊
 စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ စတုတ္ထဈာန်၊
 စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ တတိယံဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊
 သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ တတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠ
 ဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်
 မူ၏။ ဒုတိယဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမ
 ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊
 ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။
 ဒုတိယဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ တတိယံဈာန်၊ တတိ
 ယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ တတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်မှ၊
 ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား
 တော်မူ၏။ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ သမနန္တ
 ရံ၊ ဈာန်၏အခြားမဲ့ပစ္စဝေက္ခထာဝီထိ၏အခြားမဲ့နို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ တဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်
 နှင့်၊ သဟာတကွ၊ သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊
 ဣဝံပါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သ
 နည်း၊ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့၊ ယတ္ထယတ္ထိံ၊ လောကော၊ အကြင်လောက၌၊ ပရိ

ယောပန္နော၊ အကျုံးဝင်သော၊ တောဒိသော၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်မြည့်
 စုံသောသဘောရှိသော၊ သတ္တဝါနတ်နှင့်ဟက္ခသောလူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်
 မူသော၊ အပ္ပဒိပုဂ္ဂဇေယျ၊ တူဘက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။
 ဗလပ္ပက္ကော၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောဉာဏ်တည်းဟူသော အားသို့ရောက်
 တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သပိတုဉာဏ်
 ဖြင့်သိတော်မူပြီးသော၊^၁ ထထာဂတောဒေဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသော်မှတစ်ပါး
 ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရသေး၏ရှင်၊ တတ္ထထသိတိ၊ လောကေ၊ ထိုလောက
 ဌ၊ ပရိယာပန္နော၊ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တ
 ဘောကို၊ နိက္ခိဝိသန္တိ၊ ဝေ၊ အတယ်မှားစွန့်ရတဲ့ကိုကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ။
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဣမံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အတယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ၊
 ဘောန္တော၊ အရှင်တို့၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ၊ အမြဲမရှိကုန်
 စွာကား၊ ဥပ္ပါဒဝယဓိန္ဒြေ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ
 ဖြစ်ကုန်ပြီ ၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်တတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။
 ဂူပသဓော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားသည်သာလျှင်၊ သုခေါ၊ အလွန်
 မြတ်သောချမ်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အတယ်
 သို့ရှုတ်သနည်း။ သဗ္ဗာကာရဂူပေတေ၊ အလုံးစုံသောမြတ်သော အခြင်း
 အရာနှင့်မြည့်စုံသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်ခြင်း
 ကို ဖြစ်စေတတ်သောမြေကြီးထွပ်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးဉှင်းထခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သောမြေကြီးထွပ်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာ
 သိ၊ ရှုတ်၏။ ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဣမံဂါထာယော၊ ဤဂါ

ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အတယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ။
 ဘောန္တော၊ အရှင်တို့၊ ငြိတပိတ္တဿ၊ ထည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူတတ်
 သော၊ ဘာဒိန္ဒနာ၊ သည်းခံခြင်း၊ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ အသယာယပယောသော၊ ထွက်
 သက်ဝင်သက်သည်၊ နာဟုနအဟု၊ မဖြစ်၊ အနေဇော၊ ရာဂကင်းတော်မူ
 သော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သန္တိံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ အသလ္လိန္နန၊ ထွန်တိုခြင်း
 မရှိသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သောရနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဒနံ၊
 ကာယိက ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ အဇ္ဈာဝါသယိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ပစ္စော
 တဿ၊ ဆီဒီး၏၊ နိဗ္ဗာန်ဣဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ တဿရနိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ သင်္ခါရတရားတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊
 အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ။

ပဉ္စမပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပြီး၏။

ဗြဟ္မသံယုတ္တံ၊ ဗြဟ္မသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ၊ တဏှ၊ ထိုဗြဟ္မသံ
 ယုတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မဿာစနံ၊ ဗြဟ္မဿာစ
 နသုတ်လည်းကောင်း၊ အဂါရဝဉ္စ၊ အဂါရဝသုတ် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒေ
 ဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗကောစဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မာသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ အညတရောဗြဟ္မာ၊ ထပါးသော ဗြဟ္မာသုတ် လည်းကောင်း၊
 ကောကာလိကဉ္စ၊ ကောကာလိကသုတ် လည်းကောင်း၊ တိဿကဉ္စ၊
 ကတမောဒကတိဿသုတ် လည်းကောင်း၊ တူရူစဗြဟ္မာ၊ တူရူစဗြဟ္မာ
 ဗြဟ္မာသုတ်လည်းကောင်း၊ ကောကာလိကတိက္ခူ၊ ကောကာလိကတိက္ခူ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ သနုတိမာရေန၊ သနုတိမာရေသုတ် လည်းကောင်း၊
 ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်သုတ်လည်းကောင်း၊ အန္ဓကပိန္နံ၊ အန္ဓကပိန္နသုတ်
 လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဏဝတိ၊ အဂ္ဂဏဝတိသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ
 န၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပန္နရဿ၊ တဆယ်ငါးသုတ်တို့တည်း။ ။

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်၊ ၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊

(၁၀၇) ဘန္တေအရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤနေဇ္ဇာနိသုတ်ကို မေမယော၊ အက္ခန္တိပံအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူပေ။ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ် သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်။ ရာဇပဟေးရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက် တို့အားအစားကျွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ ရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ဧကေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဘာရုခါဇဂေါတ္တဿ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏ သာ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝေဠုနိနာမ၊ ဝေဠုနိမည်သော၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည် ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ခံဇ္ဈေစ၊ တရားတော်၌ လည်းကောင်း၊ သံစောစ၊ သံဃာတော်၌ လည်းကောင်း၊ အဘိပ္ပသန္ဓာ၊ အလွန်ကြည်ညို သည်။ ဧဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဠုနိ၊ ဝေဠုနိမည်သော၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ သာရုခါဇဂေါတ္တဿ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ် သော၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဘောင် သည်ရှိသော်၊ ဥပက္ခလိတွာ၊ ချော်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဥဒါနံ၊ ဒါနံကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ကျူးရင်း၏။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူး ခံတော်မူထိုက် သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗန္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမဘောက်မပြန် ကိုယ် တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗန္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော် တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗန္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုမ ဘောက်မပြန်ကိုယ်တော် တိုင်သိတော်မူ တတ်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေထိ၊ ကျူးရင်း၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုအ သည်ရှိသော်၊ ဘာရုခါဇဂေါတ္တော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏ ကော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဠုနိ၊ ဝေဠုနိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ ကို၊ ဧဝံပစနံ၊ ဤစကားကို။ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ နည်း၊ အယံဝဂ္ဂထိ၊ ဤသုယုတ်မသည်။ ဧဝမေဝံပန၊ ဤသို့ဘုရားဘုရားဟူ၍

သာယျင်၊ ယထိံ တထိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညွှားညွှား၊ ရဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်
သော၊ ကဿသမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုခဲ့
၏၊ ဝသတိ၊ သူယုတ်မ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တေ၊ သင်၏၊ တဿသတ္တု၊ နေ့၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အာရောပေသဿမိ၊ တင်အံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါး
ထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်နှင့် တကွသော၊
သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ သတ္တဝေသကန္တိလည်း
ကောင်း၊ သဿမဏဗြဟ္မဏီယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပုလိနတ်
ထည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝေသကန္တိ
ထည်းကောင်း၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဿဘဂဝ
တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယောဗြဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊
ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏၊ တံဗြဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ အဝိစ၊ အကယ်မထွဲသဖြင့်၊ ဗြဟ္မ
ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဂတံ၊ ဝိ၊ သွား၍လည်း၊ တွံ၊ သင်
သည့်၊ ဇာနိ၊ သသိ၊ သိထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ အဝေါ
စ၊ ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘာရုခါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်
သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊
အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွံ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
သန္တိံ၊ တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝင်းမြောက်ဝင်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊
နှလုံးဝင်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်
စေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓေ၊ နိုင်သိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓေ၊ နိုင်သိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဘာရုခါဇ
ဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ယျော့က်၏ ။
ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ခေတွာ၊ ဖျက်ဆီးသော ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊
သေတိ၊ နေရစနည်း၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ခေတွာ၊ ဖျက်ဆီးသော ကြောင့်၊

နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအန္တယံဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၊ ကိဿဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မဿ၊ တခုသော
 ထရား၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧရာစေသိ၊ နှစ်သက်တော်မူ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကောဓံ၊
 အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသောကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရ
 ၏၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊
 ဝိသမူလဿ၊ အဆိပ်ထိုင်အမြစ်အရင်းရှိသော၊ မရုဂ္ဂဿ၊ ကောင်းခြင်း
 ထိုင်အညွန့်အပျားရှိသော၊ ကောဓဿ၊ အမျက်၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊
 အရိယာ၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊
 တံဟိတံဝေ၊ ထိုအမျက်ကိုပင်ထိုင်၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသောကြောင့်၊ နသော
 စတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘာရုခါ၊ ဧဂေါက္ကော၊
 ဘာရုခါအန္တယံဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ထွေဝံ၏၊ ကိ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်
 သို့၊ ထျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်
 သက်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
 နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျုဇာဝိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံဝါ၊ ရှောက်၍ထားအပ်သော အိုးကိုမူ
 ထည်း၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျုဇာဝိ၊ ထွန်၍ပြုရာဘိသကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊
 ပဋိစ္ဆန္တံဝါ၊ မြေမှန်မြက်သစ်ရှုတ်စသည်ဖြင့်ဖုံးထွမ်းသောဝတ္ထုကိုမူထည်း၊
 ဝိဝရေယျသေယျုဇာဝိ၊ ဖွင့်၍ပြုရာဘိသကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ မုဠဿဝါ၊
 ခရီးမှားမျက်စိလည်သောသူအားထည်း၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခေယျယထာ၊
 ပြောကြားရာဘိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တေ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော
 သူတို့သည်၊ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်ထက်၊ ဣတိမနသိ
 ကရိတွာ၊ ဤသို့ရှုလုံးသွင်း၍၊ အန္တကာရေဝါ၊ အဓိကံတိုက်၍မူထည်း၊ ထေ
 ထပ္ပဇ္ဇေတံ၊ သီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျသေယျုဇာဝိ၊ ထွန်းထေခံဘိသ
 ကဲ့သို့သွင်း၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာထိုင်၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတ
 မသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 ကို၊ ပကာသိဘော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သောဟံ
 သောအာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂန္တံဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရ
 တံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်-၂၁-အရဟန္တဝင်၊

လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံစဉ္ဇရဟန်းသံဃာကို လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇ္ဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တော
 ကောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်
 သာမဏေအဖြစ်ကို၊ လဘောယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လ
 ဘောယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဘာရုခါ၊ ဇဂေါက္ကော၊
 ဘာရုခါအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဇဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဝဝတော၊ မြတ်
 စွာတုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို၊ အ
 လတ္တခေါအလတ္တဇေ၊ ရသည်သာလျှင်ထည်း၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊
 အလတ္တဇေ၊ ရသည် သာလျှင်ထည်း၊ ခေါပနံ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အစိရူပ
 သမ္ပန္နံ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍မကြားမြင့်သေးသော၊ အာယသ္မာဘာရုခါဇေ၊ အရှင်
 ဘာရုခါဇသည်၊ ဇကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဝုဗကဋ္ဌော၊ အပေါင်း
 အဘော်မှ၌သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ကော၊ မမှေ့မထေ့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊
 ကိဏေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
 နုစိရုဿပမကြာမြင့်မီလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဗိုလ်၏။ အတ္ထာယ
 အကျိုးငှါ၊ ကုလပုဏ္ဏာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့လည်း၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာ
 သာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
 ၍၊ အနိဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြု
 ကုန်၏။ အနုက္ကရံ၊ အတုမရှိလွန်မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်၏အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဗိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ အလိုလို၊ အဘိညာအဘိညာ
 ယံ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ကပ်
 ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဇာတိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်အကျင့်ကို၊ ဝထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ၊
 တဆဲ့ခြောက်ချက်သော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယံ၊ တဆဲ့
 ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊
 မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပညာသိ၊ သိ၏။ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
 ဖြစ်လျှင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာဘာရုခါဇေ၊ စပနံ၊ အရှင်ဘာရုခါဇ
 သည်လည်း၊ အညတရော၊ တယောက်အဝင်အပါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

၁၄၅မနေညွှန်သုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀) ကော်တမ်းသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဝဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အက္ကောသကဘာရန္နါဇော၊ ဆဲရေးတတ်သောကြောင့်အက္ကောသကဘာရန္နါဇမည်သော၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ညီဖြစ်သောပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာရန္နါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရန္နါဇအနွယ်၌ ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သမထဿဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောကံရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါအသောသိဇေ၊ ကြားသည်သာလျှင်လည်း၊ သုတ္တာန၊ ကြားသောကြောင့်၊ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အသန္တာဟိ၊ မထျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဖရူသဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိတာသကံ၊ ရေရှက်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ကောသကဘာရန္နါဇံ၊ အက္ကောသကဘာရန္နါဇမည်သော၊ ဗြာဟ္မဇာ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တိ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဇာ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်ထက္ကံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှော်ထင်သနည်း၊ အဝိနု၊ စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏၊ အတိတ္တိယော၊ နှလုံးရောင့်ရဲခြင်းမရှိကုန်သော၊ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာဟိသာယောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကုန်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဂ္ဂေကဒါ၊ တရံထခါ၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတိတ္တိယော၊ နှလုံးရောင့်ရဲခြင်းမရှိကုန်သော၊ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာဟိသာယောဟိတာ၊ ဆွေမျိုး သားချင်း တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ထျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဇာ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ ထိုငါဘုရားဆိုအပ်ထက္ကံ၊ သော စကားကို၊ ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မှော်

ဓုတ်ထင်သနည်း၊ အဝိနု၊ စင်စစ်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေ
ခင်ပွန်းဆွေးမျိုးသားချင်းတို့အား၊ ခါဒနီယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဘောဇနီယံဝါ၊ စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာယနီယံဝါ၊ လျက်ဘွယ်ကို
လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဒေသိ၊ ပေးသည်မဟုတ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အပ္ပေကဒ၊ တရံတခါ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းဆွေးမျိုးသားချင်းတို့အား၊ ခါဒနီယံဝါ၊
ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယံဝါ၊ စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊
သာယနီယံဝါ၊ လျက်ဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဒေသိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ထေ၊ ထိုသူ
တို့သည်၊ သစေပနပဋိဂ္ဂဗ္ဗန္တိ၊ အကယ်၍ကားမခံကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
သန္တေသု၊ ဤသို့မခံကုန်သည်ရှိသော်၊ ထံ၊ ထိုခဲဘွယ်စားဘွယ်လျက်ဘွယ်
သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သစေပန
ပဋိဂ္ဂဗ္ဗန္တိ၊ အကယ်၍ကားမခံကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့မခံ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထံ၊ ထိုခဲဘွယ်စားဘွယ်လျက်ဘွယ်သည်၊ အဓာကမေ
ဝ၊ အက္ခန္တိတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
၏။ မြင်ဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝမေခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သံယေနကာရဏေန၊
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ အနုက္ခောသန္တေ၊ မဆဲရေး
ထိုက်ကုန်သော၊ အဓှေ၊ ငါတို့ကို၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ အရောသန္တေ၊
မချုပ်ချယ်ထိုက်ကုန်သော၊ အဓှေ၊ ငါတို့ကို၊ ရောသတိ၊ ချုပ်ချယ်၏။
အာဏုန္တေ၊ မတုန်ထုပ်စေထိုက်ကုန်သော၊ အဓှေ၊ ငါတို့ကို၊ ဘဏ္ဏသိ၊
တုန်ထုပ်၏။ ထေ၊ သင်၏၊ တံ၊ ထိုဆဲရေးခြင်းစသည်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
နပဋိဂ္ဂဗ္ဗာမ၊ ဝန်မခံကုန်၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ၊ ဤဆဲရေးခြင်းစသည်
သည်၊ တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ၊
ဤဆဲရေးခြင်းစသည်သည်၊ တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထေ၊
အကြင်သူသည်၊ အက္ခောသန္တေ၊ ဆဲရေးထတ်သောသူကို၊ ပစ္စက္ခောသတိ၊
ထဘန်ပြန်၍ ဆဲရေး၏။ ရောသန္တေ၊ ချုပ်ချယ်ထတ်သောသူကို၊ ပဋိရော
သတိ၊ ထဘန်ပြန်၍ချုပ်ချယ်၏။ ဘဏ္ဏန္တေ၊ တုန်ထုပ်စေထတ်သောသူကို၊
ပဋိဘဏ္ဏတိ၊ ထဘန်တုန်ထုပ်စေ၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ဤဆဲရေးတုန်
ထုပ်ခြင်းစသည်ကိုပြုသောသူကို၊ သံတုဉ္စတိ၊ တကွနက်ဆဲရေးခြင်းစသည်

ကိုခံစားသည် မည်၏၊ ဝိတိဟရတိ၊ ပြုတုံ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေမဟံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဘယာ၊ ကြောက်ခြင်း၊ ကြောင့်၊ နေဝ
 သံဘုရား၊ တကွနက်မခံစားကုန်၊ ခုဝိတိဟရမ၊ ပြုတုံ၊ မပြုကုန်၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဝေ၊ ဤဆဲရေးခြင်းသည်သည်၊ တဝေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊
 အရှင်ဂေါတမကို၊ သရာဇိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်
 သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိသနည်း၊ သမ
 ကောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်
 မူထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အထစပန၊ ထိုသို့ထိုထွက်၊ တဝံ
 ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကုဇ္ဈတိ၊ အမျက် ထွက်ခဲ့၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဓန္တဿ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ သမဇိဝိနော၊
 ထရားနှင့်အညီအသက်မွေးလေ့ရှိသော၊ သဗ္ဗဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါး
 ထရားကို၊ အညာအညာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝိရတ္တဿ၊ ကိလေ
 သာရှုလွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာမှ ငြိမ်းသောစိတ်ရှိ
 သော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အက္ခောသေ၊ အမျက်
 မထွက်ကောင်းသောသူအား၊ ကောမော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ကုထေဗ္ဗ၊
 အဘယ်သူ့ပထမအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ကုန္တံ၊ သူတပါးအား အမျက်ထွက်သည်ကို၊ ပဒိုက္ကုဇ္ဈတိ၊ ထာဝန်အမျက်
 ထွက်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တသေဝ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောသူ၏
 အားသာလျှင်၊ တေန၊ ထိုထာဝန်အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ ပါဝိယော၊ ယုတ်
 မာသောသူ ဘို့အောက်အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္တံ၊
 သူတပါးအား အမျက်ထွက်သည်ကို၊ အပ္ပဒိုက္ကုဇ္ဈန္တော၊ ထာဝန်အမျက်
 မထွက်သည်ရှိသော်၊ ဒုန္တယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂါဝံ၊ စစ်ကို၊ ဇေတိ၊
 အောင်နိုင်၏၊ ယော၊ အကြင် အမျက်ကို မတုံ့သော သူထော်ကောင်း
 သည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်ကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုး
 စီးပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုဂ္ဂံဝိတံ၊
 အမျက်ထွက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတော၊ သတ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသဗ္ဗတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အတ္တ
 နောစ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အား၊ တိကိစ္ဆန္တနံတိ
 ကိစ္ဆန္တံ၊ ဆေးကုခြင်းကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသည်မည်၏၊ တပုဂ္ဂလံ၊
 ထိုအင်္ဂါသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူထပါးတို့
 သည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၌၊ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာတုန်း၊ တေဇနာ၊ ထိုသူထပါးတို့
 သည်၊ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုက္ကေ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အက္ကာသကဘာရန္တိဇော၊ အက္ကာသကဘာရ
 န္တိဇအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်
 သက်ဘွယ်ရှိစွဲ တကား၊ (ပ)၊ ဝေယဟံဇေသော အဟံ၊ ထိုအက္ခရ်သည်၊
 ဘဂန္တဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုဝမိ၊
 ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်း
 သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုဝမိ၊ ဆည်းကပ်
 ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ ထပ်လှည့်တော်မူသည်၊ ဘောတော
 ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်သာမဏေ
 အဖြစ်ကို၊ ထဘောယျံ၊ ရလိုပါ၏၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထဘောယျံ၊ ရလိုပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော်၏၊ (ပ)၊ အက္ကာသကဘာရန္တိဇော၊ အက္ကာ
 သကဘာရန္တိဇသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံထော်
 ၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို၊ အထတ္ထဓေါ၊ အထတ္ထဇေ၊ ရသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အထတ္ထဇေ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း၊ ခေါ
 ပန၊ စင်စစ်၊ အဗိဂ္ဂပသမ္ပဒော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော၊ အာယသ္မာ
 အက္ကာသကဘာရန္တိဇော၊ အရှင်အက္ကာသကဘာရန္တိဇသည်၊ ဇကော၊
 တယောက်အထည်းတည်း၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ အပေါင်းအဘော်မှခွါသည်ဖြစ်၍၊
 အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ
 တတ်သောလိုလှသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာခင်သာ
 လျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုထပုတ္တာ၊
 အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊
 အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်
 ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊

လွန်မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သောအကျင့်၏အဆုံးဖြစ်
 သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အ
 ဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နကပ်၍၊ ဝိဟာသိ၊
 နေ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ၊ တဆဲ့
 ခြောက်ချက် သောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆဲ့
 ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအလိုငှါ၊ အပရိယတပါးသေဝံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပ ညာသိ၊ သိ၏၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာတာ၊ ရခါဇောပန၊ အရှင်
 ဘာရုခါဇေသည်လည်း၊ အညတဓော၊ တယောက်အဝင်အပါသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယအက္ခောသကသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၉) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကဏ္ဍကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေး၍၊ ကျေးမွေးရာဖြစ်သော
 ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ပူ၏၊ အသုဒ္ဓါရိက
 ဘာရုခါဇေ၊ အသုဒ္ဓါရိကဘာရုခါဇေအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ဘာရုခါဇေ၊ ဝါ၊ ဘာရုခါဇေအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သမဏဿ၊ ဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါထမ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံထောင်၌၊ အဂါ
 ရသ္မာ၊ အိမ်ထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်
 ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောကံရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါ၊ အသောသိဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တ
 မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထောင်ပူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အသန္တဟိ၊
 မလျောက် ပတ်ကုန်သော၊ ဖရုသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊
 စကားတို့ဖြင့်၊ အက္ခော သတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုက္ခော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်

ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အသုန္ဒရိက
 ဘာရန္တရော၊ အသုန္ဒရိက ဘာရန္တရအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊
 အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ သမဏ၊
 ရဟန်း၊ ဖိတော၊ အောင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဖိတော၊
 အောင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဗြဟ္မ
 ဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ဘဏံ၊ ဘဏန္တော၊ ဆို
 သော၊ ဗာသော၊ သုရိက်သည်၊ ဝါစာယ၊ စကားမျှဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇယံ၊ ဇယံ၊ ဣတိ၊ အောင်၏ဟူ၍၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ တံ၊
 ဇယံ၊ ထိုစကားဖြင့် အောင်ခြင်းသည်။ အဿ၊ ဝေ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော
 စကားကို ဆိုသောသူအားသာလျှင်၊ ဝိ၊ ဇာနထော၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူး
 ကိုလိသော၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယာတိတိက္ခာ၊ အကြင်သည်းခံ
 ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သာတိတိက္ခာ၊ ထိုသည်းခံခြင်းသည်။ တဿ၊ ထို
 သည်းခံခြင်းကျေးဇူးကိုလိသောသူအား၊ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကုန္တံ၊ သူတပါးအမျက်ထွက်သည်ကို၊
 ပဒုက္ကု၊ ဣတိ၊ တဘန်အမျက်ထွက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တသေဝ၊ ထို
 အမျက်ထွက်သောသူတပါးအားသာလျှင်၊ ထေန၊ ထိုတဘန်အမျက်ထွက်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသော သူတို့အောက် အထူးသဖြင့်
 ယုတ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုန္တံ၊ သူတပါး အမျက်ထွက်သည်ကို၊
 အပဒုက္ကု၊ ဣန္ဒြေ၊ တဘန်အမျက်မထွက်သည်ရှိသော်၊ ဇုဇယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့
 သော၊ သင်္ဂါ၊ စစ်ကို၊ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏။ ယော၊ အကြင်အမျက်ကို
 မတုံ့သောသူတော်ကောင်းသည်။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရသ
 စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူ
 တို့၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ သင်္ဂါ၊ သင်္ဂါ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယော၊ အကြင်
 သူသည်။ အတ္တနောစ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရသစ၊ သူတပါးအားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အား၊ တိကိစ္ဆန္တံ၊
 ကိစ္ဆန္တံ၊ ဆေးကျခြင်းကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသည်မည်၏။ တံ၊ ပုဂ္ဂလံ၊
 ထိုအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတပါးတို့
 သည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၌၊ အကောပိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတပါးတို့

သည်၊ ဗာဏေတိ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုက္ကေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အသုန္ဒရိကဘာရုခါဇော၊ အသုန္ဒရိကဘာရုခါဇောအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွာကား၊ (ပ)၊ အပ္ပညာသိ၊ သိ၏၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာဘာရုခါဇောပန၊ အရှင်ဘာရုခါဇောသည်လည်း၊ အညတရော၊ ထယောက်အဝင်အပါသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ထက်ဖာအသုန္ဒရိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၉၀) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကဏ္ဍကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ ဝိသင်္ဂိကဘာရုခါဇော၊ ဝိသင်္ဂိကဘာရုခါဇောအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာရုခါဇော၊ ဘာရုခါဇောအလွန်နှစ်သက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံထောင်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏တောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿောသိခေါ၊ အဿောသိဝေ၊ ကြားသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်စေ့ချက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသင်္ဂိကဿဘာရုခါဇော၊ ဝိသင်္ဂိကဘာရုခါဇောအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ စေတောပရိပိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံကို၊ စေတသာ၊ ကိုယ်ထော်၏စိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိထော်မူ၍၊ ဝိသင်္ဂိကံဘာရုခါဇံ၊ ဝိသင်္ဂိက ဘာရုခါဇော အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ် ၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊ ၃၇၃

ဂါထာယံ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ ရွတ်တော်မူသနည်း။ ယောဗာထော၊ အကြင်သူမိက်သည်။ အပ္ပ
 နုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော၊ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနဝိတဿ၊
 ကိလေသာမရှိသော၊ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားဖြစ်သော၊ နုရဿ၊ ရဟန္တာ
 အား၊ နုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ ပဒိုဝါတံ၊ ထေညာသို့၊ ဝိက္ခော၊ ထွင့်အပ်သော၊
 သုရမော၊ သိမ်မွေ့သော၊ ရဇောဇ္ဇဝ၊ မြို့ကဲ့သို့၊ တမေဝဗာယံ၊ ထိုသူမိက်ကို
 ပင်လျှင်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စေတိ၊ ကျက်စေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသင်္ဂိကဘာရန္တိဇော၊ ဝိသင်္ဂိကဘာရန္တိဇ အမည်
 ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျှော့သနည်း။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပစ္စေ(ပ)၊
 အပ္ပညာသိ၊ သိ၏။ အရဟတံ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်၊
 အာယသ္မာ ဘာရန္တိဇောပန၊ အရှင်ဘာရန္တိဇ သည်ကား၊ အညတဇော၊
 တယောက် အဝင်အပါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထဝိသင်္ဂိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၉၁) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟိံသကဘာရန္တိဇော၊ အဟိံသကဘာရန္တိဇအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ နှစ်လို
 ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊
 သာရဇ္ဇနိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မှေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 ဝိတိသာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အဟိံသကဘာရန္တိဇော၊ အဟိံသက ဘာရန္တိဇ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့

ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟိံ၊ အက္ခန္ဓိဝံသံ၊
 အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကမည်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟိံ၊
 အက္ခန္ဓိဝံသံ၊ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတု၊
 သိတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ အဟိံ
 သကပုဏ္ဏား၊ ယထာနာဝံ၊ အမည်အလျောက်၊ စေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
 ထထာ၊ ထိုအမည်အားလျော်စွာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သက
 မည်ထိုက်သည်၊ သိယာခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ ယောစ၊ အကြင်
 သူသည်ထည်း၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ မနုဿစ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝေ၊ သူတပါးကို၊ နဟိံ
 သတိ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သက
 မည်ထိုက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကမည်
 သည်၊ ဘစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
 နပိတိံ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဟိံ သကဘာရန္တိ၊ အဟိံ သကဘာရန္တိ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံပစံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊
 ယျောက်၏။ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွာ၊ (ပ)၊ အရဟတံ အရဟန္တာနံ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာဘာရန္တိ၊ အရှင်ဘာရန္တိ၊ အမည်
 ကား၊ အညတရော၊ တယောက်အဝင်အပါသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဉ္စမအဟိံ သကသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၅) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံထည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဇောဘာရန္တိ၊ ဇောဘာရန္တိ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ
 ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး
 ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၍ အပ်သော၊
 သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်စေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 ပိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။

နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိဝိဒ္ဓော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ ဇေယျာရန္တိ၊ ဇေယျာရန္တိ၊ အမည်ရှိသော။
 ဖြာဟွထော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝါယာယ၊ ဝါထာ
 ဖြင့်။ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ၊ အဏ္ဏဘာသိ။ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း။
 အန္တောဇေယျာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ထဏှာထည်းဟူသော ကွန်ယက်ထည်း
 ကောင်း။ ဗဟိဇေယျာ၊ ကိုယ်ပ၌ဖြစ်သော ထဏှာထည်းဟူသော ကွန်ယက်
 ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာယဇေယျာ၊ ထိုကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ၌ ဖြစ်
 သော ထဏှာထည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်။ ပဇေ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇေယျာ၊ မြေးရှက်အပ်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်
 ဖြစ်ထော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ထံ၊ အရှင်ဘုရားကို။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣဝံဇေယျာ၊ ဤထံသုံးပါး၌
 မြေးရှက်၍ တည်သော ထဏှာထည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို။ ကော၊ အဘယ်
 မည်သော ဝုတ္တိ၊ ထံသည်။ ဝိဇေယျော၊ ဖြေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ နရော၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော။ သပညော၊
 ကိဟိတ်ပဒိုသန္ဓေပညာဖြင့်ပညာရှိသော။ အာယာပိ၊ ကံလေသာတို့ကိုပူပန်
 စေတတ်သောလုံ့လရှိသော။ နိပကော၊ ပါမိဟာရိယပညာဖြင့်ပညာရှိသော။
 ယေသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ သိလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ သမာဓိစိတ်
 ကိုလည်းကောင်း။ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကို လည်းကောင်း။ ဘာဝယံ
 ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ဣဝံဇေယျာ၊ ဤထံသုံးပါး၌ မြေးရှက်၍ တည်သော
 ထဏှာထည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို။ ဝိဇေယျော၊ ဖြေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။
 ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာဝုတ္တိ၊ စတုပါရိအား။ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း။
 ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည် လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း
 ကောင်း။ ဝိရာဒိတာ၊ ကင်းကုန်၏။ ဒီတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ
 ထည်းရှိကုန်၏။ အရဟန္တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထော်မူထိုက် ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုရဟန္တာဝုတ္တိ၊ စတုပါရိအား။ ဇေယျာထည်းဟူသော အထုံးအဖွဲ့
 တို့ကို။ ဝိဇေယျော၊ ဖြေအပ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်
 သည်လည်းကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ ပဋိစုရူပသညာစ၊
 ပဋိစုသညာ ရူပသညာသည် လည်းကောင်း။ အဝေဝသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပ
 ရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သောဇေယျာ၊ ဤထဏှာထည်းဟူသော အထုံး
 အဖွဲ့သည်။ သိဇ္ဇထေ၊ ပြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

အဝေါစ၊ ဝိနိတေသီမူဇီ။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဝိနိတေသီမူအပ်သည်ရှိသော်၊
 ဇဇ္ဇာဘာရန္တိဇော၊ ဇဇ္ဇာဘာရန္တိဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။
 ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ (ပ)၊ အရဟတံအရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာ ဘာရန္တိဇောပန၊ အရှင်ဘာရန္တိဇ သည်ကား၊
 အညတရော၊ တယောကံအဝင် အပါသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ၊

ဆဋ္ဌဇဇာ သုတ်ပြီး၏။

(၁၉၃) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထေသီမူဇီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဒ္ဓိကဘာရန္တိဇော၊
 သုဒ္ဓိကဘာရန္တိဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတေသီမူဇီ။ ထေန၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။
 သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊
 အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊
 ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်မတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ၊ ထိုင်
 နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်မတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ သုဒ္ဓိကဘာရန္တိဇော၊ သုဒ္ဓိကဘာရန္တိဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
 ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံအဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရှုတ်သနည်း၊ ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယောကော၊ ထောက၌၊
 ကောဝိ၊ အရံတယောကံသော၊ ယောဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊
 သိလဝါဝိ၊ သိလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပေါကရံတပေါက
 ရေန္တောဝိ၊ မြူးမြဲသောအကျင့်ကိုကျင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ နုသုဗ္ဗတိ၊ မစင်ကြယ်၊ ယောဗြာဟ္မဏော
 အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးဝုံဟုဆိုအပ်သောဝိဇ္ဇာ
 သုံးပါးအမျိုး၏ အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော စရတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သောဗြာဟ္မ

တော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်သာ၊ သုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အညား၊ ဝိဇ္ဇာစရတကိုယ်
 သော၊ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ နုသုဏ္ဏတိ၊
 မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ယျောဂ်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဗဟံ၊
 များစွာ၊ ပထဝံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဟူသောတထောင်သောစကားကို၊ ဇဗ္ဗဇေယျ
 ဝိ၊ ဆိုသော်လည်း၊ အန္တောကသဗ္ဗ၊ ယောက်ျားပျော်သို့အတွင်း၌ကိ
 လေသာဖြင့် ပုပ်သော၊ ကိလိဋ္ဌော၊ ကာယကံစသည်ဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိ
 သော၊ ကုမာနာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောမာနကို၊ ဥပနိသိတော၊ ငြိသော၊ ဗြဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇစ္စော၊ စင်ကြယ်သော သဘောရှိသည်၊ နုဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ၊ ဣတ္ထိယော၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇော၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈေ၊ သူဆင်း
 ရဲသည်လည်းကောင်း၊ စဗ္ဗောဓုပုဏ္ဏသော၊ နှိမ်းစဗ္ဗားပန်မှိုက်သွန်အမျိုး
 ဖြစ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အာရန္တဝိဂိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိဂိ
 ယနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲဓဋ္ဌပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလိုလှနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ ပဂေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ သဒ္ဓိကဘာရန္တိ၊ သဒ္ဓိကဘာရန္တိ၊ အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊
 ယျောဂ်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောဂ်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ (ပ)၊ အရဟတံ၊ အရ
 ဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယုသ္မာဘာရန္တိ၊ ဇောပနံ၊ အရှင်ဘာရ
 န္တိ၊ စသည်ကား၊ အညတရော၊ တယောက်အဝင်အပါသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

သတ္တမသဒ္ဓိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၄) ကော်၊ တစ်ပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇိဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား
 အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဇ္ဇူဝနေ၊ ဝေဇ္ဇူဝန်ကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်တော်မူ၏၊ ထေဒုခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အဂ္ဂိကဘာရန္တိ

ဇဿ၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သပ္ပိ
နာ၊ ထောပတ်ဖြင့်၊ ပါယာသော၊ နိုင်ငံထွားကို၊ သန္နိဟိတော၊ စီရင်အပ်သည်။
ထောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မနုသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သန္နိဟိတော
စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇဟိသာမိ၊ ပူဇော်
အံ့၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးဟုံးကို၊ ပရိစရိသာမိ၊ ထုပ်ကျွေးအံ့၊ ဣတိမနုသိကရိတွာ၊
ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သန္နိဟိတော၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ
သေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ ရာဇကံ၊ ရာဇပြုတ်ပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်
တော်မူ၏၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြုတ်ပြည်၌၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စည်မလစ်၊ ဝိဏ္ဏာ
ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
အဂ္ဂိက ဘာရုခါဇဿ၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊
ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်
သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇော၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇ
အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊
ကြွတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါ အဒ္ဓသဝေ၊
မြင်လေသည်သာလျှင်ထည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာ
သိ၊ အဘယ်သို့နားတော်လျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါထ
မ၊ ယော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ တီဟိ၊ သုပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊
ဗေဒင်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သောအမျိုးနှင့်လည်း
ပြည့်စုံ၏၊ ဗဟု၊ အထူးထူး အပြားပြားသော၊ သုတဝါ၊ ကျမ်းဂန်သုတနှင့်
လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟုဆိုအပ်
သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး အမျိုးအကြားအမြင်ဟု ဆိုအပ်သော စရတနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ယော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဣဝံပါယာသံ၊ ဤထောပတ်ဖြင့်
စီရင်အပ်သော ဂထ္တာဆွမ်းကို၊ ဘုဇ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ထိုက်ရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဗဟု၊ များစွာ
သော၊ ပလဝံ၊ စင်ကြယ်၏ဟူသောထထောင်သောစကားကို၊ ဇပ္ပံဇပ္ပန္တော
ဝိ၊ ဆိုသော်လည်း၊ အဇန္တောကသမ္ပ၊ ယောက်သွားပုဂံကဲ့သို့ အတွင်း၌ကိ
လေသာဖြင့်ပုပ်သော၊ ကိလိဋ္ဌော၊ ကာယကံစသည်တို့ဖြင့်ညှစ်ညှူးခြင်းရှိ

သော၊ ကုမာနာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောမာနဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇက္ခော၊ စင်ကြယ်သောဇာတ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယောရနိ၊ အကြင်ရန်သည်၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး
 ဦးနေခဲ့ဘူးသောခန္ဓာဇာတ်ကို၊ ဝေဒိ၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိ၏၊
 သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပါဟဉ္စ၊ အပါယ်ကို လည်းကောင်း၊
 ပဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်မြင်၏၊ အထော၊ ထိုမျှ၊ ဇာတ်ကွယ်၊ ဇာတ်၏
 ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏၊ သောရနိ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဆုရားသည်၊ အတိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီး၍၊ ဝေါသိ
 ထော၊ သုံးအပ်သောသိတင်း၏အဆုံးသို့ရောက်၏၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ တောဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဤဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ တေပိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်သာ၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်ပြည့်စုံ
 သောပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဗြဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဣဝံပါယာသံ၊ ဤထောဓတ်ဖြင့်စိရင်အပ်သောဂဏ္ဍာဆွမ်းကို၊ သုဗ္ဗေ
 ယျ၊ စားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဆုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်
 ထော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဘဝံ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မဏမည်ထော်မူပေ၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမ
 သည်၊ သုဗ္ဗတု၊ ဘုဉ်းပေးတော် မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အဂေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဂေါထာဟိဂီတံ၊
 ဆုရားကျေးဇူးနှင့်စပ်သောဂါထာတို့ဖြင့်ဟော၍ရအပ်သော၊ ဣဝံ၊ ဤဂဏ္ဍာ
 ဆွမ်းကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဘောဇနေယျံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါမထိုက်၊ ဗြဟ္မ
 ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သမ္ပဿတံသမ္ပဿန္တာနံ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုသိမြင်ကုန်
 သောသူတော်ကောင်းတို့အား၊ ဝေပဓမ္မော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်သော သဘော
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဆုရားတို့သည်၊ ဂါထာဟိဂီတံ၊ ဆုရားကျေး
 ဇူးနှင့်စပ်သောဂါထာတို့ဖြင့်ဟော၍ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ပနုဒန္တိ၊ ပယ်
 ကုန်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မေ၊ အရိယာတို့၏ အကျင့်စရားသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ဇီဝိတကပ္ပန္တာနံ၊ စာရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော သူတော်
 ကောင်းတို့အား၊ ထော၊ ဤစာရားသဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပဏ္ဍိ၊
 ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းမည်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧကဝထံ၊
 စင်စစ်၊ မဟောထိံ၊ သီလစသောကျေးဇူးကိုရှာမှီးတတ်သော၊ ကုက္ကု၊ စွဂူပ
 သန္တံ၊ ပြင်းပြီးသောကုက္ကု၊ စွရှိသော၊ နံသီတာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အညော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆွမ်းငှတပါးသော၊ အန္ဓေနစ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟသု၊ လုပ်ကျွေးထော။
 တံသော၊ ထိုခါကာသဝပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပေက္ခဿ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိ
 သောသူ၏၊ ခေတ္တဗြဟ္မစက္ကံ၊ လယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဏ္ဏဘာသိ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂိက
 ဘာရုခါဇော၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
 ၏။ ကိံ၊ အဝေါစအဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ (ပ)၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အာယသ္မာ၊ အဂ္ဂိကဘာရုခါဇောစလစ၊ အရှင်အဂ္ဂိက
 ဘာရုခါဇသည်ကား၊ အညတရော၊ တယောက်အဝင်အပါသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

အဋ္ဌမအဂ္ဂိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၉၅) ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကောသလေသု၊ ကောသတိုင်းတို့၌၊ သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရိကမည်သော၊
 နဒီယာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါပန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါဇအမည်
 ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုန္ဒရိကာယ၊ သုန္ဒရိကမည်သော၊
 နဒီယာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇဟတိ၊ ပူဇော်၏။ အဂ္ဂိ
 ဟုတ္တံ၊ မီးပုံးကို၊ ပရိစရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာ
 ရုခါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရုခါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇဟတိ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပုံးကို၊ ပရိစရတိ၊ လုပ်
 ကျွေး၍၊ အာသနာ၊ နေရာ၌၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သာမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊
 စတုဗ္ဘိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိဇ္ဇော၊ ကေသိ၊ ဖွဲ့ညွှန်ကြည့်
 ၏၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဟံ၊ ပူဇော်ကြွင်း
 ဖြစ်သောဝဏ္ဏာထမင်းကို၊ သုဗ္ဗေယျ၊ စားအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ မနုဿိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ အနုဝိဇ္ဇော၊ ကေသိ၊ ဖွဲ့ညွှန်ကြည့်၏။ သုန္ဒရိကဘာရုခါဇော၊
 သုန္ဒရိကဘာရုခါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညတရေသိံ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်ထကွ။

ပါရမီတံ၊ ဖြိုထုက်၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါအဒ္ဓသဝေ။ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်ပြီး၍၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဟဗျသေသံ၊ ဟုံးပူဇော် ကြွင်းသော ထမင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ ကမဇ္ဈလုံ၊ ရေကနားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇေ၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပဒသဒ္ဓေန၊ ခြေသံဖြင့်၊ သိင်္ဂံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဝရိ၊ တွင့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇေ၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ရဇ္ဈော၊ ဦးပြည်၏၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ရဇ္ဈော၊ ဦးပြည်၏၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ တတောစ၊ ထိုအရပ်မှလည်း၊ ပုန၊ တဘနံ၊ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်နစ်ခြင်း၌အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇေ၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဧဝံသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ရဇ္ဈာဝိ၊ ဦးပြည်ကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုဦးပြည်သောသူသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းစွာကား၊ ဣတိဧဝံသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇေ၊ သုန္ဒရိကဘာရုဒ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝုစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှော့သနည်း။ ဘဝံအရှင်ဘုရားသည်၊ ကိံဇစ္စော၊ အဘယ် ဇာတ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဇာတိံ၊ အလှူဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သောဇာတ်ကို၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးထင့်၊ စရဏဉ္စ၊ အလှူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးရှိသော အကျင့်ကိုမူကား၊ ပုစ္ဆ၊ မေးသော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတ

ဝေဒေါ၊ ဖိးသည်။ ကဋ္ဌာ၊ ထင်းရှု၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာကုဏီနောဝိ၊ အမျိုး
 ပင်ယုတ်သော်လည်း။ ခုန့်၊ ရဟန္တာသည်။ ဓိတိမာ၊ ထည်ကြည်ခြင်းရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဇာနိယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်
 သည်ကိုသိတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရိနိသေဝေ၊ ရှက်သဖြင့်မ
 ကောင်းမှုတို့ကိုဖြစ်၍တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စေန၊ ပရမတ္ထသစ္စာ
 ဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏။ ဒမသော၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ
 ၏။ ဝေဒန္တဂူလေးပါးသောမဂ်ပညာတို့၏အဆုံးသို့ရောက်၏။ ဝပိတဗြဟ္မ
 စရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဟူသောသို့တင်၍၊ ယညောပနိတော၊
 ဆောင်နှင်းအပ်ပြီးသော ယဇ်သည်းရှိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တံ၊ ထို
 ဆောင်နှင်းအပ်ပြီးသော ယဇ်ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏကို၊ ကာယေန၊ ဝေျာက်
 ပတ်သောအခါ၌၊ ဥပဂ္ဂယေထ၊ ခေါ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒက္ခိတေ
 ယျေ၊ မြတ်သောဟုံးတို့ကို၊ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၊ အဒ္ဓါ၊ မညွတ်၊ ဣဒံ၊ ဤယဇ်ကို၊ မမ၊ ဝါအား၊ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာပူ
 ဇော်အပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုဟုတံ၊ ကောင်းစွာလုပ်ကျွေး
 အပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယံ၊ ဣဒံ၊ အကြင်ယဇ်ကို၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်ပညာတို့ကြောင့်ကိလေ
 သာတို့၏အဆုံးသို့ရောက်သောဒိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဒ္ဓသာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 တုဗ္ဗာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဒဿ၊ နေနေ၊ မပူး
 ရှောင်သောကြောင့်၊ ဟဗျသေသံ၊ ဟုံးကြွင်းဖြစ်သော ဂဏ္ဍာထမင်းကို၊
 အညောဇနော၊ တပါးသောသူသည်သာ၊ ဘုဂ္ဂထိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဝေါစ၊ ဝေျာက်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ ဘဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်တော်မူပေ၏။
 ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘုဂ္ဂတု၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဝေါစ၊ ဝေျာက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဂါထာသီရိတံ၊ ဘုရားကျေးဇူးနှင့်စပ်သောဂါထာတို့ဖြင့်ဟော၍ရ
 အပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤဂဏ္ဍာဆွမ်းကို၊ မမ၊ ဝါအား၊ အဘောဇနေယျံ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းငှါမထိုက်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သမ္ပဿတံသမ္ပဿန္တာနံ၊ အကျိုး
 အကြောင်းကိုသိမြင်ကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့အား၊ သေခမ္မော၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်သောသဘောသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဂါထာ

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်- ၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊

သိဝိတံ၊ ယုရားကျေးဇူးနှင့်စပ်သောဂါထာတို့ဖြင့်ဟော၍ အပ်သောဘော
 ဇဉ်ကို ပုဗ္ဗဒန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မေ၊ အရိယာတို့၏ အကျင့်
 တရားသည်၊ သတိရှိသော်၊ ဇီဝိတကပ္ပန္နာနံ၊ တရားသဖြစ်အသက်မွေး
 ကုန်သောသူထော်ကောင်းတို့အား၊ ဧသေ၊ ဤတရား သဖြင့်အသက်မွေး
 ခြင်းသည်၊ ဝုတ္တိကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းမည်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ မဟေသိံ၊ သိသစသောကျေးဇူးကိုရှာမှီးထတ်
 သော၊ ကုက္ကုပ္ပဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းပြီးသောကုက္ကုပ္ပရှိသော၊ နိဗ္ဗိတာသဝံ၊ ထိုရ
 ဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆွမ်းမှတ်ပါးသော၊ အန္ဓေနစ၊
 ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟသု၊
 လုပ်ကျွေးလော့၊ တံ၊ ထိုနိကာသဝပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုညပေက္ခဿ၊ ကောင်းမှု
 ကိုအလိုရှိသောသူ၏၊ ခေတ္တဦးခေတ္တံဧဝ၊ လယ်မြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အထ၊ ထိုသို့
 ထျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံဟဗျသေသံ၊ ဤဟုံးကြွင်းဖြစ်သော ဂဏ္ဍာထမင်း
 ကို၊ ကဿစ၊ အဘယ်သူအားလည်း၊ ဝေဠိ၊ ပေးအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 လျှောက်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွ
 သော၊ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ သတ္တလောက၌လည်းကောင်း၊ သသ၊ မထ
 ဗြဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်
 တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသော မင်းကြွင်း
 သောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောက၌ လည်းကောင်း၊ တထာ
 ဂတဿဝါ၊ ငါဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တထာဂတဿာဝကဿဝါ၊
 ငါဘုရား၏ ထပည့်သားကို လည်းကောင်း၊ အညတြိဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
 ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သောဟဗျသေသော၊ ထိုဟုံးကြွင်းကို၊ ဘုရောဂ္ဂ၊ စား
 အပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိတာမံ၊ အစာကြေခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျ
 ရောက္ခိဋ္ဌာ၊ အံ့၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နခေါပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊
 ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံဟဗျ
 သေသံ၊ ထိုဟုံးကြွင်းကို၊ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းသောမြက်သစ်ပင်မရှိရာ၌
 မူလည်း၊ ဆဇ္ဇဟိ၊ စွန့်လေထော၊ အပ္ပဏကေ၊ ပိုးမရှိသော၊ ဥဒကေဝါ၊
 ရေ၌မူလည်း၊ ဩဝိလာပေဟိ၊ သွန်လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဓရိကဘာရန္တီဇော၊ သုန္ဓရိကဘာရန္တီဇအမည်

ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တံဟဗျသေသံ၊ ထိုဟုံကြွင်းကို၊
 အပ္ပါဏကော၊ ဝိုးမရှိသော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဩဝိထာပေသိ၊ သွန်စေ၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သောဟဗျသေသော၊ ထိုဟုံကြွင်းသည်၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပက္ခိတ္တော
 ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိစ္စိဇာယတိ၊ ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကိုပြု၏၊ ဝိစ္စိ
 ဝိဇာယတိ၊ အလွန်ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကိုပြု၏၊ သန္ဓုပါယတိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ခုံ၏၊ သမ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြင်းစွာခုံ၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒိဝသသန္တက္ကော၊ တနေ့လုံးပူသော၊ လောဟော၊
 သံထွေကို၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပက္ခိတော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိစ္စိဇာယတိ
 ယထာ၊ ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဝိစ္စိဇာယတိယထာ၊ အလွန်
 ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကိုပြုသကဲ့သို့၊ သန္ဓုပါယတိယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 ခုံသကဲ့သို့၊ သမ္ပူပါယတိယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြင်းစွာခုံသကဲ့သို့၊ ဇေမေ
 ဝဇေံထထာ၊ ထိုအတူ၊ သောဟဗျသေသော၊ ထိုဟုံကြွင်းကို၊ ဥဒကော၊ ရေ၌
 ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိစ္စိဇာယတိ၊ ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကို
 ပြု၏၊ ဝိစ္စိဇာယတိ၊ အလွန်ပျစ်ပျစ်ဟူသောအသံကိုပြု၏၊ သန္ဓုပါယတိ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ခုံ၏၊ သမ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြင်းစွာခုံ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ သန္ဓုဂိကဘာရစ္ဆါဇေ၊ သန္ဓုဂိကဘာရစ္ဆါဇ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ သံဝိဒ္ဓေါ၊ ထိတ်ထန်သည်ဖြစ်၍၊ လောမဟဋ္ဌဇေတော၊ ကြက်
 သီးမွေးဉှင်းထူသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပ
 သကံဝိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတံခေါ၊
 ရပ်ပြီ သော၊ သန္ဓုဂိကဘာရစ္ဆါဇ၊ သန္ဓုဂိကဘာရစ္ဆါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 တံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာ
 သိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊ ကံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အတယ်သို့ရှုတ်တော်မူသနည်း၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခါရုသမာဒဟာနော၊ ဟုံးမီးကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ သန္ဓိ၊
 စင်ကြယ်၏ ဟူ၍၊ မာအမညိ၊ မအောက်မေ့လင့်၊ ဟိကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဟုံးမီးကိုဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အရိယာတို့၏
 ဘုရားမှအပဖြစ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာအမညိ၊ မအောက်မေ့လင့်၊ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗဟိဒ္ဓေန၊ အရိယာတို့၏တရားမှ
 အပဖြစ်သောဟုံးမီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဣဒ္ဓန္တုဣဒ္ဓိတိ၊
 အလိုရှိ၏၊ ထံ၊ ထိုသူကို၊ တေန၊ ထိုဟုံးမီးကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ သန္ဓိ၊

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်-၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊

စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ကုသလ၊ ခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၌ ထိမ္မာကုန်သော
 ပညာရှိတို့သည်၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဒါရုဒါဟံ၊ ဟုံးမီးကိုဖြစ်စေခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍၊ အဇ္ဈတ္တ
 မေဝ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌သာလျှင်၊ ဇောတိံ၊ ဥဇာတ်တည်းဟူသောဟုံးမီးကို၊
 ဇေယျာမိ၊ တောက်ပစေ၏၊ နိဂ္ဂဟိန္နိ၊ အာဝဇ္ဇာန်းနှင့်စပ်သော၊ ဗုညတဥဇာတ်
 ဖြင့်မပြတ်တောက်ပသောမီးရှိ၏၊ နိဂ္ဂသမာဟိတက္ကော၊ မပြတ်ဆော်မည်
 အပ်သောစိတ်လည်းရှိ၏၊ အရဟံ၊ သံသရာစက်၏အကုန်ကိုလည်း ပျက်ဆီး
 ထုတ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုလည်း၊ အဟံ ငါသည်၊ စရမိ၊
 ကျင့်၏၊ ။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ထေ၊ သင်၏၊ မာနောဟိ၊ မာနသည်သာလျှင်၊
 ခါရိဘာရော၊ အပါယ်ဘုံ၌ နှစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ထပ်၊ ပိုးဖြင့်
 ထမ်းသောဝန်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ကောဇော၊ သင်၏အမျက်သည်၊ ဝူမော၊ ဥဇာတ်
 တည်းဟူသော မီး၏အညစ်အကြေးဖြစ်သောကြောင့်မီးခိုးသဘွယ်ဖြစ်၏၊
 မောသဝဇ္ဇံ၊ သင်၏ရုသာဝါဒသည်၊ တသ္မုနိ၊ ဥဇာတ်တည်းဟူသောမီးကို
 ဖုံးလွှမ်းထုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပြာသဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 မဟံ၊ ငါအား၊ ဇိဝါ၊ ပြန်ရှည်သောလျှာသည်၊ သုဇော၊ တရားတည်းဟူသော
 ယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ အဆောက်အဦသဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဟဒယံ၊ ဝေနေယျ
 သတ္တဝါတို့၏ နှလုံးသည်၊ ဇောတိဋ္ဌာနံ၊ ဟရားတည်းဟူသော ယဇ်ကို
 ပူဇော်ရာအရပ်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏၊ သုဒန္တော၊
 ကောင်းစွာယဉ်ကျေးသော၊ အတ္တာ၊ စိတ်သည်၊ ဇောတိ၊ မီးသဘွယ်ဖြစ်
 ၏၊ ။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မော၊ အဋ္ဌဂီကမင်္ဂတရားသည်၊ ရဟဒေါ၊ များစွာ
 သောသတ္တဝါတို့၏ရေချိုးရာဖြစ်သောကြောင့် အိုင်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ သီလံ၊
 စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ တိက္ကော၊ ရေချိုးရာဆိတ်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ အနာပိ
 လော၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်သက်၍ရေချိုးကုန်သော်လည်းမနောက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်အလွန်ကြည်၏၊ သတ္တိ၊ သူဘော်ကောင်းတို့သည်၊
 သာမံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား၊ ပဿဋ္ဌော၊ မြီးပွမ်းအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အိုင်၌၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝေဒဂုနော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သိနာတာ၊ ရေချိုးကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌၊ အနုလ္လဂက္ကော၊ မစွတ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာ
 လျှင်၊ ပါရံ၊ ကမ်းထောက်သို့၊ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏၊ ။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တဿ၊ ထိုအိုင်၏၊ အဂီံ၊ အဂီံ၊ ကား၊ သစ္စံ၊ ပရမတ္ထဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသောငါးပါးသောတရားလည်းကောင်း၊
 သံယမော၊ ရောင့်စည်းကြောင်းဖြစ်သောပီရိယလည်းကောင်း၊ ဇေတံဗြဟ္မ

စရိယံ။ ဤအဋ္ဌကိကမဂ်နိဗ္ဗာန်သည်။ အင်္ဂါနာမ။ အင်္ဂါမည်၏။ သောရဟံဒေါ။ ထိုအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောအိုင်သည်။ မဇ္ဈေ။ သဿတဒိဋ္ဌဥပေက္ခဒိဋ္ဌိ၏အထယ်၌။ ထိတာ။ မှီ၏။ ဗြဟ္မပတ္တိ။ မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ သောတွံ။ ထိုသင်ပုဏ္ဏားသည်။ ဥဇုဘူတသု။ ဖြောင့်စွာဖြစ်ကုန်သောဝိတာသဝဂ္ဂဂြိုဟ်တို့၌။ နမော။ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိ။ ပြုလော။ ယော။ အကြင်သူသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပဒိုပဇ္ဇတိ။ ကျင့်၏။ တံနရံ။ ထိုကျင့်သောသူကို။ မေဿရထိ။ တရားထိန်းဟူ၍။ အဟံ။ ငါသည်။ ဗြူမိ။ ဆို၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဇ္ဈဘာထိ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ သန္ဓုရိကဘာဝုခ္ခါဇော။ သန္ဓုရိကဘာဝုခ္ခါဇ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော။ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာထုရားကို။ ဧတံဝစနံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစ။ ဂျောက်၏။ ကိံအဝေါစ။ အဘယ်သို့ဂျောက်သနည်း။ ဘောဂေါတမ။ အရှင်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ။ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ(ပ)။ အရဟတံအရဟန္တာနံ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အာဟသ္မာဘာဝုခ္ခါဇောစပနံ။ အရှင်ဘာဝုခ္ခါဇသည်ကား။ အညထရော။ တယောက်အဝင်အပါသည်။ အဟောထိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမသန္ဓုရိကသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၆) ဧဝံ။ တပါးသော။ သမယံ။ အခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ ကောသလေသု။ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရထိံ။ အမှတ်မရှိသော။ ဝနသဇ္ဈော။ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ။ နေထောင်မူ၏။ တေနုခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ အညတရဿ။ အမှတ်မရှိသော။ ဘာဝုခ္ခါဇဂေါက္ကဿ။ ဘာဝုခ္ခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဏဿ။ ပုဏ္ဏား၏။ စတုဒ္ဒသ။ တဆဲ့လေးခုကုန်သော။ ဗထိဗဒ္ဓါ။ နွားထားတို့သည်။ နဋ္ဌာ။ ပျောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ ဘာဝုခ္ခါဇဂေါက္ကော။ ဘာဝုခ္ခါဇအနွယ်၌ ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ။ ပုဏ္ဏားသည်။ တေဗထိဗဒ္ဓဗ္ဗထိနွားထားတို့ကို။ ဂဝေသုန္တော။ ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ သောဝနသဇ္ဈော။ ထိုထောအရပ်သည်။ အတ္ထိံ။ ရှိ၏။ တေန။ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ။ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ။ ကပ်လေပြီး၍။ တထိံ။ ဝနသဇ္ဈော။ ထိုထောအရပ်၌။ ပဿကံ။ ထက်ဝယ်ကို။ အာသုဇိတွာ။ ရွေ့၍။ ကာယံ။ ကိုယ်ကို။ ဥဇု။ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ။ ဆောက်တည်၍။ ပရိရခံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ။ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်-၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊ . ၃၉၇

ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ထိုင်နေထော်မူသော၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏။ ဒိဿ္ဃာန၊ မြင်ပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသာဏီပိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသာဏီပိတ္တံ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့သမ္ဗိံ၊ ပျောက်၍ခြောက်ရက်အတိုင်းအရှည်မှစ၍၊ စတုဒ္ဓဿ၊ တဆဲ့လေးကောင် ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိဗဒ္ဓါ၊ နွားလားတို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်လေသလော၊ တေန၊ ထိုသို့ မထင်သော ကြောင့်၊ အဟံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ တိလခေတ္တသ္မိံ၊ နှမ်းခင်း၌၊ ဧကဗန္ဓာဒုပဏ္ဍာစ၊ ထရွက်နှစ်ရွက်သာ ကြွင်းကုန်သော၊ ပါပကာ၊ နှမ်းဂုတ်တို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်လေသလော၊ တေန၊ ထိုသို့ မထင်သောကြောင့်၊ အဟံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ တုတ္တကောဠသ္မိံ၊ အချည်းနှီးသောကျည်၌၊ မူထိကာ၊ ကြွက်တို့သည်၊ ဥပသောဠိကာယ၊ စင်စစ်ပြည့်သဖြင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နဒိဗ္ဗန္တိ၊ မမြူးတူးကုန် လေသလော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ သတ္တမာသိကော၊ ခုနစ်လပတ်လုံးသုတ်သင်ခြင်းကင်းသော၊ သန္တိရော၊ မြက်အခင်းသည်၊ ဥပ္ပါဒုကေဟိ၊ ဥပ္ပါဒ်ကိုပြုထုတ်ကုန်သောပိုးတို့ဖြင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နသဉ္ဇန္တော၊ မဖုံးလွှမ်းလှေသလော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ ဝိဝေ၊ ရဆိုးမ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကဝုတ္တဒုပုတ္တာစ၊ သားထယောက် နှစ်ယောက်စီ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တမိထရော၊ ခုနစ်ယောက်သော သွီးတို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်လေသလော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ ဝိဝိယာ၊ မျက်စိနို့ကြောင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိလကာဟတာ၊ နှမ်းမှည့်အဆင်းရှိကုန်သော မှည့်တို့ဖြင့်စွန်းသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောတ္တံ၊ အိပ်သည်ကို၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နပောဓေတိ၊ ကျောက်ကန်၍

မနွိုးလောသလော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊
 သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာနေသည်ထင်၏။ ။ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊
 ပစ္စုသမ္ပိ၊ မိုးသော်ဝင်အခါ၌၊ ဣဏာယိကာ၊ မြိုင်တို့သည်။ နေထနေထ၊ ပေး
 ကုန်လောပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နစောဒေန္တိ၊ မတိုက်
 တွန်းလေကုန်သလော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊
 သုခိန္နု၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။
 ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဈယနေ၊ သမ္ပိ၊ ပျောက်၍ ခြောက်ရက်
 အတိုင်း အရှည်မှစ၍၊ စတုဒ္ဒ၊ တဆဲ့လေးကောင်ကုန်သော၊ ဗဝီဗဒ္ဒါ၊ နွား
 လားတို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နနိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တေန၊ ထိုသို့ထင်ကုန်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာ
 နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ တိထဒေက္ကတ္ထိံ၊
 နှမ်းခင်း၌၊ ဧကပဏ္ဏာဒုပဏ္ဏာစ၊ တရှက်နှစ်ရှက်သာ ကြွင်းကုန်သော၊ ပါပ
 ကာ၊ နှမ်းဂုတ်တို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နနိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ပြာဟူဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာနေသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ တုစ္ဆကောဋ္ဌတ္ထိံ၊
 အချည်းနှီးသော ကျည်၌၊ မုထိကာ၊ ကြက်တို့သည်၊ ဥဿပဋ္ဌိကာယ၊
 စင်စစ်ပြည့်သဖြင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နနိဿန္တိ၊ မမြူးတူးကုန်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာ နေရသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ သတ္တမာသိကော၊ ခုနစ်ထ
 ပတ်လုံးသုက် သင်ခြင်းကင်းသော၊ သန္တရော၊ မြက်အခင်းသည်၊ ဥပ္ပါဠကေ
 တိ၊ ဥပ္ပါဠကို ပြုတတ်ကုန်သော ပိုးတို့ဖြင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နသမ္ဘန္တော၊
 မဖုံးထွင်း၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊
 ချမ်းသာစွာနေရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
 ဝိဝေ၊ ထင်ကင်းကုန်သော၊ ဧကပုတ္တဒုပုတ္တာစ၊ သားတယောက်နှစ်
 ယောက်စီရှိကုန်သော၊ သတ္တမိတရော၊ ခုနစ်ယောက်သော သွီးတို့သည်၊
 ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ပြာဟူဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဝိဝိဿ၊ မျက်စိနီကြောင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တိထကာ
 ဟတာ၊ နှမ်းမှည့်အခင်းရှိကုန်သောမှည့်တို့ဖြင့်စွန်းသော ကုလ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သောတ္တံ၊ အိပ်သည်ကို၊ တာဂိယာ၊ မဖားသည်၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဟဝေ၊
 စင်စစ်၊ နဗောဓေသိ၊ ကျောက်ကန်၍မနွိုး၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေန၊

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ် ၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊

ထိုကြောင့်အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပဗ္ဗု၊ သမို၊ ခိုလှမ်းသော်ထအခါ၌၊ ဣဏာယိကာ၊ မြီရှင်တို့သည်၊ ဒေဝဒေဝ၊ ပေးကုန်ထောပေးကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ နဝေဒန္တိ၊ မတိုက်ထွန်းကုန်၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထေးနု၊ ထိုကြောင့်အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုက္ကေ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်ရှိသော်၊ ဘာရုခါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုတွယ်ရှိပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုတွယ်ရှိပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယူထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ကံ၊ ဇွဲဝံဝါ၊ မှောက်၍ ထားသောအိုးကိုမူလည်း၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျထာ၊ ထွန်၍ ပြုရာဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္ဒံဝါ မြေရှင်မြက်သစ်ရှက်စသည်ဖြင့်ဖုံးထွန်းအပ်သောဝတ္ထုကိုမူလည်း၊ ဝိဝရေယျထာ၊ ဖွင့်၍ပြုရာဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မူဠသဝါ၊ ခရီးမှားမျက်စိသည်သောသူအားလည်း၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခေယျထာ၊ ကြားရာဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ဂူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးလွင်း၍ အန္တကာရေဝါ၊ အရိက်တိုက်၌မူလည်း၊ ထေဝပုဇ္ဈေတံ၊ ဆီမီးတန်းဆောင်ကို၊ ဓာရေယျထာ၊ ထွန်းတော်ဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ ထရားတော်ကို၊ ပကာသိထော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆီးကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ထရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ သိက္ခုသံစာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆီးကပ်ပါ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘောထောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ထဘေယျံ၊ ရလို၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထဘေယျံ၊ ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဘာရုခါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား

၏။ သန္တိကော၊ အထိန္ဒ၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အလတ္တဝေါ၊ အလတ္တဝေ၊ ရထည်
 သာလျှင်တည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အလတ္တဝေ၊ ရထည်သာလျှင်
 တည်း။ အဓိဂ္ဂပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော၊ အာယသ္မာတာ၊ ရွှေ
 ဇောပန၊ အရှင်ဘာရုခါဇေသည်တည်း။ ဇကော၊ တယောဂ်အထည်းတည်း။
 ဂူပကဋ္ဌော၊ အပေါင်းအဘော်မှခွါသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မပေမထျော
 သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရက္ခော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နစ်ရသောဝ၊ မကြာခင်လျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုလဝတ္ထာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 သည်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော
 လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မထောင်သော
 ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သော၊
 ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သောအကျင့်၏အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
 သန္တိကတ္တော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ကပ်၍၊ ဝိဟာထိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဇာတိ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိတာ၊ ဘုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို၊ ဝုထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရေဟိယံ၊ ပြုအပ်သော တဆဲ့ခြောက်ချက်သော
 မဂ်ကိစ္စတို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စ
 အလို့ငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုသွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာ
 သိ၊ သိ၏၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊
 အာယသ္မာတာ၊ ရွှေဇောပန၊ အရှင်ဘာရုခါဇေသည်တည်း။ အညတရေ၊
 တယောဂ်အဝင်အပါသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်ပါ၏။ ။

ဒဿမဗဟုဒိဘရသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝင်တည်း။ တဿ၊
 ထိုအရဟန္တဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဓနုဇ္ဇာနိစ၊ ဓနုဇ္ဇာနိသုတ်တည်း
 ကောင်း၊ အက္ခောသံ၊ အက္ခောသသုတ်တည်းကောင်း။ အသုန္နရိစ၊ အသုန္နရ
 သုတ်တည်းကောင်း၊ ဗိလိဂီကံ၊ ဗိလိဂီကသုတ်တည်းကောင်း။ အူဟိံ၊ သကံ။

၇-ပြာဟ္မဏသံယုတ်- ၂၁-အရဟန္တဝဂ်၊

အထိသကသုတ် လည်းကောင်း၊ ဇဗ္ဗဝေဝ၊ဇဗ္ဗသုတ် လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိကံဝေဝ၊သုဒ္ဓိကသုတ် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိကာ၊ အဂ္ဂိကသုတ်လည်းကောင်း၊ဗဟုမိဘရေနစ၊ဗဟုမိဘရသုတ်နှင့်၊သဟ၊တက္ခ၊သုန္ဒရိကံ၊သုန္ဒရိကသုတ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿ၊ဆယ်သုတ်တို့ထည်း။ ။

၇-ပြာဟ္မဏသံယုတ်၊ ၂၂-ဥပါသကဝဂ်၊

(၁၆၇) ဘန္တေအရှင်ဘုရားကဿပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ဤကထိကသုတ်ကို၊ မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ဧဝံ၊ဤသို့။ သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏၊ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း။ ကေံထပါးသော၊ သမယံ၊အခါ၌။ ဗဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။မာဂဓေသု၊မဂဓတိုင်းတို့၌၊ဒက္ခိဏဂိရိသို့၊ဒက္ခိဏဂိရိဇနပုဒ်၌၊ဧကနာဠာယံ၊ဧကနာဠာမည်သော၊ပြာဟ္မဏဂါမေ၊ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊နေထော်မူ၏၊ဧတေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ကထိကဘာသုန္ဒါဇဿ၊ ကထိကဘာသုန္ဒါအမည်ရှိသော၊ပြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊ဝပ္ပကာထေ၊ပျိုးကြွသောအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိနဂံ၊သဿတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထွန်တို့သည်။သဗ္ဗယုတ္တာနိ၊နွားတို့ဖြင့်ကအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊နိဝါယေတွာ၊သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ပတ္တစိဝရံ၊ သင်္ဃတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယံ၊ယူ၍။ ယေန၊အကြင်အရပ်၌။ ကထိကဘာသုန္ဒါဇဿ၊ ကထိကဘာသုန္ဒါအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏။ ကမ္မန္တော၊အမှုလုပ်ရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ထေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ကထိကဘာသုန္ဒါဇဿ၊ ကထိကဘာသုန္ဒါအမည်ရှိသော၊ပြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏။ ပရိဝေသနာ၊ လုပ်ကျွေးရာအရပ်သည်။ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေန၊အကြင်အရပ်၌။ ပရိဝေသနာ၊လုပ်ကျွေးရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဠာယိ၊ရပ်လေ၏။ကထိကဘာသုန္ဒါဇော၊ကထိကဘာသုန္ဒါအမည်ရှိသော၊ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိဠာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တံ၊ကြွလာထော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ

သုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါအဒ္ဓသဝေ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏၊
 ကိံအဂေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကသာမိစ၊ ထွန်လည်းထွန်၏၊ ဝပါမိစ၊ ကြံလည်း
 ကြံ၏၊ ကသိတွာစ၊ ထွန်၍လည်း၊ ဝဝိတွာစ၊ ကြံ၍လည်း၊ ဘုဒ္ဓာမိ၊ စား၏၊
 သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံဝိ၊ သင်သည်လည်း၊ ကသသုစ၊ ထွန်လည်းထွန်
 လော၊ ဝပသုစ၊ ကြံလည်းကြံလော၊ ကသိတွာစ၊ ထွန်၍လည်း၊ ဝဝိတွာစ၊
 ကြံ၍လည်း၊ ထူဇ္ဇသု၊ စားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံဝိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ကသာမိစ၊
 ထွန်လည်းထွန်၏၊ ဝပါမိစ၊ ကြံလည်းကြံ၏၊ ကသိတွာစ၊ ထွန်၍လည်း၊
 ဝဝိတွာစ၊ ကြံ၍လည်း၊ ဘုဒ္ဓာမိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘောဇောဂေါထမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏ယုဂံဝါ၊ ထပ်
 ပိုးကိုလည်းကောင်း၊ နဂီလံဝါ၊ ထွန်တုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဗေထံဝါ၊ ထွန်သွား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပါစနံဝါ၊ နှင်တံကိုလည်းကောင်း၊ ဗထိဗဒ္ဓေဝါ၊ နွားစား
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နခေါပဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ အထပန၊ ထိုသို့မမြင်ဘဲ
 လျက်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါထမသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ကသာမိစ၊ ထွန်လည်းထွန်၏၊ ဝပါမိစ၊ ကြံလည်းကြံ၏၊ ကသိတွာ
 စ၊ ထွန်၍လည်း၊ ဝဝိတွာစ၊ ကြံ၍လည်း၊ ဘုဒ္ဓာမိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကသိကဘာ၊ ရခါဒေ၊ ကသိကဘာ၊ ရ
 ခါဒေအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊
 ဂါယာယ၊ ဂါယာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံအဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရွတ်သနည်း၊ ဘောဂေါထမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကသာကော၊
 ထယ်ထွန်၏ဟူ၍၊ ပမိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏ထေးသင်၏၊ ကသိံ၊ ထယ်ထွန်ခြင်း
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နစပဿာမိ၊ မမြင်စဘူး၊ ကသာကော၊ ထယ်ထွန်ခြင်း
 ကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပြုဟ်၊ ဟောဘိ
 လော၊ တံကသိံ၊ ထိုထယ်ထွန်ခြင်းကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနေရ၊ သိရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊
 ရွတ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊
 ဝိဇံ၊ မျိုးစေ့သတ္တယ်ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တပေါ၊ ဣန္ဒြိယသံဝေသိလသည်၊
 ပုပ္ဖိ၊ ရွာသောရိပ်းသတ္တယ်ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပညာ၊ ဝိပဿနာနှင့်တွင်သော

ပညာမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာသည်၊ ယုဂနဂီထံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံး သဘွယ်
 ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဟိရိ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရားသည်၊ ဤသား၊ ထွန်ကိုင်းသဘွယ်
 ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ သမာဓိစိတ်သည်၊ ယောတ္တံ၊ ထမ်းပိုးဖွဲ့ကြိုးခွားဖွဲ့
 ကြိုးသဘွယ်ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သောသတိမဂ်နှင့်
 ယှဉ်သောသတိသည်၊ ဖာလပါစနံ၊ ထွန်သွားနှင်တံသဘွယ်ဖြစ်၏။ ကာယ
 ဂုက္ကော၊ ကာယသုစရိုက် သုံးပါးတည်းဟူသော စောင်းရမ်းဖြင့်လုံခြုံ၏။
 ဝစီဂုက္ကော၊ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးတည်းဟူသောစောင်းရမ်းဖြင့်လည်းလုံခြုံ
 ၏။ အာဟာရေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ သံယတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း
 တည်းဟူသောစောင်းရမ်းလည်းရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကား
 ကို၊ နိဒါနံ၊ ဖြတ်ခြင်းရိပ်ခြင်းနှုတ်ခြင်းအကြောင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏။ မေ၊
 ငါ၏။ သောဓုတ္တံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်၌ ဖွဲ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ပမောစနံ၊ တဘန်ထွန်ခြင်းကြခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောကြောင့်ကြခြင်း၌လွတ်သည်မည်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝီရိယံ၊ ကာယိကစေ
 တသိကဝီရိယသည်၊ ရုရဓောရဟံ၊ ထွန်ဦးရုံးသောခွားလားသဘွယ်ဖြစ်၏။
 ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ရှေးရှုရုံးသည်လည်းဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊
 အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိမ်း၊ ယတ္ထ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ တံ၊ ထိုထွန်ဦးရုံးသော ခွားလားသည်။ အနိဝတ္တံ၊ အနိဝတ္တန္တော၊
 မနစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ သွား၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံ၊ ဤဆိုတိုင်း၊ သော
 ကထိကဋ္ဌာ၊ ဤလယ်ထွန်ခြင်းအပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုလယ်
 ထွန်ခြင်းသည်ကား၊ အမတပ္ပလာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအသီးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတံကထိံ၊ ဤသို့သောလယ်လုပ်ခြင်းကို၊ ကထိတွာနု၊ လုပ်ပြီး၍၊ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ ပရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဘိဘာသိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတ
 မ၊ ယံဟိယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊
 အရှင်ဂေါတမသည်၊ အမကပ္ပထံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောအသီးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ကထိံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ထေနကာရဏေန၊
 ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝံ၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ကသကော၊
 ထယ်ထွန်ယောကျ်ားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊
 ဘုဗ္ဗတု၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 အဂေါစ၊ ဈေးကန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဘုရားကျေးဇူး
 နှင့်စပ်သောဂါထာတို့ဖြင့်ဟော၍အပ်သော၊ ဣမံ၊ ဤဂဏ္ဍာဆွမ်းကို၊ မှေး၏။

ငါ့အား၊ အဘောဇနောယျံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါမထိုက်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သမ္ဘုသထံသမ္ဘုသန္တာနံ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုထိမြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား၊ သေခန္ဓော၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောသဘောသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဂါထာဘိဝိတံ၊ ဘုရားကျေးဇူးနှင့်စပ်သော ဂါထာတို့ဖြင့် ဟော၍ရအပ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ပနုဒန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေမ္မ၊ အရိယာတို့၏ အကျင့်တရားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဇီဝိသကပ္ပန္တာနံ၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား၊ သော၊ ဤတရားသဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ပုတ္တိ၊ ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းမည်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ မဟေထိံ၊ ထိသစသော၊ ကျေးဇူးကိုရှာဖွေတတ်သော၊ ကုက္ကု၊ ရုဂ္ဂပသန္တံ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကုက္ကု၊ ရှိသော၊ နံဒိ၊ သာသံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆွမ်းမှတစ်ပါးသော၊ အန္ဓေနစ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟာသု၊ လုပ်ကျွေးသော၊ တံ၊ ထိုခါကာသဝပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညပေဘ္ဗသ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူ၏၊ ခေတ္တဥ္ဗိ၊ ခေတ္တံဝေ၊ လယ်ခြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ထော်မှု၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္ထ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ကသိကဘာရစ္ဆါဇော၊ ကသိကဘာရစ္ဆါဇအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဂါစေ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ (ပ)၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသုက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဝာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဂေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမကသိကဘာရစ္ဆါဇသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၈) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊

ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥဒယဿ၊ ဥဒယအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒယော၊ ဥဒယအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊
 ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပုရေထိ၊ ပြည့်စေ၏၊ ဒုတိယစွိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သည်။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓယမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊
 သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥဒယဿ၊ ဥဒယအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏ (ပ)။ ထတိယစွိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်။ ဥဒယော၊ ဥဒယ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။
 ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေျောက်သနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံသမတော
 ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပကဋ္ဌကော၊ အခုသာ၌တပ်မက်မော
 သည်ဖြစ်၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ သာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ ဈေျောက်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝိဒံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ပုနုပ္ပုနံစဝေ၊ အဘန်
 တလဲလဲသာလျှင်၊ ဝပ္ပန္တိ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၏၊ ဒေဝရာဇော၊ ပဇ္ဇနံနတ်မင်းသည်၊
 ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝဿတိ၊ မိလားရှားစေ၏၊ ကဿကာ၊ သဟ်ထွန်
 ယော့ဘုရားတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကသန္တိ၊
 ထုပ်ကုန်၏၊ ရဗ္ဗံ၊ တိုင်း၌နေသော သူသည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဧညံ၊
 စပါးလုပ်ရာသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ယာစကာ၊ ပုံးတောင်း ယာစကာတို့
 သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ယာစယန္တိ၊ တောင်းကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊
 အလှူရှင်သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိဒန္တိ၊ လှူကုန်၏။
 ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒိတွာ၊
 ပေးလှူ၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏
 မြေထောက်ရာ ဖြစ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ဗြဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဝိရနိကာ၊ နှိုရေကိုသုံးဆောင်လိုသော သူတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်
 တလဲလဲ၊ ခေနံ၊ နွားမကို၊ ဒုဟန္တိ၊ နှိုဗွတ်ကုန်၏၊ ပစ္ဆေဝ၊ နွားငယ်သည်၊
 ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ မာထရံ၊ အမိဖြစ်သောနွားမသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။
 ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ကိလမတိစ၊ ဣရိယာပုထိဖြင့်ထည်း ပင်ပန်း၏။

ဖန္ဒတိစ၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်လည်းတုန်ထွပ်၏၊ မန္ဒော၊ နံ့၊ သောပညာရှိသော်သူ
 သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဂဟ္တံ၊ အိမ်ခွေးမြေခွေးစသောထိုတိရစ္ဆာန်တို့
 ၏ဝမ်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာယတိစ၊
 ပဋိသန္ဓေလည်းနေ၏၊ မိယုတိစ၊ သေထည်းသေ၏၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
 ထိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဘုရိပညော၊ ပညာကြီး
 သောသူတော်ကောင်းသည်၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ အပုနပ္ပဝါယ၊
 တဘန်မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာယတိ၊ လုံ့ ထက်ဖြစ်စေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝေတ္ထု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒယော၊ ဥဒယအမည်ရှိသော၊
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဂီ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွ၊ (ပ)၊
 အန္တတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံဝတံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓံ၊ အကုန်ပုံ
 ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ။

ဒုတိယဥဒယသုတ်ပြီး၏။

(၁၆၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ (ပ)၊ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါတေဟိ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သောထေတို့
 ကြောင့်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယတ္တာဥပဝါနော
 စ၊ ရှင်ဥပဝါနသည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌကော၊
 အသုပ်အကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါနကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဂီ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဥပဝါနံ၊ ဥပဝါနံ၊
 ဣသံ၊ ငါတို့ကံတွန်း၏။ တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပဏ္ဍာဒကံ၊ ရေခွေးကို။
 ဇာနာဟိ၊ ထိလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာဥပဝါ
 နော၊ အရှင်ဥပဝါနသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်
 ကို၊ ပဋိသုဇာတိတွံ၊ ရှိသောစွာနာ၍၊ နိဝါသေတွံ၊ သင်းပိုင်ကိုမြင်ဝတ်၍၊

ပတ္တစီဝရံ။ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
 ဒေဝဟိတဿ၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဝေသ
 နံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်လေ၏။ ဒေဝဟိတော
 ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတံ၊ ရပ်သော၊ တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါနကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ အဒ္ဓသ
 ဝေ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ဥပဝါနံ၊ အရှင်
 ဥပဝါနကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ ကိန္နရဘာယိ၊
 အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ သံဃာဒိပါရုတော၊ ဒုက္ခမည်သောနှစ်ထပ်
 သင်္ကန်းကိုရုံထုတ်၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်ထုတ်၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်
 နေထုတ်၊ ခုဏှော၊ ဦးပြည်သော၊ တံ၊ အရှင်သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို၊
 ပတ္တယာနေ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဝေသန္တော၊ ရှာဖွေ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ယာပိတံ၊ တောင်ပန်မိတ်သော၊ အာဝ
 တောနု၊ ထာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇ္ဈဘာယိ၊
 ရှုတ်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ
 ဘတ်သော၊ ရန်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါတေဟိ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သောလေတို့
 ကြောင့်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 တေ၊ သင်အား၊ ဥဏှောဒကံ၊ ရေခွေးသည်။ သပေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ ဝေ
 သတိ၊ ဤသို့ရှိသည်ရှိသော်၊ ရန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေဟိ၊ ပေးလှူထော
 ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊
 သက္ကဓေယျာနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်ကုန်သောသူတို့အား၊ သက္ကတော၊
 အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော၊ အပဓေယျာနံ၊ အရိုအသေပြုထိုက်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ အပပိတော၊ အရိုအသေပြုအပ်သော၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ တံဥဏှောဒကံ၊ ထိုရေခွေးကို၊ ဟာတဝေ၊ ဆောင်မြင်း၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလို
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝါနေ၊ ဥပဝါနသည်။ အဇ္ဈဘာယိ၊ ရှုတ်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဥဏှောဒကဿ၊ ရေခွေးကို၊ ဝရိသေန၊ ယောက်ျားကို၊ ကာဇံ၊
 ထထင်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ပာဏိတသဗေ၊ တင်လဲကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗံ၊

ထထုပ်၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယုစေ၍၊ အာယသ္မာတောဥပဝါနဿ၊ အရှင်ဥပဝါ
နအား၊ ပါဒါထိ၊ ယူဇီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဥပဝါနော၊ အရှင်
ဥပဝါနသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဗ္ဗောဒကေန၊ ရေနှေးဖြင့်၊
နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ ဥဗ္ဗောဒကေန၊ ရေနှေးဖြင့်၊ ဟဏီထံ၊ တင်လဲကို၊
အာယောလေတွာ၊ ပျော်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပါဒါထိ၊ ကပ်
ယူဇီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သောအာဗာ
ခေါ၊ ထိုအနာသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ အံထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဟိ
တော၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကူ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မော
ဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်
ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံး
စေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
သော၊ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊
ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒေယုဓမ္မံ၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဇ္ဈ၊ ယူရအံ့နည်း၊
ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊ ယူအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ မဟဗ္ဗလံ၊ အကျိုးကြီး
သနည်း၊ ယဇမာနဿ၊ ယူသောသူအား၊ ကထံဟိ၊ အဘယ်သို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ သောရနိ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုဗ္ဗန္တိဝါသံ၊ ရှေး၌နေခဲ့ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဝေဒိ၊ ဝုဗ္ဗန္တိ
ဝါသဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိတော်မူ၏၊ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊
အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်ဖြင့်မြင်၏၊ အထော၊
ထိုမျှ၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပက္ခော၊
ရောက်တော်မူ၏၊ သောရနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဗ

၇-ဗြာဟ္မဏသံယုတ်- ၂၂-ဥပါသကဝဂ်၊

သိပြီး၍၊ ဝေါသိတော၊ သုံးဆပ်သောသိတင်း၏ အဆုံးသို့ ရောက်၏။ ။
 ဧတ္ထေ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဣတ္တယံဝတ္ထုကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ဣရာဇ်၊
 ဧတ္ထေဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊ အလှူသည်၊ မဟပဇ္ဇာ၊ များသောအကျိုး ရှိ၏။ ယ ဇမာ
 နဿ၊ လှူသောသူအား၊ ဝေဟိ၊ ဤသို့ရဟန္တာကိုလှူခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဣဇ္ဈာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်၊ ဣဇ္ဈာ၊ ပြည့်
 စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံ
 ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ဝျောက်
 သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ
 စွာကား၊ (ပ)၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇ
 တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေထု
 ငှတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ။

တတိယဒေဝဟိတသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၀) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူ
 သောအခါ၌၊ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ လူခေါ၊ ဒိုမင်းသော၊ လူပေါ၊ ဝရ
 ဘော၊ ဒိုနွမ်းသော၊ အဝတ်အရုံရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ များသော
 ဥဗ္ဗာနှစ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏။
 ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္ဓိံ၊
 တကွ၊ သဗ္ဗေဒိ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာပြောဟော၏။ သဗ္ဗေဒနိယံ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ
 ပြောဟော အပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်
 သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ကင့်
 ဝျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ကင့်ဝျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝံ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလံ၊
 ထိုများစွာသော ဥဗ္ဗာနှစ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့၊ မိန့်တော်မူဆည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊

သင်သည်။ လူခေါ၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ လူပာပါဓရထော၊ အိုခွမ်းသော်
 အဝတ်အရုံရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စက္ကာပေ၊ ထေးယောက်ကုန်
 သော၊ ယေပုတ္တော၊ အကြင်သားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပုတ္တော၊ ထို
 သားတို့သည်၊ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သံပုစ္ဆ၊ တိုင်ပင်၍၊ ဝံ၊
 ငါ့ကို၊ စာရာ၊ အိပ်မှ၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ယျောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့ထပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ပရိယာပုဏိတွာ၊ ရအောင်သင်၍၊
 သဘာယံ၊ သဘင်၌၊ မဟာဇနကာယေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သန္တိပတိ
 တေ၊ စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ ပုတ္တေသုစ၊ သားတို့သည်လည်း၊ သိန္နိသိန္နေ
 သု၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘာသဏု၊ ရွတ်ဆိုစော၊
 ယေဟိဘာတေဟိ၊ အကြင်ငါ့သားတို့သည်၊ နန္ဒိသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 ပြီး၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်သားတို့အားလည်း၊ ဘဝံ၊ ပွားစီးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိသံ၊
 တောင့်ထပြီးတေ၊ ထိုငါ့သားတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်၊ သန္တိ
 ထက္က၊ သံပုစ္ဆ၊ တိုင်ပင်၍၊ သာ၊ ခွေးတို့သည်၊ သုကရံ၊ ဝက်ကို၊ ဝါရေန္တိ၊ ဣဝ၊
 ဟောင်သဖြင့်မြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝါရေန္တိ၊ မြည်ထမ်းသဖြင့် မြစ်ကြကုန်
 ၏။ အသန္တာ၊ သူထော်မဟုတ်ကုန်သော၊ ဇမ္ဗော၊ ယုတ်ကုန်သောသားတို့
 သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တာတတပထာတိ၊ ဘခင်ဘခင်ဟူ၍၊ တာသရေကီရ၊ ဆို
 ကုန်သတတ်၊ ပုတ္တဇ္ဇပေန၊ သား၏အသွင်ဖြင့်၊ တေရက္ခသာ၊ ထိုရက္ခါက်
 ဘီလူးတို့သည်၊ ဝယောဂတံ၊ အယွတ်လွန်သောငါ့ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်လေ
 ထောင်ဘကား၊ ဇိ၊ ဣတ္ထ၊ အိုမင်းပြီးသော၊ အသော၊ မြင်းကို၊ ဇနေန၊ လူအ
 ပေါင်းသည်၊ ခါဒနာ၊ ကောင်းသောအရသာရှိသောခဲတွယ်မှ၊ အပနိယတိ
 ဣဝ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတု၊ နိဗ္ဗာဂေါ၊ ဥပ္ပာမရှိသော၊
 မာဒိသောဝိ၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်လည်း၊ ဗာလကာနံ၊ သူမိုက်တို့၏၊ ဝိတံ၊
 အာရုံဖြစ်၍ ထေရော၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါးအိပ်တို့၌၊
 ဘိက္ခုတိ၊ တောင်းရ၏။ ယေပုတ္တော၊ အကြင်သားတို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊
 အနုသာဂါ၊ မရှိသမထုံဝပ်ကုန်၊ တေဟိ၊ ထိုသားတို့ထက်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဒဏ္ဍောဝ၊ လက်စွဲတောင်ငွေသည်သာလျှင်၊ သေယျောကီရ၊ မြတ်သေးသ
 တတ်၊ အထော၊ ထိုစကားမှန်၏၊ ဒဏ္ဍော၊ တောင်ငွေသည်၊ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော
 ဂေါတံဝိ၊ နွားကိုလည်း၊ ဝါရေဟိ၊ မြစ်၏၊ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော၊ ကုက္ကုရံဝိ၊
 ခွေးကိုလည်း၊ ဝါရေဟိ၊ မြစ်၏၊ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌၊ ပုရေ၊ ရှေ့သွား

သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္တိရေ၊နက်သောရေ၌၊ဂါဝိ၊ထောက်တော်ကို၊
 ခေတိ၊ ရေ၏ခလိတွာ၊ချော်သော်သည်၊၊ဒဏ္ဍဿ၊ထောင်ငွေ၏၊အာနုဘာ
 ဝေ၊အစွမ်းကြောင့်၊ ပဋိတိဋ္ဌတိ၊ တဘန်တည်ပြန်ရ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 ပုတ္တေတိ၊ သားတို့ထက်၊ သေယျောကိရ၊မြက်သေးသတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါ၊မိန်းကော်မူ၏၊ အထခေါ၊ထိုသို့
 နေကော်မူသောအခါ၌၊ သောဗြာဟ္မဏမဟာသာဏေ၊ထိုပုတ္တေားသုကြွယ်
 သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိ၊ကေး၊အထံ၌၊ဣမာဂါတာယော၊
 ဤဂါတာတို့ကို၊ ပရိသာပုဏိတွာ၊ ရအောင်သင်၍၊ သဘာယံ၊သဘင်အ
 ထဟိ၌၊ မဟာဇနကာယေ၊လူများအပေါင်းသည်၊သန္တိပတိထေ၊စည်းဝေး
 သည်ရှိသော်၊ ပုတ္တေသု၊ သားတို့သည်၊ သန္တိသိန္နေသု၊ကောင်းစွာနေကုန်
 သည်ရှိသော်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုဝေ၏၊ကိ အဘာသိ၊အဘယ်သို့ရွတ်ဆို
 သနည်း၊ ဖေတိဇာထေတိ၊ အကြင်ငါ့သားတို့သည်၊နန္ဒိဿ၊နှစ်သက်ဝင်း
 မြောက်အပ်ပြီ၊ဖေသဉ္စ၊အကြင်သားတို့အားထည်း၊ဘဝံ၊စည်းပွားခြင်းကို
 ဣစ္ဆိသံ၊ တောင့်တပြီ၊ ထေ၊ထိုသားတို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ခါရေတိ၊မယားတို့
 နှင့်၊သန္တိ၊ ထကွ၊ သံပုစ္ဆ၊ တိုင်ပင်၍၊သာ၊ခွေးတို့သည်၊သုကရံ၊ဝက်ကို၊
 ဝါရေန္တိ၊ဣ၊ ဟောင်သဖြင့်ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝါရေန္တိ၊ မြည်တမ်းသဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အသန္တာ၊ သူထော်မဟုတ်ကုန်သော၊ ဇမ္ဗာ၊ ယုတ်ကုန်
 သောသားတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊တာတတာတာတိ၊ဘခင်ဘခင်ဟူ၍၊ဘာသ
 ရေကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်၊ ပုတ္တဂ္ဂပေန၊သား၏အသွင်ဖြင့်၊ဖေရက္ခဿ၊ထို
 ရက္ခိ၊ကံတိလူးတို့သည်။ ဝယောဂတံ၊ အယွယ်လွန်သောငါ့ကို၊ ဇဟန္တိ၊
 စွန့်ကုန်လေသောင်းထကား၊ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီသော၊ အသော၊မြင်းကို၊
 ဇနေနု၊ လူအပေါင်းသည်၊ ခါဒနာ၊ကောင်းသောအရသာရှိသောခဲတွယ်မှ
 အပနိယတိ၊ဣ၊ ဖယ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ထိုအတု၊နိဗ္ဗောဂေါ၊ဥစ္စာ
 မရှိသော၊ မာဒိသောဝိ၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်ထည်း၊ဗာထကာနံ၊သူရိက်
 တို့၏ ဝိသာ၊ အဘဖြစ်၏၊ထေရော၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ပရ၊ဂါရေသု၊သူတ
 ပါးအိမ်တို့၌၊ဘိက္ခတိ၊တောင်းရ၏၊ ယေပုတ္တာ၊အကြင်သားတို့သည်၊မေ
 ငါ့အား၊အနုဿဝါ၊မရှိသေမတုပ်ဝပ်ကုန်၊ထေတိ၊ထိုသားတို့ထက်၊မေ၊ငါ
 ၏၊ဒဏ္ဍော၊လက်စွဲထောင်ငွေသည်သာလျှင်၊သေယျောကိရ၊မြက်သေး
 သတတ်၊ အထော၊ထိုစကားမှန်၏၊ ဒဏ္ဍော၊ထောင်ငွေသည်၊စဏ္ဍံ၊ကြမ်း
 သော၊ ဂေါထမ္ပိ၊ နွားကိုထည်း၊ဝါရေတိ၊မြစ်၏၊စဏ္ဍံ၊ကြမ်းသော၊ကုတ္တု
 ရမ္ပိ၊ ခွေးကိုထည်း၊ ဝါရေတိ၊ မြစ်၏၊ အနုကာရေ၊ အရိက်တိုက်၌၊ပုရေ၊

ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္တိရေ၊ နက်သောရေ၌၊ ဂါဝံ၊ ထောက်
 ဘောင်ကို၊ ဇေတိ၊ ရေ၏၊ ခလိတွာ၊ ရေခဲသော်သည်၊ ဒဏ္ဍဿ၊ တောင်ငွေ၏။
 အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ပဋိတိဋ္ဌတိ၊ ထမန်တည်ပြန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပုဏ္ဏဟိ၊ သားတို့ထက်၊ သေယျောကီရ၊ မြတ်သတတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံပြာဟူတမဟာသာ
 ယံ၊ ထိုများစွာသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားကို၊ ပုဏ္ဏာ၊ သားတို့သည်၊ စာရံ၊
 အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ ပဇ္ဇေကံ၊ အသီးအသီး၊
 ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်၊ အာစ္ဆာဒေသံ၊ ဖုံးထွင်းကုန်၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သောပြာဟူတမဟာသာယော၊ ထိုများသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒုဿယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို၊ အာဒါယံ၊ ယူ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အချစ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
 တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအချစ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္က
 မိဘွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကွ၊ သမ္ပောဒိ၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြော
 ဟောအပ်ပြီ။ သော၊ သာဓကီယံ။ အသက်ထက်ဆုံးအောက်စေအပ်သော၊
 ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်
 ပတ်သောအချစ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော
 အချစ်၌၊ နိသိန္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ပြာဟူတမဟာသာယော၊ များသော
 ဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧထံဝစနံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ယျှောက်သနည်း၊ ဟု
 မူကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံပြာဟူတာနာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ပုဏ္ဏားမည်သည်တို့သည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏
 ဥစ္စာကို၊ ပရိယေသာမ၊ ရှာဖွ်ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတု၊ ခံတော်မူပါ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနု
 ကစ္ဆံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေထိ၊ ခံတော်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ သောပြာဟူတမဟာ သာယော၊
 ထိုများသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဧထံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လို
 တွယ်ရှိစွာကား၊ (ပ)၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပတံ၊ အသက်

၇-ဗြဟ္မဏသံယုတ်- ၂၂-ဥပါသကဝဂ်၊

ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံ၊ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝေရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထမဟာသာယသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၀) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံးတည်း၊ ဘေဒခေါပနသမယေ န၊ ထိုအခါ၌၊ မာနတ္ထရွေးနာမ၊ မာနခက် ထန်သောကြောင့်၊ မာနတ္ထဒ္ဓမဉ္ဇသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပရိဝသတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ နေဝအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ ဇေဋ္ဌဘာတရံ၊ အစ်ကိုကို၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ တေနခေါပနသမယေ န၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသာတ်သည်၊ ပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ခြံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာနတ္ထဒ္ဓဿ၊ မာနခက်ထန်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဧဝံ၊ ဧသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံ၊ သမဏော၊ ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသာတ်သည်၊ ပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ခြံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏောဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းဂေါတမရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မေယျံ၊ ကပ်ရမှုကား၊ ယံ၊ နှု၊ ကောင်းလေစွ၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သစေအာထဝိဿတိ၊ အကယ်၍စကားပြောဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့စကားပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်သည်၊ ထံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ အာထဝိဿာမိ၊ စကားပြောဆိုအံ့၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ နောစေအာထဝိဿတိ၊ အကယ်၍စကားမပြောဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့စကားမပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်သည်၊ ထံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ နာထဝိဿာမိ၊ စကားမပြောဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ သောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။

မာနတ္ထဒွေ၊ မာနခက်ထန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိ
 ထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 တုဏှိဘူဇော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ ဧကန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ထံ၊ ထိုမာနတ္ထဒွေပုဏ္ဏားကို၊ နာလဝိ၊ စကားပြောဆိုတော်မူ၊ အထ
 ခေါ၊ သို့အခါ၌၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနခက်ထန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 အသံသမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော
 အကြောင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊
 တထောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ ပုန၊ တဘန်၊ နိဝဏ္ဏိတုကာမော၊ ပြန်နှစ်ခြင်း
 ဌါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်းသည်၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနခက်ထန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 ၏၊ စေတောပရိပိတက္ကံ၊ ဗိတံ၏ကြံသည်ကို၊ စေတသာ၊ ကိုယ်တော်၏ဗိတံ
 ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနခက်ထန်သော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊
 ဂါယာယ၊ ဂါယာဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဗ္ဗဘာသိ၊
 အဘယ်သို့ရွတ်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မာနံ၊ မာနခက်ထန်ခြင်း
 သည်၊ နသာဓု၊ မကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ အတ္ထိကဿ၊
 အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသောသူအား၊ ယေနအတ္ထေန၊ အကြင်အကျိုးစီးပွား
 ကြောင့်၊ အာဝတ္ထိ၊ ထာရောက်၏၊ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုအလိုရှိအပ်သောအကျိုး
 စီးပွားကိုသာလျှင်၊ အနုဗြူ၊ ဟယေ၊ အဘန်ထလဲလဲပွားစေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနခက်ထန်
 သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတံကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ တထောဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပါဒေသု၊ ခြေထော်တို့၌၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဘဂဝဏော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ရခေန၊ မျက်နှာဖြင့်၊ ပရိဝုဗ္ဗတိ၊ ထိခိုက်
 ၏၊ ပါဏိတံ၊ ထက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုတ်နယ်၏၊ နာမဉ္စ၊
 အမည်ကိုလည်း၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ ကိံ၊ သာဝေတိ၊ အဘယ်သို့ကြား
 သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မာနတ္ထဒွေ၊
 မာနဖြင့်ခက်ထန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 မာနတ္ထဒွေ၊ မာနဖြင့်ခက်ထန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ အထခေါ၊

ထိုအခါ၌၊ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်၊ အတ္ထရိယမ္ပုတပိတ္တဇာတာ၊
 ဖြစ်သောအံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူး ဖြစ်တံ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံ
 အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဘော၊အချင်းတို့၊အတ္ထရိဝတ၊အံ့ဘွယ်
 ရှိစွထကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္ထုတံဝတ၊မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်စွထကား၊
 တံသစ္စံ၊၅၄၆၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနဖြင့်ခက်ထန်သော၊ အယံပြာဟူဏော၊
 ဤပုဏ္ဏားသည်၊မာထရံ၊အမိကို၊နေဝအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ ဝိတရံ၊အဘ
 ကို၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ အာစရိယံ၊ဆရာကို၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊
 ဇေဋ္ဌဘာတရံ၊ အစ်ကိုယ်ကို၊နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ အထစပန၊ ထိုသို့
 မာန်ခက်ထန် သည်ဖြစ်ထွက်၊ ဝံမဏောဂေါထမေ၊ ရဟန်းဂေါထမ၌၊
 ဝေဂ္ဂုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရမံ၊မြတ်သော၊နိပစ္စကာရံ၊ အရိအသေပြု
 ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္ထရိယမ္ပုတပိတ္တဇာတာ၊အံ့ဘွယ်
 သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲသော စိတ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊မာနတ္ထဒွံ၊ မာနဖြင့်ခက်ထန်သော၊ ပြာဟူတံ၊
 ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ဤစကားကို၊အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဂေါစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ပြာဟူတာ၊ပုဏ္ဏား၊ယတောယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ မယိ၊ငါ၌၊ထေးသင်၏၊ပိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ပသန္တံ၊ကြည်သည်၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ တတောထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊သင့်ပြီ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ထလော၊
 သကေအာသနေ၊ မိမိနေရာ၌၊နိသိဒ၊ထိုင်နေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာနတ္ထဒွေ၊ မာနဖြင့်ခက်ထန်သော၊
 ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊သကေအာသနေ၊မိမိနေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်
 နေပြီ ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊အဇ္ဈဘာသိ၊
 ရွတ်၏၊ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ ကေသု၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊နမာနံ၊
 ရှိခိုးခြင်းကို၊ကယိရာထ၊ ပြုရာအံ့နည်း၊ကေသု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊သဂါ
 ရေဝါ၊ အရိအသေပြုခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ကေ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဿပုဂ္ဂသဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပပိတာ၊အရိအသေ ပြု
 အပ်ကုန်သည်၊ အဿသာဝေယျံ၊ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း၊ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ အဿပုဂ္ဂသဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာရ၊ကောင်းစွာ၊ သုပုဇိတာ၊
 ကောင်းစွာပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊အဿ၊ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏၊ပြာဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၊မာထရိဝါပိ၊ အမိ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိသရိဝါပိ၊အဘ၌လည်းကောင်း၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊ ဇေဋ္ဌမိ၊အကြီး
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘာထရိဝါပိ၊ အကို၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမိ၊ လေး

ယောက်မြောက်ဖြစ်သော၊ အာစရိယေစ၊ ဆရာ၌လည်းကောင်း၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ နမာနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏၊ ထေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သဂါဓဝေါ၊ အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပစိတာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ သုပုဇိတာ၊ ကောင်းစွာပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အဓဟန္တေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်ကုန်သော၊ သိတိသုတေ၊ ဖြေပြစ်စွာပြုကုန်သော၊ ကထကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတစ်ဆဲ၊ မြောက်ပါးသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ အနာသဝေ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ပြီးသော၊ အနုတ္တရေ၊ အလွန်ဘက်မရှိကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မာနံ၊ မာနကို၊ နိဟမ္မ၊ နှိပ်၍၊ အက္ကဋ္ဌေါ၊ မခက်ထန်သည်ဖြစ်၍၊ တဝံ၊ သင်သည်၊ နမသောနမသောယျ၊ ရှိခိုးရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာနုတ္တဋ္ဌေါ၊ မာနဖြင့်ခက်ထန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွထကား၊ (ပ) အဇ္ဇတဇ္ဇေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏူပေတံ၊ အသက်တက်ဆုံး၊ သဇုတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဝံ၊ အက္ခန္ဓ်ကို၊ တဝံ၊ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ ရွတ်တော်မူပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ပစ္စမမာနုတ္တဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၂) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့နေထိုင်မှုသောအခါ၌၊ ပဗ္ဗနိကဿ၊ တောနာမ၊ ငဇ္ဇနိကဿ၊ တအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ပရိဝသတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဗ္ဗနိကဿ၊ တဿ၊ ပစ္စနိကဿ၊ တအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဧဝံ၊ သောငရိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဘာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော၊ ဂေါတမော၊

ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမေယျံ၊ ဆည်းကပ်ရမှုကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ၊ ယညဒေဝယံယံဇေ၊ အကြင်အကြင်စကားကိုသာလျှင်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဘာသိသတိ၊ သိုလတ္တံ့၊ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုစကားကိုသာလျှင်၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ ပစ္စနိကသာတံ၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်သာယာအပ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိတေဇသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ စကံမတိ၊ စကြိုသွား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္စနိကသာတော၊ ပစ္စနိကသာတအမည်ရှိသော၊ ဖြာဟွထော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ စကံမန္တံ၊ စကြိုသွားအောင်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုစကံမ မာနော၊ အထုလိုက်၍ စကြိုသွားသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကံ၊ အပေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဏ၊ ဟောလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဖြာဟွထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရားကို၊ ပစ္စနိကသာတေနစ၊ ဆန့်ကျင်သော သာယာခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဥပတ္တိယိဋ္ဌ စိတ္တေနစ၊ ကိလေသာ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သာရမ္မ ဗဟုလေနစ၊ အကြောင်းကိုလွန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဘေးရန်များသဖြင့်ထည်းကောင်းသုကာတိ၊ နာ၏၊ သော၊ ထိုနာသောသူသည်၊ သုပိဇာနံ၊ သိလွယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ သာရမ္မ ဥ၊ အကြောင်းကိုလွန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဘေးရန်ကိုထည်းကောင်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အပ္ပသာဒဗ္ဗ၊ မသာယာခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ အာစာတံ၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို၊ ပရိနိဿန္တ၊ စွန့်၍၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကို၊ စေသုကာတိ၊ အကယ်၍နာအံ့၊ သော၊ ထိုသို့သည်၊ ဇညာ၊ သိလွယ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စနိကသာတော၊ ပစ္စနိကသာတအမည်ရှိသော၊ ဖြာဟွထော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဟေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောင်၏၊ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုသွယ်ရှိစွထကား၊ (ပ)၊ ဘဝံ

ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏဂူပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂထံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဝေရေတု၊ မှတ်တော်မူပါစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ။

ဆဋ္ဌပစ္စနိကသာထသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၃) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောသထေသု၊ ကောသထတိုင်းတို့၌၊ အညတရထို့၊ အမှတ်မရှိထရရသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေနခေါပနသမပေနေ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇော၊ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ တထိ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ သစ်ချတ်၍အသက်မွေးသောအမှုကို၊ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေ၏။ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇော၊ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ အညတရသာထရက္ခမူလေ၊ မထင်ရှားသော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ပလ္လကံ၊ ပလ္လင်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဿယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဗ္ဗာနးသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဿိန္နံ၊ ထိုင်နေထော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓထခေါအဒ္ဓသဇော၊ မြင်သည်သာထျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုနဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတံသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣံ၊ အင်္ဂါဟာသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမထိ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌၊ ကမ္မန္တံ၊ သစ်ချတ်၍ အသက်မွေးသော အမှုကို၊ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်၊ ရမာမိ၊ မြေထောင်၏။ အယံသမတောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်၊ ရမတိ၊ မြေထောင်သေသနည်း၊ ဣတိဇေတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇော၊ နဝကမ္ဘိကဘာရုခ္ဓါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဇေတံ၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ နားထော်

ယျောက်ပေ၏။ ကိံအတ္တဘာသိ၊ အဘယ်သို့ နားထော် ယျောက်သနည်း၊
 သိက္ခ၊ ဂဟန်း၊ သာယဝနေ၊ အင်ကြင်းထောင့်၊ ကော၊ အတယ်မည်ကုန်သော၊
 ကမ္မန္တေ၊ အမှုကိုကို၊ ကရိယန္တိနု၊ ပြုကုန်သနည်း၊ ဟဒိ၊ ထိုမျှ၊ ဂေါတမ၊ ဂေါ
 တမ၊ တဝ၊ သင့်အား၊ အညတ္ထိံ၊ တပါးသာထောင့်၊ ဧကကော၊ တယောက်
 ထည်းထည်း၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိဒ္ဓတိ၊ ဂုဏ်ထောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 ဘာသိ၊ နားထော်ယျောက်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုတ္တုား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝနတ္ထိံ၊ ထော
 အုပ်၌၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊ မဂ္ဂါ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥတ္တိန္ဒူလံ၊
 ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်ရှိသော၊ ဝနံ၊ ထောသည်။ ဝိသုကံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး
 သော၊ ငြောင့်ထသင်းရှိ၏။ သွာဟံ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝနေ၊ ထောင့်၊
 နိဗ္ဗနုတော၊ တောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသလ္လော၊ ငြောင့်ထံသင်း ကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ အရတိံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ဝိပ္ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်
 ထည်း၊ ရမေရမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊
 အတ္တဘာသိ၊ နားထော်ယျောက်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝက္ကော၊ ယျော်အပ်သည်ရှိ
 သော၊ နဝကမ္ဘိက ဘာရုခါဇော၊ နဝကမ္ဘိက ဘာရုခါဇ အမည်ရှိသော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ပုတ္တုားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဝေံဝစံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပါပေ၏။
 (ပ)၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံ၊ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့
 ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
 ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဝေ၊ ရေထူးမှတ်တော်မူပါ
 ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ။

သက္ကမနဝကမ္ဘိကသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၄) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးကို၊
 သညံ၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ မထင်ရှားသော၊
 ဝနသတ္ထေ၊ ထောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ ဧတေန၊ ခေါပနသမယေန၊
 ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ အညတရဿ၊ မထင်ရှားသော၊ ဘာရုခါဇ
 ဂေါတ္တဿ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တုား၏။ သမ္ဘဟု
 ထာ၊ များစွာကုန်သော၊ အန္တေဝါထိကာ၊ အနီးနေထပ်ည့် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ကမ္မဟာရိကာ၊ စွင်းရွေသွားကုန်သော၊ မာဏဝကာ၊ လူလင်တို့သည်။

ယောနု၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝနုသဏ္ဍော၊ တောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနု၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ တထ္ထိ၊ ဝနုသဏ္ဍော၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ပလ္လင်္ကီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဿိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ ဒိသ္မာနု၊ မြင်ကုန်ပြီး၍၊ ယောနု၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘာရုခါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနု၊ ထိုပုဏ္ဏားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘာရုခါဇဂေါက္ကံ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘဝံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ယဂ္ဂေဇာနေယျာယိ၊ သိတိထော၊ အသုကထ္ထိံ၊ ဤမည်သော၊ ဝနုသဏ္ဍော၊ တောအရပ်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ ပလ္လင်္ကီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘာရုခါဇဂေါက္ကော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တေတိမာဏဝဏေတိ၊ ထိုထုလင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယောနု၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောဝနုသဏ္ဍော၊ ထိုတောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနု၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တထ္ထိ၊ ဝနုသဏ္ဍော၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ပလ္လင်္ကီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဿိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ အဒ္ဓသဇေ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာနု၊ မြင်ပြီး၍၊ ယောနု၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ တေနု၊ ထိုဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဗ္ဘဘာသိ၊ နားထော်လျှော်၏၊ ကိံအဗ္ဘဘာသိ၊ အဘယ်သို့နားထော်လျှော်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဂန္တိ၊ ရုရှပေး၊ နက်နဲ့သော သဘောလည်းရှိသော၊ ဗဟုဘေရဇေ၊ များစွာသောသဝိညာဏကဇဝိညာဏကဘေးတို့ဖြင့် ကြောံဘွယ်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ထော၌၊ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။

အရညံ၊ လူသံထည်းကင်း၏၊ ဝိဇနံ၊ လူထည်းကင်း၏၊ ဣမံ၊ ဤတောသို့၊ ဝိဂါဟိ
ယ၊ ဝင်၍၊ အနိစ္စမာနေနဋ္ဌိတေနဝဂ္ဂုနာ၊ မတုထွတ်တည်တံ့ပြေပြစ်ထော်မူ
သောကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ထက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော၊ တိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း
သည်၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ကိုနှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ သန္တရဂ္ဂပံဝထ၊ အလွန်ကောင်း
ပေစွထကား၊ ယတ္ထအရညော၊ အကြင်တော၌၊ ဝိတံပိ၊ သိခြင်းသည်လည်း၊ န၊
မရှိ၊ ယတ္ထအရညော၊ အကြင်တော၌၊ ဝါဒိတံပိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ န၊ မ
ရှိ၊ တံဝနံ၊ ထိုတောကို၊ ခနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကော၊ တယောဂ်ထည်း၊
အသိဒတာ၊ မြီ၍နေတော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့တော၌နေခြင်း၏အကြောင်းသည်၊
မံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အတ္ထေ ရဂ္ဂပံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲသောသဘောသည်၊ ပဋိဘာတိ၊
ရှေးရှုထင်၏၊ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ဧကော၊ တယောဂ်ထည်းထည်း၊ ဝိတိမနော၊
ဝိတိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝသေ၊ နေတော်မူ၏၊
အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်သော၊ တိဒိဝံ၊ ဗြဟ္မာပြည်ကို၊ အာကင်္ခမာနော၊
ထောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ လောကာပိပတိ သဟဗျတံ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့် တကွ
အဘော်၏အဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညာမိ၊ အောက်မေ့မိ၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ဝိဇနံ၊ လူကင်းသော၊ အရညံ၊ တောကို၊
အသိဒတာ၊ မြီတော်မူသနည်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်
သောအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဣမံ၊ ဤတော၌၊ တပေါ၊ ရှိုးခြံသောအကျင့်ကို၊
တြုပ္ပထိ၊ ကျင့်တော်မူလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တဘာသိ၊ နားတော်
လျှောက်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကင်္ခါ၊
ထောင့်တတတ်သော လောဘသည်လည်းကောင်း၊ အဘိနန္ဒနာဝါ၊ အလွန်
နှစ်လိုတတ်သောလောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝုထုနာနပ္ပကာရာ၊ အထူး
ထူးအပြားပြားများသော ဒိဋ္ဌိမာနစသော ကိလေသာသည်လည်းကောင်း၊
အနေကောတုဿ၊ များသောသဘော ရှိကုန်သောအာရုံတို့၌၊ သဒါထိတာ၊
အခါခပ်ထိမ်းမိ၏၊ သာပဇပိတာ၊ ထိုချုပ်ပေါ်တတ်သော လောဘသည်၊
အညာထမူထပ္ပဘဝါ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင်အရင်းရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သမူလိကာ၊
အဝိဇ္ဇာဟူသောမူထနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဗျန္တိကတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် ကင်းသည်ကိုပြုအပ်
၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အကင်္ခါ၊ ထောင့်တခြင်းကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ အထိတော၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပယော၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သပ္ပာလေးပါးတရားတို့၌၊
ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ စင်ကြယ်သော သဗ္ဗညုတဥာဏ် အမြင်ရှိသည် ဖြစ်၍၊

အနုတ္တရံ၊ အလွန်အကဲမရှိသော၊ သိဝံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ် ဥပသင်္ဂါယျံ၊ ပဗျုပ္ပာယ်၊ ရောက်၍၊ ခုဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ တောကြီး၌၊ ဝိသာနုဓေ၊ ချောင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဈာယာမိ၊ နှစ်ပါးသောချာန် ဖြင့်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခိဘာသိ၊ ရှုတ်တော် မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘာရန္တိ၊ ဇ၊ ဂေါက္ကော၊ ဘာရန္တိ၊ အနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တော၊ သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွာကား၊ (ပ)၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေ တံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။

အဗ္ဗမကဗ္ဗဟာရသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၅) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ မာ တုပေါသကော၊ မာတုပေါသကအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တော၊ သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ယေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံ မိတ္တာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဗ္ဗော ဝိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မှေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကေမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက် မတ်သော အရပ်၌၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ် သောအရပ်၌၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မာတုပေါသကော၊ မာတု ပေါသကအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တော၊ သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ အက္ခိန္တံ သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ ပရိယေသာမိ၊ ရှာဖွ်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွ်၍၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါသေမိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။

ကမ္ဘိ၊ အသိနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊ ကာရိ၊ ဤသို့ပြုလေ့ရှိသည်၊ ကိစ္စ
 ကာရိ၊ ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျော့ကံ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ကာရိ၊ ဤ
 သို့ပြုလေ့ရှိသည်၊ ကိစ္စကာရိ၊ ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ခမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊
 ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ ခမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်း
 ကို၊ ပရိယေသတိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါသေ
 တိ၊ လုပ်ကြွေး၏၊ သော၊ ထိုသို့လုပ်ကြွေးသောသူသည်၊ ဗဟို၊ များသော၊
 ပုဏ္ဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ မရွေး၊ အကြင်သူသည်၊ မာတရံ၊ အမိကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတရံ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ခမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဘိက္ခံ၊
 ထမင်းကို၊ ပရိယေသတိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ ပေါသကံ၊ လုပ်ကြွေး၏၊ မာတာဝိတုသု၊
 အမိအဘတို့၌၊ ထာယပါရိပရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကြွေးခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထို
 လုပ်ကြွေးသောသူကို၊ ပညာတံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌
 ယျင်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏၊ ပဂ္ဂ၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်
 ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မာ
 တုပေါသကော၊ မာတုပေါသကအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း၊ ဘောဂေါမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်စွာကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ် ရှိစွာကား၊ (ပ)၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံ
 ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏု
 ပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရတံ၊ ကိုကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ်
 သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါစော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏ ။

နဝမမာတုပေါသကသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၆) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန်ကျောင်း
 ထောင်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခကော၊ ထောင်း

ထတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
 ဥပသင်္ဂါမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မော
 ဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီရိယာ၊ ရေတွာ၊ ပြီးဆုံး
 စေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ ဘိက္ခကော၊ တောင်းတတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံဝိ၊
 အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဘိက္ခကော၊ တောင်းတတ်၏၊ ဘဝံဝိ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်လည်း၊ ဘိက္ခကော၊ တောင်းတတ်၏၊ ဣမ၊ ဤဘိက္ခုမည်သည်၏အဖြစ်
 ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ နာနာကရဏံ၊ အသီးသီးပြုခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အသို့
 နည်း၊ ဤတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေန၊ ထိုတောင်း
 ထတ်သောကြောင့်၊ ဘိက္ခကော၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဝိသံ၊ မကောင်းသော အနံ့ကိုလှိုင်စေတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရား
 ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါ၊
 ဘိက္ခုမည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ရှိကုန်၏၊
 ထာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ စင်စစ်ဘိက္ခုမည်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ လောကော၊ လောက၌၊ လောစ၊ အကြင်သူသည်
 ကား၊ ပုညဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မ၊ ပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း၊
 ဗာဟိတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်ပယ်၍ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကုသို
 လ်ကိုလည်း၊ သင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုသူကို၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်
 တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခကော၊ တောင်းတတ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ ယျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုတွယ် ရှိစေတကား၊ ဘောဂေါ
 ထမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုတွယ် ရှိစေတကား၊ (ပ)။

မံ၊ အာဟုန္တံကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏုပေထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ ကိုကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ခြံ၊ ယကာဟူ၍၊ ဝေရေထု၊ မှတ်ထင်တော်မူပါ ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ။

ဒဿမထိက္ခကသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၇) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန်ကျောင်း ထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့နေထော်မူ သောအခါ၌၊ သင်္ဂါရဝေါနာမ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ပဒိုဝသတိ၊ နေ၏။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ရေ ဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ စင် ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေတိ၊ ထောင့်တ၏။ သာယံ၊ ညဉ့်ဆည်းဆာ၌ လည်း ကောင်း၊ ပါတံ၊ နံနက်ဆည်းဆာ၌လည်းကောင်း၊ ဥဒကောရောဟနာနုယော ဝံ၊ ရေသို့သက်ခြင်း ဟူသောလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒေ၊ အရှင် အာနန္ဒာသည်၊ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါယေတွာ၊ သင်းပိုင်ကံ့ပြင်ဝတ် ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယံ၊ ယူ၍၊ သာဝဏ္ဏိံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည် သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအယိုငှါ၊ ပါဝိထိ၊ ဝင်စေ၏။ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည် ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအယိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်ထည်၍၊ ပစ္စာတတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံပြီး သည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါတပ္ပဒိုက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေတွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သင်္ဂါရဝေါနာမ၊ သင်္ဂါရဝ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣဝေသာဝဏ္ဏိယံ၊ ဤသာဝဏ္ဏိပြည် ၌၊ ပဒိုဝသတိ၊ နေ၏။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ ဥရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိ

သည်ဖြစ်၍ ဥဒကောနု၊ ရေဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေတိ၊ တောင့်တ
 ၏၊ သာယံ၊ ညဉ့်သည်းသာ၌ ထည်းကောင်း၊ ဝါထံ၊ နံနက်သည်းသာ၌ ထည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းဟူသောထုံ
 ထကို၊ အနုယုတ္တော၊ ထုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သင်္ဂါရဝဿ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏ
 ဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝေန၊ ထိုအိမ်ရှိရာအ
 ရပ်သို့၊ အနုကမ္ပံ၊ အစည်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဥပသင်္ဂါမတု၊ ကပ်
 တော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငျော့ကံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ထုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အမိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်
 မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗဒူသမယံ၊ နံနက်
 အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သင်္ဂါရဝသင်္ဂါရဝ
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သင်္ဂါရဝဿ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝေန၊ ထို
 အိမ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂါမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဝေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂါ
 မိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ဂါမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရား
 နှင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ ထကူ၊ သမ္ဘောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္ဘောဒိနိယံ၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓုဏှိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး
 အောက်မှအပ်သော၊ ဣတိ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာဓုရော၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သင်္ဂါရ
 ဝံ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧတံ၊ စခံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊
 ရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကောနု၊ ရေဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်
 ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေတိ၊ တောင့်တ၏၊ သာယံ၊ ညဉ့်သည်းသာ၌ ထည်း
 ကောင်း၊ ဝါထံ၊ နံနက်သည်းသာ၌ ထည်းကောင်း၊ ဥဒကောရောဟ နာနု

ယောဂံ၊ ရေသို့သက်ခြင်းဟူသော လုံးထက်၊ အနုယုတ္တော၊ လုံ့ထပြုသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရသိ၊ နေ၏။ (ဤဝိဟရသိရှိမှသည်) ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရ၊ အဆင့် စကားကြားရသည်ကား၊ သစ္စံ၊ ငှန်ပေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဘောဂေါထမ၊ အရှင်ဂေါထမ၊ ဧဝံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်းငှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံပန၊ အဘယ်မည်သော၊ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးအထူးကို၊ သမ္ပဿမာ နော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကသဒ္ဓိကော၊ ရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်း ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေသိ၊ ထောင့်ထသနည်း၊ သာဟံ၊ ညဉ့်ဆည်းဆာ၌လည်းကောင်း၊ ပါတံ၊ နံနက် ဆည်းဆာ၌လည်းကောင်း၊ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ ရေသို့သက်ခြင်း ဟူသော လုံ့ထကို၊ နုအယုတ္တော၊ လုံ့ထပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရသိ၊ နေသ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါထမ၊ အရှင်ဂေါထမ၊ ဣတိ၊ ဤလုံ့ထပြုရာ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယံပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ကထံ၊ ပြုမိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို နံနက်ဆည်းဆာ၌ ပြုမိသော မကောင်းမှုကို၊ သာဟံ၊ ညဉ့်ဆည်းဆာ၌၊ နှာနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်၊ ပဝါဟေမိ၊ ရှော၏၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ယံပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို၊ ကထံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုညဉ့် အခါ၌ပြုမိသောမကောင်းမှုကို၊ ပါတံ၊ နံနက်ဆည်းဆာ၌၊ နှာနေန၊ ရေချိုး သဖြင့်၊ ပဝါဟေမိ၊ ရှော၏။ ဘောဂေါထမ၊ အရှင်ဂေါထမ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဝံ၊ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်း စွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကသဒ္ဓိကော၊ ရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေမိ၊ ထောင့်ထ၏။ သာ ယံ၊ ညဉ့်ဆည်း ဆာ၌လည်းကောင်း၊ ပါတံ၊ နံနက်ဆည်း ဆာ၌လည်း ကောင်း၊ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ ရေသို့သက်ခြင်းဟူသောလုံ့ထကို၊ အနုယုတ္တော၊ လုံ့ထပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရသိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေဓ္မော၊ အဋ္ဌာရိကမဂ်ထရားသည်၊ ရဟဒေါ၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့၏ ရေချိုးရာဖြစ်သောကြောင့် အိုင်သဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိဝိယံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိထသည်၊ တိတ္ထော၊ ရေချိုးရာသိပ်သဘွယ်ဖြစ်၏။ အနာဝိဇ္ဇော၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်သက်၍ရေချိုးကုန်သော်လည်း မနောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အလွန်ကြည်၏။ သတ္တိံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား၊ ပသဓ္မော၊ မြီးမွမ်းအပ်၏။ ယတ္ထ၊

အကြင်အိုင်၌၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝေဒဂုဏော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သိနာတာ၊
 ရေချိုးကုန်၏။ ထတ္ထ၊ ထိုရေချိုးရာ၌၊ အနုဇ္ဈိဂတ္တာဝ၊ မစွတ်သောကိုယ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပါရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ထရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေျောက်သနည်း၊ ဘော
 ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ (ပ)၊
 ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို
 အစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သံရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊
 သည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဝေရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။ ။

ကောဒသမသင်္ဂါရဝသုတ်ပြီး၏။

(၂၀၀) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကသာ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤခေါမဒုဿသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗု
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အ
 ဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ခေါမဒုဿာနံ၊ ခေါမဒုဿ
 အမည်ရှိကုန်သော၊ သက္ခာနံ၊ သာဏီဝင်မင်းတို့၏၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုထိုနေ
 ထော်မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ၊
 နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သမိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ခေါမဒုဿံ၊ ခေါမဒုဿအမည်ရှိသော၊ နိဂမံ၊
 နိဂုံးသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပါဝိထိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ထေနခေါပဒုဿမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါမဒုဿကား၊ ခေါမဒုဿနိဂုံး၌နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ
 ဂဟပတိကား၊ ဝုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ သဘာယံ၊ သဘင်အထပ်၌၊ ကေန
 ဝိဒေဝကရဏီယေန၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်၊ သံဗ္ဗိ
 ပတိဘာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေါစ၊ မိန့်သည်
 ထည်း။ ဧကမေကံ၊ ထပေါက်ထပေါက်၊ ဖုဿယတိ၊ ဖျန်း၏။ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာသဘာ၊ ထို

သဘင်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေဒ၊ ထိုတုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ဝါ၊ ကပ်စေ၏။ ခေါမဒုဿကာ၊ ခေါမဒုဿနိဂုံး၌နေကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဒုရုဏေဝ၊ အဝေးကသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွထားတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကြကုန်၏၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်ပြီး၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ဝံကြကုန်၏။ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်ကြကုန်သနည်း။ ကေစရုဏ္ဏကာ၊ အဘယ်ဦးပြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေစသမဏကာ၊ အဘယ်ရဟန်းယုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဘာမေဓံ၊ သဘင်ကျင်းပရာတရားကို ဇာနိဿန္တိ၊ ထိခိုင်ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ခေါမဒုဿ ကေ၊ ခေါမဒုဿနိဂုံး၌ နေကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏ ဂဟပတိကေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်တော်မူသနည်း။ ဗြဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သဘင်၌၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နုဿန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယော၊ ဤသဘင်သည်၊ နုဿတာ၊ သဘင်မမည်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဝန္တိ၊ မဟောတတ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုမဟောတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နုသန္တော၊ သူတော်ကောင်းမမည်ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဏန္တာစ၊ ဟောတတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းမမည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ခေါမဒုဿကာ၊ ခေါမဒုဿနိဂုံး၌နေကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏။ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ကြကုန်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျထာဝါ၊ ဥပမာမူသည်ကား၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်၍ ထားသော အိုးကိုလည်း၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျထထာ၊ ထွန်၍ ပြုရာဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္ဒံဝါ၊ တိုက်နံရံမှတ်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးထွင်းအပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဝိဝေ

ယုဏာ၊ ဖွင့်၍ပြရာဘိသကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓသဝါ၊ ခရီးရှားသောသူအားလည်း၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးကို၊ အာဇိက္ခေယျယထာစ၊ ပြောကြားသကဲ့သို့၊ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုအ
 မြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ဂူပါနိ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမန
 သိကရိတွာ၊ ဤသို့လှည်းသွင်း၍၊ အဗ္ဗကာရေ၊ အရိပ်တိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇော
 တံ၊ ဆီးမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျယထာ၊ ညှိထွန်းဆောင်ရာသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘောဇာဂေါတမေန၊ အရှင်
 ဂေါတမသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇော၊
 ဟရားကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ။ ဝေတမယံ၊ ထိုအက္ခန္ဓ်တို့
 သည်၊ ဘဝန္တဂေါထမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ ဝတ္ထာမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။
 ဝေဗ္ဗု၊ ဟရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ သံစာဗ္ဗ၊ သံစာထော်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝန္တုမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ နော၊ အက္ခန္ဓ်တို့ကို၊ ဘဝံဂေါထ
 မော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဇ္ဇတဇ္ဇေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏုပေထံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝေတေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်
 သော၊ ဥပါသကေ၊ ခါယကာတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪောက်ကြကုန်၏။ ။

ဒွါဒသသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဥပသကဝဂ္ဂေါ၊ ဥပသကဝဂ်လည်း၊ ။
 တထာ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ ကာသိ၊ ကာသိသုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒယော၊ ဥဒယသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဟိတောံ၊ ဒေဝ
 ဟိတသုတ်လည်းကောင်း၊ အညကြမဟာသာထံ၊ အညကြမဟာသာထ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ မာနတ္ထဗ္ဗု၊ မာနတ္ထဗ္ဗသုတ်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗနိကံ၊ ပဗ္ဗ
 နိကသုတ်လည်းကောင်း၊ နဝကမ္မကဋ္ဌာဟရံ၊ နဝကမ္မသုတ်ကဋ္ဌဟာရသုတ်
 လည်းကောင်း၊ မာတုပေါသကဘိက္ခကော၊ မာတုပေါသကသုတ်-ဘိက္ခ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝသုတ်လည်းကောင်း၊ ခေါမ
 ဒုသောန၊ ခေါမဒုသသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒွါဒသ၊ အဆယ့်နှစ်သုတ်တို့
 တည်း။ ။ ဗြာဟ္မဏသံယုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဏသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၀-ဝင်္ဂီသတ္တေရသံယုတ် ၂၃-ဝင်္ဂီသ-ဝင်၊

၄၃၁

၀-ဝင်္ဂီသတ္တေရသံယုတ်၊ ၂၃-ဝင်္ဂီသဝင်၊

(၂၀၆)။ ဘန္တေအရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤနိက္ခန္တသုတ်ကို၊
 မေမယော၊ အက္ခန္တိဝိအာနန္ဒာသည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ
 မျက်မှော်ထော်မှ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့
 ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီသော
 အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာဇ္ဇဝိယံ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝင်္ဂီလူးသည်
 စောင့်အပ်သော၊ စေတိယေ၊ စေတိယကျောင်း၌၊ အာယသ္မာတာ၊ သက်တော်
 ရှည်သော၊ နိဂြောဓကပ္ပေ၊ နိဂြောဓကပ္ပမည်သော၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 ဆရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့နေတော်
 မူသောအခါ၌၊ အယာသ္မာဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ နဝကော၊ ပဉ္စင်ထပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ်ရပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသည်၊
 ဝိဟာရပါလော၊ ကျောင်းစောင့်သည်၊ ဩတိယုကော၊ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဣတ္ထိ
 ယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ သမထက်ဂိတွာ၊ မိမိအားထောက်ဖတ်သောတန်း
 သာဖြင့်ဆင်ယင်ကုန်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇမည်
 သော၊ အာရာမော၊ အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိဟာရပေက္ခိ
 ကာယော၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံ၊ မိံသု၊ ကပ်လေ
 ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော ဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသ
 အား၊ တာ၊ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနုဘိရတိ၊ မစ္စေလျော်
 ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုန္တံ၊ သေတိ၊ ဖျက်
 ဆီး၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော ဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသ
 အား၊ ထေဇေသာပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ အနုဘိ
 ရတိ၊ မစ္စေလျော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ အနုန္တံ၊ သေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ထဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံမနုဿတ္ထံ၊ အကြင်
 လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝတကာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္ထံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝတကာ
 နှ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အယာတာ၊ မရတော်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံမ
 နုဿတ္ထံ၊ အကြင်လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝတကာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္ထံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်
 ကိုရခြင်းသည်၊ ဝတကာ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နယာတာ၊ ချသည်မမည်၊
 တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေး

ဇူးကိုထွန်းရ၏။ တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုဏ်၊ ထိုရဟန်း အဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊
 ဝတဏေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မရထော်၊ ထာသာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံ
 ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုဏ်၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူးကိုထွန်းရ၏။ တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိ
 ဂုဏ်၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊ ဝတဏေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 သုဗ္ဗန္တံ၊ ရထော်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧတ္ထဇေတထိံရာဂေ၊ ထိုရာဂသည်၊
 ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယံယေနကာရထေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ ပဓော၊ တပါးသောသူသည်၊ နအဘိရတိံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနော
 ဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ
 ၏၊ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ သာဘာ၊ ရအံ့
 နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနဘိ
 ရတိံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရတိံ၊ မွေ့လျော်
 ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းစွတကား၊ ဣတိ
 ဧဝံသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ အတ္တနာဝ၊
 မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနဘိရတိံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊
 ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ထာယံဝေထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အသာ
 သိ၊ ရှု၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်
 မှ၊ နိက္ခန္တိံ၊ ထွက်သော၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ကပ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်
 သက်သော၊ ငါ့ကို၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက်တို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ဝတ၊ လွှမ်း
 မိုး၍ပြေးကုန်ပြီတကား၊ ကဏ္ဍတော၊ မည်းသောမာန်၏ အသင်းအပင်းမှ၊
 ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပဝတ္တာ၊ ဤခက်ထန်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ
 ဝတ၊ နှလုံးကိုလွှမ်းမိုး၍ ပြေးကုန်ပြီတကား၊ ကဏ္ဍတော၊ မည်းသောမာန်၏
 အပင်းအသင်းမှ၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပဝတ္တာ၊ ဤခက်ထန်ခြင်းတို့
 သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ဝတ၊ နှလုံးကိုလွှမ်းမိုး၍ပြေးကုန်ပြီတကား၊ မဟိသာ
 သာ၊ များစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ မြားအတတ်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခိတော၊ သင်
 အပ်ကုန်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိကုန်သော၊ ဒဠေခန္ဓိနော၊ လေးသန်ကိုလည်း
 စွဲကုန်သော၊ ယေဥဂ္ဂပုတ္တာ၊ အကြင်ထန်ခိုးကြီးကုန်သောမင်းသားတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အပရေ
 တိ၊ တပါးသောလေးသမားတို့သည်၊ ပရိကိရေယျ၊ ဝန်းရံ၍ပစ်ကြကုန်အံ့။
 ဝေံ၊ ဤသို့ပစ်ကြကုန်သော်လည်း၊ အပယာယိနံ၊ မပြေးကုန်သော၊ တေသံ၊

နိဂြောဓကပ္ပနေန၊ နိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသော၊ ဥပဏ္ဍာယောန၊ ဥပဏ္ဍာယံစံသရာ
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇိ၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာနိဂြောဓကပ္ပော၊ အရှင်နိဂြောဓကပ္ပသည်၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ သွမ်း
 စားပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါထပ္ပနိက္ကန္တော၊ သွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးသော်၊
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝီထိတွာ၊ ဝင်၍၊ အပရုဇ္ဈာ၊ ဝါ၊ နှစ်ရက်မြော်သောနေ့၌
 ထည်း၊ ကာလေ၊ သွမ်းခံသောအခါ၌၊ သာယံ၊ ညဉ့်သည်းသာ၌၊ ပဋိနိက္ခမတိ။
 ထာဘန်ကျောင်းမှထွက်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မ
 ထောဝဂီသဿ၊ အရှင်ဝဂီသအား၊ အနုထိရတိ၊ မဇ္ဈေလျော် ခြင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုန္တံ
 သေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မထောဝဂီသဿ၊ အရှင်
 ဝဂီသအား၊ ထေဝသောပရိဝတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊
 အနုဘိရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ အနုန္တံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ထဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံမနုဿတ္တံ၊
 အကြင်လူ၏အဖြစ်ကို၊ ထာဘာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္တံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ
 ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အထာဘာ၊ မရတော်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံမ
 နုဿတ္တံ၊ အကြင်လူ၏အဖြစ်ကို၊ ထာဘာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္တံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်
 ကိုရခြင်းသည်၊ ဝတဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နုထာဘာ၊ ရသည့်မမည်၊
 ထဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်စသောကျေး
 ဇူးကို၊ ထန္ဒံ၊ ရ၏၊ တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်စသောကျေးဇူးကို၊
 ဝတဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လန္တံ၊ မရတော်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊
 ယံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ အကြင်ရဟန်း အဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊ ထန္ဒံ၊ ရ၏၊
 တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ် စသောကျေးဇူးကို၊ ဝတဧကန္တေန၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းသောရခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧတ္ထ
 ဧတသ္မိံ ရာဂေ၊ ထိုရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည့်ရှိသော်၊ ယံယေနကာရဏေ
 န၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပရော၊ တပါးသောသူသည်၊ အနုဘိရတိံ၊
 အလွန်မဇ္ဈေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရတိံ၊ အံလွန်မ္မေ
 လျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏၊ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ ထာဘာ၊ ရပါအံ့နည်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏အနုဘိရတိံ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနော
 ဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရတိံ၊ အလွန်မ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေ

နိုင်မူကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းစွထကား၊ ဣတိတေသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီ
 သော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အနဘိရုတိ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အဘိရုတိ၊ အလွန်
 မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တာယံဝေဇာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ရှုတ်သနည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရုတိဉ္စ၊ သာသနာ
 တော်၌မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရုတိဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌မေ့
 လျော့ခြင်းကို၎င်း၊ ဝေဟသိတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော
 အိမ်ကို မှီသော၊ ပိတက္ကဉ္စ၊ ကာမပိတက်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ပဟာယ၊ ပဟာနံသုံးပါးဖြင့်ပယ်၍၊ ဝနတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ထောအုပ်ကြီးကို၊ ကုဟိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံ၌၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ နိဗ္ဗာန
 ဝော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောအုပ်ကင်းသော၊ အရတော၊ တဏှာ
 ကင်းသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊
 ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ပထဝိဉ္စ၊ မြေ၌တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံဂူပဂတံ၊
 အကြင်မိန်းမ ယောကျ်ား အဝတ် တန်းဆာစသော ရူပါရုံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဟသဉ္စ၊ ကောင်းကင်၌တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံဂူပဂ
 တံ၊ အကြင်လနေအရောင်စသော ရူပါရုံသည်လည်းကောင်း၊ ဧဝတောဂဏံ၊
 မြေ၏အတွင်းနား၊ ဘုံ၌ဖြစ်သော၊ ယံဂူပဂတံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရူပါရုံသည်၊ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခု၊ နပရိဇိယုတိ၊
 အမြဲမတည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသာလည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့သော
 ပိပဿနာကို၊ သမေတ္တ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကပ်၍၊ ရတတ္တာ၊ ထိအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စရန္တိ၊ ပိဟ
 ခန္တိ၊ နေကုန်၏၊ နိဗ္ဗသုတေစ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သော ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဒိုဏေက၊ နမ်းအပ်ထွက်အပ်သော ဂန္ဓာရုံရသာရုံ၌လည်းကောင်း၊
 ဖုတေစ၊ တွေ့အပ်သော ပောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပိသု၊
 ကာမုပပိတို့၌၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဂမိတာသေ၊ တစ်မက်မောကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤဥပပိတို့၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဆန္တံ၊ တစ်ခြင်းဆန္ဒကို၊
 ပိနောဒယ၊ ပျောက်၍၊ အနေဇေ၊ တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ နလိမ္မတိ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မလိမ်းကျ၊ ဝေပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရနိ၊ ရနိမည်၏ဟူ၍၊

အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ အထ။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝုထုဇ္ဇနတောယ။ များစွာသောလူ
 အပေါင်းသည်။ သဗ္ဗိဒ္ဓိသိတော။ အာရုံခြောက်ပါးကိုမှီသည်ဖြစ်၍။ သဝိ
 တက္ကာ။ ပိစ္ဆာဒိဗ္ဗိဝိထက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓမ္မဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ။ မကောင်းသောတရား
 ဌိတည်၏။ ယောဝုဂ္ဂဇော။ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ကုဟိဗ္ဗိ။ တစိုးတစိဌ်။
 ဝဂ္ဂဂဏော။ ဘိလေသာဟု ဆိုအပ်သော ဂိုဏ်းသို့ဝင်သည်။ နဝအဿ။
 မဖြစ်ရာ။ ဒုဗ္ဗုလ္လတာထိ။ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော ရှုန့်ရင်းသောစကားကို
 ဆိုသည်။ နောပနသိယာ။ မဖြစ်ရာ။ သောဝုဂ္ဂဇော။ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။
 ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုမည်၏။ ဒဗ္ဗော။ မြဲမြံသောပညာရှိသော။ ဝိရက္ခသမာဟိတော
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးသောက်တည်အပ်သောစိတ်စည်းရှိသော။
 အကုဟကော။ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော။ နိပကော။ ရင့်ပြီးသောပညာ
 လည်းရှိသော။ အဝိဟာလု။ တပ်ခြင်းတဏှာထည်းကင်းသော။ အဇ္ဈဂမာ
 အဓိဂဏော။ သိအပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသော။ သောဓနိ။ ထိုဓနိ
 သည်။ သန္တံ။ ငြိမ်သက်စွာသော။ ပဒံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဒိစ္စ။ အာရုံပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗု
 တော။ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကာထံ။ ဝိပါက်ကမ္မဇရစ် အကြွင်းမရှိ
 သောပရိနိဗ္ဗာန်၏ကာလကို။ ကင်္ခိတိ။ ငဲ့၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာယသ္မာဝဂီဝော။
 အရှင်ဝဂီဝသည်။ အဘာထိ။ ဆို၏။ ။

ဒုတိယအရုတ်သုတ်ပြီး၏။

(၂၁၁) ဧကံ။ တစ်ပါးသော။ သမယံ။ အခါ၌။ အာယသ္မာဝဂီဝော။ အရှင်
 ဝဂီဝသည်။ အာဇ္ဇေဝိယံ။ အာဇ္ဇေဝိပြည်၌။ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ။ အဂ္ဂါဇ္ဇဝမည်သော။ ဧတိ
 ယေ။ ဧတိယကျောင်း၌။ အာယသ္မာတာ။ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။
 နိဂြောဓကပ္ပေန။ နိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသော။ ဥပဇ္ဈာယေန။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ ထက္ကု။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ တေနခေါပန သမယေန။ ထိုအခါ၌။
 အာယသ္မာဝဂီဝော။ အရှင်ဝဂီဝသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပဋိဘာနေန။ ပညာ
 ဖြင့်။ အညော။ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗေသလေ။ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့ကိုအတိမညတိ။ မထေမဲ့မြင်ပြု၏။ အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ
 တောဝဂီဝဿ။ အရှင်ဝဂီဝအား။ ဧတံသောပရိဝိတက္ခော။ ဤသို့သော
 အကြံသည်။ အဟောထိ။ ဖြစ်၏။ ကိံ။ အဟောထိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။
 ယွာဟံယောအဟံ။ အကြင်ငါသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပဋိဘာနေန။ ပညာဖြင့်။
 အညော။ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗေသလေ။ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း

တို့ကို၊ အတိမညာမိ၊ မတိမဲ့မြင်ပြုမိ၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံမနုဿတ္တံ၊
 အကြင်လူ၏ အဖြစ်ကို၊ ထာဘာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္တံ၊ ထိုလူ၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝတဇကေန္တေန၊ ရသဖြင့်၊ အထာဘာ၊ မရတော်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊
 ယံမနုဿတ္တံ၊ အကြင်လူ၏အဖြစ်ကို၊ ထာဘာ၊ ရ၏၊ တံမနုဿတ္တံ၊ ထိုလူ၏
 အဖြစ်ကိုရခြင်းသည်၊ ဝတဇကေန္တေန၊ ရသဖြင့်၊ နုဿာတာ၊ ရသည်မမည်၊
 တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူး
 ကို၊ ထန္ဒံ၊ ရ၏၊ တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊ ဝတ
 ဇကေန္တေန၊ ရသဖြင့်၊ ဒုလ္လန္တံ၊ မရတော်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ယံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊
 အကြင်ရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊ ထန္ဒံ၊ ရ၏၊ တံပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဂုတံ၊ ထို
 ရဟန်းအဖြစ်စသော ကျေးဇူးကို၊ ဝတဇကေန္တေန၊ ရသဖြင့်၊ သုလန္တံ၊ ရတော်
 သည်၊ နုပောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတေဝေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီသော၊ အရှင်
 ဝင်္ဂီသသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရံ၊
 နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တာယံဝေလယံ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဣမာဂါယာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏၊ ကိံအဘာသိ၊
 အဘယ်သို့ ရှု၏သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ မာန
 ပထထို့၊ မာန်၏သွားရာခရီး၌၊ သရုန္တိတော၊ တွေဝေမိန်းမောသည်ဖြစ်၍၊
 စိရေတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိပုဋ္ဌိသင်္ခါ၊ နှလုံးမသာသည်၊
 အဟုဝ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်ကို၊ ပဇ
 ဟဿု၊ ပယ်ဘိလော၊ မာနပထဉ္စ၊ မာန်၏သွားရာဖြစ်သော အာရုံအာရမ္မဏီ
 ကတရားဟုဆိုအပ်သောခရီးကိုလည်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဇဟဿု၊
 ပယ်ဘိလော၊ မက္ခေန၊ မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းဖြင့်၊ မက္ခိတာ၊ လိမ်းကျံအပ်
 ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မာနဟတာ၊ မာန်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ မာနဟတာ၊ မာန်သည်
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူ
 တို့သည်၊ စိရေတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်
 ၏၊ မဂ္ဂိနော၊ မဂ်ဖြင့်အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ သဗ္ဗာပပိပန္နော၊
 ငံကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဒါမိ၊ ထရုံ
 တဆစ်မျှ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျော်ကောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 သုခဉ္စ၊ ကိုယ်မိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံယထာယေနပကာ
 ရေန၊ အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တံတထာတေန

၄၃၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပကာရေန၊ ထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓမ္မရသောတိ၊ ဓမ္မရသဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့
သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဝိဇ္ဇော၊ ခေါသတည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်း
ကင်းသော၊ ပဓာနဝါ၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့ကို၊ ဗဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မာနဉ္စ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကိုလည်း၊
အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဗဟာယ၊ ပယ်၍၊ သမိဘာဝိ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာ
ရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာဖြင့်၊
အန္တံ၊ ကိလေသာတို့၏အဆုံးကို၊ ကရော၊ ပြု၏၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ အဏာထိ၊ ဆို၏။

တတိယပေသထာကိမညမာန သုတ်ပြီး၏။

(၂၁၂) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်
အာနန္ဒာသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထ
ဝိဏ္ဍိကဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွှေ့ထျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထော်
ပူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊
နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်
သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပစ္စာသမထေန၊ နောက်လိုက် မာနန်းဖြစ်
သော၊ အာယသ္မာဝဂီသေန၊ အရှင်ဝဂီသနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကွ၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိထိ၊ ဝင်၏၊ တေနခေါပန
သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာထော ဝဂီသဿ၊ အရှင် ဝဂီသအား၊
အနာဘိရတိ၊ မမွှေ့ထျော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုဒ္ဓိသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်
အာနန္ဒာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာထိ၊ ရွတ်၏၊ ကိ၊ အဏ္ဏဘာထိ၊
အဘာထိသို့ရွတ်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကာမရာဂေနံ၊
ကာမရာဂဟုဆိုအပ်သောမီးဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခုပ္ပာမိ၊ လောင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပရိ၊ ခုပ္ပာတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှုလောင်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနု
ကစ္ဆာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗာပနံ၊ ရာဂကိုငြိမ်း

တထံသောတရားကို တွံ့သင်သည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာသိ၊ ဆို၏။ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ သညာယ၊ အရှတ်၏၊ ဝိပရိယေသာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ထေးသင်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ ပရိပုတ္တတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလှောင်၏။ နိမိတ္တံ၊ နိစ္စသည်ဖြင့် ထင်သော အာရုံကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ဘိလော၊ ရာဂပသည်တံ၊ ရာဂ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဣဋ္ဌာရုံဟု ဆိုအပ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘအာရုံကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ဘိလော၊ သင်္ခါ၊ ခေ၊ သင်္ခါ၊ ရတရားတို့ကို၊ ပရထော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ မာပဿ၊ မရှုထင့်၊ မဟာရာဂံ၊ ပြင်းစွာသောတဖီခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေထော့၊ ပုနုပ္ပါနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ မာဗုပ္ပိတ္ထော၊ မထောင်စေထင့်၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ တွံ့သင်သည်။ အသုဘာယ၊ အသုဘနိမိတ်ဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေလော့၊ ဧကဝ္ဗံ၊ တည်ကြည်သော၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော သမာဓိတရားကို တွံ့သင်သည်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားလော၊ သတိကာယဂတာ၊ ကာယဂတာသတိကပ္ပဋ္ဌာန်းသည်။ ထေးသင်အား၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုထော၊ ရာဂ၌ပြင်းစွာငြီးငွေ့သည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်ထော့။ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ တွံ့သင်သည်။ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိစ္စသည်ကို အနိစ္စသော အားဖြင့် ရှုသော ဝိပဿနာကိုလည်း၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားလော့။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို၊ ဥဇ္ဇဟ၊ စွန့်ဘိလော၊ တတောမာနာဘိသယာ၊ ထိုမာနကိုရှုခြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂစသည်မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသတိ၊ သွားရထတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

စတုတ္ထအာနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၃)။ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဣဒေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အံမန္တေထိ၊ ခေါ်ထော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယေသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္တဂတာ၊ ပြည့်စုံ

သောဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်၊ ဟေစတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နုတ္တာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနု
 ဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊
 အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်
 မည်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဝထာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ နုတ္တာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်၊
 နောဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု
 ရဟန်းသည်၊ သုဘာသိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကိုသာ
 သျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ နုတ္တာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို၊
 နောဘာသတိ၊ မဆို၊ ဓမ္မဇယေဝ၊ တရားနှင့်ညီသောစကားကိုသာသျှင်၊ ဘာ
 သတိ၊ ဆို၏၊ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မညီသောစကားကို၊ နောဘာသတိ၊ မဆို၊ ဝိယံ
 ယေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုသာသျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်လို
 ဘွယ်သောစကားကို၊ နောဘာသသိ၊ မဆို၊ သစ္စံယေဝ၊ မှန်သောစကားကို
 သာသျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မညီသော၊ အဝီကံ၊ မမှန်သော
 စကားကို၊ နောဘာသသိ၊ မဆိုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဝထာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊
 သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုတ္တာသိတာ၊
 မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့
 အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂါတို့၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဝထာ၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 နုတ္တာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဝဇ္ဇာ
 စ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနု
 ဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 ထောင့်မူ၏၊ ဣဒံစ၊ ဤစကားကို၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 မူ၏၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣဒံစ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာန၊ မိန့်ထောင့်မူပြီး၍၊ အဝရာပရံ၊ ထိုမှ

နောက်၌၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သော စကားကို၊
 ဘဏေ၊ ဆို၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို၊ နဘ
 ဏေ၊ မဆို၊ ဝိယံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ဘဏေ၊ ဆို၏။ တတိယံ၊ သုံးခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အပ္ပိယံ၊ ချစ်ဘွယ်မရှိသော၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ နဘဏေ၊ မဆို၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊
 ဘဏေ၊ ဆို၏။ အထိကံ၊ မမှန်သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ နဘဏေ၊ မဆို၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဟသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊
 ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဃေ၊ ဆံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်၊ ပရံ၊ ထက်၌၊ ဥတ္တရာ
 သင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်တင်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေနံ၊ ထိုဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်
 သို့၊ အဂ္ဂထိ၊ လက်အရပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဧဝံ၊ အဝေါစ၊ အထယ်သို့
 လျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပရိဘာတိ၊ ထင်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို
 တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပရိဘာ
 တိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ
 ဥာဏ်၌၊ ပရိဘာတု၊ ရှေးရှုထင်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာဟသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗ
 ခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သာရုပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝါထာယိ၊ ဝါထာတို့
 ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီးပွမ်း၏။ ကိံ၊ အဘိတ္ထဝိ၊ အဘယ်သို့ပြီးပွမ်းသနည်း၊ ယာ
 ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ နယာပယေ၊ မပူပန်
 ဖြေရာ၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ နဒိဟိံ၊ သေယျ၊ မထိမ်းမားရာ၊ တမေဝ
 ဝါစံ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဝါစာ၊
 ထိုစကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်၏။ ဝိ
 ဝိယံ၊ ချစ်ဘွယ်သော၊ ဝါစံဝ၊ စကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ယာ
 ဝါစာ၊ အကြင်စကားကို၊ ပရိနုန္ဒိတာ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို၊

ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဘာသံန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပါဝါနိ၊ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်သောစကားတို့ကို၊ အနာဒါယ၊ မယူမူ၍၊ ဝိယံ၊ အနက်သဒ္ဓါသာယာစွာသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသထေ၊ ဆိုရာ၏။ ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အမတာဝါစာ၊ အမြိုက်သုခထုတ်နှင့်တူသောစကားမည်၏။ သေဓမ္မော၊ ဤမှန်သောစကားကိုပြောခြင်းသဘောသည်ကား၊ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်၏။ သန္တော၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ သစ္စော၊ မှန်သောစကား၌လည်း၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ အတ္ထေစ၊ မိမိအကျိုး သူတပါး အကျိုး၌လည်း၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဓမ္မေစ၊ သူထော်ကောင်းတရား၌လည်း၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟုဆိုကုန်ပြီ။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ရက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသောနိဗ္ဗာန်ကိုပြုထတ်သော၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသထေ၊ ဆိုထော်မူ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ လွန်မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးပွမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဉ္စမသုတာတိတံသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၄) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိဇာတ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ချာနံတို့ကို၊ ခမ္ဘိယာကထာယ၊ ထရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓေသေတိ၊ ကောင်းစွာပြုထော်မူ၏။ သမာဒဗေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေထော်မူ၏။ သရုတ္တဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေထော်မူ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေထော်မူ၏။ အတ္ထဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို၊ ဝိညာပနိယာ၊ ထိစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပေါရိယာ၊ အကွရာပုန်အစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော၊ အနေဇ္ဇဝတယ၊ အပြစ်မရှိသောပုန်ချဉ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္ဓေသေတိ၊ ကောင်းစွာ

ပြထော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သ
 ရတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သမ္ဘဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ
 ရွှင်စေတော်မူ၏။ ထေစတိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိကတွာ၊
 အရိုအသေပြု၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံအလုံးကို၊ စေတသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟာရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်
 အပ်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသအားထေံသော
 ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကံ၊ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အာယံသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
 တိက္ခ။ ရဟန်းတို့ကို၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ထရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေတိ၊
 ကောင်းစွာပြထော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်
 မူ၏။ သရတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေတော်မူ၏။ သမ္ဘဟံသေတိ၊
 ကောင်းစွာရွှင်စေတော်မူ၏။ အတ္တဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို၊
 ဝိညာပနိယာ၊ ထိစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပေါရိယာ၊ အက္ခရာပုဒ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော၊ အနေဇ္ဇဂထာယ၊ အပြစ်မရှိသော
 ပုဒ်ဗျင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္ဓသေတိ၊ ကောင်းစွာပြ
 ထော်မူ၏။ သမ္မာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရတ္တေ
 ဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သမ္ဘဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေ
 တော်မူ၏။ ထေစတိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အရိုအသေ
 ပြု၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံအလုံးကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာ
 ဟာရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သော
 နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အာ
 ယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာကို၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
 သာဓုပ္ပေါဟိ၊ ထံ့ချောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝါထာဟိ၊ ဝါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဝိတ္ထဂေ
 ယျံ၊ မြီးမွမ်းရမူကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းသေစွာ၊ ဣတံထေံသောပရိဝိတက္ကော။
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယ္ဇာ
 ဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာဟ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဧက
 သ္မိံအံသေ၊ လက်ဝဲထောက်စခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်ရုံ
 သည်ကို၊ ကံရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာ
 အရပ်သို့၊ အဇ္ဇထံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ဥတ္တက်၍၊ အာယသ္မန္တံသာရိ

ပုတ္တံအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဪဗျောက်၏၊
 ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဪဗျောက်သနည်း၊ အာသုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာ၊ ဝံ၊ ငါ၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိတာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ အာသုသော
 ရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝံ၊ ငါ၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိတာတိ၊ ရှေးရှု
 ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဪဗျောက်၏၊ အာသုသောဝဂီသ၊ ငါ့ရှင်ဝဂီသ၊
 တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိတာတု၊ ရှေးရှုထင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဪဗျောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်
 ဝဂီသသည်၊ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ သာရုပ္ပါဟိ၊ ဪဗျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊
 အဘိတ္ထပိ၊ ငြီးမွမ်း၏၊ ကိံ အဘိတ္ထပိ၊ အဘယ်သို့ ငြီးမွမ်းသနည်း၊ သာရိ
 ပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂန္တိရပညော၊ နက်နဲသောပညာရှိ၏၊ မေခေဝိ၊
 အကျိုးအကြောင်းကိုထိသော ပညာသည်ရှိ၏၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ အကြောင်း
 ဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏၊ မဟာပညော၊
 ကြီးသောပညာသည်ရှိ၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
 တိ၊ ဟောဘိ၏၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါး
 တရားကို၊ သာလိကာယ၊ သာလိကာဌက်မ၏၊ နိဿ္ဓောသောဣဝ၊ သာယာ
 စွာကြွေးကြော်သော အသံကဲ့သို့၊ မရုရေန၊ သာယာစွာသော အသံဖြင့်၊
 သံဝိက္ခေနဝိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတ္တာ
 ရေနဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ တာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဋိတာနံ၊ အဆုံး
 အမရှိသောပညာကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိရဟိ၊ လှိုင်းထမ်းပိုးကဲ့သို့ထစေ၏၊ တံဓမ္မံ၊
 ထိုတရားကို၊ ဒေသယန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၏၊ ရုက္ခနိယေန၊ ထပ်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ သဝနိယေန၊ နံပျော်ဘွယ်
 ရှိသော၊ ဝဂ္ဂနာ၊ သာယာစွာသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ မရရံ၊ သာယာစွာ
 ဟောအပ်သော၊ ဝိရံ၊ တရားစကားကို၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုတန္တိ။
 နာကြကုန်၏၊ ဥဒ္ဓဝပိတ္တာ၊ တက်ကြွသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဒိတာ၊
 ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သော
 တံ၊ နားကို၊ ဩဓန္တိ၊ ထောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထပိ၊ ငြီးမွမ်း၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

သဗ္ဗသာရိပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၅) ဧကံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ပုဗ္ဗာရာမေ၊ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌၊ မိဂါရမာထုပါသာဒေ၊မိဂါရသူဌေး၏ မတ်ထော်အရာ၌တည်သောဝိသာခါဒါယိကာမဏိပြာသာဒ်၌၊မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တေယိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စမတ္ထေ ဟိဘိက္ခုသံစောယိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပန္နရသေ၊တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တဒဟုပေါသထေ၊ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ ပဝါရတာယ၊ ပဝါရတာပြုအံ့သောငှါ၊ ဘိက္ခုသံစာပရိဝုဟော၊ရဟန်းအပေါင်းဖြိုရုံလျက်၊အက္ခောကသေ၊လွင်တီးခေါင်၌ နိဿိန္နော၊နေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တုဏှိဘူဝံ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသော၊ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊အနုဝိသောကေတွာ၊ တစောင်းကြည့်တော်မူ၍၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေယိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ဘိက္ခုပေ၊ရဟန်းတို့၊ဟန္တဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊အဟံ၊ ငါသည်၊ပဝါရေမိ၊ ပဝါရတာပြုအံ့၊ နစ၊အသို့နည်း၊ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ မေ၊ငါအား၊ ကိပ္ပိ၊ထရုံတရသော၊ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုကို လည်းကောင်း၊ ဝရဟထ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေဝံ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာသာရိဝုတ္ထေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊အာသနာ၊ နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ ဧကံသံကေသ္မိံအံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံးတက်၌၊ဥတ္တရာသဂံံ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်ထင်သည်ကို၊ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဉ္စထိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပတာမေတွာ၊ ဥတ္တ၍၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဈေးကမ်း၏၊ ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ဘဂဝေတာ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ကိပ္ပိ၊ထရုံတရသော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုကို၊လည်းကောင်း၊နဂမဟာမ၊မကဲ့ရဲ့ပါကုန်၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဟိသန္တံ၊မှန်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ

သုရားသည်။ အနုပုန္ဒသံ၊ သူတပါးတို့သည်မဖြစ်စေအပ်သော၊ မဂ္ဂသံ၊ မဂ်
 တို့၊ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏၊ အသန္တာတသံ၊ သူတပါးတို့သည်
 မထင်အပ်သော၊ မဂ္ဂသံ၊ မဂ်ကို၊ သန္တာနေတာ၊ ထင်စေတော်မူတတ်၏၊
 အနက္ခာတသံ၊ သူတပါးတို့သည်မဟောအပ်သော၊ မဂ္ဂသံ၊ မဂ်ကို၊ အက္ခာ
 တာ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူတတ်၏၊ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်ကိုထိတော်မူတတ်၏၊
 မဂ္ဂဝိဒ္ဓါ၊ မဂ်ကိုထုတ်ကျွမ်းတော်မူတတ်၏၊ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌လိမ္မာတော်
 မူ၏၊ မဂ္ဂနုဂါဝ၊ မဂ်သို့အစဉ်လိုက်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေရ
 ဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ သမန္နာဂတာသမဗုဒ္ဓအာဂတာ၊ အစဉ်မှီး၍
 လာကုန်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ တဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဝါရေမိ၊ တိတ်ပါ၏၊ နုစ၊ အမျိုးနည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော၊ ကာယိကံဝါ၊
 ကိုယ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစထိကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှု
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဈေးကံ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
 သင်အား၊ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကို
 ထည်းကောင်း၊ ဝါစထိကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ နဂရ
 ဟာမိ၊ မကဲ့ရဲ့၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာ
 ရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပုထုပညော၊ မြေးကြီးအထု
 နှင့်တူသော ပညာရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟံသ
 ပညော၊ ရွှင်သောပညာရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇေ
 နပညော၊ လျှင်သောပညာရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ နိဗ္ဗေဒိကပညော၊ ထိုးထွင်းနှိုင်းသောပညာရှိ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရညောစက္ကဝတ္တိသံ၊ စကြာ
 ဝတေးမင်း၏၊ ဇေဋ္ဌဝုက္ကော၊ သားကြီးရတနာသည်၊ ဝိတရာ၊ အာသံသည်၊
 ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကံ၊ အာဏာစင်္ဂံ ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သော်
 အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနုပဝုက္ကေတိသေယျထာဝိ၊ အတုဖြစ်စေသကဲ့
 သို့၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ အနုက္ကရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော

ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပ
ဝတ္တေတိ၊ အတုဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊
ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်၌
ဖြစ်သော အမှုကိုလည်းကောင်း၊ နောစေဂရဟတိ၊ အကယ်၍မကဲ့ရဲ့သည်
ဖြစ်အံ့၊ ပန၊ ထိုသို့ ကဲ့ရဲ့ထော်မမူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နစ၊ အသို့နည်း၊ ဣမေသံပဉ္စနံ၊ သိက္ခ၊ သတာနံ၊
ဤငါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌
ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂရဟတိကိရ၊ ကဲ့ရဲ့သထတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ယျော့ကံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ
သံပဉ္စနံ၊ သိက္ခ၊ သတာနံ၊ ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ
တခုသော၊ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါစသိ
ကံဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ နဂရဟာမိ၊ မကဲ့ရဲ့၊ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ၄၄၄၊ ဣမေသံပဉ္စနံ၊ သိက္ခ၊ သတာနံ၊ ဤငါးရာ
သောရဟန်းတို့တွင်၊ သမ္ဗိတိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊
ဘေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သမ္ဗိတိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဆဇ္ဇာဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သ
မ္ဗိတိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဘတောဘာဂဝိရတ္တာ၊
နှစ်ပါးသောအဘိဗ္ဗလွတ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုမျှ၊ ဣတရေ၊ ဤ၄တပါးကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ပညာဝိရတ္တာ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂိသော၊
အရှင်ဝင်္ဂိသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဇကေတ္ထိံ
အံသေ၊ ထက်ဝတ်ဘက်ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်ရုံသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဇ္ဈတိံ၊ လက်အုပ်ကို၊
ပုဏ္ဏမေတွာ၊ ညွှတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း။ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်
၏၊ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊
ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

(၂၁၆) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ မဟတာ၊ အပေးအတွက်အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းသံဃာအဖွဲ့၊ အစုတေသသေဟိ ဘိက္ခုသထေဟိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံတက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေကော်မူ၏။ ထေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနုဒ္ဓိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ခန္ဓိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေဟိ၊ ကောင်းစွာပြုစေတံမူ၏။ သမ္မာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရက္ကေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူ၏။ ဘေစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးတွင်းကုန်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသအား၊ ဧဝံဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနုဒ္ဓိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ခန္ဓိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေဟိ၊ ကောင်းစွာပြုစေတံမူ၏။ သမ္မာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်မူ၏။ သရက္ကေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူ၏။ ဘေစဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အရိုအသေပြုကုန်၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးပြုကုန်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သော နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အယံ၊ ဝါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဿဝေယျံ၊ မြီးမွမ်းမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧဝံဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝင်္ဂီသေ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာမှာ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဧကေသိံ၊ အံသေ၊ လင်္ဂဝိထဘက်ပရံ၊ ထက်၌၊

ဥက္ကရာသင်္ဂါ၊ ကိုယ်ဝတ်စပွယ်ထင်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုဘုရားရှိ
ထော်မူရာအရပ်သို့၊ အဗ္ဗုထိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပထာမေတွာ၊ ညွှတ်၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊
ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ သုဂတ၊ ကောင်း
သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊
ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတု၊ ရှေးရှုထင်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သာဂုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာ
ဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ကိံအဘိတ္ထဝိ၊ အဘယ်သို့ ခြီးမွမ်း
သနည်း၊ ဝိရဇံ၊ အညစ်အကြေးလည်းကင်းသော၊ အက္ခတောဘယံ၊ တရံ
ထဆစ်မျှဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ စာရားကို၊ ဧ
သေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဂဟန်း
တို့၏၊ ပရောသဟသံ၊ တထောင်အလွန်၊ ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
ဝိမထံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ နေထိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ စာရားကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဂဟန်းတို့သည်၊ သု
ဏန္တိ၊ နာထုန်၏၊ ဘိက္ခုသံစာဂုရုက္ခတော၊ ဂဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောဘာတိဝတံ၊ တင့်တယ်
ထော်မူစွာစကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂနာမော၊ နာဂအမည်
ရှိတော်မူသော်၊ အဘိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသိနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဂ္ဂသာဝကဗာဟိ
ဂုဏနသေတို့ထက်၊ သတ္တမောသေဋ္ဌော၊ မြက်တော်မူသော၊ ဣသိ၊ ဣသိ
မည်တော်မူသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမေဓောဝ၊ ခိုဗမ်းကြီးသဘွယ်သည်
ဣဉ်၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်၍၊ သာဝကော၊ ထပည့်သားအပေါင်း၌၊ အဘိဝသတိ၊
ရူ၏၊ ဝိဝါဝိဟာနာ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မာ၊ ထွက်၍၊ သတ္တုဒဿန
ကမ္ပာ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုဘူးမြင်လိုသောငှါ၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လ
ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ သာဝကော၊ ထပည့်ဖြစ်သော၊ ဝဂီသော၊
ဝဂီသသည်၊ ထေ၊ သင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင်အား၊

ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြေဋ္ဌိ၊ ပရိဝိတက္ကိတာ၊ ကြံအပ်ဘူး
 ကုန်ပြီလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဌာနသောဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
 တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြေဋ္ဌိ၊ နဝိတက္ကိတာ၊ မကြံအပ်ဘူးပေကုန်၊ အေထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ဌာနသောဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊
 ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့ထပြီးကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြေဋ္ဌိ၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်၊ အပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံအပ်ဘူးကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့
 သည်၊ တံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်စေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ၊
 ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ တဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ ဘိယျော
 သောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊
 ဂြေဋ္ဌိ၊ အပရိဝိတက္ကိတာဟိ၊ မကြံဘူးကုန်သော၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊
 မြီးမွှမ်း၏၊ ယေဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရဿ၊ ကိလေ
 သာမာရ်၏၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂသထံ၊ ထပ်ခြင်း၊ ယစ်ခြင်းစသည်ဖြင့်တရမကထစ်ကုန်
 သည်တို့ကို၊ အဘိတုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဒိလ္လာနိ၊ ရာဂစသောငြောင့်ငါးစင်းတို့
 ကို၊ ပဘိဇ္ဇ၊ ချိုးဖျက်၍၊ စရထိ၊ သွားထော်မူ၏၊ အထိတံ၊ ရာဂစသည်တို့သည်
 မမှီအပ်သော၊ ဘာဝသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဝိဘန္တံ၊ ပဝိဘန္တံ၊
 ဝေဘန်၍ဟောထော်မူတတ်သော၊ ဗန္ဓပရစ္စကရံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်း
 ကိုပြုတတ်သော၊ တံတဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿယ၊ ရှုကြကုန်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ သောဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩစဿ၊
 ဩစဿေးပါး၊ ဖျာနိတ္ထရတတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနေကဝိဟိတံ၊
 သက်ပဋ္ဌာန်စသောအားဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ အက္ခာသိ၊
 ဟောကြားထော်မူ၏၊ အမတေ၊ အမြိုက်သုဝေတုတ် သာဘွယ်ဖြစ်သော၊
 တသ္မိံ၊ ထိုမဂ်တရားကို၊ အက္ခာတေ၊ ဟောကြားထော်မူအပ်ပြီးသည်ရှိ
 သော်၊ ဓမ္မဒဿာ၊ တရားကိုရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံဟိရာ၊ မယုတ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ စေဋ္ဌိတာ၊ အကယ်၍ ထည်ကုန်အံ့၊ ပဇ္ဇောတ ကရော၊
 ဥာဏ်တည်းဟူသော ထွန်းထောက်ပခြင်းကိုပြုထော်မူတတ်သော၊ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဗြဟ္မိ၊ အလုံးစုံသောဒိဗ္ဗိတို့၏ဌာနတို့

ကိုအတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ အန္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ အတိတ္တံ၊ ဝန်ဆင်း၍၊
 ကိုလွန်မြောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥက္ခာစ၊ သိပြီး၍ လည်းကောင်း၊ သတ္ထိ
 ကတ္တာစ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော တရားကို၊
 သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးယောက် တို့အား၊ အဒေသယိ၊
 ဟောတော်မူပြီ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ သုဒေသိတေ၊ ဟော
 တော်မူအပ် သည်ရှိသော်၊ ဝိဇာနတံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းကုန်သော
 ပညာရှိတို့အား၊ ကောပမာဒေါ၊ အဘယ်မှာမေ့လျော့နိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာဟိ
 တဒတာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿတဂဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အပ္ပမက္ခော၊ မေ့လျော့
 မြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမသိနမဿာမိ၊ ရှိလည်းခိုးအံ့၊
 အနုသိက္ခော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုလည်းသင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိတ္တဝိ၊
 ပြီးမှမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

အဋ္ဌမပရောသဟဿသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၇) ဧကံ၊ တပါးကော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား
 အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ အညာသိကောဏှညော၊ အရှင်
 အညာသိကောဏှညသည်၊ သုပိရသေဝ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်ကြာမှသာလျှင်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌
 သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါ
 ဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ရခေန၊ မျက်နှာဖြင့်၊ ပရိရဗ္ဗတိ၊ ထိခိုက်၏၊ ပါဏေဟံ
 စ၊ ထက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏၊ နာမဗ္ဗ၊ အမည်ကိုလည်း၊
 သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ ကိံသာဝေတိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်း
 တော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကောဏှညော၊
 ကောဏှညတည်း၊ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကောဏှညော၊ ကောဏှညတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ထောဝဂီ

ဝသံ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသအား၊ တေံသေဝပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်
စစ်၊ အယံအာယသ္မာအညာသိကောဏှညော၊ ဤအရှင်အညာသိကောဏှ
ညသည်၊ သုစိရသေဝ၊ တဆဲနှစ်နှစ်ကြားမှသာလျှင်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံသိ၊ ကပ်သေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ သိရသားဦးဖြင့်၊
နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ရခေ
န၊ မျက်နှာဖြင့်၊ ပရိရမ္ပတိ၊ ထိခိုက်၏၊ ပါဏီဟံ၊ ထက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိသမ္ပာ
ဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏၊ နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်း၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ ကိံ သာဝေ
တိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကောဏှညော၊ ကောဏှညလည်း၊ သုဂတာ၊ ကောင်း
သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ကောဏှညော၊ ကောဏှညလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အာယသ္မန္တံအညာသိကောဏှညံ၊ အရှင်အညာသိကောဏှည
ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သာရုပ္ပါဟိ၊
လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထံ ဝေယျံ၊ ပြီးစွမ်း
ရမှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းသေစွာ၊ ဣတိတေံသေဝ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ဝင်္ဂီသော၊
အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံကေတ္ထိံ အံသေ၊
လက်ဝဲဘဘက် ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ် စွယ်ထင်သည်
ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဇ္ဈတိံ၊ ထက်အရပ်
ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေံဝစနံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံအဝေါ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊
ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်
၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏၊ သုဂတာ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝျှောက်၏၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသထံ၊ သင်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊
ပဋိဘာတု၊ ထင်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ
မိနိတေံ၊ မှီ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသ

သည်။ အာယသ္မန္တံ အညာသိကောဏှညံ၊ အရှင်အညာသိကောဏှညကို၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သာဓုပ္ပါဟိ၊
 ယျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထမိ၊ မြီးမွမ်း၏။
 ကိံ အဘိတ္ထမိ၊ အဘယ်သို့မြီးမွမ်းသနည်း၊ ကောဏှညော၊ ကောဏှည
 မည်သော၊ ယောထေရော၊ အကြင်မထင်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဘောထေရော၊
 ထိုမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားကို အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရား
 ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ အားကြီးသော ဝိရိယနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။
 ထာဘိ၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုဝပိဟာရာနံ၊ ချမ်းသာ စွာနေထေ့ရှိကုန်သော
 သူတို့တွင်၊ အဘိဏှသော၊ မပြတ်ချမ်းသာစွာနေထေ့ရှိ၏။ ဝိဝေကာနံ၊ ခတ်
 ငြိမ်စွာနေထေ့ရှိကုန်သောသူတို့တွင်၊ အဘိဏှသော၊ မပြတ်ခတ်ငြိမ်စွာ
 နေထေ့ရှိ၏။ သတ္ထုသာသနကာရိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမထော်မူတိုင်း
 ကျင့်ထေ့ရှိသော၊ သာဝကော၊ သာဝကသည်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်ထောကုတ္တရာ
 တရားသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ အပ္ပမတ္တဿ၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့လျော့သော၊
 သိက္ခတော၊ သိက္ခန္တေန၊ ကျင့်သောအရှင်ကောဏှညထေရ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစည်
 ရောက်၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ တေပိဇ္ဇော၊
 ပိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတောပရိယာယ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်
 ၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော၊ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အမွေခံဖြစ်သော
 ကောဏှညော၊ ကောဏှညသည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊
 ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထမိ၊ မြီးမွမ်း၏။ ။

နဝမကောဏှညသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၈) ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဣထိဂိလိပသော၊ ဣထိဂိလိတောင်
 ယံ၌၊ ကာဠုထိလယံ၊ ညှိသော အဆင်းရှိသောကျောက်ဖျား၌၊ မဟတာ၊
 သိသအစရှိသောကျေးဇူးဖြင့်မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃောနု၊ ရဟန်းသံဃာ
 နှင့်၊ သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံရဟန္တာချည်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပဉ္စမတ္တေဟိဘိက္ခုသထေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော
 ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ ထေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 နိရူပမိံ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ ကိလေသာရှလွတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။

ဂ-ဝင်္ဂီသတ္တေရသံယုတ်- ၂၃-ဝင်္ဂီသဝဂ်၊ ၄၅၅

အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနံသည်။ စေတသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နေသတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော
 ဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသအား၊ ဧတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်
 စစ်၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာထုရားသည်၊ ရ၊ ဇဂဟေ၊ ရာဇ ပြုတ်ပြည်၌၊
 ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိတောင်ယံ၌၊ ကာဠသိဏာယံ၊ ညှိသောအဆင်း
 ရှိသောကျောက်ဖျား၌၊ မဟတာ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးဖြင့်မြတ်သော၊
 ဘိက္ခုသံစောန၊ မဟာနန်းသံစောန၌၊ သဗ္ဗေဟေဝအရဟန္တေဟိ၊ အထုံးစုံ
 ရဟန္တာချည်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗမက္ကေဟိဘိက္ခုသထေကိ၊ ငါးရာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ကုပိဟရတိ၊ နေတော်မူ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ နိရုပမိံ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ ကိလေသာမှ
 လွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂဏာနံသည်။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နေသတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ အာယသ္မန္တမဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနံကို၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာရုပ္ပါဟိ၊
 လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝေယျံ၊ မြီးမွမ်းရ
 မူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧတံဇေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီသော၊
 အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဇေသေ၊ အံသေ။
 လက်ဝဲဘက်ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စပွယ်တင်သည်ကို၊
 ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဗ္ဘလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊
 ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊
 သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာထေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိ
 ဘာတိ၊ ငှေးရှုထင်၏။ သုဂထာ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်
 သောမြတ်စွာထုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာထေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ငှေးရှုထင်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသထံ၊ သင်၏။ ဥာထေ၊
 ဥာဏ်၌၊ ပဋိဘာတု၊ ငှေးရှုထင်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝင်္ဂီသော၊
 အရှင်ဝင်္ဂီသသည်။ အာယသ္မန္တမဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနံ

ကိုဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာဓုပ္ပါဟိ။
 လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝါ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ကိ
 အဘိတ္တဝါ၊ အဘယ်သို့မြီးမွမ်းသနည်း၊ နဂဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏၊ ပသော၊
 နံပါးဖြစ်သောကျောက်ညို၌၊ အာသိနံ၊ ထိတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဓုက္ခဿ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပါရဂုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူသော၊ မုနိံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မစ္စုဟာယိနော၊ မစ္စု
 မာရ်ကိုအောင်ကုန်ပြီးသော၊ သာဝကာ၊ ထပည့်ဖြစ်သော ငါးရာသောရ
 ဟန္တာတို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော
 တန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာန်သည်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ နိရူပမိံ၊ ဥပမိမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ သမန္နေသံ၊ သမန္နေသန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ထေ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပရိယေသိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူသော၊ မုနိံ၊ မုနိ
 ငါးပါးကိုအဖိုးရတော်မူပြီးသော၊ အနေကာကာရသမ္ပန္နံ၊ များစွာကုန်သော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါထမံ၊ ဂေါထမကို၊ သာဝ
 ကာ၊ ထပည့်အပေါင်းတို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘိတ္တဝါ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒဿမမောဂ္ဂဇာနသုတ်ပြီး၏။

(၂၁၆) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ စမ္ဘာယံ၊ စမ္ဘာပြည်၌၊ ဝဂ္ဂရေယ၊ ဝဂ္ဂရာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိ
 ယာ၊ ရေကန်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ မဟာထာ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးဖြင့်
 မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံ၊ ဆေးနု၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ ပဉ္စမက္ကေဟိ၊ ဘိက္ခုသထေဟိ
 စ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်ထည်းကောင်း၊ သတ္တဟိ၊ ဥပါသကသထေ
 ဟိစ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဒါယကာယောကျ်ားတို့နှင့် ထည်း
 ကောင်း၊ သတ္တဟိ၊ ဥပါသိကာသထေဟိစ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော
 ဒါယိကာမိန်းမတို့နှင့်ထည်းကောင်း၊ အနေကေဟိ၊ ဒေဝတာသဟဿေဟိစ၊
 တထောင်မကကုန်သောနတ်တို့နှင့်ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူ၏၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းနတ်လူတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဝတ္ထေနေပေဝ၊ အဆင်းတော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံသဿာစ၊ အခြံအရံဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အတိဝိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝင်္ဂီသဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသအား၊ ဇေတံဇေယျောပရိပိ
တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ မြစ်၏၊ ဣံအဟောသိ၊
အဘယ်သို့မြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊
စမ္ဘယံ၊ စမ္ဘာပြည်၌၊ ဂဂ္ဂုရုယ၊ ဂဂ္ဂုရုအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ကရဏီယာ၊ ရေ
ကန်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌မဟုတ်၊ သီထအစရှိသောကျေးဇူးဖြင့်မြတ်သော
ဘိက္ခုသံဃောနု၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ စဉ္စမက္ကေဟိဘိက္ခုသထေဟိစ၊ ငါးရာ
ကုန်းသာရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တဟိဥပါဝက၊ သထေဟိစ၊ ခုနစ်
ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောဒါယကာလောကံျားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တ
ဟိဥပါဝက၊ သထေဟိစ၊ ခုနစ်ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဒါယကာသိန်းမ
တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနေကေဟိဗေဝတာသဟသေဟိစ၊ တထောင်မ
ကကုန်းသောနတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
တေ၊ ထိုရဟန်းနတ်လူတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထေနေ၊
အဆင်းတော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံသဿာစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊
အတိဝိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သာဓုပ္ပာယ၊ ထောက်ပတ်
သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဘိည္ဇေဝယျံ၊ မြီးမွမ်းရမှုကား၊ ယံနူန၊
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေတံဇေယျော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
အဟောသိ၊ မြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတောဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသ
သည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဇေတံဇေယျောသိံ၊ လက်ဝဲ
တဘက်ပရံ၊ ထက်၌၊ ဥက္ကရသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်ဖင်သည်ကို၊ ကရိတော၊
ပြု၍၊ ယေန၊ အကြံအရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိရှိတေတံမူ၏။
တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဇ္ဈတိံ၊ တက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊
ညွှတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
ဈောက်၏။ ဣံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဈောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဥပဏ၊ ဥပဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ သဂဟ၊
ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်
၏၊ ဥပဏ၊ ဥပဏ်၌၊ ပဋိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈောက်
၏။ ဝင်္ဂီသ၊ ဝင်္ဂီသ၊ တံ၊ သင်၏။ ဥပဏ၊ ဥပဏ်၌၊ ပဋိဘာတု၊ ရှေးရှုထင်စေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊

ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာဓုပ္ပာယ၊ တျောက်ပတ်သော၊
 ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ကိံအဘိတ္ထဝိ၊ အဘယ်သို့
 ခြီးမွမ်းသနည်း၊ ဝိဂတဝဿဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘော၊
 ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒော၊ ထပြည့်ဝန်းသည်၊ ဝိရောစတိယထာ၊ တင့်ထယ်
 သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဝိဂတမဇော၊ တိမ်မြဲဆီးနှင်းစသော အညစ်
 အကြေးကင်းသော၊ ဘာဏုမာ၊ နေးမင်းသည်၊ ဝိရောစတိဇ္ဇာ၊ တင့်ထယ်
 သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဝေဝိ၊ ဤအထူးထည်း၊ မဟာရနိ၊ ရန်တကာတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အဂီရသ၊ ကိုယ်ထံတံ၌ ပြီးပြီးပြင်ထွက်သော
 ရောင်ခြည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယသသာ၊
 အခြံအနံဖြင့်၊ သဗ္ဗဇောကံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဇောကကို၊ အဘိရောစတိ၊
 လွန်၍တင့်ထယ်ကော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ကောဓသမဂ္ဂရသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၀) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်
 ဝဂီသသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိတ္တိကဿ၊ အနာထ
 ဝိတ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးနှော့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေထဝနေ၊
 ဇေထဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ အဗိရံ၊ ရဟန်းဖြစ်၍
 မမြင့်မီ၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိရတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒိ၊ ခံစား၏၊ တာယံဝေ
 လာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊
 ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဂါဝံ၊ ဂါဝံ၊ ရွာတိုင်းရွာတိုင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ပရပရံ၊ ပြည်တိုင်းပြည်တိုင်း
 သို့ထည်းကောင်း၊ စရန္တော၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာဝေယျ မတ္တာ၊
 ကဗျာဖွဲ့ခြင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိမှာ၊ နေရကုန်၏၊
 အထ၊ ထိုမှတပါး၊ သမ္ဗုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မယံ၊ အလျှောက်တို့သည်၊
 အဒ္ဓဿာမ၊ ပူးမြင်ရကုန်၏၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 တို့သည်၊ ပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဘဂဝါ ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခန္ဓေဝ

သန္ဓတို့ကို ထည်းကောင်း၊ အာယတနာနိဝ၊ အာယတန တို့ကိုထည်း
 ကောင်း၊ ဓာတုယောစ၊ ဓာတ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ပကာသန္တော၊ ပြင်ထော်
 မူထုက်၊ မေ၊ ငါးအား၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ အဟံ၊
 ဝါသည်၊ ထဿသမ္ပန္နဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သုတွာန၊
 ကြားနာရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဒိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နိယာမဝတဗ္ဗဿ၊
 အမြီကပ်ကုန်ဖူးမြင်ကုန်၏၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနဉ္စ၊
 ထိုရဟန်း ယောက်ျားတို့၏ထည်းကောင်း၊ တေသံဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ ထိုရဟန်း
 မိန်းမတို့၏ထည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၎င်း၊ ရနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုထဉ္စာဏ်ကို၊ အဇ္ဈဂမာဝတာ၊ ရတော်မူ၏ထကား၊ မမ၊
 ဝါ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံတော်သို့၊ အာဂတံ၊ လာခြင်း
 သည်ကား၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာထိဝတာ၊
 ဖြစ်ပြီထကား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊
 အစဉ်ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စာဏ်ကို၊ အဟံ၊
 ဝါသည်၊ ဇာနာဗိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဉ္စာဏ်ကို၊ ဝိသေဓိတံ၊ သုတ်သင်
 အပ်၏၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒ္ဓိပ္ပက္ကော၊
 ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါ၊
 စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ထိမ္မာသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ
 ဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ အဘာသိ၊ ရွံတ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်ပါ၏ ၊ ဝင်္ဂီသတက္ကေရသံယုတ္တံ၊ ဝင်္ဂီသက္ကေရ သံယုတ်သည်၊
 သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ၊ ၊

ဒွါဒသမဝင်္ဂီသသုတ်ပြီး၏။

ထဿ၊ ထိုဝင်္ဂီသက္ကေရသံယုတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ နိက္ခန္တံ၊
 နိက္ခန္တသုတ်ထည်းကောင်း၊ အရတီစေဝ၊ အရတီသုတ် ထည်းကောင်း၊
 ပေသထာအတိမညနာ၊ ပေသထာအတိမညသုတ်ထည်းကောင်း၊ အာနန္ဒေန၊
 အာနန္ဒာသုတ်ထည်းကောင်း၊ သုဘာသိတံ၊ သုဘာသိထသုတ်ထည်းကောင်း၊
 သာရိပုတ္တ ပဝါရဏာ၊ သာရိပုတ္တသုတ် ပဝါရဏာသုတ် ထည်းကောင်း၊
 ပရောသဟဿကောဇ္ဈညော၊ ပရောသဟဿသုတ်ကောဇ္ဈညသုတ်ထည်
 ကောင်း၊ မောဂ္ဂဇာနေန၊ မောဂ္ဂဇာန သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဂဂ္ဂရာ၊ ဂဂ္ဂရ

သုတ်စည်းကောင်း၊ ဝင်္ဂိယေန၊ ဝင်္ဂိယသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊ ခွါဒသ၊
ထဆဲနှစ်သုတ်တို့စည်း။ ။

၆-ဝနသံယုတ်၊ ၂၄-ဝနဝဂ်။

(၂၂၁)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဝိဝေကသုတ်ကို၊
မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သဗ္ဗခါ
ဈာန်ရှေ့ဘက်၌၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့
ကြားလိုက်ရသနည်း။ ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတရော၊ မထင်
ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလ တိုင်းတို့၌၊
အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ထေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဝါဝိဟာ
ရဝတော၊ နေနေခြင်းငှါ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
အကုသယေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေဟနိသိတေ၊ အိမ်၌ရှိ၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝိတက္ကေ၊ ဝိတက်တို့ကို၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
တတ္ထိံ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အမိဝတ္ထော၊ ရိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝ
တာ၊ အကြင်နတ်သည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်။ ထဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊
သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိုဝံ့စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိ၊ ကပ်စေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်စေပြီး၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို
ဂါထာယိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ကိံ၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ အဘယ်
သို့ရွတ်ဆိုသနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသောဝိဝေက
တို့ကိုတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝနံ၊ တေးသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ နှလုံးသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓါရေသု၊
အပဖြစ်သော အာရုံတို့၌၊ နိစ္ဆရတိ၊ သွား၏။ မနော၊ အရှင်ရဟန်းသည်။ ဇနတ္ထိံ၊
တပါးသောသူ၌၊ ဆန္ဒံ၊ တပ်ခြင်းဆန္ဒကို၊ ဝိနယသု၊ ဆုံးမလော၊ တတော၊
ထိုသို့ဆုံးမခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟေတိ
ယိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဝိတနဂေါ၊ ကင်းသောရာဂသည်။ ဟေတိယိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အရတိ၊ သာသနာတော်၌ မရွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဇာဘာသိ၊

စွန့်ခွာ၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်ထော၊ သတံ၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ တံ၊ သင်ပညာရှိကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သာဒယာမသေ၊ ကြည်
 ညိုကုန်၏ဟိ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ ပါတာသရဇော၊ တည်ရာမရသေးသော
 ကံထေသာဟူသောမြူသည်၊ ဒုရုတ္တမော၊ လွန်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဒုရုတ္တမ
 မည်၏၊ တံ၊ သင်ပညာရှိကို၊ ကာမရဇော၊ ကာမတည်းဟူသောမြူသည်၊
 မာဝါအဟာရိ၊ အပါယ်သို့ မဆောင်စေလင့်၊ ပံသုကုန္တိတော၊ မြေမှုန့်
 ကပ်သော၊ သက္ကဏော၊ ငှက်သည်၊ သိတံ၊ ကိုယ်၌ကပ်သော၊ ရဇံ၊ မြူကို၊
 ဝိဂူနဝိဂူနန္တော၊ ခါသည်ဖြစ်၍၊ ပါတယတိယထော၊ ကျစေသကဲ့သို့ ဇေတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဓာနဝါ၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 သကိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သိတံ၊ ကိုယ်၌ကပ်သော၊ ရဇံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောမြူကို၊ ပါတယတိ၊ ကျစေလော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာသိ၊
 ရွတ်ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုအကုသလဝိတက်ရှိ
 သောရဟန်းသည်၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဝံဝေဇိတော၊
 ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမဝိဝေကဘုတ်ပြီး၏။

(၂၂၂) ဇကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတရော၊ မထင်ရှား
 သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလ
 တိုင်းတို့၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဝါ
 ဝိဟာဓဂတော၊ နေ့သန့်ဆုသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိ၊ အိပ်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ တတ္ထိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော၊
 ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်၊
 တသုဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနံကုစ္စိကာ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ ဝံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံသိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ ဂါထာသိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈတာသိ။

အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဥဋ္ဌေတိ၊ တထော၊ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ သေတိ၊ အိပ်ဘိသနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ သုပိတေန၊ အိပ်သဖြင့်၊
 ကောအတ္ထော၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ အတု
 ရဿ၊ ကိလေသာဟူသောကျင်နာခြင်းရှိသော၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊ တဏှာတည်း
 ဟူသောမြားသည်စူးဝင်အပ်သော၊ ရုပ္ပတော၊ ကိလေသာသည် နှိပ်စက်
 အပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း၊ ယာယသဒ္ဓါယ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊
 အိမ်ရာထောင်သောလူကို၏ဘောင်မှာ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်
 ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ တပေဝသန္တံ၊
 ထိုသဒ္ဓါထရားကို သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပြု၊ ဟေတိ၊ ပွားစေထော၊
 နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ မာဂမိ၊ မလိုက်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အန္တဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဒေဝထေ၊ နတ်သား၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်
 တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အဂဝါ၊ အတည်မရှိကုန်၊ ယေသု၊ အကြင်
 ကာမဂုဏ် အဖွဲ့တို့၌၊ မန္ဓော၊ ပညာနည်းသော သူသည်၊ သရုက္ခိတော၊
 ပြင်းစွာတွေ့ဝေ၏၊ တေသုပန္နသု၊ ထိုကာမဂုဏ်အဖွဲ့တို့မှာ၊ ဓုတ္တံ၊ လွတ်
 ပြီးသော၊ အသိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို မမှီအပ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော
 ရဟန္တာရဟန်းကို၊ ဒိဝါသောပ္ပနံ၊ နေ့၌အိပ်ခြင်း တရားသည်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ တပေတပေသတိ၊ ပူပန်ရအံ့နည်း၊ နတပေသတိဝေ၊
 မပူပန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒေဝထေ၊ နတ်သား၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂ
 ကို၊ ဝိနယာ၊ ဆုံးမခြင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမှ၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ပရေမာဒါနံ၊ လွန်စွာစင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ ယံဥာဏံ၊ အကြင်
 စတုသစ္စဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဥာဏံ၊ ထိုစတုသစ္စဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဒိဝါသောပ္ပနံ၊ နေ့၌အိပ်ခြင်းတရားသည်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တပေတပေသတိ၊ ပူပန်ရအံ့နည်း၊ နတပေသတိ
 ဝေ၊ မပူပန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒေဝထေ၊ နတ်သား၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ စတုမဂ္ဂဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဆေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 ထရားထေးပါးတို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အသောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း
 မရှိသော၊ အနုပါယာသံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သောရဟန္တာ
 ရဟန်းကို၊ ဒိဝါသောပ္ပနံ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်း တရားသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ တပေတပေသတိ၊ ပူပန်ရအံ့နည်း၊ နတပေသတိဝေ၊ မပူပန်အံ့သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဒေဝထေ၊ နတ်သား၊ အာရဒ္ဓဝိရိယံ၊ အားထုတ်

သောဝီရိယရှိသော၊ ပဟိတတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်လည်းရှိသော
နိစ္စဒဗ္ဗပရက္ကမံ၊ အလွန်မြဲစွာအားထုတ်သောလုံ့လမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်၊ အနုပါ
ဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိကင်္ခိတံ၊ တောင့်ထာပ်အပ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော
ရဟန္တာရဟန်းကို၊ ဒိဝါသောပ္ပန်၊ နေ့၌အိပ်ခြင်းတရားသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ တပေတပေသထိ၊ ပူပန်ရအံ့နည်း၊ နတပေသထိဝေ၊ မပူပန်အံ့
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယဥပဋ္ဌာနသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၃) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာကဿပဂေါက္ကော၊
အရှင်မဟာကဿပဂေါက္ကသည်၊ ဧကောသထောသု၊ ဧကောသထတိုင်းတို့၌၊
အညတရတ္ထိံ၊ တခုသော၊ ဝနသဇ္ဇော၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါ
ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာကဿပဂေါက္ကော၊ အရှင်မဟာကဿပ
ဂေါက္ကသည်၊ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့နေ့ခြင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊
အမှတ်မရှိသော၊ ဆေတံ၊ သားမူဆိုးကို၊ ဩဝဓတံ၊ ဆုံးမ၏၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ တတ္ထိံ ဝနသဇ္ဇော၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဝိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော၊ ယော
ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သား
သည်၊ အာယသ္မာတောကဿပဂေါက္ကဿ၊ အရှင်ကဿပဂေါက္ကအား၊ အနု
ကမ္ဘိကာ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တကဿပဂေါက္ကံ၊ အရှင်ကဿပဂေါက္ကကို၊ သံဝေဇေ
ထုကာမာ၊ ထိပ်ထန်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ
ကဿပဂေါက္ကော၊ အရှင်ကဿပဂေါက္ကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်
သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တ
ကဿပဂေါက္ကံ၊ အရှင်မဟာကဿပဂေါက္ကကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊
အဇ္ဈာာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣံ အဇ္ဈာာသိ၊ အဘယ်သို့ ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ဝိရိဒ္ဓုစရံ၊ ထောင်ချောက်ကြား၌ သွားထာသော၊ အပ္ပံပညံ၊ ပညာမ
ရှိသော၊ အဝေတသံ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုသိစိတ်သောစိတ်မရှိသော၊ အ
ကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ဩစရံ၊ အယုတ်သဖြင့် သွားထတ်သော၊ ဘေ
တံ၊ သားတို့၏အသက်ကိုဖြတ်စိတ်သောမူဆိုးကို၊ မဇ္ဈောဝ၊ အလွန်မိုက်သ
ကဲ့သို့၊ ဝါ၊ ပါ၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပဒိဘာတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တဝ၊
သင်ရဟန်း၏၊ ဓမ္မိကတံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏာတိ၊ နာကားနာ၏၊ နဝိဇေ

နာတိ၊ ထိုထရား၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုမသိ။ ထဝ၊ သင်ရဟန်း၏၊ ဇေယျံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ အင်္ဂုလိထံ၊ ထရားနာစိမ့်သောဌာပြသောထက်ချောင်းကို၊ အာလောကေတိ၊ ကြည့်ကားကြည့်၏။ နပဿတိ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ထွန်းလင်းကြောင်းကိုမျှမမြင်။ ဓမ္မတ္ထိံ၊ ပါကာတိ ပါထေ၊ ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သော ထရားကို၊ ဘညမာနတ္ထိံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗာထော၊ မူဆိုး၊ ခိုက်သည် အတ္ထံ၊ ထိုထရား၏အနက်ကို၊ နပုဏ္ဏတိ၊ အဘယ်မှာသိအံ့နည်း။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တံ၊ သင်သည်။ ဒသပဇ္ဇောတေ၊ ဆယ်ချောင်းသောထက်တို့၌ ဆယ်ပွင့်သော ထန်ခိုးမီးတို့ကို၊ သစေဝိဓာရယိဿထိ၊ အကယ်၍ထွန်းထောက်အံ့သောဆေတော၊ ထိုသားမူဆိုးသည်၊ ဂူပါနိ၊ ထွန်းလင်းကြောင်း သဘောတို့ကို၊ နေဝဒက္ခတိ၊ မမြင်လတ္တံ့။ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အသံ၊ ထိုထောမူဆိုးအား၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေဝဒက္ခတိ၊ မမြင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဝျောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာကဿပဂေါက္ကော၊ အရှင်ကဿပဂေါက္ကသည်၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သံဝေဇိတော၊ ထိပ်လန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိပ်လန်ခြင်းသို့၊ အပါဒါ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

တတိယကဿပဂေါက္ကသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၄) ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ သမ္ပဟူဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညထရတ္ထိံ၊ မထင်ရှားသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝဿံဂုဋ္ဌာ၊ ဝါက္ခတ်ကုန်ပြီးသော်၊ ထေမာသစ္စယေန၊ သုံးထလွန်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတ္ထိံ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုထောအုပ်၌၊ အပိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အပ္ပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒေဝမာနာ၊ ပိုမြည်ထမ်းထွက်၊ တာယံဝေဏယံ၊ ထိုအံခါ၌၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ ဗဟုကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပိပိက္ကေ၊ ဆိတ်ညိပ်ကုန်သော၊ တေအာသနေ၊ ထိုနေရာတို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ရသောကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဈယသု၊

အရဟိတိယ၊ မဇ္ဈဇေယျသံသယသို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ဗိက္ခုကထာ၊ ဆန်းကြယ်
 သောစကားကိုဟောတတ်ကုန်သော၊ ဗဟု သဘုတား၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိဟုန်သော၊ ဣမေဂေါတမသာဝကား၊ ဤအရှင်ဂေါတမတပည့်တို့သည်၊ ကု၊
 အဘယ်အရပ်သို့၊ ဝတား၊ သွားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရ၊ မထင်ရှားသော၊ ဧဝ
 တာ၊ နတ်သားသည်၊ တံဒေဝံတိ၊ ထိုငိုသောနတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ
 ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဟိ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ။
 သဗ္ဗ၊ အချင်းနတ်၊ ဧကစ္စိယာ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်ကား။ မဂဓံ၊
 မဂဓတိုင်းသို့၊ ဝတား၊ သွားကုန်၏။ ဧကစ္စိယာ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့
 သည်ကား၊ ဧကောသထံ၊ ဧကောသထတိုင်းသို့၊ ဝတား၊ သွားကုန်၏။ ဧကစ္စိယာ၊
 အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝဇ္ဇိဘူမိယာ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းမြေအရပ်သို့။
 ဝတား၊ သွားကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ စာရိန္ဒော၊ အပေါင်းဖြင့်သာ၊ သွားလေ့ ရှိကုန်သော၊
 ပိဂါဝိယာ၊ သားတို့ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဂေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနိဧကတာ၊ အင်မရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောဥတုတောဇဉ်စသည်သဗ္ဗါယ
 ဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

စတုတ္ထသမ္ပဟုသာသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၅) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒောအရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ ဧကဒသထေသု၊ ဧကောသထ တိုင်းတို့၌၊ အညတရထို့၊
 မထင်ရှားသော၊ ဝနသဏှော၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနဂေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂိတိသညတ္တိဗ
 ဟုဏော၊ များစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလူတို့ကိုကောင်းစွာမှတ်စေသည်ဖြစ်
 ၍၊ အတိဝေထံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထဂေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထိံ၊ ဝန
 သဏှော၊ ထိုသောအရပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ ပိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်
 နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အာယသ္မ
 တောအာနန္ဒာယ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား၊ အနုကစ္စိကာ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ
 အရှင်အာနန္ဒာကို၊ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်ထန်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန

ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဂေါထမ၊ ဂေါထမ၊ ဂုက္ခမူထဂဟနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတောချိုသို့၊ ပသတ္တိယ။ သက်ဝင်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟဒယသ္မိံ၊ နှလုံး၌၊ ဩဝိယ၊ ကိစ္စအာရုံအား ဖြင့်ကိန်းစေ၍၊ ဈာယ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်ကိုဖြစ်စေလော့၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ မာစတဝ၊ မပြုစဉ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဇ္ဇိဝိဇ္ဇိတာ၊ ထူတို့နှင့်ထကူငါ၏ ဥာဏ်ကိုပြင်းစွာ နှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုသည်၊ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူစံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ဝျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဉ္စမအာနန္ဒာသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၆) ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာရှိသည်၊ ကောသေလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတရသ္မိံ၊ မထင်ရှားသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ တာဝတိံ၊ သကာယိကာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေသော၊ အာယသ္မတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ရှေးဘဝကနတ်ပြည်၌မိဘုရားဖြစ်ဘူးသော၊ ဇာလိနိနာမ၊ ဇာလိနိမည်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဝုထိတံ၊ နေဘူး၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိတ္ထံ၊ မိတ်ကို၊ ပဏိဇေဟိ၊ ဆောက်ထည်လော့၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ သဗ္ဗကာမသမိဇ္ဇိသု၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ နှင့်ပြည်စုံကုန်သော၊ တာဝတိံ၊ သေသုဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဒေဝကညာဟိ၊ နတ်သားအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတော၊ ရှေးရှုမြိရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှုမြိရံအပ်သည်ဖြစ်၍။

သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ထေ၊ သင်၏၊ ဒေဝကညာယော၊ နတ်သွီးတို့
 သည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာ
 ယသိတ္ထိံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သက်ဝင်ကုန်၏၊ တေစာဝိတာစအဝိဒေ
 ဝကညာယော၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်လည်း၊ ဒုဂ္ဂတပ္ပတ္တာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပတ္တိကာပတ္တိကာတိ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ဒေဝ
 ကညာတိ၊ နတ်သွီးတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ထေ၊ အကြင်သူ
 တို့သည်၊ ယသသိနံ၊ များသော အခြံအခံရှိကုန်သော၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏၊ အာဝါသံ၊ နေရာ
 ဖြစ်သော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ဘူးကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊
 ရှုတ်၏၊ ဗာလေ၊ နတ်မိဘုရားပေး၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အရဟ
 တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစော၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစ
 ကားကိုတွံ၊ သင်သည်၊ နဝိဇာနာသိ၊ မထိ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ်ဖျက်
 တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတူ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်တတ်
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဝပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
 သည်သာလျှင်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝါသံ၊ တာဝတိံ၊
 နဝိဇာနာသိ၊ မထိ၊ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိနတ်သွီး၊ ဒေဝကာယသိတ္ထိံ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ ဒါနိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝနာဝါသော၊ တဘန်နေခြင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သံသရာ
 သည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊
 ငါအား၊ ဝနန္တဝေါ၊ တဘန်တဝသင်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။

ဆဋ္ဌအနုရုဒ္ဓါသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၇) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂဒက္ကော၊
 အရှင်နာဂဒက္ကသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတရထိံ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဗ္ဗေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထေ၊ နခေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂဒက္ကော၊ အရှင်နာဂဒက္ကသည်၊ အတိကာ
 ယေန၊ အလွန်စောလွန်းသဖြင့်၊ ဝါသံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အတိ

ဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ ပရိတ္တမတိ၊ ဖဲခဲ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထဝိဋ္ဌိဝန သဗ္ဗေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဝိဝတ္ထာ၊ ပိုးအုပ်၍ နေသော၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အာ ယသ္မုတောနာဂဒတ္တဿ၊ အရှင်နာဂဒတ္တအား၊ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနား ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာ ယသ္မုန္တနာဂဒတ္တံ၊ အရှင်နာဂဒတ္တကို၊ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလို သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊ အာယသ္မာနာဂဒတ္တော၊ အရှင်နာဂ ဒတ္တသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်နာဂဒတ္တရှိရာအရှင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ အံယသ္မုန္တနာဂဒတ္တံ၊ အရှင်နာဂ ဒတ္တကို၊ ဝါထာဟိ၊ ဝါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း။ နာဂဒတ္တံ၊ နာဂဒတ္တံ၊ တွံ၊ သင်သည်။ ကာလေ၊ နံနတ်စောစော၊ ဝါခံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှလည်း၊ အာ ဂစ္ဆန္တော၊ ထာထတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတိဝေလစာရိ၊ အတိဝေလအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ၏။ သမာနုသုဒုက္ခော၊ တူသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုထေသု၊ ဒါဟကာဖြစ်သော မင်းမျိုးစသည်တို့၌၊ ဝိနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့ကပ်စိတ်ရှိ သော၊ သုပ္ပဂတ္တံ၊ လွန်စွာခက်ထန်သော၊ နာဂဒတ္တံ၊ နာဂဒတ္တကို၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ တာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အန္တကဿ၊ အဆုံးကိုပြုလတ်သော၊ ဗထ ဝထော၊ ခွန်အားကြီးသော၊ မဇ္ဈရဉ္ဇော၊ လေမင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ တွံ၊ သင် သည်၊ မာဟေဝဂ္ဂပေထိ၊ မလိုက်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂဒတ္တော၊ အရှင်နာဂဒတ္တသည်၊ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ် ၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

သတ္တမနာဂဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၈) ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတရော၊ မထင်ရှား သော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန္တာဖြစ်သော ဂဟန်းသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသ တိုင်းတို့၌၊ အညတရထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဗ္ဗေ၊ ထောအုပ်၌၊ ဝိဟရ တိ၊ နေ၏။ ထေနခေါ၊ ဝနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုဂဟန်းသည်။

အညွှတ်တရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ အဇ္ဈောဂါဠုပ္ပတ္တော၊
အကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့်နှလုံးသက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတိ
ဝေထံ၊ အခါလေးမြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထိံဝန
သဏှော၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္တော၊ စိုးအုပ်၍နေသော၊ ယံဒေဝတာ၊
အကြင် နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊
တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုကစ္ဆိကာ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထံဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းကို၊ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တထိံ ကုလေ
ထိုအမျိုး၌၊ ယာကုလစာရဏိ၊ အကြင်အိမ်ရှင်မသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊
ထိုအိမ်ရှင်မ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတ္တော၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ယေန၊ အကြင်
ရပ်၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်
သို့၊ ဥပသင်္ကသိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ထံဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊
အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ နဒိတိ၊ ရေသုစ၊ မြစ်နားတို့၌လည်း
ကောင်း၊ သဏှာ၊ နေစ၊ မြို့တပါး၏အနီးလူတို့၏ နေရာဝန်ချရာ ဖြစ်သော
မည်းမညွတ်သောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ သဘာသုစ၊ ပွဲသဘင်အလယ်တို့
၌လည်းကောင်း၊ ရထိယာသုစ၊ ခရီးမတို့၌လည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊
သံဂဗ္ဗ၊ ရုံးရကုန်၍၊ မဇ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း၊ တုဉ္ဇ၊ သင့်ကိုလည်း၊ ကိမန္တရံ၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မန္တေန္တိ၊ တိုးတိုး ပြောကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဘောတိစာရဏိ၊ အိအိမ်ရှင်မိန်းမ၊ လော
ကေ၊ လောက၌၊ ပဗ္ဗု၊ ဟာသဒ္ဓါ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော စကားသံတို့သည်၊
ဗဟူတိ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တပထိနာ၊ မြိုးခြံသောအကျင့်ရှိ
သောသူသည်၊ ခမိတဗ္ဗိ၊ သည်းခံအပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့စက်ဆုပ်
ဘွယ်သော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တပထိနာ၊ မြိုးခြံသော
အကျင့်ရှိသောသူသည်၊ မတံ၊ မျက်နှာမသာသည်၊ နဟောတဗ္ဗိ၊ မဖြစ်ရာ၊
တေန၊ ထိုသူထပါးတို့သည်ဆိုသော ဆန့်ကျင်သောစကားဖြင့်၊ သဏှော၊
သတိနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နဟိကိလိသာတိ၊ မညှိုးနွမ်းလတ္တံ့၊
ဘောတိစာရဏိ၊ အိအိမ်ရှင်မိန်းမ၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝါတမိဂေါ၊ ဝါထမိဂမည်
သောသားသည်၊ သဗ္ဗေန၊ လေခပ်အပ်သောသစ်ရွက် စသည်တို့၏ အသံမျှ
ဖြင့်၊ ပရိတ္တာသိယထာ၊ ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောပုဂ္ဂလော
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓပရိတ္တာသိ၊ သူတပါးတို့သည်ဆိုသောဆန့်ကျင်

သောစကားမျှဖြင့်ထိတ်ထန်ထွေရှင်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လဟုမိတ္တော
တိ၊ ပေါ့သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊
ဆိုကုန်ပြီ။ အဿ၊ ထိုပေါ့သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝတံ၊ အကျင့်
သည်။ နသမ္ပန္နတေ၊ မပြည့်စုံရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊
တိက္ခာ၊ ရဟန္တာသည်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ
၏။ ။

အဋ္ဌမကုထစာရဏီသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၉) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရော၊ မထင်ရှား
သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းကို အစိုးရသော မင်း၏သား ဖြစ်သော၊
တိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ဝနသဗ္ဗော၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊
ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗရတ္တိစာရော၊ တညဉ့်ပတ်လုံးကျွတ္တိကာနက္ခတ်သဘင်ဖြင့်
စွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သောတိက္ခာ၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ တုရိယတာဠိတဝါဒိတနိဗောသ
သန္တံ၊ စည်ကြီးစသည်ကိုတီးသော အသံစောင်းစသည်ကိုတီးသောအသံ
ကြွေးကြော်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပရိဒေဝမာနော၊ ပိုကြွေးထွက်၊
တဟယ်ဝေဇာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ဧကံ
အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝနတ္ထိံ၊ တောအုပ်၌၊
အပ္ပဝိဋ္ဌံ၊ အသုံးမဝင်သော၊ ဒါရုကံ၊ ထင်းဆွေးကဲ့သို့၊ ဧကကာ၊
တထေက်အထည်းတည်း၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရာမ၊ နေရကုန်၏။ ဧတာဒိ
သိကာယံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ အဂ္ဂေဟိ၊ ငါတို့အောက်၊
ပါဝိယော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသော၊ အသုနာမ၊ ဤမည်သောသူတ
ထေဟံ၊ ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတ္ထိံ၊ ဝနသဗ္ဗော၊ ထိုတောအုပ်၌။ အမိဝတ္ထော၊ မိုးအုပ်၍
နေသော၊ ဟာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဒေဝတာ၊
ထိုနတ်သားသည်။ တဿတိက္ခာ၊ နေ၊ ထိုရဟန်းအား။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်
သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
တံတိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်ထန်စေလိုသည်ဖြစ်၍။
ယေန၊ ကြင်အရပ်၌။ သောတိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနံ၊ ထို
ရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသဏီဝိ၊ ကင်ထေ၏။ ဥပသကံဝိတွာ၊ ကင်ထေပြီး၍။

တံသိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ
 အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝနတ္ထိံ၊
 တောအုပ်၌၊ အပ္ပဝိဋ္ဌိံ၊ အသုံးမဝင်သော၊ ဒါရုကံ၊ ဣဝ၊ ထင်းဆွေးကဲ့သို့၊ ဧက
 ဧက၊ ဝ၊ တယောကံ၊ အထည်းတည်သာလျှင်၊ အရဉ္စော၊ တော၌၊ ဝိဟရသိ၊
 နေ၏၊ တဿ၊ တေးထိုတယောကံထည်းတည်းနေသောသင့်အား၊ နေရယ်
 ကာ၊ ရေသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသားကုန်သော သူတို့
 အား၊ ဝိဟယန္တိ၊ ဝိယ၊ တောင့်တကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗဟုကာ၊
 များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဇ္ဈဘာသိ၊ သိ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊
 ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမဝဇ္ဇိဝုတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၀) ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတဓော၊ မထင်ရှား
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတ
 ဂုတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဇ္ဈော၊ ဇောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါ
 ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သဇ္ဈာယ
 ဗဟုလော၊ များစွာသောကာလပတ်လုံးပရိယတ်ကိုသရဇ္ဈာတ်သည်ဖြစ်၍၊
 အတိဝေလံ၊ အခါထေးမြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊
 တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ သင်္ကံသာယတိ၊ ဖဇာသမာပတ်ချင်း
 သာဖြင့် ကာသကိုလွန်စေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတ္ထိံ ဝနသဇ္ဈော၊ ထို
 တောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထော၊ ပိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿဘိက္ခု၊ နေ၊
 ထိုဟောင်း၏၊ ဓမ္မံ၊ သရဇ္ဈာယ်သေ့တရားကို၊ အထသုတန္တိ၊ မကြားရသည်
 ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အုပ်၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ထေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်စေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်စေပြီး၍၊ တံဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ
 ရှုတ်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကသ္မာ၊

အဘယ်ကြောင့်၊ တုခံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မပဒါနိ၊ ဘုရားတရား တော်တို့ကို၊
 နာဓိယျထိ၊ မသရဏ္ဍာယ်သနည်း၊ ဘိက္ခုယိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သံဝသန္တော။
 ပေါင်းဘော်သော သူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာန၊ နာရသောကြောင့်၊
 အဿ၊ ထိုတရားကိုသရဏ္ဍာယ်သောရဟန်းအား၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 ကို၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ လဘတိ။
 ရ၏၊ ပသံသံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း၊ ထဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိဤသို့၊ အဏ္ဍဘာထိ။
 သို၏။ ဒေဝထော၊ နတ်သား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုရေ၊ ငှေး၌၊ ဓမ္မပဒေသု။
 အလုံးစုံသော ဘုရားတရားတော်တို့၌၊ ဆန္ဒော၊ ရွတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်ခြင်း
 ဆန္ဒသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာပအတိဝိယံ၊ အ
 လွန်လျှင်၊ ဝိရာဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သမာဂမိမှ၊ ကောင်း
 စွာနေကုန်ပြီ၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိရာဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ သမာဂမိမှ၊ ကောင်းစွာနေကုန်ပြီ၊ ထထော၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌံဝါ၊
 မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 ရတံဝါ၊ တွေ့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊
 အညာယာ၊ သိပြီး၍၊ နော၊ ငါတို့အား၊ နိက္ခေပနံ၊ ရွတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို
 ပယ်ခြင်းကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ မြီးမွမ်းပြောဆို
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဏ္ဍဘာထိ၊ သို၏။ ။

ဒသမသန္တာယသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၁) ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညထရော၊ မထင်ရှား
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသလေသံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညထ
 ရာတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါပ
 နသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊
 နေသန့်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက်စသည်တို့ကို၊ ဝိတုက္ကေ
 တိ၊ ကြံ၏၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဤဝိတက်တို့ဟူသည်၊ သေယျထာ၊ ကတဇေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမထက်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒဝိ
 တက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဝိဟိံ၊ သာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံ၊ သာဝိတက်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထိံ၊ ဝ
 နသဏ္ဍော၊ ထိုယောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝတာ၊

အကြင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဓေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဟသာ
 ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊
 သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေ၊ အကြင်အရပ်၌၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့ရွတ်သနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အယောနိသောမနုထိကာရာ၊ မသင့်သော
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ ဗပတ္ထေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ အကုသ
 လဝိတက်သုံးပါးတို့ကို၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဘဇ္ဇထိ၊ ဖျက်ဆီးသော၊
 အယောနိံ၊ မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပနိနိဿန္တ၊ စွန့်
 ထော၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အနုဝိပိန္နယ၊ အဘန်တလဲလဲနှလုံး
 သွင်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ သံစာနု
 သာတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ သီလာနိစ၊ သီလတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ အာရတ္တ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝီတိသုခံ၊ ဥပစာရဈာန်နှင့်တကွဖြစ်သောဗလဝစီ
 တိသုခကို လည်းကောင်း၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားမဲ့၊ အမိဂစ္ဆယိ၊ ရလတ္တံ့၊
 ထထော၊ ထိုနှောင်မှ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုထော၊ များသောကာလပတ်လုံးဝမ်းမြော်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကရိ
 သာသိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ သျှောက်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာယဝေဝတာယ၊ ထိုနတ်သား
 သည်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
 သို့အာပါဒိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ကောဒသမအယောနိသောသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၂) ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတဇော၊ မထင်ရှား
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတ
 ခုတ္ထိံ၊ ဝနံသဏ္ဍေ၊ မထင်ရှားသောအတောအရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဇာတ္ထိံ၊ ဝနံသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ အမိဝတ္ထာ၊ မိုးအုပ်၍နေသော၊

ဒေဝဏှ၊နတ်သားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ထသဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှု၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်
 သို့၊ ရှု၏၊ သနည်း၊ မဇ္ဈိန္ဒိကေ၊ မွန်းတည့်သော၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊
 ဝိတေ၊ ထည့်ထတ်သော်၊ ဗက္ခိယု၊ ငှက်တို့သည်၊ သန္တိယိန္ဒေယု၊ စည်းဝေး
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မာရညံ၊ တောအုပ်ကြီးသည်၊ သဏတေဝ၊ သည်းစွာ
 သောအသံကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဓုတ္တိ၊ သည်းစွာသောအသံကိုပြု၏၊ တံဘယံ၊
 ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံဟုဆိုအပ်သောဘေးသည်၊ ဝံ၊ ငါ၏၊
 ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပရိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဝျှောက်
 ၏၊ မဇ္ဈိန္ဒိကေ၊ မွန်းတည့်သော၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဝိတေ၊ ထည့်ထတ်
 သော်၊ ဗက္ခိယု၊ ငှက်တို့သည်၊ သန္တိယိန္ဒေယု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဗြဟ္မာရညံ၊ တောအုပ်ကြီးသည်၊ သဏတေဝ၊ သည်းစွာသောအသံကိုပြု
 သကဲ့သို့၊ ဓုတ္တိ၊ သည်းစွာသောအသံကိုပြု၏၊ ယာရတိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
 သောသဘောရှိသောကာလ၌ တယောကံအထည်း၊ တည်းနေခြင်းဟူသော
 ဓမ္မဇျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာရတိ၊ ထိုဓမ္မဇျော်ခြင်းသည်၊ ဝံ၊ ငါ၏၊
 ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ပရိဘာတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အဘာသိ၊ သိ၏။ ။

ဒွါဒသမဇ္ဈိန္ဒိကသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၃) ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ သမ္ပဟုလ္လာ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကောသလေယု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အည
 ထရသိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဇ္ဈေ၊ တောအုပ်၌၊ ဥဒ္ဓတာ၊ မျှလှင့်သောစိတ်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓန္တေ၊ တက်ကြွသောအချည်းနှီးသောမာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ စပယာ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသောလျှပ်ပေါခြင်း
 နှင့်ဟင်္ဂကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓရရာ၊ ကြမ်းသောနှုတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခိဏ္ဏ
 ဝါစာ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကိုပြောဟောခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓုပ္ပဿ
 တိနော၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇာနာ၊ ဗညာအဆင်ခြင်
 မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမာဟိတာ၊ တည့်ကြည်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိက္ခန္တိတ္ထာ၊ မတည်တန့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါကတိန္ဒြယာ၊
 ပွင့်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အထခေ၊ ထိုအခါ၌၊

တက္ကံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ ပိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဒေဝ
 တာ၊ အကြင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 ကေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အနုကစ္ဆိကာ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊
 အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းတို့ရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ တေဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တဘာသိ၊ ဝျှောက်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဂေါတမသာဝကား၊ ဂေါတမသာဝကဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုခဇီဝိနော၊ ချမ်းသာစွာအသက်မွေး
 ကုန်သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိစ္ဆာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွ်ကုန်၏၊ အနိစ္ဆာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သယနာသနံ၊
 အိပ်ရာနေရာကို၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယောကေ
 ယောကာသာ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနိစ္စတံ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊
 ဣမ၊ ဤသော
 ကန္ဓံ၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဂါမဏိ
 ကာဝိယ၊ ရွာသူတို့ကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ ဒုပ္ပေါသံ၊ မကောင်းသော
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဘုတွာ၊ ထုတွာ၊ စားကုန်၍၊ စားကုန်
 ၍၊ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါးတို့၏အိမ်ရာတို့၌၊ ခုတ္တိတေ၊ မိန်းမေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ သံဗဒဿ၊ သံဗဒအား၊ အဗ္ဗေထိ၊ ထက်အုပ်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုး၏၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 အပ္ပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပေတာ၊ သူသေတို့ကို၊ အပ္ပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပဝိဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေခေါဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၏၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဝျှောက်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘာယဒေဝတာ

၄၇၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သံဝေဇိတာ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒံ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြာအပ်ပါ၏။

ထေရသမပါကတိန္ဒြယသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၄) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနသဗ္ဗေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထေန ဝေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဗ္ဗာပါတပုဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖွဲ့ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝေါက္ခရုဏိံ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာပွင့်ကို၊ ဥပသိဗ်တိ၊ နှင်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထွိံ၊ ဝနသဗ္ဗေ။ ထိုတောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ ပိုးအုပ်၍နေသော၊ ယာဓေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ သာဓေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ထသသဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုကန္တိကာ၊ အစည်သနားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းရဟန်း၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော၊ သိဝါရိဇံ၊ ဝပွံ၊ အကြင်ပဒုမာကြာပန်းသည်၊ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုကြာပန်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥပသိဗ်တိ၊ ကပ်၍နှင်း၏။ ထေယျာနိ၊ ခိုးအပ်သော၊ ရူပါရုံအစရှိသောအတို့တို့ တွင်၊ ဧတံ၊ ဤနံ့သာကိုခိုးခြင်းသည်ကား၊ ဧကင်္ဂံ၊ တပါးသောအတို့တည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်။ ဝန္ဓထေနော၊ နံ့သာကိုခိုးသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာတိ၊ ဝျှောက်၏။ ဒေဝတောနတ်သားအတံ၊ ငါသည်၊ ဝါရိဇံ၊ ပဒုမာကြာကို၊ နဟရာမိ၊ တံပါးသို့မသောင်၊ နာဘဂ္ဂာမိ၊ ြူးထည်းမချိုး၊ အာရာ၊ အဝေးမှကား၊ သိဗ်ာမိ၊ နှင်းမိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနန္ဓဝဗ္ဗေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဝန္ဓထေနောတိ၊ နံ့သာခိုးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ယ္ဗာယံ၊ ယောအယံ၊ ကာပသော၊ အကြင်ရသေ့သည်ကား၊ သိသာနိ၊ ကြာ

စွယ်ရှိကို၊ ခဏတိ၊ တူး၏၊ ပုဏ္ဏရိကာနိ၊ ကြာမြို့ပွင့်တို့ကို၊ ဘဂ္ဂတိ၊ ချိုး၏၊
 ဝေံ၊ ဤသို့မျိုးထွက်၊ အာကိန္နကမ္မန္တော၊ မစင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော၊
 ဇေယျော၊ ဤရသေ့ကိုကား၊ ထေနောတိ၊ ကြာခိုးဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ နုပုစ္ဆတိ၊ မဆိုအပ်သနည်း၊ မက္ခိတံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စသည်တို့
 ဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်သော၊ ဓာတ်စေတီဝ၊ ညှစ်ခွမ်းသော ပုဆိုးကဲ့သို့၊ မက္ခိတော
 ရာဂဒေါသစသည်တို့ ဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်သော၊ အာကိန္နလုဒ္ဓေါ၊ အလွန်
 ကြမ်းထန်းသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို၊ ထေနောတိ၊ နံ့သာခိုးဟူ၍၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နုပုစ္ဆတိ၊ မဆိုအပ်သနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တသ္မိံ၊ ထို
 သို့သော တရား၌၊ ဝစနံ၊ ဝေဘန်အပ်သော စကားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဉ္စ၊ ထို
 စကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထဝေ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အရဟံ၊ ထိုက်၏၊
 အနင်္ဂီ၊ ကိလေသာမရှိသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲသုစိဂဝေသိနော၊ စင်ကြယ်
 သော သီလသမာဓိပညာကိုရှာဖွေထွေရှိသော၊ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား
 အား၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားမြီးပျားမျှကို၊ အတ္တမတ္တံ၊
 ကိမ်ထွန်အတိုင်းရှည်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ယက္ခ၊ တောစောင့်နတ်၊
 အဗ္ဗါ၊ စင်စစ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တုံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာထိ၊ သိလေလော၊ အထေး၊ ထိုမှတပါး၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တုံ၊
 သတိသည်၊ အနုကမ္မတိ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်အံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဒေဝံ၊ ဤသို့သ တေးရှိသော အမှုကို၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ပဿာသိ၊ ရှုလော၊
 ယက္ခ၊ တောစောင့်နတ်၊ ပုနဝိ၊ တဘန်လည်း၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဝဇ္ဇာဟိ၊ ဆိုထိ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နေဝဉ္စပဇိဝါမ၊ မြီး၍ အသက်မပွေး
 ကုန်၊ တေးသင်၏၊ ကတကမ္မသေ၊ အမှုဆောင်ခြင်းတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ နဝိသမ္ပဒိစ္ဆာမ၊ ဝန်ထံည်းမခံကုန်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယေနကမ္မေန၊
 အကြင်ကံဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသံသုသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထို
 အမှုကို၊ ကမ္မေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ ဇာနေယျ၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိလေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ရှုတ်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထာယဝေတာဒယ၊ ထိုနတ်သား
 သည်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်
 ခြင်းသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ။

ရဒ္ဒသမပရမပုပ္ဖသုတ်ပြီး၏။

ဝနသံယုတ္တံ၊ ဝနသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ၊ ၊ တုဿ၊ ထိုဝနသံ
 ယုတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဝိဝေကဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဝိဝေကသုတ်ဥပဋ္ဌာန
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ကဿပဂေါတ္တေနစ၊ ကဿပဂေါတ္တ သုတ်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္မဟုဿ၊ သမ္မဟုဿသုတ် လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓဉ္စ၊ အနုရုဒ္ဓါသုတ်လည်းကောင်း၊ နဂဒတ္တဉ္စ၊
 နဂဒတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ ကုလစာရဏီ၊ ကုလစာရဏီသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇိဝုတ္တောဝေသာလီ၊ ဝဇ္ဇိဝုတ္တဝေသာလီသုတ်လည်းကောင်း၊
 သန္တာယေန၊ သန္တာယသုတ် လည်းကောင်း၊ အယောနိသော၊ အယောနိ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိကာလမ္ဘိစ၊ မဇ္ဈိကာလသုတ် လည်းကောင်း၊
 ပါကတိန္ဒြိယာ၊ ပါကတိန္ဒြိယသုတ် လည်းကောင်း၊ ပဒမဝုပ္ပေန၊ ပဒမဝုပ္ပ
 သုတ်နှင့်၊ သဟ၊ ထကွ၊ စုဒ္ဓသ၊ ထဆဲ့လေးသုတ်တို့သည်၊ ဘဝေဘဝန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏ ၊

၁၀-ယက္ခသံယုတ်၊ ၂၅-အန္ဓကဝဂ်၊

(၂၃၅) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအန္ဓကသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊
 မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့ကြား လိုက်ရသနည်း၊ ဧတံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အန္ဓကုဇေ၊ အန္ဓကုဇ
 မည်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊ ထောင်၌၊ အန္ဓကဿ၊ အန္ဓကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခဿ၊
 ဘီလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဝိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထဝေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အန္ဓကော၊ အန္ဓကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အ
 ရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဧတေန၊ ထိုဘုရားရှိ
 တော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ဈေးကပ်
 ဆို၏၊ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဈေးကပ်ဆိုသနည်း၊ ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ပုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို၊ ဇီဝန္တိ၊ ဇီဝဟူ၍၊
 နဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၊ ကထံနု၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊
 အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဣမံသရိရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဝိန္ဒတိ၊ ရထေသ
 နည်း၊ အဿသတ္တဿ၊ ဤသတ္တဝါကိုယ်အား၊ အဋ္ဌိယကဝိဏ္ဏံ၊ အရိုးစုအပိုင်

သည်။ ကုတော၊ အဘဟံ၊ ဇေတိ၊ ရောက်သာသနည်း၊ ကထံ၊ အဘဟံ
 အကြောင်းကြောင့်၊ အယံသက္ကော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဝတ္တံ၊ အဓိဝမ်း၌၊
 သဗ္ဗကိ၊ ကပ်ငြိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ဪောက်မို၏။
 ယက္ခ၊ ဘီလူး၊ ပဋ္ဌဝံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ကထထံ၊ ရေကြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကထထာ၊ ရေကြည့်ဖြစ်သည်မှ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမြတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြတ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပေတိ၊ သားတစ်သည်၊ ဇာယတေ၊
 ဖြစ်၏၊ ပေတိ၊ သားတစ်ဖြစ်သည်မှ၊ စာနော၊ အခဲသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 စံနာ၊ အခဲဖြစ်သည်မှ၊ ပဿာခါ၊ ခက်မဝါးဖြာတို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ပဿာခါ၊ ခက်မဝါးဖြာ ဖြစ်သည်မှ၊ ကေသာထောမာနခါဝိစ၊ ဆံမွေး
 ခြေသီး လက်သီးတို့သည်လည်း၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ ဘီလူး၊
 အဿသတ္တဿ၊ ဤသတ္တဝါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ယဉ္ဇအနံ၊ အကြင်ထမင်း
 ကို လည်းကောင်း၊ ယံပါနဉ္စ၊ အကြင်အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇဘော
 ဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ စား၏၊ မာတုဏုန္တိ၊ က
 ထော၊ အမိဝမ်း၌ တည်သော၊ သောနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ တေန၊
 ထိုအမိသုံးဆောင်သောအစာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအမိဝမ်း၌၊ ယာပေတိ၊ မှု၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

ပဋ္ဌမအနန္တကသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၆) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဈကုဗေ၊ ဝိဇ္ဈကုဗ်အမည်ရှိသော၊
 ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကာနာမ
 ကော၊ သက္ကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
 မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈတာသိ၊ ဪောက်၏၊
 ကိံ၊ အဇ္ဈတာသိ၊ အဘဟံသို့ ဪောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 သဗ္ဗဝန္တုတ္တိနဿ၊ အလုံးစုံသော ဝန္တုတ္တရားမှ ကင်းထော်မူသော၊ ဝိပ
 ခုက္ကဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ
 ထာဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ ထေ၊ သင်အရှင်ဘုရားအား၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊

အညံ့အညာသာ။ သူတပါးအား။ အနုသာသတိဆုံးမ၏။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။
 နုသာရမကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခိတသံ၊ လျှောက်၏။ ၊ သက္က၊ သက္ကမည်
 သောဘီလူး။ ယောဝုရိသသာ၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ယေနကောနိဝဇ္ဇောနု
 အမှတ်မရှိသောအကြောင်းဖြင့်။ သံဝါသော၊ လူရဟန်းတို့နှင့်ခင်ပွန်းညွှဲခြင်း
 သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သပ္ပညော၊ တိဟိတ်မိန့်
 သန္ဓေပညာဖြင့်ပညာရှိသောသူသည်။ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုကစ္စိတံ၊ အစဉ်
 သနားခြင်းငှါ။ နုအရဟတိ၊ မထိုက်။ ၊ ပသန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ မနု
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ အညံ့အညာသာ၊ သူတပါးအား။ စေအနုသာ
 သတိ၊ အကယ်၍ဆုံးမသည်ဖြစ်အံ့။ ဇေတနံ၊ ထိုအမှုနှင့်။ သံယုက္ခော၊ ဟွင်ခြင်း
 သည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယာအနုကစ္စ၊ အကြင်အစဉ်သနားခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ယာအနုန္ဒယာ၊ အကြင်အစဉ်ကရုဏာ သက်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအစဉ်သနားခြင်း ကရုဏာသက်ခြင်း၏။
 ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သံယုက္ခော၊ ဟွင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသက္ကနာမကသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၇) ကေ။ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာရူပ၌။ ဝံ၊ ကိတမဇ္ဈေ၊ ရှည်သောညောင်စောင်း၌။ သူစိ
 လောမယက္ခဿ၊ အပ်အမွှေးရောက်သောဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဝိမာန၌။ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ခရော၊ ကြမ်းသော
 အမွှေးရှိသော။ ယက္ခောစ၊ ဘီလူးသည် လည်းကောင်း။ သူစိလောမော၊
 အပ်အမွှေး ရောက်သော။ ယက္ခောစ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒုရေ၊ အနိုး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ခရော၊ ကြမ်းသောအမွှေးရှိသော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။
 သူစိလောမံ၊ အပ်အမွှေးရောက်သော။ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို။ ထေဝံစံ၊ ဤစုကား
 ကို။ အဂေါ၊ ဆို၏။ ကံ၊ အဂေါ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဧသော၊ ဤသူ
 သည်။ သမဏော၊ ရဟန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊ ဆို၏။ ဧသော၊ ဤသူ
 သည်။ နုသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤသူသည်ကား။ ထမဏကော၊
 ပြေးထတ်သောသူတည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရှုလောကံ။ သော၊ ထိုသူသည်။
 သမဏော၊ သမဏမည်သည်။ ယဒိဝါဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ သော

ထိုသူသည်၊ သမဏကော၊ သမဏမည်သည်၊ ယဒိဝါပနဟောတိ၊ အကယ်
 ရှိဖြစ်ငြားအံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ဇာနာမိ၊ ထိရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သူစိလောမော၊ သူစိလောမ အမည်ရှိသော၊
 ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာယံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ဥပနာမေတိ၊ ညွှတ်၏၊ အထခေါ၊ ဆိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အပနာမေတိ၊ စဉ်းငယ်ဖဲထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ သူစိလောမော၊ သူစိလောမမည်သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘာဟ
 ထိ၊ ကြောက်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ဘီလူး၊
 အဘိ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်၊ အစိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ သမ္ပုသော၊ အတွေ့သည့်၊ ပါပကော၊ ယုတ်
 မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပဉ္စ
 ပြဿနာလိ၊ ပုစ္ဆိ၊ သာမိ၊ ငါမေးအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သစေနဗျာကရိ၊ သထိ၊
 အကံဟံ၍မဖြေဆိုအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ဝိဝိဿာမိ၊
 မျှလွင့်စေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကိုလည်း၊ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့၊
 ပါဒေသုဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂဝံ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါ၊ တဘက်
 သို့၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ပစ်လိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်
 ဘီလူး၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထင်နှင့်တကွသော၊ သမာရကော၊ ဝဿ
 ဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကော၊ ဩကာသလောက၍လည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြဟ္မဏိယာ၊ သာ
 သနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရဟန်းပုတ္တော၊ နှင့်တကွသော၊ သဒေ
 ဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်္ဂလ၊ ကြွင်းသော လူနှင့်တကွ
 သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌လည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ဝိပေယျ၊ မျှလွင့်စေအံ့၊ ဟဒယံ၊ နှလုံး
 ကိုမူလည်း၊ ဖာလေယျ၊ ခွဲအံ့၊ ပါဒေသုဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
 ၍၊ ပါရဂဝံ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါ၊ တဘက်သို့၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်လိုက်အံ့၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ အံဟံ၊ ငါသည်၊ နမဿာမိ၊ မမြင့်၊ အစိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာဂု
 သော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိအာကံဟိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊

ပုစ္ဆိ၊ မေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ယမထာ၊ ရဟန်း၊ ရာဂေါ
စ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည် လည်းကောင်း၊
ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်တရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်သနည်း၊ အရ
တိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည့်လည်းကောင်း၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကုတောဇာ၊ အဘယ်တရားမှဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကုမာရကော၊ သူငယ်တို့
သည်၊ ခက်၊ ကျီးကို၊ ဩဿဇ္ဇန္တိ၊ ဖမ်း၍ ထွတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ မနောဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိထက်တို့သည်၊ ကုတောသမုဋ္ဌာယ၊
အဘယ်တရားလျှင် အကြောင်း ရှိသော ကြောင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊
ဩဿဇ္ဇန္တိ၊ ထွတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခောဘိလူသည်၊ ပုစ္ဆိ၊
မေဇိ၊ ယက္ခဘိလူး၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊
ဒေါသသည် လည်းကောင်း၊ ဣတောနိဒါနာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်လျှင် အကြောင်း
ရှိကုန်၏၊ အရတိစ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည့်လည်းကောင်း၊ ရတိစ၊ မွေ့လျော်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဣတောဇာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှဖြစ်ကုန်၏၊ ကုမာရကော၊
သူငယ်တို့သည်၊ ခက်၊ ကျီးကို၊ ဩဿဇ္ဇန္တိ၊ ဖမ်း၍ ထွတ်ကုန်သကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မနောဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိထက်တို့ သည်၊ ဣတော
သမုဋ္ဌာယ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ဟူသောအကြောင်းရှိသောကြောင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ဩဿဇ္ဇန္တိ၊ ဖမ်း၍ ထွတ်ကုန်၏။ အတ္တသန္တုတော၊ အတ္တဘော၌ဖြစ်ကုန်
သောမိစ္ဆာဝိထက် ထိုမိစ္ဆာဝိထက်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့
သည်၊ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်၏၊ ခန္ဓဇာ၊ ဣ၊ ပါးပျဉ်းကဲ့သို့၊ သေဟံဇာ၊
တဏှာမှဖြစ်ကုန်၏။ ဝနောတောဋ္ဌိ၊ မာလုဝါ၊ မာလောနွယ်သည်၊ ရုက္ခံ၊ မိမိ
နွယ်သောသစ်ပင်ကို၊ ဝိတတာ၊ ဣ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစိတ်သကဲ့သို့၊ ကာမေ
သု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့၌၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေသာကာမတို့သည်၊ ဝုဇ္ဇ
ဝိသက္ကာ၊ များစွာပြုထွတ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုအတ္တ
ဘောကို၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အတ္တ
ဘောလျှင်အကြောင်းရှိသောတဏှာကို၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်
၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုအတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာထို
ဒုက္ခသစ္စာ၏အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
ဖြင့်ပယ်ကုန်၏။ ယက္ခဘိလူး၊ သုတောဟိ၊ နာလော၊ တေ၊ ထိုသူတော်
ကောင်းတို့သည်၊ အဝုနတ္တဝါယ၊ တဘန်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အတိတ္ထုပုဗ္ဗံ၊ အိပ်

မင်္ဂလာဖြင့်ထည်းမကူးပျောက်နိုင်သေးသော၊ ဒုက္ခရုံကူးခတ်နိုင်ခဲ့သော၊
အုပ်ကြွယ်၊ ဤကိလေသာတည်းဟူသော ကြွယ်ကို၊ တရုန္တိ၊ ကူးကုန်၏။
အုတ်၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာဇ္ဇေထိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ အုတ်၊
ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယသုစိလောမသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၀) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ကဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မာဂဓေယျ၊ မဂဓတိုင်းတို့၌၊ မဏိမာလိကေ၊ မဏိမာလိကမည်သော
စေတီယေ၊ စေတီ၌၊ မဏိဘဒ္ဒဿ၊ မဏိဘဒ္ဒမည်သော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး
၏၊ တဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဏိ
ဘဒ္ဒေါ၊ မဏိဘဒ္ဒမည်သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူ
ရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ အနံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဇ္ဈဘာထိ၊ ဈေးကံ၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့ဈေးကံသနည်း။
သံတိမတော၊ သတိရှိသောသူအား၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ တဒ္ဓံ၊ ကောင်းခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ကမာ၊ သတိရှိသောသူသည်၊ သင်္ခံ၊ ချမ်းသာကို၊
ဇေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသော သူအား၊ သုဝေ၊ အမြဲသာလျှင်၊ သေ
ယျော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရာစ၊ ရန်မှထည်း။ မရိရစ္စတိ၊ လွတ်
၏။ အုတ်၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ဈေးကံ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ
အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ တဒ္ဓံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္က
မာ၊ သတိရှိသောသူသည်၊ သင်္ခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဇေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊
သတိရှိသောသူအား။ သုဝေ၊ အမြဲလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝေရာစ၊ ရန်မှထည်း။ နပရိရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ။ ယဿ၊ အကြင်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဟောရက္ခိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊
အဟိံ၊ သာယ၊ သူတပါးတို့မညှဉ်းခဲ့ခြင်း၌၊ ရတောမနော၊ မြေလျော်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တံသော၊
မေတ္တာဟူသော အတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊
ကေနာ၊ အရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝေရံ၊ ခိုက်ရန်သည်။

နအတ္ထိမဂ္ဂါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တဘာဝိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထဘဒ္ဒယက္ခသုတ်ပြီး၏။

(၂၃၉) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိဇာတ်သုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနေခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတဂိဿာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဥပါထိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏။ သာနုနာမာ၊ သာနုမည်သော၊ ဝုတ္တော၊ သားကို၊ ယက္ခေန၊ တီလူးသည်။ ဝတိတော၊ ဖမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဥပါထိကာ၊ ထိုဥပါထိကာမသည်။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ပိုကြွေးထွက်၊ ထာယံဝေထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဘိအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘိလဝတံ၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား၊ သာဟု၊ ကောင်း၏။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘိလဝတံ၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဒါနိ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယက္ခာ၊ တီလူးတို့သည်။ ဘိလဝန္တံ၊ ဘိလရှိသောသူကို၊ ကိဏမန္တိ၊ မပင်ဝန်းစေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပင်ပန်းခြင်းကို၊ သာနုနာ၊ သာနုမည်သောသားကြောင့်၊ သာအတံ၊ ထိုငါသည်။ အစ္စ၊ ယခု၊ ပထာဝမိ၊ မြင်ရ၏။ ။ စာတုဒ္ဒထိ၊ တဆဲ့လေးရက် မြောက်သော နေ့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒထိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော နေ့သည် လည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ ပက္ခဏိယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဠိဟာဂိယပက္ခဋ္ဌ၊ ပါဠိဟာဂိယဥပုသ်နေ့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဋ္ဌင်္ဂံ၊ သုသမာဟိတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘိလနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့ကို၊ ယက္ခာ၊ တီလူးတို့သည်။ နတိ၊ ကိဏမန္တိ၊ မပင်ဝန်းစေကုန်၊ အရဟတံ။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အနံ့ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ သုတံ၊
 ကြားဘူး၏၊ ဒါဒိန္နုဒါနိ။ ယခုအခါ၌၊ ဟက္ခသံ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဘိဝေဒန္တံ၊ ဘိ
 သရှိသောသူကို၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏၊ အနံ၊ ဤသို့ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 သာဒုနာ၊ သာဒုနာမည်သောသားကြောင့်၊ သာအေဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊
 ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ၊ စာတုန္ဒယိ၊ စာဆဲလေး
 ရက်မြောက်သောနေ့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒယိ၊ စာဆဲငါးရက်မြောက်
 သောနေ့သည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ ပက္ခဏိ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဒိဟာရိယပက္ခဗ္ဗ၊
 ပါဒိဟာရိယဥပုသ်နေ့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘာဝ၊ ထိုမျှ
 လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဋ္ဌင်္ဂီ သုသမာဟိတံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့
 နှင့်မြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်
 ကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဟက္ခသံ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ နကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းစေ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားဘူးသော၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဝေါ၊ သင်မိန်းမတို့အား၊ သာဟု၊ ကောင်း၏၊ ၊ တံ၊
 ဆင်သည်၊ သာဒုပဇ္ဇံ၊ သာဒု၏စီးပွားကြောင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝဇ္ဇာသိ၊
 ဆိုတိ၏၊ အနံဝစနံ၊ ဤစကားသည်ကား၊ ဟက္ခသံ၊ ဘီလူးတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 ကလည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာပိဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊
 ရဟောဝါ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ ကမ္မံ၊ အမှု
 ကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ၊ သစေဝ၊ အကယ်၍သာလျှင်၊ ပါပကံ၊
 မကောင်းသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရိဿသိဝါ၊ ပြုမူလည်းပြုလတ္တံ့၊ ကရောသိ
 ဝါ၊ ပြုဆဲမူလည်းပြုအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥပေဇ္ဇ၊ ကောင်းကင်သို့ပျံ
 ၍၊ ပလ္လာယကော၊ ပြေးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင့်အား၊ ခုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငှာ၊
 ပရတ္ထိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခိဒိ၊ ပင်းသောဘီလူးမ
 သည်၊ ပစ္စဘာသိ၊ တဘန်ရှုတ်၏၊ ၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ မတံဝါ၊ သေသောသူကို
 လည်း၊ ဥန္တိဿ၊ ရည်၍၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏၊ ယေဝ၊ အကြင်
 သူသည်၊ ဇိဝံ၊ အသက်ရှင်သောသူကို၊ နဒိဿတိ၊ မမြင်၊ သောဝါ၊ ထိုသူ
 သည်လည်း၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ မာထာ၊ အမိသည်၊ ဇိဝန္တံ၊ အသက်
 ရှင်သော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပဿသိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်ရလျက်၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်အမိသည်၊ ရောဒသိ၊ ငိုသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သာမဏေရော၊ သာဒုမည်သောသမဏေသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ၊

ပုတ္တ၊ချစ်သား၊ မတံဝါ၊ သေသောသုကိုမူလည်း၊ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ရောဒန္တိ၊
 ငိုကုန်၏။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဇိဝံ၊ အသက်ကို၊နဒိဿတိ၊
 မမြင်၊သောပါ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ရောဒတိ၊ငို၏။ယောစ၊အကြင်သူသည်
 ကား၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊စဇိတွာန၊စွန့်ပြီး၍၊ပုန၊
 တဘန်၊ဣဓ၊ဤလူဘောင်သို့ဝင်ခြင်းသို့၊အာဂစ္ဆတေ၊ပြန်လည်းပြန်၏။
 ပုတ္တ၊ချစ်သား၊ တံဝါဝိ၊ ထိုလူထွက်ကိုလည်း၊ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ဇနာ၊လူတို့
 သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ပုန၊တဘန်၊သော၊ထိုလူ
 ဘောင်သို့ဝင်သောသူသည်၊ ဇိဝံဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်ငြား သော်လည်း၊
 မတော၊သူသေနှင့်တူ၏။ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံဝါဝိ၊ထိုလူထွက်ကိုလည်း၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ဇနာ၊လူတို့သည်၊ရောဒန္တိ၊ငိုကုန်သနည်း၊တာတာ၊ချစ်သား၊
 ကုက္ကုဇ္ဇော၊ အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းပျာပူမှ၊ ဥပ္ပတော၊ ထွက်မြောက်ပြီး
 ထွက်၊တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ကုက္ကုဇ္ဇံ၊အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းဟူသော
 ပျာပူကို၊ပတိတုံ၊သက်ခြင်းငှါ၊ဣန္ဒြိယိ၊အလိုရှိဘိ၏။ တာတာ၊ချစ်သား၊
 နရကာ၊ ချောက်မှ၊ ဥပ္ပတော၊ ထွက်မြောက်ပြီးထွက်၊ တုံ၊သင်ချစ်သား
 သည်၊ နရကံ၊ချောက်သို့၊ပတိတုံ၊ကျခြင်းငှါ၊ဣန္ဒြိယိ၊အလိုရှိဘိ၏။ထုဋ္ဌေ၊
 သင်ချစ်သားတို့သည်၊ အဘိဓာဝထ၊ပြေးသွားကုန်လော့၊ထေ၊သင်ချစ်သား
 အား၊တဒ္ဓံ၊ကောင်းခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊မယံ၊ငါတို့သည်၊
 ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ ဥဇ္ဈာပယာမသေ၊ ငြါပူရကုန်အံ့နည်း၊အာဒိတ္တာ၊
 ရဲရဲငြိသောမီးရမှ၊ နိဗ္ဗတံ၊ထုတ်အပ်သော၊ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊ပုန၊တဘန်၊
 ခုယှိတုံ၊ လောင်စေခြင်းငှါ၊ တုံ၊သင်ချစ်သားသည်၊ဣန္ဒြိယိ၊အလိုရှိဘိ၏။
 ဣတိ၊ဤသို့၊မာတာ၊အမိသည်၊အဝေါစ၊ဆို၏။ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ငြားအပ်
 ပါ၏။

ပဉ္စမသာနုသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၀) ကောံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊အရှင်
 အနုရုဒ္ဓါသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊အနာယဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထ
 ဝိတံသုဋ္ဌေ၏။အာရာမေ၊နှလုံး၊မ္မေ၊လျော်လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်၏။ ကေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ပဉ္စုဋ္ဌာယ၊ဇောစော
 ထ၍၊ ဓမ္မပဒါနံ၊ အပ္ပမာဒဝင်တို့ကို၊ဘာသတိ၊ဆို၏။အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊

ဝိယဓ်ရမာတာ၊ ဝိယဓ်ရအခါဖြစ်သော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ကိံတောသေတိ၊ အဘယ်သို့နှစ်သက်စေသနည်း၊ ဝိယဓ်ရ၊ ဝိယဓ်ရ၊ သဒ္ဓါ၊ အသံကို၊ မာကရိ၊ မပြုလင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မပဒါနိ၊ အပ္ပမာဒဝင်တို့ကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ ဓမ္မပဒံ၊ အပ္ပမာဒဝင်ကို၊ ဝိစာနိယ၊ သိ၍၊ ပဋိပဇ္ဇေမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ နော၊ ဝါတို့အား၊ တိထာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သိယာအဝိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့သည်၊ မထိ၊ ပါဏေသုစ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သံယမာမသေ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့၊ သမ္ပဇာနရသာ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘာတာမသေ၊ မဆိုကုန်အံ့၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ သုဝိထံ၊ ကောင်းသောသိလကို၊ သိက္ခေမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ ဝိသာစယောနိယာ၊ ယက္ခိကံဘီလူး၊ အပျိုးမှ၊ အဝိရဓမ္မေမ၊ လွတ်ကုန်ငြားအံ့သည်၊ မထိ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

သဋ္ဌဝိယက္ခယုတ်ပြီး၏။

(၂၄၁) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိက္ခိကဿ၊ အနာထဝိထံသူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးရှေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနပ္ပုဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓသေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏၊ သမ္မာဒမေတိ၊ ကောင်းစွာဘောက်တည်စေတော်မူ၏၊ သမုတ္တေမေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူ၏၊ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူ၏၊ တေစတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌိံကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ မနထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသောတရားစကားကို၊ စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟာဂိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်ကုန်၍၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်သောနား၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတာန္တိ၊ နာကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဗသုမာတာ၊ ပုနဗ္ဗသု၏အခါဖြစ်သော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်၊ ပုတ္တကေ၊ သားတို့ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ကိံတောသေတိ၊ အဘယ်သို့ နှစ်သက်စေ သနည်း၊ သတ္တုနော၊ နတ်လူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏ ဝမ်း၊ တရားကို၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေဝ၊
 သာမိ၊ နာအံ၊ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဥတ္တရိကေ၊ ဥတ္တရိကမည်သောသမီး
 ငယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့၊ ပုနဗ္ဗသု၊
 ပုနဗ္ဗသုမည်သောသားငယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့၊ ဘာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနံ၊
 အလုံးစုံသောဂန္ထာမှလွတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားစကားကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အတ္ထိ၊ ခဗ္ဗေ၊ ဤတရားစကား၌၊ ဝိဟာယနာ၊ မြတ်နိုး
 ခြင်းအစဉ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အတိဝေလောစ၊ ကြာမြင့်မှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သကောပတိ၊ မိမိခင်ပွန်းကို၊ ဝိယော၊ ချစ်
 အပ်၏၊ မ ဟံ၊ ငါအား၊ အသာဓမ္မဿ၊ ဤတရားကို၊ မဂ္ဂနာ၊ တောင့်ထခြင်း
 အစဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤထောင့်ထခြင်းအစဉ်သည်၊ တထော၊ ထို
 သားသွားခင်ပွန်းကို၊ ချစ်သည်ထက်၊ ဝိယတရာ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုး၏၊
 တိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ပုတ္တောဝါဝိ၊ သားသွားကို ထည်းကောင်း၊ ပတိဝါဝိ၊
 ခင်ပွန်းကို ထည်းကောင်း၊ ဝိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၊ နပမော
 စယေ၊ မလွတ်ရာ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မဿ ဝနံ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားကို၊ နာခြင်းသည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲ၊ မောစေတိ၊ လွတ်စေ၏၊ ဒုက္ခပရေ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ ဇရာမရဏသံယုတ္တေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းနှင့်စပ်သော၊ တတ္ထိ၊ ထော
 ကေ၊ ထိုထောက၌၊ ဇရာမရဏမောက္ခယ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှလွတ်ခြင်းငှါ၊
 ယံဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားတော်ကို၊ ဘာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုံးထွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 နှင့်စပ်သောတရားတော်ကို၊ သောတံ၊ နာအံသောငှါ၊ အဟံ၊ ငါအမိသည်၊
 ဣတ္ထာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ပုနဗ္ဗသု၊ ပုနဗ္ဗသုမည်သော သားငယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခိနိ၊ သီလူး
 မသည်၊ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ အဗ္ဗာ၊
 အမိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဗျာဟရိဿာမိ၊ စကားမပြောအံ့၊ အယံ၊ တုဏှိတုတာ၊
 ဤဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည်၊ ဥတ္တရား၊ လွန်မြတ်၏၊ တံ၊ သင်အမိသည်၊ ဓမ္မမေ
 ဝ၊ တရားကိုသာလျှင်၊ နိဿာမေတိ၊ နှလုံးတွင်းထော၊ သဒ္ဓမ္မဿ ဝနံ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားကို၊ နာခြင်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ အဗ္ဗာ၊ အမိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို၊ အနညာယ၊ မသိဘူးသောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊

ဆင်းရဲဖြိုငြင်စွာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စရာမသေ၊ နေရကုန်၏၊ သံရဋ္ဌာနံ၊ မောဟတည်း၊ ဟူသော မှောင်မှိုက်ကုန်သော၊ ခေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ပဘကံရော၊ တရားတည်း၊ ဟူသော အရောင်ကိုလည်း ပြုတတ်သော၊ အန္တိမသာရိရော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ထော်နှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သေသေသေ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနဗ္ဗသု၊ ပုနဗ္ဗသုမည်သော သားသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဝိယာယ၊ အမိအားနှစ်သက်စေခြင်း၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ပုနဗ္ဗသု၊ ပုနဗ္ဗသုမည်သော သားငယ်၊ အဇ္ဈယဗျ၊ အထံ၊ ငါအမိသည်၊ သရဂ္ဂတာ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တွံဝိ၊ သင်ချစ်သားသည်လည်း၊ သုဒ္ဓိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောံဟိ၊ ဖြစ်စေ၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ ဥတ္တရာပိ၊ ဥတ္တရာမည်သော ချစ်သို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုဏာတု၊ နာပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ၊

သက္ကမပုနဗ္ဗသုသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၂) ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်ထော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ထေနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထ ဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ကေနပိ၊ ခေဝကရဏီယေန၊ တရံတရသေ၊ ပြုတွယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အနုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်တော် မူသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသော၊ သိခေါ အသော၊ သိဝေ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း၊ တာဝဓေဝပန၊ ထိုကြားသောစကားပင်လျှင်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊

ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ဥပသကံမိတုကာမော၊ ကပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာ
 အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိဿ၊ ထိုသူဌေးအား၊ ဇေတံဇေယော ပရိဝိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အစ္စယဗျာဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊
 ဖူးမြင်ရခြင်းငှါ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလောခေါ၊ အခါမဟုတ်
 သေး၊ ခါနီအုဒါနိ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ကာထေန၊ နံနက်
 အခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဝပိဿာမိ၊
 သွားအံ့။ ဣတိဇေတံဇေယောစရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကောတွ၊ ကြံပြီး၍။ ဗုဒ္ဓဂတယ၊ ဘုရားကျေးဇူး
 ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ သတိယ၊ သတိဖြင့်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ အိပ်၏။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။
 ပတာတန္တိ၊ ရိပ်စားသောက်ပြီဟု။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြင့်။ တိက္ခ
 ဣ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝဋ္ဋာယိ၊ တ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာ
 ထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
 သိဝတိကန္တရိ၊ သင်းရှိုင်းတံခါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသင်းရှိုင်းတံခါး
 ရှိရာအရပ်သို့ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အမေ
 သာ၊ ဟိလူးတို့သည်။ စွါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဝရိ၊ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌။ နဂမုဒ္ဒာ၊ မြို့ရွာနိက္ခမန္တဿ၊ ထွက်သော။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာ
 အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား။ အာလောကော၊ အထင်းသည်။
 အန္တရမာယိ၊ တွယ်ခဲ့၏။ အန္တကာရော၊ အရိက်တိုက်သည်။ ပါတုရဟော
 သိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဆန္တိတက္ကံ၊
 ကိုယ်၏ခက်ဆဲရပ်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ထောမဟံသော၊ ကြက်သီး
 ဖွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥဒါပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တထောစ၊
 ထိုအရပ်မှသည်လည်း၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်နစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သိဝကော၊ သုသာန်
 စောင့်သော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ အန္တရဟိတော၊ မိမိကိုယ်ကိုကွယ်စေ
 လျက်၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အနုဿဝေတိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏။ ကိံအနုသာဇေတိ၊
 အဘယ်သို့အဆင့်ကြားစေသနည်း၊ ဘောဂဟပတိ၊ ရှင်သူဌေး၊ သတံဟံတ္ထိ
 သဟဿာနိ၊ ဆင်တထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံအဿာသဟဿာ
 နိ၊ မြင်းတထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံအာပတရိရထာသံဟဿာနိ၊
 အဿာဇာနိမြင်းကသောရထားတထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အာရတ္တ

မဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြားစိသောနားခောင်းဝတ်ကုန်သော၊ သတကညာ
သဟဿာနိ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်မင်းသွီး တထိန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့၊ ပစ္စုတော၊ တရားနာအံ့ဟု သွားသောသူ၏၊ ဧကပဒဝိတိဟာရ
ဿ၊ တကဝါးဖြန့်ခြင်း၏၊ ပယံ၊ အကျိုးကို၊ သောဠုယိံ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ခြေ
စိတ်စိတ်၍၊ ကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှ၊ နုပ္ပန္နိ၊ မတူနိုင်ကုန်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အ
ဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့တက်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့တက်ထော၊
တေး၊ သင်အား၊ အဘိက္ကမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ပဋိက္က
မနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နောသေယျော၊ မမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓံ၊ အ
သံကို၊ အနုဿာဝေတိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိ
ကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား၊ အန္ဓကာရော၊
အမိုက်တိုက်သည်၊ အန္တရုဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ယံဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယောထောမဟံသော၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသဗ္ဗော၊ ထိုအလိုရုံသည်၊ ပဋိ
ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဒုတိယစ္စိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ အနာထဝိဇ္ဇိ
ကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား၊ အာလော
ကော၊ အလင်းသည်၊ အန္တရုဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏၊ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်
သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏၊ ဘယံ၊ ကြောက် ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥဒပဒါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ထတောစ၊ ထိုအရပ်မှလည်း၊ ပုန၊ တဘန်၊ နိဝဏ္ဏိတုကာ
မော၊ ပြန်နှစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယစ္စိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်လည်း၊ သိဝကော၊ သုသာန်စောင့်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊
အန္တရုဟိတော၊ မိမိကိုယ်ကို ကွယ်စေလျက်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အနုဿာဝေ
တိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏၊ ကိံ၊ အနုဿာဝေတိ၊ အတယ်သို့အဆင့်ကြားစေသ
နည်း၊ တောဂဟပတိ၊ အရှင်သူဌေး၊ သထံဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ ဆင်ကထိန်း
တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သထံအဿသဟဿာနိ၊ မြင်းတထိန်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သထံအဿ တရိယော သဟဿာနိ၊ အာဇာနိ မြင်း
ကသော ရထားတထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာရတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊
ပတ္တမြားစိသောနားခောင်းဝတ်ကုန်သော၊ သတကညာသဟဿာနိ၊ ဇမ္ဗူ

ဒိင် မင်းစွီး တထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရုံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝတ္ထု
 တော၊ တရားနာအံ့ဟုသွားသောသူ၏၊ ကေသာပဒေဝီတိဟာရဿ၊ တဘ
 ဝါးဖြန့်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဇ္ဇဿိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ် ခြောက်စိတ်
 စိတ်၍၊ ကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှ၊ နန္ဒိန္ဒိ၊ မူတူနှိုင်းကုန်၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေး၊
 အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့တက်လော၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေး၊ အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့ တက်
 လော၊ ထေ၊ သင်အား၊ အဘိက္ကမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊
 မြတ်၏၊ ပဒိုက္ကမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နောသေယျော၊ မမြတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အနုသာဝေတိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိဿ၊
 သူဌေးအား၊ အန္ဓကာရော၊ အရိုက်တိုက်သည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏၊
 အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ယံဘယံ၊
 အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံ၊ အကြင်ကိုယ်၏
 ခက်တရော်ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယောဇောမာတ်သော၊ အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 သဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ ပဒိုပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ တတိယဒ္ဓိခေါ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်း၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဝဟပ
 တိဿ၊ သူဌေးအား၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့
 ၏၊ အန္ဓကာရော၊ အရိုက်တိုက်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘယံ
 ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ခက်တရော်ရှိခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ လောမာတ်သော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တထောစ၊ ထိုအရင်မှလည်း၊ ပုန၊
 တဘနံ၊ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်နှစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတိယဒ္ဓိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ သိဝကော၊ သုသာန်စောင့်သော၊
 ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အန္တရဟိတော၊ မိမိကိုယ်ကိုကွယ်စေလျက်၊ သဒ္ဓံ၊
 အသံကိုအနုသာဝေတိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏၊ ကံ၊ အနုသာဝေတိ၊ အတယ်သို့
 အဆင့်ကြားစေသနည်း၊ ဘောဝဟပတိ၊ အိုသူဌေး၊ သတံဟတ္ထိ၊ သဟံသာ
 နိ၊ ဆင်တထိန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သတံအဿသဟဿာနိ၊ မြင်းတ
 ထိန်း တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံအဿတဇီရထာသဟဿာနိ၊ အခ
 ဇနီမြင်းကသော ရထားတထိန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာရတ္တမဏိ
 ကုဏ္ဍုလာ၊ ပတ္တမြားစီးသော နားစောင်းဝတ်ကုန်သော၊ သတံကညာသ
 ဟဿာနိ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်မင်းစွီးတထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရုံ၊ ကျောင်း

သို့၊ ဂစ္ဆတော၊ ထရားနာအံဟုသွားသောသူ၏၊ ဧကပဒ ဝိတိဟာရသာ၊
 တဘဝါးဖြန့်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဇ္ဇထိ၊ နှစ်ငါးဆယ်ခြောက်စိတ်
 စိတ်၍၊ ကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှ၊ နန္ဒန္တံ၊ မတူနိုင်ကုန်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အထိက္က
 မ၊ ရှေ့သို့တက်လော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အထိက္ကမ၊ ရှေ့သို့တက်လော၊ တေ၊
 သင်အား၊ အထိက္ကမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ပဋိက္ကမနံ၊
 နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နောသေယျော၊ မမြတ်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါ၊ အသံ
 ကို၊ အနု သာပေတိ၊ အဆင့်ကြားစေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိ
 ကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေးအား၊ အနန္တကာ
 ရော၊ အဓိကံတိုက်သည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏၊ အာလောကော၊ အထင်း
 သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ယံဘယံ၊ အကြင်ကြောင့်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံ၊ အကြင်ကိုယ်၏ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ယောလောမဟံသော၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊
 ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိ
 အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သီတဝနံ၊
 ယင်းတိုက်တောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုယင်းတိုက်တောရှိရာအရပ်
 ထို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဝေဒနခေါ၊ ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်၊ ရတ္ထိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပဂ္ဂါ၊ သာသမယံ၊ မိန့်သောကံထအခါ၌၊
 ပဂ္ဂါ၊ သာ၊ စောစောထ၍၊ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ စကံမတိ၊
 စင်္ကြံကြားတံမူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဒုရထောဝ၊ အဝေးမှသာ
 လျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော၊ အနာထဝိဏ္ဏိကံ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ အဒ္ဓသဝေ၊ မြင်သည်သာ လျှင်လည်း၊
 ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊ စကံမာ၊ စင်္ကြံမှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍၊ ပညတ္ထေ၊ ခင်း
 ထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ နိသစ္စခေါ၊ ထိုင်နေပြီး၍သာလျှင်၊ အနာထဝိဏ္ဏိကံ၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ သုဒတ္ထ၊ သုဒတ္ထ၊ ဇေတိ၊ ဤအရပ်
 သို့လာတည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ နာမေန၊
 သုဒတ္တဟူသောအမည်ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌော၊
 ရှင်လမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်

၌ပင်လျှင်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေသု၊ခြေတိ၌၊ထိရသာ၊ဦးခေါ်
 ဖြင့်၊နိပတိတွာ၊ ဝတ်ချ၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကမ္မိ၊အသိနည်း၊
 သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝထိတ္ထ၊နေရပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧဝံဝစနံ၊ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ဈေးကန်၏၊ ဘောဂဟပတိ၊ အိုသူဌေး၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊မကောင်းမှုကိုအပ်ပြုပြီးသော၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊
 ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်း၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ နုလိမ္မတိ၊မလိမ်းကျ၊ နိရူပမိ၊ကိလေသာဟူသောဥပစိမရှိ၊ သီတိသု
 တော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီး သော၊ထိုသူသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါဝပ်
 ထိမ်း၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊အိပ်ရ၏၊ ဘောဂဟပတိ၊အိုသူဌေး၊
 ယော၊အကြင်သူသည်၊ သဗ္ဗာ၊ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊အာသတ္တိယော၊တပ်စွန်း
 တတ်သောတဏှာတို့ကို၊ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊ ဟဒယေ၊နှလုံး၌၊ ဒရံ၊ကိလေ
 သာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ပျောက်၍၊ စေတသာဝိက္ကော၊
 စိတ်ဖြင့်၊ သန္တိံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဗ္ဗုယျ၊ရောက်၍၊ ဥပယန္တော၊ ငြိမ်သက်၏၊
 သော၊ထိုသူသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊သေတိ၊အိပ်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုထံ၊ကြားအပ်ပါ၏။ ။

အဋ္ဌမသုဒတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၃) ကော်၊တပါသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေး၍
 ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ
 တော်မူ၏၊ထေရုခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ သုက္ကာ၊သုက္ကာအမည်ရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊နိ၊ရဟန်းမိန်းမသည်၊မဟတိယာ၊များစွာသော၊ပရိယာယံ၊ပရိသတ်
 သည်၊ပရိဂတော၊မြီရုံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ဟော၏၊
 အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊သုက္ကာယ၊သုက္ကာမည်သော၊ဘိက္ခု၊နိယာ၊ရဟန်းမိန်းမ
 ၌၊ အဘိပ္ပသန္နော၊အလွန်ကြည်ညိုသော၊ ဖေက္ခော၊ဘီးလူးသည်၊ ရာဇဂ
 ဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ရထိကာယ၊ခရီးမတကြောင်းမှ၊ ရထိကံ၊ခရီးမတ
 ကြောင်းသို့၊သိဗ်ာစုကေန၊ခရီးဆုံတခုမှ၊သိဗ်ာစုကံ၊ခရီးဆုံတခုသို့၊ ဥပ
 သကံမိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍၊တာယံဝေသာယံ၊ထိုအခါ၌၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်၏၊ကိံ၊အဘာသိ၊အဘာသိသို့ရွတ်သနည်း။

ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊အုမေမနုဿာ၊ဤလူတို့သည်။ ကိံ၊အဘယ်
 အမှုကို၊ကတာ၊ပြုကုန်သနည်း၊ ယေမနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်၊အမတံ၊
 သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ခေသေန္တိ၊ဟောသော၊ သုက္ကံ၊
 သုက္ကာမည်သောရဟန်းမိန်းမသို့၊ နပယိရူပါသန္တိ၊မဆည်းကပ်ကုန်၊ ယေ
 မနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်၊မဂ္ဂဝိတာဝ၊သစ်မည်စည်အပျော်ကိုသောကံကုန်
 သကဲ့သို့၊ သေယဇေ၊အိပ်ကုန်ယောင်တကား၊ အပ္ပတိဝါနီယံ၊မြစ်ခြင်းငှါ
 မထိုက်သော၊ အသေဝနကမောဇဝံ၊ မသွန်းသောင်းအပ်သော ဩဇာရှိ
 သော၊တဉ္စဓမ္မံ၊ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကိုလည်း၊ ဝလာဟ
 ကံ၊ တိပ်တိုက်မှ ထွက်သောရေကို၊ပန္နဂ၊ ခရီးသွား အပေါင်းတို့သည်။
 ဝိဝန္တိ၊အသောက်ကုန်သကဲ့သို့၊သပ္ပညာ၊ ပညာရှိသောသူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ဝိဝန္တိ၊မညော၊သောက်ကုန်ယောင်တကား၊အူတိ၊ဤသို့၊အဘာသိ၊
 ရွတ်၏၊အူတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမသုက္ကာသိက္ခန္တိသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၄) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကယန္တကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား
 အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ
 တော်မူ၏၊ထေနေခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊မထင်ရှားသော၊
 ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်။ သုက္ကာယ၊သုက္ကာအမည်ရှိသော၊ သိက္ခန္တိ
 ယာ၊ရဟန်းမိန်းမအား၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ အဒါသိ၊လှူ၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သုက္ကာယ၊သုက္ကာအမည်ရှိသော၊ သိက္ခန္တိယာ၊ရဟန်းမိန်းမ၌၊
 အဘိပ္ပသန္နော၊အလွန်ကြည်ညိုသော၊ယက္ခော၊ဘိလူးသည်၊ရာဇဂဟေ၊ရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ရထိကာယ၊ခရီးမတကြောင်မှ၊ရထိကံ၊ ခရီးမတကြောင်း
 သို့၊ သိဗ္ဗာစုကေ၊ခရီးဆုံတခုမှ၊ သိဗ္ဗာစုကံ၊ ခရီးဆုံတခုသို့၊ ဥပသကံ
 မိဘွာ၊ကပ်ထေပြီး၍၊တာယံဝေလာယံ၊ထိုအခါ၌၊ အုဝါတံ၊ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိ၊ရွတ်၏၊ကိံ၊အဘာသိ၊အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ ယောဥပါသ
 ကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊သုက္ကာယ၊ သုက္ကာမည်သောရဟန်းမိန်းမ
 အား၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ သဗ္ဗဂန္ထတိ၊ အလုံးစုံသောဂန္ထတရားတို့မှ၊
 ဝိပ္ပရက္ကိယာ၊ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊အဒါသိ၊လှူ၏၊အယံဥပါသကော၊ဤဥပ
 သကာသည်၊ဗဟုံ၊များစွာ၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ပသဝိဝတ၊ပွားပေစွတကား။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သပ္ပညောဝတ၊ ပညာရှိပေစွထကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒသမသုက္ကာဘိက္ခုနီသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၅)။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤစိရာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်ရှော့ထော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကဿန္ဓကနဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ အားအစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ ထေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညထရော၊ မထင်ရှား သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ စိရာယ၊ စိရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ ယာ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အခါထိ၊ လှူ၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ ၌၊ စိရာယ၊ စိရာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော၊ ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ရထိကာယ၊ ခရီးမတကြောင်းမှ၊ ရထိကံ၊ ခရီးမတကြောင်းသို့၊ သိဗ်ာဓုကေ န၊ ခရီးဆုံထရမှ၊ သိဗ်ာဓုကံ၊ ခရီးဆုံထရသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တာယံဝေဠာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင် ဥပါသကာသည်၊ စိရာယ၊ စိရာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမအား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သဗ္ဗယောဂေဟိ၊ အလုံးစုံသောယောဂတရားတို့မှ၊ ဝိပ္ပရတ္တိယာ၊ ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊ အခါထိ၊ လှူ၏၊ အယံဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာ သည်၊ ဗဟုံ၊ ချားစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဗယဝိဝတ၊ ပွားပေစွထကား၊ သပ္ပညောဝတ၊ ပညာရှိပေစွထကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ကောဒသမစိရာသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၆) ဘန္တေ၊ အရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအဇ္ဈဝကသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊

မျက်မှောက်တော်မူ၍ ဤသို့ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်
 သို့ကြား လိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပားသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဇ္ဇဝိယံ၊ အာဇ္ဇဝိပြည့်၌၊ အာဇ္ဇဝကဿ၊ အာဇ္ဇဝက
 အမည်ရှိသော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ
 ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊
 ဘီလူးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ ဧတေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ
 ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမထ၊
 ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ အာဝုသော၊ အချင်းဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ သမထ၊ ရဟန်း၊ ပရိသ၊ ဝင်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အချင်းဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်း
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ဒုတိ
 ယန္တိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သည်၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊
 ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမထ၊ ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊
 ထွက်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝု
 သော၊ အချင်းဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ သမထ၊ ရဟန်း၊ ပရိသ၊ ဝင်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အချင်းဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တတိယန္တိခေါ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်သည်၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊
 ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမထ၊ ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊
 အချင်း ဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ သမထ၊ ရဟန်း၊ ပရိသ၊ ဝင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အချင်းဘီလူး၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ စတုတ္ထံဝိခေါ၊ လေး
 ကြိမ်မြောက်သည်၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊
 ဘီလူးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမထ၊ ရဟန်း၊ နိက္ခမ၊ ထွက်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊
 အချင်းဘီလူး၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နနိက္ခမိသာမိ၊

မတွတ်အံ့ထေ။ အချင်းဘီလူးအား၊ ယံကရုဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂြိဇ္ဇိ၊ တံကရုဏီသံ၊ ထိပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုသော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဟံ၊
 ပြုသာနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ သာမိ၊ မေးအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သစေန ဗျာကရိဿသိ၊
 အကယ်၍ မဖြေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ ဝိဝိဿာမိ၊
 ပျံ့လွင့်စေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဟဒယံ၊ ဝါ၊ နှလုံးကိုမူလည်း၊ ဖာထေသာမိ၊
 ခွဲအံ့၊ ပါဒေသု၊ ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရဂဝီ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါထ
 ဘက်သို့၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ပစ်လိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစဆို၏၊ အာဂုဿော၊
 အချင်းဘီလူး၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကော၊
 ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော၊ ဝေဝ
 ကော၊ ဩကာသယောကန္တိလည်းကောင်း၊ သဿမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ်ယာ၊ သာသ
 နာတော်၏ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒေဝ
 မနုဿံ၊ သမ္မုဏိနတ်ထည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊
 ဗဇာယ၊ သတ္တထောကန္တိလည်းကောင်း၊ ယေ၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဝိတ္တံ၊ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ ဝိပေယျ၊ ပျံ့လွင့်စေအံ့၊ ဟဒယံ၊ ဝါ၊ နှလုံးကိုမူလည်း၊
 ဖာထေယျ၊ ခွဲငြားအံ့၊ ပါဒေသု၊ ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပါရ
 ဂဝီ၊ ယံ၊ ဂင်္ဂါထဘက်သို့၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်လိုက်ငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်ထော်မမူ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အာဂုဿော၊ အချင်းဘီလူး၊ တံ၊ သင်ဘီလူးသည်၊ ယဒိအာကင်္ခိယံ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊
 ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်ကား၊ ကိံသု၊
 အဘယ်နည်း၊ သုပိဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ကိံသု၊ အဘယ်
 မည်သောတရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်
 သနည်း၊ ရသနံ၊ ထရားဟုဆိုအပ်သော အရသာတို့တွင်၊ ဟဝေဧကန္တေန၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်၊ သာရတရံ၊ လွန်ကဲသနည်း၊
 ကထံဇိဝိ၊ အဘယ်မည်သော အသက်မွေးခြင်းကို၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဇိဝိ
 တံ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခောံ၊
 ဘီလူးသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ယက္ခ၊ အချင်းဘီလူး၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပုရိသ
 ယောကျ်ား၏၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်ကား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား
 ဖျင်တည်း၊ သုပိဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ခေတ်ပါ၊

သောထနားသည်။ သုခံချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်ထုတ်၏။
 ရသာနံ၊ အရသာတို့ထွင်၊ သစ္စံ၊ ငှာသောစကားသည်။ သာဓကရံ၊ ကဲလွန်၏။
 ပညာဇီဝိ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးခြင်းကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 မွေးခြင်းဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆိုစော်မူ၏။ သမထ၊ ရဟန်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်မည်
 သောတရားဖြင့်၊ ဩစံ၊ ဩစာသေးပါးကို၊ ထရတိ၊ ကူးသနည်း၊ ကထံသု၊
 အဘယ်မည်သောတရားဖြင့်၊ အတ္ထဝံ၊ သံသရာထည်းဟူသောသရဗ္ဗရာကို၊
 ထရတိ၊ ကူးသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သောတရားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ကာမ
 ဂုဏ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အဂ္ဂေတိ၊ လွန်မြောက်သနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်
 မည်သောတရားဖြင့်၊ ပရိသုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခော၊
 ဘီလူးသည်။ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ယက္ခ၊ ဘီလူး၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဩစံ၊
 ဩစာသေးပါးကို၊ ထရတိ၊ ကူး၏။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်၊ အတ္ထဝံ၊
 သံသရာထည်းဟူသောသရဗ္ဗရာကို၊ ထရတိ၊ ကူး၏။ ဝိရိယေနေ၊ ဝိရိယတရား
 ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ကာမဂုဏ်၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အဂ္ဂေတိ၊ လွန်မြောက်၏။ ပညာ
 ယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိသုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆို၏။ သမထ၊ ရဟန်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်သူ
 သံသည်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ လဘတေ၊ ရသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်သူသည်၊ ခနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သောတရားဖြင့်၊ ကိတ္တိံ၊
 ကျော်စောခြင်းကို၊ ပပွေတိ၊ ရသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်သူသည်၊ မိတ္တာနိ
 အဆွေခင်းပွန်းတို့ကို၊ ဂဏှတိ၊ ယူသနည်း၊ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သောသူ
 သည်၊ အသ္မာသောကာပရိသောကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သောက တမလွန်သောကသို့၊
 ပေဓု၊ ရောက်၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယက္ခော၊ ဘီလူး
 သည်၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ယက္ခ၊ ဘီလူး၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း
 ဌ၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာဝုပ္ပိလ်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်
 သည်ဖြစ်၍၊ သုဿုတံသုဿုတန္တော၊ နာသော၊ အပ္ပမေတ္တာ၊ မဇေမထေဉာ
 သော၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ထဘတေ၊ ရ၏။ ။
 ပတိရူပကာရိ၊ ထောက်ပတ်စွာအမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ ခုဝေါ၊ ဝိရိယဟူသော
 ဝန်ရှိသော၊ ဥစ္စာတာ၊ ထကြွလုံ့လရှိသောသူသည်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊
 ရ၏။ သက္ခေန၊ ငှာသောစကားဖြင့်၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းကို၊ ပပွေတိ၊ ရ၏။
 ဒင်္ဒဒန္တော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သောသူသည်။ မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်းပွန်း

တို့ကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ အသွာဇော
ကာပရံထောကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ထောကာ တမလွန်ထောကာသို့၊ ပေစွ၊ ရောက်၍၊
နုသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ။ သန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စာရမေဘိ
နော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ ယသ၊ ဝုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ သစ္စံ၊ မှန်သော စကားသည်ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာရကြောင်း
တရားသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိတိ၊ ဝိရိယတရားသည်ထည်းကောင်း၊ စာဂေါ၊
ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဇေတဝဗ္ဗော၊ ထိုတရားတို့သည်၊ စေအတ္ထိသန္တိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
ဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိတော်၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုတရားလေးပါး
နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေစွ၊ ထောကာနှစ်ပါးသို့ရောက်၍၊ နုသောစ
တိ၊ မစိုးရိမ်၊ ။ ယက္ခ၊ ဘီလူး၊ သစ္စာ၊ ငါဟောအပ် ပြီးသော သစ္စာထက်
ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာရကြောင်းတရားထက်ထည်းကောင်း၊ စာဂါ၊
စွန့်ကြဲခြင်းတရားထက်ထည်းကောင်း၊ မန္တော၊ ဝိရိယတရားထက်ထည်း
ကောင်း၊ ဘိယျောယဒိဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ရှိသေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဗံ၊ တိုက်
တွန်း၏၊ အညေဝိ၊ တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထုသမတမြာဟူထော၊
များစွာသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆ သာ၊ မေးလေဦးထော၊ သမ္မရာယံ
ကော၊ တမလွန်တဝဋ် မစိုးရိမ်ခြင်းအကျိုးကို ဖြစ်စေထတ်သော၊ ယောံ
အတ္ထော၊ အကြင်အကြောင်းတရားလေးပါးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းတရား လေးပါးကို၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇ၊
ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရ၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ကထံနူ၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပုထုသမတမြာဟူထော၊
များစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုစ္ဆေယျံ၊
မေးရအံ့နည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ စီးပွားခြင်း
အကျိုးငှါထည်းကောင်း၊ ဝါသာယ၊ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊
အာဇ္ဇဝိ၊ အာဇ္ဇဝိပြည့်စုံ၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူထာပေစွတကား၊ ယတ္ထ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ နိန္ဒံ၊ လှူအပ်သောအလှူကို၊ မဟပုဗ္ဗံ၊ ကြီးစွာသောအကျိုး
ရှိသည်ကို၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ပဇာနာသိ၊
သိ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဂါမာဂါမံ၊ နတ်ရွာတိုင်းနတ်ရွာတိုင်း၊ ပုရာ
ပုရံ၊ နတ်ပြည်တိုင်းနတ်ပြည်တိုင်း၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ နမဿမာနော
ရှိရိုးထွက်၊ ဓမ္မသာစ၊ တရားတော်အားထည်း၊ သုဗ္ဗေတံ၊ ကောင်းစံသော

တရား၏အဖြစ်ကို၊ အဘိတ္တဝိတော၊ မြီးမွမ်း၍၊ ဝိပရိယာမိ၊ သွားလေအံ့၊
အုတ်၊ ဤသို့၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ အဝေါ၊ ဝေပျောက်၏။

ဒွါဒသမအာဠဝကသုတ်ပြီး၏။

အနန္တကဝင်္ဂေါ၊ အနန္တကဝင်လည်း၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၏။ ၊
တဿ၊ ထိုအနန္တကဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ အနန္တကော၊ အနန္တကသုတ်
ထည်းကောင်း၊ သက္ကာနာမော၊ သက္ကာနာမသုတ်ထည်းကောင်း၊ သူပိတဒ္ဓေါ
၊ သူပိလောမသုတ်၊ ဘဒ္ဒယက္ခသုတ်ထည်းကောင်း၊ သာနုစ၊ သာနုသုတ်
ထည်းကောင်း၊ ဝိယက္ခိရသုတ္တုသုတ္တော၊ ဝိယက္ခိရသုတ်ပုဒ္ဓသုသုတ်
သုတ္တုသုတ်ထည်းကောင်း၊ ၊ န္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကာသုတ်၊ ဝိရာ
သုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ၊ ဝိရအာဠဝိ၊ ဝိရသုတ်အာဠဝိသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊
အုတ်၊ ဤသို့၊ ဒွါဒသ၊ ထဆဲ့နှစ်ပါးတို့ထည်း၊ ၊ ယက္ခသံယုတ္တံ၊ ယက္ခသံ
ယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ၊

၁၁ သက္ခသံယုတ်- ၂၆-ပဋ္ဌမဝင်၊

(၂၄၇) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ အစွံသုတ္တံ၊ ဤသုဝီရသုတ်ကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊
မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇိ
သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တဏှိခေါ၊ ထိုသို့နေ
ထိုင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊
ရှင်ဖင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋ္ဌသောသံ၊ ရိုသေစွာနာကျန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ဘူး၏၊ အသုရပ၊ အသုရစင်သည်တို့သည်၊ ဧဝေ၊ နတ်ပြည်တို့သို့၊ အဘိယံ

သု၊ရှေးရှုထက်ထာကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝါ
 နမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊သုဝိရံ၊သုဝိရ
 အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အာမဇန္တထိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ကိ
 အာမဇန္တထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်တော်မူသနည်း၊ တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိရ၊
 ဇေတအသုရာ၊ ထိုအသုရာစစ်သည်တို့သည်၊ဒေဝေ၊နတ်ပြည်တို့သို့၊အဘိ
 ယန္တိ၊ ရှေးရှုထက်ထာကုန်၏။တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိရ၊ဂစ္ဆ၊သွားချေ၊
 အသုရေ၊အသုရာစစ်သည်တို့ကို၊ပဂ္ဂုယျာဟိ၊ကြို၍ရှိလေထော၊ဇူတိ၊ဤသို့
 အာမဇန္တထိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တဝ၊သင်သိကြားမင်း
 အား၊ဘန္ဒ၊ကောင်းခြင်းသည်၊ဇေဟောတု၊ဤသို့ဖြစ်စေသတည်း၊ဇူတိခေါ၊ဤသို့
 ယျှင်း၊သုဝိရော၊ သုဝိရအမည်ရှိသော၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ဒေဝါနမိန္ဒ
 သာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊
 ပဋိသုဏိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ပမာဒံ၊ဓမ္မေယျာခြင်းကို၊အာပါ
 ဒေထိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဗုတိယန္တိခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊သုဝိရံ၊
 သုဝိရအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊နတ်သားကို၊အာမဇန္တထိ၊မိန့်တော်မူ၏။
 ကိ အာမဇန္တထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိ
 ရ၊ဇေတအသုရာ၊ ထိုအသုရာစစ်သည်တို့သည်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်တို့သို့၊
 အဘိယန္တိ၊ ရှေးရှုထက်ထာကုန်၏။ တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိရ၊ အသုရေ၊
 အသုရာစစ်သည်တို့ကို၊ပဂ္ဂုယျာဟိ၊ကြို၍ရှိလေထော၊ဇူတိ၊ဤသို့၊အာမဇန္တ
 ထိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တဝ၊သင်သိကြားမင်းအား၊ဘန္ဒ၊
 ကောင်းခြင်းသည်၊ ဇေဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေသတည်း၊ ဇူတိခေါ၊ဤသို့
 ယျှင်း၊သုဝိရော၊ သုဝိရအမည်ရှိသော၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ဒေဝါန
 မိန္ဒသာ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊သက္ကဿ၊သိကြားမင်း၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊
 ပဋိသုဏိတွာ၊ရိုသေစွာနာ၍၊ဗုတိယံဝိခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ပမာဒံ၊
 ဓမ္မေယျာခြင်းကို၊ အာပါဒေထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဗုတိယန္တိ
 ခေါ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊သက္ကော
 သိကြားမင်းသည်၊ သုဝိရံ၊ သုဝိရအမည်ရှိသော၊ဒေဝပုတ္တံ၊နတ်သားကို၊
 အာမဇန္တထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ကိ အာမဇန္တထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍မိန့်
 တော်မူသနည်း၊တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိရ၊ ဇေတအသုရာ၊ထိုအသုရာစစ်
 သည်တို့သည်၊ဒေဝေ၊နတ်ပြည်တို့သို့၊ အဘိယန္တိ၊ရှေးရှုထက်ထာကုန်၏။
 တာတသုဝိရ၊အချင်းသုဝိရ၊ဂစ္ဆ၊သွားချေ၊ အသုရေ၊အသုရာစစ်သည်တို့

ကိုဗဂ္ဂယျာဟိ၊ ဤ၍၍လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်
မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဝ၊ သင်သိကြားမင်းအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်း
သည်၊ ဝေံဟောထု၊ ဤသို့ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သုဝိရော၊
သုဝိရအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒသား၊ နတ်တို့
ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကသား၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ ဗကားကို၊ ပဒိုဆထုဏိတွာ၊
ရိုသေစွာနာ၍၊ တတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပမာဒံ၊ မေထျော့ခြင်း
ကို၊ အာပါဒေထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါ
နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုဝိရံ၊ သုဝိရ
အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈတပထိ၊
ရွတ်ဆို၏။ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ယ၊ ဤဗ္ဗာနေ၊
အကြင်အရပ်၌၊ အနုဗ္ဗဟံ၊ အနုဗ္ဗဟန္တော၊ ထကြွလုံ့လမရှိဘဲ၊ အဝါယာဝံ
အဝါယာမဇ္ဇော၊ အားမထုတ်ဘဲ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နဝိဂ္ဂဟိ၊ ရ၏၊
ထက္က၊ ထိုအရပ်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆဟိ၊ သွားလေထော၊ မဇ္ဈ၊ ငါ့ကိုလည်း၊
တက္ကော၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ ပါပယ၊ ရောက်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈ
ဘာထိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အထသော၊ ပျင်းသည်၊ အထာ၊
ဖြစ်အံ့၊ အနုဗ္ဗာတာ၊ ထကြွလုံ့လမရှိသည်၊ အထာ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကိစ္စာနိ၊ ထယ်ထွန်
ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောကိစ္စတို့ကို၊ နစကာရယေ၊ မပြုရာ၊ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဇ္ဈေ၊ အထုံးစုံသောအလို့ငှာပြည့်စုံသည်၊ အထာ၊ ဖြစ်အံ့၊
ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ၊ မြတ်
သော၊ ထံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဘဝံ၊ အရှင်နတ်မင်းသည်၊ ဒိဿ၊ ညွှန်းတော်မူပါ
ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝိရော၊ သုဝိရနတ်သားသည်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရွတ်ဆို၏။
အထသော၊ ပျင်းရိသော၊ အနုဗ္ဗာတာ၊ ထကြွလုံ့လမရှိသောသူသည်၊ ယက္က၊
အကြင်အရပ်၌၊ အမ္ပန္တံ၊ စင်စစ်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဇေတိ၊ ရ၏၊ သုဝိရံ၊ သုဝိရ၊
ထက္က၊ ထိုအရပ်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆဟိ၊ သွားလေထော၊ မဇ္ဈ၊ ငါ့ကိုလည်း၊
တက္ကော၊ ထိုအရပ်သို့ပင်လျှင်၊ ပါပယ၊ ရောက်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဇ္ဈဘာထိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဒေဝယေဋ္ဌ၊ နတ်
ထကာတို့ထက်မြတ်သော၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ အကဗ္ဗ၊ အမှုကိုမပြုဘဲ၊
မံယံ၊ ငါ့ကိုသည်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ အနုပါယာထံ၊ ပင်ပန်း
ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ ထံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ ဝိဇ္ဇေမ၊ ရကုန်
အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဘဝံ၊ သင်သည်၊ မေမေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ထံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဒိဿ၊ ညွှန်းတော်မူပါ

လောကီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝိဇ္ဇော၊ သုဝိဇ္ဇာနတ်သားသည်၊ အဇ္ဈိတာယိ၊ ရှုတ်ဆို
 ၏။ အကမ္မေဒ၊ အမှုကိုမပြုသဖြင့်၊ ကောစိ၊ ထရုံထယောကံ သောသု
 သည်၊ ကွမိ၊ ထရုံထရသောအရပ်၌၊ နဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး၊ သပေအတ္ထိ၊
 အကယ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိအံ့၊ သော၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝိဇ္ဇာ၊ သုဝိဇ္ဇာတတ္ထ၊
 ထိုအရပ်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟိ၊ သွားစေ၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း၊ တတ္ထေ
 ဝ၊ ထိုအရပ်သို့ပင်လျှင်၊ ပါပယ၊ ရောက်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ အဇ္ဈိတာယိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သောဟိနာမသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်း
 မည်စင်လျက်လည်း၊ သကံ၊ မိမိ၏၊ ပုညပထံ၊ ကောင်းမှုအကျိုးကို၊ ဥပဇီဝ
 မာနော၊ မြှင့်အသက်မွေးလျက်၊ တာပတိံ၊ သာနံ၊ တာဝတိံ၊ ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဿရိယာဓိပတံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊
 ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာနုရိယသော၊ အား
 ထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသောသူ၏၊ ဝဇ္ဈဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သ္မာက္ခာတေ၊
 ကောင်းစွာ ဟောစေတံမူအပ်သော၊ ဣဇ္ဇမသိ၊ မေဓိပိနယေ၊ ဤသုတ်အ
 သိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်
 သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်ဝိရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံဝိရိယံ၊ ထိုဝိရိယကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သောဘေထ၊ ထင်ထယ်စေ
 ကုန်လော၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်သေးသော နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပတ္တိယာ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အဓိဂမာ
 ယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်
 တရားကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 ဥဋ္ဌဟေယျာယ၊ အားထုတ်ကုန်လော၊ စာဓေယျာယ၊ စေ့ဆော်ကုန်လော၊
 ဝါယမေယျာယ၊ လုံ့လပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

ပဋ္ဌမသုဝိဇ္ဇာသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၀) သာဝဏ္ဍိယံ။ သာဝဏ္ဍိပြည့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တကြ
 ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်း
 တို့ယူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားယူ၍၊ ထေ
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝစံ၊ စကားကို၊
 ပစ္စယောသံ၊ ရိုသေစွာနာကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧဝံဝစံ၊
 ဤစကားကိုအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂီအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ အသုရာ၊ အသုရာ
 စစ်သည်တို့သည်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်တို့သို့၊ အဘိယံသု၊ ရှေးရှုထက်ထာကုန်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသော၊ သက္ကော၊ သကြားမင်းသည်၊ သုဘိမံ၊ သုဘိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
 ပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ဂီအာမန္တေထိ၊
 အဘယ်သို့ခေါ်၍မိန့်တော်မူသနည်း၊ ထာတသုဘိမ၊ ချစ်သားသုဘိမ၊
 ဧတေအသုရာ၊ ထိုအသုရာစစ်သည်တို့သည်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်တို့သို့၊ အဘိ
 ယန္တိ၊ ရှေးရှုထက်ထာကုန်၏။ ထာတသုဘိမ၊ ချစ်သားသုဘိမ၊ ဂုတ္တံ၊ သွားချေ၊
 အသုရေ၊ အသုရာစစ်သည်တို့ကို၊ ပဗ္ဗုယျာဟိ၊ ကြို၍ချီလေသော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဝ၊
 သံင်ထိကြားမင်း၏၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေ
 ထော၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သုဘိမော၊ သုဘိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒယ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကယံ၊ သိကြား
 မင်း၏၊ ဝစံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုကိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်း
 ကို၊ အာပါဒေထိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဇုတိယဗ္ဗိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ သုဘိမံ၊ သုဘိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အာမန္တေ
 ထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂီအာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ (ပ)၊
 ဇုတိယဗ္ဗိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အာပါဒေထိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိယဗ္ဗိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဒေ
 ဝါနမိန္ဒော၊ နတ်ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုဘိမံ၊ သုဘိ
 မံအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။
 ဂီအာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသနည်း၊ (ပ)၊ တတိယဗ္ဗိခေါ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အာပါဒေထိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ

သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုသိမံ၊ သုသိမအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊
 နတ်သားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ၊ အန္တဘာသိ၊
 အဘယ်သို့၊ ရွတ်သနည်း၊ ယတြဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အနုဋ္ဌဟံ၊ အနုဋ္ဌဟန္တော၊
 ထကြွလုံးထမရှိဘဲ၊ အဝါယာမံ၊ အဝါယမန္တော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ သုသိမ၊ သုသိမ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားထော၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုထည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊
 ပါပယ၊ ရောက်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ အထသော၊ ပျင်းရိသည်၊ အသာ၊ ဖြစ်အံ့၊ အနုဋ္ဌာတာ၊ ထကြွလုံးထမရှိ
 သည့်၊ အသာ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကိစ္စာနိ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ နစကာရယေ၊ မပြုရာ၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓေါ၊ အထုံးစုံသော အလိုနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အသာ၊ ဖြစ်
 အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝရံ၊ မြတ်
 သော၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဘဝံ၊ အရှင်နတ်မင်းသည်။ ဒိသာ၊ ညွှန်းတော်မူ
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုသိမော၊ သုသိမနတ်သားသည်။ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်
 ၏။ အထသော၊ ပျင်းရိသော၊ အနုဋ္ဌာတာ၊ ထကြွလုံးထမရှိသောသူသည်၊
 ထက္က၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဂ္ဂန္တံ၊ စင်စစ်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေတိ၊ ရ၏၊ သုသိ
 မ၊ သုသိမ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားထော၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကို
 ထည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ ပါပယ၊ ရောက်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဒေဝသေဋ္ဌံ၊ နတ်ထ
 ကာတို့ထက်မြတ်သော၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ အကမ္မုနာ၊ အမှုကိုမပြုဘဲ၊
 မယံ၊ အက္ခိန္တံတို့သည်။ အသောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 သော၊ တံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ ဝိဒ္ဓေမ၊ ရကုန်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ရကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ တဝံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ အက္ခိန္တံအား၊ ဝရံ၊ မြတ်
 သော၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဒိသာ၊ ညွှန်းတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုသိ
 မော၊ သုသိမသည်။ အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ အကမ္မေန၊ အမှုကိုမပြုသ
 ဖြင့်၊ ကောစိ၊ အရံတရောက်သောသူ၌၊ နဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး၊ သစေအတ္ထိ၊
 အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေ၊ ရခြင်းအကြောင်းသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုသိမ၊ သုသိမ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားထော၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုထည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့
 သာလျှင်၊ ပါပယ၊ ရောက်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 အန္တဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအ

စိုးရသော၊ သောတိနာမသက္ကော၊ ထိုထိကြားမင်းမည်စင်လျက်လည်း။ သက်၊ မိမိ၏၊ ပုညပယ်၊ ကောင်းမှုအကျိုးကို၊ ဥပဇိဝမာနေ၊ ခြံ၍အသက်မွေးလျက်၊ ထာဝတိံသာနံ၊ ထာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနု၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဿရိယာမိပစ္စံ၊ အစိုးရသော အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာနုရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိသောသူ၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ဝံ၊ ဤသို့၊ သွားချာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဝဣမတ္ထိ၊ မေ့မိနုဿေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာကော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ယံဝီရိယံ၊ အကြင်ဝီရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝီရိယံ၊ ထိုဝီရိယကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သောဘေထ၊ ထင်ထယ်စေကုန်လော့၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်သေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အဂိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟေယျာထ၊ အားထုတ်ကုန်သော၊ စာဇေယျာထ၊ စေ့ဆော်ကုန်လော့၊ ဝါယမေယျာထ၊ လုံ့လပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်မသုတ်ပြီး၏။

(၂၄၈) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဒ္ဓိတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဍိက သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ တဏှခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဒန္တေယိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝဏ္ဏသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ ထာဝတိံသာနတ်အသုရနတ်တို့၏ စင်ပွဲသည်၊ သမူဗဗျ၊ ငွေ၊ ကောင်းစွာ ရရုံးစည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ

ခေါ်ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊ ထာဝတိံသေ၊ ထာဝတိံသေသံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်
တို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ မာရိသ၊ အချင်းနတ်များတို့၊
သင်္ဂါမဂထာနံ၊ စစ်မြေအရပ်ထို့ သွားကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊
ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်
ထရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးဉှင်း
ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံသ
တိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ထသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ၊
ငါ၏သာသျှင်၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်ထော
တိ၊ အကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ မဝံ၊ ငါ၏၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယထံ၊
ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက် ထရော်ရှိခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယောထောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးဉှင်း
ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုကြောက်
ခြင်းကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းကြက်သီးမွေးဉှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿ
တိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ နောစေဥပ္ပဇ္ဇောကေယျ
ထ၊ အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မကြည့် မိကုန်သည်
ရှိသော်၊ ပစာပတိဿ၊ ပစာပတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊
ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်ထော၊ တိ၊ အကျိုး
ကိုပြဦးအံ့၊ ပစာပတိဿ၊ ပစာပတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း
၏၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယထံ၊ ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့
အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိ
တတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောထော
မဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးဉှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းကိုယ်ခက် ထရော်ရှိခြင်း
ကြက်သီးမွေးဉှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ ပစာ
ပတိဿ၊ ပစာပတိမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျား
ကို၊ နောစေဥပ္ပဇ္ဇောကေယျာထ၊ အကယ်၍မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ၊
ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဓဇ္ဇဝံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကြ
ကုန်ထော၊ တိ၊ အကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝ

ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံ၊ ကြည့်ကုန်
သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယောဇောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထခြင်း
သည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း
ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်းကြက်သီးမွှေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပတိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ္တံ့၊ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း
၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ နောဝေဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မကြည့်
မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မကြည့် မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဤသာနဿ၊
ဤသာနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊
ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဤသာနဿ၊ ဤသာ
နမည်သော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယ
ထံ၊ ကြည့်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ယောဇောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွှေးညှင်း
ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုကြောက်
ခြင်းကိုယ်ခက် ထရော်ရှိခြင်း ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပတိ
ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်ထော်မူ၏၊
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိဒ္ဓဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သဗ္ဗဿ၊
ထိကြားမင်း၏၊ တံခေါပနဝဇ္ဇံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံဝါ၊ ကြည့်
ကုန်သော၊ နတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိ
သော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံဝါ၊
ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်
ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောကယထံ
ဝါ၊ ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဤသာနဿ၊ ဤသာန
အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို၊ ဥဇ္ဈောက
ယထံဝါ၊ ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
ထရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဇောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်
သီးမွှေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊
ထိုကြောက်ခြင်း ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထခြင်း

သည်။ ပဟိယေထာဝိ၊ ပျောက်မူလည်း ပျောက်ရာ၏။ နောပဟိယေထာ၊ မပျောက်မူလည်းမပျောက်ရာ၊ ထံ၊ ထိုသို့ပျောက်ခြင်းမပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘိဇ္ဈ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆန္ဒိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာဘိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏။ ပထာယိ၊ ပြေးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ပဟိယေထာဝိ၊ ပျောက်မူလည်းပျောက်ရာ၏။ နောပဟိယေထာဝိ၊ မပျောက်မူလည်းမပျောက်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်းခေါ၊ စင်စစ် သဖြင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရညဂတာနံဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခမူလဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ် သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘယ်ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက် တရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မမေဝံဇေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်ထော၊ ကိံ အနုဿရေယျာထ၊ အဘယ်သို့အော်မေ့ကုန်ရာသနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရုဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘ

ဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သက္ကထော
ကသင်္ခါရဏောကဩကာသထောကတည်းဟူသောထောကသုံးပါးတို့ကို
သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ထောကဝိနု၊ ထောကဝိနု
မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရ
ဏေန၊ ဤသို့ဆုံးမအပ်သောဝေနေယျသက္ကဝါအပေါင်းတို့ကိုအတုမရှိဆုံး
မတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရ
ထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်နှင့်ထက္ကသောလူတို့၏
ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးထမ်းတို့ကို သိတော်မူ
တတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂ
ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဣဿိယဓမ္မ
ယသသိရိကာမ ပယတ္တတည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကြကုန်လော့ဟိ၊ အောက် မေ့ခြင်း၏အ
ကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ မင်္ဂါ၊ ငါ့ကို၊ အနုဿရထံ၊ အောက်မေ့
ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက် တရော်ရှိခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယောဏောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးဉှင်းထခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဘာဝိဿာတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းကိုယ်ခက်
ထရော်ရှိခြင်း ကြက်သီးမွေးဉှင်းထခြင်းသည်၊ ပဟိယံဿတိ၊ ပျောက်
လတ္တံ၊ မင်္ဂါ၊ ငါ့ကို၊ နောစေအနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍မအောက်မေ့မိကုန်
ငြားအံ့၊ အထ၊ ထိုမအောက်မေ့မိကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်
မူအပ်သောတရားတော်ကို၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊
ကိံ၊ အနုဿရေယျာထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်ရာသနည်း၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ
ဟောတော်မူအပ်၏၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟော တော်မူအပ်သော၊
ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ သန္တိဗြူကော၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်
၏၊ အကာလိကော၊ ကာလအခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ ဖေဟိဗသိ
ကော၊ ထာမာဉ္စရူပဉ္စဟူသောစကားကိုလည်းဆိုတတ်၏၊ ဩပါနေယျံ

ကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး၊
 ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်ဖြစ်ကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊
 ဟိ၊ အောက်မေ့ခြင်း၏အကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ အနုဿရထံ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ဟံဘယံဝါ၊
 အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောထောမဟံ သောဝါ၊
 အကြင်ကြက် သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ ပတိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 နောစေအနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့
 မအောက်မေ့မိကုန်ရှိသော်၊ သံစံ၊ ငါဘုရား၏ တပည့်သား သံစာစေတံ
 ကို၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော၊ ကံ၊ အနုဿရေယျာထ၊
 အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်ရာသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားအပေါင်းသည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်
 သားအ ပေါင်းသည်၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝံ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား အပေါင်းသည်၊
 ဥာယပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားအပေါင်းသည်၊ သာမိဝိပ္ပဋိပန္နော၊ ရှိသေ
 စွာကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ယဒိန္ဒိယာနိပုရိသယုဂါနိ၊
 အကြင်ယောက်ျားမြတ်အရံတို့သည်၊ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ယဒိန္ဒိယာနိပုရိသပုဂ္ဂလ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သောယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသောသာဝ
 ကသံဃော၊ ဤတပည့်သားအပေါင်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ
 ဆောင်၍ယူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား
 ရည်၍တည်ထားသောအလှူဝတ္ထုကိုခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော
 အလှူကိုခံထိုက်၏။ အဗ္ဗုတိကရဏိယော၊ ထက်အပ်ချိခြင်းကိုပြုထိုက်၏။
 လောကဿ၊ လူများ၏အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပညာကေတုတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏
 ပွားရာလယ်မြေကောင်းသာဝွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ ကြကုန်လော့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံစံ၊ သံစာကို၊

အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယံတယံဝါ၊ အကြင်
 ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံဆန္ဒိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဏောမတံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်
 သီးမွေးဉာဏ်ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ မြစ်လတ္တံ့၊ သော၊
 ထိုကြောက်ခြင်း ကိုယ်ခက် တရော်ရှိခြင်းကြက်သီးမွေး ဉာဏ်ထခြင်း
 သည်၊ ပတိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဂေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါထူးသည်၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို
 ခံထော်မှုထိုက်၏၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ အထုံးစုံသောထူးတို့ကို သိထော်မှု
 ထတ်၏၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ
 ရှိ၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏၊ အဘိဇ္ဈ၊ ကြောက်ခြင်းကင်း
 ထော်မှု၏၊ အန္တန္တိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းကင်းထော်မှု၏၊ အနုတြာဘိ၊
 ထိတ်သန်ခြင်းကင်းထော်မှု၏၊ အပဿယိ၊ ပန်းပြေးခြင်းရှိထော်မှု၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤတို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်ထော်မှု၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်ထော်မှု၏၊ သုဂထော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုထော်မှုထတ်သော
 မြတ်စွာထူးသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဝပဗ္ဗာန၊ ဆိုပြီး၍၊ အထာပရံ၊
 ထိုမှတပါးသော၊ ဇေ၊ ဤစကားကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်ထော်မှု၏၊ ကိ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်ထော်မှုသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အရညေဝါ၊ ထောင့်လည်းကောင်း၊ ဂူက္ခမူထေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌
 လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်တွယ်ရာအရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ တုဂ္ဂေ၊ သင်တို့သည်၊ အနုဿာရေယျာထ၊ အောက်
 မေ့ကြကုန်လော့၊ တုဂ္ဂာကံ၊ သင်တို့အား၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နော
 သိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ထောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏အကြီးထည်းဖြစ်သော၊ နရာသ
 ဘံ၊ လူတို့ထက်လည်းမြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ နောစေသရေယျာ
 ထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိသည်ရှိ
 သော်၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍သွားထတ်သော၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်း
 စွာဟောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထူးကို၊ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊
 နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍သွားထတ်သော၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထူးကို၊ နောစေသရေယျာထ၊ အကယ်၍မအောက်
 မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူး

မရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်မြေကောင်း သာသနာ့ပင်ဖြစ်
 သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရေယျဗဟု၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါတုရားကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဉ္စ၊ စာရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာတော် ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သရက္ခာနံ၊ အောက်မေ့မိကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ဘယံဝါ၊
 ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်
 ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးဥင်းထခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ နဟောဿာကိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဓမ္မဝဂ္ဂသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၀) သာဝဏ္ဏိနိဒါနံ၊ သာဝဏ္ဏိနိဒါနံတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တုတပုဗ္ဗံ၊ ငှေး၌ဖြစ်သူ၏၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲ
 သည်၊ သရပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာရရုံးစည်းဝေးသည့်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေပမိတ္ထိံ၊ ဝေပမိတ္ထိအမည်
 ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊
 ခေါ်၍ပြောဆို၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍ပြောဆိုသနည်း၊ မာရိ
 သာ၊ အချင်းအသုရာတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်ပြည်တို့သို့၊ အသုရသင်္ဂါမေ၊ အသုရာ
 စစ်သည်အပေါင်းသည်၊ သရပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာရရုံး စည်းဝေးသည်
 ရှိသော၊ အသုရား၊ အသုရာတို့သည်၊ သဝေဇိနေယျံ၊ အကယ်၍အောင်ကုန်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သဝေပရာဇိနေယျံ၊ အကယ်၍ရှုံးကုန်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေံသန္တေသု၊ ဤသို့အောင်ကုန်ရှုံးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါ
 နမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ နံသက္ကံ၊ ထိုထိကြားကို၊ ကဏ္ဍေပဉ္စမေဟိ၊
 လည်လျှင်ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓနေဟိ၊ အနှောင် အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊
 ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံဖြစ်သော၊ အသုရရရံ၊ အသု
 ရာပြည်သို့၊ အာနေယျဗဟု၊ သောင်ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊
 ခေါ်၍ပြောဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကောဝိ၊ ထိကြားမင်းသည်လည်း၊ ဒေဝေတာဝတိံ၊ သော၊
 တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊
 အဘယ်သို့ခေါ်၍မိန့်တော်မူသနည်း၊ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်
 ပြည်တို့သို့၊ အသုရသင်္ဂါမေ၊ အသုရာစစ်သည်အပေါင်းသည်၊ သရပဗျူဠော၊

ကောင်းစွာရရုံးစည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သာဓေဇိနေယျံ၊
 အကယ်၍ အောင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ သာဓေပရာဇိ
 နေယျံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေဿန္တေသု၊ ဤသို့အောင်ကုန်ရှုံး
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေပဗိတ္တိံ၊ ဝေပဗိတ္တိအမည်ရှိသော၊ နံအသုရိန္ဒံ၊ ထိုအသု
 ရိန်ကို၊ ကဏ္ဍေပဉ္စမေဟိ၊ ထည်လျှင်ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓုနေဟိ၊
 အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍၊ မမာဝါဇီ၊ သန္တိကေသန္တိကံ၊
 အထံဖြစ်သော၊ သုဓမ္မသဘံ၊ သုဓမ္မသဘင်သို့၊ အာနေယျာထ၊ ဆောင်ကြ
 ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဟတ္ထိံ၊ ခေါ်ပနသင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဇိနိံ သု၊ အောင်
 ကုန်၏၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ ပရာဇိနိံ သု၊ ရှုံးကုန်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဝတိံ သာ၊ တာဝတိံ သာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧ
 ဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝေပဗိတ္တိံ၊ ဝေပဗိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒံ၊ အသုရိန်
 ကို၊ ကဏ္ဍေပဉ္စမေဟိ၊ ထည်လျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်
 အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍၊ ဧဝါ၊ နမိန္ဒံ သာ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သန္တိကေသန္တိကံ၊ အထံဖြစ်သော၊ သုဓမ္မသဘံ၊
 သုဓမ္မသဘင်သို့၊ အာနေယျာထ၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထြ၊
 ထိုသို့ဆောင်ရာ၌၊ ကဏ္ဍေပဉ္စမေဟိ၊ ထည်လျှင်ငါးခုမြောက်ကုန်သော၊ ဗန္ဓု
 နေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဝေပဗိတ္တိံ၊ ဝေပဗိတ္တိ
 အမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ ဧဝါ၊ နမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ
 သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ သုဓမ္မသဘံ၊ သုဓမ္မသဘင်သို့၊ ပဝိသန္တဉ္စ၊
 ဝင်သည်ကို ထည်းကောင်း၊ နိက္ခမန္တဉ္စ၊ ထွက်သည်ကို ထည်းကောင်း၊
 အသန္တာဟိ၊ ရုံးရင်းကုန်သော၊ ပရုသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊
 စကားတို့ဖြင့်၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေရှုတ်၏၊ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ဂါဟကော၊ အစေအပါးဖြစ်သော၊ မာတ
 လိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ ဧဝါ၊ နမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကံ၊
 သိကြားမင်းကို၊ ဝါထာဟိ၊ ဝါထာတို့ဖြင့်၊ အက္ခဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ဝိ၊ အက္ခ
 ဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်သနည်း၊ မာစာဝါ၊ မာစာထုထင်ဖြစ်ဘူးသော၊
 သက္ကံ၊ သိကြားမင်း၊ သဗ္ဗခါ၊ သင့်မျက်မှောက်၌၊ ဝေပဗိတ္တိံ၊ ဝေပဗိတ္တိ
 အသုရိန်၏၊ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊ ဆဲရေးသောစကားကို၊ သ
 ဏန္တော၊ ကြားထွက်ဘာသာ၊ ကြောက်သောကြောင့်၊ တိတိက္ခဝိနု၊ သည်းခံ
 သသော၊ ဒုဗ္ဗလျာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိတိက္ခဝိနု၊ သည်းခံ

သဿော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်၊ အုတ်၊ ငါထိကြားသည်။ ဝေပစိတ္တိနော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်အား၊ ဘယော၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နမမာမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်၊ နုဗ္ဗဇ္ဈာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နမမာမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာကထံ ကောနကာရထေဒ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ သော၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်၊ ဗာထေဒ၊ သူမိက်နှင့်ပမိုသံယုဇေ၊ ဘက်၍နှိုင်း ယှဉ်ဆုံးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်၊ ပစ္စဘာသိ၊ တဘန် ရှုတ်၏။ ။ သက္က၊ ထိကြားမင်း၊ ဗာထော၊ သူမိက်တို့သည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ ပတိဇ္ဇေယျ၊ ရေရှုံ့တကုန်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူမိက်အား၊ ပမိုသေကော၊ ထားမြစ်နိုင်သည်၊ နောစပောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိရော၊ ပညာရှိ သည်၊ ဘုသေဒ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဒထေဒ၊ ဒဏ်ခတ်သဖြင့်သာ၊ ဗာထံ၊ သူမိက် ကို၊ နိသေဝေယေ၊ ထားမြစ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတလိ၊ မာတလိသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်၊ သင်္ကံဝိတံ၊ အမျက်ထွက် သော၊ စရံ၊ ရန်သူကို၊ ဥတ္တာ၊ ထိ၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောပဏ္ဍိ တော၊ အကြင်ပညာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့ ငြိမ်းခြင်းကို သာလျှင်၊ ဗာထဿ၊ သူမိက်အား၊ ပမိုသေခန့်၊ ထားမြစ်နိုင်ကြောင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါထိကြားမင်း သည်၊ မညော၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်၊ အဇ္ဈ ဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ ဝါသပ၊ ထိကြားမင်း၊ တိတိက္ခာယ၊ သည်ခံခြင်း၌၊ တေ ဒေဝဇ္ဇံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါထိကြားမင်းသည်။ ပဿာမိ၊ ရှု၏၊ ဗာထော၊ မိက်သောသူသည်၊ နံ၊ ထိုသည်၊ ခံသောသူကို၊ အဟံ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘယော၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်း ခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပထာယံ၊ ကြောက်၍ပြေးသောနွားကို၊ ဘိယျော၊ လွန် စွာ၊ ဂေါ၊ နွားအပေါင်းသည်၊ အဇ္ဈာရူဟတိဣဝ၊ ဝန်းရံထွင်းမိုးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ နံ၊ ထိုသည်၊ ခံသောသူ ကို၊ အဇ္ဈာရူဟတိ၊ အလွန်ထွင်းမိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ် သားသည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ဗာထော၊ သူမိက်သည်။ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘယော၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံသည်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမံမညတုဝါ၊ အစာထံ၍ အောက်မေ့သည်မူထည်းဖြစ်စေ၊ မာမညတုဝါ၊ မအောက်မေ့သည်မူထည်း

ဖြစ်စေ၊ သဒတ္ထပရမာ၊ မိမိအကျိုးထက်လွန်မြတ်သော၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးဖြစ်
သော၊ ခန္တော၊ သည်းခံခြင်းတရားထက်၊ ဘိယော၊ လွန်သောတရားတပါး
မည်သည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ။ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗထဝါ၊ ခွန်
အားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယော၊ အကြင်ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည်၊ နုဗ္ဗ
လဿ၊ ခွန်အားနည်းသောသူအား၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏၊ တဿ၊ ထိုပညာ
ရှိသူတော်ကောင်း၏၊ တံထိုသည်းခံခြင်းကို၊ ပရဝံ၊ မြတ်သော၊ ခန္တိ၊ သည်း
ခံခြင်းဟူ၍၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ နုဗ္ဗထော၊
ခွန်အားနည်းသောသူသည်ကား၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ ။ ဗာထဗထံ၊
နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအားသည်ကား၊ ထဿ၊ အကြင်ပညာရှိသူတော်ကောင်း
၏၊ ဗထံ၊ အားမည်၏၊ တဿ၊ ထိုပညာရှိသူတော်ကောင်း၏၊ တံဗထံ၊ ထိုသိမ်
မွေ့နူးညံ့သောအားကို၊ အဗထံ၊ အဗထဟူ၍၊ မဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာ
ဟုကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗထဿ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအားရှိ
သော၊ ဓမ္မဂုတ္တဿ၊ တရားကိုစောင့်ရှောက်သောသူအား၊ ပဋိဝတ္တာ၊ ဝတ္ထမ်းရိုး
၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ။ ယောဗာထော၊ အကြင်သူရိက်သည်၊ ကုန္တံ၊
အမျက်ကို၊ ပဋိက္ကု၊ ဣထိ၊ အမျက်တုံ့မှု၏၊ တဿေဝ၊ ထိုသူရိက်အားသာ
လျှင်၊ တေန၊ ထိုအမျက်ကိုတုံ့ခြင်းကြောင့်၊ ပါဝိယော၊ ယုတ်မာသော သူတို့
အောက်အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ ကုန္တံ၊ အမျက်ကို၊
အပဋိက္ကု၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အမျက်မတုံ့သောပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်၊ နုဗ္ဗထံ၊
အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂါဝံ၊ စစ်ကို၊ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏၊ သင်္ဂါဝိတံ၊ အမျက်
ထွက်သော၊ ပရံ၊ ရန်သူကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊
ယော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်၊ ဥပသဗ္ဗတိ၊ အမျက်ကိုငြိမ်းစေ၏၊
သော၊ ထိုအမျက်ကိုငြိမ်းစေသောသူတော်ကောင်းသည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ
၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဘိန္တံ၊ နှစ်ထောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်
သည်မည်၏၊ အတ္တနောစ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ ရန်သူအား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္တံ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော သူတို့အား၊
တိကိစ္ဆန္တာနံ၊ ဆေးကုသော သူတော်ကောင်းကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူ
တို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာထေးပါးတရားအား၊ အကောဝိဒါ၊ မလိပ်မာကုန်၊
တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗာထောတိ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ မဏှိန္တိ၊ အောက်မှ
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပစ္စဘာ၊ ဘိတဘန်ရွတ်ဆို
၏၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသော၊ သောတိ

နာမသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းမည်စင်လျက်သည်။ သင်္ဂါ၊ မိမိ၏။ ပုညပဝ္ဗံ၊
 ကောင်းမှုအကျိုးကို၊ ဥပဇိဝမာနော၊ ငြိ၍အသက်မွေးလျက်၊ ထာဝတိံသာ
 နံ၊ ထာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဿရိယာမိ
 ပစ္စံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်ကို၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောက္ခော၊ ပြုလျက်၊ ခန္တိ
 သော၊ ရစ္စသော၊ သည်းခံခြင်းရဲရင့်ခြင်းတရား၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆို
 လေ့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တုဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သွာချာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမတ္ထိံ
 ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်လျက်၊ ခမာစ၊ သည်းခံ
 နှိုင့်ကုန်သည်သည်၊ ကောင်း၊ သော၊ ရတစ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်သည်၊ ကောင်း၊
 ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တံထေနကာကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်၊ သော၊ ဘေထ၊ တင့်တယ်စေကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သူရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထဝေပမိတ္တိ သုတ်ပြီး၏။

(၂၅၁) သာဝဏ္ဏိနိဒါနံ၊ သာဝဏ္ဏိနိဒါနံတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုတ
 ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ ထာဝတိံသာနတ်အသုရာတို့၏
 စင်ပွဲသည်၊ သရပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာရရုံးစည်းဝေးသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေပမိတ္တိ၊ ဝေပမိတ္တိအမည်ရှိ
 သော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
 သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားနတ်၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်း
 စွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ဇယေစ၊ အောင်ခွင့်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဝေပမိတ္တိ၊ ဝေပမိတ္တိအသုရိန်၊ သုဘာသိတေန၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ဇယေစ၊ အောင်ခွင့်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
 လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည် ထည်းကောင်း။
 အသုရာစ၊ အသုရာတို့သည်ထည်းကောင်း။ ဝါရိသဇ္ဇေ၊ လက်ပါးစေတို့ကို၊
 ဋ္ဌပေသံ၊ သက်သေထားကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ မနုထိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း

၍၊ဋ္ဌပေသံ၊သက်သေထားကုန်သနည်း၊ဣမေ၊ဤလက်ပါးစေတီသည်၊နော
 ဝါတို့နှစ်ယောက်တို့၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ဒုက္ခာသိတံ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာ
 ဇာနိဿန္တိ၊သိကုန်လတ္တံ၊ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ဋ္ဌပေသံ
 သက်သေထားကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဝေပပိတ္တိ၊
 ဝေပပိတ္တိအမည်ရှိသော၊အသုရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်၊ဒေဝါနမိန္ဒ၊နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊သက္ကံ၊သိကြာမင်းကို၊ဇေတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏။
 ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားနတ်၊ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ ဘဏ၊ ရွတ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊သက္ကော၊သိကြားသည်၊ဝေပပိတ္တိံ၊ဝေပပိတ္တိအမည်ရှိသော၊
 အသုရိန္ဒံ၊အသုရိန်ကို၊ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ကိံ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဝေပပိတ္တိံ၊ဝေပပိတ္တိအသုရိန္ဒံ၊ဧတ္ထ၊ဤတာဝတံ၊သာ
 နတ်ပြည်၌လည်း၊တုဓေခေါ၊သင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝုဗ္ဗဒေဝါ၊ရှေးဦးနတ်
 ဖြစ်ကုန်၏၊ဝေပပိတ္တိံ၊ဝေပပိတ္တိအသုရိန္ဒံ၊ တံ၊သင်သည်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 ဘဏ၊ရှေးဦးစွာရွတ်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ဇေံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေပပိတ္တိံ၊ဝေပပိတ္တိအမည်ရှိ
 သော၊အသုရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်
 ၏၊ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သက္ကံ၊သိကြားနတ်၊ ဗာဏ၊
 သူရိက်တို့သည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ ပကုဗ္ဗေယျ၊အမျက်ထွက်ကုန်ရာ၏။
 အသံ၊ထိုသူရိက်အား၊ ပဋိသေခကော၊တားမြစ်နိုင်သည်၊နောစဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဓိရော၊ပညာရှိသည်၊ ထုသေန၊ပြင်းစွာသော။
 ဒဏ္ဍေန၊ဒဏ်ခတ်သဖြင့်သာ၊ဗာလံ၊သူရိက်ကို၊နိသေခယေး၊တားမြစ်နိုင်ရာ
 ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ဝေပပိတ္တိနာ၊ဝေပပိတ္တိအမည်ရှိသော။ အသုရိန္ဒေန၊အသုရိန်သည်၊
 ဂါထာယ၊ဂါထာကို၊ဘာသိတာယ၊ရွတ်အပ်သည်ရှိသော်၊အသုရာ၊အသု
 ရာတို့သည်၊ အနုမောဒိံသု၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်
 ကား၊တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝေပပိတ္တိံ၊ဝေပပိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသု
 ရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြား
 မင်းကို၊ဇေတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊အဘယ်သို့

ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားနတ်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘဏ၊ ရှေးဦးစွာ ရွတ်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ကိံ၊ အဘာ
 သိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်သနည်း၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိနံ၊ သင်္ကပိတံ၊
 အမျက်ထွက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥတ္တော၊ သိ၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဟောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပဏ္ဍိတော၊
 ထိုပညာရှိသည်၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ပြီး၏။ ဧဝေဒေဝ၊ ထိုသို့ပြီးခြင်းကိုသာလျှင်၊
 ဗာထ သာ၊ မိုက်သောသူအား၊ ပဒူသေဝေံ၊ တားမြစ်နိုင်ကြောင်းဟူ၍၊ အဟံ၊
 ငါသိကြားသည်၊ မညော၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
 သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသိတာယံ၊ ရွတ်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အနုမောဒိံ သု၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်
 ၏၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်ကား၊ တုဗ္ဗိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊
 နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအ
 မည်ရှိသော၊ အသုဂိနံ၊ အသုဂိနံကို၊ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။
 ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိနံ၊ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ ဘဏ၊ ရှေးဦးစွာ ရွတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ
 အမည်ရှိသော၊ အသုဂိန္ဒော၊ အသုဂိနံသည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ဝါသဝ၊ သိကြား
 မင်း၊ တိတိက္ခာယ၊ သည်းခံခြင်း၌၊ ဧဝေဒေဝစန္ဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအဖြစ်ကို
 သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ နံ၊ ထို
 သည်းခံသောသူကို၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘယာ၊ ကြောက်သော
 ကြောင့်၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 မညတိ၊ သိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဿာယိ၊ ကြောက်၍ပြေးသောနွားထံရံ
 ကို၊ ဘိယေယျ၊ လွန်စွာ၊ ဂေါ၊ နွားအပေါင်းသည်၊ အဗ္ဗုဂ္ဂဟတိ၊ အု၊ ဝန်းရံ
 ဖွပ်ရိုးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုမ္ပေဝေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊
 နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို၊ အဗ္ဗုဂ္ဂဟတိ၊ အလွန်ဖွပ်ရိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသိ၊ ဆို၏။ ဝေပစိတ္တိနာ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုဂိန္ဒေန၊

အသုဒ္ဓါရုံသည်။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို၊
 ဘာထိသာယ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည် ဤသော်၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊
 အနုမောဒိံသု၊ အနုမောဒနာပြုကုန်၏။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်ကား၊ တုယျိ၊
 ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေပဗိတ္တိ၊ ဝေပဗိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုဒ္ဓါရုံ၊ အသု
 ရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားကို၊ ဇေတဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဒေဝါန
 မိန္ဒ၊ သိကြားနတ်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဘဏ၊ ရွတ်ထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဣမာ၊ ဂါထာယော၊
 ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ဝေပဗိတ္တိ၊ ဝေပဗိတ္တိအသုဒ္ဓါရုံ၊ ဗာ
 ဇော၊ သူရိက်သည်၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ဝါအား။ ဘာသာ၊ ကြောက်ခြင်း
 ကြောင့်သာ။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံသည် တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမေညတု
 ဝါ၊ အကယ်၍ အောက်မေ့သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာမညတု ဝါ၊ မအောက်
 မေ့သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ သဒတ္ထပရမာ၊ မိမိအကျိုးထက်လွန်မြတ်သော၊
 အတ္တာ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ခန္တျာ၊ သည်ခံခြင်း တရားထက်၊ ဘိယျော၊
 လွန်သောတရားတပါးသည်၊ နဒိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သ
 ဖြင့်၊ ဗာသာ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယော၊ အကြင်ပညာရှိသူထော်ကောင်း
 သည်၊ ဒုဗ္ဗယဿ၊ ခွန်အားနည်းသောသူအား၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။
 တဿ၊ ထိုပညာရှိသူထော်ကောင်း၏။ တံ၊ ထိုသည်းခံခြင်းကို၊ ပရမံ၊ မြတ်
 စေ၊ ခန္တိံ၊ သည်ခံခြင်းဟူ၍၊ သန္တော၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်ပြီ။ ဒုဗ္ဗထော၊ ခွန်အားနည်းသော သူသည်ကား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ခမတိ၊
 သည်းခံ၏။ ဗာထဗလံ၊ နူးညံ့ထိမ်မွေ့သော အားသည်ကား၊ ယဿ၊
 အကြင်ပညာရှိ သူထော်ကောင်း၏။ ဗလံ၊ အားမည်၏။ တဿ၊ ထိုပညာရှိ
 သူထော်ကောင်း၏။ တံဗလံ၊ ထိုနူးညံ့ထိမ်မွေ့သောအားကို၊ အဗလံ၊ အဗလ
 ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဗလဿ၊
 ထိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အားရှိသော၊ ဓမ္မဂုဏ္ဏဿ၊ တရားကို
 စောင့်ရှောက်သောသူအား၊ ပဋိဝတ္ထာ၊ ထွင်းမိုး၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဒိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 ယောဗာဇံသာ၊ အကြင်ရိက်သောသူသည်၊ ကုဋံ၊ အမျက်ကို၊ ပဋိကုက္ကုဏ္ဍတိ၊
 အမျက်ထွက်တို့မူ၏။ တဿေဝ၊ ထိုသူရိက် အားသာသျှင်၊ တေန၊ ထို
 အမျက်ကိုတို့ခြင်းကြောင့်၊ ပါဝိယော၊ ယုတ်မာသောသူတို့အောက်အထူး

သဖြင့်ယုတ်မာသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ကုဋံ၊ အမျက်ကို၊ အပဋိတ္တု၊ ဣန္ဒြိယ
အမျက်မထွ်သောပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်၊ ဒုက္ခယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊
သင်္ဂါယနာ၊ စစ်ပွဲကို၊ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏။ သင်္ဂါယနာ၊ အမျက်ထွက်သော၊
ပရိ၊ ရန်သူကို၊ ဥတ္တရ၊ သိ၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယော၊ အကြင်
သူတော်ကောင်းသည်၊ ဥပသမ္ပတိ၊ အမျက်ကိုငြိမ်း၏။ သော၊ ထိုအမျက်ကို
ငြိမ်းစေသော သူတော် ကောင်းသည်။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊
ပရဿစ၊ ရန်သူ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော
သူတို့၏အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ အတ္တနောစ
မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ ရန်သူအားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အား၊ တိကိစ္ဆန္တံ၊ တိကိစ္ဆန္တံ၊ ဆေးကုသော
သူတော်ကောင်းကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါး
တရား၌၊ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်၊ တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဗာလောတိ၊
ရိုက်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြား
သည်၊ ပစ္စဘာသိ၊ ထာဝန်ရွတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊
ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ ဂါယာသု၊
ဂါယာတို့ကို၊ ဘာသိတာသု၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
သည်၊ အနုမောဒိံ၊ အနုမောဒနာပြုကုန်၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊
ကုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ အသုရာနဉ္စ၊ အသုရာ
တို့၏လည်းကောင်း၊ ပါရိသဇ္ဇာ၊ သက်သေထားသောအနီး၌ကျင်လည်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ကံ၊ အဝေါရံ၊
အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဝေပစိတ္တိနာ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသု
ရိန္ဒေန၊ အသုရိန်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဂါယာယော၊ ဂါယာတို့ကို၊
ဘာသိတာခေါ၊ ရွတ်ဆို အပ်ကုန်သည်သာလျှင်လည်း၊ ထာဝစခေါ၊ ထိုမျှ
လေးကံသာလျှင်၊ သဒ္ဓမ္မာဝစရာ၊ ဒုတိယမြင့်မြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ သသတ္ထာဝစ
ရာ၊ လက်နက်ဖြင့်ပိတ်ပင်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဂါယာယော၊ ဂါယာ
တို့ကို၊ ဘာသိတာခေါ၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်လည်း၊ ထာဝစခေါ၊
ထိုမျှလေးကံကုန်သောဂါယာတို့သည်သာလျှင်၊ အဒမ္မာဝစရာ၊ ဒုတိယမြင့်

မတားမြစ်ကုန်၊ အသက္ကသဝစရာ၊ ထက်နက်ဖြင့် မပိတ်ပင်ကုန်၊ ဣတိအ
 ဘဏ္ဍနံ၊ ဤသို့တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိအဝိဂ္ဂဟော၊ ဤသို့ခိုက်ရန်မရှိ၊
 ဣတိအကသဟော၊ ဤသို့ငြင်းခုံခြင်းမရှိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ
 သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော
 စကားကြောင့်၊ ဇယော၊ အောင်ခွင့်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သုဘာသိတေန၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကြောင့်၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ ။

ပဌမသုဘာသိတဇယသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၂) သာဂတ္ထိယံ၊ သာဂတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အာသုရာ
 တို့၏စင်ပွဲသည်၊ သရပဗျူငွေ၊ ရုံးစုစည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံခေါပနသင်္ဂါမေ၊ ထိုစင်ပွဲ၌၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့
 သည်၊ ဇိနိံသု၊ အောင်ကုန်၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရာဇိတာစခေါ၊ ရှုံးကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ ဥက္ကဓေန၊ ချက်နှာနောက်တွင်၊ အဘိယံသေဝံ၊ ပြေးကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ နေ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ အဘိ
 ယံဝံသေဝံ၊ ရှေးရှုလိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ မာတလိသင်္ဂါဟံကံ၊ ရထားရှူးဖြစ်သောမာတလိကို၊ ဂါထာယော၊
 ဂါထာတို့ကို၊ အဗ္ဘာဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ကိံ၊ အဗ္ဘာဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ သိဗ္ဗလိတ္ထိံ၊ ထက်ပံတော၌၊ ကုလ္လာဝကော၊
 ဂဠုံငှက်တို့၏အသိုက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုထက်ပံတောကို။
 ဤသာရခေန၊ ရထားဦးဖြင့်၊ ပရိဝဇ္ဇယထာ၊ တွည့်စေလော့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်
 အသုရေသု၊ အသုရာ၏ထက်တို့၌၊ ပါတံ၊ အသက်ကို၊ ကာဝံ၊ စင်စစ်၊ စဇာမ၊
 စွန်ကုန်အံ့၊ ဣမေဒိဇာ၊ ဤဂဠုံငှက်တို့ သည်၊ ဝိကုလ္လာဝါ၊ အသိုက်မှကင်း
 ကုန်သည်၊ မာအဟောသံ၊ မဖြစ်စေကုန်ထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဘာဘာသိ၊ ဆို၏။ ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဝ၊ အရှင်နတ်မင်အား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။

ဝေဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေသကည်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မာတလိသင်္ဂါဟ
 ကော၊ မာတလိရထား၊ ကိန်းသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုတေတွာ၊ ရှိသောစွာနာ၍၊
 သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်ဖြင့်ကအပ်သော၊ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မင်း၊ မြင်း
 ကသောရထားကို၊ ပစ္စုဒါဝက္ကေသိ၊ တတန်ထည်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ရထားထည်သောအခါ၌၊ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့အား၊
 ဧဝံသော၊ ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သဟဿ
 ယုတ္တော၊ တထောင်ဖြင့်ကအပ်သော၊ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မင်းက
 သောရထားသည်၊ ပစ္စုဒါဝက္ကေခေါ၊ တတန်ဖြင့်ထည်ထားသည်သာလျှင်
 ထည်း၊ ဧတိယဒ္ဓိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြော်လည်း၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အသုရေတိ
 အသုရာတို့နှင့်ထကွ၊ ထင်္ဂါမေဿန္တိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသုရပရံယေဝ၊ အသုရာပြည်သို့သာ
 လျှင်၊ ပါပိသိံသု၊ ပြေးဝင်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊
 ဝဗ္ဗေနေဝ၊ ထရားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

ဝဗ္ဗကုထာဝကသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၃) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ရဟောဝတဿ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပဋိသုတေဿ၊ တယောက်အထည်းထည်းကိန်းသော၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်
 တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊
 စိတ်၏၊ ပရိပိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံဥဒပါဒိ၊
 အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်သာလျှင်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ သုပစ္စုဒ္ဓိကော၊ အလွန်သောရှေ့သူသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ငြားနှင့်၊ တသ္မာပိ၊
 ထိုရန်သူအားထည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုရုက္ခေယျံ၊ မပြင်မှားရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ
 ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေပစိတ္တိ၊
 ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့

ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏ အကြံကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ် ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ထာသော၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော အသုဂိန္ဒံ၊ အသုဂိန်ကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်ထည်း။ ဒိဘ္ဘာနံ၊ မြင်ပြီး ၍၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုဂိန္ဒံ၊ အသုဂိန်ကို၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိန်၊ ကိဋ္ဌ၊ ရပ်ဘိလော၊ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်ကို။ ဂဟိတော၊ ဖန်းယူအပ်ပြီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ မာရိယ၊ အချင်းသိကြားနတ်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တေ၊ သင်အား၊ ယဒေဝစိတ္တံ အကြင်အငြိုးဘွဲ့သောစိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထဒေဝစိတ္တံ၊ ထိုအငြိုးဘွဲ့ သောစိတ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာပဇဟာသိ၊ မစွန့်လွှဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိန်သည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိန်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဈိ၊ ဟု၊ ယ၊ သင်၊ ရုပ်ပန်းစိတ် သောဌ၊ သပဿ၊ ကျိန်ဆဲထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သုဇမ္ပတိ၊ သုဇာ၏ခပ်ပွန်းဖြစ်သောသိကြားနတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒုဗ္ဗေ၊ ဖြစ်မှားအံ့၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ဖြစ်မှားသည် ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ရ၊ သာဘာဏတော၊ ကမ္ဘာဦးအခါရွတ်ယွင်း သောစကားကိုဆိုသောစေတီယမင်း၏၊ ယံပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည် ထည်းကောင်း၊ အဂိယုပဝါဒိနော၊ အဂိယာဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ အားစွပ်စွဲသောကောကာထိက၏၊ ယံပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်ထည်း ကောင်း၊ မိတ္တဇ္ဈုနောစ၊ ထုရားထောင်းမျောက်မင်းအားဖြစ်မှားသောစိတ်ရှိ သောဒေဝဒတ် အလောင်းမျောက်၏၊ ယံပါပံ၊ အကြင် မကောင်းမှုသည် ထည်းကောင်း၊ အကတညုနော၊ ဒေဝဒတ်နှင့်အတူသူ့ ကျေးဇူးကိုမသိတတ် ထောသူအပေါင်း၏၊ ယံပါပံ၊ အကြင် မကောင်းမှုသည် ထည်းကောင်း၊ အံတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တမေဝမာပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်သာလျှင်၊ ဗုသတု၊ ထွေထေစေ သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပစိတ္တိံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုဂိန်သည်၊ သပတေ၊ ကျိန်ဆဲ ထေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။

သက္ကမဒုန္တိယသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၄) သာဝက္ခိယံ၊ သာဝက္ခိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ ထေဒုခေါပန
 သမယေန၊ ထိုသို့နေထိုင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒိဝါဝိဟာရဝထော၊ နေ့နေခြင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနော၊ တယောံ
 ထည်းထည်းကိန်းအောင်းထောင်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောစ၊ ထိကြားမင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဝေရောစနေ၊ ဝေရောစနအမည်ရှိသော၊ အသုဂိဇ္ဈောစ၊
 အသုဂိန်သည်ထည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အက္ခိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဧတေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂံ
 မိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသင်္ဂံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ပစ္စေကံ၊ တခုစီ၊
 ခွါရဗဟံ၊ တံခါးတောင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကြကုန်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝေရောစနေ၊ ဝေရောစနအမည်ရှိသော၊ အသုဂိဇ္ဈော၊ အသုဂိန်
 သည်၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အဘာထိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ကိံအဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ဆိုသနည်း၊
 ဝုဂိသော၊ ယောကျ်ားမည်သည်၊ အတ္ထဿ၊ ကိစ္စ၏၊ နိပ္ပဒါ၊ ပြီးခြင်းသည်၊
 ထာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ဝါယမေ
 ထော၊ လုံ့လပြုအပ်သည်သာလျှင်ကတည်း၊ အတ္ထော၊ ကိစ္စသည်၊ နိပ္ပန္နသော
 ဘဏော၊ ပြီးခြင်းသည်လျှင်တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်ကား၊
 ဝေရောစနဝစော၊ ဝေရောစနအသုဂိန်၏စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာ
 ထိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ဝုဂိသော၊ ယောကျ်ားမည်သည်၊ အတ္ထဿ၊ ကိစ္စ၏၊ နိပ္ပဒါ၊ ပြီး
 ခြင်းသည်၊ သာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထာဝ၊ ထိုမျှထောက်
 ဝါယမေထော၊ လုံ့လပြုသည်သာလျှင်ကတည်း၊ အတ္ထော၊ ကိစ္စသည်၊ နိပ္ပန္န
 သောဘဏော၊ ပြီးခြင်းသည်လျှင်တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏၊ ထေသု၊ ထိုပြီးသဖြင့်
 တင့်တယ်ကုန်သောကိစ္စကိုတွင်၊ ခန္တျာ၊ သည်းခံခြင်းတရားထက်၊ ဝါယေျာ
 လွန်မြတ်သောကိစ္စသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်ကား၊ သက္ကဝ
 စော၊ ထိကြားမင်း၏စကားတည်း၊ ။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ဆိမ်းကုန်သော၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်
 သည်အားလျော်စွာ၊ အတ္ထဇာတာ၊ ဖြစ်သောကိစ္စရှိ ကုန်၏၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 ခပ်ဆိမ်းသောသက္ကဝါတို့၏၊ သဗ္ဗေဂါ၊ သုံးဆောင်အပ်သော ဝတ္ထုတို့
 သည်၊ သဗ္ဗောဂဗရမာယော၊ စီရင်အပ်သောဝတ္ထုနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍လွန်
 မြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထော၊ ကိစ္စသည်၊ နိပ္ပန္န

သောဘဏော၊ ပြီးခြင်းသည်လျှင်တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ နှုတ်၊ ဤစကားသည်။
 ဝေရောစနဝစော၊ ဝေရောစနအသုဂါနံ၊ စကားတည်း။ ။ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုသို့သောဝတ္ထု၌၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
 ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အတ္ထဇာတာ၊ ဖြစ်သောကိစ္စရှိကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗပါကိန်၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ သက္ခေ၊ ဝါ၊ သုံးဆောင်
 အပ်သောဝတ္ထုတို့သည်။ သဗ္ဗညာဂပရမာတွေဝ၊ စီရင်အပ်သောဝတ္ထုနှင့်
 စပ်သည်ဖြစ်၍လွန်မြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္ထော၊
 ကိစ္စသည်။ နိဗ္ဗန္ဓသောဘဏော၊ ပြီးခြင်းသည်လျှင်တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ ဝေ
 သု၊ ထိုပြီးခြင်းဖြင့်တင့်တယ်ကုန်သောကိစ္စတို့တွင်၊ ခန္တု၊ ခန္တိတရားထက်
 ဘိယျော၊ လွန်မြတ်သောတရားသည်၊ နုပိန္နဲတိ၊ မရှိ၊ နုပိန္နဲခွံဝစံ၊ ဤစကား
 သည်၊ သက္ကဝစော၊ သိကြားမင်း၏စကားတည်း။ ။

အဋ္ဌမဝေရောစနသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၅) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ သမ္ပဟုဇာ၊ များစွာကုန်သော၊ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိကုန်
 သော၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ ကုန်သော၊ ဣသယော၊
 ရသေ့တို့သည်။ အရညာယထနေ၊ တောကျောင်း၌၊ ပတ္တကုဋိသု၊ သစ်ရွက်
 ကုဋိတို့၌၊ သမန္တိ၊ ပြင်သက်စွာနေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောစ၊ သိကြားမင်းသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုဂါနော၊ အသုဂါန်
 သည်ထည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိကုန်
 သော၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ တေဇ္ဇသယော၊
 ထိုရသေ့တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကင်္ဂိံ သု၊
 ကပ်သေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပ
 စိတ္တိအမည်ရှိသော၊ အသုဂါနော၊ အသုဂါန်သည်။ အာဓုလိယော၊ များသော
 အထင်ရှိကုန်သော၊ ဥပဟနာ၊ ဘိနတ်တို့ကို၊ အာရောဟိတွာ၊ စီး၍၊ ခရံ၊ သန်
 ထွက်ကို၊ ဩထပ္ပိတွာ၊ လွယ်၍၊ သက္ကေန၊ ဓာရိယမာနေန၊ ထီးဆောင်းထွက်
 အဂ္ဂန္တိ၊ ခေန၊ တံခါးဦးဖြင့်၊ အသဝံ၊ သင်္ခါးသို့၊ ပပိယိတွာ၊ ဝင်၍၊ သီလဝဇ္ဇော၊
 သီလရှိကုန်သော၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ တေ
 ဇ္ဇသယော၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ အဗျမတော၊ မကိုင်မညွတ်၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍။

အတိက္ကမိ၊ လွန်၍သွားလေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အာဇီလိ
 ယော၊ များသောအထပ်ရှိကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ ထိနပ်တို့ကို၊ ဩရောဟိတွာ
 ညွတ်၍၊ ခရံ၊ သန်လျက်ကို၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ ဆတ္တံ၊
 ထီးကို၊ အပနာမေတွာ၊ ရှုံ့၍၊ ခွါရေနေဝ၊ တံခါးဖြင့်သာလျှင်၊ အသာဓံ၊ သင်္စိမ်း
 သို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ကလျာဏခမ္ဘေ၊
 ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့ကို၊ အနုဝါတံပဉ္စ
 ထိကော၊ လေကြေ၌ချီသောထက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နမဿမာနော၊ ရှိနိုး
 လျက်၊ အဗ္ဗာထိ၊ ရပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သီလ
 ဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ကလျာဏခမ္ဘာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်
 သော၊ တေဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ
 သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ ။ သဟဿနေတ္ထံ၊ မျက်စိတထောင် အမြင်အောင်သော
 သိကြားနတ်၊ စိရဒိက္ခိတာနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကောင်းစွာ
 ဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏၊ ဝန္တော၊
 အနံသည်၊ ကာယာဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောကိုယ်မှ၊ မာလုတေန၊
 ထေသုတ်သောကြောင့်၊ ဝစ္ဆတိ၊ လွင့်၏။ ဣတော၊ ။ ဤထေကြေအရပ်မှ၊
 ပဋိက္ကမ၊ ထေညာသို့ဖဲယော၊ ဒေဝရာဇ၊ သိကြားမင်း၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏၊
 ဝန္တော၊ အနံသည်၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိံသု၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ စိရဒိက္ခိ
 တာနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော
 အကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏၊ ဝန္တော၊ အနံသည်၊ ကာယာဝုတော၊
 စောင့်ရှောက်အပ်သောကိုယ်မှ၊ မာလုတေန၊ ထေသုတ်သောကြောင့်၊ ဝစ္ဆ
 တု၊ လွင့်သည်ဖြစ်စေ၊ သိရတ္ထိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သုစိကြဝုပ္ပံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်
 သောအဝင့်ရှိသော၊ ဝန္တံ၊ အနံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မာလံဝ၊ မန်းကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤအရှင်ဘုရားတို့၏ အနံကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
 ပဋိကင်္ခါမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသီလရှိကုန်
 သောသူတို့၏အနံ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိက္ကု၊ ထာသည်နော၊ စက်ဆုပ်
 အပ်သောအမှတ်ရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝရာဇာ၊
 သိကြားမင်းသည်၊ အပေါစ၊ ဖျောက်၏။ ။

နဝမအရညကဏ္ဍသိသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၆) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထုပုဗ္ဗံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ ဘိလဝဏ္ဏော၊ ဘိလရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်း
 သော သဘောရှိကုန်သော၊ သမ္ပဟယော၊ များစွာကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့
 တို့သည်၊ သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အနီး၌၊ ပဏ္ဍကုဋိသု၊ သစ်ရွက်ကုဋိတို့
 ၌၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းသက်စွာနေကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝါ
 သုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်၊ သရပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာရ
 ရုံးစည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ဘိသဝန္တာနံ၊ ဘိလရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသော သဘော
 ရှိကုန်သော၊ တေသံဣသိနံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ တေဝေသေပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဓမ္မိကာ၊ တရားကိုစောင့်ကုန်၏။
 အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ အဓမ္မိကာ၊ တရားကိုမစောင့်ကုန်၊ နော၊ ငါတို့
 အား၊ အသုရသော၊ အသုရာအပေါင်းမှ၊ ဘယ်၊ တေးသည်၊ ဘိယာဝိ၊ ဖြစ်ရာ
 သည်သာလျှင်ကည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သမ္ပရံ၊ သမ္ပရအမည်ရှိသော၊ အသု
 ရိန္ဒံ၊ အသုရိန်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်၍၊ အဘယဒက္ခိတံ၊ တေးမဲ့အလှူ
 ကို၊ ယာစေယျာမ၊ တောင်းပန်ရကုန်မှုကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိတေ
 ဝေသေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိလဝဏ္ဏော၊ ဘိလရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍာဏ
 ဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော၊ တေဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့
 သည်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပထဝါ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမန္တိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊
 လက်မောင်းကိုမူလည်း၊ ပသာရေယျသေယျထာဝိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း၊
 သမဉ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊
 သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌၊ ပဏ္ဍကုဋိသု၊ သစ်ရွက်ကုဋိတို့မှ၊ အန္တရ
 ဟိတာ၊ ကွယ်ခွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပရဿ၊ သမ္ပရအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္
 သံ၊ အသုရိန်၏၊ သဗ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိလဝဏ္ဏော၊ ဘိလရှိကုန်သော၊
 ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော၊ တေဣသယော၊ ထိုရ
 သေ့တို့သည်၊ သမ္ပရံ၊ သမ္ပရအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒံ၊ အသုရိန်ကို၊ ဂါထာယ၊
 ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိံ သု၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ကိံ အဇ္ဈဘာသိံ သု၊ အဘယ်

သို့ရွတ်ဆိုကုန်သနည်း။ သမ္မရုံ၊ သမ္မရ အသုရိန်၏အထံသို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်
 ကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ အဘယဒက္ခိတံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို၊
 ယာစန္ဒိ၊ ထောင်းပန်ကုန်၏။ ထေး၊ သင်အား၊ ဘယသဝါ၊ ဘေးရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဘယသဝါ၊ ဘေးမဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါဝံ၊ ပေးခြင်း
 ဌ၊ ကာမံကရေတိ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုနိုင်သည်သာလျှင်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဏ္ဏဘာသိံသု၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ရုဒ္ဓိနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သက္ကဿေဝိနံ၊ သိကြားသည်ဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့အား၊
 အဘယံ၊ ဘေးမဲ့လှူတယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိမဂ္ဂါ၊ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို၊
 ယာစမာနာနံ၊ ထောင်းကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဘယမေဝ၊ ဘေးအလှူ
 ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဒါမိ၊ လှူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝမ္မဇေ၊ သမ္မရ
 အသုရိန်သည်။ အဏ္ဏဘာသိံရွတ်ဆို၏။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို၊ ယာစမာ
 နာနံ၊ ထောင်းကုန်သော၊ နေဝ၊ ငါတို့အား၊ ဘယမေဝ၊ ဘေးကိုသာလျှင်၊
 တံ၊ သင်သည်။ ဒဒါမိ၊ လှူ၏။ ထေး၊ သင်၏။ တေံ၊ ထိုဘေးအလှူကို၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ပရိဂ္ဂယဗာမ၊ ခံကုန်၏။ ထေး၊ သင်အား၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ အက္ခ
 ယံ၊ မကုန်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပထေ၊ ပိုက်ပျိုး၏။ ထာဒိသံ၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့်
 ထျော်သော၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ ဟရထေ၊ ဆောင်၏။ ကလျာဏကာရိ၊ ကောင်း
 မှုကိုပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို၊ အနုဘဝတိ၊
 ခံစားရ၏။ ပါပကာရိစ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်လည်း၊ ပါပ
 ကံ၊ မကောင်းကျိုးကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ပဝတ္ထံ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သော၊
 ဗိဇံ၊ ကောင်းမကောင်းသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပထေ၊ ပိုက်ပျိုး၏။ ဖလံ၊ ကောင်း
 မကောင်းသောအသီးကို၊ ပစ္စန္နဘဝတိ၊ ဣဝ၊ ခံစားရသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်။
 ပစ္စန္နဘောသသိံ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။
 အဏ္ဏဘာသိံသု၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းသို့၊ အထေခါ၊ ထို
 အခါ၌၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသ
 ဘောရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္မရုံ၊ သမ္မရအမည်ရှိသော၊
 အသုရိနံ၊ အသုရိန်ကို၊ အဘိသပေတွာ၊ ကျိန်ဆဲကုန်၍၊ သေယျထာဝရိ
 နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗထဝါ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝရိသော၊
 ယောက်ျားသည်။ သမဋ္ဌိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကို
 မူလည်း၊ ပသာဇေယျသေယျထာဝရိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗသာ
 ရိထံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဋ္ဌေယျသေယျ

ထာဝါးကွေးရာသက္ကသံယုတ် ထည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သမ္ပ
 ရဿ၊ သမ္ပရအမည်ရှိသော၊ အသုဂိန္ဒဿ၊ အသုဂိန်၏၊ သမ္ပုခေ၊ မျက်မှောင်
 မှ၊ အန္တရဟိတ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သရဒ္ဓဘိရေ၊ သရဒ္ဓရာကောင်းနား
 နှို၊ ပဏ္ဏကုဋီသု၊ သစ်ရွက်ကုဋီဘို့နှို၊ ပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ မဟန်းတို့အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပရော၊ သမ္ပရအမည်ရှိသော၊
 အသုဂိန္ဒော၊ အသုဂိန်သည်၊ ဘိက္ခဝန္တေ၊ ဘိက္ခကုန်သော၊ ကလျာဏ
 ဓပေယျံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ တေဟိဇ္ဇာသိဟိ၊ ထိုရသေ့တို့
 သည်း၊ အဘိသင်္ဃိတော၊ ကျိန်ဆဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၌၊ တိက္ခတ္တံ၊
 သုံးကြိမ်၊ ဥဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ထိတ်ထန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသာရနိက္ခကဏ္ဍသိသုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ပဌမဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ။ တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ သုဝိရံ၊ သုဝိရသုတ်ထည်းကောင်း၊ သုသိမံစေဝ၊
 သူသိမသုတ်ထည်းကောင်း၊ ။ ဓဇဝံ၊ ဓဇဝသုတ် ထည်းကောင်း၊ ဝေပပိတ္တိ
 နော၊ ဝေပပိတ္တိသုတ်ထည်းကောင်း၊ သုဘာသိတံဗဟေဉ္ဇေဝ၊ သုဘာသိတဇ
 ဟသုတ်ထည်းကောင်း၊ ကုလ္လဝဂံ၊ ကုလဝဂသုတ်ထည်းကောင်း၊ နုဒုတ္တိ
 ယံ၊ နုဒုတ္တိယသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဝိရောစနအသုဂိန္ဒော၊ ဝိရောစနအသုဂိန်
 သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣသယောအရညကံစေဝ၊ ဣသယအရညကသုတ်
 ထည်းကောင်း၊ ဣသယောစရဒ္ဓကော၊ သာရနိက္ခကဏ္ဍသိသုတ်ထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ။

၁၁-သက္ကသံယုတ်-၂၇-ဒုတိယဝဂ်၊

(၂၅၇) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ မဟန်းတို့၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဗန္ဓုဿဘုတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော ဝတ်အကျင့်
 တို့ကို၊ သမာဒိန္ဒုတ္တာ၊ အပြည့်အစုံယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊
 သိကြားသည်၊ သက္ကတ္တံ၊ သိကြား၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တဝါအဓိဂတော၊ ရ၏၊
 သမက္ကာနိ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်ကုန်သော၊ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ တာနိဝတ္တ

ပဒါနိ၊ ထိုဝတ်အရတို့ကို၊ သမာဗိန္ဒာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝတ္တပဒါနံ၊ ဝတ်အရတို့သည်။ ကာတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာပေတ္တိဘရာ၊ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းသည်။ အသယံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုဿေ၊ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာဝစာယိ၊ အတိုးအဘွားစသောကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုလေ့ရှိသည်။ အသယံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သဏ္ဍပါစော၊ သိမ်းမွေ့သည်ဖြစ်၍သာယာနာပျော်ဘွယ်သောစကားရှိသည်။ အသယံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အဝိသုဘဝါစော၊ မချောပစ်သောစကားရှိသည်။ အသယံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိပတမထမစ္ဆေရေန၊ မကောင်းသောအညစ်အကြေးကင်းသောမစ္ဆေရရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ရတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဂေါ၊ အလှူဝတ္တုကို အလှူခံအံ့သော ငှါအခါစပ်သိမ်းစင်ကြယ်သောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါသာဂ္ဂရထော၊ စွန့်အပ်ပြီးသောမွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ သူတပါးတို့ထောင်းခြင်းငှါထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂရထော၊ ပေးကမ်းခြင်း ဝေဘန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ အဇ္ဈာဝဇေယျံ၊ နေလို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သစ္စာပါစော၊ မှန်သောစကားရှိသည်။ အသယံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အက္ကောဓနော၊ အမျက်နည်းသည်။ အသယံ ဖြစ်လို၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ သစေဝိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ နံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ သျှင်စွာသာသျှင်၊ ပဗ္ဗိဝိနေယျံ၊ ဖျော်ရလို၏။ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခုဂေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြား၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသောဝတ်အရတို့ကို၊ သမာဗိန္ဒတ္တာ၊ အပြည့်အစုံယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြား၏အဖြစ်သို့၊ အဇ္ဈာဂါအမိဂထော၊ ရ၏။ သမတ္တာနိ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဝတ္တပဒါနိ၊ ဤဝတ်အရတို့ကို၊ သမာဗိန္ဒာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာတာပေတ္တိဘရံ၊ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူသော၊ ဇန္တု၊ သက္ကဝါဟုဆိုအပ်သော၊ ကုဿေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ အတိုးအဘွားစသောကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုလေ့ရှိသော၊ သဏ္ဍံသဝိလသန္တာသံ၊ သိဝံမွေ့သော

စကားရှိသော၊ လေသုနေယျဂ္ဂဟာရိနံ၊ ချောပစ်သောစကားကိုပယ်ထွေ
ရှိသော၊ မဇ္ဈေရဝိနယေ၊ ဝန်တို့ခြင်းကိုဆုံးမခြင်း၌၊ ယုတ္တံ၊ ထွဉ်သော၊ သစ္စံ၊
မှန်သောစကားရှိသော၊ ကောပေတိထံ၊ အချက်ကို နှိပ်စက်တတ်သော၊
ထံနရံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၊ သပ္ပုရိ
သောဇ္ဇတိ၊ သူထော်ကောင်းမည်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုလှန်၏၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်သော်မူ၏။ ။

ပဌမသက္ကဝတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၀) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
ထော်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ တကြဂေါ၊
ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့ကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊
အဘယ်သို့မိန့်ထော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့
ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊
လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မာစောနာမ၊ မာစာအမည်ရှိ
သော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုမာစာလူလင်
ဖြစ်ဘူး သောကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ မာစာဝါတိ၊ မာစာဝဟူ၍၊
ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော
သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်
သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပုရေ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါထိ၊
လှူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလှူကို ထက် ဦးပေးဘူးသောကြောင့်၊ သော၊ ထို
သိကြားကို၊ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဒဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊
သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါထိ၊ လှူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အရိုအသေ
အလှူပေးသော ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သက္ကောတိ၊ သိကြား
ဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို
အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊
လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အာဝါသထံ၊ စရပ်စသောအရိပ်
အာဝါသကို၊ မာတာဇနဿ၊ လူများအား၊ အဒါထိ၊ လှူဘူး၏၊ တသ္မာ၊

ထိုသို့စရစ်စသော အရိပ်အာဝါသကို ယူဘူးသောကြောင့်၊ သောဏံ ထို
 သိကြားမင်းကို၊ ဝါသဝေတိ၊ ဝါသဝဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ။
 ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿာဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနေော၊ ဖြစ်လျက်၊
 သဟဿပိ အတ္ထာနံ၊ တထောင်သော အကြောင်းအရာတို့ ကိုလည်း၊
 ရဟုတ္တေန၊ တရဟုတ်ခြင်းဖြင့်၊ စိန္တေသိ၊ တြိ၍ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုသို့တထောင်သော အကြောင်းအရာတို့ကို တရဟုတ်ခြင်းဖြင့် တြိ၍ဆုံး
 ဖြတ်နိုင် ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သဟဿက္ခောတိ၊ သဟ
 သက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌော၊ နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပဇာပတိ၊ မထားသည်။ အသုရ
 ကညာ။ အသုရာ၏သို့ဖြစ်သော၊ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသောသူ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သုဇာတာ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သုဇမ္ပတိတိ၊ သုဇမ္ပတိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ထာဝတိံသာနံ၊ ထာဝတိံသာတံ၌ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဿရိယာပိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်
 သော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌောတိ၊ နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္ဆသိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါန
 မိဋ္ဌဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 မနုဿာဘူတာသော၊ လူဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသောဝတ်အရာတို့ကို
 သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သောကြောင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ သက္ကတ္တံ၊ သိကြား၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တဂါအဂီဝတော၊ ရ၏။ သမတ္တာနိ၊
 အပြည့်အစုံ ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ တာနိဝတ္ထပဒါနိ၊
 ထိုဝတ်အရာတို့ကို၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝတ္ထပဒါနိ၊ ဝတ်အရာတို့သည်။ ကတမာ
 နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ မာတာပေတ္တိဘေ
 ရော၊ အမိအဘကိုလုပ်ကြွေးမွေးမြူသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုဿေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌပစာယိ၊ အဘိုးအဘွားစသော
 ကြီးသောသူတို့ကိုအရိုအသေပြုလေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ သတ္တဝါစော၊ ထိမ်မြောက်သည်ဖြစ်၍ သာယာနာပျော်ဘွယ်

သောစကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အဝိသု
 တာဝါစော၊ ချောပစ်သောစကားကိုပယ်လေ့ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝ
 ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝိဝတမထမန္တေရေန၊ မကောင်းသောအညစ်အကြေး
 ကင်းသောမန္တေရရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ရုက္ခစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်
 စွန့်ကြဲသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဏီ၊ အလှူဝတ္ထုကို အလှူခံခြင်းငှါ အခါခပ်
 သိမ်းစင်ကြယ်သောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါသာဂ္ဂရတော၊ စွန့်အင်ပြီးသော
 မွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ သူထပါးတို့ကိုတောင်းခြင်း
 ငှါထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ပေးကမ်း ဝေဘန်ခြင်း၌မွေ့
 လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ အဇ္ဈာဝသေယျံ၊ နေလို၏။ ယာဝဇီဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ သပ္ပဝါစော၊ မှန်သောစကားရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။
 ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အက္ခောဓနော၊ အမျက်နည်းသည်။ အသံ၊
 ဖြစ်လို၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ သစေဝိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်
 ၍သည်းဖြစ်ခြားအံ့၊ နံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ ထွင်စွာသာထွင်၊
 ပဗ္ဗိဝိနေယျံ၊ ပျောက်ရလို၏။ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဒေဝါနုမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿတူတဿ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ချနစ်ပါး
 သော ဝတ်အရတို့ကို၊ သမာဒိန္နတ္တာ၊ အပြည့်အစုံ ယူအပ်သောကြောင့်၊
 သက္ကော၊ ထိုကြားသည်၊ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါအဓိဂတော၊
 ရ၏။ သမက္ကာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣမာနိသတ္တဝတ္တပဒါနိ၊ ဤချနစ်ပါး
 သောဝတ်အရ တို့သည်၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ် ကုန်သည်။
 အဟေယံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ မာတာပေတ္တိဘရံ၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူသော၊
 ဇန္တု၊ သက္ကဝါဟုဆိုအပ်သော ကုဿေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပဝေယိနံ၊ အဘိုး
 အဘွားစသောသူတို့ကိုအရိုအသေပြုလေ့ရှိသော၊ သဏ္ဍံသဗိလသန္တံ၊
 ထိမ်မွေ့သောစကားရှိသော၊ ပေသုဏေယျုပ္ပဟာယိနံ၊ ချောပစ်သောစကား
 ကိုပယ်လေ့ရှိသော၊ မန္တေ ရှိနယောဝန်တိုခြင်းကိုဆုံးမခြင်း၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်
 သော၊ သမ္ပံ၊ မှန်သောစကားရှိသော၊ ကောဓေဘိသံ၊ အမျက်ကိုနှိပ်စက်
 တတ်သော၊ တံနရံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ
 ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သပ္ပုရိသောဣတိ၊ သူထော်ကောင်း
 မည်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယသက္ကဝတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၅၅၉) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသက္ကဝတ္တသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
 ချီကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧတံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထော၌၊
 ကုဗ္ဗာဂါရသာဏာယံ၊ ရုဏ်မွန်းညွန်တပ်သောစရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်း
 မျိုးဖြစ်သော၊ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊ နိဝိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမျိုးဖြစ်သော၊ မဟာလိ
 မဟာလိသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ ဈျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းကို၊ ဒိဋ္ဌောခေါ၊ မြင်ဘူးသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဈျောက်၏၊ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းကို၊ ဒိဋ္ဌောခေါ၊ မြင်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သောတံ၊ သက္ကော၊ ထိုအရှင်ဘုရားမြင်သောသိကြား
 သည်၊ သက္ကပ္ပုရိစ္စပကော၊ သိကြားအထူသည်၊ တပိဿတိနန္ဒ၊ ဖြစ်သည်
 မဟုတ်တုံလော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားကို၊ နိဗ္ဗဿော၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်၏၊ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ အာဘံ၊ ငါသည်၊ သက္ကတ္တဉ္စ၊
 သိကြား၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ သက္ကကရထော၊ သိကြားအဖြစ်
 ကိုပြုထုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ယေသဉ္စ
 ဓမ္မာနံ၊ အကြင်ရန်စပါးသောတရားတို့ကို၊ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာယုံအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို
 အဗ္ဗဂါအဓိဂတော၊ ရ၏၊ တဉ္စဓမ္မံ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ အတံ၊
 ငါသည်ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿာဘူတော၊ လူပြည်၌

ဖြစ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ မာစောနာမ၊ မာစာအမည်ရှိသော၊ မာတဝေါ၊ လူထင်သည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့မာစာလူထင်ဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ မာစဝါတိ၊ မာစာဝဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပုရေ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလှူကို ထက်ဦးပေးဘူးသောကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ သက္ကန္တံ၊ အရိအသေ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အရိအသေ အလှူပေးဘူးသောကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သက္ကောတိ၊ သိကြားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ အာဝါသထံ၊ စရပ်စသော အရိပ်အာဝါသကို၊ မဟာဇနဿ လူများအား၊ အဒါထိ၊ လှူဘူး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုစရပ်စသော အရိပ်အာဝါသကို လှူဘူးသောကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ ဝါသဝေါ၊ ဝါသဝဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ သဟဿဝိအတ္ထာနံ၊ တထောင်သော အကြောင်းအရာတို့ကို၊ ခုဟုတ္တေန၊ တခုဟုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဖိန္ဒေထိ၊ ကြံ၍ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တထောင်သော အကြောင်းအရာတို့ကို တခုဟုတ်ခြင်းဖြင့်ကြံ၍ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သဟဿက္ခောတိ၊ သဟဿက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားသည်၊ အသုရကညာ၊ အသုရာ၏စွမ်းဖြစ်သော၊ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော ဘူသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သုဇာတာ၏ ခင်ဝှန်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ သုဇမ္ပတိတိ၊ သုဇမ္ပတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဿဂိယာဓိပတံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်

သော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာဇေတိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိကြားကို၊ ဒေဝါနမိန္ဒောတိ၊ ဒေဝါ
 နမိန္ဒဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာယိ၊ မဟာထိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘုတဿ၊
 လူဖြစ်၍ဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးကုန်သောဝတ်အရတို့ကို၊ သမာ
 ဒိန္နတ္တံ၊ အပြည့်အစုံယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊
 သက္ကတ္တံ၊ သိကြား၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တဂါအဓိဂတော၊ ရ၏။ သမတ္တာနိ၊ အပြည့်
 အစုံဖြစ်ကုန်သော၊ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ တာနိဝတ္ထမဒါနိ၊ ထိုဝတ်အရ
 တို့ကို၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သက္ကဝတ္ထမဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသောဝတ်ရတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ မာတာပေဏ္ဍိတရော၊ အမိအဘကို
 လုပ်ကျွေးမွေးမြင်းသည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
 ကုဇေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိ၊ အဘိုးအဘွားစသောကြီးသောသူတို့ကို
 အရိုအသော်ပြုလေ့ရှိသည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
 သဗ္ဗဝါစော၊ သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍ သာယာနာပျော်ဘွယ်သော စကားရှိ
 သည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အဝိသုဏဝါစော၊
 မချော့ပစ်သောစကားရှိသည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်
 ဆုံး၊ ဝိဂတမဇမဇေ၊ ရေန၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးကင်းသောမဇေ၊ ရရှိ
 သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ရတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပထဝေါဏိ၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို စွန့်အံ့သောဌါအခါခပ်သိမ်းစင်ကြယ်
 သောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂမတော၊ စွန့်အပ်ပြီးသောမွေ့ထွေခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ သူတပါးတို့သည် ထောင်းခြင်းဌါထိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဝဂုတော၊ ပေးကမ်းခြင်းဝေဘန်ခြင်း၌မွေ့ထွေ
 သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ အတ္တဝဝသေယျံ၊ နေလို၏။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး၊ သဗ္ဗဝါစော၊ မှန်သောစကားရှိသည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ယာဝဇိဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ အက္ကောဇော၊ အမျက်နည်သည်၊ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ မေ၊
 ဝါအား၊ ကောဇော၊ အမျက်သည်၊ သစေဝိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခြားအံ့
 နကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ဝိပုဇေဝ၊ ယျှင်စွာယျှင်၊ ဝဒိဝိနေယျံ၊ ပျောက်ရလို
 ၍၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်၊ မဟာယိ၊ မဟာထိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနုဿဘုတံ၊
 လူဖြစ်၍ဖြစ်စဉ်၊ ယေသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော ဝတ်အရတို့ကို၊ သမာ

နိန္ဒတ္တာ၊ အပြည့်အစုံယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားအဖြစ်ကို၊ အန္တဂါအဓိဂတော၊ ရေ၏၊ သမတ္တာနိ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်ကုန်သော၊ သက္က၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဝတ္တပဒါနိ၊ ဤဝတ်အဝတ်ကို၊ သမာနိန္ဒာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ မာတာပေတ္တိဘာရံ၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူသော၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ အဘိုးအဘွား စသောကြီးသော သူတို့ကိုအရိုအသေပြုလေ့ရှိသော၊ သဏ္ဍိသိဝသိဝသန္တု၊ သံသိဝသန္တု၊ သိပ်မွေပြေပြစ်သောစကားရှိသော၊ ပေသုဏေယျုပ္ပဟာယိနံ၊ ချေပစ်သောစကားကိုပယ်လေ့ရှိသော၊ မဇ္ဈရဝိနယေ၊ ဝန်တိုခြင်းကိုဆုံးမခြင်း၌၊ ယုတ္တံ၊ ဟဉ်သော၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားရှိသော၊ ကောသဘိတံ၊ အမျက်ကိုနှိပ်စက်တတ်သော၊ တံနရံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သပ္ပုရိသောဣတိ၊ သူ့ကော်ကောင်းမည်၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

တတိယသက္ကဝတ္ထသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၀) ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အားအစားပေး၍ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠု၊ ဝေဠု၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းကော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ တဏှိခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဝစ္စသောသံ၊ နာမ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အေတယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုတပုဗ္ဗိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ ပုရိသော၊ ယောဂျိမ်းသည်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဝေဝရာဇဂဟေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်၊ မနုဿဒထိန္ဒေ၊ လူ့ဘဝခြံသည်။ မနုဿကပဏော၊ လူတို့တွင်အထီးကျန်သည်။ မနုဿဝရကော၊ လူတို့အောက်ယုတ်ညံ့သည်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တထာဂတပ္ပဂေဒိတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်
 ဟောကြားထော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်
 သောသာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ သမာဓိယိ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊
 ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ သမာဓိယိ၊ ဆော်တည်ပြီး၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို၊ သမာဓိ
 ယိ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊ စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ သမာဓိယိ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊
 ပညံ၊ ပညာကို၊ သမာဓိယိ၊ ဆော်တည်ပြီး၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောကျ်ား
 သည်၊ တထာဂတပ္ပဂေဒိတော၊ မြတ်စွာတုရားသည် ဟောကြားထော်မူအပ်
 သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊
 သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ဆော်တည်၍၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ သမာဓိ
 ယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပညံ၊
 ပညာကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ဆော်တည်၍၊ ကာယဿ၊ ဓန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ဗျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဇတိံ၊ ကောင်း
 မှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရှုပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တာဝတိံသာနံ၊
 တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊
 အပေါင်း အစော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲ
 ဖြစ်ဘူးသောနတ်သည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇော
 နစေဝ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း
 အတိရောစတိ၊ လွန်၍ထင့်တယ်တိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြ၊ ထိုသို့
 လွန်၍ ထင့်တယ်ခြင်း၌၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုသူဆင်းရဲဖြစ်ဘူးသော၊ နတ်ကို၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကြံသောစကားကို
 ဆိုကြကုန်၏၊ ဟိ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန် သနည်း၊ ဟိ ဝိယန္တိ၊
 အဘယ်သို့ ရှုတ်ချကုန်သနည်း၊ ဟိ ဝိပါစေန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲကြံသော
 စကားကိုဆိုကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အတ္ထု၊ ရိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်
 ရှိစွထကား၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အပ္ပု၊ တံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွထကား၊
 တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ အယံ ဒေဝဇုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မနုဿကဗ
 ထော၊ လူတို့တွင် အထီးကျန်သည်၊ မနုဿဝရကော၊ လူတို့အောက်
 ယုတ်ညံ့သည်၊ မနုဿဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုသုဆင်းရဲသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊
 ပရိမရဏာ၊ ရုတ်အထက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏သားရာ
 ဖြစ်သော၊ သင်္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ရွာသို့၊
 ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပ
 ပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသုဆင်းရဲဖြစ်သောနတ်သည်၊ အညော၊ တပါး
 ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ၊ နှစ်စေ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ယသဿ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိရောစတိ၊ လွန်၍တင့်တယ်တိ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဒိယန္တိ၊ ရှုတ်ချဟုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊
 ဖရိုဖရဲကြသောစကားကို ဆိုကြကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်း
 သည်၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊
 အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန်းတော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍
 မိန်းတော်မူသနည်း၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ခေါ၊ စင်
 စစ်၊ ထေဿဒေဝုတ္တဿ၊ ဤနတ်သားအား၊ မာဥဇ္ဈာယိတ္ထ၊ မပြု၊ ဂုဏ
 ကုန်သင့်၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧသောဒေဝုတ္တော၊ ဤနတ်
 သားသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မန္တဿဘုတော၊ ထုဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်လျက်၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်
 မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာ
 သနာတော်၌၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ သမာဗိယံ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊ ဘိယံ၊
 ဘိယကို၊ သမာဗိယံ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို၊ သမာဗိယံ၊
 ဆောက်တည်ပြီး၊ စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ သမာဗိယံ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊ ပညံ၊
 ပညာကို၊ သမာဗိယံ၊ ဆောက်တည်ပြီး၊ သော၊ ထိုသုဆင်းရဲသည်၊ တထာ
 ဂတပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရား
 ကို၊ သမာဗိယံတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဘိယံ၊ ဘိယကို၊ သမာဗိယံတွာ၊
 ဆောက်တည်၍၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို၊ သမာဗိယံတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊
 စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ သမာဗိယံတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပညံ၊ ပညာကို၊
 သမာဗိယံတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို
 ပြုသောသူတို့၏သားရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၏တည်ရာဖြစ်သော

လောကံနုတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နော၊ကပ်၍ဖြစ်၏။ထာဝတိံသာနံ၊ ထာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝါနံ၊ နုတ်တို့၏။သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့၊ဥပပန္နော၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။သော၊ထိုသူဆင်းရဲဖြစ်သော နုတ်သည်။အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နုတ်တို့ကို၊ဝဏ္ဏေနဝေ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိရောစတိ၊ လွန်၍တင့်တယ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာမန္တေလိ၊ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊အထခေါ။ ထိုနောက်မှ၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နုတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ထာဝတိံသေ၊ ထာဝတိံသာ သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝေ၊နုတ်တို့ကို၊ အနူနယမာနော၊ မယုတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထာယံဝေဇာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။မာရိသ၊အချင်းတို့၊ယဿ၊အကြင်သူအား၊တထာဂတေ၊မြတ်စွာထုရား၌၊ အစလာ၊မတုန်မထုပ်၊ သုဂ္ဂတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်သော၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ထဿ၊ထိုသူ၏။ သဒ္ဓံ၊သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကဏ္ဍာတံ၊အကြား၌မယုတ်သော၊ ဘိလဉ္စ၊ဘိလသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘိလံ၊ဘိလကိုလည်းကောင်း၊အရိယကန္တံ၊အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်၏။မသံသိတံ၊ အရိယာတို့သည်မြီးပွမ်းအပ်၏။ ။ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံဗော၊ သံဃာ၌၊ပဿ၊ဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဥဇုဘုတံ၊ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဒဿနုဉ္စ၊မှ၊မြင်ခြင်းသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲမဟုတ်ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊တဿ၊ထိုသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏။ဇိဝိတံ၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊အမောစံ၊အချည်းနှီးမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သဒ္ဓုဉ္စ၊သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း၊ဘိလဉ္စ၊ ဘိလကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒံ၊ကြည်ညိုစွာ၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ တရားထော်ကိုရှုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏။သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ သရံသရန္တော၊ အောက်မေ့ထူးကျက်၊မေဓာဝီ၊ပညာရှိသည်၊အနုယုဉ္စေထ၊ အဘန်တလဲလဲလုံ့၊လပြုရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊အဘာသိ၊ဆို၏။ ။

စတုတ္ထဓလိဒ္ဓသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၀) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။အထခေါ၊

ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ယေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွသု၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝိတောခေါ၊ မှတ်ပြီးသော၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ခုခေါ်ဘုမိ၊ အဘယ်မည်သောအရပ်သည်၊ ရာမဏေယျကံ၊ မြေထွေအပ်သော အမြစ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း၊ သုန္ဒိစ္စိတာ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော၊ အာရာမစေတု၊ အရိအသေပြုအပ်သော အရံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝနစေတု၊ အရိအသေ ပြုအပ်သောထောသစ်ပင်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဝေါက္ခရညော၊ ရေကန်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ မနုဿရာမဏေယျကဿ၊ လူသူတော်ကောင်းတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော အမြစ်၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ သောဠာသိ၊ ထဆဲခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်တစာနှင့် တဆဲခြောက်စိတ် စိတ်အပ်သော၊ ကဏံ၊ တစိတ်သောဂုဏ်ကို၊ နုဿိန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊ ဝါမေဝါ၊ ရွာ၌ ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ အရညောဝါ၊ ထော၌ထည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေဝါ၊ မျှင့်၌ ရာအရပ်၌ ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ထလေဝါ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌ထည်းကောင်း၊ ယတ္ထာဘူမေ၊ အကြင်မြေအရပ်၌၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံဘုမိ၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊ ရာမဏေယျကံ၊ မြေထွေအပ်သည်၏၊ အမြစ်ရှိသောမြေရာအရပ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဗ္ဗမရာမဏေယျသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၂) . ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဈကုဇေ၊ ဝိဇ္ဈကုန်အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ ထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်

အရပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ကေန၊ထိုဘုရားရှိ
 တော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေပြီး
 ၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ကေမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ရပ်လေ၏။ ကေမန္တံ၊သင့်
 တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ဌိတောခေါ၊ရပ်ပြီးသော၊ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်
 တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ထိကြားမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊အဏ္ဏဘာသိ၊အ
 ဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ။၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ယဇမာနာနံ၊ယဇ်ကို
 ပူဇော်ကုန်သော၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုညပေက္ခာနံ၊ကောင်း
 မှုကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့၏ လည်းကောင်း၊ ကရေန္တံ၊
 ပြုအပ်သော၊ဩပဋိကံ၊အထက်၌တည်သောအကျိုးရှိသော၊ယံပုညံ၊အကြင်
 ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော၊
 တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်၊ မဟပ္ပဿံ၊အကျိုးကြီးသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ယျောက်၏။ ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊
 ထေးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂဿာစ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဖလေ၊ဖိုလ်၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊လေးယောက်ကုန်သော၊
 ပုဂ္ဂဿာစ၊ ဖလဋ္ဌာနံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သေဇေသောပုဂ္ဂထောံ၊
 ဤရှင်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဇုတူတော၊ဖြောင့်မတ်စွာ ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ပညာသီလသမာပိတော၊ ပညာသီလသမာပိနှင့် ပြည့်စုံသော၊သံ
 စော၊ပရမတ္ထသံစာမည်၏။ သက္ကော၊ထိကြားမင်း၊ယဇမာနာနံ၊ယဇ်ကို
 ပူဇော်ကုန်သော၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုညပေက္ခာနံ၊ကောင်း
 မှုကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့၏ လည်းကောင်း၊ ကရေန္တံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ဩပဋိကံ၊ အထက်၌ တည်သောအကျိုးရှိသော၊ ယံပုညံ၊
 အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သံစော၊ပရမတ္ထသံစာ၌၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်
 သော၊တံပုညံ၊ထိုကောင်းမှုသည်၊ မဟပ္ပဿံ၊အကျိုးကြီး၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌယဇမာနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၃) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်တော်ရင်း
 တော်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။တေနခေါပန

သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝါပိဟာရဂတော၊
နေ့နေ့ခြင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနေ့၊ တယောကံ အထည်းထည်း
ကိန်းတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊
နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကောစ၊ သိကြားမင်းသည် ထည်းကောင်း၊
သဟံပတိ၊ သဟံပတိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်၏။ ထေန၊
ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ပစ္စေကံ၊ တယောကံစိ၊ ခွါရမာဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို၊
နိဿာယ၊ မှီ၍၊ အဠံသု၊ ရပ်ကြလေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါန
မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆို၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘာသိသို့ ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ဝီရ၊ လုံ့ထရှိတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ တကြလုံ့၊ သပြေတော်မူပါလော့၊ ဝိဇိတ
သင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဒေဝုတ္တမာဂ်ရှိတော်မူသော၊ ပဒ္ဓဘာရ၊ ချအပ်
သော ခန္ဓကိလေသ အတိသင်္ခါရမာဂ်ဟုဆိုအပ်သော ဝန်ရှိတော်မူသော၊
အဏဏ၊ ရာဂစသော ကိလေသာထည်းဟူသော ကင်းသော မြှုရှိတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဝိစရ၊ ဒေသစာရိတ္တရှိတော်
မူပါလော့၊ ပဒ္ဓသဿ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောလပြည့်
နေ့၌၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ စန္ဒောယထာ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော လပြည့်ဝန်း
ကဲသို့၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ ဝိတ်သည်ကား၊ သုဝိရတ္တံ၊ ကောင်းစွာ
ရာဂစသောအညစ်အကြေးမှ ကင်းစင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆို၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့ကို၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ န ဝန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးအပ်
ကုန်၊ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း၊ ဝေဉ္စခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့
သည်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဗြဟ္မာ၊ သဟံပတိ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဘာသိ၊ ဆို၏။ ကိံ အဘာသိ၊ အဘာသိသို့ဆိုသနည်း၊ ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့
ထရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ တကြလုံ့၊ သပြေတော်မူပါလော့၊
ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဒေဝုတ္တမာဂ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္ထဝါ
ဟ၊ ယဉ်ရှူးသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ အဏဏ၊ ရာဂစသော ကိလေသာမှ
ကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဝိစရ၊ ဒေသစာ

ရိတြာရိတေသီမူပါယော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ ဒေသေ
တု၊ ဟောတော်မူပါယော၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ အညာတာရော၊ မဂ်
ဖိုလ်ကို ရခြင်းတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လှန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗြဟ္မာ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာသည်၊ အတာသိ၊ သို၏။ ။

သက္ကမဝဋ္ဌနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၄) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တတြေခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသော အခါ၌၊ (ပ)
အဝေါစာမိန္ဒတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။
ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သင်္ဂါ
ဟကံ၊ ရထားမှူးဖြစ်သော၊ မာတလိ၊ မာတလိကို၊ အာမဇန္တယိ၊ ခေါ်၍မိန္ဒ
တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာမဇန္တယိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍မိန္ဒတော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗမာ
တလိ၊ အချင်းမာတလိ၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊
အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယောဇေဟိ၊ ကထော၊
သုတုမိဒဿနာယ၊ ကောင်းသော မြေအရပ်ကို ရှုခြင်းငှါ၊ ဥယျာနုဘူမိံ၊
ဥယျာဉ်အရပ်သို့၊ ဝတ္ထာမ၊ သွားလှန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇန္တယိ၊ ခေါ်၍မိန္ဒ
တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်းအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်း
ခြင်းသည်၊ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
သင်္ဂါ၊ ဟကော၊ ရထားမှူးဖြစ်သော၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ ဒေဝါ
နမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကား
ကို၊ ပဗ္ဗိသယုဏိတွာ၊ ရှိသော်စွာနာခံ၍၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်း
ကအပ်သော၊ အာဇညရထံ၊ သိန္ဓောရထားကို၊ ယောဇေတွာ၊ ကရေ၍၊ ဒေဝါ
နမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊ မာရိသ၊
သိကြားမင်း၊ သဟဿယုတ္တော၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊ အာဇ
ညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယုတ္တောခေါ၊ ကအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဒါနံ၊ ထံ၍အခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါ
ကို၊ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုစေ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပဗ္ဗိဝေဒေထိ၊ ကြားပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝေ
ဇယန္တပါဿဒါ၊ ဝေဇယန္တပြဿဒံ၊ ဩဇောဟန္တော၊ သက်ဆင်း

သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စထိကတွာ၊ ထက်အုပ်ရှိ၍၊ ပုထုဒိဿ၊ အရပ်ဆယ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ဂါ
 ဟကော၊ ရထား၊ မူးဖြစ်သော၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ကိံ အဏ္ဏဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါ
 နမိန္ဒံ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူမာစ၊ မြေ၌နေကုန်သော
 သူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ခက္ကိယာစ၊ လူမင်း တို့သည်လည်း ကောင်း၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာရာဇာစ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယဿသိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဘိဒဿာစ၊ တာ
 ဝတိံသာ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်နတ်မင်းကို၊ နမဿန္တိ၊
 ရှိခိုးကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးကုန်ထူက်၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်း၊ တံ၊ အရှင်
 နတ်မင်းသည်၊ ယံယက္ခံ၊ အကြင်သိကြားနတ်ကို၊ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏၊ သော
 ယက္ခော၊ ထိုသိကြားနတ်သည်၊ ကောနာမ၊ အဘယ်နတ်ပေနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ ဘူမာစ၊ မြေ၌နေကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခက္ကိယာစ
 လူမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာရာဇာ
 စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဿသိနော၊ များသောအခြံအရံ
 ရှိကုန်သော၊ တိဒဿာစ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်
 ကား၊ သီလသမ္ဘန္ဓေ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိရက္ကသမာဟိတေ၊ ဥပစာ
 ရအပ္ပနာတို့ဖြင့်ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဆောက်တည် အပ်သော
 စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မစရိယ ပရာယနေ၊ မြတ်သောအကျင့် ထွင်လည်း
 ထောင့်၊ ရှာရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိထေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝန္ဓေ
 ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ပုညကရာ၊ ကောင်းမှုကို
 ပြုကုန်သော၊ ယေဝဟဋ္ဌာ၊ အကြင်လူဖြစ်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ယေဥပါသကာစ၊ အကြင်ဥပါသကာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဠေန၊ ကရားသဖြင့်၊ ဒါရံ၊ မယားကို၊ ပေါသေန္တိ၊ မွေး
 ကျွေးကုန်၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ တေဇနေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊
 အကံ၊ ငါသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်း၊ ကိံ၊ ထိုကားသင့်စွာ။

တွံ၊ အရှင်နတ်မင်းသည်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ နမိဿထိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ထောကထိံ၊ လောက၌၊ သေဋ္ဌာကံရ၊ မြတ်ကုန်သတတ်၊ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ တွံ၊ အရှင်နတ်မင်းသည်၊ နမဿထိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဟန္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတထိ၊ မာတထိနတ်သားသည်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ မာစဝါ၊ မာစာလုလင်ဖြစ်ဘူးသော၊ သုဗ္ဗေတိ၊ သုဗ္ဗေတာ၏၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာန၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုထုဒိဿ၊ အရပ်ဆယ်ချက်နှာတို့ကို၊ နမဿိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပရုခေါ၊ နတ်တကာတို့၏၊ အကြီးဖြစ်သော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ရထံ၊ ရထားထက်သို့၊ အာရုဟိ၊ တက်စီးပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

အဋ္ဌမသက္ကနမဿနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၅) သာဝက္ခိယံ၊ သာဝက္ခိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထဝုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သင်္ဂါဟကံ၊ ရထားမှူးဖြစ်သော၊ မာတထိံ၊ မာတထိနတ်သားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗမာတထိံ၊ အချင်းမာတထိနတ်သား၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယောဇေတိ၊ ကထော၊ သုဘူမိဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအရပ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အရှင်သိကြားမင်းအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သင်္ဂါဟကော၊ ရထားမှူးဖြစ်သောမာတထိံ၊ မာတထိနတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိဿဏိတွာ၊ ရိုသေစွာနာ၍၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား၊ မာရိဿ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ သဟဿယုတ္တော၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊ အာဇညရထော၊ အာ

ဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယုတ္တောခေါ၊ ကအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း
 တေ။ သင်သိကြားမင်းအား၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏၊
 ကာထံ၊ အခါကို၊ မညသိ၊ သိ၏၊ တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေဒေထိ၊ ကြားပေ၏။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ ဝေဇယန္တပါသာဒါ၊ ဝေဇယန္တပြာသာန်မှ၊ ဩရောဟန္တော၊ သက်
 ဆင်းသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စလံ၊ ကတွာ၊ လက်အုပ်ချီ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူး
 ကို၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ဂါဟ
 ကော၊ ရထားမှူးဖြစ်သော၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ဆိုသနည်း၊ ဝါသ
 ဝ၊ ဘိကြားမင်း၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယံတွံ၊ အကြင်နတ်မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအရှင်နတ်
 မင်းကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးကုန်လျက်၊ သက္ကံ၊
 သိကြားမင်း၊ တွံ၊ သင်သိကြားမင်းသည်၊ ယံယက္ခံ၊ အကြင်သိကြားမင်းကို၊
 နမာယတိ၊ ရှိခိုး၏၊ သောယက္ကော၊ ထိုသိကြားနတ်မင်းသည်ကား၊ ကောနာ
 မ၊ အဘယ်အမည်ရှိပေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ။ မာတ
 လိ၊ မာတလိနတ်သား၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်ထကွသော၊ အတ္ထိံ၊ ထောကော၊ ဤ
 သောကဋ္ဌံ၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော ထူးတို့ကို မိမိအလိုလိုကိုယ်
 တော်တိုင်သာသယံ၊ မ္ဘုဂ္ဂြာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမရှိသိတော်မူသော၊ ယောသတ္ထော
 အကြင်မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနောမနာမံ၊ ဂုဏ်နာမ်ခေမိတ္တက
 နာမ်တို့မှမယုတ်သောအမည်တော်ရှိသော၊ တံသတ္ထာရံ၊ ထိုမြတ်စွာထူး
 ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ယေဝံ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသ
 သည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည် လည်းကောင်း၊ ဝိရာဇိတာ၊
 ငြိတွယ်ခြင်းကင်းကုန်၏၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိကုန်၏၊ အရ
 ဟန္တော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂယေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်၊ ယေ
 သက္ကော၊ အကြင်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်တို့သည်၊ ရာဂဒေါသဝိနယာ၊
 ရာဂဒေါသကိုဆုံးမခြင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသမတိက္ကမာ၊ ဝဋ္ဋမူလဖြစ်သော
 အဝိဇ္ဇာမှထွက်မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ အပစယာရမာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုဖျက်

ဆီးခြင်း၌ရှေ့ထောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မဝေမထော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ အနုသိက္ခဏေ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသေက္ခဏာရန်ယောက်တို့ကို၊ အဟံ ငါသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ ၊ သက္ကာ၊ သိကြား မင်း၊ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွာတွံ၊ အရှင်နတ်မင်းသည်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ယေ၊ ကတ္ထိ၊ ယော၊ ကန္တိ၊ သေဋ္ဌာကိရ မြတ်ကုန်သတတ်၊ ပါသဝ၊ သိကြားမင်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ တံ၊ သင် နတ်မင်းသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဟံ၊ ဝိ၊ ငါသည်ထည်း၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ မာထလိ၊ မာထလိနတ်သည်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရှုတ်၏၊ ၊ မာထဝါ၊ မာထလုထင်ဖြစ်သူသော၊ သုဗ္ဗေတိ၊ သုဗ္ဗေတာ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာ ဆိုပြီး၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသိတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ပရုခေါ၊ နတ်ထ ကာတို့၏ အကြီးဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်၊ ဂုထံ၊ ရထားကို၊ အာရုဟံ၊ ထက်စားပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

နဝမသက္ကနမဿနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ တတြိခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မှုသော အခါ၌၊ (ပ)၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သူ၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သင်္ဂါ ဟကံ၊ ရထားရှူးဖြစ်သော၊ မာထလိံ၊ မာထလိနတ်သားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍မိန့်တော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗမာထလိ၊ အချင်းမာထလိ၊ သဟဿယုတ္တံ၊ ထထောင်သောခြင်းက အပ်သော၊ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယေဝံဇေတိ၊ ကထော၊ သုဘုမိဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအရပ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဥယျာန ဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်အရပ်သို့၊ ဝတ္ထုမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ သင်အား၊ တန္တံ၊ ကောင်းခြင်း သည်၊ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သင်္ဂါဟ ကော၊ ရထားရှူးဖြစ်သော၊ မာထလိ၊ မာထလိနတ်သားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိထာ

ဝဏိတွာ၊ရိုသေစွာနပ၍၊သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်းကအပ်သော၊
 အာဇေညရထံ၊အာဇာနည်မြင်းကသောရထားကို၊ ယောဇေတွာ၊ကစေ၍၊
 ဒေဝါနိမိန္ဒဿ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊သက္ကဿ၊သိကြားမင်း၏၊ မာရိဿ၊
 အချင်းသိကြားမင်း၊ သဟဿယုတ္တော၊တထောင်သောမြင်းကအပ်သော
 အာဇေညရထော၊အာဇာနည်မြင်းကသောသောရထားကို၊ ယုတ္တောခေါ၊က
 အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ခါနိန္ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယဿ၊အကြင်သွားခြင်း
 ၏၊ကာလံ၊အခါကို၊မညထိ၊သိ၏၊တံ၊ထိုသွားခြင်းကို၊ကရောဟိ၊ပြုစေသ၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋိဝေဒေတိ၊ကြားပေ၏၊ ဟိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ထို
 အခါ၌၊ဒေဝါနိမိန္ဒော၊နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
 ဝေဇယန္တပါသာဒါ၊ဝေဇယန္တပြာသာဒ်မှ၊ ဩရောဟန္တော၊သက်ဆင်းသည်
 ရှိသော်၊ ပဉ္စထိ၊ကတွာ၊ ထက်အုပ်ချီ၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊
 နမဿတိ၊ရှိခိုး၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊သင်္ဂါဟကော၊
 ရထားရှူးဖြစ်သော၊မာတလိ၊မာတလိနတ်သားသည်၊ဒေဝါနိမိန္ဒ၊နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ဂါထာဟိ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာ
 သိ၊ရွတ်၏၊ကိ၊အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်း၊
 ဇေတေ၊ထိုလူတို့သည်၊ တံဟိ၊အရှင်နတ်မင်းကိုသာလျှင်၊ နမဿယျ၊ရှိခိုး
 ကုန်ရာ၏၊ဇေတေနရာ၊ထိုလူတို့သည်၊ ပူတိဒေဟသယာ၊ပုဂံသောအမိဝင်း
 ၌ကိန်းကုန်၏၊ကုဏပဌိ၊ အမိဝင်းဟူသောအပုပ်၌၊နိရုဂ္ဂါ၊ပုပ်ကုန်၏၊ပုပ္ဖပါ
 သသမပ္ပတာ၊ပွတ်ဆိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုလူတို့အား၊ကိံ၊နု၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊အရှင်နတ်မင်းသည်၊ ဝိဟယသိ၊ချစ်ဘိသနည်း၊
 ဝါသံ၊ သိကြားမင်း၊ အနာဂါရာနံ၊ အိပ်ရာမတည်ထောင်သော ရဟန်း
 ဘောင်သို့ကပ်ကုန်သော၊ ဣသိနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ အာစာရံ၊အကျင့်ကို၊ တံ၊
 သင်သိကြားမင်းသည်၊မြို့ဟိ၊မိန့်တော်မူပါလော၊ တဝ၊သင်သိကြားမင်း
 ၏၊တံဝစော၊ထိုအမိန့်တော်ကို၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ သုဏောမ၊နာပါကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်၏၊ မာတလိ၊မာတလိနတ်သား၊အနာဂါရာနံ၊
 အိပ်ရာမတည်ထောင်သောလူတို့၏ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ကပ်ကုန်သော၊
 ဧဝံသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဧဝံ၊ဤအကျင့်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဟယာမိ၊ချစ်
 ၏၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ယဗ္ဗာဂါမာ၊အကြင်ရှာမှ၊ပက္ကမန္တိ၊ဖဲသွားကုန်
 ၏၊အနပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တိ၊သွားကုန်၏၊
 တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ကောဠေ၊ကျီ၌၊ပညာနိ၊စပါးတို့ကို၊ နုဩပေန္တိ၊
 မသွတ်ကုန်၊ ကုတ္တာ၊အိုးတို့သည်၊ နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ကဠေဝိယံ၊ ချင်း

တောင်း၌၊ ဝတ္ထုနိ၊ တည်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပရနိဗ္ဗိတဗ္ဗေ
သနာ၊ သူတပါးတို့သည်ချက်ပြုတ်၍ ပြီးစေအပ်သော ဆွမ်းကိုသာထွင်ရှာ
မှီးကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသူတပါးတို့ သည်ပြီးစေအပ်သောဆွမ်းဖြင့်၊ သုဗ္ဗတာ၊
တောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ယာပေန္တိ၊ ဈာတကုန်၏။ ။
ဓိရာ၊ ပညာရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သမန္တမန္တိ၊ နေ၊ ထရားကိုသရဏ္ဍဟံ
အံ့ရတင်ကိုဆောက်တည်အံ့စသည်ဖြင့်ကောင်းသောအတိုင်အပင်ဖြင့်တိုင်
ပင်ခြင်းရှိကုန်၏၊ တုဗ္ဗိတုဏာ၊ တရားကိုသရဏ္ဍဟံပြီးသော်ဆိတ်ဆိတ်နေ
ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဉ္ဇရာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိအညီအညွတ်သွားကြ
ကုန်၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အသုရေတိ၊ အသုရာတို့
နှင့်၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၏၊ ဝုဇျမစ္စာစ၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်
ထည်း၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ကြကုန်၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊
ယေဇ္ဇသယော၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ အဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကုန်၊ သတ္တဗ္ဗေသု၊ သူတပါး
တို့ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ စွဲကပ်သောသက်နက်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ နိဗ္ဗု
တာ၊ ချအပ်သောထက်နက်ရှိကုန်၏၊ သာဒါ၊ နေသု၊ ဘဝယောနိစသည်တို့ကို
ယူခြင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ အနာဒါနာ၊ ဘဝယောနိစသည်တို့တွင်တ
ရသောအတို့ကိုမျှယူခြင်းမရှိကုန်၊ တေဇ္ဇသယော၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အဟိံ၊
ငါနတ်မင်းသည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ။
သတ္တ၊ သိကြားမင်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာတွံသင်သည်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောက၌၊ သေဠ္ဗ
ကိရ၊ မြတ်ကုန်သတတ်၊ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဟိံစိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊
နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတလိ၊ မာတလိသည်၊ အတ္တတာသိ၊
ရွတ်ဆို၏။ မာစာဝါ၊ မာစာလုထင်ဖြစ်ဘူးသော၊ သုဇမ္ဗတိ၊ သုဇာတာ၏
ခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တ
န၊ ဆိုပြီး၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ နမဿာမိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပရခေါ၊ နတ်
တကာတို့၏အကြီးဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ အာရဟံ၊
ထက်စီးပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ဒသမသတ္တနုမဿနသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၇) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော သရုပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ငြိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသော ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရသနည်း၊ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသောကြောင့်၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်သနည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို သုဿ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မဿ၊ တပါးသော တရား၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရောစေထိ၊ နှစ်သက်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ဝျှောက်၏၊ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသော ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရ၏၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသောကြောင့်၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ဝိသမူလဿ၊ အဆိတ်လျှင် အရင်းရှိသော၊ မရုဂ္ဂဿ၊ ကောင်းခြင်းလျှင် အညွန့်အဖျားရှိသော၊ ကောဓဿ၊ အမျက်၏၊ ဝဓံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ အရိယာ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ တံဟိတံဇေ၊ ထိုအမျက်ကို ပင်လျှင်၊ ဆေတွာ၊ ပျက်ဆီးသော ကြောင့်၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဓဿ ဆေတွာ သုတ်ပြီး၏။

(၂၆၈) သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ထောင်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏၊ ထကြခေါ၊ ထိုသို့ နေထောင်မူသော အခါ၌၊ (ပ) ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုတ

ပုဗ္ဗိ၊ ရှေး၌ဖြစ်တူး၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မီးလောင်ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသော မထွသော အဆင်းရှိသော။ ဩကောဗ္ဗိမကော၊ ကွသည်ဖြစ်၍စုသော ဝမ်းရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ပျာနေရာ၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တတြ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံဃ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္စ၊ ရိယံဝတ။ နှံ့သွယ်ဖြစ်စွတကား။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အပ္ပ၊ ထံဝတ။ မဖြစ်တူးမြဲဖြစ်စွတကား။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မီးလောင်ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသောမထွသောအဆင်းရှိသော။ ဩကောဗ္ဗိမကော၊ ကွသည်ဖြစ်၍စုသောဝမ်းရှိသော။ အယံယက္ခော၊ ဤနတ်သားသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ပရိပရေကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံဃ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ပရိပရေကြံသောစကားကိုဆိုကုန်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိရူပထရောစေဝ၊ အထူးသဖြင့်အလွန်အဆင်းထွသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဿနိယထရောစ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်ရှုသွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါသာဒိကထရောစ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုသွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံဃ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ခော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ဇေယံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါရံ၊ ငျှော့ကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ငျှော့ကပ်ကုန်သနည်း။ မာရိသ၊ သိကြားမင်း။ အညထရော၊ ထယောကံသော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မီးလောင်ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသောမထွသောအဆင်းရှိသော။ ဩကောဗ္ဗိမကော၊ ကွသည်ဖြစ်၍ စုသောဝမ်းရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားဖြစ်သော။ တေ၊ သင်၏။ ဣဝအာသနေ၊ ဤနေရာ၌။ နိသိန္ဒော၊ နေ၏။ မာရိသ၊ သိကြားမင်း။

ထကြ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ဘော၊အချင်းတို့၊ အစ္စ ရိယံဝတ၊အံ့တွယ်ရှိစွတကား၊ဘော၊
 အချင်းတို့၊ အစ္စတံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်စွတကား၊ ဒုဗ္ဗဇ္ဇော၊ မီးထောင်
 ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသောမထူသောအဆင်းရှိသော၊ဩကောမိမကော၊ကွသည်
 ဖြစ်၍စူသောဝမ်းရှိသော၊ အယ်ယက္ခော၊ အကြင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒုဿ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊သက္ကဿ၊ထိကြားမင်း၏၊ အာသနေ၊နေရာ
 ၌၊နိသိန္ဒော၊နေထိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာဟန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိသန္တိ၊ရှုတ်ချ
 ကုန်၏၊ဝိပါဂေန္တိ၊ပရိပရဲသောစကားကိုဆိုကုန်၏၊ မာရိသ၊ထိကြားမင်း၊
 ခေါ၊ဝင်စစ်၊ယထာယထာ၊အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊သော
 ယက္ခော၊ထိုနတ်သည်၊ အဘိဂ္ဂူပတရောစေဝ၊အထူးသဖြင့်အလွန်အဆင်း
 ထူသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒဿနိယတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ရှုတွယ်
 ရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါသာဒိကတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညို
 တွယ်ရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ဆိုကုန်၏၊မာရိ
 သ၊အချင်းနတ်တို့၊နုနု၊ဝင်စစ်၊သောဟိယက္ခော၊ထိုနတ်သည်ကား၊ကောဝ
 ဘက္ခော၊ကောဝဘက္ခအမည်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ထွက်၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 သက္ကော၊ထိကြားမင်းသည်၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်း
 သည်၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ကောဝဘက္ခော၊ကောဝဘက္ခအမည်ရှိသော၊
 သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုကောဝဘက္ခနတ်
 သားရှိရာအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်လေပြီး၍၊
 ဧကံသံ၊ထက်ဝဲထာဘက်ပန်းထက်၌၊ဥတ္တရသင်္ဂံ၊ကိုယ်ဝတ်စွယ်ထင်သည်
 ကို၊ကရိတွာ၊ပြု၍၊ဒက္ခိဏဇာတုမဇ္ဈလံ၊ထက်ရှာပုဆစ်ခုးဝန်းကို၊ပထဝီယံ၊
 မြေ၌၊နိဟန္တာ၊ထောက်၍၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ကောဝဘက္ခော၊ကောဝ
 ဘက္ခအမည်ရှိသော၊သောယက္ခော၊ထိုနတ်သားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထို
 အရပ်သို့၊အဇ္ဇထိံ၊ထက်အုပ်ကို၊ပဏာမေတွာ၊ညွတ်၍၊တိက္ကဏ္ဍု၊သုံးကြိမ်၊
 နာမံ၊အမည်ကို၊သာဝေတိ၊ကြား၏၊ကိံသာဝေတိ၊အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊
 မာရိသ၊အချင်းနတ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊
 သက္ကော၊ထိကြားမင်းတည်း၊ မာရိသ၊အချင်းနတ်၊ အဟံ၊ငါကား၊ ဒေဝါန
 မိန္ဒော၊နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ထိကြားမင်းတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 သာဝေတိ၊ကြား၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊အကြင်အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊

သိကြားမင်းသည်၊ နာမ်အမည်ကို၊ သာဝေတိ၊ ကြား၏၊ တထာတထော၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍတရောစေတ၊ အထူးသဖြင့် မီးလောင်ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသောမထွသော အဆင်းရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဩကောဗ္ဗိမကတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကွသည်ဖြစ်၍ စူသောဝမ်းရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဏ္ဍတရောစေတ၊ အထူးသဖြင့်မီးလောင်ဂုတ်ကဲ့သို့မည်းသောမထွသောအဆင်းရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩကောဗ္ဗိမကတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကွသည်ဖြစ်၍စူသောဝမ်းရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ဗင်လျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အပိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သဏောအာသနေ၊ မိမိနေရာ၌ နိဗ္ဗိတိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အနုနယမာနေ၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ ကာယံဝေထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အတယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပဟထစိက္ကော၊ သူတပါး၌ထိပါးသောစိတ်ရှိသည်၊ နအမှိ၊ မဖြစ်၊ အာဝတ္တေန၊ အမျက်၏နိုင်ငံသို့ လိုက်သဖြင့်၊ သုဝါနယော၊ အမျက်၏တည်ရာသည်၊ နအမှိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ နကုဏ္ဍာမိ၊ အမျက်မထွက်၊ မယိ၊ ငါ၏၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ နာဝဂ်ဋ္ဌတိ၊ မထည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗရူသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ကုန္ဒံ၊ အမျက်နှင့်ပွဉ်သောစကားကို၊ နဖြူမိ၊ မဆို၊ ဓမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ နစက္ခိတ္တယေ၊ မကြားရာ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ သမ္ပသံသံပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္နိဂ္ဂဗ္ဗာမိ၊ ကောင်းစွာနှိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

ဒွါဒသမဗုဒ္ဓဏ္ဍိယသုတ်ပြီး၏။

(၂၆၆) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ဝေပဏိတ္ထိ၊ ဝေပဏိတ္ထိအမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်သည်၊ အာဟာမိကော၊

ရသော ကျိန်ဆဲသောကြောင့်ဖြစ်သောအနာဖြင့်နှိပ်စက်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗဒ္ဒေဂိတာနော၊ ပြင်းစွာ
 နာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧ
 ဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယေဒု-
 အကြင်အရပ်၌၊ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်
 သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေဒု၊ထိုဝေပစိတ္တိ အသုရိန်ရှိရာအရပ်သို့၊ဂိတာနုပုစ္ဆ
 ကော၊အနာကိုမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ အမည်ရှိသော၊
 အသုရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်။ ဒုရတော၊ အဝေးမှသာလျှင်၊အာဂစ္ဆန္တံ၊ ထာ
 သတ်သော၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊
 အဒ္ဓသခေါအဒ္ဓသဝေ၊မြင်သည်သာလျှင်ကည်း၊ဒိက္ခာနု၊မြင်ပြီး၍၊ဒေဝါနမိန္ဒံ၊
 နတ်ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ဧဝံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါ
 စ၊ဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားနတ်၊
 ဝံ၊ငါ့ကို၊တိကိစ္ဆ၊သေးကုပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ဆို၏။ ဝေပစိတ္တိ၊
 ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၊ သမ္ပရိမာယံ၊ အသုရာတို့၏မာယာကို၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊ဝါစေ
 တိ၊သင်ဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်။ အဝေါစ၊ဆို၏။
 မာရိသ၊ အချင်း၊သိကြားနတ်၊ အဟံ၊ငါသည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို၊
 ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပဗ္ဗိပုစ္ဆာမိ၊ မေးဦးအံ့။ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
 အာဂမေတိ၊င်ဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။
 အဝေါစ၊ဆို၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝေပစိတ္တိ၊ဝေပ
 စိတ္တိအမည်ရှိသော၊အသုရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်။အသုရေ၊အသုရာတို့ကို၊ပဗ္ဗိ
 ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ကိံပဗ္ဗိပုစ္ဆိ၊အဘယ်သို့မေးသနည်း။ မာရိသ၊အချင်းအသုရာ
 တို့၊အဟံ၊ငါသည်။ဒေဝါနမိန္ဒံ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်း
 ကို၊သမ္ပရိမာယံ၊အသုရာတို့၏မာယာကို၊ဝါစေမိ၊သင်ပါအံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ပဗ္ဗိ
 ပုစ္ဆိ၊မေးလေ၏။ မာရိသ၊အချင်းဝေပစိတ္တိအသုရိန်၊တွံ၊သင်အသုရိန်နတ်
 မင်းသည်။ဒေဝါနမိန္ဒံ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊သမ္ပ
 ရိမာယံ၊အသုရာတို့၏မာယာကို၊ မာဝါစေသိ၊သင်တော်မမူထင်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝေပစိတ္တိ၊
 ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော၊အသုရိန္ဒော၊အသုရိန်သည်။ဒေဝါနမိန္ဒံ၊နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ အတ္ထဘာသိ၊
 ဆို၏။ မာဃာဝါ၊မာဃာထုထင်ဖြစ်သော၊သက္ကံ၊သိကြားမင်း၊ သုဓမ္မတိ၊

သုခာထာဇာဓိဗ္ဗန်းဖြစ်သော၊ မယာဝိ၊ အသုရာတို့၏မာယာကိုကတ်သော၊
ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ သမ္မုရော၊ သမ္မုရမည်သောအသုရာသည်၊
သတ်သခံ၊ အနှစ်ထရာပဟ်လုံး၊ ဧဇာရုံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော၊ နိရယံ၊
နေ့သို့၊ ဥပပတိဇ္ဈဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပယျ၊ ရောက်ရာ၏၊
ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာသည်၊ အဗ္ဗဘာသိ၊ ဆို၏။ ။

တေရသမမာယာသုတ်ပြီး၏။

(၂၅၀) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ (ပ)၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်
ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတနေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေထိုင်မှု၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဧ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ပယောဇေသုံ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ တကြ၊ ထိုရဟန်း
နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊
တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အစ္စသရာ၊ စကားလွန်ကျူး၍ ဆို၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူး၍ ဆိုသောရဟန်းသည်၊
တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သောရဟန်းတယောက်၏၊ သန္တိကော၊
အထံ၌၊ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အထောက်၊ ဒေသေတိ၊
ကြား၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သော ရဟန်းတယောက်သည်၊
တံအစ္စယံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ နပဗ္ဗိဂ္ဂဗျာတိ၊ ဝန်မခံ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟု
ယာ၊ ချားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ
ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊
ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဘိဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်
၏၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဘိဒေခေါ၊ ထိုင်နေ
ကုန်ပြီးသော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧထံဝနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊ အတယ်ထို ယျောက်ကုန်သနည်း၊
ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇ္ဈ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ပယောဇေသုံ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏၊ တကြ၊ ထို
ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အစ္စသရာ၊ စကားလွန်ကျူး၍ဆို၏၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထခေါ၊

ထိုအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊
 သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်အထောက်၊
 ဒေသေတိ၊ ကြား၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံအဂ္ဂယံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊
 နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ သည်းမခံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဗာဏာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယောစ
 နရော၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်
 အထောက်၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အဂ္ဂယံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ကြားသောသူအား၊ ယထာဓမ္မံ၊ ထရားအထောက်၊
 နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ သည်းမခံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာဏာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊
 ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယောစနရော၊ အကြင်သူ
 သည်ကား၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်အထောက်၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေန္တဿ၊
 ကြားသောသူအား၊ ယထာဓမ္မံ၊ ထရားအထောက်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ သည်းခံ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်
 ကိုသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာ
 အမည်ရှိသော၊ သဘာယံ၊ သဘင်၌၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာထံ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေနတ်တို့ကို၊ အနုနယမာနော၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍၊
 ထာယံဝေထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊
 ကိံအဘာသိ၊ အဘာသိရွတ်ဆိုသနည်း၊ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့၊ ကော
 ဓော၊ အမျက်သည်၊ ဝေ၊ သင်နတ်တို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အာယာတု၊ လိုက်စေ
 ထော၊ ဝေ၊ သင်နတ်တို့အား၊ ဝိတ္တေဟိ၊ ခင်ပွန်းတို့ဖြင့်၊ ဇရာ၊ ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသည်၊ မာစနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေထင့်၊ အဂရဟိယံ၊ မကဲ့ရဲ့အင်သောသူထော်
 ကောင်းကို၊ မာဂရဟိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်ထင့်၊ ပေသုတံ၊ ချောပင်သောစ
 ကားကို၊ မာစဘာသိတ္ထ၊ မဆိုကုန်ထင့်၊ အထ၊ ထိုသို့အမျက်ထွက်သည်ရှိ
 သော၊ ကောဓော၊ အမျက်သဘောသည်ကား၊ ဝါပဇနံ၊ သူရိုက်ကို၊ ပဗ္ဗထော
 ဝ၊ တောင်ကိုကဲ့သို့၊ အဘိမဒ္ဒတိ၊ ထွင်းခါး၍နှိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဘူးလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ရဒ္ဒသမအဂ္ဂယသုတ်ပြီး၏။

(၂၂၁) ဘန္တေ။ အရှင်ထုရားကဿပါ။- ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကောဓအေဝိဟိံ သာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဟိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိတ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တတြ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ (ပ)၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်စူး၏၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုဝဗ္ဗာယံ၊ သုဝဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ သဘာယံ၊ သဘင်၌၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အနုနယမာနေော၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ တာယံဝေထာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဟိံ၊ အဘာထိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်း။ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ကောဓေ၊ အမျက်သည်၊ မာအဏ္ဏတဝိ၊ မထွမ်းမိးစေထင့်၊ ကုဇ္ဇတံကုဇ္ဇန္တနံ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်၊ မာကုဇ္ဇိတ္ထ၊ အမျက်မထွက်ကုန်ထင့်၊ အရိယေသုစ၊ အရိယာတို့၌ကား၊ အက္ကောဓေ၊ မေတ္တာကိုပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဟိံ၊ ဘိ၊ ကရုဏာကိုပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့အမျက်ထွက်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း ပြုသည်ရှိသော်၊ ကောဓေ၊ အမျက်၏သဘောသည်ကား၊ ပါပဇနံ၊ သူရိုက်ကို၊ ပဗ္ဗတောဝ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ အဘိမဒ္ဒတိ၊ ထွမ်းမိး၍နှိပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ အဘာထိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပန္နရသမအက္ကောအဝိဟိံ သာသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ တတြ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါပန၊ ဒေဝသုတ်တို့ကိုကား၊ တယော၊ သုံးခုတို့ဟူ၍၊ ဝက္ကော၊ ဝောအပ်ကုန်၏၊ ဒလိဒ္ဓဉ္စ၊ ဒလိဒ္ဓသုတ်တည်း၊ ကောင်း၊ ရာမထေယျကံ၊ ရာမထေယျကသုတ်တည်း၊ ကောင်း၊ ယမောနဉ္စ၊

ယဇမာန သုတ်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇနာ၊ ဝဇ္ဇနသုတ်လည်းကောင်း၊ သက္ကန
 မသန္တာ၊ သက္ကနမသန္တာသုတ်တို့သည်ကား၊ တယော၊ သုံးခုတို့လည်း၊ ဣတိ။
 ဤသို့၊ ဒဿ၊ သမံသုတ်တို့လည်း။၊ ဆေတွာ၊ ဆေတွာသုတ်လည်းကောင်း။
 ဒုဗ္ဗတ္တိယမာယာ၊ ဒုဗ္ဗတ္တိယသုတ် မာယာသုတ်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂယေန၊
 အဂ္ဂယသုတ်လည်းကောင်း၊ အက္ကောဓေအဝိဟိံသာ၊ အက္ကောဓေအဝိဟိံ
 သသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးသုတ်တို့လည်း။ သက္ကသံ
 ယုတ္တံ၊ သက္ကသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာသံယုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဂုတ္တောစ၊ ဒေဝဂုတ္တ
 သံယုတ်လည်းကောင်း၊ ရာဇာစ၊ ရာဇာသံယုတ်လည်းကောင်း၊ မာရေစ၊
 မာရသံယုတ်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိ၊ ဘိက္ခုနိသံယုတ် လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသံယုတ်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဇကံ ဝင်္ဂိသော၊ ဗြဟ္မဇက သံယုတ်
 ဝင်္ဂိသသံယုတ်လည်းကောင်း၊ ဝနယက္ခော၊ ဝနသံယုတ် ယက္ခသံယုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဝါသဝေါ၊ သက္ကသံယုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဣမေ
 ကောဒဿ၊ ဤတဆဲ့တပါးတို့လည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးပွားသော၊ သဂါထာ
 ဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ကောဒဿ
 သံယုတ္တော၊ တဆဲ့တပါးသောသံယုတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။ သဂါထာ
 ဝဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

နိဂုံး။

- (၁) ဗဟုသုတရဂါမေသု။ခန္တိနာမောမဟာဣသိ။
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ။ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသောသန္ဓေ။ဝသံဗုဒ္ဓသသာသနေး။
ပတ္တေစဝုဇ်ဇေပုဏ္ဏံ။ဘုဗ္ဗိဿန္တိ မဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနတ္ထိဣတိကတွာန။လဘိတွာတိဝိဝံသုခံ။
သာသနဿဟိတေကန္တေ။သောပါနေဂုဟအဂ္ဂသေ။ ။
- (၄) ထုပေမိဗ္ဗေစသာဏာယော။ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ။
ပါသာဒေဥပပါနေစ။ကရောတိသုန္ဒရေသုဘော။
သိဟရူပေမိဟာရေစ။ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဒူကတ္တယပါဠဂ္ဂ။သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ။
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ။အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရန္တဝက္ကဋ္ဌသေလဂ္ဂ။မူလဋံသာသနဿစ။
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ဋ္ဌဝိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ။ရစနတ္ထာယနိဿယံ။
မန္တလာစထအာသန္ဓေ။ဝသံအာဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာဗုသိတိအာရာမေ။ထေရံယာစတိဇာဂရံ။
ထေရေနသုဇ္ဈိတ္တေန။ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရဟိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ။ပသိတွာနနိဿယေ။
သုန္တိဋ္ဌဝိတာယတ္ထံ။ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ။ရဟိတာယပုနုပ္ပုနံ။
တတ္ထဂုဋံသဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ္တဿနိဿယေစ။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ။ဒွိသထေသက္ကသိတိယံ။
ဇုဏ္ဍေစဇေဋ္ဌမာသဿ။စာတုဒ္ဓိသေသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္ဘာဆန္ဒေနိဝိဂန္တံ။ဝါစေန္ဒာပရိယာပုတာ။
ပသန္ဓေနာနာယာသေန။ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ။ဝိဒူကတ္တယပါရဂု။
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ။ပပေါန္တုအမထံပဒံ။ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသား။ မန္တလေးမြို့၏။ အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 ထောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣယိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝဇီရပုဏ္ဏိ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တောရောကံသည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဝံသုခံ။ လှနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုယ်တော်။ ခြေကုန်၍။ ဘုဉ်္ဇိသန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထံ။ မိတ်၌။ ကတော။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ပုရ၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစိုးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာဿယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ။ ဂုလိုဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ခန္ဓေန။ အမိုးနှင့်။ ယဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ဝိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠု။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ ယဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းဘို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါက္ခကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ လေသဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဋ္ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္ထံ။ တပုဒ်တပုဒ်သျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစက္ကာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေး
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဗာဗုသထိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌

(နိဂုံး)

ဝင်္ဂဝါ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော၊ ဇာဂရံ၊ ဇာဂရမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမိတ္တေန၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တယ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့သည်။ ရုစိထေ၊ စိရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်ပြုဟောဘာသာရှိရာ နိဿယတို့ကို။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပဿိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍ တတ္ထ၊ ထိုနိဿယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍။ သေသေတွာ၊ ခြိုင်းခြံ၍၊ ဋ္ဌဝိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ၊ ဖျံ့ဝှက်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍၊ ရုစိတာယ၊ ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ္တဿ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၏။ နိဿယော၊ အနက်ပြုဟောဘာသာရှိရာ နိဿယသည်။ သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ပေါ်လာ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿမိန္ဒိသထေသက္ကသီတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆယ် ခုနစ်ခုနှစ်၌၊ ဇေဋ္ဌမာသဿ၊ နယုန်ထ၏။ ဇုဏ္ဍေ၊ လဆန်းပကွဲလည်းဖြစ်သော၊ စာတုန္ဒိသေ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သော-ကြာသပတေးနေ့၌။ သုနိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣဝံ ဂန္တံ၊ ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆန္ဒေန၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ၊ ပို့ချကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ၊ သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿန္တေန၊ ကြည်စင် ရှင်ထန်းသဖြင့်။ အနာယာသေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်။ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာ လွယ်ကူစွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ၊ လိမ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိစ္စာဝ၊ ထနေတို့ကဲ့သို့ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ ကမ်းတဘက်သို့ နောက်ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ခုဟန္တာတို့ကို။ အောင်းမွေလျော် စံပျော်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တိ၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

(နိဂုံးပြီး၏။)

